HAKİKATCİ ALEVİ KOMÜN

1-

Derviş KESKİN

Adıyaman/ Çelikhan nüfusuna kayıtlı 1951 doğumlu iki çocuk babası sade yaşayan bir vatandaştır. Medrese tahsili görmüş tasavvuf hayatı yaşamış mütefekkir ilahiyatçıdır. İlginç düşüncelere sahiptir, örneğin onun diyalektik yöntemle işlenen bilimsel konulu yorum tarzından kaynaklanan aşağıdaki ifade üslubundan anlaşılan ideolojik düşünce biçimidir.

Tarih toplum diyalektiği (yani / mebde'in İlk komünal toplumu tezdir, maaş'ın/ kastlar dünyasının sınıflı toplumu anti tezidir, miat yani ahiretin nihai sınıfsız-sınırsız toplumu ise sentezdir şeklinde) bilimsel biçimde ahireti kanıtlayan açık ilmi delil ve enfüsi ayettir.

Şu kevni ve afakî ayetin kesin hücceti gibi. "İnsanlık ya ilk insanın komünal ve kardeşlik geleneğini uygulamalıdırlar, ya da göz önündeki helak edici doğasal dengenin bozulma sonucunda bütün canlıyı saracak azap göründüğü vakit kendilerine yol göstericilik geldiğinde, halkların tövbe edip, iman etmeleri engellenmemiştir." (18 / 55)

1-

ÖNSÖZ

Doğrusu, şer insanlık âlemine insanoğlu katil Kabil'in günahıyla girmiştir. İnsan iki kuvvet ile çekişir. Birincisi Âdem'in kardeşini öldüren oğlu Kabil ile başlayan bencillik duygusu ki ***Hudperesttir***; ikincisi ise Allah'a kurban sunan maktül oğlunun Allah sevgisi ki ***Hudaperesttir.*** Bu tavrın evrene medeniyet olarak yansımaları Allah'ın *Gök medeniyeti* ile O'nun karşıtı olan ve alçaklıktan ibaret Yer medeniyeti olarak gerçekleşti. Habil ve Kabil, bu medeniyetlerin ilk temsilcileridir.

Böylece, sınıfsız ve sınıflı olmak üzere dünya iki topluma bölünmüş oldu; biri kapkara siyah, biri kızıla boyanmış benbeyaz iki bayrak dikildi ezelde. Gözle görülmeyen Tanrı şehrinin velayet cennetinde yaşayan iyilerle, günah içinde yaşayan, alçak kara ruhlu kötüler ki ahir zamanın son kısmında aralarında süregelen çekişme, kavga kızışacaktır, sonuçta sapık dünya toplumu, tanrı şehrinin (Medine i Hakikat) korunmuşluk gerçeğinin içinde eriyerek, 39/74. ayette bildirildiği üzere tümden dünya cennete hazır hale getirilmiş olacaktır. Gök medeniyeti ebediyen kalıcı olacaktır ki onda ebedi sükûn, huzur-barış, mutluluk, temiz ahlak ve muvahit komünal kıst düzeni vardır. Doğrusu gönderilen elçilerin amacı, bu tür yaşam/cennet hayatıdır. Bizim halk olarak görevimiz, bu anlayışa uygun halk organizasyonu (sınıfsız tek toplumu) kurmak için çalışmaktır. Gök kültüründen oluşan gök medeniyetine zıt Hâkim sınıfın sınıflı toplumunun devlet teşkilatlı yer medeniyetinin İnsanlık dışı yaşayışı, israf ve sömürü düzenidir ki, gaddar, işkenceci, kavgacı ve entrikacı vasıflara,fiilere sahiptir.

Alevi komün, diyalektik tasavvuf felsefesi ile ortaklık /iştirakiye ideolojisinden müteşekkil olup Hz. İbrahim'in Hanif milletine (Hakperest zerdüşt topluluğa) uyarlama ifadesidir. Zira çağımızda Hz. İbrahimin Hakperest zerdüşt topluluğun müdavimleri İmamet ve Adelet ilkelerine dayanan ve üst insana ulaşacak Hakikatçi Alevi toplululuğudur.

Önce bu Zerdüş müslüman öğretisinin Diyalektik Tasavvuf felsefesini sonra bu felsefede kaynaklanan Hakikat nizamı/ Ortaklık ideolojisini tahlil edilecektir ve son olarakda İbrahim Milleti başlangıçtan İlk sınıfsız toplum /Ademden, Sınıflı toplum/ Nuh, zerdeşten ve Nihayet tarihin son bulduğu Üstinsan,nihayi sınıfsız,sınırsız cennet toplumu (Medine ı Hakikat/ Rıza Şehri) izah edilir.

Gaye, ayetlerin hükmü doğrultusunda gücümüz yettiği oranda Hakikat ı doğru anlatma, ayakta tutma konusunu işleyerek, Hakikatı kendi fıtrat aslı olan ilk sınıfsız toplumdan nihai ulu sınıfsız cennet toplumu ve onun üstinsanını gerçekleştirme yolu şeklinde bütünsel bünyesine kavuşturmak suretiyle gerçek projesini çizmektir.

Bu hedefe varmak içindir ki Kur'an-ı Kerimin Hakikat manasını esas alınarak, tarih-toplum diyalektiği ile işlenen *Batıni konulu yorumla* ve ciddi bir sistematiğe bağlı kalınarak, kendi sahasında bir ilk olan Hakikatçi Alevi Komün, geliştirilmiş Dede sultan'ın(1416) Karaburun "Ortaklar Köyü" nde kurduğu Hakikat düzenini Kur'anı kerim bazında yazılmıştır. Dedesultan'ın"Ortaklar Köyü" düzenin ,devrimci vasfını kayb etmiş tasavvuf'un eski ihtilalci vasfını yeniden kazandırarak tekrar diritilmesi, dolayısiyle Bedreddin'in ışığı olmuştur. Yani diyalektik tsavvuf deryasın da fışkırıp akan nehirin adı Hakikat düzeni anlamına gelen Ortaklık İdeolojisidir. Ebette İdeolojilerin canlı kalması ve hedeflerine yürüme kabiliyete haiz olması o ideolojiyi

sahiplenecek ideolojik topluluğun varolması olmazsa olmaz şartıdır. İşte bu itibarla ortakcilık ismi yerine ortaklığın savunucu topluluğun ismiyle/ Hakikatci Alevilikle isimlendirilmitir. Yani "Ortaklar Köyü" düzenin devamı ve sınıflar diyalektiğinin tarihsel yansıması olan ortaklığın sınıfsız toplumculuğu, denenmiş adalet ve rahmete dayalı biricik insancıl kültür geleneğidir.

Bu gerçek ideolojinin hayat yorumunun pratiğini teşvik edilmesi herkesin ve dünya mazlumlarının zincirden kurtulması için tek ve kesin sonuç verecek çaredir.

Asıl konuları, ilk sınıfsız toplum, sınıflı toplum (çeşitleri kölecilik, feodalizm, kapitalizm, emperyalizm dâhil), Orta sınıfsız toplum ve nihai Üstinsan sınıfsız toplum olup sınıfsız toplumu gerçek toplum, sınıflı toplumu ise boş kümeden ibaret sahte toplum olduğunu anlatır ve sınıfsız toplumu savunur.

Ortaklığın Sembolü, Sarı renkte Zülfikar ile oraktan müteşekkil olup "palê" (Özel anlamda orak tarımda çalışan ,genelde tüm emekçilerin simgesidir Zülfikar mazlumu koruyan İmameti ve Adaleti
ifade eder) işareti taşıyan kızıl sancaktır, kızıl renk Habil'in düzeni dolayısıyla halkın hakkını istemektir. Palê işareti ise, Arapça yazısıyla Allah, soldan okunuşla Hizbullah/hakikatçiler demek olup tek tanrı-sınıfsız toplum anlamına gelir ki doğru tevhidi ifade eder. Mahiyeti itibarıyla Furkan risaletinden tebliğ sayılan eski adıyla "İştirakiye" Ortaklık düzenin açık anlamı ve ideolojik çerçevesi, özet olarak ilerde sınıfsız toplumculuk başlığı altında ele alınmıştır. Bu satırlara son verirken her konuda bize yardımci olan bilişim uzmanı güzel insan ilahiyatci değeli hocam Hüseyın KORKMAZ bey efendiye saygıyla teşekür ederim. Elbette eksiklerimiz çoktur; ama bize düşen ipuçlarını göstermektir,Hakikatçi dostlara düşen ise o ipleri çekmektir.

Derviş KESKİN
(dervis_hoca@hotmail.com)

GİRİŞ

1-

23 Bölümden İbaret Bu Kitabın Yazılış Rotası

Önce Diyalektik Tasavvuf felsefesini sonra bu felsefede kaynaklanan Hakikat Düzeni /Ortaklık ideolojisini ve bu ideolojinin topluluğu olan Hakikatci Alevi Komünü birinci kısım dahilinde yazılmıştır. İkinci kısımda ise genel bir yaklaşımla Mebde/ tarih öncesi ve Meaş/ tarih ve enson olarakda Miad/ tarihin sonu ve sonrası üç temel şeklinde yazılmış olup devamla Hanif dini / İbrahim'in zerdüş müslüman Milleti, ilk başlangıçtan yani İlk sınıfsız toplum /Ademden, Sınıflı toplum/ Nuh, zerdeşten ve Nihayet tarihin son bolduğu Üstinsan,nihayi sınıfsız,sınırsız cennet toplumu tahlil edilerek yazılmıştır.

BİRİNCİ KISIM

1. BÖLÜM

HAKİKATÇİ ALEVİ KOMÜN TANIMI

"Sizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir."(3/104) Ayetin tam karşılığıdır hakikatci alevi komün tanımı.

Hakikatci Alevi Komün Özel anlamıyla Karye Sosyalizmin mahalli ismidir.Yani Haqiqat düzeniin evrensel ismi KaryeSosyalizmi olub Dede Sultanın ortaklar köyünde (1416) kurduğu ortaklık düzenin pıratik tarzıdır. Daha sonra aynı ideolojik düzeni piri sani (Arabuli Ocağı 19 yy) şeyh Süleyman, Mescid köyünde Haqiqatci Alevilik ismiyle kurmuştur.

Bedreddin ile Dede sultanın ortaklık düzenin devamı sayılan Haqiqatci Alevi komün düşüncesi toplumsal mülkiyeti ve kadın-erkek eşitliğini savunmaktadır. Seyit Şeyh Süleyman mülkiyetin ortak olmasını ve sınırların kaldırılmasını savunarak, Dersim'deki Kalê Mansur Ocağı'ndan kopmuştur. Kendisini, Kalê Mansur Ocağın devamcısı olarak kabul etmiştir. Ocağın aslı vede doğru konumlandırma anlamı ise,
özgürlük ve Ortaklaşa mülkiyetin evi olan Hz.İbrahim ve Hz.İsmailin mescidi haram (halkın kamu mülkiyetini almak çalmak yasaktır malullah dır) devamlılığı sürdürme dolayısiyle Adalet vede imamet yeri anlamında "Kabedir", Ocak Halkları bilinclendirerek mal mükün ortaklaşarak kamulaştırma faliyet yeridir ki örnekleri Dede sultanın ottaklar köyü (1416) ve şeyh süleymanın Kangal / mescid köyü / (19 yy) Araboli Ocağı dırlar. Hakikatçi Alevilikte ocaklar olmazsa olmaz Alevi teşkilatın temel taşı ve irşadiyesi/eğitim merkezleridir. Yani Halkı bilinçlendirmeyle ,aydınlatmayla Adaletin ve İmametin uygulandığı yerdir.
Hakikatci Alevi komün'ın esas aslı İbrahim hanifliği olduğunu aşağideki ayetlerde anlaşılmaktadır.
"Allah katında tek din Hanefiye dir". (Abdi Ümmi Mushafı Sure 3 Ayet 17)
"Muhakkak Ali bütün müminlerin mevlasıdır."(5/71 Sahabe Mushafı/ İbni Mesud)
"D e ki: beni, rabbım şeksiz dosdoğru bir yola hidâyet buyurdu. Değişmez asıl dine, Namrutun putperest zerdüşlüğünden sıyırılmış, İbrahimin hak perest zerdüşlüğüne"(6/161)
"De ki: Allah doğru söylemiştir, siz de Hakperet zerdüşt İbrahîm'in dinine uyun ve o asla Namrutun putperet zerdüşünden olmadı."(3/95)

Hakikatci Alevi komün/ Rêyahaq , Diyalektik tasavvuf felsefesi ile Ortaklık (iştirakiye) ideolojisinden müteşekkildir ve Yukardaki ayetlere istinaden 2.Zerdüşt Haşeng sayılan Hz. İbrahim Hanifliğine Aleviliği uyarlaması anlamında Zerdüşt Müslümanlıkdir. Zira çağımızda Hz. İbrahimin hanifliğin müdavimleri Hakikatçi Alevi toplululuğudur ki şu ayetlere istinad edilmektedir " Ancak şu, İbadeti hakikatlılar dini (Hakperest zerdüştlük) kendisine aid olan Allah'a özgüleyerek, niyazı düzeltme ve malını muhtaç olanlarla paylaşmak emredildi. Bu eskimez, dos doğru dindir." Hangi insan, din yönünden, iyilik edici olarak yüzünü Allah'a teslim edip İbrahim'in hakperest zerdüştlük dinine tâbi olandan daha güzel olabilir? Allâh, İbrâhim'i dost edinmişti." (98/5; 4/125) Hangi din ve milletten olursa olsun istinasız her hakikatci kardeşdir, yeterki hakikatci olsun. Şuda bir geçektir ki asıl itibarıyla Alevilik, kürt alevilikten neşet etmiş ***Zerdüşt müslümanlıktır***. Kürt Aleviliği /Rêya Haq Mefhumu hakında da

"Babacığım! Hakikaten Sana gelmeyen bir ilimsel öğreti bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni eşitlik İdeolojisine hidâyet edeyim." (19/ 43) Bu gibi ayetelere istinad eden Hakikatçi kürt Aleviliği II. Zerdüşt yaklaşık olarak MÖ 2040 yıllarında yaşayan Haşeng (bunun İbrahim olduğu da söylenir), 2, Zerdüşt sayılan hz. İbrahimin hanif milleti demek olup Hakperest zerdüşt topluluğudur. Zira çağımızda Hz. İbrahimin Hakperest zerdüşt topluluğun müdavimleri İmamet ve Adelet ilkelerine dayanan ve üst insana ulaşacak Zerdüşt Müslüman Kürt Milletidir.

Alevilerin Kökeni Beni Katura Kürtleridir:

Hz. İbrahim, bereketli uzun bir hayat yaşamıştır. O, bu uzun ömründe birden fazla kadınla evlilik yapmış ve bu evliliklerden birçok evladı dünyaya gelmiştir.

"Temel kaynaklarda kitabı mukaddes, bunların üç tane olduğu kaydedilmektedir. Bu hanımlarından birisi Hacer;

İsmail'in annesi, diğeri Sara; İshak'ın annesi, bir üçüncü ise Ketura'dır ki, Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu." : Yokşan'dan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu.

Yar.25: 4 Midyan'ın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Ketura'nın soyundandı.

Yar.25: 5 İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a bıraktı.

Yar.25: 6 Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağkenbu çocukları oğlu İshak'tan uzaklaştırıp doğuya gönderdi.(Tavrat)" İlk gelen Ketura oğulları Harran civarı akrabaların yanına yerleştiler daha sonra peyderpey gelenler Kürdistan mıntıkasına dağılarak ta Horesana kadar gittler, ilknesil karduk dedeleriyle birlite yaşadılar. Bugünkü çağdaş ulusların hiçbiri saf bir aşiretin ya da soyun ürünü değildir. Tarih boyunca aşiretler, soylar, farklı halklarla karışmış, kaynaşmış ve belli yurtlar üzerinde çağdaş uluslar doğmuştur. Bu durum Kürtler için de böyledir. Bu anlamıyla Kürtler için tek bir ortak atadan söz etmek zor olmakla beraber Bu ikinci nesil Kürtler Keturi(Beni ketura) lar büyük damarı teşkil ettiği gibi gerek etnisite olarak gerek dinsel olarak hz. İbrahime mensubiyeti halen devam etmekte bu gün İbrahimin Hanifdinin mudavimleri bu Alevi keturi Kürtlerdir. Ayrıca Ketura anamızın Medya isimli çocuğu Medlerin atasıdır. Dolayısıyla Kürtler Hz.İbrahim'in çocuklarıdır. (Kitab-ı Mukaddes yorumu). Ünlü Kürdolog Minorsky, Kürtlerin Medlere dayandığı kanısındadır. Medler ise doğudan gelen Aryan bir halktır. Medlerin, önce bugünkü Azerbaycan'a yerleştiklerini, daha sonra Van gölünün güney kesiminden batıya doğru yayıldıklarını ileri sürer. Büyük ihtimalle iki kardeş aşiret olan, Med lehçeleri konuşan Kurtilerle Mardlar kaynaşarak bugünkü Kürt halkının esas çekirdeğini oluşturmaktadır ve Medler batıya doğru ilerlerken diğer bir kısım yerli unsurları da bünyelerine almışlardır.(Minorsky-İslam Ansiklopedisi-Kürtler Maddesi)

"Kuşkusuz İbrahim şirk koşmayan Hakperest zerdüşt topluluk idi ."(16/120)

DİYALEKTİK TASAVVUF

"Bunda şüphesiz kalbi olanlar için uyandıracak bir ihtar vardır." (50/37) Bu Bilimsel Felsefi Tasavvufta!

DİYALEKTİK

Diyalektik, tasavvufa bir ekleme değil tasavvufun özünde mevcüt olan ancak gözden kaçırllmış bir aslın su yüzüne çıkarılmasıdır, zaten diyalektik Hegel ile tanışıldı ve göndem buldu. Burada bir eleştiri yapmadan geçmiyeceğim: O diyalektiği baştan, hatta nebi zerdüşten beri aldı. Doğudan batıya doğru, ne zamanki
Batıya vardı savunduğu mutlak Tini devlete dönüşü verdi, devlet arabasıda batı batağında batınca burası son durak dedi, anlayacağın tarihin sonu. Karl Marks uyanıktı, devlet batağına girmedi ve işi ilk sınıfsız toplumdan başlattı. Meydana çıkmiş toplumsal sınıflar tarihin motorudur,
diyerek tarih felsefesini sınıfsal mücadele diyalektiği üzerine kurdu, sevmedimi unuttumu o diyalektiği son yarısı doğasal kısmını işledi. Tamamiyle maddeye öyle sarıldıki Tiniyet diye bir şey kalmadı. Yalnız ekonumi ve maddi çıkar vardır. Ne hikmetse o, da battık'ın kokusunu alır almaz kehanet göstererek buldum! İşte burası çıkacak o sınıfsız cennetin yeri dedi. Ama gelgörki o yer doğu ya kaydı sınıfsız cennet toplumuda Sitalin elinde kızıl veba kıralığına dönüştü.
Sonra bir delli filozof Nietzsche çıktı Nebi zerdüştün bir öğrencisi olduğunu iddia etti, diyalektik ve üstinsan kavramlar tümüyle zerdüşte ait olduğu halda o, ikielle üstinsan kavramına sarıldı bir sıyaha börüdü. Diyalektiğin metafiziğide doğasalıda tümden red etti ve güce tapıp güclü olana âşık kesildi. Dolyısıyla zayıfa gücsüz olana nefret etti, düşküne merhamet,şafkat halktan yana olmak aptalıktır, güclünün zyıfı ezmeye engel olmak üstinanın gelişine engel teşkil eder düşüncesiyle hırıstiyanlara kin kosuyordu.
O acıma bilmeyen Roma gladyo arenalarda insanları vahşi canavarlara parçalatırken yusmasıyla koltukta içkilerni yudumlayarak tebesümle seyr eden güclünün meftunu idi. Hayali Roma gladyator arenada kaptığı kara veba hastalığın üfürüğü olsa gerek, batı gücperestlerin hitlerle mosilin gibiler insanlığın başına bela oldular, ortadoğuda da bir yeşil veba kıralığı çıkmamasını Allaha niyazımızdır. Bizim diyalektik anlayışımız hakperesttir gerek şekil gerek ruh bakımında olsun çok farklıdır .

Diyalektiğin Yasaları

Varlık, Yokluk ve Oluşum'un İlkeleri Şunlardır.

1-Bütünlük
2-Hareket
3- Çelişme
4- Devrim
şeklin den ibaret yasalar dâhilîde işlenir diyalektik. Yani herşey birbirine bağlı Varlık birliğidır. Sürekli hareket halindedir nicel değişim ve zıdların mucadele sonucu devrim-Nitel değişim olur. diyalektik süreç, karşıtların savaşımını ve de birliğini sağlamaktadır. Karşıtların bu birliği ve uzlaşımı, oluş sürecini de beraberinde getirmektedir. Çelişme ve karşıtlık yalnız düşüncede değildir, Varlığın kendisinde de vardır; nesnelerin varlığı çelişik bir örüntü içerisindedir. Varlıktaki bu çelişme oluşla çözümlenir. Diyalektik düşünce, nesneleri soyutlayarak her birini kendi başına ve değişmez özellikleri olan birimler olarak gören biçimsel mantık düşünce biçimini esas alır onu red etmez ancak, nesneleri hareket ve değişimleri, karşılıklı ilişkileri ve etkileşimleri içinde ele alır. Her şey sürekli bir oluş ve yok oluş süreci içindedir.

Bu süreç içinde hiçbir şey sürekli değildir; her şey değişir ve yerini başka bir şeye bırakır. Bütün şeyler çelişkili yanlar ya da yönler içerir. Bu yönler arasındaki çatışma değişimin itici gücüdür ve sonunda şeylerin değişime uğramasına ya da ortadan kalkmasına yol açar. lakin aslından olmazlar belki mucadeleyi daha bir üst aşamada farklı biçimde sürdürürler. Sentez, iyinin kötüye, kötününde iyiye dönüşmesi değil, belki bu mucadelede iyi başka iyiye, kötüde daha farklı kötüye evrilir.
Diyalektik mantık, düşünce diyalektiği anlamında çelişki ve bağıntılılık kavramlarının işaret ettiği ilişkilenme biçimlerine göre işleyen bir mantık biçimidir. Diyalektiğin iç çalışma düzeni endüksiyon/tümdengelim ve dedüksiyon/tümevarım tarafından oluşturulur. Diyalektik tümdengelim /bütünden parçaya, genelden özele, soyuttan somuta) ve tümevarım /parçadan bütüne, özelden genele, somuttan soyuta süreçlerini bütünsel bir inceleme, muhakeme ve sonuçlandırma sürecinin bileşenleri olarak kullanır. Tümdengelim sürecinde bütünden parçalar ayrıştırılır, bir başka deyişle genelden, bütünden bazı özel yönler çekilip çıkartılır. Böylece incelenen varlık ya da olgu analiz edilir, parçalar hakkında ayrıntılı bilgi toplanır. Bu sayede bütünün parçaları hakkında, önceki evreye oranla çok daha fazla bilgi elde edilir. Fakat bir sonraki aşamada parçalara ilişkin bu bilgileri bir araya getirmemiz, yani bütünleştirmemiz gerekir.
Bu tümevarım sürecidir ve düşüncemiz bu kez somuttan soyuta ilerler. Bilimsel inceleme ve bilimsel sonuçlara varma sürecindeki bütün bu faaliyetlerin anlamı, analizin sentezle, tümdengelim yönteminin tümevarım yöntemiyle birlikte kullanılmasıdır ve zaten diyalektik yöntemin özü de budur. Bilinmesi gerekli olan şu ki diyalektik, tümevarımla tümdengelimi bilgi sürecinin birbirlerini belirleyen ve kopmaz bir bağımlılık içinde bulunan yanları olarak görür; bunları tek başlarına yeterli bulmaz ve bunlardan birinin saltıklaştırılmasına karşıdır. Tümevarımla tümden gelimin bağımlılığı, kuramla kılgının bağımlılığı gibidir. Deneysel verilerden kuramsal sonuçlar çıkarılırken (tümevarım) o kuramsal sonuçları deneyleyerek (tümdengelim) doğrulamak gerekir. Tarih-Toplum arasındaki diyalektik ilişki bu mantık üzere açıklanmaya çalışılacaktır.

TASAVVUF

Bu tasavvuf Anlayışı Hem Felsefl ve Bilimseldir Ve Hemde Rasyonel Mistisizimdir

---

Ancak salt aklın bilgi alanı, fenomen dünyasıyla sınırlı olduğu için bilgimizin zorunlu sınırları söz konusudur. Bu da Hakikatın varlığını sade akılla değil, ancak pratik aklın konusu olup Tanrı'nın sesi olması düşünülen yetkili pratik bir akli ameli /Vicdani müşahede ve keşif tarafından anlaşılır. Bizde rasyonel kavram, kire bulaşmış akılın aksineTanrının sesi vicdan emrinde temiz akıldır. Bu temiz düşünüş mantığına göre Peygamberler birer komüncü büyük mistik filozoflar olub vahyın kutsal metinleri gökten değil hakkın evi gönülden geldiler. Cebrail, âdeme üfürülmüş ilahi ruhun zahiri hislerde değil ancak hayal gücünde bir tezahürüdür, vede âdemi özün evren özüyle çakışması ve nesnel ruha dönüşmesidir vahiy.

Mantığa gelince, varlığı insanın yaratılışı kadar eskidir. Mantık, değişik toplumlarda birbirinden farklı şekillerde Hem bir alet hem de bir bilim olarak kullanılabilmektedir. Ancak riyazatla müşahedeye dayalı diyalektik mıstık mantığı, İbrahim peygamber'in ilmi Furkan/diyalektik felsefesindeki tefekkür yöntemidir ki burada mantık, Mutlak Varlığın safı / ilahi zatının tenezzülü/ışık felsefesinin bir aksi istikametle tikelden tümele, aşağıdan yukarıya doğru Vahdeti Mevcüt /Evren birliği, hakikatine varma yöntemidir.
Mantığın işleyış sahaları, Beden /Nesnel, Ruh /öznel ve Mana, kısımlardan ibarettir. Beden /Nesnel aşamaları iptida ile Harekettir. Durgunluk, anlık, anlama/şekilci tefekkürü olup

kategorileri donuk ve cansız kılan bir akıl yürütme biçimidir bu mantık biçimi. Bizim bilgimizin ilk aşamasını oluşturur. Anlama özdeşlik ilkesine dayandığı için o olmaksızın hiçbir düşünce sağlamlığa ve belirliliğe sahip olunamaz.
Hareket/diyalektik düşünmedir, şekilci/ anlamadan sonra gelen aşamasıdır ve bu aşama, anlama aşamasında belirlenmiş, sınırlanmış kavramların kendi karşıtlarına dönüşmeleridir. Çünkü her belirleme ve sınırlamanın iki yönü vardır: Olumlama ve olumsuzlama. Bir kavram bir tanımla belirleniyorsa bu
demektir ki bu belirliliğini aynı zamanda olumsuzladığı karşıt niteliklerle elde etmektedir. Ayrıca üzerinde durulması gereken husus, bir kavramın dışarıdan başka karşıt bir kavram tarafından sınırlandırılmadığı aksine sınırlamanın diğer yönünün veya karşıtının bizzat onun özünde, tanımında var olduğudur.
Ve gerek diyalektik/hareket mantığın mertebeleri ile maddeden manaya/ somuttan soyuta ışık bedeninden ışık tinine yani önce nesnel mantık sonra öznel/kavram mantığın diyalektik yöntemiyle bir üst derece olan müşahede vahiy çeşidi dâhilinde ilmi irfanın yüksek derecesi melekûta ermiş oluyor İbrahim halillah. Yani diyalektik-mistik Mantık örneğidir.
Yıldız, ay ve güneşe tapanların nazarî sapıklıkları açıklanarak ve beşerin diyalektik felsefesi mantığıyla melekûta (ilmi irfana) ulaşması gösterilerek Allah'ı birlemenin ispatı ile Hanifliğin esası tespit edilmiştir. Nihayet metafizik unsurların, melek ve şeytan gibi gizli kuvvetleri beşer ilâhı sayarak tanrılıkta ortak eden ruhlara tapanların felsefî sapıklıklarını iptal eden tevhit delilleri açıklanmıştır. İlmi irfan Tevhit anlayışı vücudu mutlak /salt varlıkın tenezzülü olan
Vücudu mukayed/evren dır. Diğer bir ifadeyle ne aşkınlık ne içkinlik çünkü yalnız aşkınlık Allah'ı sınırlar ve tek başına içkinlik ise o'nu belirler, fakat her ikisi birden ileri sürülürse diyalektik olur ancak, ilmi irfandan yükselir,
Hz. İbrahim de ki gibi ilim, bilinç, iyilik ve güzelliğin simgesi olan Işıktan yükselişle manaya varılır. Yoksa zatı mananın tenezzülü sonucunda zata yabancılaşmış nitel değişme olan cehaletin, şerrin, çirkinliğin, yokluğun dolayısıyla iblisin simgesi, karanlıktan uzaklaşmak gerek. Yani ışıkta içkinlik, karanlıkta aşkınlık esastır.
Diyalektik Tasavvuf, toplumsal sınıfların Diyalektiğini ve ona bağlı tarih- toplu m Diyalektiğini ayrıca tarih sonu insanin bir üst aşamaya sıçrama evrimin sonucu çıkacak üstinsandan teşekkül eder. Diyalektik tasavvufun İlkesi, Mutlak varlıkdır..

FURKAN

Furkan'ın sözcük anlamı fark etme marifet, mefhum anlamıı diyalektik demektir.

Furkan İlminin Usulu:

1-Sırrı Hakikat/ Mistisizm, Tasavvuf

2-Hikmeti Hakikat/Diyalektik Tasavvuf Felsefesi

3- Nizamı Hakikat/ Eşitlik, Ortaklık İdeolojsi

4- Hakikat öğretisi /Hanif dini demektir.

"Elif, Lâm Mim, Allah, kendisinden başka tanrı olmayan, hayy ve kayyumdur.

O, sana kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı/Kur'an i hak ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. Önce den fark etme marifet ı Hakikat olan Furkan'ı da yine O indirmişti. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için çetin bir azap vardır. Allah çok güçlüdür, intikamını alır."(3/1–4)
" Âlemlere uyarıcı olması için kuluna Furkan ı(hakkı batıldan ayırma ölçüsü sayılan farketme ilmi) indiren (Allah) pek kutludur!"(25/1)
"Eğer siz Allah'a iman etmiş ve o hak ile bâtılın ayrıldığı furkan günü(Bedir de), o iki ordunun birbiriyle çarpıştığı gün, kulumuza (Hazreti Peygambere) indirdiğimiz âyetlere iman etmişseniz. Allah her şeye kadirdir."(8/41)
"Yola gelesiniz diye Mûsâ'ya Kitap ve furkan (gerçekle bâtılı birbirinden ayırılışı tanıma ilmi) vermiştik."(2/53)
"Andolsun biz, Mûsâ'ya ve Hârûn'a aydınlığı karanlıktan, güzeli çirkinden ayırt eden irfan öğretisini- Furkan ı ve korunanlar için bir ışık ve öğüt olan Kitabı verdik."(21/48)
"Ey imân edenler Eğer Allah' tan korkup kötülüklerden sakınırsanız/takva ederseniz; O size bir f u r k a n (iyiyi kötüden, Hayrı şerden, doğruyu eğriden, sevabı günahtan, temizi murdardan, hakkı bâtıldan ayırma marifeti / Diyalektik tasavvuf ile otaklık İdeolojisini verir. Üstelik suç ve günahlarınızı örter ve sizi bağışlar." (8/29)

İslami Mistsizimi Olan Diyalektik Tasavvuf,
felsefe, Mantık ve dini ihtiva ettiğini bu ayetlere istinaden fark etme ve temizlenme ilmidir ki, Furkan'ın izahı mahiyetindedir. Özet olarak Sırrı Hakikat ile Hakikat nizamı /diyalektik Tasavvuf Felsefesi ve onun Ortaklık İdeolojisi, Allah'ın kelamı olup ilk başta Nurla zulümatın, İnanç ta hakla batılın, sözde doğruyla yalanın ve amellerde Salih olanlarla fasit olanların ve de gözel olanla çirkin olanın arasını ayırmasından dolayı böyle adlandırılmıştır. Diyalektik tasavvuf felsefesinin ilkesi vacibul vücut (Varliği Zurunlu) Mana ı mutlaktır. Diyalektik mantık düşünüş yöntemi ise aşağıdan yukarıya zahirden batına, yani somuttan soyuta doğru işlenir örneğin: "Her şey o'dur. Ve aynı zamanda, hiçbir eşya o değildir."
(*Hemme ost ve Hemme o nist)*
Eğer yalnızca, her şey o diye düşünülürse bu, Tümtanrıcılık / Panteizm olur.
Yok, eğer, hiçbir şey o değil diye düşünülürse; bu da klasik dinsel anlayışların yorum biçimi olur. Bunların ikisi bir araya getirilirse; yani, hem her şey o'dur hem de hiçbir şey o değildir birlikte düşünülürse (yani ne teşbih nede tenzih belki ikisinin birleşimi olan tevhittir) o zaman tasavvuf anlayış geliştirilmiş olur ki işte bu Tasavvufun diyalektiğidir.

Diyalektik tasavvuf 'un düşünüş yöntemin tabiatında zaten var olan vahiy'le aklı birleştirici düşünce usulü, yani aklı ameli/vicdan, gönül aklı anlamında. Kötülüğü emretmeyen bu idrak melekesine temiz akıl denilir, bilakis iyiliğe de kötülüğe de işlenen idrak melekesine ise zekâ denir. Başka bir izahla Furkan diyalektiği Zatı mana/vücudu mutlak'ın hareket yasası olması itibarıyla hem felsefe – Mantık dır hem de dindir. Tabi ki yukarıdaki ayetlerin derin anlamlarını ona bağlı her şey o dur, tasavvuf şiarını anlaşılması "Her nereye yönelirsen Allahın yüzüyle karşılaşırsın." "Onun benzeri hiç bir şey yoktur."(2/115; 42/11) ayetlerin diyalektik anlamını, tasavvuf'un evren kavrayışını bilmesine bağlıdır.

Böylece, diyalektik tasavvuf kendi doğal düşünüş kavrayışı gereği evreni canlı görür. Yani bu kavrayışta madde ve ruh /canlı evren dışında, üstün bir varlık olan vücudu mutlak tan(Mana) vardır. Bu üstün ve yüce varlık konduğu/tecelli ettiği eşyayı etkin ve kutsal kılar, ondan göçünce o eşya eski halini alır. Konup göçen ama aynısı kalan zatı mana, tenezzül ederek vücudu Mutlak la mükayet olan evreni yarattı, dağılarak'ta onu yönetiyor. 'Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işite-bilecek kulakları oluversin. Çünkü: Doğrusu gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir.' 'Görmedin mi

ki, gerçekten göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Hakk'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azap hak olmuştur.'(22/ 46,18)

RUHSAL ENERJİ MANA

"Ve peygamberleri onlara dedi ki; "Onun hükümdarlığının alâmeti, içinde Rabbinizden bir huzûr ve Mûsâ âilesinin, Hârûn âilesinin geriye bıraktığından bir kalıntı bulunan, meleklerin taşıdığı (Allâh'ın Ahid sandığı) Tâbut'un size gelmesidir. Eğer inanıyorsanız bunda sizin için kesin bir alâmet vardır." (2/248)

Yorum

Tefsiri kebir ve benzeri izahatlarda şu malumatlar verilmiştir:
Haberciler demişlerdir ki: "Allah Teâlâ, Hz. Âdem'e bir tabut/sandık indirmiş, içinde çocuklarından gelecek peygamberlerin suretleri (resimleri) varmış. Şimşir ağacından eni boyu üç iki (3x2) kadarmış. Âdem (a.s.)in vefatına kadar yanında kalmış, ondan sonra birer evladı miras yoluyla devralmışlar, nihayet Yakub (a.s.)'a intikal etmiş. Sonra İsrail oğullarının elinde kalmış, Musa (a.s.)'ya kadar gelmiş. Hz. Musa, Tevrat'ı buna kor, savaş yaptığı zaman öne geçirir, İsrail oğullarının gönülleri bununla huzur bulurdu. Vefatına kadar yanındaydı. Ondan sonra İsrail oğulları arasında elden ele geçti. Bir hususta muhakeme olacakları zaman buna müracaat ederler, aralarında hakim olurdu. Savaşa gittiklerinde önlerinde götürürler ve bununla teberrük ederek (bereket umarak) düşmanlarına karşı zafer ümid ederlerdi.

Melekler bunu askerin başında tutar, savaşa girişirler, sonra tabuttan bir ses işittikleri zaman gâlip geleceklerine kesin bilgi edinirlerdi. Ne zaman ki İsrail oğulları isyana başlamışlar, fesada düşmüşler, işleri çığırından çıkmış; Allah, başlarına Amalika'yı musallat etmiş, bunlar galip gelmişler, tabutlarını da almışlar, götürmüşler, bir pisliğe, bir helaya bırakmışlar. Cenab-ı Allah, Talut'u hükümdar yapmak isteyince Amalika'ya bir bela vermiş, hatta tabutun yanında abdest bozanlar basura tutulur olmuş, diğer taraftan ülkelerinden beş şehir de mahvolmuş, kâfirler bu belânın tabut yüzünden olduğu kanaatine varmışlar, onu çıkarmışlar, iki öküze yükletip koyuvermişler. Allah da bunun için dört melek görevlendirmiş, sürmüşler, Talut'un evine getirmişler. İşte İsrail oğulları, Talut'un hükümdarlığına delil istedikleri zaman peygamberleri, onun hükümdarlığının alâmetinin, tabutun gelmesi olduğunu söylemiş."
Demek oluyor ki İsrail oğullarında tabut, mukaddes emanetlerden olup Hıristiyanlıktaki "haç" gibi bir mevkide tutulurmuş. Nitekim Hıristiyanların büyük haçları da buna benzer bir olay geçirmişti. Tabutun ta Hz. Âdem'den beri gelmesi, içi resimli bir sandık olması, bunun insanların babası olan Hz. Âdem olmasıyla uyumu güçtür; aynı zamanda bu yaygın haberleri düşünmeksizin hemen yalanlamak da haksız olacağından İbnü Abbas hazretlerinden rivayet olunduğu üzere bunun zayi olmuş "Tevrat sandığı" olmasıyla yetinmek ve şu kadar ki bunu Hz. Musa yaptırmış olmayıp, daha eski tarihi bir sandık olduğunu da kabul etmek uygun olacaktır. Bununla beraber Ragıb'ın naklettiği gibi, "Tabut, kalb, Sekîne (huzur) ise ondaki ilimden ibarettir." de denilmiş. Çünkü kalbe:
"İlmin düşüp biriktiği yer", "hikmet evi", "ilim tabutu", "ilim kabı", "ilim sandığı" isimleri de verilir. Gerçi bu, meşhur ve zahir olan görüşlere aykırı görünürse de onun gereği olan önemli iş'arî (işaret yoluyla çıkarılan) bir mânâ olduğu da inkar edilemez. Buna göre meâlin özeti: Onun hükümdarlığının gerçek alâmeti, isyan ve gururla zayi olmuş ve sizi perişan etmiş olan kalbinizin yerine gelmesi ve hakikate iman ederek huzur ve sükünete ermenizdir. Gerçek

delil, objektif olmaktan çok sübjektiftir. Siz, bozgunculuk düşüncesiyle zayi olmuş kalbinizi bulup, davayı bırakarak ona biat ettiniz mi (uydunuz mu) mesele biter. Aksi halde Allah'ın ona verdiği kudret ve vereceği başarı, size hükümdarlığını, karşısında aciz bırakarak kabul ettirir. İşte onun hükümdarlığına kesin delil, bu zahirî (açık) ve batınî (gizli) tabutun gelmesidir. O tabutta veya gelişinde Rabbinizden bir sekine, Musa ailesiyle Harun ailesinin bıraktıklarından bir kalıntı vardır.Buna rağmen ben derimki Batın yorumla yukardaki ayetin manayı hakikisinde tabut/sandık uluhiyet hüviyeti sembolize ediyor dolayısiyle de zâti ilahi mahiyeti kutsal enerji olan Mana dan ibarettir.
Zaten İbranice'de Kutsal Ruh'u anlatan kelime, "Ruakh" olarak geçer ve enerji, nefes, rüzgar anlamına gelir. Durmayan, sürekli hareket eden, yaratan, kontrol edilemeyen, kısıtla namayan birkuvvet Yukardaki ayette geçen "Tabut/Tapu" sözcüğü değişik toplumlarda aynı anlamda kullana gelmiş eski bir kavramdır. Yani Mana tasavvuru tabu adetinin esasını teşkil etmektedir. Yasak anlamına gelen bu kelimenin aslı, Polinezyaca T a p u ' d u r . Tabu'nun pratik anlamı " N o l Me T e n g e r e " dir. (Bana dokunma! Bana dokunmaya izinli değilsin!)

Tabu, mana tasavvurunun negatif yönünü teşkil etmektedir . Kuvvetle yüklü herşey tehlikelidir. Şu halde mana ile dolu olan şeylerden kaçınmak gerekir. Eğer bir kimse ya da bir nesne tabu olarak kabul edilirse, o kimseye ya da o nesneye dokunmakla insana zarar gelir. Çünkü tabu olanın içi kutsal bir kuvvetle doludur. Tabu olan bazan da, temiz olmıyandır. Örneğin lohusalar, ay halindeki kadınlar, ceset v.s. pis olarak telakki edildiğinden, tabudurlar. Öte yandan şefler, sihirbazlar da çoğu ilkel topluluklarda tabu olarak kabul edilirler.

Dinsel şefler tarafından kutsal olarak bildirilen nesneler de tabudurlar. Viyanalı Etnolog Pater Wilhelm Schmidt (1868-1954), dinin Tylorun iddia ettiği gibi, ruh inancından çıktığını kabul etmeyip, bunun başlangıcını bir İlkel Tek Tanrıcılık'a (Ur-Monotheizm) bağlamıştır. Aynı zamanda bir teolog olan Schmidt'e göre, dinin en ilk şekli, gökte oturduğu tasavvur edilen, iyi ve kudretli bir "Tek Tanrı"ya inanmaktan doğmuştur. İlkel toplumlar arasında yaptığı

uzun ve yorucu araştırmalar sonunda, Pater Schmidt, bu Tek Tanrı tasavvurunu, tespit etmiştir. Kutsal Kitaptaki "Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı" maddesinden hareket eden Schmidt'e göre, Tek ve Yüce Tanrı inancı bir gelişme halkasının son zinciri olmayıp, tersine ilk halkasıdır. Bu ilkel Tek Tanrıcılık zamanla dejenere olmuş, bazı kimseler (Peygamberler) dejenere olan bu inancı düzeltmişlerdir.
Kudsal enerji Mana tüm varlıkların aslıdır. Mana ı Zat, kendinde varlık, Mana ı kainat, başkası için varlık ve Mana ı Âdem,başkasıyla özdeş varlık şeklinde üç anlamı vardır Kudsal enerji Mana. Hem kendında, hem başkası için ve hemde sosyalvarlık anlamındadır.

VARLIK BİRLİĞİN DİYALEKTİĞİ

Varlık

Yokluk

Oluşum

VarlıkBirlği: Sırf varlık / var eden ışık kutubu ile rıza onayı almış barışık yokluk karanlık kutubun birlikteliği anlamında Mutlak varlıktır. Hem belirtisiz hem belirtili hem maddi hem manevi karekterlerı haiz mutlak varlık ezeli,ebedi olup hudus vasfına da haizdir. Mutlak varlığın hadis vasfı en yüce mertebe olan sırf/sade kutubun aşağı mertebede ki karanlık kutbuna tenezü edip ihate ederek birliktelik oluşturması ve bu kutupların birbirine mudahale neticesinde hereket ve değişim meydana gelmiş.Dolayısiyle bu asıllarına binaen "kevnu fesad"varolma- yokolma âlemi sayılan mukevenat oluştu ve ram olmayan karanlık kısmını da musahar etmek için âdemiyet donuna börünen Hak hilafet pilaniyle faliyet halindedir, en yüksek aşama olan Sırf varlık Mabud ı hak Allah dır.

Bu konuda (112 sure) Anlatımı şöyle: "Dengi Ve Benzeri Olmayan Ne Doğmuş Nede Doğurmuş Kendine Yeten ve Kendinde sadeVarlık Olan Tanrı Birdir de." Yani Arapça metninde geçen "Allahu Ehed" ibni mesud mıshafında "Allahu vahid" yazılıdır. Biz vahid olarak itbar ediyoruz. Zira Kainatta varlık ile yokluk kutupların birlikteliği "Ehediyet/ âlemi cem/zervana" olarak gösterilirken "Vahit" olarakta tanrı birliğini ifade ediyor. Varlık birliği (vahdeti vucud) Tanrının bir mezahiri yani görünümü olup saf öz olmadığı için Tanrı birliği anlamına gelmez tanrı hem eşyadadır hemde eşyadan beridir irfan sözü vucut birliği tanrı birliği demek değil. Varlığın aşamaları olan Vucudı Mutlak Ve yine hak sayılanVucudı Mukayed hakında ise (113 sure) şöyle:

"De ki: Sığınırım ben, karanlığı yarıp Işığı meydana çıkaran Rabbil felek a / o Mutlak varlığa, Yaratılışın /muvakat varlığın şerrinden yani Işık ve karanlığın birbirine girişerek meydana gelmiş oluşumun Rabbine sığınırım. "Kâinati kebir", barışık Tezat karanlıkla oluşan Mutlak varlık demektir, yaratılışın şerri ise Hakla barışık olmayan rızasız zulumatın kısmı yani kötülük ilkesidir, dolayısiyle ayet metninde geçen "ğasikin" Ehrimen / iblis,şeytan demektir. Kâinatı kebir / evren bir bütün olarak özünün eğilimi gereği ortaya çıkmıştır, kainat oluşum hudus sıfatı olmakla birlikte asaleti itibarıyla ezeli ve ebedidir. Vucucu mutlak hem kendi için hemde başkaları için varlıktır, hem kendi ve hem başkaları için varlık da tinsel olarak ebedi fiziksel olarak muvakat fakat üstinsana dönüşerek tesir eden halik ve vahidiyet mertebesinde Allahdır. Mütesir olan ise mahlukdur

Zulumat kutup marziye/rızalı olan ebedi olup Ahadiyet mertebede vucudu mutlak iken (vahdeti vucudun doğru anlamı dır) gayrı marziye/rızasız olan ise İblis - şeytandır muvakat olup kiyamet zamanıyla sınırlı şeklindedir. Marziye işıka aşik olan karanlıktır ki oluşum ve nizamı alem için gerekli olan tezatdır, dolayısiyle Tanrı beğenisdir ve Vucudu Mutlak tan sayılır. "Gayrı Marziye" ise nizami âlem hikmetine muğayır olup kötü ifsadır kendisine İblis ve Şeytan/Ehrimen denilmiştir.

Tanrı kendi özünün dışına çıkarak evvela basit bir surette zuhür eylediki henüz kainatın hakikatları mevcut değilidi ve bu evrende tanrı gizli idi. sonra o suretten diğer suretler çoğalarak çeşitlendiler ve böylece kainatın yaratılışı başladı, ancak tanrının kendi özünün dışına çıkması ve yahut tenezzül etmesi aynı zamnda özüne ters düştü ve mutedil olmayan bir halda beğenmediği şerri de ihtiva eden bu evreni kızgın halda onayladı. İşte Erimen/İblis bu şerrli ilk evrenden husula geldi Tanrı mutedil durumda kendi özüne dönerek kendisinin mutlak iyilik özüne ters düşen bu Ehrimen ülkesi sayılam "Mezahiri/ nesnel varlık" maddi evreni beğenmedi bu kusuru izale dolayısiyle evreni düzeltmek için âlemi nasutta/ Mezahiride kendini ikinci kez "Zahire /nesnelde bilinen"yani açığa vurarak kendi suratında âdemi yarattı ve qalu bela /evet rububiyetini kabul ediyoruz (buradaki Rab rabul âleminden farklı rabbi nas yani Allahın sevdiği ve ilerde kendini o üstinsan donuna dönüştürecrği Ahura mazda ile) sözleşmesi yapıldı. İşte hilafetin doğru anlamı ve ibadetinde hakka benzeme ve yaklaşma lüzümü, insanın üzerine aldığı bu hilafet mesüliyettir.

Her şey Vucudu Mutlak tır. Bilinmelidiki akıl, nefs, ruh, kalb hep Tanrı ismiyle musemma olan vucudu mutlaktan ibarettir. Bunlara varlık namı verilmesi her birisinin aşaması varlıktan bir diyalektik aşama ve nesnelikte birer nesne olması itibarıyladır. mutlak varlık o şeydirki

bütün mevcudata sirayet eder ve bir aşamadan diğer aşamaya intikal eder, bazan felek, bazan mülk, bazan onsur, bazan maden, bazan nebatat, bazan hayvan ve bazan insan suretında tezahür eder. Elhasıl en aşağı ondan ibaret olduğu gibi en yücelik ondan ibarettir.

Mutlak varlık o şeydirki evela anasırda zuhür etmiş sonra maden suretında zuhüre gelmiş bitki suretında daha sonrada hayvan ve ondan sonra insan suretıne intikal etmiş binaen aleyh bu suretlerin sahibi hep o mutlak varlığın diyalektik aşamaları olup oda Hak tealadan ibarettir. Hatta bu suretler zail olsa vucuttan başka bir şey kalmaz, Mutlak varlık zatı zurunludur aksı kabil değil çünkü: varlık ile yokluk bir arada olması mümkün olmadığı gibi mutlak yoklutada varlık olmaz mutlak varlık aynı hakkdir. Hak her aşamada iki itibardan gayrı değildir biri tesir edici digeride tesir olunan dır. Hak birinci itibariyle Âlihe , ikinci itibariylede halk âlemi- oluşum diye isimlendirilir.

Vucütda üç anlam vardır. vücudu Sırf, vücudu mutlak, vücudu mukayed/muvakat, mutlaklık ve mukayedlık dan ayrı olan vücudu Sırf haktan ibaret olduğu gibi mutlaklık ve muvakatlıkla nitendirilmiş ile varlık dahi Hak dan ibarettir. Hak mutlaklık ve muvakatlık den ayrı bir saf varlık olmak anlamıyla ne külli, nede cüzidir. çünkü küllilik mutlaklıkta cüziyet kaydı itibariyledir. Yani kendisinin bütün eşyaya şümulü ve eşyanın onda iştirakı itibar olundukta ona külli unvanı verilir, çokluk eşya onda müştereken onun nesnelikte bir yansıması itibar edildiği surette cüz i ismi alır. Sırf zat ilahi her nekadar mutlakiyet ve muvakat sıfatlarıyla iştiraktan hali değil ise de hüvyeti ilâhiye olan zat bakımında her şeyden mücerred dir.Onun üstünde bir mertebe daha yoktur. Vucüdi sırf her şeyin üstünde olduğu cihetiyle eşya ondan sadır olup kendiside cümle eşyada dahildir. Her şey o, ve o her şeydir. Bu sade/sırf aşamada öncelik,, sonralık, açıklık, batınilik de yoktur. zira bu nitelikler ve haller gibi şeylerin tahkiki vucüdün bütün eşyada umum şumülü ve onlarda dahil cihetiyledir. Hatta bu aşamada zatı sırfda ezel ve ebed dahi yoktur onda ikiside bir şeydir İşte ibadet bu zatı sırfa mahsusdur.

Bir İzahat

Vucüdi mutlakta iki itibar vardır. Birisi Ademi Tayın yani belirsiz diğeride Tayın yani belirtili dir. Birinci itibariyle ona " Ehed" diye isimlendirilir ve Celal sıfatiyle tavsif ediliyor. Halbuki ikinci itibariyle ona "Vahid" diye isimlendirilir ve celal sıfatıyla vasıflandırıldığı gibi "Cemal" sıfatıyla dahi tavsif ediliyor. Bu iki sıfattan " yedeyn/iki el" lafziyle tabir ediliyor.

Belirsiz Varlık

Hüviyeti İlâhiye Olan Zat manasında ki en yüksek mertebe sayılan ahadiyettir. diğer bir deyimle Zervan yani cem âlemi varlığı,yokluğu özdeştir en doğru tanım belirsiz varlıktır. kainatın hakikatları zuhür etmemiş bu süreçte tanrı gizlidir. Âlemi Nasut/mülk mevcut değildir, gerçi İran ülkesinde bazı kavimler bu belirsize zaman- mekan tanrısı zarvana diye ona inanmışlarsa da Nebi zerdeş buna asla itibar etmemiştir

Belirli Varlık

"O, Evveldir, Ahirdir, Zahirdir, Batındır." (57/3) İşte Feleq Âlemi bu Zervan âlemin sonlanması ayrışarak diyalektik faaliyete geçmesidir ki belirli varlık oluyor tabi varlık yokluğu gerektirir hakeza yokluta varlığı. Zira: zıdd ancak zıdıyla belirli olur ve anlaşılır yoksa varlığı yokluğu belirsiz olur. Belirlilik ancak a) Varlık, b) Yokluk karşıt zıdlarıyla anlaşılır. Bu tanıma bilincidir yoksa varlık yokluğu ve yahut bilakis yokluk varlığı yaratmiyor burda herhangi bir yaratılış söz konusu değil. Vucudu mutlakın her aşamada iki özelliği vardır, biri etki etmek; diğeri ise etkilenmektir. İlkinde Mutlak Varlık Halik/yaratıcıdır, ikincisinde de Mahluk/ yaratılmış olandır

"Tartışırlarken o yüksek konsey (cem âlemi) hakkında hiçbir bilgim yoktu. eveliyet topluluğu tartışırlarken (aralarında) neler geçtiği hakkında bir bilgim yoktur". (38/69*).*

Eveliyet topluluğu kendinde varlık anlamında. Yani belirsisız varlık/ kör nokta/Umyan Alemi, demektir. Ne ismi nede cismi var. mutlak yokluk olmaz çünkü, Varlık ve yokluk

Birbirine tezat olduğuna göre yoklukta varlık olmayacağını, belki tezatı bilinmeyen ğaybul ğuyubdur, bu itibarla varlığı zorunludur. Alemi Zervan/cem de Felek Aleme gelince Aydınlık karanlık tezahurün özeti: Ormuzd'ın bedeni sayılan ışık, tüm hayırları, hayatı; Ehrimen'ın bedeni sayılan karanlık da tüm şerleri yokluğu kapsar anlamına gelir. Işık kelimesi, ilim ve varlık anlamında da kullanılırki ayet şöyle " Allah, o kitap da rızasına tâbi olanları selamet yollarına eriştirir. Onları izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır ve onları doğru yola iletir." (5/ 16)
Bazı ayetlerde de Işık, ahirette dünyadaki iyi amelleri yüzünden mükâfatlandırılacak kimseler için bir ödül olarak zikredilir. Yani o kimseler, kıyamet gününde onları bütün endişelerden sıyıran bir Işıka sahip olacaklardır. "O gün, mü'min erkeklerin ve mü'mine kadınların nurlarının önlerinde ve sağlarında koştuğunu görürsün. Melekler onlara 'bugün sizin müjdeniz, altından ırmaklar akan cennetlerdir'." (57/ 12) "Allah'a ve peygamberlerine iman edenler, işte onlar gerçekten doğru olanlar ve şehidlerdir. Bunların Rableri katında mükâfatları ve nurları vardır. " (57/ 19)
Bu ışık kültü Hz. İbrahim'den sonra İbrahimi dinlerde aynı minval üzere devam etti şöyle: Yıldızların mevkilerine yemin olsun ki bu büyük yemindir; o, gök medeniyet, kültür aslından çok değerli ve faydalı bir hitabedir (56/75–78).
Yıldız parlayıp havalandığı ana andolsun ki arkadaşınız ne sapıtmıştı ne de azmışlığı vardı. O havadan da konuşmuyor, o (kendisine bildirilenlerden) vahy edilenden başkası değildir. Çünkü ona güçlü olan üstün varlık (Mana) öğretti. Öyle ki en yüksek ufukta iken asaletli bir şekilde doğruldu, sonra sarkıp yaklaştı, derken daha da yaklaştı, o kadar ki iki yay arası kadar hatta daha da yakın kondu. Açılımla, O kuluna vereceğini verdi. (Gözleriyle) gördüğünü, kulun kalbi yalanlamadı, O'nun gördükleri hakkında şimdi kendisiyle tartışacak mısınız? Andolsun onu yaratıklar âleminin son sınırında (sidre-tül münteha) tenezzül ederek inişini daha önceden bir defa daha görmüştü. Cennet-ül Me'va da onun yanındaydı. En son sınırında Sidre' yi kaplayan kaplamıştı. Göz ne şaştı ne de aştı. And olsun O, Rabbin hem de en büyük alametlerinden (Mana'nın tecellisini) olanı gördü. Ve göklerde nice melekler vardır ki onların şefaatleri, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için Allah'ın izin vermesi dışında bir işe yaramaz. Doğrusu o şir'anın (parlayan, parlak yıldız) Rabbidir elbette (53/1–18, 26 ve 49).

(Meryem,) onlarla kendi arasında bir perde çekmişti, derken biz ona ruhumuzu gönderdik, derken o, kendisine tastamam bir insan şeklinde göründü (19/17).
Bu ayete mana'nın bedeni ışık değil insan şeklinde görünmenin hikmeti, Ormuzd/Tanrı, ikinci oluşum üstinsandan kendini açığa vuracaktır.
Musa, süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca Tûr'un (sağ) yanında bir ateş gördü. Ailesine dedi ki: 'Siz durun, ben bir ateş gördüm, belki ondan size bir haber getiririm yahut bir ateş koru getiririm de ısınırsınız. Oraya gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ kıyısında bulunan çalılıkta ağaç tarafından kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa bil ki benim, ben Allah Rabb-ul Âlemin (28/29–30). İşte bu ayette bildirildiği üzere Mana ateş olarak görünmüştür ve Zat-ı Samed/ mana'yı perdeleyen ağaçtır. "Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nuru, içinde ışık bulunan bir kandil yuvası gibidir. Kandil cam içindedir. Cam da sanki inci gibi parlayan bir yıldızdır. Ne tam doğuda ne de tam batıda olan mübarek bir zeytin ağacının yağıyla tutuşturulur. Yağ neredeyse ateş değmeden bile tutuşup ışık verecek kadar saf ve parlaktır. Bu, nur üstüne nurdur. Allah, dilediğini nuruna kavuşturur. Allah insanlara misaller verir. Allah, her şeyi çok iyi bilendir."(24/ 35) Bu ayet, İşraki ekolun ilkesidir.
"O, her gün bir şekildedir". (55/29) İlk mertebe Kiyamu bizatihi/Kendinde varlık iken İkinci Mertebe olan Tekvin/Başkaları için varlıktır. Furkan'in Kendinde varlık ilkesi temel felsefik düşüncesi dir.

Diyalektik Yürüyüşünde Başkası İçinVarlık

Başkası için Faal durumudur. Yani zatı barı âlem olarak sürekli kendini yaratır ve hüsnü mutlakına meyılle sürekli ilerleyişi O,an faal bulnduğu şen'i/ vaziyet geçmiş şen'ine göre daha gözeldir ve iyidir, Zatı mana bulunduğu şen/durum ile aynı iken önceki şen'inden gayrı düşer ve yabancılaşır. Bu itibarla eski şen mana i faal şeni olmaktan çıkarak yok olmaya mahküm, donmuş sevilmez oluşum olur. İşte bu donmuş ilerlemesi durmuş, oluşum silsilesi yaratılmış olandır ki, yeni oluşmakta Mana ı faal şen'ine geri kalmak sonucu hüsniyete zıddiyet teşkil eder. Böylece başlayan iyilikle- kötülük tezadı, yenin lehine sonuçlancak eski ile yeninin ve gericilik ile ilericilik faaliyeti dolayısıyla diyalektiğidir. Evren denilen oluşumun başlangıcı "Zaruana akarana/ Ehediyet" cem aşama geleceği ise üstinsandır.

Ve Big Bang

Bilinmesi gereken şuki, pozitivist bilim anlayışı, fizik bilimi ile felsefenin ve ilahiyatın arasına duvar örmüştür ve günümüzün bilim anlayışı yaygın olarak pozitivisttir. Felsefeciler ve ilahiyatçılar da poztivizmin bu duvarını kabullendikleri için felsefe, ilahiyat ve bilimin bulgularına topluca bakanlar, bunları bir arada değerlendirenler azınlıkta kalmışlar. Bu itibarla felsefe, ilahiyat ve bilimin birbiriyle uyumlu birliktenliğine bakalım. Bilim Adamların Anlatısına Göre Big Bang, evrenin tek bir noktasından başladığını, çok yoğun ve çok sıcak ortamın genişleyerek daha az yoğun ve daha az sıcak ortama dönüştüğünü dolaysıyla evrenin başlangıcını ve zamanla gelişimini açıklayan kozmolojik Modeldir.

Felsefe, İlahiyat Yaklaşımıyla Temel Bilimsel Mevzular

Big Bang/büyük patlama /Kaynağın fışkırması mevzusu:

Biz samayı bir elde bina ettik ve onu genişleticiyiz."(51/47) Bu ayet gayet açık herhangi bir izahata muhtaç olmadan İlkel evrenin oluşumuna delalet etmektedir.

Evrenin sıfır hacimli bir noktadan başladığı mevzusu:

Yukarda 57/3 de "O batındır" Bildirilen Belirsiz Varlık, Madde ve Ruh dışında her iki sininde kaynağı olan Mana, eveliyete sükûn halinde gaybulguyub / gayıpların gaybı, yani (en- Nokta el-`Ama) körlük nokta /Kendinde Varlık demektir.

Sıfır hacımlı nokta çok yoğun ve çok sıcak ortamında idi mevzusu:

Çok yoğun ve çok sıcak ortamında idi. Bilimsel ifade, İlahiyat dilinde Varidatta şöyle deniyor: Cenabı hakkın zuhura meyili zatisi vardır. Çünkü onun tahkiki ancak cüziyata tebiyetledir. " küntu kenzen" hadisinde zıkır olunan munasebette istidat meyli zâti ve iktizayı zâti den ibaretdir. İmdi hadisi şerifin manası ben bir kenzi mahfi yani her suretten ari idim, zuhura meylı zatım olmakla bu mahlukatla tayin ve tehakuk iderek zuhura geldim, demektir.

Mutakibinde bu çok sıcak ortamından daha az yoğun ve daha az sıcak ortama dönüştüğü mevzusu:

Bilimsel ifade ediliş tarzı, felsefe - ilahiyat dilinde "Belirli Varlık"dır. Yani mevcudiyeti var olan maddi evrendir ki bu ayette 57/3 "O, Evveldir, Ahirdir, Zahirdir." Dolaysıyla Evrenin başlangıcını ve zamanla gelişimini açıklayan kozmolojik modeldir Big Bang teorisi.

" Hubble yasası ve evrende hafif elementlerin bolluğu da dâhil olmak üzere pek çok fiziksel olguyu başarıyla açıklar. Yirminci yüzyılın başlarında gözlemler evrenin genişlediğini gösterdikten sonra öne sürülmüş iki ana kozmolojik model vardı.

Fred Hoyle tarafından öne sürülen durağan evren hipotezine göre evren genişledikçe yeni madde oluşuyordu. Bu modele göre evren herhangi bir anda kabaca aynı kalıyordu. Her ne kadar bu model uzun bir süre Büyük Patlama'ya alternatif bir kuram olarak görülse de gözlemlerle yanlış landı."

Evrenin genişlemesinin geçmişte tüm maddenin tek bir noktada yoğunlaştığına işaret ettiği ilk olarak Georges Lemaître tarafından öne sürülmüştü. Büyük Patlama olarak adlandırılan bu kozmolojik model daha sonraları özellikle George Gamow'un çalışmalarıyla gelişti.

Büyük Patlama modeline göre evrenin gelişimi birkaç aşamaya bölünebilir mevzusu:
İlahiyat dilinde "Biz yeri vegökleri altı gün/ vakıtta yaratık."(7/54)

Genel görelilik denklemleri kullanılarak yapılan geriye dönük hesaplara göre başlangıçta yoğunluğu ve sıcaklığı sonsuz olan bir tekillik vardı mevzusu:
İlahiyata ahad, vahid ve vahdet tezleridır.
" Büyük Patlama modeline göre evren bu tekilliğin yaklaşık 13,8 milyar yıl önce genişlemeye başlamasıyla meydana geldi. Büyük Patlama'dan hemen sonra evrenin durumunun nasıl olduğu tartışma konusudur. Ancak pek çok modele göre ilk anlarda evren homojen, çok yoğun ve çok sıcaktı. Bugün evrenin çok büyük ölçeklerdeki homojen yapısının bu ilkel homojen evrenin hızla şişmesinin sonucu olduğu düşünülüyor.

Bugün evrenin çok büyük ölçeklerdeki homojen yapısının bu ilkel homojen evrenin hızla şişmesinin sonucu olduğu düşünülüyor Mevzusu:
Felsefe ve İlahiyat yaklaşımıyla Evrensel oluşum "O, her gün bir şekildedir". (55/29) "De ki: Sığınırım ben, karanlığı yarıp Işığı meydana çıkaran Rabbil felek e. Yaratılışın şerrinden, Işık ve karanlığın/ varlık yokluk birbirine geçerek oluşuma gelmiş yaratılmışa, çünkü bu yaratılışta sonluda olsa karanlığın da payı vardır."(1,2/123)

Rabbil felek

Mahiyet itibarıyla ***karanlığı yaran*** işiğın ruhu demektir, karanlığı yarattı demiyor ışığın varlığı onun karşıtı olan karanlığın zorunlu sebebi dir, hakeza ışığın tezahurün sebebi de karanlıktır.İyilik- kötülükte böyledir. Çünkü: Bu Varlık, Yokluk, yasasıdır. İşte bu yasaya göre varlık , yokluk bir birine geçmesiyle sonlu Varlık yni âlemi Nasut oluşur, Varlık Yokluk birbirinden ayrılışıyla da Bu âlemi muvakat/asılları dışında Nasut oluşumu ifsad olur yani / kevnu-fesad olurki varlık varlığa, yokluk yokluğa rucu ederler. Sonuç itibarıyla varlık var olur, yokluk yok olur ki, bu Mead dir. Kısacası Diyalektiğin Bütünlük, Hareket, Çelişme ve Devrim yasası geçerlidir.
Zerdüşt öğretisinde , Ahuramazda /Ormuzd!'ın bedeni sayılan ışık, tüm hayırları; Ehrimen/İblis'ın bedeni sayılan karanlık da tüm şerleri kapsar anlamına gelir. Işık kelimesi, ilim anlamında da kullanılır. Dolayısıyla, cehalete karanlık denir. Allah, bu anlamda kâinatın nurudur. Çünkü hakikat ve hidayetin bilgisi yalnızca o'ndan gelir. O'nun nuruna başvurmadan, dünyada karanlıkla cehalet ve neticede kötülük ve şerden başka bir şey olmayacaktır.
Allah, insanların, şirkin ve cehaletin karanlıklarından hakikatin aydınlığına ulaşmalarını sağlamak için, hakikat dışılığın sembolü olan karanlık ve hakikat hidayetinin sembolü olan ışık kelimelerini bir arada, birbirine kıyaslanabilecek şekilde birçok ayet-i kerimede kullanmaktadır. Ayrıca, Allah'ın düzenine tâbi olmak, karanlıklardan çıkıp nura ulaşmak şeklinde ifade edilmektedir. Işık Ormuzd'un bedenidir; karanlık Ehrimnın bedenidir. Işık aynı zamanda Tinselin imlemini taşır; iyinin ve gerçeğin şeklidir, tüm doğal şeylerin olduğu gibi bilmenin ve istemenin de tözselliğidir. Işık insanı bir secim yapabileceği konuma getirir, ve insan ancak batmışhğın dışında olduğu zaman seçim yapabilir.
Ama Işık kendi içinde hemen bir karşısavı, yani Karanlığı kapsar, tıpkı iyinin karşısında Kötünün durması gibi. Nasıl İnsan için İyi eğer Kötü yoksa bulunmazsa ve nasıl ancak eğer Kötüyü tanırsa gerçekten iyi olabilir. Zerdüşt düalist monoteist diyalektik öğretisinde. Ormuzd ve Ehrimen bu karşıtlığı oluştururlar. Ormuzd Işık krallığının, İyinin Efendisi Tanrı-Rab dır; Ehrimen zararlı Karanlığın, Kötününki İblis/Şeytan-Tağut demektir.
İzahat

Bilim adamların anlattıklarına göre tüm evrenin, tek bir noktanın patlamasıyla meydana gelmiştir ve bu bilim adamlarının hesaplamalarına göre, şu an evreni oluşturan maddenin tümü, günümüzden yaklaşık 17 milyar yıl önce gerçekleştiği kabul edilen bu patlama ile sıfır hacımlı noktada var edildi ve olağanüstü bir denge içinde şekillendi. "O, bir şeyi istediğinde, buyruğu sadece şunu söylemektir: "Ol"artık o, oluverir (36/82).

Mevcudiyet anlamında varlık. Yani bütün var olan anlamında kutsal tin enerjisi. Evvela bir suret ı basite de zuhür eyledi. Ondan sonra o suretden diger suretler teşeub/dolgun-değişken iderek nihayet şu mukevvenat / Evren husule geldi.

Şişme aşaması sonlandığında evren büyük ölçüde kuark-gluon plazmasından oluşuyordu. Bu aşamadan sonra evren soğumaya başladı mevzusu:

Hestisade, zatı Mana, kendi özünden uzaklaşarak zatından tenezzül etmesi biri evreni yaratırken zahir , diğeri ise âdeme ve üst insana yönelik üfürülmüş tanrısal ruh/geist olmak özere iki tenezzül süreci mevcut dur.

Patlamadan yaklaşık 10-6 saniye sonra kuarklar ve gluonlar bir araya gelerek protonlar ve nötronları oluşturdu mevzusu:

Kutsal enerji Mana'nın bir basit şekle böründü o şekil kendinde çoğalarak ve çeşitlenerek salt varlığın tenezzülü olan doğa yani Tekvin/Evrensel oluş, *Mana*'nın batın kaynağından zahir oluş şe-en'ine hareketle, kûn makamında metafizik ve fizik evrenleri (gayb ve şahadet âlemleri) yaratışını demektedir. Doğa diyalektiğinin felsefi ifadesi vücud-u mutlak olan Zat-ı Halik tez, vücud-bi mana elmevcud olan mahlûk/evren, antitez ve ona/Allah'a üstinsana dönüşle mutlak tevhit ise sentezdir.

"Bu sırada evrenin sıcaklığı yeni proton, anti-proton çiftlerinin oluşması için yeterli olmadığı için protonlar ve anti-protonlar Einstein'ın ünlü E=mc2 formülüne göre birbirlerini yok ederek enerjiye dönüşmeye başladı.

Süreç tamamlandığında geriye sadece başlangıçtaki protonların ve nötronların on milyarda biri kalmış, anti-protonlar ve anti-nötronlarsa yok olmuştu mvzusu:

"Her şey helak olucudur baki kalacak (gerek maddi olsun ve gerek tinsel olsun) vechi ilahidir."(28/88) "Evren yaklaşık 1 saniye yaşındayken benzer bir süreç elektronlar ve pozitronlar arasında da yaşandı."

Hüsnü mutlak/ Mana ı Aşk, kendinde ve kendi için öze dönüştür (Işık yani iyilik, güzellik ve doğruluğun simgesidir ki Yezdan/Rab'dır. Karşıtı kötülüğün çirkinliğin yanlışlığın simgesi zararlı karanlıktır ki Ahrimen/İblis ile Âdem diyalektiğiyle oluşum yükselir.

"Büyük Patlama'dan birkaç dakika sonra evrenin sıcaklığı yaklaşık 1 milyar kelvine düştükten sonra döteryum ve helyum çekirdekleri oluşmaya başladı.

Ancak protonların (hidrojen atomu çekirdeklerinin) büyük bir kısmı hâlâ serbestti. Elektronların bu atom çekirdeklerine bağlanarak kararlı atomları oluşturması ancak 379.000 yıl sonra mümkün olacaktı. Çünkü daha önceleri evrenin sıcaklığı ve dolayısıyla kozmik radyasyondaki fotonların enerjisi kararlı atomların uzun süre var olmasına imkân vermeyecek kadar yüksekti. Büyük Patlama'nın ürettiği atomların büyük çoğunluğu hidrojen ve helyumdu. Ayrıca az miktarda lityum da oluşmuştu. Daha ağır elementlerse Büyük Patlama'nın ürettiği elementlerin zamanla kütle çekimi etkisiyle bir araya gelerek yıldızları ve gökadaları oluşturmasından sonra ya yıldızlar içerisinde ya da süpernova patlamaları sırasında sentezlenmişlerdir".

51/47 Big Bang" In Karşılığı

Ayetin açıkça bildirildiği gibi, büyük bir patlama "big bang" ın karşılığıdır. 57/3 ise Belirsiz varlık, Umyan Alemidir ki İsimindede anlaşıldığı gibi hiç bilinmez körlüktür, İbni arabi ifadesinde kör nokta sıfır hacımlı bu noktanın bilimsel ifadesi

" Big Bang", evrenin tek bir noktasından başladığını, çok yoğun ve çok sıcak ortamın genişleyerek daha az yoğun ve daha az sıcak ortama tezahüre dönüştüğünü dolaysiyle evrenin

başlangıcını ve zamanla gelişimini açıklayan kozmolojik modeldir."İlahiyatta karşılığı ise "O, Evveldir, Ahirdir, Zahirdir" Yani Madi evren oluyor zira eveliyet ve ahiriyet zühuriyeti doyulan mevcud varlıkdemektir gibi ilkel evren oluşumu ki (Evren cinsiyle, nevile şahsı mutlakiyle kadim olmakla beraber, hudus ile de mutasıfdir.) ol *Mana*'ya bağlılığı ve ona doğru gitmesi hasebiyle de ahirdir.
Dolayısıyla halen devam eden evrensel genişlemenin başlatılması ve soğumuş yıldızlardan yol sayılan semaların ve bitişik ikizleri olan yedi gezegenin inşa edilmesi ve daha sonradan genişleme yasasına (ilk vakıt içinde) uyumlu bir şekilde kâinatın mebdesi sayılan yerin gökten ayrılması (ikizlerin ayrılması) şu ayetlerden anlaşılmaktadır:
O (Huda-ı müteal) sonra duman halında olan o ilk göğe yönelip yoğunlaştı (41/11).
O (onun şe-n'i/tenezzül durumu) nur üstüne nurdur (24/35). O inkârcılar görmüyorlar mı ki başlangıçta göklerle yer birbirine yapışık idi biz onları ayırdık ve genişlettik (21/30).
"O, her gün bir şekildedir". (55/29)ayetin mefhum anlamı Mana-i fa al: Diyalektik tenezzül yürüyüş (1-Varlık2- yokluk 3- oluşum) tarzında başkası için faal durumudur.

Big Bang bilimsel bir nazarıye olması itibarıyla evrenin tam bir tanımını zaten yapamaz yani Big Bang öncesi ne idi ve genişleme sonrası ne olacak soruların cevabı yok. Dolayısıyla evrenin kamil bir yorumu felsefe işidir. Diyalektik tasavvuf anlayışı evren aslı itibarıyla daim uluşum itibaryla kevnu-fesad halında olup anlatımı şöyle: Asıl itibarıyla Evren ezelidir. Onun sonradan ortaya çıkışı zatın / özü gereğidir, zaman yönünden değildir. Filozofların anlatıkları nur ve zulumat/ Işık ve karanlık kutupların kendisinde doğdukları daha yuksek bir Varhk olan Zeruane- Akerene denilen karşıtlıksız bir Evrensel, sınırsız Tüm vardır ki ona zaman Tanrısı deniliyodu. Bu doğru değildir, belki evrenin hakikatları daha yokiken zatı ilâhi içinde gizli olduğu kaus,karanlık" cem âlemi" vardı. İşte zatı ilâhi kendi özü gereği ışıka börünerek kendi içinde hemen bir karşısavı, yani karanlığı kapsayarak diyalektik yasasını koymuştur. Bu çelişik eşya ve fiiller iki kısıma ayrılır.
Biririsi tekamül/olgunluk nizamı âlem için Vücudu mutlaka aid beğenilmiş olandır, diğeri ise bu yüce maksadtan hariçtirki red edilmiş kötülük namı verilmiş ehriman/iblisdır ki kiyametle sınırlıdır. İnsan tekamül ettiğinde Tanrı, insan eliyle onu yokedecetir zira Tanrı dilediğini yapacaktır, ikinci oluşum da ilk başlangıç gibi olup daha iyi, daha güzel ve asıl itibarıyla ebedi olacaktır.

Sonuç İtibarıyla "Milyarlarca Dolarlık Hızlandırıcılar

Atom-altı dünyanın daha iyi tanınabilmesi için atom-altı parçacıkları hızlandırmaya yarayan, çok yüksek sıcaklık ortamlarını taklit eden hızlandırıcı tüneller inşa edilmiştir. Dünyanın en gözde fizikçilerinin çalıştığı bu deney ortamları milyarlarca dolarlık bütçeyle imal edilmiş teknoloji harikalarıdır. Bu hızlandırıcıların en güçlüleri İsviçre'de Cenevre şehrindeki CERN, Amerika'da Chicago şehrindeki Fermilab ve yine Amerika'da San Francisco şehrindeki SLAC'tır. Bu tünellerde yapılan deneyler, Big Bang'in tüm delilleriyle uyumludur ve yaşadığımız evreni oluşturan Big Bang'in matematiksel modelini onaylamaktadır.
Big Bang, başlangıç sıcaklığında sadece enerjinin var olabileceğini, enerjinin soğuma aşamalarına bağlı olarak tüm atom-altı parçacıklarının oluştuğunu, sonra aşamalı gelişmeci bir süreçle gaz bulutlarının ve dönem dönem yıldızların oluştuğunu söylemektedir. Atom-altı dünyanın oluşumunun tüm safhaları; sıcaklığın bu düşüşüne, genişlemeye ve yoğunlaşmanın azalmasına bağlı olarak açıklanır. Maddenin ve anti-maddenin ortaya çıkışı; elektronların ve pozitronun (elektronun anti-maddesi), protonun ve anti-protonun, kuvarkların ve karşı kuvarkların ortaya çıkışı ve birbirlerini yok edişleri, hep Big Bang modeline göre açıklanmaktadır. Kısacası atom-altı dünyadaki tüm aşamalar ve evrenimizin bugünkü atom-altı dünyası, Big Bang'in evren modeline göre açıklanmakta ve başta bahsettiğimiz hızlandırıcı tünellerde olmak üzere yapılan deneyler, bu açıklamaları onaylamaktadır."

Şahadet Âlemi Kürelerin Oluşumu Ve Sema Katmanları

İhvanı Safa risalelerinde tesvir -tertibe göre: Üzerinde bulunduğumuz Yer, ihtiva ettiği dağlar, denizler, çöller, nehirler, şehirler ve harabelerinin tamamıyla birlikte bir tek küreden oluşmaktadır. İzzet ve celal sahibi olan Allah'ın izni ile o, alemin merkezinde yer almakta ve üzerinde bulunanların tamamıyla birlikte havanın ortasında asılı durmaktadır. Tıpkı yumurta akının yumurta sarısını kuşattığı gibi Hava küresi onu bütün yönlerden kuşatmıştır. Hava küresi de yumurta kabuğunun yumurta akını kuşatmasına benzer biçimde bütün yönlerden Ay küresi tarafından kuşatılmıştır. Ay küresi ise benzer biçimde Merkür küresi tarafından kuşatılmıştır. Her şeyi Kuşatıcı küreye varıncaya kadar diğer kürelerin hükmü de böyledir. Şanı yüce olan Allah'ın da buyurduğu gibi onlardan "Her biri bir yörüngede yüzmektedir."(36/40)
"Ve onu genişleticiyiz /çoğaltiyoruzda "(51/47).
Ayetin hükmüne tam uyumlu, Big Bang Teorisi'ne göre evren sürekli genişlemektedir. Dolayısıyla genişlemeyle gelen evrensel değişmenin yaratacağı ikinci oluşumla, tekvinin ilk yapısı (yedi kat gök ve yer, 17 gezegen ve bilinen galaksiler gibi bugün bilinen kâinat binası) sayısal açıdan çoğalmaya doğru bir oluşuma uğratılıyor.

2. BÖLÜM

HALK VARLĞIN DİYALEKTİĞİ

Toplum

"Muhakkak halk/insanlar ilk toplumsal yaratılış da, sınıfsız toplumdan başka değildi, ancak daha sonra sınıflara bölündüler. Her sınıf tuttuğu yoldan memnun olarak bir birinden ayrıldılar ve ilk sınıfsız tek toplumunun hür cumhuriyet idaresini bozdular." (10/19; 23/53)

114 Halk Suresi
"De ki: Sığınırım ben halkınRabbine, Halkn hükümdârına, Halkın ilâhına,
O sinsi vesvesecinin/Ehrimen şerrinden. O ki, insanların göğüslerine vesveseler fısıldar.
Gerek cinlerden/ruhsal İblis, ve şeytana dönüşmüş insanlardan ,
Halkın Rabbine, Hükümdarına ve İlâhına sığınırım."

Allah Teâlâ, bütün varlıkların Rabbidir. Fakat burada, tahsis yaparak, Kendisinin "Halkın Rabbi ,Meliki ve İlahı" olduğunu söylemesinin açıklaması Hüküm Allahın Mülk Allahın ve Din Allahındır ayetlerin hakiki anlamında halkındır demek itiyor. Allah Âdemi kendi suretinde yarattı vede toplum tini tanrı tiniyle özdeş olup İlâhi Âlem ile mülk Âlemi aynı kutup insanlıkta birlik halindedir. Yani Varlık birliği felsefesinde salt varlığın Üçüncü Mertebesi hem kendinde hem başkası için Varlıktırki, toplum tini, ilâhi tini , Toplumun beşeri sureti ise Tanrının sureti olup ruhsal boyutu "enel hak"/ ben Hakkım felsefesinin doğru tanımı dır. Diğer bir açıklamayla salt varlığın Üçüncü Mertebesi kendi aynisiyle varlık olandırki Kendi aynisi lafzın anlamı kendi ruhunda âdeme üfürlüldüğüne atıfdır. Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı.
Sosyal varlık başlangıcı tek toplum,Sosyal varlık Meadı/sonu Üst insan tek toplum olmak üzere iki kısımdan oluşurken her ikisi arasında da felsefi devri tarih yer aliyor.Sosyal varlık Mebdesi/ başlangıcı, âdem sınıfsız toplum idi, hakeza Sosyal varlık Meadı/ahireti,
Üst insan tek toplum da sınıfsız cennet toplumu olacaktır. Toplumun zamansal geçmişi tarih felsefesi, ona bağlı ikiz olan toplum ve insan felsefelerini ifade ettiği gibi tercubeside kültür ve bilimi,geleneği ahlak ve ona binaen hukuku ifade eder.

İnsanlik Dini

Halkın bizat kendi varoluşu daimi gerçek, İnsanlık dini olduğu şu ayette bildirmektedir . "Sen yüzünü, doğruca Hakikat dine çevir o ki Allâh halkı/insanı onun üzerine yaratmıştır. Allâh'ın yaratması değiştirilemez. İşte dos doğru din o dur. Fakat insanların çoğu bilmezler". (30/30)
Sınıfsız tektoplum hakim/Kabil ve mahküm/Habil sınıflara bölünmesi dini bölünmeyı meydana getirdi işte topmlumsal diyalektik bu dur, İnsanlık/halkın hak dini, halk düşmanı batıldini herbir din aynı zaman mensubu olduğu sınıfın ideoloji düzenidir. Görünen şuki şer bu dünyaya insanoğlu katil Kabil'in günahıyla girmiştir. İnsan iki kuvvet ile çekişir. Birincisi âdem'in kardeşini öldüren oğlu Kabil ile başlayan bencillik duygulu kötüler; ikincisi ise Allah'a kurban sunan maktül oğlunun Allah sevgisiyle dolu iyilerdir. Bu tavrın evrene medeniyet olarak yansımaları Allah'ın Gök medeniyeti ile O'nun karşıtı olan ve alçaklıktan ibaret Yer medeniyeti olarak gerçekleşti. sembolik ismiyle Habil ve Kabil, bu medeniyetlerin ilk temsilcileridir.
Diğer bir tanımla dinin anlamı Halkın/ toplumun ideoljik medeniyetin ruhu demek olup asıl anlamı itibarıyla toplum anlamına geldiğini aşağıdaki aytlerde bilinmektedir. "İşte bu sizin ümmetiniz/dnininiz bir tek toplumdur, rabbınız da benim onun için hep bana iteat edin".(21/92) Egemen sınıfın batıl sınıflı din toplumu hakında ise"Onlar sadece şöyle derler:"Biz babalarımızı bir dine / topluma bağlanmış gördük. Biz de onların izlerinden gidiyoruz." (43/22)
GerçekToplum Âlemi Lahut/İlâhi âlem ile Âlemi Nasut/ mülk tan ibarettir, yani Hak la Halk birliği, insan felsefesinin öz gerçeğidir. Nasıl ki Kabe fiziki yapısıyla toplumsal beşeriyet yönünü, kendinde taşıdığı düşünülenTanrısal tiniyle de gerçek toplumun tini sembolize ediyor yani kabe hem halkın evi hemde Allahın evi olması halk la hak bir kutupdur dolayısıyla birer mistik filozoflar olan enbiya ya. evliya'ya gelen esin/vahyin kaynağı toplım olup ve asıl itibarıyla vahyi bilimsel bir doğa yasasıdır. halkın düşmanı (hannasın)a kötüluk ilkesi Ehrimandan şeytanlara vahyı geldiği gibi, bilinen şekliyle iyi vahyı Allahın sözüdür denilmesi doğrudur çünkü, saf halkın özü ile tanrı özü aynıdır ayrıca evliya, enbiya ve buna bağlı filozof, bilim adamı ve tüm yetkin insan halk toplumun çocukları olup kültür kaynakları toplumdan ayrı değildir.
Mevlana celaleddin i Romi bu konuda semboldan kabeden ziyade sembolun ifade ettiği Halk toplumunu önemli görerek, orjinalı farısça şiirin mealı şöyleder:

Günül elde etki En büyük Hacetme günül kazanmaktır. Bir gönüle girmek bin kere Hac ziyaretinden iyidir. Çünkü Kabe Azer oğlu Halil İbrahim'in yapısıdır. Günül ise O en büyük Celil olan (Allah) ın evi/ Nazargahıdır.

Dindarlar tarafında iyilikte-kötülükte Allahtandır ve yahut her şey odur "hemeost" panteizim şeklinde yanlış anlaşılan İbrahimin tevhid akidesini, semavi dinlerin kökeni sayılan hakperest zerdüştlükte aramak önceliklidir. Bu itibarla, Zerdüştün Düalist Monoteist Akidesi şöyle:
"Şüphe yok ki, iman edenler, yahudiler, hıristiyanlar ve sabiîler-mecusiler, ve sair her kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve iyi işler işlerse elbette Rabbleri katında bunların ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar mahzun da olacak değillerdir. (2/62)
"Gerçek şu ki, (bu ilahi öğretiye) inananlar, Yahudi inancına bağlı olanlar ve Sabiiler, Hristiyanlar ve Mecusiler ve bir de, Allah'tan başka varlıklara tanrısal nitelikler yakıştıranlar arasındaki hükmü Kıyamet Günü Allah verecektir: çünkü Allah her şeye tanıktır. "(22/ 17)
Mecusilik/Zerdüştlük'ü "semavi/İlahî/Sami dinler"le birlikte bu ayette ifade ederek "Mümin olanlar, Yahudi olanlar, Sâbiîler, Hıristiyanlar, Mecûsîler." Bu Mecûsî dinin mahiyetinin; monoteist/tek tanrıcı bir din olduğunu bize bildimektedir.

Kötülük İlahı Ve Düalizmin Doğru Anlamı

"Allah o İblise lanet etti. Ve o da: «Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka saptıracağım, onları boş kuruntulara sokacağım, ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (potlara kurbanlık diye), onlara emredeceğim de Allah'ın yaratışını değiştirecekler» dedi. Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı mabut edinirse, şüphesiz o, apaçık bir ziyana uğramış olur".(4/118-119) *Tağyır / Değiştirme*
Ayette geçen Allah'ın yaratışını değiştirecekler. Anlamı geneldir, canlı cansız bütün evrende önce nicel sonra nitel olarak tağyırat geçerlidir gerek doğal afatları olsun ve gerek insanve canlı ölümleri ,hastalıkların müsebibi Ehrimendır. Buda Ehrimen İblisin nakadar güclü olduğunun göstergesidir. Hatta bütün varlıkta sonluluk , yokluk sebebi en sonunda kendiside yokluk olacak Ehrimen./ İblis Ve Şeytan dir. "Onlardan her kim: "Ben onun gibi bir tanrıyım!" derse onu cehennemle cezâlandırırız. Biz zalimleri böyle cezalandırırız. (21/29)
Yani melek olsun melaike olsun "Ben de onun gibi bir tanrıyım" derse düşürülmüş olacaktır çünkü: Haksızlık etmiştir.
İblis özgürlüğünü kötüye kullanan kötü olmuş Tin olup dolayısıyla kötülükle düşürülmüştür. Zira her Tin bölünmez bütün olup ve iyiyi, kötüyü seçmesinde özgürdür.Şeytan ise İblisi ruhun tezahür etmiş maddesi olup bölünmüş cüz i yatıdır ki, her kötü ve zararlı canlıdır ve her aşağılık olmuş kötü ruhlu onun etbaıdır İnsan hayvan fark etmez. Şeytan, Tanrı'dan aşağı konumunu devam ettirmesinin yanı sıra O'nun iradesi doğrultusunda, fakat O'na karşı olarak kötülüğün kaynağı, insanın cennetten düşüşünün ve yeryüzünde meydana gelen bozgunculuğun, fesadın ve ölümün müsebbibi, insanı doğru yoldan çıkaran bir baştan çıkarıcı, cennetten kovulan biri, günahkâr ve karanlığın prensidir.

Şirk evrende birbirine deng iki ilahın/mabudun bulunduğunu demektir yoksa ebedi zatı bari vede mutlak iyilik tanrısı olan Auramazda /Ormuzd a asla denk olmayan aslında orjin yaratıcı olmayan yalnız gerçek tanrı ormuzd 'ın orjin yaratılışı bozarak tağyir etme gücü olan, sonuç itibarıyla yokluk olan kötülük ilahı Ehrimen 'in Varlığı değildir.
Zerdüşt İyilik ilahı, kötülük ilahı. evrende iki aslın, yani hayır ve şerrin bulunduğunu söylemiştir İblis /Şeytan kötü kudret sahibi dir. Ama o, birbirlerine denk iki ilah var olduğunu söylememiştir. bunu kesin bir dille inkâr etmiştir.

O, şer ilahın varlığını kabul etmesine rağmen ubudiyette düalizmi asla kabul etmemiştir. Zerdüşt'ün dile getirdiği düalizmin gerçek yüzü nedir? Bu düalizm, evrende iki aslın bulunduğunu ifade etmekten öte gitmemektedir. Bu iki asıl, hayır ve şerdir. Ona göre şerrin yaratıcısı "Ehrimen" yani şeytandır. Dualizmin bu türü, bütün dinlerde mevcuttur. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslam dinlerinin hepsinde bu ikilem vardır. Üç din de şeytanın varlığını kabul etmektedir. Avesta'da zikredilen "Ehrimen"ı tahlil ettiğimiz zaman, üç semavi dindeki şeytan ile onun arasında özde bir farklılık olmadığını görüyoruz.

Burada karşımıza temel bir mesele çıkmaktadır: Evrende her şeyi iyi veya kötü olarak tanımlamak mümkün değil midir? İyi veya kötü olarak adlandırdığımız şeylerin dış âlemde varlıkları olmayıp sadece bize göre içsel oldukları olan mı? Bunu kabul ettiğimizde şeytan veya "Ehrimen" gibi varlıkların mevcudiyetine ihtiyaç kalmamaktadır. Ama iyilik ve kötülük için birbirlerini dengeleyen iki hakikat bulunduğunu söylediğimizde, düalizmi bir şekilde kabul etmekten başka çare kalmamaktadır ki ayetlerden açıkça anlaşılıyor.

"Allah dedi ki: "İkinci bir ilah edinmeyin: O, ancak tek bir ilahtır. Öyleyse benden, yalnızca benden korkun" (16/51) " Ve onlar Allâh ile beraber başka tanrıya yalvarmazlar. Allâh'ın harâm ettiği canı haksız yere öldürmezler ve zinâ etmezler. Kim bunları yaparsa cezâsını bulur. (25/68)

" O halde, Allah'ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma/davet etme. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun. (26/213) Hem Tanrıya hem düzmece tanrıya tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden (bedeninden) başka her şey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz. (28/88) Allâh ile birlikte başka bir tanrı edinme, sonra kınanmış ve yalnız başına bırakılmış olarak oturup kalırsın! (17/22) " Şunlar, Rabbinin, Hikmet'ten sana vahyettiğimizdir. Allâh ile berebar başka tanrı edinme, sonra kınanmış, uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.(17/39) "Allah'ın yanına ikinci bir ilah koymayın! Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir uyarıcıyım". (51/51)

Düalizme hangi ismi verirsek verelim, bir şekilde varlığını kabullenmemiz gerekmektedir. Düalizmin inanç dünyamızdaki yeri de boşalmayacaktır. Platon, Devlet adlı kitabında Socrates'in şu sözünü aktarmaktadır: Evrende kötülük, iyilikten daha yaygındır. Kötülüğün sebebi Allah olamayacağına göre, bunu başka bir varlıkta aramak gerekir. Bu arayış da bize şeytan /Ehrimen e götürecektir. Tevrat'ın Tekvin bölümü, Âdem (as) ile şeytanın kıssasını anlatırken Zerdüşt'ün Avesta'sı da "Cem" ile Ehrimenin kıssasını aktarmaktadır. İsim ve mekânlar farklı olsa bile her iki kıssada da aynı hakikat anlatılmaktadır.Ayrıca belaler,hastalıklar Şeytandan geldiğini şu ayet ifade etmektedir.

" Kulumuz Eyyûb'u da an. Hani o, Rabbine, "Şeytan bana kahredici bela ve azap dokundurdu" diye seslenmişti."(38/41)

"Ehrimen yahut İblisin hedefi: Tanrı nın planını bozmak olduğunu ve insanlık tarihinin başlangıcında katildir. Çünkü o insan ırkına ölümü getirmiştir. Tanrı kötülüğü iyilikle yener. Şafkatlı ve merhametli olan tanrı, Şeytan'ın verdiği zarar sonucu hastalıklar, her çeşit bela ve hatta ölüme sebebiyet vermesi, karşılığında şu ayetlerin bildirdiği gibi hidayet ve tekamülleri için ölenleri tekrar tekrar diriltir.

"Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir yaratılışta var etmek içindir."(56/61)

" Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kez öldürdün ve iki kez dirilttin. Günâhlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkmak için bir yol var mı ? Bu halinizin sebebi şu: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkâr etmiştiniz. O'na ortak koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan Allah'ındır." (40/11-12)

kötülükten doğrudan değil ancak dolaylı olarak sorumlu olan Allah, bu sorumluluğundan dolayı o suçlanamaz.Zira"kötülük ve zıtlıklar, (113/2- Yaratılışın şerrinden, Işık ve karanlığın birbirine girişerek oluşuma gelmiş diyalektik yaratılışda sonluda olsa karanlığın da payı vardır".) Yaratıkların nihai kararları olmasından dolayı ortaya çıkmaktadır. Yani nizami âlem için gerekli ve daimi vede Allahın rızasına uyumlu karanlığın yanısıra birde nizamı âlem

dışında salt kötülük olup kuvulmuş karanlık iblisden ibaretir. Burada şöyle bir soru var mutlak güce sahip Allah şeytana güc yetiremiyor mu? Elbete "O, her şeyi kuşatmıştır"(41/54) ayetin batıni anlamında, Allah âdem şekline börünerek şeytanı kuşatmış onu idam etme hükmün kalemini de kırmıştır, bize uzun gelen kiyamete kadar ona verilmiş mühleti, ipe giden mahkümün mühleti gibidir o melunun ipini
çekecek Allahın halifesi olan insandır, işte hilafetın anlamı budur. sonuç itibarıyla
Yeni Ahit'te Vahiy Kitabı iyi ve kötü güçler arasındaki kozmik bir savaşla son bulmaktadır. Burada şeytan ve onu takip edenlerin EskiAhit'te de belirtildiği gibi Armagedon Savaşı neticesinde ebediyen cehennemin kızgın alevleri arasına atılacağı bildirilmektedir.

Sosyal Anlamda Ehrimen/ Tağut
"Deki, "Hak geldi, batıl yıkıldı sayılır. Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur."(17/81) Yani Hak Ormuzd geldi, Batıl Ehrimen gidicidir. *Alemi nasut ise*, Ehrimen'ın egemenlik alanı dünya özellikle insandır. Bu itibarla Ehrimen İblisin sosyal buyutu tağut, dikkat çekicidir.Böylece: Hakikatta, Ehrimen /Tağutu reddetmeden Tanrı-Rab'a iman asla olmaz. Nitekim imanın kabul olması tağutu reddedilmesine bağlanmıştır aynı şekilde Hak dine girebilmenin ilk şartı olan tağutun reddi olmadan da dine giriş gerçekleşmez. Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: "Her kim tağutu reddedip Allah'a iman ederse, işte o kopmayan sapasağlam kulpa yapışmıştır." (2/256) küçük bir şüpheye yer bırakmadan, saf ve katıksız bir şekilde tağutu/ ehrimeni inkar yerleşmediği bir kalpte hakiki imandan bahsetmek mümkün değildir.
"Andolsun ki biz, "Allah'a kulluk edin ve tağuttan sakının" diye (emretmeleri için) her topluma bir peygamber gönderdik." (16/36) "Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver." (39/17)
Bu ayeti kerime de Rabbimiz kullarını ilk olarak tağuta ibadet etmekten sakındırmış daha sonra da tağuta ibadet etmekten kaçınarak sadece Allah'a yönelen kullarına müjdeler olduğunu beyan etmiştir. Öyle ise herhangi bir ibadet çeşidini Allah'tan başkasına yapan bir kimse müslüman olduğunu iddia etse de kâfirdir. İman iddiasında olan her bireyin tağuta ibadeti terk etmesi ve tağuta ibadet edenleri tekfir edip onlardan uzak durması gerekmektedir.
Tağutun Velayetini Reddetmek:
Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: "Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; kâfirlerin velileri ise tağuttur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır." (2/257) Veli: "Bir işin idâre ve bakımını üzerine alan, otorite, dost, yardım eden, himaye eden, anlaşmalı, temsil yetkisine sâhip olan, başkası üzerinde onun adına tasarruf yetkisi
olan" anlamlarına gelmektedir. Tağutun Hükmünü Reddetmek:
Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: "Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten iman ettiklerini zannedenleri görmüyor musun? Bunlar, tağuta muhakeme olmayı istiyorlar. Oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardı. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor." (4/60) Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur. "İman edenler Allah yolunda savaşırlar; kâfirler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli düzeni pek zayıftır." (4/76) Tağuta İtaati Reddetmek:

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur"De ki. Allah katında kesinleşmiş bir ceza olarak bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta ibadet edenler (itaat edenler); işte bunlar, (cehennemdeki) yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60) Bu ayeti kerime de ki "tağuta ibadet edenler" buyruğundan kasıt tağuta itaat edenlerdir. Zira ibadet itaat etmektir. Kulluğun aslı, itaat ve boyun eğmektir. Öyle ise hakikata aykırı yasalara itaat eden bir kimse mümin olduğunu iddia etse de zalimdir. İman iddiasında olan her bireyin tağuta itaati terk etmesi ve tağuta itaat edenleri red edip onlardan

uzak durması gerekmektedir. Gerçek bir iman Allah'a imandan önce haksızlığa direnmek, Tâğutu tanımamak, onu reddetmek gerekir. Zira kelime-i tevhidin orijinal metni olan "Lâ ilâhe illâllah" cümlesindeki "Lâ ilâhe" ile *önce* Ehrimenı ve onun istikbar düzeni reddedilmektedir, "illa"dan *sonra* Ahuramazda/ merhametli Allah ve ondan ötürü de sınıfsız tek toplum düzeni kabul edilmektedir ki tefsiri şu ayettir:

> Kim tâğutu inkâr eder ve Allah'a iman ederse, şüphesiz kopması mümkün olmayan sağlam bir kulpa yapışmış olur. Allah işitendir, bilendir (2/256).

Kur'an'a göre Allah'a iman etmekle, tâğutu/zulüm düzenini reddetmek aynı kapıya çıkar. Yani Tâğut reddedilmedikçe (dolayısıyla zulme, sömürülmeye ve aldatılmaya direnmedikçe) Allah'a iman tamamlanmış olmaz. Bu ikisi hiçbir zaman bir arada bulunamaz. Allah'a inanmak mümin ve Müslüman olmak, aynı zamanda Tâğut'a tâbi olmamak demektir.

Tâğut Kimdir

Tağut, kelime olarak haddi aşan, azan, hakikatten sapan, taşkınlık gösteren ve her sapıklığın başı gibi anlamlara gelir; ıstılahta ise Allah'a isyan eden anlamında kullanılır. Allah'ın indirdiği hükümlere alternatif olmak ve onların yerine geçmek üzere *zer*/malın israf düzenini, *zor*a/zulme, işkenceye dayalı hükümleri koyan ve *tezvir*/dinle aldatarak asimile eden İstikbar İmparatoru/deccal gibi ***Hannas*** (insanın günlüne vesvese veren ins ve cin şeytanlar) benzeri her varlık Tağut'tur. Bunun insan olması, din, devlet, düzen veya şeriat olması fark etmez. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

Andolsun ki biz her kavme 'Allah'a ibadet edin, /düzenine girin Tağuta kulluktan kaçının' diye (tebligat yapması için) bir peygamber gönderdik (16/36). İnsanlar, sadece Allah'a kul olma, yalnız O'na itaat etme hususunda istisnasız uyarılmışlardır:

Yani insanlar ya Allah'a ibadet ederek özgür olurlar veya Tağut'a kul köle olacaklardır; bu iki yolun dışında üçüncü bir yol yoktur. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

> Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilen kitaplara iman ettik diye boş iddialarda bulunanlara bakmaz mısın? Onlar Tağut'un huzurunda muhakeme olmak (hükümlerine boyun eğmek) istiyorlar. Hâlbuki Tağut'u inkâr etmekle (tekfir etmek, lanetlemekle) emrolunmuşlardır (4/60).

Kuran'daki bütün bu ayetleri dikkate alarak şu hususu belirtmekte fayda vardır: Tağut'un hükümetine razı olup boyun eğenler, ortak koşan inkârcılardır.

Diyalektik tasavvuf felsefesi hakikat'ın ilkesi olan Vucudı mutlakın üçüncü aşamaya tekabul eden sosyal varlık, Hem kendinde hem başkaları için Varlık anlamıdır.

Sosyal Varlık Felsefesinin İzahı

Sosyal varlık felsefesinin ilkesi hakikatların hakikatı olan salt varlık kendi aynisı varlıktır manası insanın özü, Tanrısal özden olduğu demektir. Âdem ilk insan tek toplumun sembol adı olup 12 bin sene önce Mezopotamya nın modern insanıdır. Dini öğreti, toplum demektir. Ancak Sınıflı toplumda din temsil ettiği sınıfın ideolojisidir.Dolyısiyle egemen sınıfın dini uyduruk batıl ideolojisidir boştur amma vardır ve tesirlidir. Mahküm halk sınıfın dini peygamberlerin bildirdikleri hakikat düzenin eşitlik,özğürluk ideolojisidir ki, komün karye sosyalizmi anlamıdır.

"Öz ruhumdan içine üflediğim Âdeme secde edin". (15/29), ayete binaen Ayrıca Âdem, Ruhun Görüngüsüdür ve Tinin Fenomenolojisi konusudur.

Ruhun Görüngü Bilimin kurrucusu büyük filozof Helgeldir. Ona göre sözcük anlamıyla Ruh Görüngüsü(Tinin Fenomeni), daha önce gizli ve örtülü olan bir şeyin açıkça ortaya çıkması demek olup, Ruhun uzamda açılımı doğa, zamanda açılımı tarihtir. Dini yaklaşımla ele aldığımız devri tarih bakışla Tarih, Kutsal ışık ruhu almış Âdem (tasfiye edilmiş Âdem olan Habil) ve Yaratılışın-Dünyevi kovulmuş karanlık ruhun tecessümü Kabil isimleriyle fenomenin iyilerle kötülerin sınıfsal mücadelesidir. ilk insan Âdem'e yüce Işık Tanrısının özü

verilmesiyle o tezahür etmiş kutsal ışık ruhun fenomeni vede ilk tek toplum dir.
O Kutsal ruh, Hz. Âdem'in içinde gerçek peygamber olarak bir biri arkasına muhtelif şekillerde tezahür eder ve ebedî ilâhî sınıfsız sınırsız cennet toplumu hâkimiyetine tayin edilmiş bulunan bir insan veya topluluk ile birleşir. ,asıl peygamber' muhtelif asırlarda, Evliya, Enbiya, İmam. Vasi. Filozof ve bilim adamları şeklinde çeşitli isimlerde ve bir birinden ayrı şekillerde zuhur etmiştir. Lakin gerçekte o, birdir. Her İnsani kamil Âdem'in ta kendisidir. Peygamberlerin maddi varlıklarıyla birleşen ve onlarda zahir olan o asıl şu isimlerde ortaya çıkmıştır: Âdem,, Nuh, Zerdeş İbrahim, İshak, Yakup, Musa, İsâ ve Muhammed vs. dir.
"Eğer Rabb'in dileseydi insanları sınıfsız tek toplum kılardı. Zaten öyle yarattı, ne yazık ki Rabb'in rahmet ettikleri hariç insanlar sınıfçılıktan/kastlar düzeninden bir türlü vazgeçemiyorlar. İşte bundan dolayıdır ki Rabb'in şu sözü/hükmü gerçekleşmiştir: 'And olsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan dolduracağım' (11/118–119).
Toplumsal varlık felsefesinin toplumsal diyalektik anlayışına göre, toplumla tarih ikiz oldukları için, birlikte diyalektiğin asıl konusunu oluştururlar.

Tarih-Toplum Diyalektik Yürüyüşü
" İnsan için üzerinde ondokuz zaman tablosu, levha/ekran sunandır o."(74 /29, 30)
"Gerçek şu ki, Allah, Âdem'i, Nuh'u, İbrahim ehlini ve Muhemmed ehlini âlemler üzerine seçti; birbirinden gelen halk zürriyeti olarak." (Abdı ümmi Mushafı 3/30)
Tarih, Ormuzd ile Ahrimen'ın insan üzerinde sınıfsal bazında hak'ın batılla savaşıdır.
Devri tarih anlayışta İnsanlık tarihi 12 binsenedir. Tarih öncesi ilk ademin dönemi cennet yaşayışı 6 bin cenneten inişi ve kabilin Habili öldürmesiyle ve burada geçen zamanla birlikte 7 bin sene toplam19 eder ondan sonra levha – ekran biter. (74 /29, 30) ayetin bildirdiği.
Bu devri tarih, dört devir olmak üzere Habilâdem, Nuh ve alı İbrahim ve âli Muhammed şeklinde herbiri takriben üç bin sene bölünerek toplam 12 bin senedir, her devir bir diyalektik konak olup kendinden sonraki devri belirler. Dördüncü devrenin bitimi tarihin sonudur ki, en son insanı Deccal ve İkinci oluşumun yeni insanı mehdi sayılan Ulu üstinsandır. Dolaysıyla hakikat dönemi denilen tarih sonrasında ikinci kiyamettir.

HAKİKAT DÜZENİ / ORTAKLIK İDEOLOJİSİ

Ey iman edenler, Allah'tan korkup sakınırsanız, o, size Furkan'ı(Hakı Batıldan ayıran İdeolojiyi) nasip eder, kötülüklerinizi de örter ve sizi bağışlar. Çünkü Allah büyük fazl sahibidir (8/29).

(Ey Kabil sınıfı) Allah, inananları bulunduğunuz hal üzere bırakacak değildir. Sonunda murdarı/kastlar düzenini temizden/kıst/sınıfsız toplum düzeninden ayıracaktır. Allah, sizlere gaybı bildirecek değildir; fakat Allah ona elçilerinden dilediğini mehdi seçer. Ey halk sınıfı, Allah'a ve elçilerine inanın; eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir ecir vardır (3/179).

Ve ilâhınız, bir tek ilâhtır. O Rahman ve rahîm olan Allah'tan başka gerçek tanrı yoktur (2/163)
Muhakkak bu sizinki sınıfsız toplum sınıfıdır ve Ben de sizin rabbinizim. O halde gereği gibi ibadet edin (21/92).
(Müminler o kimselerdir ki) mallarında aç insanlar için belli ortak hisse vardır (70/24–25).
Allah'a tapanların malında muhtaç olanların/yoksulların belirtilmiş hissesi/parsası vardır (51/19).
Bunun (komün ortaklığın ekonomi politiğin) maksadı, malın yalnız içinizden zenginler arasında dolaşan (tekelleşen) bir meta olmaması içindir (59/7).
Bu ayetlerin hükmünde komüncü ortaklığın maksadı sınıfsız toplum olduğu gayet açıktır.
Ortaksız tanrı tek sınıf toplum hakikatcilerin dini/ideolojisi kendine ait olan Allah'a ihlâsla (katışıksız), şirke bulaşmadan kulluk etmek/O'nun düzenine girmek, niyazı doğrultmak/insanlığın birleştirme duasını kılmak ve hakkıyla zekâtı ve infak malını yoksul olanlarla bölüştürmek ki dosdoğru din/gerçek ideoloji budur. İşte ancak bununla emrolunmuşlardı (98/5).
İşte böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki ülke ve medeniyetlerin anasını (Mekke'yi/Mezopotamya'yı) ve çevresindekileri uyarasın. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasın. Hiç kuşku yok o günde. Bir sınıf cennettedir, bir sınıf ateşte (42/7).
Hakikatci alevilik İbrahim Milleti demektir öğreti olarak diyalektik tasavvuf felsefei ve Ortaklık ideolojisinden ibarettir. Bu eşitlikçi Ortaklık İdeoloji geliştirilmiş Karye Sosyalizmin ve Hakikatci Kurtuluş Teolojisi'nin aşılması ve Furkan'a dönüştürülmesidir. Hakikatci Alevilik öğretisi, Halk filozofu Şeyh Süleyman' ın Sivas/ Mescit köyünde başlatığı ve takip ettiği devrimci seleflerin, Şeyh Bedreddin , Dedesultan/ börüklüce Mustafa onun sağ kolu Hubddin baba/Torlak kamal ile ve yoldaşlarıyla birlite Karaburun, ortaklar köyünde kurdukları hakikat komünü düzeni yani Karye komünü demektir. Karye vasfını ayette geçen " köylerin atası/ülke ve medeniyetlerin anası" Mekke/Mezopotamya'dan alıyor; komün vasfı ise yukarıdaki ilk ayette geçen sınıfsız toplum sınıfı deyiminin çağdaş-evrensel ifade edilişidir. Bu, Ku'ran'ı(yani mushafi sahabe ibni mesud u) doğru anlamadan ibaret olan Devrisaadet mantığının gerektirdiği tek toplumculuk kavrayışıdır. Diğer bir ifade ile ravi-rivayetten arı bir şekilde ve tarzda, yalnız Hz. İbrahimin Hanif dini/Hakikatı'ın tek kaynak kitabı Ku'ran'ı

"Allah katında tek din Hanefiye(hakikat) dir". (Abdi Ümmi Mushafı Sure 3 Ayet 17)
tanımaktır ve on'a göre infakı (malını muhtaç olanla bölüştürmeyi) kabul etmeyenle mucadele gerektiğini bilen Ali-Abuzer'in Alevi kızıbaş taraftar "Muhakkak Ali bütün müminlerin mevlasıdır."(5/71 Sahabe Mushafı/ İbni Mesud)
Hareketi ve bu yolda güzel örneklik olan Hüseyni cesaretin kararlığı ve halk önderi Abdullah İbni Zübeyr'in duruşudur.
Bina an aleh, nebevî tezkiyesiyle tekâmül bulmuş Devrisaadet tek toplum neslinin varislerinden Şeyh Bedreddin ve halifeleri "Yârin yanağından gayrı her şeyimiz ortaktır" diyen Dede Sultan ile Hubdin Baba'nın ile kendi dostlarıyla birlikte kurdukları "Ortaklar Köyü" düzenin devamı ve sınıflar diyalektiğinin tarihsel yansıması olan Ümmü'l Karye tek toplumculuğudur,
Ddede Sultan Börklüce Mustafa, Anadolu'da iz bırakan Şeyh Bedreddin'in en önemli müridi ve Hakikatci alevi, Bâtıni mutasavvuftur. Halk önderi Şeyh Bedreddin, Börklüce Mustafa ile birlikte yüzyıllar önce farklı bir insanlık ütopyasının rüyasını görmüşlerdi. Sadece Anadolu için değil, insanlık için yeni bir gelecek gerçek barışın, adaletin, eşitliğin, özgürlüğün peşine düşerek; bir hayali, somut hale getirdiler.
Şeyh Bedreddin, Börklüce Mustafa ve diğerlerinin insanlık için eşit bir dünya hayalleri, yiğitçe karşıladıkları ölümlerle sonuçlandı. Tabikî,

”Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, haksız yere peygamberleri öldürenleri ve halktan eşitliği özgürlüğü ve barışı isteyip yaymak isteyenlerin canlarına kıyanları, can yakıcı bir ceza ile müjdele! (3/21)”

Gerçek şuki onların Anadolu topraklarında yaşadıkları aydınlanma deneyimi, sadece Türkiye'ye değil, tüm insanlığa, değerli bir miras olarak kaldı.
Dede Sultan olarak anılan Börklüce, Bedreddin ile ışığını parlattı. Simavna Kadısıoğlu Şeyh Bedreddin'in aydınlanma ışığını, Torlak Kemal'le birlikte avuçlarında taşıyan, insanlığı kucaklayan Börklüce; o dönem için bir 'ütopya' bile olsa, insanlığı zenginleştiren bir sürecin temel aktörüydü.

"Allah, yazmıştır. And olsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de.
“Hiç şüphe yok Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltip-iletmektedir.”(22/54)

Ortaklık İdeolojisinin Adalet İmamet İlkeleri ve Ehli Beyt Yolu

Halkları ortakci tek topluma yönlendirme önderliği, sevk ve idare anlamında İmamet ve Adalet, İbrahim dinin temelleri olduğunu şu ayetler sarahatan bildirmektedir:
İbrahim «Ben seni bütün halka İmam edeceğim»(2/124)
"Babacığım! Hakikaten Sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni eşitlik yoluna hidâyet edeyim." (19/ 43)
“Hiç kuşkusuz, İbrahim de onun(Nuh’un) taifesindeydi.” Andolsun ki Biz, Nuh’u ve İbrahim’i gönderdik; peygamberliği de kitabı da onların soyuna verdik. Onlardan kimi doğru yoldadır; içlerinden birçoğu da yoldan çıkmışlardır." İbrahim Allaha şirk koşmayan gerçek topluluk/din idi.”İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. (37/83;57/26; 16/120;60/4)
Antik mısır dilinde İbrahim isminin aslı “aba rahım”dir, ışık halk’ın babası anlamına gelir. Tevrat'a göre İbrahim’in adı, önce ulu ata manasında Abram iken, daha sonra milletlerin babası anlamında Abraham'a dönüşmüştür. Bununla birlikte Abraham kelimesi menşei ve anlamı tam tesbit edilmiş değildir. "Arap tarihçileri Brahma ve ataları Abraham'ın aynı kişi olduğunu öne sürürler. Martin Haug, Ph.D., "The Sacred Language, Writings, and Religions of the Parsis", ([Zerdüşt/Mecüsi] "Farsilerin Kutsal Dil, Yazı ve Dinleri"- sayfa 16) kitabında şöyle yazar: "Magiler (Zerdüşt ve Mazda rahipleri) dini kitaplarını gökten indirdiği inanılan Abraham'a (Hz. İbrahim) atfederler. Farsiler (İranlılar) genelde Abraham'a İbrahim Zerdüşt derler. Kirüs Yahudi dinini kendi diniyle aynı olduğunu kabul ederdi. Hindular Abraham'da veya İsrailoğlular Brahma'dan gelmiş olmalıdır." (Anacalypsis; Cilt I, sayfa 396.)
Hz. İbrahim Nuhi peygamberler taifesindedir. Devri tarih anlayışımıza göre ki devri tarih, Âdem, Nuh ve âli İbrahim la âliMuhammed şeklinde üç devreye bölünür, Nuh devresi sonuncusu İbrahim olmak üzere Nuh geleneğini sürdüren halklar ve peygamberler gelmiştir ki Zerdüştlükte bu geleneğe aittir. Ayrıca Hz. İbrahim gerek zend halkın devamından gelen ve gerek kendi zamanında bir teb ası/bağlıların varlığına temsilen ümmet/bir topluluk olduğu anlaşılıyor şu ayette "Doğrusu, insanların İbrâhim'e en yakın olanı, ona uyan herkes, bu peygamber ve mü'minlerdir. "(3/68)

Kur'an da Ehli Beyt Kavramı

“Allah katında Nebıyı nizin Ehlibeti valayetinden gayrısı illeri gelenleriniz ve akrabalarınız olsun, hiçbir faydası olmaz.”(60/3 Sahabe Mushaf ibni Mesul) ,

Kadir suresi
1-Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.
2-- Bilir misin nedir Kadir Gecesi?
3- Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.
4- Melekler ve Rûh (Cebrail), o gece Rab'lerinin katında her iş için Muhammed’e ve âli Muhammed’e iner de iner.
5- O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir.
(İbni mesut Mushaf)

Hz. Nuh ailesi:
"İman etmiş olarak evime/beytime girenleri bağışla". (71/28)
"Allah buyurdu: "Ey Nûh! O(oğlun) senin ailenden değildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım." (11/46)

Hz. İbrahim ailesi:
"Dediler ki: "Allâh'ın işine mi şaşıyorsun? Allâh'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey Ehlel beyt/ ev halkı! O, övülmeğe lâyıktır, iyiliği boldur."(11/73)

Hz. Musa ailesi:
"Biz daha önce ona, süt verenler(in sütünü emmey)i harâm etmiştik. (Hiçbir kadının sütünü emmiyordu. Fir'avn ve âilesi, çocuğun emeceği bir dadı bulma telaşı içinde idiler. Kızkardeşi uzaktan durumu görünce sokuldu): "Sizin için onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt ver(ip onu güzelce eğit)ecek bir âileyi (Ehli beyti) göstereyim mi?" dedi. "(28/12)

Hz.Muhammed ailesi:
"Ey Ehl-i Beyt! Gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister."(33/33)

RAFİZİYE

Muhammed Ali İslamın Sosyoloji Tarihi

Bu Muhammed Ali İslamın topluluğun özet tarihini yeri olan Meaş tarihin seyri yerinden koparıp kendine has sosyolojik formatta anlatılması, diyalektik tasavvuf felsefesinden kaynaklanan eşitlikci ortaklık ideoloji topluluğu Muhammed Ali İslamın kendi ideolojisiyle yanyana içiçe olması kolay anlaşılması içindir.

Ayrıca bu özel Muhammed Ali İslamın tarihsel sosyoloji özetinde İmamların temsilcileri olan hüccetler anlatılacak Zira: Ali şiası Rafiziye tarihi Hakikatı İmamın temsilcisi hüçetlerde gizlidir. Yoksa zan edildiği gibi Alevi Komün tarihi eşittir on iki imam tarihi değil. Çünkü on iki imam tarihi şeriatçi-zahir ehli siyaset boyasıyla bulanıklaştırılmıştır. Mesela, birbirinin devamı nitelikte olan hilafet devleti tarafından önce Hz.muhammedi zehirleterek şehit

edilmesi sonra onun ehli beyitlerini çocularda dahil hepsini şehid ettiler kadınlarıda askerlere serbest edilmesi dolayısıyla hunharca kerbela katliamında imamı zeynel abidinin sağ bırakılması, uyduruk islamın hilafet devletin siyasi aklına aykırıdır. Böylece imamı Hüseyın sonrası imamlar soy açısında sıkıntılı görünmektedir, zira uydurulmuş bir zeynul abidin var ki kayıtlar şöyle:

(Zeynelâbidîn, daha sonra teşekkül eden İmâmî-İsnâaşerî Şîası'nca imamların dördüncüsü kabul edilmesine rağmen ilk üç halife hakkında hayırdan başka bir şey düşünülemeyeceğini söylemiş, onların eleştirilmelerini uygun görmemiş, Kur'an'da övülen bu mümtaz şahsiyetlere ta'nedenlerin müslüman sayılamayacağını ifade etmiştir. Kendisine Hz. Ali'nin ne zaman rec'at edeceğini soran birine "kıyamet günü" cevabını vermiştir (İbn Kesîr, IX, 107). Onun Şîa'ya dair şu sözleri bu konulardaki anlayışını yansıtması bakımından dikkat çekicidir: "Ey Iraklılar! Bizi İslâm kardeşliği sevgisiyle seviniz, sakın putlara tapar gibi sevmeyiniz. Zira bu şekildeki sevginiz bizim için sadece bir ar ve utanç vesilesidir" (Zehebî, Aʿlâmü'n-nübelâʾ, IV, 398) yani anlaşılan sünnü den daha fazla halifeci. İmamı caferi sadık Eba müslüm devrim hareketine karşı çıktı ve daha benzerleri devar) İşte bu itibarla Hakikatci Alevilik KomünVelaytı, sahibi zaman, Ruhani İmam temsilcisi, hayatta olan halkın adalet rehberi durumda ki insani kamil ve onun üstü olan gelecek üstinsan da görür.

"Muhakkak Ali bütün müminlerin mevlasıdır."(5/71 Sahabe Mushafı/ İbni Mesud).

Bu ayetin hükmüne binaen Red cephesi rafaziye/ Muhammed Ali, tarafdarı görüşü imamın masum olmasının gerektiğini, dolayısıyla İmamet ona bağlı hilafet aslında Alinin ve oğullarının hakı olduğunu, Ebu Bekir, Ömer ve Osman Ali'nin hakkını gasp ettiklerini zira Ali bütün sahabelerden üstündür ve bütün mümin lerin mevlasıdır.

Muhammed Ali, tarafdarı inancında Kur'an'ın ve hadislerin zahirine mudahele olmuştur ancak içi temiz olan hakiki mananasına vukufiyetle zahir manasından başka batını manaların da bulunduğunu iddia etmelerinden vede zahir'in batın'a nisbeti, bir meyvenin kabuğunun özüne nispeti gibidir demelerinden dolayı batını vasıf ismini almışlardır.

Batınilikte tanrı tasavvuru o

Zatı sırf aşamasında mevcut değildir; na mevcut da değildir. Ne âlimdir, ne de cahildir. Aciz veya kadir olduğu da söylenemez. Çünkü Allah için herhangi bir sıfatın isbat edilmesi onunla mevcudat arasında ortaklık icap ettirir. Bu da bir nevi teşbih olur. Sıfatların Ondan nefyedilmesi onun ma'dumatla/yoklukla müşareketini gerektirir. Bu da bir nevi Allah' ı inkardır. Bu sebeple Allah'ın sıfatları nefy ve isbat edilemez. Allah bu sıfatların sahibi ve zıttların hakimidir. O âlimlere ilim verdiği için âlim kadirlere kudret verdiği için de kadirdir. O âlimdir, kadirdir demek ilim ve kudret verdi manasınadır. İlim ve kudretle vasıflandı manasına değildir. Ayrıca Allah kadim ve muhdes değildir. Kadim olan onun emri ve kelimesidir. Muhdes olan ise onun halkı ve yaratmasıdır. Batınilikte Kur'an 'ın gerçek anlamını bilenler şu ayetteki gibidir. " Kur'ana ancak günlü temiz olanlar kavraya bilir."(56/79) "Müteşabih ayetlerin tevilini bir Allah bilir, bir de ancak ilimde derinleşmiş olanlar bilir."(3/7) Kur'nın ve Hadislerin gizli hakiki anlamları bilen masum İmam ve Evliyalar,esfiyalar olduklarını ayetlerden anlaşılmaktadır.

Bu düşünceye göre gerçek bilgi ancak Elçi uzantısı temiz İmam / önderden öğrenilir. "Ey iman sahipleri! Allah'a itaat edin. Resule ve sizin içinizden olan yetki sahiplerine de itaat edin. Sonra bir şeyde tartışmaya girdiniz mi, eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, onu Allah'a ve resule arz edin. Böyle yapmanız hem daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha güzeldir."(4/59) Deruni hakikat bilgileri salt akılla ve şeriatın lafazan zahiri anlamlarıyla anlaşılmaz ve müşküller çözülmez. "Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun."(16/43) İşte ehli zikir Masum İmam ve temsilcileridir. Risaleti Velayetle devam edecek, imamet gizli ve açık sürekli devam edecek ta üstinsan mehdile sonuçlana kadar. Karşıt taraf bu red cephesi Muhammed Ali İslamına dini terk anlamına gelen Rafızı kelimesini isnat ettiler. Rafizi bir

şemsiye kavramı şeklinde özelde zerdüş müslümanlar için genelde ise bütün redci guruplar için de kullanıldı. Geleneksel şia tarihi anlatışında Ebu Basir şöyle demektedir: “İmam Bakır’a şöyle dedim: “Fedanız olayım! Bizlere öyle bir lakap takmışlar ki hâkimler ve komutanlar bu lakapla bizlerin canına
kastetmekte, malına el koymakta ve işkence etmektedirler.” İmam buyurdu ki: “Ne lakabı?” dedim ki: “Rafızi” İmam Bakır şöyle buyurdu:
“Firavun ordusundan 70 kişi Firavunu rafz ederek (terk ederek) Hz. Musa’ya (a.s) katıldılar. Bunlar, Hz. Musa’nın kavmindekilerden daha çok dinlerinde sabit ve sağlamdılar ve ayrıca Harun’u sevmekteydiler. Daha sonra Firavun onlara Rafızi lakabını taktı. Sonra Hz. Musa’ya (a.s) şöyle bir vahiy geldi: bu ismi Tevrat’ta onlar için kaydet ve ben bu ismi onlar için seçtim.”
İmam Bakır daha sonra şöyle buyurdu: “Allah bu adı sizlere (Ali taifesi /Alevilere) de takmıştır.” (Biharu’l Envar, c. 68, s. 97 – 156.) “Yarattıklarımızdan bir topluluk var ki halkı Hakikatle irşat eder ve onunla adaleti gerçekleştirirler.”(7/181)
Kur'an a göre gerçek hak/ dini ve sahte/ batıl dini olmak üzere iki din vardır. İslamiyet. bu Hakdin’in toplumsal nizamın, rejimin ismidir, çünkü din rejim manasınada gelirki, halkların kardeşçe bir arada barış içinde yaşamak anlamında Allahın beğenisi toplumsal düzen demektir. Hakikatci, ehli Hak demek olup velayet döneminde velayet kapısı olan imamı Ali (as) e nisbetle alevi dolaysıyla Alevilik”denilmiş oluyor ki, Ehli Beyt pençi aliaba yolu.Hz. İbrahim milleti hakperest zerdüşlük olup, Muhammed Ali ye bağlı zerdüşt müslümanlıktır.

Ruh Göçü Ve Gayıb Erenler Teşkilatı

"Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız."(56/61)
Dediler ki: Rabbimiz, bizi iki kez öldürdün ve iki kez dirilttin, Günâhlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkmak için bir yol var mı ? Bu halinizin sebebi şu: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkâr etmiştiniz. O'na ortak koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce Ali, o en büyük Azim, Kebir olan Allah'ındır." (40/11-12)

Hakikatci Alevi komün Ruh göçün doğru anlamı bu ayetlerin ifade ettiklerinden ibarettir. Ehlibeytin ruhgöçü Aba Müslüm Horesaniden itibaren Babek Hurremi ve sonraki halk önderlerin imamet şekli olup, özelde Kürt aleviliğin genelde Anadolu aleviliğin teşekülü ve rengi olan Kızılbaşlığın kökeni Babek Hürremidir. Hak Adalet Rehberi İmamın Temsilcileri ise”Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, haksız yere peygamberleri öldürenleri ve halktan eşitliği özgürlüğü isteyip yaymak isteyenlerin canlarına kıyanları, can yakıcı bir ceza ile müjdele! "(3/21) İşte bu ayetin batın anlamına göre
her asırda açık ve gizli olmak üzere iki imam olacaktır. Asıl İmam ve temsilçi İmam , şayet imam belli olursa vekilin gizli olması caizdir. İmam gizli olursa vekil belli olması zaruridir. İmamın gerek işlevsiz bırakıldığı zaman örneğin, İmam Ali murtazayı çiftciliğe mecbur ve münhasır bırakıldığında Fatımatu zehra imamı Aili'ye vekaleten mucadeleyı üstlenerek hucetullahi fil arz(yeryüzünde ilahi delil) olduğu gibi, ayrıca seyidlıkla ve oniki sayı ile sınırlı değil illa seyıd olması sayısıda oniki olması onikinci imamda ğaybeti kubrada çıkmayacağı anlayışı imameti araplara ipotek etmek olup ve yukardaki ayetin bildirdiği" *halktan eşitliği özgürlüğü isteyip yaymak isteyenlerin"* ününe sed çekmektir. İmamet ve ehlibeyt kavramı hz. İbrahimden geldiğini kur'anda açıktır "penci aliaba" Nebi Muhammed

ehli beytinde hz.Hasan muaviyeye biat etmek zorunda kaldığı için imamlığı zayı olmuş yalnız şahı velayet Ali ile şahı kerbela Hüseyin hak imamlarıdır. Kerbela katliamdan sonra imamet

ruhaniyet ve dolayısiyle hululiyetle yürümektedir. işte ric'ati Ali sayılan kürt önder Aba Müslüm ve ric'ati Hüseyin sayılan Kızıl Önder Babek Hurremi gibi devam ediyor.

Şeyh Hasan Sabbah hazretlerin dini konumlanışı 'Yeni Davet'le ortaya konan "Talimiye" öğretisinden bildirdiği şekliyle "hüccetlik" makamıyla kızılbaş teşkilat tarzını bildirmektedir. Tarihçi Bernard Lewis Hasan Sabbâh'ın hüccet (imamın temsilcisi/ rehber) ve dâî olduğunu, asla imamlık iddiasında bulunmadığını söyler.
" Şunu da hatırda tutun ki bir vakit İbrahimi Rabbı bir takım kelimat ile imtihan etti, o onları itmam edince ben seni halka İmam edeceğim buyurdu ya Rabbi zürriyetimden de dedi, buyurdu ki benim ahdime zalimler nail olamaz." (2/124)
Hz.Hasan Sabbâh' bu ayetin istinadına göre otoritenin temel kaynağı Allah tarafından tayin edilen imâm-ı ma'sûmdur; şeriat ve ilâhiyat ancak hakikatin temsilcisi olan imamın tâlimiyle öğrenilebilir. İmam, bedenen alelade fani bir insana benzer; fakat onun ilahi tabiatı kesinlikle bilinmez ki Hızır aleyhi selamdır. O'nun sözü, Allah kelamıdır. İmam'ın yokluğunda (batında) davayı vekili- hüccet yürütür. O, İmam gibi gizli olamaz; hüccet, halkı aydınlatmak için, gaybette değil açıkta olup, daima etkindir sadakat ve itaati esas alan bu öğreti teşkilatın temelidir.Her evliya'ı kiram, piripak. mürşidi âlem ve rehberi Ra ı Hak, birer hüccet adayıdır. Dolayısıyla yeryüzü asla hüccetsiz kalamaz. Rafiziye Zerdüş Müslüman batıni anlayışında İmamın ruhaniyeti ve temsilcileri Hızır ile yardımcılara dönüşerek aşağıdaki ayetin beyanında gayıb erenlerde vucud buldular.

" Ey müminler Allah yardımınıza gayıb ordusunu göndermiştir." (33/9)
Gayb Erenlerinin Mertebesı Şöyle:
Başı Hızır aleyhiselam ve temsilcileri İki önder olup üçleri teşkil ederler.
Sonra âlemin dört yönünde görevlendirilmiş direkler vardır ki, dört büyük meleğin ruhaniyetinden yardım alırlar. Bunların hepsinin toplamına Yediler denilir. Bu yedi abdal, yaygın telâkkiye göre insanların imdadına koşarak belâları kaldırma, sıkıntıları giderme görevini taşıdıkları için "Abdalân-ı Hızır" diye de adlandırılmışlardır, sonra Kırklar ile Üçyüzler gelir. Bu Hak dostlarının makamları hiç boş kalmaz; ölenin yerine tedricen kendinden sonra gelen yükseltilir. Hızır"ise darda kalındığında iltica ve istimdad edilen bir kutuptur.
İşte bu Hak dostları, vefat etmiş olsalar bile, şehitler misali, bir hayata mazhariyetleri sebebiyle vefatları da hayatları gibi olur. Hayatta iken yaptıkları duâ ve himmetleriyle insanlara faydalı olan bu evliyaların bu özellikleri, vefatlarından sonra da devam eder ki, işte buna "tasarruf" adı verilir. Dolayısıyla bir dileğin kabulü veya bir musîbetin def'i için onların ruhaniyetlerine tevessül suretiyle Hak Teâlâ'dan talepte bulunmak da caizdir. Alevi kızılbaş halkı, ölülerin ardında üçüncü günde türbeye giderek üçlerin şefatını dilerler yedinci günde yedileri şefatı dileyerek helva teseduk ederler, kırkıncı günde kırklardan şefat-himmet dileyerek yemek dağıtırlar, senesi dolunca üçyüzlerin şefatı ve himmetlerini isteyıp sadaka ve yemek verirler ki, olmazsa olmaz, yolun geleneğidir. Zati İlâhi nin bir iktizası olup teserufa sahib Gayıb Erenler Haktır.

3. Bölüm

Ehli Beyt Ocağı Fatima Aleyhi selâm (7.yy)

Ocaklık hareketin serçeşmesi Fatime Zehra olup halk hüccetlerin başıdır. Ali- Fatima imamet ruhu her asırda zahir batın imametın var olacağı şeklindedir kızıl Alevilerin inanışında. Hz. Fatima biat etmediği için Abubekır tarafında serveti elinden alınır Ömer tarafında ölesiye dövülür ve evi yakılır,sonra. Fâtıma annemiz kendi bebeklerinin elinden tutarak Beytü'l-ehzan yıkıntınına gelir orada muhsin oğlu ile kayb olur halen türbesi bilinmiyor.

Beytü'l-ehzan/Yeşil kubbe

Beytı bari huda yezdan
Kabeyı uşşak rafizan
Ol kulubeyı zehra dır
Hak ocağı beyti ahzan

Muhammed resül babası tacıser
Hasan huseyn evladı şeper şüper
Ol şahı merdanım haydar Alidir
Aşık helalı belinde ki kemer

Kabe zulumata düştüğü zaman
Hak makamı zahraya geçti heman
Halk Hakın ayalıdir toplum beyti
Hakikat kapısı dır beyti ahzan

"Kabe ı uşak başet in makam
Her ki nakıs amed inca şud temam"
Aşıkların kabesidir bu makam
Her gelenin eksiği olur tamam

Ey Kâ'beyı İsmail! Fâtıma "evi", İbrahim'in varisleri ile doldurulur. Kâ'be' taşlardan kurulmuştu,bu Kabeyı uşşak insanlardan yükselmiştir. Kâ'be' sadece Müslümanlar içindi , Beyti ahzan Kâ'besi tüm mazlumların sığınağıdır. Devrim anası Hürrem Fatimetu zeranın ruh göçünü kuvvetlı aldı Ali taifesi ebedi kızıl örgüte dünüştü ve fatimenin yeşil kubbesine ebediyen kızıl sancak dikildi. Resül ı ekremin gizli vasiyetine mazhar olmuş Hz. Fatimat u zehra hilafet islam a ilk darbeyı yapan vede hilafet islama karşı Hanif islam diyen ilk önderdir. Bunun içindir ki, kıyamet gününde mahşer yerine Yeşil Berat ile gelir Fatma. Sağında Hatice solunda Havva Yeşil Berat ile gelir Fatma, Nurdan beratını almış eline Seğirdiben gelir mahşer yerine Müminler müjdeler birbirine Yeşil berat ile gelir Fatma, Mahşerin yerinde feryadı ediyor Ümmetlerim diye niyaz ediyor Alıp cehennemden azad ediyor Yeşil berat ile gelir Fatma. Yedikleri arpa darı tanesi Habibullah imiş onun babası

Oldur Hasan Hüseyin ve muhsinin anası Yeşil Berat ile gelir Fatma. Yedi kat göklerden inler melekler Arş altında kabul olur dilekler Huriler gılmanlar yolunu bekler Yeşil Berat ile gelir Fatma. Kıyamet olacak Kişi ettiğini anda bulacak Zaif ümmetine şefi olacak Yeşil berat ile gelir Fatma.

Sancakdar Abuzer ı Ğafari (as.7.yy)

İlk haniflerden olan Abuzer, din Mesihilikde, Nasranilikte, Zerdüştilikde de vardı. Haniflik, imamet ve adl esasları getirdiğini dolayısiyle islam şeriatı ismi altında bu esaslar tahrib edildiğini dolayısiyle hilafetin keyfi siyasetine evrildiğini illeride emevilğe dönüştürme hazırlığı olduğunu gördü. Hanifliğin imamet ve adalet esas ları ancak red cephe mücadelesi Selman, Mikdad, Ammar Abbas, Abdullah ibni ümmi ve bünların arkadaşları velayete inanan Ali tarafdarı bir azınlık dışında Emevi desteğinde olan çoğunluk hilafet merkezine tabi olduğunu ve halk mülkiyetini kenz / hazine usulüyle tekeleştirdiğini bunun sonucunda ancak saltanat kaim olacağına, barış anlamına gelen islamiyet halklara ancak savaş getireceğine kanat getirdi.

Artık o yerinde duramazdı hiddetli, heybetli bir şekilde Maviyenin yeşil sarayına hücüm ederk onu bir halk isyanıyla tehdit etti. Maviye kurktu onu sakin leştirmek için bir kaç kese altın verdiysede onları Maviyenin yüzüne geri çarptı ve halka tebliği devam etti. Maviye, Abuzerin bu tehlikeli faliyeti Hilafet merkezine bildirdi. Halife Osman, Abuzeri Medineye çağırdı. Abuzer halkı aydınlatmaya devam etti kızgın ve hışımla hilafet binasınagirdi ve bağırdı ey, Osman biniaffan kenz ayeti ve sılaı rahm benzeri ayetleri yanlış yorumlayarak İslamı tahrip edip halkın malını emevi munafiklere peşkeş ettiğin nedir? Hz. Osman kurktu nasihat ettisede fayda etmedi. Burada dr.Ali şariatının çok sevdiğim ve faydalandığım Abuzer kitabın değerli malumatlarına biraz yer verelim: Çağımıza yansıyan, Ya *hudperest* kapitalist, Yada *Hudaperest* sosyalist olmayı gerektiren Sınıflar diyalektiğin zorlayıcı yasası, ta o zaman ya *Bâri perest* ,yada *pere perest* sınıfsal diyalektiğin devamıdır.

Hanif İslam ilk kez, “ya Huda ya Hurma” sloganını halkın imanı haline getirerek Tanrı’yı halka, Hurmayı kendilerine ayırıp yoksulluğu ilahi kutsallık olarak gösteren yağmacı zalimlerin efsanesine son verdi.
Bu devrimci din “Hem Tanrı hem ekmek” diniydi. Din “zayıflık, ruhbanlık, mahrumiyet, çaresizlik ve insanın tabiattaki ahiretzedeliği değil”, “İnsanın tabiatta ilahileştirilmesidir”. “İnsanın maddi dünyada Allah’ın halifesi olması!”, önderleri, hepsinin başında Peygamber’i, hepsi mescitte –Allah’ın/halkın evi- yaşıyorlardı! Muhammed, Ali ve Ashab-ı Suffa. Selmanlar ve Ebuzerler!.Gözgöregöre İslamın şiddetli biçimde “sağa” kayması –ki Sakife’de darbe benzeri seçimle başladı- Ebubekir zamanında sadece siyasi yöne sahipti. Ömer zamanında ekonomik yönünü sınıfçılıkla birlikte Müslümanlara devlet hukuku olarak gösterdi. Hatta Peygamber’in hanımları bile ikiye ayrıldı: Hür ve cariye! ki Peyamber’in hür hanımları itiraz etti ve ayrıcalık kabul etmediler. Osman döneminde bu kayma zirveye ulaştı. Toplumda sınıflar oluştu ve seçkinler mutlak hakimler oldular. Ekonomik kaynaklar, savaş ganimetleri ve İran Maveraünnehrinden Afrika’nın kuzeyine kadar sayısız siyasi ve idari tebaayı Medine rejiminin emrine veren İslam’ın doğu’da ve batı’daki fetihleri Peygamber’in ashabı, mücahitler, muhacirler ve Ensar’ı inanan devrimci partizanlardan siyasetçi ve güç ve servet adamlarına çevirdi. Ve genel olarak yoksul zahit ve mücahit olanlardan bir “hakim tabaka” oluşturdu.
Milyonlarca Müslüman ve kafirden fakir Medine’ye akan savaş ganimeti, zekat ve cizye şeklinde fakir para seli yeni bir “burjuvazi tabakası” meydana getirdi. Sadece İslami Medine,

Müslüman ümmet Uhud ve Bedir savaşları mücahitlerini değil, İslam'ın muhtevasını, sosyal boyutunu ve nihayet dini görüşü değiştirdi. İslam'ı devrimci "ideoloji"den devlet dinine çevirdi. Sakife'de başlayan bu sağa kayma, çeyrek asırdan kısa bir sürede [Ali'nin evine çekildiği çeyrek asır. Ki siyasi zorlamalar onu İslam tarihinin oluştuğu bu yıllarda *çiftçilik yapmaya* ya da evinde Kur'an'ı tedvin etmeye mecbur kılmıştı –ki o da tehlike altındaydı.] öyle bir noktaya vardı ki, İslam'ın fikri ve siyasi temsilcileri şunlardı: Muaviye, Peygamber'in sürgün ettiği Mervan bin Hakem ve Kab'ul Ahbar ki yeni Müslüman olmuş yahudi din adamıydı ve şimdi Müslüman din adamı olmuştu. Peygamber'in halifesi –Osman- Kur'an'ın tefsirini ondan soruyor, Ali ve Ebuzer'in tefsirini doğru kabul etmiyordu!

Nnihayet Hilafet merkezi, İran Hüsrevi ve Roma Kayserinin yönetim sistemlerini örnek aldığı yeni siyasi ve ekonomik sistemini ona göre düzenliyordu. İlk kez lider ünvanıyla sarayda oturuyor, ilk kez resmi muhafız alayı oluşturuyor, ilk kez özel meclis oluşturuyor, ilk kez kapıcı kullanıyor, ilk kez sıradan halk yığınlarıyla halife ilişkilerinde aracı kullanılıyor, ilk kez bir kişi devlet tarafından işkence görüyor [Abdullah b. Mesut], ilk kez Kur'an siyasi demogoji aracı oluyor, ilk kez Beytül Mal halifenin emrine veriliyor, Beytül Mal'ın bekçisi mescide gidip Beytül Mal'ın sahibi olan halka, halife karıştığı için kilidi size veriyorum dedi.Nihayet böylece iki temel şiar "imamet" ve "adalet" düşüncelerden uzaklaşıldı.

Ebuzer Peygamber'in samimi ve yakın sahabisi makamındaydı ve Peygamber'in kendisi şu unvanları ona vermişti: "Sinesi dolup taşacak kadar ilim öğrenen kişi". "Ne mavi gökyüzü ne de kara toprak Ebuzer'den daha doğru sözlü birini görmemiştir". "Ebuzer'in hayâsı ve zühtü Meryem oğlu İsa gibidir". "Ebuzer gökyüzünde yeryüzünde olduğundan daha meşhurdur!" "Ebuzer bu yeryüzünde ve toplumda yalnız yol alır, yalnız ölür ve Kıyamet günü haşrolunurken Ebuzer yalnız sahneye çıkar!"

Ebuzer biliyordu ki, her dönemin bir sorunu ve her neslin bir şiarı vardır. Kur'an'ı sadece "Mukaddes bir şey" olarak değil, "hidayet nuru" olarak görenler, "Günün ayetleri"ne yaslanmalıdırlar. İşte Abuzer İslam'ı Ali ve Muhammed'in İslamı yapmak için uğraşanlara bir ders de vererek- Kur'an'a döndü ve şiarını Kur'an'dan aldı:

"sermaye" konusunu öncelemiş,lere sermaye biriktirenler ayetini okudu:

"Altın ve gümüşü (Altın ve gümüş sermayeciliği temsil eder) toplayıp Allah yolunda harcamayanlar var ya, [işte] onlara [sonraki hayat için] çok çetin azabı müjdele: bu [toplanıp saklanan altının, gümüşün] cehennem ateşinde kızdırılıp onların alınlarının, böğürlerinin ve sırtlarının damgalanacağı gün, [bu günahkarlara] : " işte, kendiniz için topladığınız hazineler!" denecek, "şimdi tadın bakalım, sarılıp sakladığınız hazinelerin [başınıza açtığı belanın] tadını." (9/34-35)

Öyle ki hilafet sisteminin sesi yükselmişti: Ey Ebuzer! Kur'an'da sadece "Din adamlarının halkın malını yemesi" ve "Mal toplayanlar" ayeti mi var? Kab'ul Ahbar –eski yahudi din adamı- Osman'ın yanındaydı, şöyle dedi: "Bu ayet Müslümanlarla değil, ehli kitapla [yahudilik ve hristiyanlık] ilgilidir". Ebuzer bağırdı: Yahudizade! Bizim dinimizi bize mi öğreteceksin? Annen yasını tutsun!

Osman: Eğer bir adam zekatını vermişse, kerpiçlerinin biri altından, biri gümüşten olan saray bile yapsa, hakkıdır. Ardından Kab'a dönüp onun fikrini sordu. Kab: Evet efendim, öyledir! Ebuzer ona saldırdı. Kab, korkudan Osman'ın arkasına gizlendi. Halifeye sığındı. Sahne tamamdır! Tüm tarihin gösteri sahnesi! Bir tarafta altın, zorba ,hakim din, Abdurrahman,

Osman ve Kab'ul Ahbar , ne kadar net! Temel altın! Zorba hami, din zorbanın sığınağında yönlendirici ve karşısında Ebuzer; sömürü ve istibdad kurbanı, tarihteki mahkum din ve mazlum sınıfın tecellisi, Allah ve halk!

Ebuzer yalnız, silahsızlandırılmış ve mazlum. Ama yine de saldırgan. Kab'ı zorbanın sığınağında yakaladı ve deve kemiğiyle başına öyle bir vurdu ki, kan aktı.
Osman: Ey Ebuzer, bize çektirdiklerin ne kadar da arttı, buradan git!
Ebuzer sordu: Ben de seni görmekten nefret ediyorum. Nereye gideyim?
- Rebeze'ye! Sürgünü boyladı. Tek başına vefat etti, cenazesi orada geçen bir gurup yolcu tarafında gömüldü.
İşte o Hz. Fatima binti resullah (as) başlatığı dine karşı din hereketin alsancağını omuzlamişti ve böylece Ra ı hak yolun sancakdarı unvanını haketti.

Abdullah İbni Mesud (as.7yy)

İbn Mes'ud'a Hz. Peygamber (sav)'in evine rahatça girip çıkma izni verilmiştir. Bu imkân dolayısıyla ömrünü Hz. Peygamber (sav)'in hizmetine adayan Abdullah (r.a.), sürekli onunla birlikte bulunmuş her işinde kendisine yardımcı olmuştur. Bu itibarla ehli byten sayılır
Muhaddis, Müfessir, Fakih ve reisul kurra Abdullah bin Mes'ud ilk altıncı müslüman oluşu peygamberden sonra kabede ilk kuran okuyan ve İslamın en büyük düşmanı olan ebu cehli ceheneme yollayan Bedir arslanıdır.

Hz. Peygamber (sav)'in tavsiyesiyle Mekke'yi terk edip Habeşistan'a hicret eden Müslümanlardan biri de Abdullah b. Mes'ud (r.a.)'dur. Bir süre burada kaldıktan sonra Mekke'ye geri dönerek Hz. Peygamber (sav)'e ve Müslümanlara katıldı. Medinelilerle gerçekleştirilen ikinci Akabe Biatı'ndan sonra başlayan hicretle birlikte Mekke'den Medine'ye göç edenlerin öncüleri arasında yer aldı. Medine'de Rasulullah (sav) tarafından Zübeyr b. Avvam (r.a.) ile din kardeşi kabul edildi.

Şurası açıktır ki Peygamber hayattayken ibni mesud hazretleri vahiy toplamaya başlamıştır ve Kufe'ye tayin edilip orada bir Ku'ran otoritesi olarak kabul edildiği günlerde bunları bir mushaf haline getirmiştir. Her halükarda, Hz. Osman tarafından resmi cem işlemi yapılmadan önce onun mushafının orada kullanımda olduğunu ve Kufe'lilerce takip edildiğini görüyoruz. Osman resmi nüsha yı. Kufe'ye gönderip diğer bütün mushafları yakılmasını emrettiğinde İbn'ü Mes'ud, resmi nüshanın, kendisi Müslüman iken o zeyd ibni sabiti kast ederek daha inkârcıların belinde olan, yeni yetme bir genç tarafından yapıldığını söyleyerek olması gerekenin kendi mushafının tercih edilmesi olduğu nu iddia etti ve kendi nüshasını vermeyi reddetti. Bununla da kalmayarak, Osman mushafına aykırı olan kendi kıratının sıhhatine yönelik sansür ve propaganda idiaya karşı da şu sert ifadeyi kullandı: "Bir takım yetkisiz adamlar, kendi kendilerine Kur'an'da tasarrufa kalkıştılar." ". Abdullah b.Mes'ud'un Mushafina yönelik sert ifadeler kullananları ve hatta sansür koyanların biri de Haccac b. Yusuf es-Sakafı'dir.
İbnu 1-Esir'in "el-Kamil Fi't-Tarih" adlı eserinde şu haberi vermektedir: " Mushaflarla ilgili tartışmaların sürdüğü bir sırada Haccac b. Yusuf (meşhur hacacı zalim) şunları söyledi: " Ey insanlar, Allah'a yemin ederim ki, size şu kapıdan çıkmanızı emretsem ve siz de emrime karşı gelseniz ozaman kanınızı dökmek benim için helal olur. Abdullah b.Mes'ud'un kıratını okuyan bir kişi görürsem onun boynunu vururum ve onun kıratını mushafından damuzun kürek kemiği ile de olsa kazırım"

İbni mesud ün büyük bir dinleyıci cematı oluştu dört bine yakın talebesi oldu. Mesela İmamı hanifi Numan ibnisabit'in hocası Hamad'ın hocası Elkame ibni mesud'in talebesidir, dolayısıyla imamı azam ibni mesud ekolun adamıdır.
İbn Mes'udu, talebelerine ve cemaatine mushafını yaymak, okutmak ve tefsir etmek için gayret sarfettiğini yazmaktadır. Yine onun mushafmı Hz.Osman'a teslim etmemekte direnmesi neticesinde dövüldüğünü ve kabırga kemikleri kırıldığını ve hatta bu darb sonucu öldüğünü bazı kaynaklar yazmaktadır.

"İbrahim, ortak kuşmayan Hakperest zerdüş müslümandı ."(3/67)

ZERDÜŞ MÜSLÜMAN

Zerdüşt Müslüman Örneği Ehl-i beyt'ten ***Selmanı Farisi (7. yy)***

İbrahim Hanifliği sayılan gerçek zerdüşt lüğün ve müslümanlığın açık örneğidir Zerdüşt raib hz.selman. Muhamed Ali İslamında zaten Selmân-ı Fârisî Zübeyr b. Avvâm, Mikdat b. Esved, , yukarda anlatığım Ebû Zerru'l-Gifârî, Ammar b. Yasir, Utbe b. Ebî Leheb, İmamı Ali'nin şiasıdır. Dolayısıyla kerbela vakasından sonra Aba Müslümden itibaren Muhammed Ali İslamı Zerdüşt Müslümanlığa evrildi.

Kürt Asıllı Rıc'atı Ali Aba Müslüm Horasanî (8.yy)

EbaMüslüm gelmeseydi cihana
Eşekler secde ederdi mervana

Rıc'atı Ali nedemektir: Yani Hak, Ali, Hüsyın soluganın anlamında batın imamet ruhaniyetin bariz örneğidir Aba müslüm .O Ali aleyhiselamin ruhaniyetini taşıdığını yaptığı devrimle gösterdi.
Büyük ihtimalla kürt kökenli adı Abdurrahman' Ebu Müslim künyesi ile tanınmış ve meşhur olmuştur. Emevi Devleti'nin yıkılışı ve Abbasi Devleti'nin kurulması aşamalarında baş rolda olmuş. İmam ibrahim benzeri redcilerden aldığı eğitimle hakikatın sırrı valeyetine erdi bu büyük veli nasıl imametin-adaletin yerine saltanat-siyaset aldığını ve kur'anda geçen zakum ağacı Emevi sülalesi oduğunu ve mutlaka kökünü kazımak geretiğini yemin etti. Horasan'da bulunduğu sıralarda Emevilere karşı faaliyetler yürütmüş ve isyan hazırlıklarını organize etmiştir.
Özellikle 747 yılından itibaren yoğun propaganda faaliyetlerine girişti. Bir çok kimse ile görüştü. Bir taraftan Abbasilerin propagandasını yürütürken, diğer taraftan da isyancıları teşkilatlandırdı. Civarda bulunan yerleşim yerlerini dolaşarak insanlar arasındaki faaliyetlerini

sürdürdü. Belli bir aşamadan sonra isyanın ne zaman gerçekleştirileceği ve ne zaman harekete geçileceği yavaş yavaş netleşmeye başladı. Arab olmayan unsurlar Arablara karşı isyan hazırlıklarına girişirken, tehlikeyi fark eden Arablar da hareketlenmeye başladılar. Ancak aralarındaki çekişmeler ve mücadeleler fazla olduğundan bir araya gelmeleri mümkün olmadı. Bu durumun farkında olan Ebu Müslim, bir araya gelmelerini engellediği gibi, birlik olma girişmelerini de etkisiz hale getirdi. Kabileler arasındaki ihtilafı körükleyerek birbirleriyle vuruşturdu. Horasan'daki gelişmelerden haberdar olan Emeviler, harekete geçip en azından Araplar arasında ittifakı ve birlikte hareket etmelerini sağlamaya çalıştılar, ancak bir netice alamadılar.
Çünkü, harekete geçen Ebu Müslim şehirleri birbiri ardına zapt etmeye ve bölgeye hakim olmaya başladı. Kendileri üzerine gönderilen Emevi birliklerini bozguna uğrattı. Bu yenilgi üzerine Horasan'daki Emevi hakimiyeti hemen hemen tamamen ortadan kalktı. Emevi hakimiyeti burada son bulurken Abbasi hakimiyeti kuruldu. Horasan'a vali olarak tayin edilen Ebu Müslim ise, bozulan düzenin yeniden kurulmasıyla görevlendirildi. Bu arada yakın bölgelerde meydana gelen ayaklanma ve isyan hareketleri Ebu Müslim'in de desteğiyle bastırıldı.
Emevi hanedanının ortadan kalkmasında önemli katkısı olan, Abbasi Devleti'nin kurulmasında ön saflarda yer alan Ebu Müslim giderek güç kazandı. Bölgedeki etkisi ve gücünün giderek artması Abbasi Devleti'nin kuruluşundan sonra nüfuzunun giderek artması, yönetimi rahatsız etmiş ve ortadan kaldırılmasına karar verilerek, bir görüşme sırasında öldürülmüştür.

Kızıl Önder Babek Hürremi (9.yy)

Makdisî, Hurremilerin yeryüzünde daim bir peygamber bulunacağına ve bu Peygamberlerin irsen veya hulûl yolu ile intikal ettiğine inandıklarını kaydeder.

BÂBEK,

Ebû Müslim'in îdâm edilmesi üzerine Horasan'da ortaya çıkan ve daha önce Tebayı zerdüş İbrahim Mejdek ve eşi *Hürrem binti kade*, ortaya koydukları, Mal ve servetlerin paylaşılması anlamında ortakçılığı; Kadın-erkek arasında eşitliği; ve İnsanlar üzerinde iktidar ve tahakküm kurulamayacağı gibi saf zerdüştlüğün hakperest komünist mezhebini
savunan, Kızıl örgütü nün /hurremiyye fırkası ki özgürlükçü, eşitlikçi bir mücadele çizgisiydi ve Kızılbaş Alevîliği'nin de kaynağını oluşturur Başına geçti.

Hürrem ana:
'Ta hazarda aradım seni
saçların kara mıdır hala
ve döver mi dizlerini
ey isyanın anası
anlatabilir mi seni yalnız
bir payizin savrulan yaprakları'

(Babek Destanı şairi Tuğrul Keskin)

Mazdek'in katledilmesinden sonra eşi Hürrem bu mücadeleyi üstlenmiştir. Abdülbaki Gölpınarlı; "Kızılbaşlar Hurremiler'in ruhani torunlarndan başka birşey değiller diyor." Evet doğrudur halen kürt kızılbaş aleviliği bu kızıl örgütün mudavimidir. DolayısiyleHûrremi hareketinin gücünün zirvesine ulaşması Bâbek döneminde gerçekleşmişti. Azerbaycan'ın Bezz bölgesinde isyan başlatan Hûrremi/kızıl örgüt hareketin başında Cavidan bin Sehl vardı. Cavidan'ın ölümünden sonra Bâbek, hareketin başına geçmişti. Bâbek örgütünü güçlendirilmesi için gerekli tüm hazırlıkları yapmış ve 816yılında Bezz bölgesinde programının tebliğlerine başlamıştı. Programında, en sade hâliyle eşitlikçi, ortakçı bir düzen kurmayı hedeflemişti.
Hurremiler,. Sasaniler devrinden beri devlete ve asil sınıflara karşı selefleri olan Mazdekler gibi isyanci bir tutum izlemekteydiler. Başından beri İslam fütuhatını bir Arap istilası olarak görmüşler, hakimiyeti ele geçirmek için her fırsatta zuhür etmişlerdir. Babek'in elini öpmek suretiyle ona biat ederek kurbanlar kesip şaraplar içmiş, kadın-erkek bir arada içkiler içerek çalgılı eğlenceler tertip etmişler, bağlılıklarını bu şekilde ifade etmişlerdir. Bu durum Babek'in bunlarin nezdindeki mevkiini daha iyi ayd›ınlatmaktad›r.
Mesûdi'ye göre bunlar; Abbasi iktidarının başarıya ulaşmasında baş rolü oynayan Ebu Müslim Horasani'ye aşırı derecede bağlı kimseler idiler. Ebu Müslim'in 754 yılın da halife Ebu Cafer el-Mansur taraf›ndan idam edilmesi üzerine İranlılar halifeye karşı isyan ettiler.

Bu isyanları kanlı bir şekilde bastırıldı. Böylece Abbasilere karşı İran ve Azerbaycan taraflarında muhtelif fırkalar ortaya çıkmış oldu. Akidelerini gizli tutma amaçlarından başka bir şey değildir. Onlarin bu taktikleri daha sonra İran'da zuhür eden bir takım *Rafizî mezheplerinin* de şiarı olmuştur. Hurremiler belirli bir güce ulaştıklarında ilk olarak "Sanbaz" adındaki bir şahsın önderliğinde Horasan'da bir isyan hareketine giriştiler. Ancak bu isyan 70 gün zarfında kanlı bir şekilde bastırıldı. Bundan sonra Hurremilerin Babek'in liderliğine kadar dağınık ve silik bir halde olduklarını, Babek'in Hurremilerin başına geçmesi ile derlenip toparlanarak 816 yılında silahli bir isyan hareketine giriştiklerini görmekteyiz. Bu isyanın kısa sürede; İsfahan, Rey, Karaç, Burç ve Bazz bölgelerine yayıldığı ve Abbasi hilafeti için büyük bir tehlike teşkil ettiği görülmektedir. Zalim Emevi iktidarının yıkılmasında çok büyük rolü olan Kürt Ebu Müslim'in torunu olduğu söylenen Babek karşısında orduları defalarca Kürdistan dağlarında bozguna uğrayan, tutunamayan Abbasi iktidarı, artık kurumaya başlayan Orta Asya stepnelerinden paralı asker olarak getirdikleri Türklerden kurdukları orduların desteğinde Babek'e saldırdı. Neticede Ermeni bir keşişin tuzağına düşerek esir edilir 838 tarihinde Samarra şehrine getirilerek, Halife Mu'tasım'ın gözleri önünde kol ve bacakları kesilmek suretiyle işkence ile idam edilir. Şehristani Hürremleri Mazdekilere yaklaştırır. Ona göre tıpkı diğer isyancı guruplar gibi Babekiler de, aşırı Abu Muslim partizanlarının devamıdır.Tanrısal buyrukları ve görevleri imamete-adalete indirerek dini basitleştirmişlerdir.

Hakperest Zerdüşt Liğe Dönüş
Aba Müslümle başlatılan islamın özüne dönüş hareketi Babekle Hakperest Zerdülüğe dönüşerek "İyidin" olarak teşekkülünü tamamladı ki kızıllılar veyahut kızılbaşlık olarak mütedeyyın sayılır. Ve Babek'in Son Sözleri: "Bütün müstebidler
(zalim hükümdarlar) gibi sen de yanılıyorsun. Çünkü benim destanım öyle bir destandır ki, ne Babek'le başlamıştır, ne de Babek'le bitecektir. Ey zavallılar, siz hiçbir zaman özgürlük yangısının ne demek olduğunu anlamayacaksınız. O dehşetli yangı ki, yüreği yakıp küle çeviriyor. Özgürlük, o ister tatlı olsun, isterse acı; yalnız oydu benim secdegâhım! Ve müstebid ki beni öldürüyor, o da hiçbir zaman anlamayacak ki, ölümü ile özgürlük fedaisi

büsbütün yok olmuyor.” Babeki toplumsal hareketi 40-50 yıl sonra Karmati ihtilalleriyle hedefine ulaşacak iki yüzyıla yakın süren Karmati sosyalist devletini kuracaktır.

Ali b. Muhammed / Batıni Sıpartakus (9.yy)

louis massignon'a göre, mühtemeldir ki, bölgede yeni başlamış karmati propagandasıyla ilişkisi olan raşit kurmati adında biri onu destekledi. raşit kurmati□nin, bazı kaçak zenci kölelerle kurduğu gizli örgüte babeki-karmati usülü bağlılık yemini ikrar veriyordu.

"Hayvanlıktan Âdemiyete sıçrayış gibi,üstinsan sıçrayışını gerçekleştirmedi insan. Bu sarp yokuştan sıçrayış: köleyi özgürleştirme, açı duyurma ve düşkünü kurumaktır ki asıl sırat köprüsü budur işte."(90/11-16)

Özgürlük Hareketi

Doğu afrika’dan ve zengibar’dan (bugünkü tanzania) zorla yakalanarak getirilen ve savaş esiri konumunda bulunan zenci kölelerin abbasi imparatorluğuna karşı başlatmış oldukları isyandır, 14 yıl sürmüş firavni imparatorluğu sarsmıştı. Zenci köleler kendilerini ezen ve insan yerine koymayan efendilerinin dini uyduruk islami değil, tersine onlara karşı haklarını savunacak, adalet ve eşitlik getirmeyi vaadeden Muhammed Ali islami" (Aleviliği) benimseyeceklerdi. böylece batıni sipartakos/köle arkadaşı olarak kendilerini kurtaracak Ali soyundan birini Ali b. muhammed i buldular.
Adından da anlaşıldığı gibi kendisini hz. Ali□velayetine mensub sayardı, çünkü ezilmiş halkların kullandığı kurtuluş teolojisi şahı hz.Ali idi, bu islam'ın ilk yüzyılında böyleydi, son yıllarında da böyledir.

Kölelere Mektüp

Büyük Aydın Dr.Ali Şeriati ,Mısır piramitleri gezerken onların kölelerin cesetleri üzerinde yapıldığını bildiğini ve kendisini kölelerle sınıfdaş saydığı için hal lisaniyle onlara uzun bir mektüp yazar ve içerik kunuşma, özet olarak şöyle geçer:
Biz ümitsizlik içinde iken dağlardan ‘Allah tarafından gönderildim’ diyen bir insanın indiğini öğrendim. ‘yeryüzündeki zayıf köle ve yoksul insanlar için merhametli Allah gönderdi beni’ diyordu. Hayret hala inanamıyordum. Doğru olabilir miydi? Allah kölelere sesleniyordu, kurtulacaklarını, yeryüzünün varisleri ve önderler olacaklarını müjdeliyordu.
Kuşkularım vardı. O da Çin, Hindistan vs. ülkelerin sözde peygamberlerindendir diye düşünüyordum. İsmi Muhammed. Şu dağların ardında koyun güden bir yetim olduğunu söylemişlerdi bana nasıl da şaşırdım! Neden Allah peygamberini çobanlar arasından seçsin ki hem ataları da peygambermiş ve hepsi de çobanmışlar. Sevinç ve şaşkınlıktan ağzımı açamaz oldum. Allah peygamberini bizim sınıfımızdan mı seçmişti?

Muhammed’e inanıyorum. Çünkü sarayı çamurdan yapılmış birkaç odadan ibaretti. Yükleri taşıyan ve odaları yapan işçilerden biriydi. Avlusu odundan ve hurma ağacının yapraklarından yapılmıştı. Onun sahip olduğu şeylerin tamamı buydu. O’nun sarayı buydu. Ne tuhaf! 5bin yıl sonra bir insan bulmuştum. Allah’tan söz eden, efendiler için değil, köleler için. Dünyayı ve nefsini bir yana atmak, köşesine çekilip ulûhiyete katılmak ve insanları aldatmak için değil, insanlığın refah ve mutluluğu için dua ediyordu. Bütün dünya için çalışan bir insan

bulmuştum. Adildi, kuvvetliydi. Gerekirse kızını bile cezalandırabilecek kadar.
Peşinden gidenlerin bazıları şunlardı; Bilal; bir köle; annesi babası Habeşistanlı olan kölenin oğlu, Selman; köle olarak alınıp satılmış, İranlı evsiz bir kişi. Ebu Zerr; çölden isimsiz ve yoksul bir yoldaş ve son olarak da Salim; Huzeyfe'nin hanımının kölesi ve önemsiz siyah bir dost.

Hz. Muhamed'ın vefatında işler değişti ne yazık ki, yine kandırıldık ve uyutulduk ve köle olduk. Özgürlüğümüzü bize veren dinimizi öylesine farklı yaşıyoruz ki. Saray değil bir çamur evde yatan peygamberlerden sonra bazı sıfatlar(halife/ emirul müslümin benzeri) adı altında saraydan emirlerle yaşamımızı değiştirip dinimizi unuttuk. Peygamber hiç rahat yünlü yatakta yatmamışken, ümmeti, ümmeti diye geceleyin gözyaşı dökerken, din yalnız Allah'ın oluncaya kadar zulümle savaşırken bizler de bir başka düzenin köleleri olduk. İslam'ın bize verdiği kölelikten halife olma sıfatını biz halifelikten köleliğe çevirdik. Sistemin çarklarını kırması gereken bizler, sistemin çarkları arasında eridik. Bereket ki ehylibeyt velayetine bağlı olanlar red cephesini oluşturıyorlardı. Çuk sonra bir ses duyuldu el *muhtara*. diyordu yani kabe misalı özgürleştirici kamu mülkiyet ocağı, halk reberide imamı Ali aleyhiselam velayetine bağlı Batıni sipartakus Ali b. Muhammed idi. Çok sevindik hepimiz özgürlük evi elmuhtara'ya koştuk.

Sonuç itibarıyla mümin olmayan müslüman Abasi Halife orduları Mısır hükümdar firavn halifesi Ahmet bin Tolun kuvvetlerinin de desteğiyle baş kent el-Muhtare yı ele geçirdi ve Ali b. Muhammedi hunharca şehit edildi ve o özgürlük lideri başıyla Bağdat'a döndüler.
İsyana karışan tüm halklar ve zenci köleler acımasızca , Kufe, Bağdat, Huzistan ve Şam sokaklarında diri diri yakıldı ve isyana kalkışma niyetinde olan azınlıklara gözdağı verildi. İsyana karışanların aileleri de hepsi idam edildi. İsyana destek veren tüm köyler ve ilçeler yakıldı,yıkıldı. Bölgedeki halklar kılıçtan geçirildi. Tekrar umutsuz gözlerimiz üst insan yolunu gözler kaldı.

Devrimci LiderKarmat Hamadani (9-10.yy)

Kadın-erkek eşitliği. ortak üretim ve ortak paylaşımı esas alan, özel mülkeyitin olmadığı toplumsal düzenin kurucucusu Karmat Hamadani dir.

Mevcut hakim düzen ideolojisi, inancı ve üretim ilişkileri rededen onun yerine paylaşım açısından eşitlikçiliği, ortakçılığı esas alan bir radikal akımdır /Haqperest Komünist Karmatilik.
Doğu Arabistan'daki Bahreyn'in Hasa ve Hufuf bölgelerini ve Arabistan'daki geniş toprakları içine alıyordu. Hakim oldukları bölge son derece zengindi ve tarihsel olarak köle emeğinin üzerinde inşa edilmişti. Bahreyn'de kurulan Karmati devletimsi Tam olarak devlet diyemeyız çünkü onlar devlete de karşı bir devlet anlayışına sahip halk organizesyonu, günümüzde Anadolu Alevilerine miras kalan en önemli şeylerden birisi iktidarı benimsememe anlayışına sahip bir toplum özlemidir. İktidarın ezen, baskı altına alan yönünü

değil sadece idare eden, düzenleyen, insan ilişkilerini, üretim ilişkilerini tepeden gözleyen,denetleyen bir yapıyı esas alıyorlar.

Güçlü ve eşitlikçi ilkeler doğrultusunda örgütlenmişti. Halk cumhuriyeti yapıya dönüşmüş ve on birinci yüzyılın son dönemine dek gelişimini sürdürmüştü. Toplum, refahı paylaşan eşitlikçi, Özgürlükçü vede kardeş bir anlayışla yaşamını sürdürmekteydi.
Ortak mülkiyet deneyimleri yaşanmaktaydı ve kaynaklar zamanla özel mülkiyetten çıkarılıyordu. Hasa ve Katif çevresinde ekilen topraklar, geniş meyve ve tahıl tarımıyla değerlendiriliyordu. Tahıl ve meyve mülklerinden elde edilen gelir, yerel halk konseyine devredilirdi. Halk tarafından hiçbir vergi ya da harç ödenmiyordu. Yoksul ya da borçlu olanlar, işlerini düzene sokana kadar ortak hazineden kredi alabiliyordu. Kredilere hiçbir faiz uygulanmıyordu. Devlet mülklerinde hububat ücretsiz olarak öğütülürken, özel mülklerin ve tesislerin onarımı devlet yardımıyla gerçekleştiriliyordu.
Tüm bunlar, büyük askeri harcamaları finanse eden ve uzak topraklarda sayısız savaşlara ve askeri eylemlere olanak sağlayan DevrimciKarmat devletinin ekonomik refahının bir kanıtıydı. Öncesinde Basra yöresinde Zenci ayaklanmaları da vardi ve bu hareketten beslendiler, Fatımiler de, Ehli Beyt sevgisi ve eşitlikçi anlayış ile geldiler. Mısır'da bir devlet kurdular; felsefe okulu açtı, belli oranda eşitlik yarattılar. Ancak süreç içinde tutuculaşıp, gericileştiler.

Yoldaş Karmatiler, Fatımi geleneğinin bir uzantıları olmakla birlikte köylü-emekçi (şehirde çalışanlar) ittifakına dayanan bir anlamda Hürremilerin devamıdır. Başlangıçta destek aldıkları Fatımilerin tutuculuğuna da isyan ettiler. Dikkat edilirse Karmatiler, iktidar karşıtı bir hareket ama nihilist değiller. Yıkmakla yetinmiyorlar; yerine alternatifini inşa ediyorlar. Devrimcilikleri de burada yatıyor zaten. Bir alternatif toplumsal düzen yaratıp uyguluyor ve bunu da 150 yıl Bahreyn çevresinde yaşatabiliyor.
Hakperest Komünist Yoldaş Karmatilerin solugani: Yaşasın Özgürlük yaşasın Eşitlik var olsun Kardeşlikti.Kızılbaş Alevilerin ikrar alma türenlerde ona bağlılık larını bildirerek Hallacı mansur darını uyguladıkları Ünlü Hallac-ı Mansur da Karmatî olduğu suçlaması ile 8 yıl hapiste tutulduktan sonra asılmıştır.

Askeri Deha Şeyh Hasan Sabah(12.yy)

Aslen Kürt olan Şeyh Hasan Sabbah, tarihte ve günümüzde eşi benzeri olmayan bir Alevi önderidir. Muhamed Ali islamın temel ilkeleri olan *Adalet ve İmamet* doğrultusunda Özgürlükçü-Eşitlikci mümin mütefekirdi. İran'da Nizârî Kürt Devleti'nin kurucusudur. egemen sınıf İslami anlayışla mücadele eden Hasan Sabbah, teolojik, politik ve askeri dehadir.
Âlim kişiliğiyle tanınan babası Ali b. Muhammed İmâmiyye Şîası'nın önde gelen simalarından biriydi. Oğlunun eğitimiyle yakından ilgilendi; özellikle felsefî ilimler, kelâm, mantık, fıkıh ve riyâziyyât sahasında köklü bilgi kazanmasını sağladı. Sabbah'ın dini konumlanışı 'Yeni Davet'le ortaya konan "Talimiye" öğretisinden yola çıkarak "hüccetlik" makamıyla kendini göstermektedir. Tarihçi Bernard Lewis Hasan Sabbâh'ın hüccet (imamın temsilcisi/ rehber) ve dâî olduğunu, asla imamlık iddiasında bulunmadığını söyler.
" *Şunu da hatırda tutun ki bir vakit İbrahimi Rabbı bir takım kelimat ile imtihan etti, o onları itmam edince «ben seni bütün insanlara İmam edeceğim» buyurdu «ya Rabbi zürriyetimden de» dedi, buyurdu*

ki benim ahdime zalimler nail olamaz." (2/124)

Hasan Sabbâh' bu ayetin istinadına göre otoritenin temel kaynağı Allah tarafından tayin edilen imâm-ı ma'sûmdur; şeriat ve ilâhiyat ancak hakikatin temsilcisi olan imamın tâlimiyle öğrenilebilir. İmam, bedenen alel ade fani bir insana benzer; fakat onun ilahi tabiatı kesinlikle bilinmez. O'nun sözü, Allah kelamıdır. İmam'ın yokluğunda (gaybet) davayı vekili hüccet yürütür. O, İmam gibi gizli olamaz; hüccet, halkı aydınlatmak için, gaypte değil açıkta olup, daima etkindir, sadakat ve itaati esas alan bu öğreti Hasan Sabbâh'ın elinde güçlü bir silâha dönüştü ve mevcut düzen için siyasî, içtimaî ve dinî bakımdan büyük bir tehlike haline geldi. Hasan Sabbâh aynı zamanda bir mütefekkir ve yazardı. Eserleri Alamut'un Moğollar tarafından zaptı sırasında büyük ölçüde tahribata mâruz kalmıştır.

Hasan Sabbah; hayatı boyunca teolojik, politik ve askeri alanlarda, Hep soğukkanlı, planlı, akılcı davrandı. Sabbah, öncülü ve ardılı birçok Batıni hareket direnişi bütün unsurlarıyla ortaya koyabildi ve bunları kullandı. Tüm yaşananlara rağmen dervişliğinden de, politik önderliğinden de asla ödün vermedi.

Mücadele Proğramı:

"İnkarciliğin elebaşlarını öldürün."(9/12)

Bu ayetin hükmüne göre savaş metodunda gayri müslüm da olsa halk vurulmaz belki halkları savaşa zolayan halk düşmanı zalim yöeticiler hangi din den olursa olsun hedef olur. Hasan Sabbah, kurduğu "sırbekçiler" örgütü ile yıllarca zalimlerin, saltanat sahiplerinin korkulu rüyası olmuştur. Özel eğitimli bu örgöt fedaileri her türlü suikastı gerçekleştirebilecek yetenekteydiler. Bu örgöt, Büyük Selçuklu Veziri, hükümdarları, ileri gelen devlet adamlarını ortadan kaldırdı.

Rıc'atı İbrahim GuwreşSultan Ocağı (12. yy)

Êr Guwreş Mam rutî nin lakabı Gewr-reş,Seyyid Şeyh Mahmud kebirdir.
Berat belgesinde ki kayıt şöyle:

"Vaktaki Dewrês Gewr (Seyyid Şeyh Mahmud) bir çuhadar maen himmet edüp, ateşe götürdü. Ateşten çıktıktan sonra, Murat Han sual eyledi ki:
"Ey çuhadar sen ne gördün?" Çuhadar:
Benim sultanım, benim gördüğümü sen dahi görseydin vücudun eriyüp mahûm olurdu. Ama Seyyid Şeyh Mahmud"un himmetiyle, bana bir şey olmadı. Ben dahi, ol kadar bir od içinde bir yeşil çimenli yerdir. Gül, sosun, reyhan ve akarsular ve bir yanda kar ile buz çoktu. Ve (Seyyid Şeyh Mahmud"un) kendüsi bir ala beyaz köşkün üstünde bir kuş gibi otururdu. Asla ateş namında bir şeyler görmedim." Deyu, sultandan rica edüp, Dewrês"den ayrılmadı vesselam. İsmi, Mehmed ağa idi.
Bu silsile-i şerifanin aslı Hısn"ı-Mansur (Adıyaman)"dan gelmedir. Sultan,Seyyid Şeyh Mahmud (Dewrês Gewr)"u huzuruna kabul edüp, ondan sahih bir keramet isteyince, dağ gibi odunlar toplandı. Dewrês Gewr içine girdi. Odunlar ateşlendi. Ateş yedi gün devam etti. Sonra Seyyid Şeyh Mahmud (Dewrêş Gewr) salimen bi sanin silsilenin isnadıyla (ateşten) çıktı. Tıpkı Hazreti İbrahim"in ateşten kurtulduğu gibi.

Bu kerametinden dolayı (Seyyid Şeyh Mahmud "Gewr "lâkabıyla lâkaplandı. Kerameti Çoktur. Allah onu affetsin.”

Seyyid Kekil, e göre şeceredeki “Mahmud” ismi, Kurêş lakabıdır ve bu
Belgede adı geçen kişi de ondan başkası değil:
Doğum tarihi: HISNI MANSUR (Adıyaman) dir. Hicri 535 / Miladi 1141
Yine Seyyid Kekil e göre, Kureş,
Seyyid Şeyh Mikail in oğludur ve Moğol saldırılarının artması üzerine Hısnı Mansur (Adıyaman)
dan göç ederek Dersim in Çeleqas köyüne gelmiş, oradan da Zêve ye gitmiş ve ihtiyarlık yaşlarında kendi memleketine geri dönmüştür.

İzahat

Ilk Yerleşi Olan Şipê Nahlê Pêllê

Mam Ruti Ceddimiz Mardin Rutan aşiretin - derikten gelmiş, Şipê Nahlê Pêllê ye yerleşmiş. Burası Rutukan köyümüzün kuzey batısında Pêyizgah a bitişik yerdir ki hem sarp hem de şelaleli bir vadidir bu Şipê Nahlê Pêllê. Dedemızın babası ceddımız Mahmut Rutan (er Guwreş sultan) ve eşi Şamê anamızla birlikte tek başlarına ilk gelip yerleştiği yeridir, ve hükümeten kaçıyorlardi Yiyecek darlığı çekiyorladı.

Sözlü tarihte yaşlılarımızın anlatısına göre hükümet bekçilerin dört öküzüne elkuyar ikisini keserken bekçiler geliyorlar öküzlerimiz kayıp sen görmedin mı? Mamrutu (ona mamrutu denildiği gibi sonrada yanına gelecek anne ayrı baba bir Mehmet ihvan isim benzerliği için ihvana Mamçük kendisine de Mamgır deniliyordu) O şu meşhur"Rastguwtın" yani aslında doğru ama karşındakini şaşrtan sözü söyledi:
"Bı serî Şemê ve Ber Şipê Nahlê Pêllê ve dıdı Erde dıdı pêve dest bı xun pew kirê paş pıştêve bivê ılmı agahê mın pînagêhê."
Anlamı şu, Gerek Şamenin başına ve gerek Şipê Nahlê Pêllê ye yemin olsun, ikisi yerde ikisi ayakta iken arkasında bağlı elerinde kanlı biçağa da yemin olsunki bundan başka bildiğim yoktur. Bekçiler bu kadar yemin istemedık deyip gittiler. Daha sonra araştırmalarda durum anlaşıldı. Sordular Mamrutu sen mal çaliyorsun neden yalan söylemiyorsun. Herkesin malda mülkte hakı var ancak yalana talana hakı yoktur. Kimi iyidir dedi kimi kötüdür dedi bir imtihana karar verdile. Engüçlü Pehlivanlar ve nişanciler getirildi ve imtihan başladı.Mahmut rutan biyiklarını üç fıtil kulaklarına doladı ve bir bakrac yoğurt bir sıfra ekmekle yidi ve bütün pehlivanları yere serdi. Hükümet adamları dediler senin
pehlivanlığını gördük senin nişanlığınıda görelim. Mamrutu bir okla biri üçarken biri yerde iki kargayıda vurdu ve böylece ilk "Berat kazandı". Ona istediği yeri verceğini bildirildi. O dört öküzün derisini ince sırım/deri ipliği yaparsınız dört yana yetiştiği yerler benim olacak dedi. Bu deri sırım Rutukanın bir komşu köyü Şerefhana kadar uzanır bu köyün içinde"Gornag" ismiyle bilinen bizim/Rutukan tarlaları mevcütdur.

Yıdı Gureş Rutukan köyü ile Gureş mezrası

Köyümüz Rutıka (korucak) dört baw değil asıl itibarıyla üç bawdır, Hasina bawı Hasine zerdişik ten gelenlerdır. Celata Hasine zerdişik' ın, Haskar çalemete bacısından gelenlerdir. Sultan Guwreşin sembolu Huliyê çalê karakuş dur üstünden hep uçardı kzı haskarda cesaretinden becerisinden dolayı bu çalê lakabiyle lakaplanmıştır. Mamrutu Guwreş ceddimizin baba bir ana ayrı Mehmet adında bir kardeşi vardırki ona kardeş anlamında Ehi -

Hivan-ihvan denirdi işte bu itibarla Mameda ile Hivana ikisi bir baw sayılır ki köyümız üç bawdır. Dersim dönüşlerinde elbete önce
evlatlar atasının ziyaretgahı (çemê ziyaretê tekkê Rutuka köy içmesi bulunduğu yer) ve mezarı bolunduğu yeri Guwreşe köyünde Erê gureşe türbesi bizim köy korucak(Rutuka) yazlığı mezrasındadır Mehmet ağacan (ağuçan) törbe hizmetci evlatlarından oluşan gureş köyündedir . Seyyid Şeyh Mahmud Gevır ve onun evladı dedemiz seyit Hasên zardışik / Hasene tujik ve seyıt Mehmet ağacan/Ağuçan türbe kalıntıları halen mevcütdırlar. Ayrıca Seyyid Şeyh Mahmud Gevır soyunda ırak ehli Hakların bağlı bulundukları ocak, Guwreşe suvar ve G.Antep mıntıkasında Hacegan guwreş ocak ve türbeleri tesbit edilmştir. Böylece Rutıka bawları kendi ceddi erGuwreş artı Mehmet ağacan birlikte toplamı yedi ederki Alevi komün tarihinde gelmiş Yıdı Gureş olarak geçer.

Araştırmacı yazar kureşan ocaklı Seyyid Kekil'in Gwureş kelimesi yerine Kureş demesi bir şive farklılığin dışında tespit, tahlil ve malumatları doğrudur. Gwureş asıl itibariyle gevr-reş yani eski harflarla yazılışın asli harfları g,w,r,-r,ş , okunuşu gewrreş idğami misleyn gereği gewrın re harfını reş'ın resine idğam edilir ikinci re kuvetlıce okunur ki, pıratikçesi guwreş okunur. İsmi Mahmud keramet lakabı gewır dır gewır e ilave eden Reş lafzı Rutukan 'ın mensübu olduğu Reşi aşiretten dolayıdır.Bu zat biz Rutukan'ın büyük ceddimiz Mamrutu'ün Kerametten sonraki lakabıdır nasılkı esas ismi Mahmut uymağı rutukdır kürçe kısaltma uslubla Mamrut denilir hakeza beratında (Gewr) lâkabıyla lâkaplandı ve mensub oldu ğu aşiret ise Reşı dır bu kelimeleri yan yana getirilişi Guwreş şeklinde okunur.Kebir lakabıda aslı gewır olup kürçede idğami mıtakaribeyn kuralına göre "vav" harfı "be" harfına inkilab olmuş aslı gevır olan kebir okunur hakeza g, harfı k, harfı da idğamı mutecaniseyn olarak irticalen halk dilinde bir birinin yerine geçer.

Sözlü tarih büyüklerimizin rivayetlere göre kendisine şeyh, derviş ve seyit denilmesi onun büyük evliyalığini ifade edilmesi içindir, O, Baba resul İshak herketin kaynaklandığı kök olup Ebul vefa fikriyatındadır ama aslen seyıt değil, onun Beratı velayetin keramet belgesidir.Tarihi kayıtlardan anlatılana atfen on iki aşiret/ Ocak (çünkü o zamanlarda aşiret aynı zaman ocak demekti)kendisine tabi olmuştur yani isna aşeriyenin batın anlamı bu 12 ocağın birlikteliği olup ruhsal imamın da Hızır (as) a dönüşümü anlamını ifade ederki, hakikat anlamı şudur;" Fışkırmış oniki gözede. Her aşiret kendilerine özgü ocağından içtiler."(2/60) Ve böylece Reşı aşireti bir aşiretler konfederasyonu / Ocaklar komünü olmuş oluyor ilk ve en eski Pir-rehber Ocağıdır.

Haşin Zerdişik Ocağê burûskê
(Hasene tujûk 12-13. Yy)

Êr Guwreş Mam rutî lakabı Gewr-reş,Seyyid Şeyh Mahmud Gevırın/ kebirin oğludur. Rutıkan Hasina kabilesi olan bizlerin babasıdır ve makamı babası Êrguwreş yanındadır . Bu gün tanınan lakabı duzgundur ve bizim gureş mezrasında makamı var olup" Bürüsk Ocağı" olarak bilinir, Esas bilinen yaygın makamı Dersim-Tünceli de meşhür lakabı .

Duzgı/Dızgun'un Tuzik/Tujik Baba'nın adından dönüşmüş olduğu öne sürülmektedir. Tujik/Tuzik Kürtçe'de keskin, sivri anlamlarına gelir. Tujik de Duzgı gibi Dersim'de aynı zamanda bir dağı simgeliyor olup, yakın bir zamanda onun da antik bir tanrının (Zerdüşti Ermenilerinde Vahagn Işık tanrısı) devamı olduğu tespit edilmiştir. Asıl itibarıyla doğru olan bu tesbbitler hz. ibrahim milleti olan hakperest zerdüştiler ile putperest

zerdüşt mensupları ayrıtılmadıkları için ğalat oluvermiştir. Çünkü Haşın ikinci Zerdüş sayılan hz. ibrahimin lakab ismidir.Kaynaklarda şöyle kayıtlıdır: Zerdüşt dininin yaratıcısı olan üç peygamberden bahsedilir; I. Zerdüşt yaklaşık olarak MÖ 3000 yıllarında yaşayan Mahabat, II. Zerdüşt yaklaşık olarak MÖ 2040 yıllarında yaşayan Haşeng (bunun İbrahim olduğu da söylenir), III. Zerdüşt ise MÖ 660 yaşayan Zerdüşt'ün kendisidir. Haşing Zerdişik/ Hasene tujûk Babamız Babailer kiyamına katılıp katıl madığını bilemiyoruz, Malatyada değişik yerlede egemenlerin eşkiya kuvvetleriyle savaştıkları mekanlar varolup onlarda halkı korudukları halk söylemlerinde halen mevcudur.

Zaten salt mutasavvuf pir ve mürşütlere yer vermediğim bu yazımda ancak ideoloji icabı ruhani imamın işık ve rehberleri sayılacak ihtilalcı batıni pirlere yerverdik. Çünkü mucadelesiz ideoloji olmaz. Bu itibarla "Rêya haq" pirleri olan kalê Mahmut gevır /Guwreş Sultan ile dedemız Haşing Zerdişik / Hasene tujûk Sultan zatlarına bu yazıda yer veriyoruz. Çükü moderın ocağın kurucularıdırlar.

OCAK SİSTEMİ

İlk ocak Sultan Guwreşın alev komün olarak kuduğu pir,rehber ocağıdırki ateşten salimen çıkma kerametini gösterince Gawr lakabiyle müşerref oldu ve 12 aşiret kendisine bağlandı böylece Reşi aşireti aşiretler kümesi olup ilk ocak kurulmuş oluyor. Bu hak perest zerdüşt hz. ibrahim'in önderliğini bazalınmış beytullah, Kabe temsiliyeti dir.

Yani özgürlük ve Ortaklaşa mülkiyetin evi olan hz.İbrahim ve hz.İsmailin mescidi haram (halkın kamu mülkiyetini almak çalmak yasaktır malullah dır) devamlılığı sürdürme dolayısiyle Adalet vede imamet yeri anlamında ocak, Halkları örgütleme ve bilinclendirme dolayısıyla mal mülkün ortaklaşarak kamulaştırma faliyet yeridir. Bu ana ocağa bağlandıktan sonra ikinci merhalede bu guwreşan pirleri. Dikmeleri, ve diğerleri olsun kendi aralarında bir birine bağlanarak birlik kurarlar ve halkla birlikte rehberlerinide seçerler bir pirin piri aynı zamanda kendin ve taliplerin mürşüdu dır. Sonra dan guwreş ocağına bağlanmış Baba Mansur ocağın pirleride Mürşüt olarak saydılar böylece ilkGuwreşan ocak Valayet Teşkilatın süreğini sürdüler. Kesinlikle insanı kamil ve onun yardımcılarıyla yürüme düşüncesi her zaman için geçerli ocak sistemi bütün aleviler için olmazsa olmaz yol geleneğidir. Talip, rehber pir ve mürşüd olsun hakikatta kamil olan, batın ruhani imam (Hızır) ın temsilcisidir. Çok sonraki örnekleri Dede sultanın ortaklar köyü (1416) ve şeyh süleymanın Kangal mescid köyü / (19 yy) Araboli Ocağı örnekleridırlar. Şeyh süleyman kendinden sonra bu ocak teşkilat görev ve sorumluluğnu kendi evladına değil kendi çevrende enyakını olan Mamki kosa (şeyh mamo) ya bırakması ocağ sitemin ilkbaşta ki geleneğine dönerek insani kamile uymayı esas kabul etmiş demektir ki çağdaş alevi teşkü l darzı dır. Ocaklar Hakikatci Alevi teşkilatın temel taşı ve irşadiyesi/eğitim merkezleridir. Yani Halkı bilinçlendirmeyle,aydınlatmayla Adaletin ve İmametin uygulandığı yeridir. Hakikatci Alevilikte "dört kapı kırk makam" nazariyesinin gerçeğin tanımı: Hz. İbrahimin Hanifliği (Hakikat dini) tanıyarak oygulaması makamları mündemiç Hakikat ile marifet kapılaridırlar. Ocak sistemine bağlılılk makamlarida ihtiva eden tarikat kapısıdır. ibrahimi dinlerin gerçek şeriatları ve insanlığın genel kabul görmüş çağdaş medeni mevzuatı makamlardan müteşekil şariat kapısıdır.

Ceddimi sorarsan beyan edeyim

Ezelden hakka tapan pirlerpiri

Evlâdı Mikail Ceddim guwreşdır

Nara girdi alev komünü kurdu

Ali’nin kapısı Ceddim guwreşdır

Zemheri ayında bostanlar eken

Çıkarıp meydâna meyveler döken

Ateşe girip de buz gibi çıkan

Hakk’ın mucizâtı Ceddim guwreşdır

Mahmut kebir guwreş berat yazısı

Rutukan guwreşında dir türbesi

Şah Tujıki Babamızın Atası

Kalbimin peymânı Ceddim guwreşdır

Aşık der.Ki şifâdır her derdime

Coştu deli gönlüm geldi dilime

Hu dedim hakikat pırin demine

İbrahim dönüşü Ceddim guwreşdır

Doğru ocağ anlayışında ne Babaganlık ne Dedeganlığın vardır. Hakeza Mollaganlık ve onun nazariyesi valayeti fakih İmamın temsilcisi olmadığını bilmektir. Şii mollası, "Ona /Kur'na ancak /kalben temiz olanlar anlar. "Dinde derinleşme, derin bilgiye sahip olmak."((56/79 ;9/122) ayetleri diğer fıraksiyonlardaki zahiri emsalları gibi zahiren-lafazan olarak anlamlan dırmışlar. "Ona /Kur'na ancak /kalben temiz olanlar anlar." Mushafa ancak abdestlı olan dokunur. "Dinde derin bilgiye sahip olması ki ilmi irfan ve sırrı Hakikattir. Onlar fıkıh/Hukuk bilgini anladılar dolayısıyla bu ayetlerin hakikat anlamını kavrayamadılar molla monokrasi düzenini kurdular. Tabiki devlet gücünü arkasına alarak haliyle eşitlik , özgürlük isteyen halkı-halk adamları ve aydınları(Ali şariati gibi) şehit ederek sustturdular, böylece saray mollası Tağuti zilletine kuud ettiler.

Baba Resül İshak Şami (13.yy)

Guwreş Ocakciliğin tesir ettiği Babailer ayaklanması

Kırmızı başlık, siyah cübbe giyen Guwreş velayetine bağlı oniki aşirette/12 ocak birlikteliğin *Adalet-İmamet* temelinde Halk İslamı olan Zerdüş Müslümanlığın hareketi demektir Babailer ayaklanması. Özelde Kürt Aleviliğin genelde Anadolu Aleviliğin tekamülünde en etkili olan tarihsel olaylardan birisi Babailer ayaklanmasıdır.

Baba Resül İshak Şami (hüsnü mansur) kimdir?

O, Yâresân olarak da adlandırılan "Ehl-i Hak" i'tikadının ruhânî önderi ve kurucusu Sultan Sahak dır.

İlk elde tarihci İbni Bibi; Baba İshak'ın züht, takva ve verâ sahibi bir kişi, yüksek irşad ve ikna kabiliyeti olan bir mürşid, üstün ahlâki meziyetleri bulunan bir halk adamı, halk arasında geçerli nefesi ile ün salan ve fakat ücret, hediye gibi hiçbir maddi çıkarı kabul etmeyen ermiş bir sofi olduğunu, çobanlığı kendisine meslek edinen ve otlattığı koyunlara dahi son derece müşfik davranıp, hak ve hukuka riayetkar bir insan olduğunu söylemekten kendini alamamıştır.

Baba İshak, yaşadığı Adıyaman (Hısnımansûr) Kefersud bölgesinde kürt aşiretleri ve gayri müslüm zümreleri örgütleyıp silâhlandırdıktan sonra isyanı (1238) başlatı ,hatta sözlü tarite yaşlıların anlatıklarına göre bazı "şârê suwr"kırmızı sarıklı kürt göçer aşiretler," *suwrî ortê xuna meyê reşê durê yasa meyê*" yani ortadakı kırmızı kanımızdır etrafındakı siyah da yasımızdır yazılı ortası kırmızı siyah bir bayrakla çıkmışlardı .İsyan halk hareketi, önce Adıyaman'ı, Gerger ve Kâhta'yı aldı, Malatya'ya yürüdü. Burada Selçuklu valisi Muzafferüddin Ali Şîr'i de yenerek kendisine katılan bölge halkının bir kısmıyla sayıca artan (Maraş, Antep, Sivas dahil) kuvvetlerinin başında Amasya'ya ulaştı. Fakat Amasya Kalesi'ne sığınmış olan yoldaşı Baba İlyas'ın Selçuklular tarafından öldürülmesine engel olamadı. Ancak burada Mübârizüddin Armağanşah'ı mağlûp ederek pirdaşının idamına duyduğu kızgınlıkla Konya'yı ele geçirmeyi planladı.12 defa selçuk ordusunu yenmiş baba ishak, mahiyetindeki Babaîler'le birlikte intikam almak üzere Konya'ya doğru yürüyüşe geçti. Baba İshak kumandasındaki Babaîler kadınları, çocukları, sürüleri ve bütün ağırlıklarıyla Kırşehir'in kuzeydoğusundaki Malya ovasına geldikleri sırada Selçuklu ordusuyla karşılaştılar. Kumandan Emîr Necmeddin'in zırhlı Frank askerlerini öne alarak saldırıya geçmesiyle ölüm kalım mücadelesi vermelerine rağmen zırhlı askerlere bir şey yapamadılar ve yenildiler. Çok şiddetli cereyan eden savaşta Baba İshak savaş meydanında hayatını kaybetti. Babaîler,kılıçtan geçirildiler, pek az bir kısmı kaçıp kurtulabildi veya esir edildi.

Netice itibarıyla:

Babaîler Ayaklanması Işık halkı Alevîliğin hak- adalet temelinde bir hareketidir. Bu ayaklanma, dinî - mezhebî olmaktan ziyade, önemli ölçüde bir takım siyasî ve sosyo-kültürel sebeplerden kaynaklanıyordu. Bunlar içinde, konar-göçer halklar toplulukların yaşamlarını ciddi anlamda etkileyen devletin toprak rejimiyle ilgili yeni haksız uygulamaları ve koymuş olduğu ağır vergiler önemli bir rol oynuyordu. Ayrıca Sultan II. Gıyaseddin Keyhüsrev ve veziri Sadettin Köpek gibi devlet yöneticilerinin halka, köylüye yönelik sömürü baskı kötü idareleri ve haksız uygulamaları da, Anadolu'da sosyal ve ekonomik dengeyi bozmuş, sonuçta ayaklanma artık kaçınılmaz bir hal almıştı.

Baba Mansur Ocağı(14yy)

Seyyid Hüseyin Ahlatinin oğludur sahih bir Ehli beyt şeceresine sahiptir. Hüseyin Ahlatinin Vefatından sonra öğrencisi olan Şeyh Bedreddin onun yerinde posnışin olarak oturmuştur.

Daha sonra Şeyh Bedreddin Posnışinliği Seyyid Hüseyin'in oğlu olan Seyyid Baba Mensur'a devretmiştir. Seyyid Hüseyin'in oğlu Seyyid Baba Mensur, babasının vasiyeti üzerine Ahlat'a geri dönmüştür. Seyyid Baba Mansur H.810'da Ahlat'a geri dönmüşH. 849'da Ahlat'ta vefat etmiştir. Baba Mansur evladı Dedeleri seyyidlerdendir ve Şah Bedreddin mudavimlerdendir.Bedreddin'in birlakabı varidata nisbetle şah varidatıdır kürçe pıratık uslupla şahvırdi olur. İşte bu seyit dedeler ve talipleri mürşüdüna bağlılığı dolayısıyla kendileri onun yol evlatları oldukları ifade ederek kendilerine Şahverdi Evladı derler ki, Sivas , Koçgiri, Malatya ve Adıyaman aşiretinin seyyitleridirler.

Pir şahverdi türbesi Çelikhan/receb köy mezrası sayılan şahverdi köyündedirki, geler aşiretine dahildir. Böylece Semsür/Geler, ilk kızılbaş diyanet merkezi oluyor. Seyit olan şahverdiler kendi arasında pirini seçerler daha sonra pirle beraber rehberleride seçerler ve bu pirler guwreş pirlerin mürşütleri olurlar ve gureş pirleri ile baba mansur pirleri birbirine eşit kardeşler sayılırlar.

Kızılbaş Velayet Teşkilatı
Velayet teşkilatın sloganı "El ele el hakka yol evladı bel evladı" şeklindedir. Yani otorite sahibi seyyıd yada seyid den el almış olacaktır. Bunun tarihsel ve açık örneği hz.pir şeyh Bedreddindir, kendisi seyyid değil o seyyid şeyh hüseyin Ahlati'nin postnişinidir ve Dede Sultan/börklüce Mustafa'nın da Hubddin Baba/ Kemal Torlak'ında hem şeyhi hem mürşididir. Diğer bir örnekte, Yukarda anlatıldığı gibi Kürt- Kızılbaş, kadim bir geleneğinde Guwreş Ocağıy ile Baba Mansur Ocağı birlikteliğin süreğidir ve bu çağımızda ise bu geleneğin teşekülü ve ocağın sürdürülmesi pirisani Araboli ocağı biçimindedir.

.

Mürşüdü Âlem Şeyh Bedreddin Simavi(15.yy)

Şah Bedreddin buyurdu:

"Tanrı dünyayı yaratmış, insanlara bahşetmiştir. Erzak, giyecekler, hayvanlar, toprak ve bütün toprak mahsülleri umumun müşterek hakkıdır. İnsanlar tabiat ve yaratılış itibariyle eşittir. Birinin servet toplayıp biriktirmesiyle, diğerlerinin ekmeğe bile muhtaç kalması İlâhî maksada muhaliftir. Nikahlı kadınlar ortaklıktan müstesnadır. Bu birlik haricinde kalan herşey insanların müşterek malıdır. Ben senin evinde kendi evim gibi oturabilmeliyim. Sen benim eşyamı kendi eşyan gibi kullanabilmelisin. Emlakimize karşılıklı tasarruf edebilmeliyiz. Gerek Müslümanlıkta, gerek yahudi ve Hristiyanlıkta ulemânın, haham ve papazların hataları ile nice bid'atler ihdas olunmuştur. Bunlar kaldırılırsa din bir olur."

BEDREDDİN
Dr. Hikmet Kıvılcımlı

"Olup Mansur, bu yolda verdi bâşın
"Hüdâ aşkında hiç çatmâdı kaaşın
"Münafıklar atarlar tain taaşın
"Bizim mürşidimiz Şeyh Bedreddindir."

(Menâkıb, s. l38)

Molla Hafız Halil
(Şeyh Bedreddin'in torunu)

BEDREDDİN - HUS - İBNÎ HALDUN

Simavnalı Şeyh Bedreddin Mahmud Rumî (1359-1420), yalnız Türkiye devrim tarihinin değil, bütün insanlık için sosyal devrim tarihinin en ilgi çekici büyük kahramanıdır: Şeyhin zamanına dek medeniyetler, dıştan gelme barbar akınlarının tarihsel devrimi ile yıkılırlardı. Şeyhin zamanındaki Aksak Timur akını o çeşit dıştan yıkıcı tarihsel devrimlerin en sonuncusuydu. Sosyal devrim imkânsız olduğu için muazzam bir medeniyetin yıkılışı antika destanlarda "tufan", dinlerde "kıyamet" adını alıyordu.Şeyh Bedrettin bu şuursuz medeniyet yıkılışları yerine, insanlığın biricik ve sürekli gelişimini sağlayacak şuurlu devrimi, başka deyimle: Tarihsel devrim yerine sosyal devrimi geçiren en şuurlu ve en orijinal büyük devrimcidir. O bakımdan, sosyal devrimler çağı demek olan modern çağın ilk en önemli müjdecisidir.

Şeyh Bedreddin, kendi çağdaşları sayılabilecek olan İslâm medeniyetinin Aristotales'i İbnî Haldun (1332-1406) dan da, Batı dünyasında Wicleften sonra ilk din reformcusu Çek papazı Jean Huss'ten de önemli kişidir. Gerçi İbnî Haldun : Aksak Timur gibi uykuda gezer "Cihangir"lere metelik vermeyecek değerde moral taşır. Aynı metelik vermeyişi Şeyh'te de buluruz. İbnî Haldun toplum ve tarih kanunlarını Marks-Engels'lere müjdeci olurca izlemiştir. Bu dahiyane buluşları, yâşadığı büyük pratik olaylardan sezmiştir. Ama, bulduğu prensipleri, içinde yaşadığı tarihsel ve sosyal şartlar yüzünden, pratiğe uygulamayı düşünememiştir. Şeyh Bedrettin, teori ile pratiği en canlı, en insancıl yükseklikte sosyal sentezine ulaştırmıştır.

Jean Huss (1369-1415) yalnız hristiyanlar için İsa dininde reformu öngörmekle yetindi. Şeyh; müslüman, hristiyan, yahudi ayırdı yapmadı, bütün din ve ulus sınırlarının izafiliğini göstererek, her türlü insan ayrılıklarını "İptâl" etti. Tümüyle insanlığı yücelten bir kurtarıcı Humanitarisme yarattı.

Batı'da ünlü "Reform" hareketi : Zengin papazların mülklerini müsadere etmekle kaldı. Bunun sonucu Almanya'da büyük derebeyilerin, Fransa ve İngiltere'de işveren burjuvaların ekmeklerine yağ sürdü. Şeyh; öyle dar bencil sınıf ve sınır çerçevelerinden üstün uluslararası sosyalizmin gözünü budaktan esirgemez ülkücüsü idi. Hüss kancıkca yakıldı, Şeyh kancıkça asıldı. Hüss'çü hareket, kendisi öldükten sonra başladı. Şeyh onlarca yıl hazırlanmış Anadolu ve Rumeli hareketinin başına geçti. Hüss antika bezirgânlığın yerine modern bezirgânlığı tutmuş oldu. Şeyh her bezirgân çıkarcılığına karşıydı.

İnsanın kişiliğini yaratan en yakın gelenekleri, "soy"unun başından geçenlerdir. Simavnalı Şeyh Bedrettin Mahmut Rûmî, çok ilgi çekici soydan gelir. Ona rağmen Osmanlı tarihçileri, Şeyhin adını unutturamadıkları zaman bile, hiç değilse soyunu anmamaya aşırıca uğraşmışlardır.

Cumhuriyetin doğuş günlerinde Şeyhin üzerine eğilen ilk (1925) ve 32 yıl için son bilgin "Darülfünun İlâhiyat Fakültesi Tarih'i Kelâm müderrisi" sayın M. Şerafettin oldu. "Simavna kadısı oğlu Şeyh Bedrettin" (Evkaf matbaası, İstanbul, 1341) adlı eserında Şeyhin yalnız İsrail adlı bâbasını anar. (S. .4.5) Elimizdeki "Menakıb"i bilmediği için,. Şeyh üzerine yürüttüğü tek tük düşünceleri gibi Şeyhin derin soyu da askıda kalır.

Mehmet Süreyya bey : (Şeyhin) "Ecdadı Selçuk Devleti vezirlerinden idi." der. (M.S. : Sicilli Osmâni, cild II, s. l6 Matbaası Amire, İstanbul 1311). Şemsettin Sami bey : "Şeyh aslında Selçuk hükümdarları neslinden olup" (Kaamûs ül-âa lâm, s.1254) kaydını düşürür. Belgratlı Muhtesip zâde Hâki : (Şeyhin) "Ecdadı Selçuk Sülâlesinden Alâettin'in kardeşi oğluna vezir dahi olup (Hadikat-ür Reyhân, elyazması, Köprülü Ahmet Paşa kütüphanesi, n

230) yollu yanlış bir tercüme yapar. Tercümenin aslını Arapça yazmış olan Taşköprü zâde ise şunu söyler : "Söylendiğine göre (Şeyhin) dedeleri Selçuk oğullarının veziri ve kendisi Sultan Alâittin Selçukinin biraderi oğlu idi." (Şakaayik'ı Nûmâniyye, Arapça elyazması, Köprülü Ahmet P. Kütüphanesi, n.1230: s. 27 - 30)

Böylece, Osmanlı tarihçilerinin Şeyh soyu üzerinde niçin susuş konspirasyonu yaptıkları çıtlatılmış olur. Osmanlı padişahlığına karşı en modern anlamda halk devrimi uğruna ayaklanmış adamın - o zaman için pek önemli sayılan – bir hükümdar soyundan geldiği açıklanamazdı.

Cumhuriyetin 34 üncü yılı, candan savunduğu Şeyhin hayatını ve Şâheseri "Vâridât"ı temiz üslûbuyla veren sayın Bezmi Nusret Kaygusuz, basılı biçiminde ilk defa"Menâkız"ı ele almış olur (Şeyh Bedreddin Simaveni : İzmir,1957). Ona göre, Hayrullah Efendi Tarihinde.,Şeyhle akraba olan Selçuk Sultanı Ferâmürz oğlu III üncü Alaeddin'dir. Tarih'i âl'i Osman (Adil oğlu Oruç, 9 uncu yüzyıl) da : Osman Gaazi Karahisarı alırken, Sultan Alâeddin, kardeşi oğlu Aktimur eliyle Osman'a malzeme, veziri Abdül' Aziz eliyle de bağımsızlık buyrultusu ve Mısır hükümdarından Akbayrak, "tuğ ve âlem" göndermiştir. İşte bu, Osmanlı Devleti'ne bağımsızlık buyrultusu getiren Abdül' Aziz Şeyh Bedrettin'in öz dedesidir.

İslâm medeniyetinin o kargaşalı "Ulusların Göçü" ve derebeyileşmeleri çağında en büyük derebeyi Cengiz Sülâlesinden Mahmut Gaazân han idi. Moğol imparatoru, "böl ve güt"prensibine göre, buyurduğu Rum Selçuk ülkesinde III üncü Alâeddin Keykubâdı Konyâ'ya, Amcası Mes'udu Doğu Anadolu'ya tâyin etmişti. Türk beylerinden Baltu, Mesud'u tek şah yapmak kaygusuyla Alâeddin'e karşı ayaklanınca, Gaazân, emrindeki Kutlup Şahı gönderip Mesud'u esir ettirdi.Bu yol Türk beyleri Alâeddin'i bağımsız hükümdar ilân ettiler. Anadolu'da bu altüstlükleri kışkırtan Mısır hükümdarı Melik Nâsır'ın üzerine yürüyen Gaazân Şam'da bozuldu. Halep'ten Anadolu'ya geçti. Oradan Alaeddin'i aldı. İsfahan'a götürerek idam etti. Alâeddin'in oğlu Gıyasüddin'i de boğdurttu. Böylece artık Selçuk saltanatının gölgesi bile silinmişti.

O zaman Anadolu'da başıboş kalan iki derebeylik bağımsızlaştı.Onlardan birisi: Serhad üzerindeki Söğüt beyi Osman Gaazi idi. Anlaşılan, Şeyh'in dedesi Abdülaziz, kardeşi Alaeddin trajedisinden sonra, vaktiyle bağımsızlık buyrultusu götürdüğü Osman Gaazi'nin yanına gelmiş ve sayılan bir gaazi olarak Bizansa karşı kutsal savaşa girişmiştir.

1937 yılı, "İnkılâb Müzesi"ndeki elyazmasından işlediğimiz "Menâkız" : Henüz küçük bir ilçe beylikceğizi olan Osmanlılığın bütün şaşırtıcı atılganlıklarında Şeyhin dedesi Abdülaziz'in oynadığı öncülüğü alçak gönüllüce destanlaştırarak söze başlar. Yazarı Molla Halil, Şeyh Bedreddin'in torunudur. Tarihi Fâtih Mehmet günlerine varan manzum elyazmasının adı : "Hâzâ Menakıb'ı Şeyh, Bedreddin bin Kaadi İsrail"dir.

A- Şeyhin Doğuşu

1935 yılına gelinceyedek, Şeyh Bedrettin 'in gerek dedeleri, gerekse doğduğu yer ve tarih üzerine açık hiçbir şey bilinmiyor gibiydi. O yıl "İnkılâp Müzesi"nde Şeyhin torunu hafız Molla Halil'in manzum elyazma "MENAKIB"ı ansızın elimize geçti. Orada olduğu gibi anlatılan Şeyhin kendisi kadar soyu da çok ilgi çekiciydi. Osmanlıların doğuşunda, Rumeli'ye geçişinde İslâm öncüsü olarak büyük Haçlılar seferini bozuşunda, Şeyh'in soyu olağanüstü önemli, öncü rolünü oynamıştı. Bu rol aydınlanmadıkça, Osmanlılığın pek çok sırları karanlıkta kalırdı.1939 yılı, Menâkıp esas tutularak Şeyhin hayatı yeni baştan yazıldı: Bu kitap, 27 yıl önce yazılmıştı, yalnız dilini az düzeltip temize çekerek yayınlıyoruz.

Kişi olarak Şeyhin soyu ve oluşu üç ayrımda toplandı :

1- Şeyhin dedesinin dedeleri;

2- Şeyhin yakın akrabaları;
3- Şeyhin dünyaya gelişi.

I- Şeyhin Dedesinin Dedeleri

"Simavna Kadısı İsrâil'in oğlu" diye ün alan Şeylı Bedrettin Mahmut Rûmî üzerine, l939 yılına dek, Cumhuriyet Türkiyesi'nde Türkçe bir tek bilim eseri yayınlanmıştı. Onda Şeyhin yalnız İsrail adlı babasından konu açılır. Kimi "Terâcüm" yazarları Şeyhin dedesinin Abdülaziz olduğunu bildiriyorlardı . Abdülaziz'in kim olduğu, ne yaptığı bilinmezdi.

Değerli düşünürümüz Bay Bezmi Nusret Kaygusuz Menâkıp'tan yararlandığı eserini yaymakta bizden çevik davrandı. Himmeti var olsun: Kendi açısından ve "Vâridât" tercümesiyle daha derinleşmiş olan eserinde Şeyhin açık şeceresini koydu. Ona göre : "Mevzuât'i Ülûm" da Şeyh, Selçuk Sultanı Alâeddinin kardeşi oğlu, dedeleri Selçuk vezirleridir : "Tâc'üt Tevârih" te Şeyhin büyük dedesi Sultan Alâeddinin yakın akrabası ve vezirlerindendir : "Kısası Enbiya" da Şeyh, "Alâeddin'in amcası oğludur: "Şakaayık'ı Nûmâniye" ve "Lûgat'ı Tarihiyye ve Coğrafiyye"de Bedreddin, Sultan Alâeddin'in öz yeğenidir. (Üçüncü Alâeddin'in) : "Hayrullah Efendi" Tarihi ile "Vâridât" önsözünde, Şeyh Feramürz oğlu III Alâeddin oğlu Abdülaziz oğlu İsrail'in oğludur.

Bay Kaygusuz : "Bedreddin'in dedesi Abdülaziz, kardeşi III.Alâeddin Keykubâd'ın vezirliğinde bulunmuştur." der. Abdülaziz'in atalarıyla uğraşmaz. Özetlemeye önem vermiştir. Oysa Menâkıb Şeyhin en canlı trajedisini verdiği gibi Abdülaziz'in dedeleri üzerine de açıklama yapar :

"Ceddi ânın Bağdat ilinde, ey said
"Oldu Cengiz hân elinde Şehid"

der. Cengiz 1224 (göç: 621) yıllarında Batı'ya döndüğü vakit Bağdat Halifesiyle müttefikti. Yalnız Moğol tüccarlarını öldüren Hvarzim şahı Alâeddin'den öc almak üzere: Maverâünnehr, Hvarzim, Horasan, Kafkas ülkelerini hallaç pamuğuna çevirdi. Ama, Bağdat'a inmedi. Molla Halil'in durup dururken yalan söylemeyeceğine, belki tarih yanlışı yapmış olacağına göre : Abdülaziz'in dedesi Bağdat 'a ne vakit gelmiştir ? Orada niçin öldürülmüştür ?

Herkesten daha yetkili olarak Menâkıb şunu anlatır :

Nesi idi Sultan Alâiddine bil
Şüphe yoktur bu söze ey zinde dil
"Şâh Alâeddin nesliydi özü..."

Bu şah Selçuklardan hangi Alâeddin idi? Şeyhin ataları onunla nasıl kuşaklanıyordu?

Al'i Selçûkilere neslen vezir

"Hem çü Al'i Bermeki Abbas mir." deniliyor. Cengiz Kâşgarı 1219 yılı, Semerkand'ı 1220 yılı ele geçirmişti. O sıralar (G. 617, İS : 1220) Rum (Anadolu) Selçuk Sultanı Alâeddin Keykubad İbn'î Gıyasüddin Keyhusrev (ölümü : 635, Kaamûs âlâma göre 636, İs.1237) idi: Bu kişi Cengiz'le birlikte Hvarzim şahı Mehmed Alâeddin'e saldırmıştı. Menâkıb, hangi Selçukluları konu ettiğini belirtmiyorsa da, Rum Selçuklularını anlattığı besbellidir. Alâeddin adını taşıyan üç Selçuk Hânı yalnız Rum (Anadolu) ülkesinde saltanat sürdü. Bu Selçuklu Hânların dölünden gelen Şeyhin ataları, o hânedana soyca "Neslen" vezir olmakta, tıpkı "Bermek" oğullarının Abbâsilere soyca vezir oluşlarına benzermiş. Bir mecûsi ateşgede hizmetçisi olan Bermek acem bezirgân muhalefeti üzerine barbar kollektif aksiyon geleneğini temsil eden Horasanlı Ebâ Müslim ile birlikte Irak'ta küçük bir tarihsel devrim yapıp "Abbâsiye" halifeliğini kuranlardandı. Bermek oğulları 750 ilâ 788 (G. 132 ilâ 171) yıllarında, sıra ile babadan oğula geçmek üzere, 40 yıl Abbâsiler ister istemez "neslen vezir" olmuşlardı.

Bu kadar ayrıntılı anlatılan bir olay uydurma olamaz.Öyleyse işin aslı nedir ?

II- Şeyhin Dedesinin Dedesi Bağdat'ta

Şeyhin dedesinin dedesi Moğol saldırıları sırasında Bağdat'a niçin gitmiş ? Menâkıba göre :

Emmisi şah olduğu vakte anın
"Kaçup Abbâsilere gitmişti anın."

Eski Türkler'de, Babahânlı göçebe geleneğince, Hân'ın büyük oğlu, veziri "Beşe" veya Paşa'sı olurdu . Abdülâziz'in dedesi, anlaşılan Selçuk Şahının hem büyük oğlu, hem veziri imiş. Hangi Şâhın ? Söylenmiyor. Selçuk Şah ölünce yerine büyük oğlu geçmeliydi. Burada, çocuğun amcası açıkgöz davranıp tahta konmuş olacak: O zaman, baba mirası Şahlıktan yoksun kalan büyük oğlu, yâni Abdülâziz'in dedesi Bağdat'a kaçmış bulunabilir. Menâkıb'ın anlattığı böyle yorumlanabilir.Bu yoruma hak verdiren başka olaylar da eksik değil.

İlkin, Menâkıb dahi Şah Alaeddin'le soydaş olan Bedreddindir, diyor. Cengiz ile, işbirliği yapan Alâeddin birincisidir.Abdülâziz'in dedesinin Bağdat'a kaçışı besbelli çok sonlara gelir. Cengiz hengâmesinden yüzyıl önce İran Selçukları devletinde Hasan Sabbab'ın "Haşisi Partisi", Rum Selçukları devletinde "İsmâilî" Partisi gibi tanrısız devrim örgütleri türemişti.Demek her iki Selçuk düzeni çıkmaz çağın kapısını çalıyorlardı.Halk içinde yaman etkiler yapan devrimci partiler kimi saray ve hanedan üyeleri arasında bile hoşnutsuz taraftarlar bulmuşlardı. İlkel sosyalizm geleneklerini büsbütün yitirmemiş bulunan hanedan üyeleri halktan yana, saray entrikalarına kapılanlar halk düşmanlığına dönünce, arada ister istemez çekişme ve çarpışmalar başgösterdi. Çarpışmalardan halkın kendisine pek bir rahmet yağmazdı. Kimi Bizans İmparatorları, kimi onların karşı kutbu olan Bağdat halifeleri, entrika çevirip yararlanmaya çalıştılar.

Böylece, birbirinden çıkma üç kördüğüm ilmeklendi :

1- İç kargaşalıklar, 2- Hanedan kavgaları, 3- Dış karıştırma ve karıştırmalar. Bu şartlar ortasında Bağdat'a kaçış olayı kendiliğinden anlaşılır. Abdülâziz'in dedesi Bağdat'a kaçarken, Selçuk Sarayında ve ülkesinde besbelli kargaşalıktan geçilmiyordu: Ancak bu kaçış hangi zamanda olmuş olabilir ? İlkin, Abdülâziz'in dedesi Cengiz zamanı Bağdat'a kaçmış olması gerektir. Menâkıb'ın verdiği başka konkret olaylar o tarihle bağdaşamaz: Alim etti Mu'tesim - billâh ani

"Şeyhülislâm eylemişti ey ganî" deniyor. Bağdata gidip, Şehülislâmlık derecesine dek bilgini yetişmek için, önce kaçanın öğrenim çağında bir genç olması gerekir. Amcası zoruyla tahtı elinden alınmış gencin durumu buna uygundur. Sonra, aynı gencin, en az yirmi otuz yıl bilim alanında seçkinleşmesi gerekir, ki Şeyhülislâmlığa çıkabilsin. Şeyhülislâmın Bağdat Fethi'nde trajediye uğradığı, Bağdat'ın Moğollarca ele geçirilmesi ise 1258 yılına düştüğü düşünülsün. O tarihten 23 yıl öncesi 1215 yılı gerçekten Rum Selçukları sarayında bir başka trajedi oynanır.Bizans adamı Gıyasüddin Keyhusrev, savaş sırasında öldürülünce, tahta geçen İzzeddin Keykâvus, hem amcasını, hem küçük kardeşini boğdurup kumandanlarını yaktırır!

Abdülâzızin dedesi (Şeyh Bedreddin'in dedesinin dedesi) her kim olursa olsun, Bizans yanlı olan o Sultan İzzeddin şerrinden yakasını kurtarıp, amcası elinden İslâm halifeliğine sığınabilir. Her zaman ve her yerde "Ruhani" rol görünmez eliyle kaçanı kendine bağlar. Batı Ortaçağında barbar kralları dama taşı gibi kullanan Papalıktır; Doğu Ortaçağında, komşu devlet saraylarına parmağını sokan İslâm papalığı Abbasî Halifeliği, kendisine sığınan genci, bir gün yeri gelince kullanmak üzere yetiştirip, zekâsına göre en yüce bilginliğe çıkarmış olabilir.Menâkıbin sözleri birbirini tutar.

III- Şeyhin Dedesinin Dedesi Nasıl Öldürüldü?

Menâkıb, Abdülazizin dedesi için "Cengiz Han İLİNDE şehit oldu" diyor; Cengiz zamanında demiyor. Sözünün anlamını aşağıda biraz daha açıyor. Öldürülme sebebi, tam Şeyh Bedrettin'in şânına uygun bır ülkü ve düşünce yiğitliğidir :

"Nâsır î Tûsiye oldem arbede
"Eyliyen ol idi muhkem, ey dede
"İbn'î Hâcib'le ikisi, ey hümâm
"Idicek ilzâm ani beynel enâm
"Kaakıyıp ibn'î Hülâgûy'i lâiyn
"Itti anları Şehid anda hemiyn."

Burada anılan adlar, elyazmalarında çok görüldüğü gibi, Arapça harflerin kötü imlâ yanlışına kurban gitmiş görünüyorlar.Bedreddin'in babası "İsrail" iken, Câmiülfusûleyn ile Brockelmann'da "İsmail" olmuştu... Yanlışları ayıklamalıyız. Bir yol, anılan Abbas Halifesi Mu'tasanı olamaz : Müsta'sim olacak.Bağdat Moğollar eline geçtiği gün, Abbasi halifesi Mürtâ'sim- billâh idi. Ondan sonra, Abdülaziz'in dedesiyle "Arbede" (kapışma) yapan kişi de Nâsır Tûsi olamaz. Besbelli ünlü bilgin Nâsivrüddin'i Tûsi ile acem folklorcu ozanı Nâsır Tûsi birbirine karıştırılıyor. Hattâ, İbn'î Hacib'in birlikte öldürülmüş olduğu bile epey şüphelidir.

Abdülazizin dedesiyle Nasivrüddin neden kapıştılar ?
Hülâgû oğlu niçin kızdı ?

Bağdad'ın Moğollarca ele geçirilmesi trajedisinde bütün tarihsel devrim trajedilerinde barbarların çağırılışına benzer büyük tarihsel ihanetlerden biri yatar. Halife Müsta'sım : Şiilere eğginlik gösteriyordu. Bir Şiî olan Müeyvedüd-din İbn'î Alkami'yi kendisine vezir yapmıştı. Bu vezir ile, gene Müstâ'sımın yakınlarından ve çağın bilgini sayılan Nasivrüddin Tûsi gizlice birleştiler. Cengiz oğullarından Hülâgû Hânı, gelerek Bağdat'ı alması için çağırdılar. Herşeyden habersiz Halife, Bağdat dışında Moğollara yenilince, dönüp kaleye kapandı.Kuşkulanmadığı veziri İbn'î Alkami ile Nasivrüddin Tûsi, Halifelere, görünüşte haklı bir teklif yaptılar. Kaleden dışarıya çıkıp Hülâgû karşılanır ise, vaktiyle Selçuk, oğlu Tuğrul Bey için Doğu'da, Atillâ'ya karşı Papaca Batı'da yapıldığı gibi, kan dökülmeden gelenler elde edilmiş olacaktı.

Halife, kurulan tuzağa düştü : "Devlet adamlarını ve kent ileri gelenlerini yanına alıp, mağrur Hânı karşılamaya çıkan Halife, bütün maiyyetiyle Tatarlar tarafından öldürüldü.". Menâkıb'ın anlattığı olay budur. Besbelli, Şeyh Bedrettin'in dedesinin dedesi de iki yüzlülüğe dayanamamıştı. Belki İbn'î Hâcib'le birlikte dönek Şü Nasivrüddin Tûsi'yi Hanefilik veya Mâlikilik adına "ilzam" (hapt) etmişler. Buna içerleyen Hülâgû oğlu da, safi düşmanlarını kılıçtan geçirtmişti.

"Meyyitini ehl'i sünnet aldılar
"Ebu Hanife iline kaldırdılar
"İkisinden gayri hem, ey din eri
"Vardı bin mikdar âlim, key çeri
"Cümlesi maktû oluptur bigünah
"Oldular fenâ fülâtünde tebah"

Binlerce bilgin ve asker ölüsü arasından, İbn'î Hâcib sağ kalmış olabilir.

IV- Fetret Ve Konya'ya Dönüş

Menâkıb bir şey daha söylüyor :

"Fetret oldu ol arada ki, azim
"Cümle Rum'a nâzil oldular zebim"
"Fetret" : Antika tarihte patlak veren her tarihsel devrimden sonraki devletsiz anarşi zamanlarına denir. Bu hangi fetretti ?

Uzak Doğunun Çin ve Hint medeniyetleriyle Yakın Doğunun Irak, Mısır ve Akdeniz medeniyetleri arasında en istikrarlı geçit İran yaylâsıdır. Çin ve Hintten kalkacak kervan, Akdeniz kıyılarına inmek için, İran yaylâsından aşıp gelirdi. Bu tarihsel karayolunun en işlek kuzey kestirmeleri üstünde Horasan ve Hvarzim ülkeleri gelişmişti. İslâmlıktan az önce, bitmez tükenmez Bizans - Acem savaşlarıyla tıkanmıştı. O zaman, Umman denizi üzerinden güney yolunu deneyen İslâmlık sahneyi tuttu. Tarihsel orta karayolunu açar açmaz, iç zıtlıklarla parçalandı. Bir sürü "Tavâlfülmülûk" bin başlı müslüman derebeylikleri orta yolu gene tıkadı. Bu sefer, Ortaasya yollarının eski bekçileri ve kervancıları işe elkoymak zorunda kaldılar. Cengiz ve oğulları, Takakifül-mülûk devletçikleriyle yaptıkları ticaret andlaşmalarının para etmediğini görünce kılıca sarıldılar. Daha doğrusu gerek Çin, gerekse İslâm medeniyetlerince elaltından saldırmâya kışkırtıldılar. Cengiz, Hvarzime karşı Bağdât Halifeliği ile Rum Selçukluları tarafından çağırılır. Hülâgû, bizzat Bağdat Halifesinin vezirleri tarafından çağırıldı.

Orta Barbarlığın tâze vurucu gücü, büyük Orta kervan yolunu kanla, demirle açtı. Zengin ticaret ve İslâmlık merkezleri : Buhara, Semerkand, Belli, Merv, Hcerat kentleri yakılıp yıkıldı. Çevrelerde ilişen yığınla kabile ve aşiretler, Batıya doğru ürkütüldüler. Cengiz zamanı 17 yıl süren Fetret çağında göçmen kuşlar gibi bilgin katarları akıntıyla Batıya sürüklendiler. Mevlânâ Celâleddin Rumî'nin babası Buharalı Emir Sultan, Şemseddin Tebrizi, Sadreddin Konevî, Burkhaneddin Mehmet Tebrizi, Ermiyeli Hüssameddin, Şehabeddin Süherversi, İdrisi, Cenâbî ve ilk, ve ilh... bunlardandı. . Anlaşılan, Abdülazizin babası da, bilgin katliâmı yapan Hülâgû oğullarından, aynı mekanizma ile yakayı kurtarınca yeniden Batıya kaçıp Konya'ya sığınmıştır. Ve Abdülâziz :
"Geldi Konya'da vücuda kendüzi
"Salı Alâeddin nesliydi özi"
Bir nokta kalıyor : Âbdülâzizin dedesi Konya'dan kaçmışken, şimdi babası Konyaya dönebilir miydi ? Aradan yüz yıl geçmiş, kendisinden kaçılan İzzeddin Keykâvus çoktan ölmüştü. İzzeddin'in torunu II. Gıyasüddin'le birlikte Rum Selçuklar Moğol oyuncağı olmuşlardı. II. İzzeddin Mısır'la andlaştığı için azledildi. Kırım'da öldü. Üç oğlundan Mesud'u Abaka kovar, Mahmut Gaazân, Doğuya hükümdar yapar. II. İzzeddin'in üçüncü oğlu Feramürz'ün de üç oğlu vardır. Konya hükümdan II. Alâeddin, Şeyhin dedesi Abdülâziz ve Abdülmümin.

Bu kısa geçmiş Şeyhin alınyazısı olmuştur : 1-FETRET : Şeyhin soyunu yerinden oynatıyor. Dört kuşak yukarıdaki dede Cengiz akını sonuçlarıyla öldürülüyor. Aynı Uzak ve Yakın Doğular arası kervan yolunu, aynı ticaret amacıyla aynı Tatarlar 13. yüzyıl başında Cengiz,14. yüzyıl sonunda Timur adı altında açıyorlar. Bu "Aziym Fetret" in ikincisinde Şeyh Timur "Afet"ini gözüyle görmek için Tebrize dek koşacaktır. 2- Devrimcilik : Şeyhin atalarını ve halkçı geleneği Selçuklularda kazıyan İzzeddin Keykâvus'un Sivas'taki mezarına şöyle yazılmıştır. "Saltanat tahtından mezar evine indi. Hazineleri, gücü kalmadı. Gezisini yaşayışiyle birlikte bitirdi. İşte her şey böyle zevâl bulur." Demek Şeyhin soyu böyle kişilere karşı, halka yakındı. Onun için, o sarayları titreten *yaman İslâmiyye devrimciliği*, Şeyhin ruhunda parlayacaktır. 3- Ülkücülük; Şeyhin ataları inançları yolunda ölmeyi bilmiş, büyük fikir şehidi olmanın yüceliğine ermişlerdir. Abdülâziz'in dedesi : Medeniyetin biricik ölmez değeri bilim uğruna ilk büyük bayrağı çekmiştir. Şeyh o bayrağı dedelerinin elinden alıp, dünya saltanatı peşinde insanları ezenlere karşı çıkacaktır.

B - Osmanlılık Ve Şeyhgil

Şeyhin ataları, Rum Selçukluları sarayından uzaklaşınca, Bağdat'ta bir çeşit bilim hânedanı kurmuş oldular. Ancak, zamanın yaman kargaşalıkları ortasında kılıç ve baş kesin rolü oynuyordu. Her sahici müslüman, bilimi kılıç gibi kullanmak zorundaydı: Göçebe geleneğinin medeniyet ülkücülüğü kişileri ister istemez hem EVLİYA (Hâvâri, hem MÜCAHİD (kutsal asker) demek olan GAAZİ (Şövalye) yapıyordu. Şeyhgil de soyca yarı bilgin, yarı mücahit kesildiler.

I - Osmanlı Kuruluşu Ve Şeyhgilin Gaazileri

Adil oğlu Oruç'un yazdığı "Tevârih'i Al'i Osman'a göre,Osman henüz adsız binlerce gaaziden biri iken, yeğeni Aktimur ile Selçuk Sultanı Alâeddinden (şeyhin dedesinin kardeşinden) silâh yardımı alarak Karahisarı ele geçirdi. Bunun üzerine Alâeddin, veziri Abdülazizle (şeyhin dedesi ile) Osman Gaazi'ye : "Mısır hükûmdarlarından gelmiş Hz. Peygamberin ak sancağı ile tuğ ve alem ve değerli başka hediyeler gönderdi.

Osman Gaazi:

Gönder üzerindeki hilâli çıkartıp, büyük bir saygı ile otağı üzerine koydurdu." Bay Kaygusuz : "Abdülaziz'in ve kimi hısımlarının sonradan Osmanlılara geçmesi, mutlaka bu ilk tanışmanın tesiriyledir" (Keza, 31) diyor. Demek Osman Gaazi'nin tarihe ilk girişi, Şeyhgilin eliyle olmuştur. Öyleyken, Şeyhgilin en ufak mevki hırsı gözetmediler. Din düşmanı saydıkları hristiyanlığa karşı savaşmak onlara yetiyordu. Saltanatın ne olduğunu öğrenmişlerdi. Batıya karşı Osman oğullarına kavga yoldaşı olmaktan başka amaç akıllarına gelmedi.

Osmanlılığın kuruluşu gibi, en cesur fetihlerinde de Şeyhgilin payı hiç bir tarihte yazılmadık kertede büyük oldu. Osmanlı akıncısı olarak Çanakkale önüne geldikleri vakit, Şeyhin dedesi Abdülâziz yüz yaşını aşkın bir pirdi. Çoğu gaaziler gibi hem derviş, hem kılıç eriydi. Önce Mevlâna Celâleddin Rumi'nin has haremine emin oldu.

"Pire hizmete itmiş idi ol emir
"Şâhlar halinden olmuştu habir
"Hazret'i Mevlâna'ya ermişti ol
"Eşiğine nice yıl olmuştu kul."

Mevlânâ ölünce, Hüsameddin Rumî Çelebi'nin "Şamda'nına mum" olmakla yetindi. Saltanatı dervişlikle seve seve değişmiş, fukaralıkla kendisini hiçe saymaktan daha yücelik bulamamıştı: "İhtiyar etmiş idi fakr'ü fenâ-âna vird olmuş idi hamd'ü senâ" (Me, 6). Gaazinin anladığı "Fenâ : Yokolma" tekkede fodla öğütülüp, yasla da ölmek değildi. Olumlu işler görüp, yaratırken yitmekti. Hangi gün "Gazâ kapısı açılsa" Abdülâziz "Fiy sebil'il -lâh" (Tanrı yolunda) elde kılıç o kapıdan er meydanına ilk çıkan olurdu. Savaşta uğuru denenmişti.Beyoğulları (şehzadeler) Abdülâziz'siz kavgaya girmezlerdi.Yiğitliği yazılmakla tükenmezdi : "Önüne düşerler idi Gaaziler - Konsa dolardı oyalar, yazılar - Her gazâda bile olsa idi ol-Cümleye nusratla hak açardı yol" yüzyılı aşan tecrübesiyle hep ileriyi görürdü. Her dediğinin çıktığı denenmişti: "Bir sözü söylerdi ol günde ayân - Ertesi vaaki olurdu ol heman"

Altay, oymak öğütlerinden beri, Osmanlı yiğitlik geleneğinde:

Üçler, Yediler, Kırklar vardır. Abdülâziz tayfası YEDİLERdendi: "Yedi kimse idi bunlar, ey civan –Heft encümveş yere taban olan.". Yeryüzüne ışık saçan bu yedi yıldızın başı Abdülazizden sonra, iki kardeşi gelir; biri Abdulmumin. Yürekli çeridir; Abdülâzizin bilgin oğlu (Şeyhin babası) İsrail dir. Genç İsrail hem Şeriat hem Cenk yiğitiydi : "Buyruğunu

tutardı Allahın tamam - Hükm'ü Şer'a olmuş idi kalbi râm Dirler içli ana İsrail'i vakt - Cenge oldugu içün Azrail'i vakt"

Şeyhgilden tarih denizinin yüzeyine çıkan beşinci baş :Abdülâziz'in kızkardeşi oğlu Tülbentli İlyas'tır. O sıra, her çeri "börk" denilen keçekülâhı giyerken o ak sarığı ile tanınırdı:"Kimse tülbent giymez idi ol zaman - Doğru börkler giyer idi her civan - Ak amâme sarıyor ol gördüler Lâkabın Dülbendli İlyas verdiler."

En sonra gelmekle birlikte, adlarını güçleriyle Osmanlı tarihine sokmuş olan Şeyhgilin iki Türk şövalyesi: Hacı İlbeyi ile Gaazi Ece'dir. Bunlar Abdülâziz'in kızkardeşi kızının oğullarıdırlar. Babaları, hiç de Selçuk hanedanından gelmiyordu Menâkıb'da yalan yok : "Lik, nesli Âl'i Selçûki değil Gürgen tohumu dürerlerdi; öyle bil" (Me, 8). Bu gürgen tohumu çocukların atları vardı Kılıçları hakkına "Nâmdâr ve küfre lâyık kimselerdi." Tarihte değme Osman oğullarıyla atbaşı birlik ün bırakacaklardı.

II- Rumeliye Geçiş

Osmanlının Rumeliye geçişi, doğrudan doğruya Şeyhgil "Yediler" inin eseridir. Bir gün "Beşe Süleyman ile bu yedi acar" deniz kıyısında buluştular. Nasıl etsek te : "Rumeli İslâm ile bayındır olsa diye düşündüler. O gece "Şeyh Süleyman" bir rüyâ gördü: Bütün erler toplaşmışken, görünmez eller :

"Diktiler önüne bir kâfur mum
"Şûlesinde görünür aksây'i Rum
"Noş minâreler yapılmış ol zaman
"Okunur savt'ı bülend ile ezan."

Görüyoruz, Rumelinin fethi Osmanoğullarının rüyalarına Şeyhgil Yedilerinin baskısıyla girmiştir. O altbilinç karanlığında enerji kazanan ülküyü, bomba gibi Osmanlı bilincine çıkaranlar da gene Yedilerin başı olur. "Beğe"liği, sonradan "Paşa"lığa çevrilen Orhan Gaazi oğlu Süleyman "Kâfur mumu ışığıyla tüm Rum ilinde "Hoş minarelerden avaz avaz ezanlar okunur görüşünü yoldaşı Gaaziye anlatır anlatmaz o : "Dedi bir fethe işarettir, tamam! - Himmet idinüz geçelüm cümlemiz – Din uğruna yeğdür anda ölmemüz Yediler'in dinamizmi zincirinden boşandı. Abdülâziz'in yorumu üzerine : Beşe Süleyman, Gaazi Ece, Gaazi İsrail, Gaazi Abdülmümin, Hacı İlbeği ve arkadaşları, gemi ile karşıya geçtiler. Beşe Süleyman : "Az zamanda çok etti fütûh - Sonra attan düşüp teslim etti ruh." Süleyman'ı "Bolayırda kodular". Türbesini yapıp, ertesi gün sağ kalanlarla gazâya çıktılar. Her davranış öylesine basitti. İş yapıldığı için, kişi tapıncı ile adam aldatmaya kimse kalkmıyordu.

Osmanlının Rumeliye geçişinde Şeyhgil'in oynadığı önemli rolü, resmî tarih de gizleyemez. Cihannümâ (21) daha çok ayrıntılar verir: Süleyman Beşe ilkin Ece Bey ve Gaazi Fazıl'la sözleşir.Bu adamlar Virancahisar denilen yerde Güğercinliğin aşağısından Çinihisar yanlarına geçerler. Orada canlı bir esir yakalarlar. Öldürmek şöyle dursun, esire "Hil'at" giydirirler. Gönlünü alarak, Hisar'a girilecek yeri öğrenirler. Onun üzerine, 80 kişi toplanıp, sallarla karşıya atlarlar. Hisar'ı ele geçirirler. Burada adıgeçen Fâzıl bey Şeyhin amcası, Gaazi Ece halasının torunudur.

(Kâtip Çelebi : Cihannümâ, Elyazması, No. 170, s. 682. Köprülü Meh. Pş. Kütüphane.)

Şeyh Bedreddin

Simavnalı Şeyh Bedrettin, 1420 tarihinde doğmuştur. Gerek Türkiye Devrim tarihinin, gerekse bütün insanlığın Sosyal Devrim tarihinin en ilgi çekici, en büyük kahramanlarından biridir.

Bu büyük devrimcinin hayatı ve yaşadığı devrin olaylarına kısaca bir göz atacak olursak

şunları görürüz.

Şeyh Bedrettin'in zamanına kadar medeniyetler dıştan gelen barbar akınlarıyla -tarihsel devrimle- yıkılırlardı. Aksak Timur'un Yıldırım Beyazıt üzerine yaptığı akın tarihsel devrimlerin en sonuncusuydu. Şuursuz medeniyet yıkılışları karşısında ilk sosyal devrimi yapmaya çalışan, Modern çağın müjdecisi Bedrettin, düşünce ile davranışlarını birleştiren büyük bir kişidir. Düşüncelerini "Varidat" ve "Teshil" isimli kitaplarında söylemiştir.

Şeyh Bedrettin gençliğinde uzun seneler Mısır'da; fıkıh, kelâm... gibi zamanının ilimlerini tahsil etmiştir. O devirde halkın durumu yürekler acısıydı. Osmanlı Devleti, Padişah tarafından yönetilir; padişahın soyca yakınları olanlar; sultan, han, hünkâr ve hünkâr beyleri vb. adlarla ülkenin verimli topraklarını aralarında paylaşıp, topraksız köylüleri köle gibi çalıştırırlardı. Bu köylüler savaşlarda da asker olurlardı.

Buna karşılık Şeyh Bedrettin ve müritleri; halkın arasına karışıyor, toprakların onu işleyen, ona alın terini karıştıranların olduğunu, insanların kardeşliğini öğütlüyorlardı. Şeyh Bedrettin bir ortaçağ köylü sosyalizmini ortaya koymuştu. Bu konudaki görüşleriyle, kendinden iki asır sonra gelecek olan ütopik (hayalî) sosyalizmin kurucusu Thomes Moore'dan daha ileri görüşlü ve gerçekçiydi.

Yıldırım Beyazıt oğulları arasındaki taht kavgaları sonunda; Sultan Mehmet diğer kardeşlerini yenerek tahta çıkmıştı. İleri görüşlü birkimse olan kardeşi Musa Çelebi ise Şeyh Bedrettin'den yanaydı. Sultan Mehmet; Musa Çelebiyi de yenerek Şeyh Bedrettin'i İznik kasabasına sürgün gönderdi.

Şeyh burada boş durmayıp; en sadık adamlarından Börklüce Mustafa ve Torlak Kemal'i halkı teşkilâtlandırmaları için Aydın ve Manisa dolaylarına yolladı... Aydın'a, oradan Karaburun dolaylarına giden Börklüce Mustafa, köylülerle ilişki kurdu ve görüşlerini kabul ettirdi. Bölgedeki Hiristiyan halkla da dostluk kurdu. Ve bir kısım topraklardan ağa-bey takımını atarak, toprağı hep beraber işlemeye, sosyal adaleti uygulamaya, kardeşçe yaşamaya başladılar. Durumdan endişelenen Sultan Mehmet, Saruhan (şimdiki Manisa) valisini üzerlerine gönderdi.Teşkilâtlanmış köylüler Valinin kuvvetlerini Karaburun'un dar geçitlerinde tepelediler.

Bu sırada Şeyh Bedrettin İznik'ten kaçarak Bulgaristan'ın Deliorman bölgesine gitmişti. Börklüce Mustafa'nın çok güçlü olduğunu öğrenen Sultan Mehmet bu sefer de Sultan Murad'ı büyük bir kuvvetle üzerlerine gönderdi. Zaten bunu bekleyen Börklüce kuvvetleri "düşman ordusuna on bin balta gibi daldı."

Kahramanca çarpıştılar. 8 bini öldü. Diğerleri esir edildiler.Bu olayı, devrimci şairimiz Nâzım Hikmet; "Şeyh Bedrettin Destanı" kitabında şöyle destanlaştırır:

"Hep bir ağızdan türkü söyleyip
hep beraber sulardan çekmek ağı,
demiri oya gibi işleyip hep beraber
hep beraber sürebilmek toprağı
ballı incirleri yiyebilmek hep beraber
yarin yanağından gayri her şeyde
her yerde
hep beraber
diyebilmek için
on binler verdi sekiz binini."

Yenilen bu devrimcileri, Ayasluğ şehrine götürüp boyunlarını vurdurdular. Börklüce

Mustafa'yı da kollarından bir deveye bağlayarak çarmıha gerdiler. Bir çok şehirlerde gezdirerek teşhir ettiler. Manisa dolaylarındaki Torlak Kemal'de aynı akıbete uğratıldı.

Bu sırada Deliormanda Bedrettin'in etrafında bir çok halk toplanmıştı. Teşkilâtlanmak üzereydiler. Bunun duyan Sultan Mehmet adamlarından bazılarını Bedrettin'in yanına göndererek, onun müritliğine geçmelerini söyledi. Aslında bunlar birer ajandı. Ve fırsatını kollayarak Bedrettin'i çadırında bastırıp bağladılar. Serez şehrindeki Sultan Mehmet'in yanına götürdüler. Öldürülmesine fetva çıkartıp Serez çarşısında bir ağaca astılar.

İşçi kardeş

Şeyh Bedrettin'in eyleminden çıkaracağımız şudur:

Bizi sömüren emperyalist ve kapitalistler, kendilerine karşı birleştiğimizi, teşkilâtlandığımızı görünce çeşitli oyunlar oynamaya çalışırlar. Kendi adamlarını aramıza bizdenmiş gibi göstererek sokarlar ve çalışmalarımızı sabote etmeğe uğraşırlar. Böyle kötü maksatla aramıza girmiş kimseleri hareket içinde devamlı kontrolla meydana çıkarmalıyız

Sosyalist Gazetesi Sayı: 1-2-3-4-5-6-7
20 Ocak 1966 - 22 Aralık 1970

Börklüce Mustafa/Dede sultan

O insanların, asırlar önce kurduğu ve belli ölçüde bir "Karye komün" iştirakiyet deneyiminde hayata geçirdiği ütopya, bugün hala insanlığın üzerine kafa yorması gereken bir yerde duruyor.

Denenmiş adalet ve rahmete dayalı biricik insancıl kültür geleneğidir ve değişik isim ve zamanlarda yer yer dışa vuran İştirakiye düşüncesi halkların gönlünde sönmeyen derinlerde içten içe dalganan bu büyükmü büyük volkan, arasıra süzülüp nefes alması yeni patlamalara hazırlanıp kiyametı koparacak enson büyük patlama potansiyele sahip manzarası göz önündedir.

İşte, bu gerçek ideolojinin hayat yorumununu ve pratiğini teşvik edilmesi, herkesin ve dünya mazlumlarının zincirden kurtulması için tek ve kesin sonuç verecek çaredir. Tarih, sınıfsal mücadelenin iç yüzünün, dolayısıyla tarih-toplum diyalektiğinin bilinmediği durumlarda, kuru inatla direnenlerin feci akıbetleri ile dolu izler taşımaktadır.

Ortaklık Mezhebin sosyolojik anlayışına göre sosyal varlık felsefesi, bir ideoloji içinde ele alınıp mütalaa edilen sorumlu, muvahhit türünden toplum felsefesidir. İşbu ideolojik toplum felsefesinin asıl konuları, ilk sınıfsız toplum, sınıflı toplum (çeşitleri kölecilik, feodalizm, kapitalizm, emperyalizm dâhil), orta sınıfsız toplum ve nihai Ulusınıfsız toplum olup sınıfsız toplumun gerçek toplum, sınıflı toplumun ise boş kümeden ibaret sahte toplum olduğunu anlatır ve sınıfsız toplumu savunur. *ortaklığın* sembolü, sarı renkte Züfikar ile oraktan müteşekkil olup palê (Özel anlamda orak tarımda çalışan ,genelde tüm emekçilerin simgesidir Zülfikar mazlumu kuruyan Adaleti , İmameti ifade eder) işareti taşıyan kızıl sancaktır, kızıl renk Habil'in intikamı dolayısıyla halkın hakkını istemektir. Pale işareti ise, Arapça yazısıyla Allah, soldan okunuşla

Hizbullah/hakikatçiler demek olup tek tanrı-tek toplum anlamına gelir ki doğru tevhidi ifade eder. Mahiyeti itibarıyla Furkan risaletinden tebliğ sayılan eski adıyla İştirakiye Ortaklık düzenin açık anlamı ve ideolojik çerçevesi, özet olarak ilerde sınıfsız toplumculuk başlığı altında ele alınacaktır.

ORTAKLIK, "Komün Mezhebi" tefsir usulü diyalektik yöntemle işlenen bilimsel konulu yorum olup, diyalektik tsavvuf felsefesinin toplumsal pıratiğidir. Dedesultan'ın karye komünü,ortaklığı devrimci vasfını kayb etmiş tasavvuf'in eski vasfını yeniden kazandırarak tekrar diritilmesi, dolayısiyle Bedreddin'in ışığı olmuştur. Yani diyalektik tsavvuf deryasın da fışkırıp akan nehirin adı karye komün anlamına gelen Ortaklıktır. ***Hakikat*** öğretisinde diyalektik tasavvuf felsefesi, dünya görüşü olup O*rtaklık* da onun ideolojisi olmuş olıyor.

Kızıl Dere
Akdeniz yakası aydın yüresi
Karadağ yine duman almış gibi
Karaburun dağı kızıl deresi
Karadağ yine duman almış gibi

Gölgeleri derin cevizli dere
On bin yiğiti yedin kanlı dere
Akışın nereye azaplı dere
Karadağ yine duman almış gibi

Ölümcül kara dağın boz yılanı
Bayazid gelir dolanı dolanı
Onutma Bedreddin Dede sultanı
Karadağ yine duman almış gibi

kızıl dere böyle akışın nere
Devrimciler sana can vere vere
Tarihlere de böyle yazıl dere
Karadağ yine duman almış gibi

Elim Ay dır dört kitaptan evveli
Seydoğlu Bedreddin Bektaşi veli
Nar boyladı Ergureş kızıl deli
Karadağ yine duman almış gibi

Âşık der ki benim kabem ortaklar
İrili ufaklı emlik kuzular
Anıldıkça sinemdeki sızılar
Karadağ yine duman almış gibi

Derviş

Karaburun

Duman almış kara burun
Gel suna boylum gel hele
Yas bağlamış gelin görün
Gel dudu dillim gel hele

İller göçmüş katar katar
Serez ilde güneş batar
Ortaklarda baykuş öter
Gel suna boylum gel hele

Sam yelleri esmiş gibi
Tufan seller basmış gibi
Begler çengel asmış gibi
Gel dudu dillim gel hele

Katardan kopmuş turnalar
Anasız kalmış kuzular
Ağladıkça sinem sızlar
Gel suna boylum gel hele

Derviş

Kürt Hakan Kızılbaş Şah İsmail (15-16. yy)

Asıl adı İsmail'dir. XIII.-XIV. yüzyılda yaşayan, Halvetilikle Kalenderiliği birleştirerek Safaviyye-Erdebiliyye denen bir tarikat kuran Şeyh İshak Safiyeddin'in soyundandır. Yavuz Selim'i kulağı küpeli olarak gösteren ünlü tablonun aslında Yavuz'a değil, İran Şahı İsmail'e aittir küpe Hayderîlerin sembolü dır. Safevi ailesi, Sülaleye adını veren ata, Şeyh Safiüddin İshak Erdebili'nin Kürt olduğu "Safvat al-Safa" isimli tarikat yazmalarında mevcuttur.

Dedesi Şeyh Cüneyt'in bölgedeki iktidarı elde etmek ve Şeyh Bedrettin taraftarlarını yanına çekmek için Aleviliği seçmesiyle, Anadolu Türkmenleri ile Safavilerin buluşması anlamına gelir.Kendisinin Anadolu hakimiyeti arzusuyla Türkmenlere ilgi duyması, Türk kimliğini kullanması, Kürtler arasında farklı düşüncelere sebep olmuştu. İran'daki bazı Kürt zümreler onu gerçekten destekliyorlardı. Bir çok tarihi kaynakta Kürtlere Kızılbaş denmesini (SàreSor) bu durumla açıklayabiliriz. Kızılbaş terimiyle Kürt'ün bazı tarihi belgelerde eş anlamlı kullanılmasının bir diğer sebebi ise, bazı Kürt aşiretlerinin aynen Alevi Türkmenler gibi başlarına kırmızı serpuş takmalarıdır.

Şah İsmail genç yaşında Azerbaycan'daki Şii / alevi aşiretleri, etrafına toplayıp Şirvan, Azerbaycan ve Irak ülkelerini zaptetmiş, Özbek Hani'ni mağlup etmiş ve öldürtmüştür. Anadolu'ya gönderdiği halifelerle Alevileri elde etmeye muvaffak olmuş, II. Beyazıd'ile iyi geçinerek doğu illerine akınlar yapmış, nihayet 1510'da Yavuz Sultan Selim'le Çaldıran'da çarpışıp bozguna uğramıştır.

Şah İsmail bundan sonra Avrupa Hükümdarlarıyla uyumaya çalışmış, 1517'de Papa X. Leon ve Kayser Maximilyan'la birleşmek istemiştir. Sonradan V. Karl, kendisiyle ittifak teklifinde bulunmuş, fakat bu birlik tasavvur halinde kalmıştır.

1524’de Erdebil’de ölen Şah İsmail, Hatayi mahlasıyla, aruz-hece ölçüsüyle yazdığı Türkçe şiirlerde, mezhebinin propagandasını başarıyla yapmıştır. Hatayi gerçekten de büyük ve içli bir şairdir. Alevi ve Bektaşi edebiyatında eşsiz bir yeri vardır.’’ (Abdülbaki Gölpinarli)

Kırklar yaylası

Vardım kırklar yaylasına
Gel berû hey cân dediler
Yüz sürdüm ayaklarına
Gir işte meydan dediler

Erenler gönlü gànidir
Yuduğu kalbi arıdır
Gelişin kandan bellidir
Söyle ey ihvân dediler

Gir semâha bile oyna
Silinsin pâk olsun ayna
Kırk yıl bir kazanda kayna
Daha çiğsin yan dediler

Düşme dünya mihnetine
Talip ol Hak hazretine
Âb-ı Kevser şerbetine
Parmacığın ban dediler

Şâh Hatayi'm nedir halin
Duâ edip kaldır elin
Kesegör gıybetten dilin
Cümlemiz yeksân dediler

Şah İsmail, katıksız bir Şârê suwr(kızılbaş)Alevidir.
Şah İsmail, bütün Anadolu Aleviliğini derinden etkilemiş ve hala etkilemeye devam ediyor.
Şah İsmail, bütün Alevi cemlerinde hala bir numaralı ozandır ve aynızaman inanç önderidir.
Safevi Devleti’nin İran’da ilan ettiği aslında mezhep görünümde Ali velayetine bağlı hz.İbrahim dini dir. şiilikle alakası yoktur. Türkiye’de bu mezhep- tarikat görünümde dine son kapı olan hakikatci (Hanif) Alevilik; İran’da Ehlihak denmektedir zira: sade Şeriat değil tarikatında zamanı bitmiştir.

Şârê Suwr/ Kızılbaş Devletin Yaptığı Tesirler Şöyledir:

Dede Sultan Kızılbaşlığın Abdalı Pir Sultan (16. yy)

On altıncı yüzyılda yaşamış olan Pir Sultanın asıl adı Haydar'dır. Yaşamına ilişkin ayrıntılı bilgi yoktur. Kendi yazdıklarından ve söylediklerinden anlaşıldığına göre, Sivas'ta (Banaz köyünde) doğup büyüdü .
Alevîliğin din ve dünya görüşlerini savunan bir devrimci ozan olarak Pir Sultan Abdal, Osmanlı paşalarının zülmüne maruz kaldı. Ortodoks İslami düşüncenin keskin bir temsilcisi olan Osmanlı yönetimi tarafından olumlanması zaten beklenilemez. Sistemin olumlamadığı bir değere karşı yönelimin niteliği ve şekli ise tahmin edilebilir. Osmanlı düzeninde, Pir Sultan'ın ve aynı doğrultuda davranış sergileyenlerin yaşam hakkı bulması olamaz, baş kaldırma hareketlerine katıldı ve öncülük etti.

Pir Sultan gibi ödünsüz, birikimi acılarla yoğrulmuş, ateş ve fırtınaların içinde yaşayan ve sazı/sözü bu kadar güçlü kılan eylemci bir aşığın; duruş noktasının sürükleyeceği seyri, yaşayacağı akıbeti, eyleminin izleyeceği süreci ve varacağı sonucu kestirmesi zor değildir. Osmanlı Paşası Hızır Paşa tarafından tutuklandı, hapsedildi ve idam edildi.
Pir Sultan'ın, "Kadılar müftüler fetva yazarsa / İşte kement işte boynum asarsa / İşte hançer işte kellem keserse / Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan", "Dost elinden dolu içmiş deliyim / Üstü kan köpüklü meşe seliyim / Ben bir yol oğluyum yol sefiliyim / Ben de bu yayladan Şah'a giderim //Alınmış abdestim aldırırlarsa / Kılınmış namazım kıldırırlarsa / Sizde Şah diyeni öldürürlerse / Ben de bu yayladan Şah'a giderim" dizeleriyle er meydanı okumuştur.

Devrimci kimliği yanında ozan kimliği de belirgin olarak ortaya serdi. Deyişlerini bir mücadele aracı olarak kullandı. Duru ve yalın bir halk diliyle söylenen şiirlerinde doğa güzelliği, doğa ve insan sevgisi, Anadolu köylüsünün yaşayışı gerçekçi bir dille sergilenmiştir. Şiirlerde temel yapıyı aşk, tasavvuf ve devrimcisanatı gibi üç ana tema oluşturur.
Kimi zaman tekkenin ve tasavvufun dar kalıplarının dışına çıkarak, bütün insanlığa seslenen bir çizgiye ulaşır. Kısacası Pir Sultan, söylediği söz ve bu söze uygun eylemiyle var olmuş, deyim yerindeyse sevdası, sazı/sözü ve ödünsüz direnci kendisini ölümsüz kılmış, yalnızca Alevi-Bektaşi toplumunda değil, günümüzün nerdeyse baskı altında tutulan, ezilen, haksızlığa uğrayan bütün toplum kesimlerinde bir temel simge haline gelmiştir.

O, Hüccet zincirin kopmaz halkası,İhtilalci batını tasavvufun gerçek örneğidir. Abdal pirsultan, Dede Sultan ın (diğer unvanı müminleri ona Pir sultan diyorlardı yani mürşidi âlemŞah Bedreddin'in halifesi börklüce mustafa) nın mudavim abdalı, geleneğini sürdürüren , yaşatan dolaysıyla devrimci sözün sanatsal ifadesi ve inkarı gayrı kabil Hakikatci Kızılbaş Aleviliğin evvel piridir.
Onun safavi ve bektaşilerle yakınlığı ideolojik benzerliği ve cephe birliğindendir. O yalnız Babai Hace bektaş veliyi kabul eder. Yoksa osmanlı yanlısı babagan bektaşi (kalender çelebi gibiler istisna) halifeleri kabul etmediği gibi osmanlının "Nakibul eşrafın" dağıttıkları seyidlik şecereli safevi siyah dedeganlarıda kabul etmemiştir. Dede/pir sultan abdalların hakikatlı Alevilik yolcusudur. Bağlılıkların bildirme simgesi Dede/pir sultan lakabı kullanarak gelenler birden fazlada olsa dahi halkın günlünde çıkmış somut bireyselik kazanmış mazlum halkın toplumsal tini, hakiki kızılbaşlığın pirsultanı olup onun dini konumlandırması bizim için yegane kılavuzdur.
O nun insani kamil anlayışıda egemenlerin "zer,zor, ve tezvir / para , zor ve kandırma" dinine karşı devrimci duruşla Halkın Eşitlik. Özgürlük ve Kardeşlik Dini için uğraş veren yetkin/kamil insandırki peygamberlerle beraberdir şöyle: "Allah'ın âyetlerini inkâr edenleri, haksız yere peygamberleri öldürenleri ve halktan eşitliği özgürlüğü ve barışı isteyip yaymak isteyenlerin canlarına kıyanları, can yakıcı bir ceza ile müjdele! (3/21)"

Hızır Paşa Bizi Berdar Etmeden
Açılın Kapılar Şaha Gideyim
Siyaset Günleri Gelip Çatmadan
Açılın Kapılar Şaha Gideyim
Yıkılın Kaleler Dosta Gideyim

Kalenin Kapısı Daşdan Demirden
Yanlarım Çürüdü Yaşdan Yağmurdan
Bir Kimsem Yoktur Ki Dostu Çağırtam
Açılın Kapılar Şaha Gideyim
Yıkılın Kaleler Dosta Gideyim

Çıkarım Bakarım Kale Başına
Mümin Müslümanlar Gider İşine
Bir Ben Mi Düşmüşem Can Telaşına
Açılın Kapılar Şaha Gideyim
Yıkılın Kaleler Dosta Gideyim

Abdal Pir Sultan'ım Ey Hızır Paşa
Bizi Hasret Koydun Kavum Kardaşa
Yazılanlar Gelir Sağ Olan Basa
Açılın Kapılar Şaha Gideyim
Yıkılın Kaleler Dosta Gideyim

Celali hereketileri

Şah Kulu Baba Ayaklanması – 1511
Nur Ali Halife Ayaklanması – 1512
Bozoklu Şah Celâl Ayaklanması – 1518
Şah Veli Ayaklanması – 1519
Süğlün Koca-Baba Zünnun Ayaklanması – 1526
Zünnunoğlu Halil Ayaklanması – 1527
Kalander Çelebi Ayaklanması – 1527

Pirisani Şeyh Süleyman (Araboli Ocağı19.yy)

Bizim bülbül ötmez imiş
Gülü kızıl olmayınca
Kızılca gül olmazimiş
Nevruz bahar gelmeyice

Olmaz düzen hakdin gibi
Gelmez ustaz hubdin gibi
Şah serez bedreddin gibi
Gerçek mürşid olmayınca

Aşık der. Halk hur bırader
Mal mülk ortaklık beraber
Ortaklar köy olmaz rehber
Pıri Sani olmayınca

Hakikat Düzeni

"Yarattıklarımızdan bir topluluk var ki halkı Hakla irşat eder ve onunla adaleti gerçekleştirirler."(7/181)

1800 yıllarında Sivas'a gelen Seyid Süleyman ve Seyid Veyis kardeşlerin soyadları İbrahim oğulları olarak geçiyor. İbrahimoğullarından olan Süleyman ve altı kardeşi geldikleri Sivas bölgesinde Alevi Bektaşilikte dört kapı kırk makam olan ibadetleri yaşayarak en son kapı olan Hakikat kapısında karar kılmışlardır. Ancak başta kardeşler arasında tam bir mutabakat sağlanmamıştır. Yörede yaşanan siyasi ve dinsel baskılardan, dört kardeş Seyid İbrahim oğlu Seyid Süleyman, Seyid Veyis, Seyid İsmail ve Seyid Hüseyin yöreden ayrılarak önce Sivas'ın Zara kazasına bağlı Mescit'a Kolu Kana yerleşmişler. Orada bir müddet yaşadıktan sonra Kangal'ın Mescit köyüne gelip yerleşmişler. Bu köyde Süleyman ve Veyis kardeşler Hakikat yolu üzere yaşantılarına devam etmişler. Aleviliğin olmasa olmazı olan Musahip kardeş olmuşlar. Hakikat yolunu dostları ile birlikte sürmeye devam etmişlerdir.

Asıl itibarıyla Baba Resul İshak ile Şah serez Bedreddinden itibaren Alevi kızılbaş toplumu dördüncü kapı Hakikat aşamasında olup şariatları hak düzeni ve şeriat I kubrası denilen, üç dinlerin şeriatların kökenler i olan kısmı olur.

İşte Hakikat Kapısı Pirleri, Dersim'in Mazgirt bölgesindeki Babamansur Ocağı'ndan kopup, Kangal'ın Mescid köyüne yerleşen ve birçok yönüyle Kızılbaş pirlerinden ve Bektaşi babalarından ayrışarak "Hakikatçı Alevilik Akımı"na öncülük eden önder şeyh süleyman ve kardeşi seyit veyis dir.
Alevilik konumlandırma vede yorumundan kaynaklı işleyişteki çelişkilere tepki olarak ortaya çıkan ve Kangal bölgesindeki yandaşlarının arasına yerleşen bu pirler, kurucusunun takma ismine atfen "Araboğlu" ismiyle bir de ocak kurarlar. Arapoğlu anlamına gelince:
Tutuklama ve zindalarda bazan Arkalarında siyah başlıklı bir Arap durmakta olduğu içindi ki,

Halk bu iki kardeşin bu Arap tarafından korunduğuna inanır ve bu iki kardeş ‘Araboğlu’ ismiyle anılır. Bu Ocak, günümüz literatürüne şöyle yansıyacaktır:
“Kalê Mansur Ocağı’ndan ayrılmış küçük bir ocaktır. Sivas’ın Kangal ilçesine yerleşen Araboğlu Şıx Süleyman ve kardeşi Veyis , burada kendi ocağını kurar. Ocağın merkezi Kangal’ın Mescid köyüdür. Ocağın kuruluş tarihi hakkında net bir bilgi yoktur" (Biz kuruluş tarihinin 19. yüzyılın ilk yarısına rastladığını düşünüyoruz. MB)

Hakikat Hareketin Dvrimci Buyruğu

Bir nevi Mazdekçiliğinden itibaren gelen ve Babek Hürremi devamı olarak nitelendirebileceğimiz bu Kızılbaşlık akımı, toplumsal mülkiyeti ve kadın-erkek eşitliğini savunmaktadır. Seyit Şeyh Süleyman mülkiyetin ortak olmasını ve sınırların kaldırılmasını savunarak, Dersim’deki Kalê Mansur Ocağı’ndan kopmuştur. Kendisini, Kalê Mansur’un devamcısı olarak kabul etmiştir. Araboğlu Ocağın pirleri, halk içinde Kurmanci ve Zazaki cemler düzenlerdi.

Kalê Mansur’un devamcısı itibarıyla
buyruğu hecegandır. Zira Şahverdi seyitlerin piri ve Guwreş pirlerin de Mürşüdü olmuş oluyur . Şah ismail 'e bağlılıkla kızılbaş toplumu süre gelen erdebil ocağa mensübiyetten dolayı bu ocağında devamı sayılır Arap Ocağı, kızılbaş teşekül geleneğine göre tabi. Kızılbaş ocaklar teşkilatında kağıttan seyitler yerine halk beğenisinine mazhar önderileri/İnsanı kamil ı konumlandırması ve dört kapı- kırk makamdan yalnız Hakikat kapısını kabul ederek şariat, tarikat hükümsüz olduğunu ve zamanı geçmiştir buyruğuyla O, büyük devrim yapmış. Örneğin : ölmeden önce yolunu sürdürmek için kendi çocuklarına değil, Kayseri/ Sarız/ Kırkısrak köyünde, aslen Ehlbeyt’ten olmayan *Şıx Mamo’* ya vasiyet ederler. Dolayısıyla İbrahim milleti / hakikatçi Alevi olmuş ve bu nedenle yegane buyruk onundur.

Bu zat Kâlê Mansur'un Mürşüdü olan Şeyh Bedreddinin Yolunu seçmiş olmasıyla Bektaşi Bedreddin ocaklarında piri sayılır. Dolayısiyle ocakların birliğidir. Biz Bu ocak birliğine Bedreddin Ocağına bağlı ocaklar konfederasyonu diyoruz.
Bu halk filozofu Seyit Şeyh Süleyman, kendi mıntıkasında sınırların kalkmasını ona bağlı "DedeSultan Ortaklarköyü" benzeri ortakçı düzeni uygulaması, haliyle Osmanlı saldırılarına uğramış ve Kangal’da zindana atılmıştır. Yazmış olduğu kitaplar Osmanlılar tarafından yakılmıştır.
Kangal ilçesinin sınırları içerisinde bulunan birkaç Kürt Alevi köyü bu ocağın talipleridir. Hacı Bektaş Dergâhı ile ilişkilenmemiş, bağımsız kalarak, Hacı Bektaş Dergâhı’na karşı çıkmıştır. onların yol-süreklerini red etmiş. Dolayısiyle *kültürel devrim hareketini başlatmiştir.*
Kürdülok Mehmet Bayrak'ın bildirdiğine göre Hakikatçı Alevilik Akımı’na öncülük eden Şıx Süleyman ve Seyid Veyis gibi hakikatçı pirler, zaman zaman tutuklanmış ve daha sonra Sarız yöresine sürgün edilmiş veya yakınlarının yanına gitmişlerdir. Dolayısıyla bu akım; özellikle Sivas/ Kangal’dan başlayarak Malatya (Adıyaman o zamanda Malatya'nın kazası idi ancak [1954]te vilayet olduğu içindir ki, ismi müstakil zikir edilmemiş ve Malatya içinde olarak sayılmış) ,Akçadağ, Maraş/ Elbistan, Afşin ve Kayseri/ Sarız yörelerinde önemli bir kitle kazanmıştır.

Hakikatci Alevilere Göre her insan, topraktan oluşan bedeninde Hakk'ın nefesini (ruhunu) taşır.

Bu ruh, bir tekamül yeri olan dünyaya olgunlaşmak için gelir. Tüm kötülüklerden arındıktan, insan olmanın gereklerini yerine getirip iyice olgunlaştıktan sonra insan-ı kamil olarak tekrar ait olduğu yere, Hakk'a döner. Kısacası insan kul değil, Tanrı'nın bir parçasıdır. Aleviliğe göre Tanrı ise haksızlıktan münezeh olup asla haksızlık yapmaz, taraf tutmaz, insana akıl-vicdan vermiş, sorumluluk yüklemiştir.
Bu nedenle insan ne yaparsa kendi irade ve ihtiyariyle yapar, sonuçlarına katlanır. Keza Tanrı ayrımcılık yapmaz, insanların bir bölümünü doğuştan köle veya fakir yaratmaz. Kölelik ve fakirlik alın yazısı değil, mevcut yöneticilerin haksız ve adaletsiz uygulamalarının bir ürünüdür. Hakça bir düzen kurulduğu takdirde, ayrımcılık ortadan kalkar, kölelik ve fakirlik de biter.

Alevi ayrıca ruhun devrine, cennet ve cehennemin bu dünyada olduğuna; Ali'nin velayetine, soyunun imametine inanır. Kamil insanı ziyaret eder, gönlünü kazanmaya çalışır. Saz çalar, deyiş söyler, musahip tutar.

Hakikatlilik biçimselliği aşmaktır. Hak la Hak olma anlayışını öne çıkarmak, insanı felsefelerinin merkezine koymak, dokunulamaz, aşağılanamaz ve horlanamaz bir statüye kavuşturmaktır. Cenneti ve cehennemi gaip âlemden içinde yaşadığımız maddi aleme taşımaktır. İnsanı şu bakış açısıyla tanımlamaktır:
Alevilik, ilk üç Halife yönetimi ile giderek hakları zamanla kısıtlanan ve homojen bir inanca sahip olmayan azınlıkların, kendilerine zulmeden İslami iktidarlara karşı geliştirdikleri siyasi, dini ve sosyal öğelerden oluşan bir savunma mekanizması, bir üst kimliktir. Batınilik ile tasavvufu içerir.

Batınilik ihtilalci tasavvuf ve doğrudan demokratiktir. Batıniliğin Anadolu'daki temsilcisi Pir Sultan Abdal'dır.
Anadolu Alevisi (Bektaşi'si) ise salt tasavvuf ehlidir, barışçıldır, uysaldır. Temsilcileri Hacı Bektaş'tır. Sünni topluma kolayca entegre olmaya meyillidir.
Öte yandan Hakikatlilik ise, Anadolu Bektaşilerinin entegrasyona meyilli olmaları ve Balım Sultan'dan itibaren,ihtilalci tasavvufi boyutunu ihmal ederek Aleviliği Sünni İslam'da olduğu gibi bir takım bedeni hareketlere indirgemesine bir tepkidir. Esasen tüm dinler ve dini anlayışlar, bir önceki dini anlayış ve uygulamalara duyulan tepkilerin ürünüdürler. Örneğin, Hıristiyanlık, özü itibariyle Yahudililiğe, İslam Hıristiyanlığa, Alevilik İslam'ın öğreti ve uygulamalarına bir tepkidir.
Hakikatliler, tüm insanları eşit görürler. Bu nedenle dar'a durmazlar, el etek öpmezler, cemal cemale niyaz ederler. Cemaatlerinde sema dönmezler, saz çalmakla, deyiş söylemekle ve muhabbet etmekle yetinirler. Hakikatlilerin ortaya çıkışları ve kısa tarihçesi ise Seydi Özcan'ın kaleminden şu sözlerle anlatılıyor:

19. asrın ortalarından itibaren "Araboğulları" olarak anılan Süleyman ve Veyis kardeşlerin öncülüğünde, mevcut uygulamaya tepki olarak, sonradan "Hakikatlilik" adını alacak olan yepyeni bir akım doğdu. Araboğulları Baba Mansur ocağına mensuptu, dedeydiler. Dedelerin Aleviliği Osmanlı döneminde 500 yıl koruyarak 19. asra salimen taşıdıklarının bilincindeydiler. Bu yüzden eleştirilerini dedelere değil, Aleviliğin tasavvufi özünü çürüten uygulamalara yönelttiler. Amaçları Hacı Bektaş öğretisini(bektaşiik değil) sözü ve özüyle yeniden canlandırmak, erdemli bir insanın niteliklerini öne çıkarıp bunları yoldaşlarının yaşam biçimine dönüştürmekti.
Araboğlulardan özellikle Süleyman büyüleyici, bilge bir kişiydi. Engin tasavvufi kültürü, akılcı ikna gücü ve sihirli hitabetiyle ağırlıklı olarak Kureşan ocağına mensup yöre halkını derinden etkiledi. Dedeliğin bahşettiği maddi ve manevi olanaklardan uzak duran

mütevazı yaşam biçimiyle de giderek efsanevi bir kimliğe büründü pıratiği olmayan yanlız ismen ocakcilik sayılan komşu ocaklardan
bağlarını kestikleri için kendilerine "Prod" denilen ziyaretçilerin akınına uğrayan evi bir dergâha dönüştü. Hacı Bektaş'tan sonra ikinci pir anlamında Pir-i sani olarak anıldı.

Araboğluların dostlarından 90-95 yaşlarındaki Hemzo Kokım'ın (yaşlı Hamza'nın) 1940'lı yıllarda Aziz Baba'yla muhabbet ederken, henüz çocuk yaşta olan bu satırların yazarının dinlediklerine göre, cemaate mensup yetenekli şahsiyetler, sonradan "Hakikatlilik" adını alan Araboğluların düşüncelerini yayma görevini üstleniyorlar. Ancak eleştirilerini sadece uygulamalara değil, aynı zamanda dede ve dedeciliğe de yöneltiyorlar. Bunlardan Melulören (Orentaş) köyünden Hamo'nun oğlu Apseyd (1860-1932) Sarız, Afşin ve Elbistan yöresinde, Ali Dumke (İdamı: 1898) Akçadağ'ın köylerinde yaptıkları yoğun çalışmalarla Hakikatliliği halka benimsetmeyi başarıyorlar.

Hakikatlilerin önderleri bilgili, kültürlü ve inançlıydılar. Balım Sultan'ın koyduğu biçimsel kuralları çoktan aşmış; Hacı Bektaş, Yunus Emre ve Mevlana'nın tasavvufi anlayışını diriltmeğe çalışıyorlardı. Kanaat ehliydiler, mütevazıydılar. Dayanışmacı ve paylaşımcıydılar. Hoşgörülüydüler, ama düşkün kaldırmıyor, suçu ve suçluyu affetmiyorlardı. Ayrımcılık yapmıyor, fakir fukaraya el etek öptürmüyorlardı.
Özellikle ikinci kuşaktan Melûliler, Aziz babalar, Haydar Bayraklar, Mücrimiler, Ali Şükranlar, Haşimiler, Ali Kamkeler, İbretiler, İbrahim Erdemler, Ali Sayılırlar, Musa Hazarlar, Haydar Bulutlar... muhabbet ve deyişleriyle Araboğluların düşüncelerini sistematize edip kalıcı hale getirdiler. Alevilikte aydınlanma meşalesini yeniden tutuşturdular.
Babaganlık ve Dedeganlığın yanında Aleviliğin yeniden evrimleşmesine büyük katkılar sağlayan Hakikatlilerin "Pir-i sani"si Araboğlu Seyyid Süleyman'a sonsuz minnet ve şükran duygularıyla. besliyorlardi.

Yarınki cennete etmeyiz minnet
Cenneti vücud-u insan biliriz
Münevver kitleye vererek kıymet
Allah mefhumunu vicdan biliriz

Gâip lâzım değil, n 'ideriz lâfı
Mevcut gördüğümüz bizlere kâfi
Sevgi âb-ı hayat safidir safi
İçenleri ehl-i irfan biliriz

Gerçek aşık siler kalbin tozunu
İrfan ışığında açar gözünü
Kâmilin ağzından çıkan sözünü
Hemi hadis, hemi Kuran biliriz

Ahlâk abdestine veririz cevaz
Vücut camiinde kılarız namaz
Dostun eşiğine eyleyip niyaz
Kendimize bunu erkân biliriz

İBRETİ, yavaş ol, gözle turâbı
Cehennem ateşi, vicdan azabı

Neylersin yarınki yevmül hesabı
Olgunları huri gılman biliriz

- Aşık İbretî (Ape Xidik - Hıdır Gürel)

Adıyaman Hakikatlıları

Hakikat düzeni bileyim dersen
Tektoplum insanlık gerçeğimiz var
Hakikat sırrına ereyim dersen
Enelhak marifet mesleğimiz var

Muhammed Aliye çıkar yolumuz
Pir dede sultandan gelir özümüz
Serez şahı bedreddin mürşüdümüz
Tarikatta birlik süreğimiz var

Aşık der. Ki indi kitapla mizan
Tevhid bayrağımız yeryüzü vatan
Yaşasın halk kardeşliği hür insan
Doğacak kızıl güneş çağımız var

Derviş Keskin

1-Apaziz 'In Derwişane Gurub

Hakikat dervişi Apaziz, Baba mansur ocağında kopup gelen ve hakikat haraketine öncülük eden Hacagan piri sani Şeyh süleyman benzeri, yol konumlandırma hareketi yapmış dolayısiyle Hakikat kapısında karar etmiş Hakikat dervişi vede piri olmuştur. Hakikatçı Alevilik Akımı'na öncülük eden Şıx Süleyman ve Seyid Veyis gibi Hakikatçı pirler, Dersim'deki Kalê Mansur Ocağı'ndan kopmuştur. Kendisini, Kalê Mansur'un devamcısı olarak kabul etmiştir. "Araboğulları" olarak anılan Süleyman ve Veyis kardeşlerin öncülüğünde, dedelerin ve bektaşi babalerin mevcut uygulamaya tepki olarak, sonradan "Hakikatlilik" adını alacak olan

yepyeni bir akım doğdu. Araboğulları Baba Mansur ocağına mensuptu, dedeydiler. Dedelerin Aleviliği Osmanlı döneminde 500 yıl koruyarak 19. asra salimen taşıdıklarının bilincindeydiler. Bu yüzden eleştirilerini dedelere değil, Aleviliğin tasavvufi özünü çürüten dolayısiyle insani kamıl öncülüğünden sapmış uygulamalara yönelttiler.
Tıpki bu hakikat pirleri gibi Büyük derviş seyit Apaziz ve yeğeni Kakê Müslüm de en büyük tanınan ocaklardan Ağuçan(bize göre Mehmet ağacandır) Ocağından kopup derviş oldular. Çelikhanın en güzel mıntıkası Bılam'ın yarısı ağuçanlara aittir. Apaziz bütün malını-mülkünü

ve akrabalarını ve dedeliği terk ederek dervişane dolaşarak fakir fukara kapısınnda kalırdı. Enson şıxmir köyünde kaldı ve êlin kapısında vefat etti mezari şerifleride o köyde halkın en fazla rağbet ettiği ziyaretgahıdır. Apaziz ile Kakê müslüm gendilerine dede dedırtmezlerdi. Kanaat ehliydiler, mütevazıydılar, dayanışmacı,
paylaşımcıydılar. Hoşgörülüydüler, Ayrımcılık yapmıyor, fakir fukaraya el etek öptürmüyorlardı asla çıralık denilen maddiyatı almaz ve dedeler çıralık ismi altinda mal toplamayı halkı sömürme sayarlardı. Onlar hakikatçi Aleviliğin pirleri idiler. Ayrıca Kakê Müslüm Bacısı Zeynep anada onlara katılmıştı. Apaziz ve kakê Müslüm. Ağuçan Ocağından gelen dede kökenli oldukları için halk çğunlukla onları sayar-sever dolayısıyla halk içinde onların hHkikatçi çizgisini takip edenler vardır.

2-Şixan Gurup

Şixan Gurubu, Elbistan kıstan tarafından gelmiş mezarı şerifi Biseri köyüde olan İsmail'e Xanê tarafından oluşturulmuş Hakikatciguruptır,takiye'ye çok önem verir disiplinli guruptur. pirini kendi arasında seçerler son zamanların en kamil Piri Rahmetli Hemcan/ aphemo idi, kendisiyle çok söhbetlerımız oldu Kamil insandi Allah rahmet etsin. ApAvu/ave mamçûkê,Mamê mamçûkê Halk ozanı Husene qureyş.Mamê cımık daha çok Gerçekler kimiyle dost kimiyle yol kardeşi olmuş idik, cumlesine allah rahmet etsin. Şixan gurubu qarûklü Hese Husixanê rehberliğinde süreklerini sürdürüyorlar.

3- Mehmdê Çûk Taifesi Gurup

Uzun boylu, yakışıklı,atletik, pehlivan yapılı ve gayet cesur olan Kakê Mehmdê çûk hz. Mehdi (as.) ın Aşığı idi. Dost ve muhiblerden başka kimseleri ve çocukları yoktu ancak heryerde muhipleri bulunurdu, çevrendeki varlıklılar,güçlüler onun heybetinden hep çekindiler. Rahmetli hem cesur hemde cömerti tarlaları sattı halkın birliği ve hz. mehdiye hazirlık niyetiyle hem cemevi hem camii yapmaya başladı ömrü yetmedi, vefat edince temeli yarım kaldı niyetimizde o temeli tamamlamak vardı gücümüz yetmedi ancak rahmetlinin türbesi bulunduğu mevkide bir er ziyareti vardi oziyarette dostlarımızla birlikte bedreddin ocağına bağlılık ifadesi olsun diye Dede sultan/Börlüce Mustafa ve Hob din baba/Torlak kemal hu, biçiminde iki türbe yaptık.

Kakê Mehmdê çûk'a Yapılan İftiraları ve ona çektirilen eziyetlere vakıf oldum bu hakikat pirlerine yapılan bu haksızlık ancak gören bilir, burada anlatması doğru olmaz. Dah sonra bu dayanılmaz haksızlıklar bana ve dostlarıma da yapıldı dost ve muhiblerim çoğu dağılmak zorunda kaldılar. Ben 1998 sıralarında yerimde ayrilmak zurunda kaldım Hakikatçilere yapılan haksızlığa tepki olarak kekê mehmd törbesini ziyaret ederken kalbime şu mısralar geldi. Yani iyilere dua kötülere bed duadır.

Kör samsur

Kör samsurun körü bitmez
İriş pirim Guwreş sultan
Sana kurban sana hayran

Buzuk bu êller düzen tutmaz
İriş pirim Guwreş sultan

Sana kurban sana hayran

Namruta çıkar yolları
Şu İşid yezid dölleri.
Söyleşir bizi dilleri.
İriş pirim Guwreş sultan
Sana kurban sana hayran

Dillilere mıtık vura
Köklerine kıran gire.
Samsur ola Hısn mansura.
İriş pirim Guwreş sultan
Sana kurban sana hayran

Samsurun Hakikatci üç Ali:

Alêzevê, Kaw aşiretin Sarmık köyünde ikamet ederdi ilhamını nerede aldığını bilmiyoruz bu gerçek zat, Kakê Mehmdê çûk'ın Mürşüdüidi. Mehmdê çûk gurubunu sürekli canlı tutmak için gurubu toplar zikir muhabbet ederek yakında sahibi zaman mehdi zuhür edecek telkini ederdi bazen de sancağı kaldırır hepsi kadın erkek birlikte Apalu/ Alêzevê gider destür isterdi, Apalu da onlara daha hakikat zamanı gelmemiştir der ve onları geri gönderirdi. *Alêmihê* ise batını mutasavvufdi ve genel halkı irşat ederk mehdici guruba destek verirdi kendisi komir beldesinde ikamet ederdi onu takip edenkızı ismê ana bizim muhiplerdendi. *Alê Tatê* Kaw karuk köyünde ikamet ederdi. Bu büyük zat halkı irşat ederdi. İşte buzat sofu gurubun öncüsü Apaço' yu irşat ederk onun mürşüdü oldu.

4-Apaço Sofu Gurup

Apaço/ Açe mame, xosurî goçer aşiretinde aslen çamqazili olup daha sonra aynı aşiretin, qaraqoç köyünde ikamet ederdi, mezari şerifide aynı köyde halkın ziyaretgahıdir. kendisiyle sıksık söhbetlerimiz olurdu Apalê gulukê ve Hoca yusuf'e Alilaşe gibi hakikatci yardımcıları vardi Şu an ismini onuttuğum sinamil,elbistan yurelerden gelip kendisini ziyaret eden yemez içmez baba, ismaile terzi gibi çok dervişanelerden bahs ederek gerçekcilerin (o, hakikat loğatın türçesi olan gerçek kelimesini kullanırdı) menkibelerini anlatırdı. Dedelerle, ağalarla zıdlaşırdı,kalabalık gurubu sayesinde kimse ona yeltenmeyı göze almazdı. Oğlu aydın,kqre sofi,Mahmude alxece ve Ali sezer gibi dost larıyla onun takipcileri vardır.

5- Şeyh Bedreddinci Gurup

Muhip ve dostlarımızdan ibaret arkadaşlardır. Önce devrişana olarak gezdik Adıyaman şartlarında tebliğat yaparak nice uzun gecelerde sabaha kadar nasihat yaptık. O sıralar gennçlerde bir ateizim furyası başlamıştı epey mucadele verdik. Gurbumız olan Bedreddinci (Hakikatçi-gerçek Alevilik) lakabımız olan Ali hoca talebeleri ismiyle bilinen bizim talebelerimizin tedrisatını aslen Reşî aşiretli olup Kaw aşiretin içinde Adıyaman şehrine bitişik Gawa köyünde başlattık. ve epey hoca yetişti. Sonra talebe dostlarımızın bulunduğu Komir Kaw'ın Umara mahalesi (malê hêriyê/Kakê-mehmedeçûk kayın giline) giderek yerleştik. Rahmetli mehdeçûk vefat edince muhipleri bize yöneldiler ve böylece talebelerım dışında guruplaşma oldu Bedreddinci taifemız böyle oluşmuş oldu ve hatta o zaman yakın muhiplerimizle mal ortaklğını uyguladık. Daha sonra Kıstan ,Kayacık, Barunak,Karakuç ,Kızılcük köyünde Hakikatci Apşix -kardeşi Ap al gibi cesur muhiplerimiz

vardi,Karaağaç,Kure,Terman,karuk da ismini sayamadığım köylerde ve şehir merkezinde dost ve muhiplerimiz oluştu. sonuç olarak dedeganciler ile emeviyan sünnilerin yanı sıra ateist siyasetcilerin kötü propaganda ve iftiralar gibi baskılar ve kavgalar sonucu yukarda anlatığım şekilde dost ve muhiblerim çoğu dağılmak zorunda kaldılar.
Ancak ikibin bire girildiğinde yeni nesil bizi umutvar etti, onlarda işik görüyorum. Hakikatın düşünüşü, dedegan,Babagan ve benzeri guruha epey tesir etmiş görünüyor, demeki bu yollar fikir bazında birbirine karşılıklı tesir etmektedirler. Bu itibarla ***yazı yayın yöntemle*** Yeniden çalışmaya başladık.

gurubu olmayan Serbest Hakikatçilar da vardı
Apzen/ evliya olarak bilinirdi, Alkere kısti,zeve, tüşük baba, Dervişe poruk,Fakiro/ mehmede bığari, Gulış ana, Hasan Efendi, Zalxa agurde, Ap yusuf, Ap tal. Ap mame Komiri ve daha benzeri çok kışivardı.

İÇ TOROSLAR'DA HAKİKATÇİ ALEVİLİK

İç Toroslar'daki Hakikatçi Alevileri PİRHA'ya anlatan Araştırmacı Yazar Mehmet Bayrak, "Hakikatçi Alevilik dediğimiz Aleviliğin son mertebesi olarak gördüğümüz bu inanç kültürü neşri neba bulmuş yaygınlaşmış oldukça derinleşmiştir" dedi.
Momki Kosa hakkında bilgiler veren Bayrak, "Buradaki, şu ortama ilişin olarak bazı şeyleri paylaşmak isterim. Burası Momki Kosa'nın konağıdır, evidir, türbesidir. Aynı zamanda bir dergah gözüyle de bakılabilir. Momki Kosa çok eskiye dayanmayan bir süreçte yaşamış İç Toroslar bölgesinin önemli hakikatçi önderlerinden bir halk filozofu. Bunun tabi ki Dersim'e kadar uzanan bir yayılım alanı var. Bilinen birçok baskılar dolayısıyla gerek Dersim gerek Batı Dersim olarak nitelendirilen Koçgiri bu konuda çok fazla olanak bulamazken, bu düşüncenin derinleştirilmesi, yaygınlaştırılmasına iç Toroslar bölgesinde özellikle hakikatçi Alevilik dediğimiz Aleviliğin son mertebesi olarak gördüğümüz bu inanç kültürü neşri neba bulmuş yaygınlaşmış oldukça derinleşmiştir" ifadelerini kullandı.

İçtoroslar'daki Hakikatçı Alevilik akımına öncülük eden Dersimli Şıx Süleyman (Araboli) ve Seyid Veyis gibi hakikatçı pirler, zaman zaman tutuklanmış ve daha sonra Sarız yöresine sürgün edilmiş veya baskılardan kurtulmak için bu yöredeki yakınlarının yanına gitmişlerdir. Dolayısıyla bu akım; özellikle Erzincan-Sivas hattındaki Kangal'dan başlayarak Malatya/ Akçadağ, Maraş/ Elbistan- Pazarcık- Afşin ve Kayseri/ Sarız yörelerinde önemli bir kitle kazanmıştır.
Halk arasında daha çok Araboğlu (veya Araboli) olarak anılan hakikatçı pirlerden Şıx Süleyman' a ilişkin ilk yazılı belgeler, 19. yüzyılın ortalarına dayanmaktadır.
Türkçe çevirilerini ilk kez Alevilik ve Kürtler (Ank. 1997) adlı eserimizde yayımladığımız Batılı misyoner belgelerinin birkaçında, Şeyh Süleyman'la görüşmelere yer verilmektedir. Winchester adlı Amerikalı gezgin ve misyonerin 28 Kasım 1860 tarihli bir mektubunda, Şıx Süleyman'ı ziyaret kapsamında şu bilgiler verilmektedir:

"Birkaç Kürd'ün eşliğinde Şıx Süleyman'ın köyü Mescid'e gitmek üzere yola çıktık. Köy bulunduğumuz yerden at sırtında neredeyse bir günlük bir mesafedeydi. Yolculuk esnasında dört köyden geçtik. Her birinde de kahve içip, Kutsal Kitap'tan okumak ve dua etmek üzere kısa bir süre durakladık. Her yerde de büyük içtenlikle karşılandık ve yolumuza devam ederken bize eşlik edenlerin sayısı giderek artmaktaydı. Şıx'ın evine vardığımızda, onun buradan on- oniki mil mesafede bulunan bir köye gittiğini ve ertesi güne kadar da dönmeyeceğini öğrendik. Kendisine hemen bir haberci gönderildi. Bu arada, eşi ve oğlu tarafından tam bir Kürt konukseverliğiyle ağırlandık. Büyük bir ateşte bizim için kuzu

kızartıldı. Ateşin çevresinde, kadın ve çocukların yanısıra onbeş kadar iyi görünümlü Kürt oturmakta ve İncil'deki ,Hakikatı' dinlemekteydi. Sonunda, gecenin geç bir vaktinde Şıx Süleyman geldi ve bize hoşgeldiniz diyerek, bu kadar uzun bir yoldan onları ziyarete geldiğimiz için bize teşekkür etti. Neredeyse tüm geceyi İncil okuyarak ve muhabbet ederek geçirdik…Kendileri, (Biz gerçek kurtuluş yolunu öğrenmek istiyoruz) diyorlardı…" (Age,s. 315).

Amerikalı gezgin Herrick' in 18-20 Ekim 1866 tarihlerinde gerçekleştirdiği ziyarete ilişkin bir mektubunda da; Protestan Kızılbaş Kürtler olarak nitelendirdiği Şıx Süleyman ve çevresi hakkında birhaylı bilgi verir. Bu mektuplardan; Şıx Süleyman ve çevresinin, hem yöredeki Müslümanlar, hem de doğrudan kimi Kürt Kızılbaşlar tarafından suçlandıkları; zaman zaman bölge yöneticileri tarafından soruşturmaya uğradıkları anlaşılmaktadır. Mektuplarda, (Protestan Kızılbaş) olarak nitelenen bu Hakikatçılar'ın, diğer Kızılbaş Kürtler'den daha zeki ve kişilikli olduklarına vurgu yapılmaktadır. (Age,s. 321)

Mahalli Kaynaklarda Araboğlu ve Yandaşları

Bu hakikatçı pirlerin yaşam serüveni ve felsefesi konusunda, başta Süleyman Çiltaş'ın Binboğalı Kökçüler, Binboğalı Son Kökçüler , Zöre Zöre adlı romanları olmak üzere, değişik mahalli çalışmalarda birçok anılar, anekdotlar ve belirlemeler bulunmaktadır. Çiltaş, Araboğlu ve İçtoroslarlar'da Hakikatçı Alevilik akımını, Binboğalı kökçülerin yaşam mücadelesi çerçevesinde roman anlatımı içinde verir.

Bölgede Hakikatçı Alevilik akımının önemli şair temsilcilerinden Meluli' nin torunuHamdullah Erbil, dedesinin anlatımlarından yola çıkarak, Araboğlu hakkında şu bilgileri verir:

"Sivas'ta Araboğlu namında, eskiden Dedelik yapmış, ancak daha sonra Dedeliği bırakarak Bektaşilik'i hakikat yoluyla izlemeye çalışmış birinin yanına da gidip gelir Karaca (Meluli). Araboğlu'nu Osmanlı kadısı sık sık vilayete getirtir, zındana atar, işkence ettirirmiş. Kadı'nın iddiası, Araboğlu'nun İslamiyete aykırı cemaat teşkil etmesi ve tarikat ehli insanlar yetiştirmesidir.

Efsaneye göre, Araboğlu'na (Şıx Süleyman) zindanda işkenceye başladıklarında, işkencecilerin karşısına bir Arap çıkar ve onu korurmuş.

Üstünden kapıları kilitlerlermiş, ama sabahleyin bakarlarmış ki Araboğlu dışarda geziyor. En sonunda Kadı, Araboğlu'ndan ve 4 arkadaşından özür diliyor ve peşlerini bırakıyor. Asıl adı bilinmeyen Araboğlu'na bu söylenceden dolayı bu ad verilmiş. Meluli'nin felsefi eğitiminde bu Araboğlu'nun da önemli bir yerinin olduğu söylenir." (H. Erbil: Meluli/ Çağdaş Bir Bektaşi Mistiği, Cumhuriyet gaz. 1 Haziran 1993).

Öyle görünüyor ki, 20. yüzyıl başlarında Hakka yürüyen Şıx Süleyman'ın çevresinde 50 yıl içinde bir söylence bile oluşmaya başlamış. Ben, bir söylenceye bağlanan bu (Araboğlu) isminin, kovuşturmaya ve sürgüne uğrayan Şıx Süleyman ve çevresi tarafından bir kamuflaj olarak kullanıldığını ve zaman içinde onun dervişlik ismi olarak kanıksandığını düşünüyorum. Erbil, Hakikatçı Aleviliğin güçlü temsilcilerinden Karaca'nın (Meluli), dedegân düşünceye bakışını da şöyle özetler:

"Karaca'nın Dedelere karşı çıkması, onların peygamber soyundan gelme düzmecelerini belgeleriyle açığa çıkartıp, halk içerisindeki sahte davranışlarını eleştirmesiyle başlar. Der ki, (Sizin yobaz hocalardan ne farkınız var? İnsanlara dinin gerçeklerini, gerçek sevgiyi ve hakikat yönünü öğretmiyor, onun yerine dinin dıştan görünen şekilciliğini anlatıyor, halkı aldatıyor, fakir fukara demeden insanlardan bağış (Hakkullah/ Allah hakkı) topluyorsunuz. Bu bir aldatmaca ve soygun düzenidir. Hakikat yolu babadan oğula geçer mi hiç? Siz düzmece künyelerle – ki bu künyeleri Alevileri kılıçtan geçiren Osmanlılar'dan binbir armağan ve rüşvet karşılığı aldınız- insanların hüsnüniyetlerini sömürüyorsunuz." (Agy)

Aslında, Hakikatçı Alevilik, dedegân düşünceye karşı çıktığı gibi, onu Bektaşilik olarak nitelendirmek de yanlıştır. Çünkü, Hakikatçılık bir tarikatın sınırlarının çok üzerinde bir düşünce akımıdır. Meluli'nin şu sözleri bile, bu gerçekliği anlatmaya yetiyor: „Biz Bektaşi tekkesine gitmedik, tekkelerde hizmetimiz yok; fakat Bektaşilerin yetişmiş, faziletli, kâmil mürşidleriyle görüşüp, hizmetlerimiz onlarla oldu. Ders aldık, onlardan ilham aldık. Daha doğrusu bizim aldığımız bütün ilham insandadır. İlahi ilham zaten insandadır." (Agy. Bir hakikatçı şair ve köy aydını olarak Meluli'nin felsefesi konusunda ayrıca, Batı dillerindeki şu başlıca yazıya bakılabilir. Hans-Lukas Kieser: Alevilik als Lied und Liebesgespråch: Der Dorfweise Meluli Baba (1892- 1989), Migration und Ritualtransfer içinde, Peter Lang yay. Frankfurt, 2005). Seydi Özcan da, İçtoroslar Hakikatçı Aleviliği'nin bölgedeki önemli temsilcilerinden Söbeçimenli dedesi ve babası Apseyd ve oğlu Aziz Baba' ya atfen „Aziz Baba Aleviliği" olarak nitelendirdiği bu akıma ilişkin aynı adlı eserinde; Hakikatçılığın , sanılanın tersine salt dedeganlıkla değil, aynı zamanda Bektaşilik'le olan çelişkisini de şu belirlemeyle ortaya koyar:

"Apseyd, çocukluğunda çok etkilendiği Araboğlu'nun düşüncelerine sahip çıktı. Yöre halkının deyişiyle (Hakikatlı) oldu. Yozlaşan Çelebilik ve Dedelik müesseselerine baş kaldırdı, dostlarının da yardımıyla köyünü ve civar köyleri dedelerden arındırdı. Cemaatini genişletti, ama köyüne de Alevilik tarihinde (Dinsizler) anlamında kullanılan (Prodan) lakabının takılmasına engel olamadı" (S. Özcan: Aziz Baba Aleviliği, Ank. 2001,s. 1-2) Seydi Özcan, 19. yüzyılın ikinci yarısı ile 20. yüzyılın başlarında, yörede gelişen Hakikatçı Akımının iki önemli öncüsünü şöyle anlatıyor: " Bölgedeki Alevi toplumunun iki önemli isminden biri Araboğlu, diğeri Kırkısraklı Mamki Kosê (Şıx Mamo) idi. Her ikisi de Alevi tasavvufuna vakıftı. Kendilerine ait cemaatleri vardı. Bu cemaatlerde söz söylenir, saz çalınır, ibadet edilir, insan-ı kâmil olmanın yol ve yöntemleri tartışılırdı. Temel öğretilerine göre, kâmil insan olmanın ana koşullarından birisi de (ölmeden önce ölmek, dünyevi iş ve nefsani duygulardan arınmaktı)". (Age,s.58)

Yazar, "Avrupai fikirler" olarak nitelendirdiği Hakikatçı Aleviliğin, "Hz. Ali'nin elinden Zülfikarını, altından Düldül'ünü çekip aldığını" ve süreç içerisinde Sivas, Malatya ve Maraş topraklarında etkili biçimde yaygınlaştığını da vurgulamaktadır.
Hakikatçı Aleviliğin Erzincan/ Sivas kavşağındaki bir kolundan gelen, Ağıldereli Kasım Efendi'nin torunu Hüseyin Özcan, bu akımın 1830- 1915 döneminiKuruluş ve Biçimlenme, 1915-1960 dönemini Gelişme Dönemi, 1960'dan sonrasını ise Çözülüş ve Yokoluş evresi olarak nitelendirmekte ve bu yeni Alevilik yorumunun ortaya çıkışını, „tekkelerin, ocakların, türbelerin, dedelerin insan aklını tutsak eden bağnazlıklarına, akıldışı söylemlerine, çağın koşullarının sorgulayıcılığına ve zorlamasına" bağlamakta ve sözlerini şöyle sürdürmektedir: "Yüzlerce yılda oluşan, şekillenen ve varlığını sürdüren Anadolu Aleviliğinin inanca yönelik yüzündeki tutuculuk 19. ve 20 yüzyıllarda değişen dünya koşullarına ayak uyduramamış ve yaşamın akışına bağlı olarak, değişmesi ve yenilenmesi gerekmiştir. Belki de Purotluk bu amaçla gerekmiş ve varlık kazanmıştır. Tekkecilik, bir ocağa bağlı olma, dedelik, onlardan keramet ve sorunlara umar bekleme Aleviliğin inanç yönünü ve bir anlamda da bağnaz tarafını oluşturmaktadır." (Bkz. H. Özcan: Aleviliğin Çağdaş Yorumu Purotluk Üzerine Bir Deneme, İzmir, 2007,s.97)

Üzerinde durmaya değer önemli hususlardan biri de, Hakikatçı Aleviliğin Araboğlu'nun çıktığı Dersim/ Mazgirt'teki Kalê Mansur Ocağı'nda ya da Kangal/ Mescid'deki Araboğlu Ocağı' nda değil; İçtoroslar bölgesinde gelişme olanağı bulmasıdır.
Araştırmacı Mamo Baran da, Hakikatçı Alevilik Akımının, bu bölgede geliştiğine vurgu yapmaktadır: "Kendilerine sırr-ı Hakikatlı diyen Kangal'ın Mescit köyünde ikamet eden

pirlerden Araboğlu ve Şeyh (Yazar, Veyis'e Araboğlu, Süleyman'a ise Şeyh dendiğini tahmin ediyor.(Tarihci,kürdülüg Hakikatci araştırmaci, yazar Mehmet BAYRAK), ölmeden önce yolunu sürdürmek için kendi çocuklarına değil, Kayseri/ Sarız/ Kırkısrak köyünde, aslen Ehlbeyt'ten olmayan Şıx Mamo' ya vasiyet ederler. (…) Yani onların başlattığı ütopyayı Şıx Mamo gerçekleştirmeye çalışır. " (Bkz. Mehmet. Baran: Koçgiri/ Kuzey-Batı Dersim, Tohum yay. İst.2002,s. 88-89)

Dersim

Tarih felsefesi açısında,Vefailik, Bektaşilik ve Sefavilik kurulmuş tarikatlar olmayıp belki takiye ile perdelenmiş Batıniliğin (Zerdüşt müslümanlık) kökün tarihsel diyalektiğin antiteleridir.Yeni diyalektik antite (durağa geçiş) Dersim merkezli Hakikatci Alevilik şeklinde görünüyor.

Aşıkların kabesidir bu makam
Her gelenin eksiği olur tamam
Ali evi Dersim beytı Hudadır
Hak kapısında Kabeyı uşşaktır
Kabe zulumata düştüğü zaman
Hak makamı Zahraya geçti heman
Dağda Zehra kulubesi timsali
Dersim Hakikat pirlerin mekanı

Alevi Komün Ütopyası

MEDİNE I HAKİKAT / RIZA ŞEHRİ

" Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak, Artık kullarımın arasına gir. Gir cennetime."(89/28-29-30)

Belge niteliğinde Malatya nushası gibi bir çok buyrukta bahis mevzu olan "RızaŞehri"ismini bu ayetten almıştir.

Üstinsan Ulular Toplumu

" A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan Ulular vardır." (7/46) Yani bu ayetin anlatısı Medine ı hakikat Rıza şehri aynı zaman Ululların toplumu demeketir ve ulu üstinsan da Tanrı insan demektir.
"Ben senin evinde kendi evim gibi oturabilmeliyim, sen benim eşyamı kendi eşyan gibi kullanabilmelisin. Çünkü bütün bunlar hepimiz içindir ve hepimizin malıdır." Şeyh Bedrettin

Alevilerin ütopyası Rıza şehri anlatımı

Bir zamanlar, bir sofu dünyayı gezmeye çıktı. Bir gün yolu bir şehre düştü. Bu şehir şimdiye dek gördüğü şehirlere benzemiyordu. Sabah saatinde herkes işine gücüne gidiyor, sesizlik içinde yaşam sürüyordu. Şehrin alışılmamış bir düzeni vardı. Sofu şehrin bu düzenini görünce

şaşa kaldı. Öyle ki birisine yaklaşıp bir şey sormaya cesaret edemedi. Karnı acıkmıştı. Şehri gezerken bir fırın gördü. Ekmek almak için içeri girdi. Fırıncıya para uzatarak ekmek istedi. Ama fırıncı hayretle paray baktı.
"Bu ne bu? Biz bunu kaldırmak için yıllarca uğraştık, büyük savaşlar verdik. Anlaşılan sen Rıza şehrinden değilsin. Dünyalı olmalısın" dedi.: Sofu: "Evet bu şehirden değilim" diye karşılık verdi. Fırıncı belli oluyor. "Hele Dur, öyleyse seni görevlilere teslim edeyim. Onlar seninle ilgilenir. Bizim şehrimizde para pul geçmez" dedi. Fırıncı bu sofuyu görevlilere teslim etti. Görevliler önce kendi aralarında bu sofuyu ne yapacaklarını tartıştılar. İçlerinden biri : " Meclise götürelim ulular karar versin" dedi.
Öbürleri de bu görüşe katıldılar. Bunu üzerin tümü meclisin youlunu tutu. Yol boyu sofu düşünüyordu. İçinden "Paranın geçmediği bir şehir. Görevliler, şimdi de gör ulular meclisi. Kimbilir ne büyük, ne görkemli yerdir" diye kurdu. Bir süre yürüdükten sonra divana vardılar. Ama bu kez de şaşa kaldı. Çünkü divan denilen bu meclis hiç de düşündüğü gibi büyük ve göz kamaştırıcı değildi. Düşündüğünün tam karşıtıydı. Bir sesiz köşede küçük bir yapı idi. Yerlere basit kilimler serilmişti. Ak sakkalı ulular bağdaş kurmuş kentin sorunlarını görüşüyorlardı. Görevliler ululları selamladıktan sonra: "Bu dünyalı şehrimize girmiş. Acıkmış, ekmek almak için bir fırına girmiş. Fırıncıya para vermeye kalkmış. Bunun üzerine fırıncı farkına varıp bize teslim etti. Ne yapalım?" diye sordular.

ULULAR

"Bunu neden buraya getirdiniz? Törelerimizi biliyorsunuz. Konakta bir odaya yerleştirin, aşevine götürün, gerekeni yapın" diye buyurdular.
Bunun üzerine görevliler sofuyu alıp geri döndüler. Önce bir aşevine götürdüler. Karnını doyurdular. Sonra kentin konuklar için yapılmış konağına götürdüler. Bir odaya yerleştirdiler. Sofuya kentte ne yapması, nasıl yaşaması gerektiğini anlattılar.
"Burada para pul geçmez. Burası Rıza şehridir. Rızalıkla her istediğini alır her istediğini yaparsın" dediler. Yeter ki rızalık olsun. Bunu unutma" diye uyardılar.
Sofu konağa yerleşti, gezip dolaştı. Rahatı yerindeydi. İstediği yerde yiyip içiyordu. Hiç kimse "Ne arıyorsun" diye sormuyordu. Birkaç gün sonra eşyalarını topladı. Şehirden ayrılıp yola koyulmak istedi. Ama görevlileri karşında buldu. Görevliler :
"Gidemezsin" dediler. "Bu şehir Rıza şehridir, adı üstünde. Sen buraya rızan ile geldin. Bizde sana yiyecek verdik, yatacak yer sağladık. Bu şehirde kaldığın sürece bizden razı kaldın mı?"
Sofu : Kuşkusuz razı kaldım, sağ olun" diye karşılık verdi.

Görevliler:
"Şimdi bizim de senden razı kalmamız gerek. Bu yiyip, içip yattığın günler için çalışmalısın."
Sofu : "O ki töreniz böyle, çalışayım" diye kabul etti.
Görevliler sofuya yapabileceği bir iş verdiler. Konakladığı odadan alıp daha büyük bir eve yerleştirdiler. Artık o da Rıza şehrinde bir adam olmuştu. Her sabah işine gidiyor, akşama dek çalışıp evine dönüyordu. Yavaş yavaş dost, arkadaş edinme çabasına girişti. Ama her kiminle konuşmaya başlasa ilk sorulan "Sen dünyalı mısın?" oluyordu. Bu şehrin insanları kavga, çekememezlik, kendini beğenmişlik gibi tüm kötülüklerden arınmışlardı. Böylece gün geçti, ay geçti. Sofu, şehri iyiden iyiye sever oldu. Dünyayı gezme düşüncesinden vazgeçti. Bu şehirde kalmaya karar verdi. Ama hala yalnızdı. Bir gün yakın bulduğu bir arkadaşına açıldı: "Sizin bu şehirde nasıl evlenilir, ne yapılır?" diye sordu. Arkadaşı :

"Şehrin ortasındaki bahçe var ya, işte orada her Cuma günü tanışmak, dost edinmek isteyenler toplanır. Gençler gelirler. Herkes orada beğendiği anlaştığı biri ile evlenme yolunu arar.

Orada tanışırlar. Anlaşırlarsa evlenirler" dedi.
Sofu, Cuma günü söylenen bahçeye gitti. Kocaman bahçe tıklım tıklım doluydu. Türlü giysiler içinde genç kızlar kelebek gibi dolaşıyorlardı.Kızlar, oğlanlar sohbet ediyorlardı. Birbirini beğenip anlaşanlar uzaklaşıyordu. Anlaşamıyanlar ayrılıp başkasına yanaşıyordu. Sofu, olup bitenleri bir süre hayranlıkla izledi. Sonra kanının kaynadığı bir kıza yaklaştı. Ama o kızın ilk sorusu: "Sen dünyalı mısın?" oldu. Sofu aylardan beri hep bu sözü duymaktan iyiden iyiye bıkmıştı: "Evet. Dünyalı'yım? Ne olacak" diye karşılık verdi. Bacı : "Davranışlarından hemen belli oluyor. Ama alınma, zararı yok. O ki beni kendine eş seçmek istiyorsun, bu konuda bende sana yardımcı olurum, davranışlarını düzeltirsin" dedi. Bacı ile sofu anlaşmaya niyet ettiler. İşten artan boş zamanlarda buluşup konuşuyorlardı. Sofu bir keresinde bacı ile buluşmaya giderken, yolu kıyısında kocaman bir nar bahçesi gördü. Bahçenin ne duvarı, ne bekçisi, ne korucusu vardı. Hemen bahçeye daldı. Kimse görmeden bahçeden bir kaç nar kopardı. Yakalanırım korkusu ile ivedi davranıp ağacın bir kaç dalını kırdı. Ama ne kimse geldi, ne de sordu. Sofu narları toplayıp bacı ile buluşacağı yere gitti. Henüz bacı gelmemişti. Narları bir tabağa koydu. Masanın üzerine yerleştirdi. Bacının gelmesini bekledi. Nitekim bir süre sonra bacı geldi. Ne varki narları görmesine karşın hiç ilgilenmedi, sevinmesini bekliyordu. Bacı her zamanki gibi yerine oturdu. O zaman sofu dayanamadı. Bacıya narları gösterdi. Bacı: "Bunları nereden aldın?" diye sordu.
Sofu narları nereden kopardığını söyledi. Bunun üzerine bacı:

"Beni düşündüğün için sağol. Ama o bahçenin yerini, varlığını bende biliyorum. Canım isteseydi gidip alabilirdim. Şimdi benim canım istemiyor. Bu narlar burada boşuna çürüyecek. Başkalarının hakkını boşuna çürütmüş olacağız. Gelirken öğrendim. Narları koparırıken bahçeye bir sürü zarar vermişsin. Oysa daha dikkatli davranıp bahçeye zarar vermiyebilirdin. Burada kimse senden bir şey kaçırmıyor ki... Bunca süredir Rıza şehrinde yaşıyorsun. Bu şehirde rızalıkla her şeyin serbest olduğunu bilmeliydin. Şimdi anlıyorum sen bu şehre ayak uyduramayacaksın".
Bunları söyledikten sonra bacı, sofuyu bırakıp gitti. Görevlilere söylemiş olacak ki, görevliler sofunun yaptıklarını divana bildirdiler. Divan sofunun durumunu tartıştı. Sonunda sofunun Rıza şehrine uyamayacağına karar verildi. Bunun üzerine görevliler Dünyalı sofuyu şehirden attılar.
Hak'tan sonra olsa olsa dalalet/sapkın batıl vardır. O halde nasıl (sapıklığa) döndürülüyorsunuz? (10/32)

Nihai Sınıfsız ulu Toplum Medinetu Hakikat Rıza şehri'nin Temel Özelliği: Zulüm'ün kalkması dır. Tabi bu itibarla da ideolojilerin gerekçesi bitmiş yerini doğruluk-adalet almış, her yere enam/her çeşit nimet'a ve merhamet bayrakları dikilivermiştir, nihai sınıfsız ulu toplumda.

Şüphesiz bu sınıfsız toplum, örnek aldığı toplumsal model İlk komün olduğunu şu ayetlerden bilinmektedir. " Kesinlikle yerine getirilecek ahdimizdir ki insanlığın sonucunu ilk toplumsal yaratılış durumuna dönüştüreceğiz. "Andolsun zikirden sonra Zebur'da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyiliğe, barışa yönelik çalışan kullarım varis olacaktır." (21/104,105) "De ki, Allah ilk toplumsal yaratılışı başlatan sonra çevirip ona iade eder. Öyleyse nasıl oluyor da başka bir yöne saparsınız."
"Şunu da söyle, ortak tuttuklarınızdan kim var Hakikat düzenine götüren? De ki, işte Allah, Hakka götürür. Peki, Hak hakikatına götüren mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yol bulamayan mı? Şu hâlda size ne oluyor, siz nasıl hüküm veriyorsunuz."(10.34.35) "İşte yemin olsun sizi ilk yarattığımız(Sınıfsız tek toplum) gibi bize gelmiş oldunuz (denilir)." (18/48) "Dediler ki: Bize olan vadinde sadık kalan ve bizi cennete hazırlanmış bu yeryüzüne mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, Cennetten dilediğimiz yerde

konaklayabiliriz, iyi işler yapanların mükâfatı ne güzeldir.” (39/74) “ İman edip hayra barışa yönelik işler yapanlar ki, cennet halkıdırlar, her biri ancak kendine kolay geleni üstlenir-çalışır, ama her ihtiyaç doyduğunu fazlasıyla alacağını, dolaysıyla da cennette sürekli kalacaklarını kararlaştırmışız. Biz onların göğüslerinde ğıllu-ğış (GILL: Düşmanlık, savaş, adavet, kin, haset. GIŞŞ: Karışıklık, hainlik, saf olmayan, yaramaz olma, saf olmayıp karışık olma. Gıll-û gışş: Aklın muhtelif fikirler üzerinde kararsızlığı. Gönül darlığı Kin, boğuz, intikam için fırsat bekleme sınıfçılığın yarattığı yabancılaşma)
benzeri her çeşit kötülük çıkarıp atmışız, altlarında da ırmaklar akar üstelik. Derler ki: Bizi buna ulaştıran Allah’a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi doğru yolu bulup ta buna nail olmazdık.”(7/42,43)

İKİNCİ KISIM

MEBDE/ÖN-TARIH

5. BÖLÜM

İLK SINIFSIZ TOPLUM

"İlk sosyal varlıkta halk/insanlar sınıfsız tek toplum idi." (2/213)

Kal-û Bela İlâhî Sosyal Kontratı

> İlk insan zürriyeti toplumsal oluşuma geçtiği sırada Allah onlara nefisleri üstüne şahit tutarak 'ben Rabbiniz değil miyim' dediği vakit onlar, elbette Rabbimizsiniz, dediler. İşte ezelde yapılmış bu 'Kal-û Bela' sözleşmesi, kıyamet gününde sözleşmeyi/insanlık kontratını bozanların 'insanlığın başlangıcının muvahhit komünal olduğundan da habersizdik yahut ancak önceden atalarımız şirk koştular biz ise onlardan sonra gelen bir zürriyet idik şimdi o batılı tesis edenlerin yaptıklarıyla bizi helak mi edeceksin' diyeceklerini boşa çıkarmak içindir (7/172–173).

Bu ayetlerden anlaşıldığı gibi Mebde zamanında yapılmış insanlık sosyal kontratı iki temel maddeyi içermektedir: Tek tanrının egemenlik (Rububiyet) hakkını tanımak ve sınıfsız tek toplum düzenine bağlı kalma sorumluluğunu taşımak ki bu, nas/halk olmanın hakkıdır. Hak dinin kaynağı olan ilk yaratılış geleneğinde, herkes doğrudan tanrıdan yaşardı ve mana edinirdi; insanlar eşit, özgür yaşayan kardeşlerdi. İlk oluşumda Allah ile yapılmış bu kontratla başlatılmış sosyal oluşum, sınıfsız tek toplum/ilk komün şeklinde tekâmül bulmuş hakikattir.

> Rabbim Kıst'ı emretmiştir de (7/29).

Yorum. "Her şeyin birlikte olacağına ve ortak olarak mülk edinileceğine inanmalısınız; tüm varlıklarınızı ve mülklerinizi satın, herkesin onlara muhtaç olduğunu düşünerek onları tüm insanlar arasında paylaştırın. Örneğin: "İnananların topluluğu yürekte ve düşüncede birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için «bu benimdir» demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı ve herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı." (Elçilerin İşleri)

İlk sınıfsız toplumda şu özellikler bulunurdu:

i) Güzel Ahlak ve Kardeşlik. Bu sınıfsız yüksek toplumun faziletli toplumdaşlarında benlik ruhu yoktu. Biz ruhu hâkimdi, her birey topluma karşı pek dürüst ve fedakârdı. İnsan sevgisi yüksek derecede mevcut olup bütün insanlar kardeş, ruy-i zemin vatan idi, büyüklere karşı saygı, küçüklere karşı sevgi en yüksek seviyede idi. Doğrusu insanın değeri her şeyden üstün olup bireyle toplum, azınlıkla çoğunluk eşit olup aralarında fark yoktu ve kardeşlik hukuku esastı. İlk komün, iyi bireylerden müteşekkil temiz toplum idi.

ii) Eşitlik ve Adalet. İlk sınıfsız toplumda herkes (kadın, erkek, çocuk, ihtiyar, siyah, beyaz hangi kabileden olursa olsun fark etmez) eşitti. Her şey de herkesindi. Hakeza sorumluluk da her bireye ait idi. Sınıfsız tek toplumda eşitlik düşüncesi gereği hukuk prensipleri de adaletle işlendiği için kısas şeklindeydi. Çünkü her birey diğer bireylerle eşit değerdedir. Kabileler arasında da aynı prensipler geçerliydi, herkes için geçerli adil prensipler idi eşit hukuk. Hemen hemen hiçbir suçun işlenmediği ilk insan (Âdem) toplumunda hukuk inancı ve hukuk üstünlüğü vardı.

iii) Başsız Cumhuriyet. Bu özgür irade düzeninde, hiçbir kimse diğer bir kimsenin emrinde, güdümünde değildi ve başı, başkanı da yoktu. Herkes yüce Rabb'e bağlı olup yalnız O'ndan yardım diler ve yalnız O'na kulluk ederdi. Cumhuriyetle yönetilirlerdi. Yani topluca müşavere edilir ve topluca kararlar alınırdı, ancak ihtiyaç olduğu vakit geçici bir baş edinirlerdi, ihtiyaç bitince baş da kendiliğinden giderdi. İhtiyarlar yasa yapar, adalet heyeti denetleme yapardı. Kadın da eğitimi yönetirdi, aynı zamanda soy kadınla yürürdü.

iv) Bol Bereket. Gökten bereket yağardı, yerden süt-bal kaynardı, Allah'ın rahman sıfatıyla tecelli ederek verdiği bol rahmet ve Allah'ın izniyle cömertçe davranan tabiatın her şeyi fazlasıyla vermesinin yanı sıra komünal düzende/kıst düzeninde yaşayan ilk insan toplumunda, herkes gücü nispetinde çalışır ve üretilenden ihtiyacı nispetinde alırdı. İşte iyi insanlardan oluşmuş sınıfsız tek toplumda, "Bu benim, bu senin" kabilinden kişilikçi mülkiyet (gizli şirk) bilinmediği için bu kardeş insanlık cumhuriyetinde insanlar huzur ve barış içinde yaşadılar.

> Muhakkak ki biz insanları fıtratta iyi düzene bağlı en güzel durumda yarattık (95/4).
>
> Ey Âdem eşinle birlikte (kadınlar ve erkekler hepiniz) cennetin içinde istediğiniz yerde gezin, bol bol verilmiş nimetten istediğiniz kadar yiyin, için (2/35).

İlk İnsanın Adın Yurdu Cenneti. Âdem/ilk insan, temiz ahlaka sahip olduğu gibi 'Kıst' düzenine de sahip idi. İnsanlığın altın çağını (din gününü) yaşayan başsız (hür) insanlık cumhuriyetinin toplumdaşları, kutsal ilmin mucize teknolojisi ile üstün harikalar yaratarak güneş ülkesinin süt, bal (sembolü zeytin ve incir) akan diyarı Mezopotamya'da/*bereketli hilal*de, Adın bahçelerinde hakiki hayat olan cennet hayatını yaşadılar.

Doğal Düşünüş, Canlı Evren ve Mana. İlk sınıfsız toplumun insanı, aklı ve gönlü birleştirici doğal düşünüş yöntemiyle (Fıtri doğal mantıkla) düşünürdü. Ve bu doğal düşünüş gereği evreni canlı görürdü. Onlara göre evrenin iki boyutu vardı: maddi olan ve ruhsal olan veya bilinen dünya ve bilinmeyen dünya.

Mana. Anlamı Hesti-i Sade, Vücud-u Mutlak, çalılık ruhu/ağaçlıkta Hz. Musa'ya konuşan en üstün ruh, elihimedir. İlk insanın canlı evren dünya görüşüne göre madde ve ruhtan farklı üçüncü bir varlık olan Mana öyle bir yaratıcı ruhtur ki yedi günde yedi kat (yol) göğü ve onlar kadar da yer ve ikisi arasında olanları, suyu, havayı, dolayısıyla bütün canlıyı yarattı; dağılış tecellisiyle de onları yaşatıyor ve idare edip evreni genişletiyor. Evrenin içinde olduğu halde madde ve ruh dışında olan salt varlık, yaratıcı kudret Tanrı'dır, işte bu tek Tanrı insanı kendine yardımcı, dost diye yarattı. Sözleşmeyi yapıp toplumu oluşturdu. Hem yarar ve hem de zarar verebilen bu zat-ı Mana'dan yararlanarak Mana edinmekle ondan yaşamak ve sözleşmeyle halk/toplum olma şerefine erdikleri için bu nimete şükretmek için ilk sınıfsız

toplum insanı, sabah akşam, şiir, müzik ve sema üçlüsüyle zikir ederek Tanrı'ya ibadet ederlerdi/ Tanrı'yı tanır ve gerçek geleneğini sürdürürlerdi.

İLK SINIFSIZ TOPLUMUN DÜŞÜŞÜ

> Muhakkak halk/insanlar ilk toplumsal yaratılışta sınıfsız toplumdan başkası değildi, ancak daha sonra sınıflara bölündüler (10/19).
>
> Her sınıf tuttuğu yoldan memnun olarak birbirinden ayrıldı ve ilk sınıfsız tek toplumun hür cumhuriyet idaresini bozdular (23/53).
>
> İşte Âdem/ilk insan türü Rabbine asi oldu da şaşkın düştü. Daha sonra Rabbi onu tasfiye etti süzüp seçti/iyileri, kötülerden seçip ayırdı da seçilmişin tövbesini kabul etti ve yol gösterdi. Buyurdu ki: 'İniniz iki kısmınızla hepiniz, hem de birbirinize düşman kesilecek iki sınıf olarak, sonra benden bir hidayet gelir de her kim hidayetime uyarsa işte o, dalalete düşmez ve bedbaht olmaz. Her kim de öğüdümden yüz çevirirse ona, huzursuz hayat vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşr ederiz' (20/121–124).

Âdem, gerçekte, daha sonra temiz, iyi insanların sembolü olacak, ilk iyi insan türünün ismidir. Binaenaleyh, ilk başta o temiz insanların muvahhit tek toplum şeklinde cennet hayatını yaşadıkları, ancak daha sonradan türemiş Hannas'ın (iblis ruhunu almış insan türü şeytan) verdiği vesvese ve yarattığı ihtilaf ile tek toplum birlik düzeninin bozulduğu ve insanların birbirine düşman kesilerek iki sınıf/kesim halinde cennet yaşantısından kovuldukları bu ayet metinlerinden anlaşılmaktadır.

İhtilafın Sebebi Şirkin Yaptığı Haksızlıktır

> Ey Âdem sen ve eşin cennette istediğiniz yerde kalın ve istediğiniz kadar bol bol yiyin, için ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zulme uğrayanlardan olursunuz (2/35).

Ayette geçen ağaç kelimesi "şecere" kelimesinin karşılığı olarak kullanılmıştır ve yeşerme anlamına gelir. Kur'an-ı Kerim ıstılahında 4/65. ayette bildirildiği üzere "çekiştikleri şeyler" anlamında kullanılmıştır.

> Şu bir gerçektir ki, Zakkum ağacı günahkârların yemeğidir (44/43–44).
>
> O, odur ki sizi bir tek canlıdan yarattı eşini de ondan vücuda getirdi ki gönlü ısınsın, eşini sarıp kucaklayınca o, hafif bir yük yüklendi de bir süre onu gezdirdi, ağırlaştığında, ikisi birden Rablerine şöyle dua ettiler: Bize sağlıklı bir çocuk verirsen yemin ederiz şükredenlerden olacağız. Allah onlara sağlıklı bir çocuk verince kendilerine verilmiş nimette ikisi birden Allah'a ortak koşmaya başladılar (Oğullarına mülkiyet tahsis ederek, kişicil mülkiyeti icat etmek suretiyle mülkiyette Allah'a ortak koştular ki, bu gizli şirktir). Allah onların ortak koştuğu şeyden beridir (7/189–190).

2/35. ayette yeşerme kelimesiyle ifade edilen ağaç (şeytan), ilk insana ebedilik tılsımını bitmez tükenmez mülkiyet olarak bildirerek onu kandırdı. Sembolik ifadeyle, 44/43–44. ayetlerde geçen Zakkum ağacı benzetmesiyle, 7/189–190. ayetlerde ise açıkça ifade

edilen iblisin payına düşen kimselere aşıladığı bencillik ruhunun yarattığı kötü nefsin dışa vurumu ve mahsulü olan kişicil mülkiyet edinmek, Tanrı'ya ortak koşmak anlamına gelen gizli şirktir. Küfür dünya görüşünün, onun ideolojisinin/batılın (hatta felsefi düşünceleri de dâhil) açık şirkin kaynağı bu gizli şirktir, yani açık şirk bu gizli şirkin üstyapısı biçimindeki yansımasıdır.

İlk yaratılış devrinden sonra ikinci devirde kişicil mülkiyetin tesis edilişi, bir toplumsal altyapı olarak toplumsal üstyapıya tesir ederek ihtilafı/sınıflaşmayı yarattı. Açıkçası ilk sınıfsız tek toplumu yıkarak yerle bir eden onun yerine sınıfları ikame eden şey, ikinci zürriyet döneminde türemiş insi şeytanların icat ettikleri kişicil mülkiyet edinme bidatidir. Bundan dolayı "ortak koşmak en büyük günah/zulüm sayılır" (31/13). Ayrıca bilinmelidir, sembolik dille ifade edilmiş 7/22. ayetin işaret ettiği üzere, Âdem'in cennet hayatından atılmasına vesile olan temiz ahlakın bozulup açıktan fuhşun yaygın hal almasının da asıl sebebi, ilahi mülkiyete ortak koşmaktan ibaret olan gizli şirktir (özel mülkiyet düzeni). Ayet metninde geçen "Vaktaki o ağacın meyvesinden tattılar, ikisinin de çirkin yerleri açılıp görünüverdi." cümlesinin sembolik ifadesinin açık biçiminin yaygın hal almış açıktan fuhuş olduğunu 7/22. ayetinden anlıyoruz tabi; hakeza, yasak ağacın da kişisel özel mülkiyeti sembolize ettiğini aşağıdaki ayette geçen hükümranlık mülkiyeti kelimesinden anlıyoruz:

> Derken, şeytan ona şöyle dedi: 'Ey Âdem! Sana kılavuzluk edeyim mi, ebedilik ağacının (yaşamın) sırrını dolayısıyla hükümranlığın serbest ve tükenmez mülkiyetini?' (20/120).

Hükümranlığın Tükenmez Serbest Mülkiyeti

(sahıs zamiriyle sınıfların tanımı ve özel mülkiyetin şirk olması).

> Onlara iki adam örneğini anlat (egemen sınıf sembolü Kabilci olan adam ve mahrum halk sınıfının sembolü Habilci olan adam). Her türlü üzümden ona iki bahçe (iki cennet) vermiştik, her ikisini hurmalarla donatmıştık, ikisinin arasına da bir ekinlik yapmıştık. İki bahçenin ikisi de ürünlerini vermiş, hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve ikisinin ortasından bir de nehir akıtmıştık. Başka geliri de vardı bu adamın. Bu yüzden arkadaşıyla konuşurken 'Ben senden malca daha zenginim, çevrem daha güçlü' diyordu/böbürleniyordu. İşte böyle kendine yazık eden bu adam, bir gün 'Buraların yok olacağını hiç sanmıyorum' diyerek bahçeye girdi. Bir taraftan da 'Kıyametin kopacağını da zannetmiyorum. Şayet Rabbime döndürülürsem, bundan daha fazlasını alırım; bundan hiç şüphem yok' diyordu.
>
> Arkadaşı da ona şöyle karşılık vermişti: 'Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da insan şekline koyan Rabbini inkâr mı ediyorsun? Bak o Allah benim Rabbim ve ben Rabbime kimseyi/hiç bir şeyi ortak koşmam. Bahçene girdiğin zaman 'Maşallah, Allah'ın yardımından başka hiçbir kuvvet yoktur' deseydin olmaz mıydı? Gerçi sen beni kendinden yoksul görüyorsun. Ama bakarsın Rabbim bana senin bahçenden daha hayırlısını verir; seninkinin de üstüne gökten bir afet indiriverir de yerle bir olur. Yahut suyu çekiliverir de yerinde yeller eser.' Nitekim ürünün telef olup bahçesinin yerinde yeller estiğini görünce yaptığı masraflara için ellerini döverek 'Ah, keşke Rabbime kimseyi ortak koşmamış olsaydım/özel mülkiyet edinmeseydim ve mal-mülkün gücüne güvenmeseydim' dedi. Çünkü Allah'ın yerine hiç kimse/hiçbir güç onun yardımına koşmadı. Kendi başının çaresine bile bakamadı. İşte o durumda velilik (mülkün sahibi, koruyuculuk ve hükümranlık) yalnız hak olan Allah'a mahsustur. O'nun vereceği sevap daha iyidir, sonuç da daha hayırlıdır (18/32-44).

Hâkim Sınıf Kabil ve Mahkûm Sınıf Habil

> "Onlara Âdem'in iki oğlunun (ilk insan zürriyetinden iki kabilenin) gerçek olan haberini oku; onlar Allah'a yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı, onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. Kurbanı kabul edilmeyen demişti ki: 'Seni mutlaka öldüreceğim', öbürü de 'Allah ancak korkup sakınanlardan kabul eder. Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim, şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur' dedi. Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi tahrik edip zevkli göstererek kolaylaştırdı, böylece onu öldürdü. Bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu, derken Allah, ona yeri eşeleyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. 'Bana yazıklar olsun' dedi, 'şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?' Artık o pişman olmuştu (5/27–32). "

Yorum

a) Sembolik dille ifade edilen bu olay, tarihin Mebdesi /başlangıcı sayılacak sınıfsal mücadelenin ilk adımı olması itibariyle elbette gayet önemlidir. Ayet metninde geçen "Âdem'in iki oğlundan" maksat, atalarından beri gelen Kabil lakabı ile kötüler kabilesi, Habil lakabı ile iyiler kabilesidir. Daha sonra kötüler kabilesi hâkim sınıf/zalim millet, Âdem özünü korumuş iyiler kabilesi ise mahkûm sınıf/mazlum millet olup Kabil hâkim sınıfın, Habil ise mahkûm sınıfın sembol ismi olacaktır.

b) "Allah'a yaklaştırıcı kurban" ise kişicil/özel mülkiyet biçiminin henüz başlamış olduğunu ve muvahhit komünal geleneğin (tek tanrı ve tek toplum, Kıst düzeni) görünüşte de olsa kısmi varlığını sürdürdüğünü, açık şirkin, küfrün henüz oluşmadığının ifade edilişidir. c)

"Kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni isterim" ifadesinde birinci tekil şâhıs zamiri kullanılmış ise de "sakınanların" ve "zulmedenlerin" ifadelerinde çoğul zamirlerin kullanılması kast edilenin Kabil ve Habil şahısları olmadığı, belki kullanılan çoğul isimlerle daha sonradan oluşacak belirgin birer sınıf ve ondan ötürü birer millet olacak kabile/taife isimlerinin kast edildiği anlaşılmaktadır. İşledikleri günaha gelince: İnsi şeytanların uzantısı olması itibariyle Kabil'inki batılı tesis etmiş olması, Habil'inki ise karşı koymada pasif davranarak kötülere meydan vermesidir. Çünkü 31/13., 20/115. ve 11/113. ayetlerde bildirildiği üzere zulmü kabul etmek de zulüm yapmak gibi suçtur.

d) "Sonunda nefsinin tahriki ile onu öldürdü." Nasıl ki ilk günahın müsebbibi, iblis payı olmuş insi şeytan zürriyeti ise, ezelde işlenmiş ikinci günahın müsebbibi de nefis/kötü bencillik ruhudur. Diğer bir anlamda, Kabil'in, Habil'i öldürmesi, kötülerin yeryüzünde egemen olup hâkim sınıfa/"Ekâbir"e dönüşmesiyle, iyilerin ise genelde sözü geçersiz (badiyerrey), mahrum edilmiş, mahkûm halk sınıfına/"Erazil"e düşmesiyle ilk komünün dağılıp yerle bir olmuş, onun yerine sınıfçılığın yaratacağı hüsran azabı çağı gelmiştir ki bu, ayette geçen "Kardeşinin cesedini gömmesinin" ifadesiyle sembolize edilmiştir. Ayette geçen karga kelimesi ile insanların aşağıların aşağısı durumuna düşmesi ifade edilmektedir. En düşük hayvanlık halini sembolize eden kargayla, Âdemi özün mesh olmasına işaret edilmektedir ki bununla insanlıktan tamamıyla çıkılması, en zayıf hayvandan da aşağı bir varlık olunması (*esfelüsafilin*e düşmesi) kast edilmektedir.

e) "Artık o pişman olmuştu." Artık fıtrat binası çatlamış insanlık yara almıştır, Tanrı tarafından kendilerine verilmiş fıtrata uygun olan doğru yoldan sapmışlardır; kendi yolunu kaybeden insanın zararda olduğunun ifadesidir bu ayet.

Bu yorumdan şu önemli ibreti almaktayız: Önce kişicil/özel mülkiyeti icat eden, ona müteakip zorbalık yapan daha sonra da hakikat düzenini/dini kötüye kullanarak nankörlüğe dayalı Batıl din düzenini icat eden, ona bağlı sömürü, zorbalık ve aldatma usulüyle sahte kümeyi/sınıflı toplumu kuran müstekbir hâkim sınıf, insan ruhunda tarifi mümkün olmayan tahribatı yaparak insan ahlakını büyük değişime uğrattı. Söz konusu ahlaka bağlı tüm toplumsal üstyapıyı altüst edip ortakçı toplumsal altyapıyı değiştirmekle (ki gizli şirki icat etmektir) hâkim sınıfın yapmış olduğu müthiş bozgunculuğun ne kadar büyük çapta ifsat ve fitne yarattığı aşağıya alınan ayetten anlaşılmaktadır:

"İnsan elinin işlediğiyle yeryüzü fitneyle fesatla doldu taştı (30/41)."

MEAŞ / TARİH

6. BÖLÜM

TARİHİN BAŞLANGICI

"Sana tarihin başlangıcından itibaren, elçilerin haberlerinden –kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hakikat (gerçek ideoloji) ve müminlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. İman etmeyenlere de ki: 'Yapabileceğinizi yapın, elbette biz de yapacağız' (11/120–121).

Tarihin başlangıcı, tarih felsefesi anlayışına göre,Ahuramazda ile Ahriman mücadelesi sınıfsal bazda başlatılmasıdır. Söz konusu tarih felsefesi anlayışının konusu tarihi vakaları sebep-sonuç ilişkisi içinde kavrayarak bunlardan ibret dersleri almaktır. Bu tarih felsefesinin kavrayışına göre tarihin başlangıcı, ilk sınıfsız toplumun düşmesi ve sınıflı toplumun meydana çıkmasının (Kabil'in, Habil'i öldürme hadisesi) akabinde peygamberlerin gönderilmesiyle sınıfsal mücadelenin başlatılmasıdır. Tarih elçiler eliyle başlatılmış, sınıfsal mücadeleyle yürüyor, hak ile batılın sürekli mücadelesiyle sürüp gelmiş ve sürüp gidecektir. Mücadele, zayıf düşürülmüş dünya halklarının hükümranlığıyla sakınırlığın, haklılığın galibiyeti ve haksızlığın, hile düzeninin mağlubiyetiyle sonuçlanacaktır. Üstinsan yaradılışta tarih sona erecek dolayısıyla din/ideoloji, insanlık geleneği aslına dönüşecektir. Bir ideoloji içinde ele alınabilecek, az ama öz, dolayısıyla tarafgir bu tarih felsefesi, peygamberlerin hikâyeleri, Hakikat/Hanif dinin tarih felsefesi ve bekleyişin (intizar) tarih felsefesi kısımlarından oluşur.

Peygamberlerin Gönderilmesi ve Sınıfların Mücadelesi

İnsanlar fıtratta sınıfsız tek toplumdu. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak elçiler gönderdi ve beraberinde insanların ihtilafa düşüp, sınıflara ayrıldıkları konuda aralarında hüküm vermek üzere gerçek ideolojisini (hakkı) taşıyan kültürü (Kitabı) indirdi. Oysa kendilerine bol nimet verilmiş iken yalnız sırf hegemonya kurma düşüncesiyle, haksız yere insanlar üstünde egemenlik sağlamak için birlik, beraberlik düzenini bozdular, hem de uyarıldıkları halde; nihayet Allah inanan iyi kullarını ayrılığa düştükleri şey konusunda, kendi izniyle, fıtrat geleneğinin bilincine erdirdi. Allah kimi dilerse onu doğru yola yöneltir (2/213).

Şunlar sürekli savaşan, barışmaz iki düşman kesimdir; (Biri Tanrı'ya ortak koşarak inkârcı, dolayısıyla sınıflı toplum taraftarı egemen sınıf, diğeri Tanrı'yı birleyerek sınıfsız toplum taraftarı olan mahkûm sınıf) inkârcılar için ateşten elbiseleri biçilmiştir. Başlarının üstünden kaynar su dökülecektir. Bununla karınlarının içindekiler ve derileri eritilir. Ayrıca bunlara demirden kamçılar da vardır. Ne zaman oradan, o sarsıcı üzüntü zahmetinden çıkmak isterlerse, oraya geri çevrilirler ve kendilerine 'Yakıcı azabı tadın' denir. Allah, iman edip (insanlığın hayrına doğayı, hayvanı koruyan) ve de dünya barışına yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Orada, altından bilezikler ve inciyle süsleneceklerdir. Ve orada giysileri de ipektir. Hem sözün güzeli olan risaletten tebliğe ulaştırılmışlar, hem de övülmeye layık gerçek ideoloji düzenine eriştirilmişlerdir. Şüphesiz inkâr edenlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yabancı bütün halklar için eşit kılınan Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara ve orada zulümle gerçek düzenden saptırmak isteyenlere can yakıcı bir azap tattırırız (22/19–25).
Bir sınıf hidayete erdi ve doğru yolu buldu. Bir sınıf da sapıklığı hak etti, çünkü bunlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi ve onlar doğru yolda olduklarını sanmaktadırlar (7/30).

Yorum.

22/19. ayette sürekli mücadele halinde barışmaz iki sınıfın belirgin çelişkisinin Rableri hakkında olduğu anlaşılmaktadır. Dolaysıyla bu hüküm tarih felsefesinin sınıf anlayışının ve tektanrıcılık gerçeğinin ifadesidir. Tarihin sonunun da tarih öncesi gibi sınıfsız toplum olacağını savunan bu tarih felsefesine göre, kök sınıflar, zalim Kabil ile mazlum Habil'in temsil ettiği sınıflar olup bunların dışındaki sınıflar asıl itibarıyla sınıf olmayıp ağacın dalları misali bu kök sınıfların katlarıdırlar. Köle-efendi, köylü-ağa ve işçi-patron gibi farklı görünüşler, ister aşamadan bir üst aşamaya geçmek şeklinde olsun, ister tümüyle veya kısmen bir arada bulunsunlar (tümünün bir arada olması durumu ülkemizde görüp yaşadığımız üzere mümkündür) aynı kök sınıfların çağa uyumlu yansımalarıdır. Yine bu tarih felsefesi anlayışına göre, gerçek devrim üstinsan/mehdi eliyle dünyanın fethi sonucu dünyanın tümünde sınıfsız sınırsız toplumun kurulmasıdır. Şimdiye dek gerçekleşen toplumsal inkılâplar bu köklü devrime yönelik atılmış ilerici adımlardır.
Niçin işin içinde Tanrı vardır, neden tektanrıcılık? Bu soruların cevabı ise şu ayetlerde mevcuttur:

> İnsanları, Allah yolundan (sınıfsız tek toplum/huzur-barış düzeninden) saptırmak için, ona ortaklar koştular. De ki istediğiniz gibi yaşayın çünkü dönüşünüz ateşedir (14/30).

> Bu sizinki sınıfsız toplum geleneğinin sınıfçılığıdır ve Rabbiniz (başınız, efendiniz) de benim, artık hep bana korunun/yalnız beni tanıyın (23/52).

Anlaşılan şu ki müstekbir egemen sınıf (Kabil) gizli şirk sayılan kişicil mülkiyet icadından sonra sınıflı toplum düzenin gereği olan aleni şirki, dolayısıyla bâtılı inşa etmiştir. İlk sınıfsız toplumda dinin/geleneğinin aslı olan hakikat fıtridir, dolayısıyla Rab fikri ilk yaratılışta insana verilmiştir. Çok tanrıcılığın altında sınıflı toplumculuk, tektanrıcılığın altında ise sınıfsız toplumculuk yatar. Bundan ötürü peygamberlerin ısrarla üzerinde durdukları konu, Allah'ın varlığı yerine Allah'ın birliğidir. Peygamberlerin Tanrı konusuna bu ideolojik yaklaşımları en isabetli olan yaklaşımdır. Bu ideolojik yaklaşım açısından tektanrıcılık son derece gereklidir, aksi halda ister istemez sömürücü, köleci tanrılara kul olunur.

> Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. Allah'ı, sakın peygamberlerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. Yerin başka bir yere, göklerin de başka göklere dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıkarılacaklardır. O gün günahkârların zincirlerle birbirlerine bağlandıklarını görürsün. Elbiseleri katrandan olacak ve yüzlerini ateş saracaktır. Amaç, Allah'ın herkese işlediğinin karşılığını vermesidir. Hiç kuşkusuz Allah'ın hesap görmesi pek çabuktur. İşte bu, onunla uyarılsınlar, Allah'tan başka ilah olmadığını bilsinler, gönül aklı işleyenler de ibret alsınlar diye, halklara yöneltilmiş bir tebliğdir (14/46–52).

Andolsun onların/peygamberlerin ve toplulukların hikâyelerinde akıl sahipleri için pek çok ibretler vardır. (Bu Kur'an) uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat o, kendinden önceki kitapları tasdik eden, her şeyi açıklayan (bir kitaptır), iman eden toplum için bir rahmet ve bir hidayettir (12/111).
İbret alın ey gerçek görüş sahibi aydınlar (59/2).

Ve ilk örnekler / Hud Suresi

24- Bu iki sınıfın durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Bunların durumu hiç eşit olur mu? Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?
25- And olsun, biz Nuh'u kavmine gönderdik, onlara 'Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp korkutucuyum.
26- Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size gelecek olan acı bir günün azabından korkarım' dedi.
27- Kavminden ileri gelen inkârcılar: 'Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası olarak görmüyoruz. Sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz. Aksine, sizi yalancılar sanıyoruz' dediler.

28- Nuh dedi ki: 'Ey kavmim, görüşünüz nedir söyleyiniz? Eğer ben Rabbimden bir beyyine üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de size onu görecek göz verilmemiş ise, biz size onu istemediğiniz halde zorla mı kabul ettireceğiz?
29- Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim olarak görüyorum.
30- Ey kavmim, ben onları kovarsam Allah'tan gelecek azaba karşı, bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz?

31- Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördükleri kimselere Allah, bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı, Allah daha iyi bilir. Bu durumda bunun aksini yaparsam şüphesiz zalimlerden olmuş olurum.'
32- (Kavmin egemen sınıfı/ileri gelenleri) 'Ey Nuh' dediler 'bizimle çekişip durdun ve de çok ileri gittin, eğer doğru söylüyorsan haydi bizi tehdit edip durduğun azabı getir de görelim.'
33- Nuh dedi ki: 'O'nu ancak Allah getirir, eğer O dilerse siz aciz bırakacak değilsiniz.
34- Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz elbette.
35- 'Bunu kendisi uydurdu mu?' diyorlar. De ki: eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç işlemekte olduklarınızdan uzağım.
36- Nuh'a vahyedildi: Gerçekten iman edenlerin dışında hiçbiri iman etmeyecek, öyleyse onların yaptıklarından dolayı üzülme.

37- Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır.

38- (Nuh) gemiyi yapıyordu, kavmin varsıl kodaman sınıfından olanları kendisine her uğradığında onunla alay ediyordu. O: 'Eğer bizimle siz şimdi eğleniyorsanız, yakında biz de sizinle, sizin eğlendiğiniz gibi eğleneceğiz' dedi.
39- Artık ileride bileceksiniz, aşağılatıcı azap kime gelecek ve sürekli azap kimin üstüne çökecek.
40- Sonunda emrimiz geldiğinde ve geminin fırını suyu kaynattığı zaman dedi ki: 'Her birinden ikişer çift hayvan ile aleyhinde hüküm verilmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri gemiye yükle.' Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti.
41- Dedi ki: 'Ona binin onun yüzmesi de demir atması/durması da Allah'ın adıyladır. Bilin ki Rabbim bağışlayandır, esirgeyendir.'
42- Gemi onlarla dağlar gibi dalgalar içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: 'Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma.'
43- Oğlu dedi ki: 'Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur', Nuh dedi ki: 'Bugün Allah'ın rahmet ettiği dışında, kimse Allah'ın azabından korunacak değil.' Derken dalga aralarına giriverdi, o da boğulanlardan oldu.

44- Denildi ki: 'Ey yer, suyunu yut ve ey gök sen de tut.' Su çekildi, iş bitiriliverdi, gemi de Cudi Dağı üstünde durdu ve 'Zalimler sınıfından/topluluğundan uzak olsunlar' denildi.
45- Nuh, Rabbine seslendi, dedi ki: 'Rabbim şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin vaadin de doğrusu haktır. Sen hâkimlerin hâkimisin elbette.'
46- (Allah) dedi ki: 'Ey Nuh, kesinlikle o (oğlun) senin ehlinden değildir. Çünkü o salih olmayan amel işlemiştir. Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum.'

47- (Nuh) dedi ki: 'Rabbim bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.'
48- 'Ey Nuh' denildi 'sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine bizden selam ve bereketlerle in, sizden müteakiben türeyecek ekâbir ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azap dokunacaktır.'
49- (Ey Muhammed/Makam-ı Mahmut da olan her kimse,) işte bunlar gayb haberlerinden ibarettir ki sana vahiy ile bildiriyoruz. Bunları sen ve kavmin, bundan önce bilmiyordun. Şu halde Nuh gibi sabret şüphesiz güzel sonuç takva sahipler /iyilerindir.'

Devamla surenin 69. ayetine kadar aktarılan Hud Peygamber'in Ad kavmi ile Salih Peygamber'in Semûd kavminin de bahsi geçen ilk *tarih*sel gelişmeye/Nuh kavminde gerçekleşene dâhil olduğu, aynı minval ve gidişatı arz ettiği addedilerek ayrı izahatına gidilmemiştir. Bu tarihsel oluşumun devamı niteliğinde olan Hz. İbrahim'den Hz. Musa'ya kadar (20 / 51–52; 28 / 43. ayetlere istinaden) *ilk zaman nesilleridir*. Firavunun helakinden sonra Hz. Musa'dan Hz. Muhammed'in hicretine kadar *orta zaman nesilleridir.* Devrisaadetten (6 / 90. ayetin bildirdiği) hidayet kavmine /Üstinsan/Mehdiye kadar ise *ahir zaman nesilleridir* ki, bu tarihsel anlayışa göre ilk insan türü olan Âdem tarih öncesi, süzülüp – seçilmiş Habil türü insan (yani tasfiye edilmiş Âdem) den elçilerin biiseti/gönderilmesi ise tarihin başlangıcı olmuş oluyor.

> *" Gerçekten Allah, Âdemi ve Nuhu ve âli İbrahimi ve âli Muhammedi süzdü: âlemîn üzerine ıstıfa buyurdu."3/30) İbni Mesud Sahabe mushafı*

Bu Devri tarih düşüncesiyle bireyci tarih yerine toplulukçu tarih, parçacı tarih yerine bütünsel tarih bağlantılı olarak, yukarıya alınan ayetlerin belirttiği tarihi rota tasarımı doğrultusunda (süzülüp seçilmiş/tasfiye edilmiş) halk zürriyetini esas almak suretiyle, tarihi ilk oluşum zemininde ele almak ve onu doğal mecrasında sürdürerek bütünselliğini temel alan bir yöntem ile kavramak bu "tarihin başlangıcı felsefesi" düşüncesinin temel gereğidir. Bu itibarla iki nehir arası medeniyetten/Mezopotamya'/Göbeklitepe den hareketle, tarih mühendisliğinin omurgasını oluşturan yukarıya alınan ayetin verdiği insanlık tarihi şeceresi doğrultusunda yürümek, sınıfsal tarihi doğru şekilde kavramak için tutulması gereken yoldur. Âdem kısmında, tarih öncesi(Mebde) ilk insanın oluşturduğu ilk sınıfsız toplum ve bu toplumun sınıflaşarak düşmesiyle oluşan Habil ile Kabil'in/tarih(Meaş)ın Nuh peygamber kısmında, Mezopotamya halkları/ bereketli hilal medeniyet tarihinin incelenmesi gereklidir. Al-i İbrahim kısmında, Sümer rahiplerinden hareketle Mezopotamya Nemrutları'nın tarihi, Hindistan, Çin, Doğu ve Mısır firavunlarının ve oradan da Roma uygarlığının incelenmesi lazım gelir. Al-i muhammed kısmında ise Helenizm, Antik Yunan düşüncesi ve bu günkü uygarlığı ele alınırve tarih sona erer ekabinde (Mead) son tarih başlar. Zira güneş gibi tarih doğuda doğdu batıda batar. Son tarih te güneşi batmamak üzere bu şekilde olacağını (İnsanlığın meadı mebdesi gibi olacaktır.7/29) ayet bildirmetedir. Bu inceleme çerçevesi Diyalektik tasavvuf tarih felsefesinin tarihsel rotasını vermektedir.

RİSALET PROGRAMIN HEDEFİ

> Andolsun biz, elçilerimizi hakikatin açıklamalarıyla/beyyinatla gönderdik, kitabı (kültürü) ve mizanı (ideolojiyi) beraberinde indirdik ki halkı kıst/özgür-eşit düzeni ile kalkındırsınlar diye. Bir de demiri (zülfükarı) indirdik ki onda hem çetin bir azap hem de halklar için birçok faydalar vardır. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri (ensarullah-ı/yardımcı topluluğu) belli edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, üstündür (57/25).

Gönderilen yol gösterici elçiler, insanlığı düşmüş olduğu aşağılık cehenneminden kurtarmaya yönelik dopdolu bir kurtarma programıyla geldiler. "Kıst ile insanları kalkındırmak" ilahi maksadına binaen hakikat açıklamalarıyla/beyyinatla, (kültür ve ideolojiyi kullanarak yardımcı topluluğun eliyle demir simgeli cihat ile geldiler.) Kıst düzeni ile kalkındırma projesinin yükümlüsü seviyeli Allah taraftarı/sınıfsız orta toplum, insanlığa örnek teşkil eden adil orta toplum, kendine mensup halk barış cephesi ile birlikte sürdürmekte olduğu hak ve batıl mücadelesinde "insanlık dinin" menasikini v[i]e hac ibadetini yaygınlaştırmak, İbrahim örneği önderlikle halkları bilinçlendirip, kanalize etmekle şer imparator sol kutbuna karşı uğurlu sağ/ nas/halk kutbuna dönüştürmeyi başarmak zorundadır. Uğurlu sağcılar, sağ-sol mücadelesinin içinde açlığı ve köleliği kaldırmak suretiyle zor geçit olan sırat köprüsünü geçmekle ancak Deccala karşı sürdürülmekte olan Mehdi savaşını kazanıp zaferi elde edebilirler. Dünya halklarının ayaklanması sonucu, dünya müstazaflarının hükümranlığına müteakip en son hedef olan ve olgun gelişmiş üst insandan müteşekkil nihai sınıfsız yüksek toplumu kurmak, dolayısıyla evrensel devrim olan dünya fethini gerçekleştirmek şeklinde olacaktır hak davası. Vahyin getirdiği risalet programın kıst ile kalkındırma projesi, hakikatin açıklamaları, kültür ve ideoloji ve ideolojik düzen ve onun idealize edilmesi şeklindedir. İşte bundan böyle bütün çabamız, bu risalet programının genişçe bir açıklamasını yapmak olacaktır.

Hakikat Geleneğinden Açıklamalar

Fıtri ilk sınıfsız toplum, insan varlığının başlangıç tezidir. İnsanlık, ilk kez fıtrat üzere toplumla birlikte toplumsal bir varlık olarak ortaya çıkabildi. Ondan öncesi hayvansı yaşamdır. Sonrası ise ona karşıt bir şekilde gelişen sınıflı toplum düzenidir. İlk sınıfsız toplum, insana en yakın canlıdan kopuşla başlayan çok uzun süreli bir toplumsal sistemdir. Sınıflı toplumun çıkışıyla birlikte fıtri olan ilk toplum başat rol olmaktan çıkar. Sınıflı-devletçi toplum fıtrat toplumu olan ilk sınıfsız toplumu inkâr etmiş, tarihi kendisinden başlatmışlardır.

Tanrısal açılımın bir tecellisi olan yol gösterici elçiler, *Mebde* hayatının habercileri olarak müjdeleyici ve korkutucu bir biçimde hakikatin açıklamasını yaparak insanlık dininin hükümlerini bildirdiler. Elçiler, ilk toplumsal yaratılışta Allah tarafından insanlara verilmiş ilk toplumun muvahhit komünal kıst geleneğinin gerçek doğru yol/asıl dosdoğru gelenek olduğunu, ihtilafın sonucu meydana gelmiş kastlar düzenin/batılın ise Ahriman/Tağut-şeytanların bir saptırması, dalalet olduğunu ve doğru yolda gidenlerin Allah'ın rızasını kazanıp kurtulacaklarını, doğru yoldan sapanların ise, ilahi gazaba uğrayarak azabı,helakı hak edeceklerini bildirdiler.

Bunun üzerine, *ekâbir sınıf/Kabilciler* böbürlenerek nefislerinin güzel gösterdiği karanlık yola sapmak suretiyle şeytanları dost edinip kavm-i zalim oldular. *Erazil sınıf/mazlum Habilciler* ise tövbe ettiler ve Ahuramazda ya / Allah'a kul oldular. Haliyle Âdem geleneğinin (insanlık dinin) takipçileri olup doğru yola erdiler. Sonuç olarak birbirine tamamıyla zıt iki kültür, ona bağlı iki zıt ideoloji (Hak ve Bâtıl) oluştu ve yeryüzüne biri kötülerin kapkara bayrağı, öbürü iyilerin kızıla boyanmış bembeyaz, tertemiz bayrağı olmak üzere iki bayrak dikildi ezelde!

> Allah'ın kendilerinden örnekler getirmesi, inkârcıların bâtıla, inananların ise hakka uyduklarını bildirmek içindir (47/3).

DİN BİLİM

"Allah katında tek din HanefiyeZerdüş müslümanlık dir". (Abdi Ümmi Mushafı Sure 3 Ayet 17)
"Muhakkak Ali bütün müminlerin mevlasıdır."(5/71 Sahabe Mushafı/ İbni Mesud)

"D e ki: beni, rabbım şeksiz dosdoğru bir yola hidâyet buyurdu. Değişmez asıl dine, başka dinlerden sıyrılıb sâde hakikat olanZerdeşt İbrâhimin hanif milletine ki o hiç bir zaman müşriklerden olmadı"(6/161)
"De ki: Allah doğru söylemiştir, siz de Hakperet zerdeşt İbrahîm'in dinine/ Hakikata uyun ve o, şirk koşanlardan değildi."(3/95)
"Dediler ki: "Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) hanif zerdüş müslüman olan İbrahim'in din(dir; O müşriklerden değildi."(2/135)

“İbrahim, ne yahudi idi, ne de hıristiyandı: ancak, o hanif /zerdüş müslümandı, müşriklerden de değildi.”(3/67)
“İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hakikat)olan Zerdeşt İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.”(4/125)
: "Gerçek şu ki, ben birHakikatçi olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim."(6/79)
“De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hakikat dinine... O, müşriklerden değildi."(6/16)
Ve: "Bir hakikatçi olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma,"(10/105)
“Gerçek şu ki, İbrahim bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir hakikat topluluğuidi ve o müşriklerden değildi.”(16/120)

”Sonra sana vahyettik: İbrahim'in muvahit zerdüşlük dinine uy. O, müşriklerden değildi."(16/123)
“Öyleyse sen yüzünü hanif dine/ zerdüş müslümanlığa, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiç bir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler.”(30/30)

İZAHAT

HaniF dini Hakikat demektir. Hanif kelimesi"Hanef" masdarından bir sıfattır. Lûgatta hanef ise sapıklıktan istikamete,
Çarpıklıktan doğruluğa meyildir/Hakikatdir. Nitekim doğruluktan eğriliğe, haktan haksızlığa meyletmeye
"cim" ile cenef denir. Şu halde hanifin asıl anlamı, eğriliği bırakıp doğrusuna giden demektir. Bu mânâ ile örfte İbrahim milletine isim olmuştur ki, başka dinlerden, batıl mabudlardan çekinip, yalnız bir Allah'a eğilen, Allah'ı bir bilen demektir. "Şirk koşmaksızın tek Allah'a İnananlardır." (22/31)
Demek ki buradaki "hanîfen"; ötedeki şirkin, ilimsiz olarak hevaya tabi olmanın tam zıddı olan hakka meyli, doğruluğu, tevhidi ifade etmektedir. Ve mana şu olur: Sen yüzünü dine öyle tut, öyle tam yönel ki, o eğriliklerden, o bozuk havalardan, batıl meyillerden sakınıp yalnız Hakka meylederek dosdoğru Allah fıtratına, -dine veya hanifliği açıklamadır, Yani fıtrat olan (yaratılışa uygun düşen) Allah'ın dinine, Allah'ın o fıtratına, o yaratışına sarıl
ki Halkı/insanları onun üzerine yaratmıştır. Hepsi toplumsal yaratılış sözleşmesinde "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (7/172) hitabına "bela" (evet Rabbimizsin) demiştir. İnsan olarak yaratılmayı kabul etmekle yaratanın Rabliğine şahit olmaya söz vermiştir.

Hanif öğretisi, Tek İlah dünya görüşü ile eşitlik ideolojisinden müteşekkildir ki, şirkten arıtılarak aslına uygun hala getirilmiş
Zerdüşt öğrtisinin yeni adıdır. Hanif öğretisi Habilciler nakli ile ilk peygamber Nuh ile sürdüre gelmiş Âdem fıtratı/ İnsanlık geleneği Zend halkından dolayısıyla büyük Zerdüşle net tarih yüzüne çıkmıştır. Hakkın Hakikati olan muvahhit Zerdüşt öğretisi daha sonra Hz. Nuh’un mücadelesinde belirtilen tarih buyu var olacak ekâbir sınıf tarafından saptırıldı. Işık ile kast edilen yüksek derecede soyut olan mana iken (Allah yerin ve güğün nuru/ışığıdır) ayetinde de bildirdiği üzere maksat manadır ışık dalgaları değil tabi, ama onlar Zatı mana yerine simgesi yani ayeti bedeni olan ışık a dolayısıyla bi zat yıldızlara, ay’a, güneş e ve ateşe tapılarak muvahhit Zerdüşt öğretisini şirke bulaştırdılar. Daha sonra Zerdeşt İbrahim’in büyük islahat hareketiyle Zerdüşt öğretisi şirkten arındırıldı ve aslına dönüştürüldüğünü bu şanlı Hak - batıl mücadelesi yukardaki ayetlerde anlaşılmaktadır.

çağımızda Hanefi dini müdavimleri Alevi toplumdur. Alevilik İbrahim Milletin devamı olduğunu şu ayette anlaşılıyor: “Şüphesiz, insanların İbrahim'e en yakın olanı, elbette ona uyanlar, bir de bu peygamber (Muhammed) ve mü'minlerdir. Allah da mü'minlerin dostudur.”(3/68)

Ayete geçen "elbette ona uyanlar/onun izince gidenler ona tabi olmuş ve onun hanif dinin mudavimleri dir"
ayet cumlesinin anlamı ve nesnel yapısı Hakikatçi Alevi kızılbaş toplumudır. Ayrıca şu ayet çok açıktır:
“Muhakkak Ali bütün müminlerin mevlasıdır.”(5/71 Sahabe Mushafı/ İbni Mesud)

Aleviliğin Lâfzî Ve Asli Anlamları

Lâfzî Anlam:
Alevilik kelimesi de Mensubiyet eki olan İ harfi arapçada mensubiyet bağı ifadesiyle Ali’ye mensup olmayı ifade eder. (Ayın, lam, vav, ye)Buradaki nisbeti vav ve i veriyor aslı ye sesidir)
Bu nedenle Arapça da bir kişiye Alevi denildiğinde Ali’nin soyu olduğunu veya onun velayetine inanan kimse anlaşılır. Yukarda ayetin gereği imami Ali (as) nin ve Ehlibeyt’in velayetine İman-ikrar etmek demektir Alevilik.
Hanif müminlere, velayet döneminde İmami Ali velayetine bağlıları münasebetiyle Alevi ismini aldılar.

Hakikat Anlamı:
(40/12) ayetinde Allah'ın sıfat ismi büyük Ali dir. Hakikatçi Alevilikte çağırılan Ali den maksat Allah dır. Yani Ali Allahım / yüce Allahım demektir, bu anlamda Alevi=İlahi demektir.

Geniş izahı şöyle:

Hz. İbrahim’in putperest zerdüştlük (batıl) dan ayrılmış xudaperest yani haqperest dini/hakikat’in mudavimleri vede ibrahimi şeriatın uygulayıcıları Alevi toplumudur zira bugünkü ***Aleviler İbrahim'ın ışık Halkın devamıdır.***
Özelde, Alevilerin peygamberi Halklar önderi İbrahim peygamberdir, kitabı da dört kitabın özü ve onlardan önceki suhuflar/kitaplar vede sonraki evliyalara gelen Varidatlar dan ibaret Furkandır ve Ehlibeyt(Âli Muhammed, Âli İbrahim ve Âli Nuh) tarafdarıdır. Genelde, Bütün peygaberleri ve Semavi kitapları inanır Hz. İbrahim’in doğduğu yer, Kuzey Suriye'de Harran'a çok yakın olan Ur/Urfa'dır. Kitab-ı Mukaddes geleneği, İbrahim (a.s.)'in memleketi olarak Kuzey Mezopotamya'yı, yani Güneydoğu Anadolu'ya tekabül eden bölgeyi gösterir. Bugün artık Hz. İbrahim ve ailesinin anayurdunun, içinde Harran'ın da bulunduğu bu bölge Ur/Urfa olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla Hz. İbrahim kavim olarak sümer kürt kökenlidir ve sonra xuwda perest (tek Tanrıya tapan Hakikatcı)Beni katura Kürtlerin babasıdır. Hz. İbrahime inanmış taifeye sabia- ışık halkından hanifler denilir. Antik mısır dilinde İbrahim isminin aslı “aba rahım”dir, ışık halk’ın babası anlamına gelir.
Tevrat'a göre İbrahim’in adı, önce ulu ata manasında Abram iken, daha sonra milletlerin babası anlamında Abraham'a dönüşmüştür. İbrahimin Hakikat dinine mensüp olup onun

Furkan kitabına bağlı Alevilik Işık Taifesinin devamıdırki, Osmanlı arşiv belgelerde 16.yyın son çeyreğine kadar Alevilere Işık Taifesi denilirdi. Rai Haq / hz. İbrahim dini kur'anda karşılığı Hanifdir.

İbn Hazm, Sâbiîler'le ilgili tartışmalara yeni bir boyut kazandırmıştır. O da bütün putperestlerin Sâbiî olduğunu söyledikten sonra (el-Faṣl, I, 35) bu isim altında özellikle Harrânîler'i ele alarak inanç ve ibadet sistemleri hakkında bilgi verir. Kendisinden öncekilerden farklı olarak Sâbiîler'le Hz. İbrâhim ve Hanîflik arasında ilişki kurar. Buna göre Sâbiîler'in putlara ve yıldızlara tapmadan önceki dinleri yeryüzündeki en eski ve en yaygın dindi. Sâbiîler dinlerini bozunca Allah onlara İslâm ve Hanîflik inancıyla Hz. İbrâhim'i göndermiş, Hz. İbrâhim'e uyanlar Hanîfler olarak adlandırılmıştır (a.g.e., I, 35; IV, 7). (İslam Ansiklopedisi- sabilık maddesi) "Kuşkusuz İbrahim şirk koşmayan Hakperest zerdüşt topluluk idi ."(16/120

Tarihsel anlam olarak

Nuhi geleneğinde/zerdüşlükten mahabat elçiden sonra bozulmuş hakdin ahuramazda, Hoşin/İbrahim peygamber islahatıyla gerçek aslina dönüştürüldü İbrahim milleti oluverdi. Böylece mânâ şu olur: Sen yüzünü dine öyle tut, öyle tam yönel ki o eğriliklerden, o bozuk zerdüşlük hevalardan, batıl meyillerden sakınıp yalnız Rai Haq a meylederek dosdoğru Allah'ın o fıtratına, o yaratışına sarıl ki Halkı onun üzerine yaratmıştır. Hepsi yaratılış sözleşmesinde 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' (7/172)
hitabına 'Bela' (evet Rabbimizsin) demiştir. İnsan olarak yaratılmayı kabul etmekle yaratanın Rabliğine şahit olmaya söz vermiştir ki,Tanrısal varlğın Rab ve Mabud sürecidir.ve aynı zaman hüsnü mutlaktır. Yani bu sürec den önceki sürecler Rab, Mabut ve Yaratıcıların en iyisi değil yanlız salt yaratıcı ve felsefi anlayışın salt varlık olup mabudu hak değildir. Böylece İmanın ve inanmanın teklifi Kalu belâ İlâhi sosyal kontrattır.

Yaratılışın yaratanına delaleti tabiî olduğu için her insanın yaratılışında, kendisine dair bilincinin aslında, vicdanının derinliğinde bir hak duygusu, Allah'ı tanıma gizlidir.

Âli İbrahim,
"Şu bir gerçek ki, Müslümanlardan, Yahudilerden, Hıristiyanlardan, Zerdüştlerden Allah'a ve âhıret gününe inanıp barışa ve hayra yönelik iş yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar."(2/62)

Muvahit zerdüştler, Dinlerini Şit/Hermes, İdris/Mahabat İbrahim/Haşen ve Zardeşt Peygamberlere dayandıran ve elementlerin gezegenler tarafından, gezegenlerin de melekler tarafından yönetildiğine inanan muvahit oldukları halda yıldızlara/ışık kaynaklara tapan ismiyle maruf insanlardırki, merkezleri Harran'dı ve kolları tüm Irak'a yayılmıştı. Bunlar, felsefe ve bilimdeki ileri bilgileri ve tıptaki başarıları ile bilinirler.

Haberciliğin Nakil ile Bildirdiği Yaratılıştan Verilmiş İnsanlık Geleneği

> O halde yüzünü dine bir hanif olarak tut, o Allah fıtratına, ki halkı/insanları onun üzerine yaratmıştır, Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur ve doğru sabit din odur. Fakat halkın çoğu, bunun dosdoğru bir din olduğunu bilmez (30/30).

Açıklama.
Baştaki Ayet metninde geçen "*Fetere nase aley ha"* ifadesinde kullanılan nas kelimesi halk kelimesinin çoğuludur, "fıtrat" (yaratılış) ise insanın bireysel yaratılışı olmayıp belki insanın, insan olma sıçraması ve (7/172–173; 2/213) ayetlerde bildirilen ilk

toplumsal yaratılış olan ilk sınıfsız toplumun oluşumu, ilk sınıfsız toplum düzeni demektir. Allah'ın insanları üzerinde yarattığı o sabit değişmez din olan "Fıtratellah" (Allah'ın yaratılışı), bütün dünyada insanların eşit, özgür ve kardeş olduğu ilk insan geleneği (sünnetül evvelin)/insanlık dini anlamına gelir. "O halde yüzünü dine bir hanif olarak tut, doğru sabit din odur" umumi ifadesinde bildirilen bu ilk fıtrat insanlık dinidir ki,münzel hak dinin hem aslı ve hem de sürekli münzel hak dinin ona doğru istikamet alacağı, onunla sonuçlanacak olan nihai gayesidir. İşte bu gayeye yöneliktir ki "Her biriniz için gerçek ideolojide(vahiyle gelmiş hak dininde) bir yol/farklı çizgi ve idare programında/şeriatta farklı bir yöntem kıldık."(5/48) ayetinden anlaşıldığı üzere, bulunduğu yere, zamana göre ve şartların elverdiği nispette bu sabit dine erişmek için ideolojik farklılıklara dahi cevaz verilmiştir. "Fakat halkın çoğu, bunun dosdoğru bir din olduğunu bilmez." ayetiyle işaret edilen ise kendileri için kitap gönderilmiş halk sınıfı olan nası, bu dosdoğru dinden engelleyen halk düşmanı hannastır (ins-cin şeytanları). Dolayısıyla halk/insanlar bilmedikleri için ondan yüz çeviriyorlar ve bu halk/insanlık dinini bilmiyorlar. İlk ayette din olarak bildirilmiş ilk toplumsal yaratılış kıst düzenin tanımında dinden maksat ilk hakikat geleneği anlamında *sünnetül evvelin*dir.

Ve mânâ şu olur: Sen yüzünü dine öyle tut, öyle tam yönel ki o eğriliklerden, o bozuk hevalardan, batıl meyillerden sakınıp yalnız hakikata meylederek dosdoğru Allah fıtratına, -dine, takvaya veya hanifliğe, yani fıtrat olan (yaratılışa uygun düşen) Allah'ın dinine- Allah'ın o fıtratına, o yaratışına sarıl ki insanları onun üzerine yaratmıştır. Hepsi yaratılış sözleşmesinde 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' (7/172) hitabına 'Bela' (evet Rabbimizsin) demiştir. İnsan olarak yaratılmayı kabul etmekle yaratanın Rabliğine şahit olmaya söz vermiştir. Yaratılışın yaratanına delaleti tabiî olduğu için her insanın yaratılışında, kendisine dair bilincinin aslında, vicdanının derinliğinde bir hak duygusu, Allah'ı tanıma gizlidir.

Fıtrat.

Arapça dilbilgisinde fıtrat, kelimesi "mastar olup bina-i nevidir" ilk yaratılış , yani yaratılışın ilk tarz ve şeklini ifade eder. Burada "insanları onun üzerine." kaydından da anlaşıldığı üzere, maksat her ferdin kendine mahsus olan cüz'î yaratılışı değil, bütün insanların insan olmaları bakımından yaratılışlarında esas olan ve hepsinde ortak bulunan genel yaratılıştır. Dış etken, kazanma ve âdet gibi ikinci derecede bulunan sebeplerinden sarfı nazarla düşünülmesi gereken ilk toplumsal yaratılış ve aslî yaratılışta 'İlk toplumsal yaratılışta halk/insanlar sınıfsız toplum idi' (2/213) ayetinin de ifade ettiği üzere asıl olan fıtrattır. İnsanın 'halk oluşu yönünden tabiatı' budur.

Din-i Kayyım. Halkın hakkıyla bilmediği ve tanıyamadığı asıl din demektir. Yani sabit, payidar kalacak ve yaratılışta Allah tarafından insanlara verilmiş olan takva geleneği/insanlık dinidir. Vahiyle gelen hak din ise tekrar bu asıl din olan takva gerçeğine kavuşmanın aracı ve ideolojisidir: 'Takva donuna bürünmek en iyisidir' (7/26).

***Habil Geleneği*.** Kurbanı kabul edilmeyen (Kabil) demişti ki 'Seni mutlaka öldüreceğim', öbürü (Habil) de 'Allah ancak muttaki/takva donuna bürünenlerden kabul eder. Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim, şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur' (5/27–29) demiştir. 'Biz

de: Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır, dedik'. 'Derken Âdem (Âdem'in varisi Habil), Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri kabul edendir, esirgeyendir.' (2/36-37) ayetlerindeki tövbesi kabul olmuş Âdem Habil'dir, ata Âdem'in fıtrat geleneğini sürdürmesi ve onun varisi olması itibarıyla Âdem olarak bildirilmiş ikinci âdem tasviridir. Kabil ise, 'Allah onlara sağlıklı bir çocuk verince kendilerine verilmiş nimette ikisi (karısı ile beraber) birden Allah'a ortak koşmaya başladılar' (7/190) ayetinin bildirdiği Âdemî gelenekten sapma tasviridir, dolayısıyla Âdem olarak sayılmamıştır.

Takva. 'Ve sonuç takvanındır' (20/132). Sözcük olarak korunma, korunmuşluk ve sakınırlık anlamlarına gelen takvanın asıl anlamı yaratılışta verilmiş insanlık geleneğini/dini sınıflı toplum döneminde sürdüregelen Habil geleneğidir ki vahiyle gelmiş hak dinini de kapsar. Asli manası itibarıyla takva Kur'an'da bazen iman, bazen tövbe, bazen taat, bazen günahı terk ve bazen de ihlâsla davranmak anlamlarıyla yer almıştır. İman anlamında Cenabı Allah 'Allah onlara takva kelimesini yani tevhidi, gerekli kıldı' (48/26), 'İşte onlar, Allah'ın, kalplerini takva için imtihan ettiği kimselerdir' (49/3), 'Firavunun kavmine (gel): Onlar ittîkâ etmezler mi?' (26/11) yani 'iman etmezler mi?' buyurmuştur. Tövbe anlamında ise, Hakk Teâlâ 'Şayet beldeler halkı iman edip ittikâ etselerdi...' (7/96) yani 'tövbe etselerdi' buyurmuştur. Taat anlamında da Hak Teâlâ Nahl Suresi'nde "Benden başka ilâh olmadığını duyurasınız. . . Öyleyse beni sayıp itaat ediniz" (16/2) ve yine aynı surede "Allah'tan başkasından mı ittikâ edersiniz?" (16/52) buyurmuştur. Takvanın sınıfsız tek toplum düzeni anlamında geldiğini bildiren Müminun Suresi'nde "Ve işte sizin bu toplumunuz sınıfsız tek toplum sınıfıdır, ben de sizin Rabbinizim, öyleyse, Beni sayıp itaat ediniz" (23/52) buyurmuştur. Takva ihlas manasına da gelir. Cenâb-ı Allah Hac Sûres'inde "Bu, kalplerin takvasındandır" (22/32), yani kalplerin ihlâsındandır ve aynı manada "Ben'den ittikâ edin, (yani bana karşı ihlâslı olunuz)" (2/41) buyurmuştur.

***Mutakki*.** Arapça "O, onu korudu, o da korundu" sözünden alınmış bir ism-i faildir. Mastarı olan "vikaye", son derece korunmak (sakınmak) manasındadır. Kur'anda "Cenâb-ı Allah katında en şerefliniz, en müttakî olanınızdır" (49/13) buyrulmuştur. Takva sahiplerine Allah furkan (hak ile bâtılı, haklı ile haksızı ayırt edecek bir fikriyat) verir ve onu ummadığı yerden rızıklandırır:

> Ey iman edenler, Allah'tan ittika ederseniz (kötülükten sakınırsanız), O size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış(Furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir (8/29).
>
> Kim Allah'tan ittika ederse (Allah için sakınırsa), (Allah) ona bir çıkış (ideolojik yol) yaratır. Ve onu ummadığı yerden rızıklandırır. Kim Allah'a güvenirse, O, ona yeter (65/2-3).
>
> Ey iman edenler, Allah'tan ittika edin (korkup sakının) ve doğru söyleyin. (Böyle davranırsanız) Allah amellerinizi ıslah eder, işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah'a ve Resul'üne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur (33/70–71).

***Takva ve Muttaki Hakkında*.**

Elif Lâm Mim. Bu, kendisinde şüphe olmayan, müttakîler için hidayet kaynağı ve kılavuz olan bir kitaptır. O müttakîler ki gayba inanırlar, namazı doğrulturlar, kendilerine verdiğimiz mallardan infak (parsa) ederler. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilen kitap ve peygamberlere ve ahiret gününe iman ederler. Onlar Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve felaha/kurtuluşa erenler ancak onlardır (2/1-5).

Yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz gerçek iyilik (birr, takva ve itaat) değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eder, ona olan sevgisine rağmen malı yakınlara, yetimlere, yoksullara, yol oğluna (yolda kalmışa), isteyip dilenenlere ve boyunduruk altında bulunan köle ve esirlere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Muttakiler ancak onlardır (2/177).

De ki, size bunlardan daha hayırlısını bildireyim mi? Takva sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın rızası, hoşnutluğu vardır. Allah kullarını hakkıyla görendir. Ki onlar 'Ey Rabbimiz! İman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla, bizi ateş azabından koru' derler. Sabrederler, doğru dürüst olurlar, huzurda boyun bükerler, infak ederler (hayırda harcarlar) ve seher vaktinde Allah'tan bağışlanma dilerler (3/15–17).

Rabbinizin mağfiretine (bağışına) ve takva sahipleri için hazırlanmış olan, genişliği gökler ve yer kadar olan cennete kavuşmak için yarışın, koşun. O takva sahipleri ki bollukta da darlıkta da Allah için infak edip harcarlar; öfkelerini yenerler ve insanları affederler. Allah da muhsinleri, güzel davranışta bulunanları, iyilik yapanları sever. Yine onlar, bir kötülük yaptıklarında ya da kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı tevbe istiğfar eder, bağışlanma isterler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki? Yine onlar, işledikleri kötülüklerde bile bile ısrar etmezler. İşte bunların mükâfatı, Rablerinin mağfireti ve içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. Böyle amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir (3/133–136)!

Andolsun biz, Musa ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir zikir (öğüt) olarak, hak ile bâtılı birbirinden ayıran Furkan'ı verdik. (O takva sahipleri ki) onlar, Rablerine karşı O'nu görmedikleri halde bir haşyet içinde O'na saygı gösterirler. Onlar, kıyametten içleri titreyip korkan kimselerdir (21/48–49).

Doğruyu getiren ve tasdik edip doğrulayanlar, işte onlar müttakîlerdir (39/33).

Şüphesiz müttakî olanlar, Rablerinin kendilerine verdiğini alarak cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar. Çünkü onlar, bundan önce dünyada ihsanda bulunup güzel davrananlardı. Gece boyunca da pek az uyurlardı (Kalan saatlerde de namaz kılar, ibadet ederlerdi). Onlar seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi. Onların mallarında dilenip isteyen ve (iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için bir hak olduğunu kabul ederlerdi (51/15–19).

Hiç şüphesiz ki Allah, ittikâ edenlerle ve muhsinlerle beraberdir (16/128)

Ve sonuç muttakilerindir (28/83).

İnsanlık Dininin Akidesi, İbadeti ve Halkevi

Akide.
Şüphesiz, iman edenlerle Yahudiler, Hıristiyanlar ve Sabiiler'den (dolaysiyle herkes ve hangi dinde olursa olsun) kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır (2/62).

İbadet.
İbadetin hikmeti:
İbadetlerin özü ihlasdır.
İbadeti konuluş dan maksad günüler o vucudı Azam ve baki ı akdeme yöneltmek içindir. Bina an aley dünyayla maşgul bir kalp ile bin sene ibadet etmiş olsan yıne kabula şayan bir ibadet etmiş olmasın.
Hani İbrahim ile İsmail, Kâbe'nin duvarlarını yükseltirlerken şöyle dua etmişlerdi: 'Ey Rabbimiz, yaptığımızı kabul et, hiç şüphesiz sen her şeyi işiten ve bilensin. Ey Rabbimiz, ikimizi de sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet çıkar, bize ibadet yollarımızı göster, tövbemizi kabul buyur. Hiç şüphesiz sen tövbelerin kabul edensin ve çok merhametlisin' (2/127–128).

> Şüphesiz Safa ile Merve Allah'ın sembollerindendir. Böylece kim evi/Kabe'yi hacceder veya Umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa karşılığını alır. Şüphesiz Allah şükrün karşılığını verendir, bilendir (2/158).
>
> Sana hilalleri/doğuş halindeki ayları sorarlar: De ki o insanlar/halklar ve hac için belirlenmiş üçaylar vakitlerdir (2/189).
>
> (Hac) sembolik ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık atalarınızı andığınız gibi hatta ondanda kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın (2/200).
>
> İşte sayılı günlerde Allah'ı anın, iki günde elini çabuk tutana günah yoktur. Geri kalana da günah yoktur sakınan için. Allah'tan korkup sakının ve gerçekten bilin ki siz ona döndürülüp toplanacaksınız (2/203).

7. bölüm

TOPLUM SEMBOLU KABE HALK EVİ

Gerçek şu ki halklar için yeryüzünde kurulan ilk ev Mekke'de ki o kutlu ve dünya halkları için hidayet olandır (3/96).

Çünkü Allah beyt-i haram olan Kâbe'yi halklar için diriliş mülkiyetin ortaklığıyle kalkınma) yeri kıldı (5/97). Gerçek anlmda din toplum demektir sembolu kabedir. Sınıflı toplumda din temsil ettiği sınıfın ideolojisidir tabi sembolu da farklıklar gösterir nasılkı alevilerin kabesi hz. fatimanın kulubesi beyti ahzan olmuştur. Dolyısiyle egemen sınıfın dini uyduruk batıl ideolojisidir boştur amma vardır ve tesirlidir. Mahküm halk sınıfın dini peygamberlerin bildirdikleri hakikat düzenin eşitlik,özgürluk ideolojisidir ki, sembolu hak ocağı dir. Gerççek toplum Hakikatların hakikatı kendi aynisiyle varlık olandır. Kendi aynisi lafzın anlamı kendi özü ile toplumsal özüyle özdeş demektir. Nasılki Kabenin binası toplumsal yapıyı, kabenin temsil ettiği ruhu da toplum ruhunu sembolize ediyor.

İMAMET VE ADALET DİNİ

Elçilere Vahiyle Gelmiş hakikat/Gerçek İdeolojinin farklı ifadeleri
Hak dini, 2/213. 57/25 ve 47/3. ayetlerde hak ve mizan kelimelerinin bildirdikleriyle aynı şey olup mahiyet itibarıyla ideoloji olan münzel dindir. Sözlük anlamıyla din, ideoloji, hak dini ise gerçek ideoloji demektir. Hak dini tefsirimiz bağlamında sınıfsız toplum ideolojisi olarak içeriklendirilmektedir. Bu münzel dinin vasıf isimlerinin tablosu şöyledir: Sünnet-el Evvelî'nin uzanımı olarak Hakk ve Sırat-el Müstakim, Din-i Hunefâ, Din-i Kayyım, Hakk Dini, Zikir, Din-i Halis, Din-i Vasıb, İlim, Besair-Tebsire, Sırat-as Sevi, Seva-a Sebil, Tarik-i Hakk, Sebil-e Rüşt, Sebil-es Selam, Subul-es Selam, Dinullah, Sebilullah, Sebil-el Mümin'in, Beyyine ve Furkan şeklindedir. Bu farklı ifade edilişler kök ideoloji sayılıp sınıfsal bilinç anlamına gelen Furkan'dan kaynaklı, aynı ideolojinin zaman içindeki farklı yansımalarıdır. Gerçek ideoloji (hak nizamı), hakikat geleneğinin (Fıtratallah'ın) ideolojiye dönüştürülmesidir. Gerçek ideoloji/hak dini düzeni insanlığın huzuru-barışı anlamına gelir. Kısacası, insanların ortaya koyduğu sistemler hak din değil, batıl dindir. Her yaşayış biçimi bir din/düzendir. Her din/ideoloji bir dünya görüşünü ve yaşayış biçimini koşullar.

> O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi ideolojisini) dinini, sahte ideolojilerin/(batıl) dinlerin tümüne üstün kılmak için Resul'ünü hidayet ve hak din/gerçek ideoloji ile gönderendir (9/33).

Vahyin Marifeti

Vahiy,Kutsal enerji *Mana*'nın konmayla tecellisi ve temas etmesidir. Bu açıdan Cebrail de üstün akıl ve irfan ilmidir ki Allah onu peygamberlere indirmiştir. Vahyin anlamı, Cenab-ı Hakk'a lafza aktarılışı ise peygamberlere aittir. Vahiy yanlıştan beri olması ciheti ile tamamen Allah'ın kelamıdır; Çünkü:
Emri ilâhi iktizayı zattan ibaretdir. Telefuz ve huruf ve lisanı arapden münezehdir. ancak Peygamberlerin kalbine (zihin anlamında kullanılmaktadır) ve buradan onların içinde yetiştikleri toplum'un kültürel etki de dahil diline intikal etmesi açısından onların şahsiyeti ile derinden ilgilidir.

Kur'anın bildirdiği 'ulemanın ilmi'nden maksat ideolojik irfan bilincidir, yani ilahi maksadını algılayıp kavramak derecesinde vahyi tanıma anlamına gelir. Çünkü vahiy ancak tanınabilir, yoksa akıl/ilim ona denk tutulmaz, zira vahiy aklı külli, beşer aklı ise aklı cüzidir. Maddi alem hakikatiyle insanın özünün hakikati birbirinden farklıdır,

öyleyse, akli yahut ilmi olsun, metodoloji vahyi tanımak ve olduğu gibi kavramak olmalıdır.

Ancak maddi bilimlerin yer yer vahye ters düşmesi hakikatte vahyin yanlışlığı anlamına gelmez. Belki bu durum insanın *geist*ının (Âdem'e üfürülmüş tanrısal ruh) doğası ile maddi âlem doğasının birbirlerine zıt olmasından kaynaklanmaktadır. Çünkü maddi bilimler tamamıyla maddenin rengine boyanmış, insani hakikati göremez olmuştur. Manevi ilimlerin hiç gelişmemesine karşılık maddi ilimlerin zirveye doğru yol kat etmesi insanlığın bir şansızlığıdır. İnsani hakikatle maddi doğa hakikati bir değildir. İnsan için iyilik-kötülük, güzellik-çirkinlik ve doğruluk-yanlışlık ölçüsü yine insan fıtratıdır. Madde, dolayısıyla doğa, bu gerçekten habersizdir. İnsanın yaratılış yükümlülüğü, maddi âlemi/doğayı tanıyıp onu değiştirmektir, yoksa doğanın zorunlu yasalara uyup ona boyun eğmek değildir.

Vahyin getirdiği kitaba/gök kültürüne bütünsel bir bakışla yaklaşılmalı ve bu kültür yığınında ilk geleneği, onun dünya görüşünü/ideolojisini arayıp bulmalı, yani bu yaklaşım ve yöntemle vahiy tanınmaya çalışılmalıdır. Bu anlayış gereği şu mutedil ve basit prensiplerle hareket etmelidir: i) ilim/akıl ile yaklaşım, ii) vahiy kültürünün (semavi kitabın) orijin dilini ve tenzil zamanını göz önünde bulundurmak, iii) vahyi vahiyle (semavi kitapları birbirinden koparmadan ve hepsine bir kitap anlayışıyla yaklaşıp getirdikleri hakikat geleneği öğretisini mebdeden miada bir bütün olarak algılamak), ayeti ayetle yorumlamak, iv) vahyin/gök kültürünün en büyük okunuşunu (Kur'an-ı Azim'i) ölçü almak ve v) Kur'an'ı tanıma kurallarını bilmek; bu meyanda Kur'an'ın sahasını ve kararlaştırılmış zamanını iyi kestirip bilmek gibi Kur'an'ın onayına dayalı basit kurallar. Vahiy konusu ile ilgili açıklanması gerekli ve müşküllük arz eden konular ise *Mana*'nın tecellisi ve teması/Tanrısal açılım ile Kur'an'ı tanıma tarzıdır (ki bu son zorluk Kur'an-ı Azim'i doğru tanımak mevzuu dâhilinde ele alınacaktır). Yanlış anlaşılmış veya bilerek yanlış anlatılmış *Mana*'nın konması mevzuu hakkında doğrudan doğruya Kur'an'ın izahatına başvurulacaktır.

RUHUN GÖRÜNGÜ BİLİMİ

Tinin fenomeni/Mananın Konması/Tanrısal Açılımı

> Yıldız parlayıp havalandığı ana andolsun ki arkadaşınız ne sapıtmıştı ne de azmışlığı vardı. O havadan da konuşmuyor, O (kendisine bildirilenlerden) vahy edilenden başkası değildir. Çünkü ona güçlü olan üstün Mana-ı mutlak öğretti. Öyle ki en yüksek ufukta iken asaletli bir şekilde doğruldu, sonra sarkıp yaklaştı, derken daha da yaklaştı, o kadar ki iki yay arası kadar hatta daha da yakın kondu. Açılımla, O kuluna vereceğini verdi. (Gözleriyle) gördüğünü, kulun kalbi yalanlamadı, O'nun gördükleri hakkında şimdi kendisiyle tartışacak mısınız? Andolsun onu yaratıklar âleminin son sınırında (sidre-tül münteha) tenezzül ederek inişini daha önceden bir defa daha görmüştü. Cennet-ül Me'va da onun yanındaydı. En son sınırında Sidre' yi kaplayan kaplamıştı. Göz ne şaştı ne de aştı. And olsun O, Rabbin hem de en büyük alametlerinden (*Mana*'nın tecellisini) olanı gördü. Ve göklerde nice melekler vardır ki onların şefaatleri, dilediği ve hoşnut olduğu kimse için Allah'ın izin vermesi

> dışında bir işe yaramaz. . . Doğrusu o şir'anın (parlayan, parlak yıldız) Rabbidir elbette (53/1-18, 26 ve 49).

Gerçek anlamıyla
"şir'a" bir parlak yıldıza mahsus isim olmayıp parlayarak havalanan yıldızlara işaret edebileceği bu surenin ilk ayetinden anlaşılmaktadır; ayrıca melek, melaikeden ayrı, farklı bir varlıktır. Aslında bir çeşit ruh olan melek, yaygın anlaşılan manasıyla uzaylıdır ki birçok çeşidi vardır: Harut, Marut, Burak, Rafraf, Hurtum, Direk veya Miraç kelimelerinde ifade bulduğu üzere kadim kültürde geniş bilgisi vardır. Gök kültürü/semavi kitapların hepsi bu kadim kültürden haber vermektedirler. Kur'an da bulunan Hz. Süleyman kısası buna delildir. Ayrıca Salih peygamberin devesi ve Ashab-ul Kehf' in köpeği gibi Hz. Musa'nın sandukası da uzaylılarla ilişkilidir. Tanrısal açılım, Mana'nın dağılışı ve ona bağlı tecellisidir (Zat-ı Samed'in tenezzülü/ilahi tecelliyat). Bu surede anlatılan minval üzere tıpkı melekler (uzaylılar) gibi parlayan yıldız görünümünde tenezzül ve tecelli ettiği içindir ki "Rabb-u şir'a" vasfını alıyor. Cebrail, bir çeşit tanrısal açılım sonucu peygamberlere verilmiş üstün akıl ruhudur, bu durum net örneğini Hz. İbrahim'de bulur. *Tanrısal açılım, genellikle kalbe ilham şeklinde veya Cenab-ı Hakkı görmeksizin perde arkasından konuşma ya da bir elçi (melek ve ayet benzeri)aracılığı ile gerçekleşir.*

> Allah bir insanla ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur yahut bir elçi gönderip izniyle ona dilediğini vahy eder. O, yücedir, hüküm ve hikmet sahibidir. İşte böylece sana emrimizin (yönetim, yürütme) ruhunu vahy ettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin, fakat biz onu kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle doğru yola eriştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz ki sen, doğru bir yolu göstermektesin. (O yol) göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın yoludur, dikkat edin bütün işler sonunda Allah'a döner (42/51–53)!

Tanrısal Açılımda Tinin Farklı Görünümleri

> ***(Meryem,) onlarla kendi arasında bir perde çekmişti, derken biz ona ruhumuzu gönderdik, derken o, kendisine tastamam bir insan şeklinde göründü (19/17).***

> Musa, süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca Tûr'un (sağ) yanında bir ateş gördü. Âilesine dedi ki: 'Siz durun, ben bir ateş gördüm, belki ondan size bir haber getiririm yahut bir ateş koru getiririm de ısınırsınız. Oraya gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ kıyısında bulunan çalılıkta ağaç tarafından kendisine şöyle seslenildi: Ey Musa bil ki benim, ben Allah Rabb-ul Âlemin (28/29-30).

İşte bu ayette bildirildiği üzere Mana ateş olarak görünmüştür ve Zat-ı Samed'i perdeleyen ağaçtır. Daha farklı durumları ise şöyledir:

> Onlar ille de buluttan gölgeler içinde Allah ve melekleri geliversin de iş bitiriliversin mi diye gözetleyip bekliyorlar (2/210).

> Melekler saf saf dizildiği halde Rabbin geldiği zaman (89/22).

> Onlar ancak şunu gözetleyip bekliyorlar ki kendilerine melekler geliversin veya Rabbin geliversin ya da Rabbinin bazı alametlerinin geldiği gün, evvelce iman etmemiş veya imanından bir hayır kazanmamış bir nefse, o günkü imanı hiçbir fayda

> vermez. De ki 'Gözetleyip bekleyin, çünkü biz şüphesiz gözetleyip bekliyoruz' (6/158).

Önemli Bir Husus. Bu son ayette dikkat çekici mesele, amelin asaletidir. İman şarttır ama velâkin, iyi amel amaçtır. " Evelce iman etmemiş veya imanından bir hayır kazanmamış bir nefse, o günkü imanı hiçbir fayda vermez" ibaresinden anlaşılacağı üzere amelin öne çıkarılması lüzumunu öngören vahiy zihniyeti, "amel, iman cüzünden değil" diyen bedevi zihniyetinin anlayış ve kavrayışını reddetmektedir:

> İman edip, zulüm etmeyenlerin ancak emniyeti vardır ve Hakikata / gerçeğe erenler de onlardır (6/82).

Tanrısal açılımdan *Mana*'nın temas etmesi anlaşılmalıdır. Yani Vucudı mutlak o Zat-ı Samed tenezzül ederek her şekle girebilir, ama hiçbir şekilde kalmaz ve tecelliyeti sürekli hareket halindedir, tecelli ettiği (konduğu) şey etkin ve de kutsal olur. Dolaysıyla eşyanın kutsal olan ve olmayan şeklinde bölünmesi *Mana*'nın o eşyaya konmasıyladır (ilahî tecellisiyle). O, konduğu şeyden göçünce o şey eskisi gibi kalır. Eşya göçüp gider, o *Mana* aynı kalır. O, yarar da zarar da verecek kudrete sahip yaratıcı varlıktır.

Hülasa, tanrısal açılım ile *Mana*'nın temas ettiği yer ya da şahısların nasıl "etkin kutsal" oldukları elçilere bahşedilmiş mucizelerden bilinmektedir. İşte çoban Musa'nın seçilmesi ve değneğinin bir ejderhaya, elinin ise bir ışık kaynağına dönüşmesi, ona bağlı çalılığın derede mukaddes Tuva'ya çevrilmesi, hakeza kimsesiz İsa'nın daha beşikte iken konuşup daha sonra ölüleri diriltmesi, Amine'nin yetimi Muhammed ile "Kur'an-ı Azim" mucizesinin meydana gelmesi, bunların hepsi *Mana*'nın konmasıyla oldu.

> Yıldızların mevkilerine yemin olsun ki bu büyük yemindir; o, gök medeniyet, kültür aslından çok değerli ve faydalı bir hitabedir (56/75–78).

Mananın Konması

" Gözler onu idrak edemez, O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır" (6/103).

" O her gün bir şekildedir/O her zaman hareket halinde ve biri diğerinden farklı iştedir" (55/29).

Allah'ı bütün güzel isimlerin her birisiyle isimlendirmesinde beis yoktur, hakeza her dilde güzel isimle (Çalab, Tanrı, Huda, Hestî-i Sade ve Mana gibi) çağırılır. ismi Samet zatını bildirmekte yani "O, latiftir" cümlesiyle O, gayet incedir, gözle görülmez ve âlemde benzeri olmayan gayb-ul guyup âlemidir ki keyfiyet-i zatın ifade edilişidir, bu ***Mana***'nın tenezzül üstü halidir. ayette ayrıca sıfatın keyfiyetini bildirmektedir; Zat-ı Samet'in basit bir maddeye börünerek tenezzül etmesiyle şe-en/değişken makamına inmesidir, bu ise *Mana*'nın hareket halinde ve faal olma durumudur. Yanı salt varlığın tenezzül halidir. *Mana*'nın özet tanımına gelince: İçrek olan yaratıcı bir güç vardır ki kâinatın asıl cevheridir. Bu güç, ilkel insanlar dilinde *Mana*'dır.

İşte belli bir kişiliği olmayan *Mana*, hiçbir kayda bağlı değildir ve kendi zatı ile kaimdir. O, Samet'tir (Kendinden başka hiç bir şeye muhtaç olmayan ama herkesin ona muhtaç olduğu yegâne vücud-u mutlaktır). Ezelden beri vardır, birdir/âlemdir ve varlığı sonlu değildir. O, ne doğurmuştur ne de doğrulmuştur. Hiçbir kimse onun dengi olamaz ve hiçbir şey onun benzeri değil. O, eksiklerden münezzeh olan Bari ta-aladır. O, tenezzül

ederek her şekle bürünebilir ama hiçbir şekilde kalmaz ve tecelliyeti sürekli hareket halindedir, tecelli ettiği (konduğu) şey etkin ve de kutsal olur. Dolayısıyla eşyadaki kutsal olan (ziyaretgâh) ve olmayan şeklinde bölünme *Mana*'nın o eşyaya konmasıyladır) O, konduğu şeyden göçünce o şey eskisi gibi kalır, eşya göçüp gider, o (*Mana*) aynı kalır. O, yarar da zarar da verecek kudrete sahip yaratıcı kudret Elihime'dir (çalılıkta Musa'ya konuşan, benim, diyen en büyük farklı ruh çalılığa konulmuş ruhu azam, yani *Mana*).

Bazı Mana Konuluş/ Ruhun görüngüsü

Taha Suresi.
9- Musa'nın (başından geçen hayat) hikâyesi sana geldi mi?
10- Hani o bir ateş görmüştü de ailesine: 'Yerinizde durun, benim gözüme bir ateş ilişti, belki size bir kor getiririm yahut ateşin yanında bir yol gösterici bulurum' demişti.
11- Ateşe vardığı zaman şöyle çağrıldı: 'Ey Musa!'
12- 'Ben senin Rabbinim. Hemen ayakkabılarını çıkar, çünkü sen kutsal bir vadi olan Tuva'dasın.'
13- 'Ben (zayıf edilmiş halkın kurtuluş rehberi olarak) seni seçtim, şimdi vahyolunacak şeyleri dinle.'
14- Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namazı dosdoğru kıl.

Bu ayetlerden anlaşıldığı üzere tenezzül nar-nur şeklinde gerçekleşmiş olup *Mana* vadinin çalılığına konmuştur/tecelli etmiştir ki bu dışa vuruş bilimsel inceleme, araştırma sahasıdır. Diğer bir örnek de Hz. İsa ile ilgilidir:

> Meryem, onlarla kendi arasında bir perde çekmişti. Derken, biz ona ruhumuzu gönderdik de O, kendisine tastamam bir insan şeklinde göründü (19/17).

Yani Mana insan şeklinde zuhur etmiştir ki Hz. Musa örneğinde *Mana*'yı perdeleyen ağaç iken Hz. Meryem anamızda beşerdir. Hz. Muhammed'e gelince:

> Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir (17/1).

Ayette bildirildiği gibi zaman-mekân ötesi bir yürütmeyle tanrısal açılım gerçekleşmiştir.

Hakeza Necım 53/1–18.

ayetlerin bildirdiğine göre, önce, parlayıp havalanan yıldız şeklinde, sonra asaletle doğrularak çarpıcı bir güzelliğe sahip olmuş bir hâlde en yüksek ufukta bir görünüm arz etmiştir. Daha sonra sarkınarak iki yay arası mesafeye kadar yaklaşıp vahiy etmek şeklinde bir dışa vuruş ve temas söz konusu olmuştur. Ayrıca kâinatın en son sınırını örterken Rabbin en büyük alametlerinin/tecellisinin görünümü şeklinde olmuştur ki Resul-u Ekrem, iki kez Zat-ı *Mana*'yı görmüştür, ama keyfiyetini kavrayıp bilememiştir, zira O, benzersizdir. İşte irfanın

gerçeği buradadır ki herşeyın kaynağı olan Mutlak varlık, ışık kaynakları dolaysiyle uzaylıların şekline börünüyor.

8. BÖLÜM

KÜLTÜR VE İDEOLOJİ

> Bu Kur'an bir düzmece sözler dizisi değildir. Tersine 0, kendisinden önceki kutsal kitapları onaylayan, her şeyi ayrıntılı biçimde anlatan, mü'min / halk sınıfı için doğru yol kılavuzu ve rahmet olan gerçek bir ilahi kitaptır (12/111).

Bu ayetin hükmüne göre şu iki görüş mahkûm edilmiştir: ister açıktan ister bedevilerin düşündükleri gibi dolaylı yoldan olsun Kur'an'ın yetersiz olduğu anlayışı ve bölücülerin mukaddes kitapların (Tevrat-Zebur, İncil ve de suhuflar) mansuh olduğu görüşü.

Kültürün Tanımı

Bilinen anlamıyla kültür kavramının tanımı şu şekildedir: Tarihsel, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerler ile bunları yaratmada, sonraki nesillere iletmede kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların bütünüdür. Ancak bilimsel konulu yorumun kültür tarifi semavi kitabı (gök kültürünü) işaret etmektedir. Gök kültürü vahyin bildirdiği tarih felsefesi ve toplum felsefesinin toplamından oluşan kültür türüdür. Gök kültürü içeriğini teşkil eden ideolojiyi ve o ideolojiyi doğuran diyalektik tasavvuf dünya görüşünü kapsar. İyilerin yüksek kültürü/gök kültürü ve kötülerin alçak kültürü/yer kültürü olmak üzere iki kök kültür vardır.

İdeolojinin Tanımı

"Öyleyse sen yüzünü gerçek dine, Allah'ın o fıtratına (Âdem toplumuna) çevir ki halkları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiç bir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din bu toplumdur. Ancak insanların çoğu bilmezler."(30/30) Hayır, Sadece: "Biz babalarımızı bir din/toplum üzerinde bulduk, biz de onların izlerinde gidiyoruz" dediler. "(43/22) "İşte böyle, senden önce de hangi kente uyarıcı gönderdiysek mutlaka oranın varlıklıları: "Biz babalarımızı bir din /toplum üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız." dediler."(43/23) "Ben size, babalarınızı, üzerinde bulduğunuz(din-toplum)dan daha doğrusunu getirmiş olsam da (yine babalarınızın yolunu)mu (tutacaksınız)? dedi. "Doğrusu biz sizinle gönderilen mesajı tanımıyoruz." Dediler"(43/24)

Bu ayetlerin açıkça bildirdikleri gerçek ve en dğru anlamda din Toplum demektir. "Babacığım! Hakikaten Sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni eşitlik İdeolojisine hidâyet edeyım." (19/ 43)

Sınıflı toplumda din temsil ettiği sınıfın ideolojisidir. Dolyısiyle egemen sınıfın dini uyduruk batıl ideolojisidir boştur ama vardır ve tesirlidir. Mahküm halk sınıfın dini peygamberlerin bildirdikleri hakikat düzenin eşitlik, özğürluk ideolojisidir ki, şöyle:

İdeoloji fikir, görüş ve inançların tümünün ilmi anlamına gelip (ilm-i tebsire) din demektir. İdeolojinin, fikirlerin, inançların nasıl, ne zaman ortaya çıktığını ilmî olarak araştırmak ve bunların nasıl olması gerektiğini belirlemek gibi marifet/tanıma ilmi boyutu ve belli amaç ve hedeflere varmak sorumluluğunu taşıyan mektep, yol, ekol, tarikata işaret eden fiiliyat pratik ilmi boyutu vardır ki ideoloji en fazla bu ikinci boyutuyla bilinir. İdeolojinin, toplum ve tarih felsefelerinin oluşturduğu kültür ve bu kültürün taşıyıp getirdiği ideolojinin çıkış

kaynağını teşkil eden dünya görüşü olmak üzere iki aşaması vardır. İdeolojinin düşün yapısı şöyledir: Belli bir dünya görüşüne dayanan insan felsefesi, toplum felsefesi ve tarih felsefesinden teşekkül etmiş üçlü altyapı ve bu yapının üstünde bünye bulmuş ideal toplumla ideal insan amaçları bulunan büyük gövde sayılan üst yapı. İdeoloji binası bu üç temel kategoriden oluşur. Bilim felsefesinde ideoloji, bütün bilimleri kapsamına alan insan bilimidir. Gerçek ideoloji (hakikat düzeni) anlayışında bilimlerin genel tasnifi, doğa yasalarına bağlı deneysel, müspet bilim ve insan özüne üfürülmüş tanrısal ruhun dışa vuruşundan ibaret vicdanî (gönül aklı, bir tür ilm-i ledünî anlamında) insan bilimi şeklindedir ki insanda mevcut geist/tanrısal öz, doğa yasalarına boyun eğmez, aksine doğaya boyun eğdirir.

Kültür ve İdeoloji İlişkisi. Kültür, tertibatı/sistematiği olmayan parça halinde yığın iken, ideoloji, tam aksine, aynı kanla beslenen sinir sistemi gibi yekvücuttur ki bir sistematik dâhilinde makasid ve mevasile (gayeler, hedefler ve bu gaye ve hedeflere götürecek yollar, araçlar demektir) sahip, sürekli fiiliyat halinde, iyiyi kötüden fark eden sorumluluk bilincidir. Diğer bir anlatımla kültür, bir binanın yapımındaki demir, beton ve tuğla benzeri yığın halinde bulunan inşaat malzemesi gibi iken, ideoloji, binanın plan ve projesi gereği mevcut malzemeyi yerli yerinde kullanma düzenidir, ceset içinde can gibidir. Bu farklılıklara rağmen yukarıda görüldüğü gibi kültür ve ideoloji birbirine sıkı sıkıya bağlıdır. İdeoloji, derya ise onu besleyen nehirleri kültürdür. Bir de ideolojiyle ilgili önemli bir husus, ideolojilerin olmazsa olmaz kuralı, her ideolojinin bir karşıt ideolojisinin olmasıdır, bu gereklidir de. Dolayısıyla mensubu bulunduğu kültürde kendine uyum göstermekle kültürler de çeşitlenirler. İşte bu minval üzere kötülük kültürü ve onun zakkum meyvesi (negatif ideoloji anlayışı) sahte ideoloji batıl (sınıflı toplumculuk) ile iyilik kültürü ve onun tatlı mahsulü (pozitif ideoloji anlayışı olan) Hak dini/gerçek ideoloji anlamında sınıfsız toplumculuk birbirine zıt, dolayısıyla sürekli mücadele halinde iki çeşit ideolojidir ve bu ideolojilere uyarlı iki kültür vardır. Bu asıl ideolojiler dışındaki diğer bütün ideolojiler bu iki ideolojinin yansımalarından kaynaklanan dallarıdır.

İdeolojinin ilerici Düzeni Medeniyet

Köklü ideolojiler, ideal toplumdan ayrı, acilen bir ara düzene şiddetle ihtiyaç duyarlar. Gerçek ütopyasını bilimsel kılmak açısından, acil programını uygulamak, ideolojinin bu vazgeçilmezi, medeniyettir. Medeniyet ait olduğu kültürün içinde barındırdığı ideoloji, dünya görüşü ve ideolojik düzeninin hepsinin adıdır; ayrıca medeniyet din anlamına gelir. Çünkü din hem ideoloji ve hem ideolojik düzen hem de medeniyet anlamına gelir. Medeniyet ait olduğu kültür ve ideolojiye sıkı sıkıya bağlıdır. Asıl medeniyetler alçak/yer medeniyeti ve yüksek/gök medeniyeti olmak üzere iki tanedir.

> Hak'tan sonra olsa olsa dalalet/sapkın batıl vardır. O halde nasıl (sapıklığa) döndürülüyorsunuz? (10/32)

Yer Medeniyeti ve Gök Medeniyeti.

> Onlara o herifin (Kabil'in) kıssasını da oku ki; ona ayetlerimizi sunmuştuk da o, onlardan sıyrıldı çıktı, derken şeytan arkasına taktı da sapkınlardan

> oldu. Eğer dileseydik biz onu, o ayetlerle yükseltirdik ve lakin o yere/alçaklığa saplandı ve hevesinin ardına düştü. Artık onun örneği, o köpeğin örneğine benzer; üzerine varsan dilini sarkıtarak solur, bıraksan yine dilini sarkıtarak solur. Bu işte ayetlerimizi yalanlayan o kavmin/ekâbir egemen sınıfın örneğidir. Kıssayı kendilerine nakleyle, gerekir ki bir düşünsünler. Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmetmiş olan kavmin/müstekbir milletin durumu ne kötüdür (7/175–177).

İzahat.

Doğrusu, şer bu âleme insanoğlu katil Kabil'in günahıyla girmiştir. İnsan iki kuvvet ile çekişir. Birincisi Âdem'in kardeşini öldüren oğlu Kabil ile başlayan bencillik duygusu ki ***Hudperesttir***; ikincisi ise Allah'a kurban sunan maktul oğlunun Allah sevgisi ki ***Hudaperesttir.*** Bu tavrın evrene medeniyet olarak yansımaları Allah'ın *Gök medeniyeti* ile O'nun karşıtı olan ve alçaklıktan ibaret *Yer medeniyeti* olarak gerçekleşti. *Habil ve Kabil,* bu medeniyetlerin ilk temsilcileridir. Böylece, sınıfsız ve sınıflı olmak üzere dünya iki topluma bölünmüş oldu; gözle görülmeyen Tanrı şehrinin velayet cennetinde yaşayan iyilerle, günah içinde yaşayan, alçak ruhlu kötüler ki ahir zamanın son kısmında aralarında süregelen çekişme, kavga kızışacaktır, sonuçta sapık dünya toplumu, tanrı şehrinin (Medine i Hakikat) korunmuşluk gerçeğinin içinde eriyerek, 39/74. ayette bildirildiği üzere tümden dünya cennete hazır hale getirilmiş olacaktır. Gök medeniyeti ebediyen kalıcı olacaktır ki onda ebedi sükûn, huzur-barış, mutluluk, temiz ahlak ve muvahit komünal kıst düzeni vardır. Doğrusu gönderilen elçilerin amacı, bu tür yaşam/cennet hayatıdır. Bizim halk olarak görevimiz, bu anlayışa uygun halk organizasyonu (sınıfsız tek toplumu) kurmak için çalışmaktır. Gök kültüründen oluşan gök medeniyetine zıt *Hâkim sınıf*ın sınıflı toplumunun devlet teşkilatlı yer medeniyetinin medeni yaşayışı, israf ve sömürü düzenidir ki, gaddar, işkenceci, kavgacı ve entrikacı vasıfları haizdir:

> *Ve israfçıların düzenine asla uymayın, onlar ki yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik düzenliği korumuyorlar/ıslahat yapmıyorlar (26/151 – 152).*

> Belki inkârdan dönerler diye ayetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz (7/174).

Alçak Yer Medeniyetinin Kötüler Kültürü.

> Bu batılın tesisi için (ikinci zürriyetinden) evvelkilerin icat ettikleri bidat kültürüdür (26/137).

83/Mutafiffin Suresi.

1- Ölçü ve tartıda haksızlık/sömürü yapanların vay haline.
2- Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler.
3- Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar.
4- Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı?
5- Dünya devriminin gerçekleşeceği büyük gün için

6- Öyle bir gün ki dünya halkı o gün Rableri için kıyam edecektir.
7- Hayır hayır, kötülerin kültürü Siccin'dedir (en büyük kara deliklerde).
8- Bildin mi sen, Siccin nedir?
9- Alçaklık olan damgalı kayıttır (o uğurlu sağcıların eliyle bandı ebediyen silinmeye mahkûm kültürdür).
10- Vay haline yalanlayanların o gün!
11- Onlar gerçek düzen çağını yalanlayanlardır.
12- Tabiî ki onu azgın, günahkârdan başkası yalanlamaz.
13- Ona ayetlerimiz okunduğu zaman 'eskilerin masalları' der.
14- Hayır, aksine kazandıkları, kalplerini karartmıştı.
15- Hayır hayır, doğrusu onlar o gün Rablerini görmekten mahrumdurlar.
16- Sonra onlar, şüphesiz cehenneme sürükleneceklerdir.
17- Sonra da onlara 'İşte bu, yalanlayıp durduğunuz şeydir' denilecek.

İzahat.
Doğrusu, insanlığın hüsrana düşmüşlüğünün tek sebebi kötüler kültürü ve onun sahte, boş ideolojisi, sınıflı toplumculuktur. Kabil'den beri hâkim ideoloji/din ve hâkim kültür oldukları halde, risalet programında açıkça yer almayıp dolaylı anlamda yer almaları, bu ideoloji ve kültürün ehemmiyetsiz olduğuna delalet etmez, belki bu, ideolojik karşı duruşun/tavır alışın icabıdır, zira evvelkilerin, *batıl*ı tesis bidatı olsun, *Cibt/zulüm siyaseti* ve *Tağut/Ahriman Devlet-imparator* organizasyonu olsun, ne kadar ehemmiyet arz ettikleri Kur'an'da görülmektedir.

> *Bizim ayetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmaya tenezzül etmeyen ekâbir (sömürücü zengin) sınıf var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte suçluları böyle cezalandırırız (7/40).*

Hakikatın Marifeti

> (O gönül aklına sahip olanlar bilir) Çünkü ondaki hakikatini tanırlar (5/83).

Hakkın marifeti kuralına göre birbirine tesir eden farklı toplumsal yapılar, sosyal psikolojinin farklı biçimlerde evrene yansımasının altyapısıdır. Yani, toplumsal altyapı toplumsal üstyapının, toplumsal psikoloji ise *gayb-ul guyub*, *Mana*nın salt varlık (Hestî-i Sade, Zat-ı Samed' in) kavrayış biçimini tayin etme sebebidir. Üstyapı oluştuktan sonra altyapıya, hakeza *Mana*sal kavrayış/tanrısal anlayış (vahdet/birlik görünümünde olsun veya kesret çokluk görünümünde olsun) da toplumsal yapıya tesir eder. İşte bu marifete bağlı ilk komünal toplumla, nihai sınıfsız tek toplum ve bunların türevi orta toplum gibi gerçek anlamda toplum, muvahhit ve uyumlu yapısından dolayı barışık olduğu için huzur ve barış kaynağıdır. Vucudı mutlak Manasal/Hestî-i Sade kavrayışında ve toplumsal alt ve üstyapılarında şimdiki sınıflı toplumda olduğu gibi müşrik (çok tanrıcı, ona bağlı çok sınıflı) olan toplum ise kaçınılmaz çatışma ve ona bağlı huzursuzluğun, yoksulluğun ana kaynağıdır. Şu halde, huzur, barış yeri olan tek tanrı, tek toplum esasına dayalı tevhit toplumu ve bunun aksine huzursuzluğun, çatışmanın yeri olan putperest, sınıflı toplum temeline dayalı şirk toplumu olmak üzere iki çeşit toplum olabilir ancak. Dolayısıyla yer medeniyetinin kültürü, tek tanrıyı ve sınıfsız tek toplumu (ümmet-i vahideyi) reddeden ve yukarıya alınan 26/137. ayetin işaret ettiği gibi, batılın tesisi için Âdem'in ikinci zürriyetinden

evvelkilerin icat ettikleri gizli şirk bidatinden zuhur etmiş ve o şeytanlara uymuş günahkâr ataların miras bıraktıkları putperestlik kültürüdür:

"Ne zaman onlara 'Allah'ın indirdiklerine uyun' denilse, onlar: 'Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz kültür toplum geleneğine uyarız' derler. (Peki) ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulmamış idiyseler? (2/170)

9. BÖLÜM

SINIFLI TOPLUM

> Hâkim sınıfın servetle şımarmış kodamanlarının sözü hep şu şekilde oldu: 'Biz atalarımızı bir toplum tarzı/din üzerinde bulduk, onların eserlerine uyarak yol alacağız' (43/23).

Bu toplumdan maksat sınıflı toplumdur, tanınması için kendine toplum deniyorsa da gerçek anlamda toplum olmayıp belki kastlardan müteşekkil karışık (muhtelife) sahte bir kümeden ibarettir, haliyle bu kitlede birbirine zıt belirgin iki sınıf vardır. Bu belirgin sınıfların hakkında Kur'an'ın anlayışını aşağıdaki ayetlerden anliyoruz.

Ekâbir Sınıf Ve Erazil Sınıf.

> Ve işte böylece her ülkenin egemen/***Ekâbir*** sınıfını, hile ve entrika peşinde koşan suçlu günahkârlar durumuna sokarız (6/123).
>
> Sana düşük seviyeli mahrum sınıftan/***Erazil*** sınıftan/paryalar sınıfından başkasının uyduğunu görmüyoruz (11/27).
>
> Onlar şöyle cevap verdiler: Sana düşük seviyeli mahrum, mahkûmlar/***Erazil*** sınıfı tâbi olup dururken, biz sana iman eder miyiz hiç! De ki: 'Onların yapmakta oldukları hakkında benim bilgim yoktur. Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir, eğer şuurundaysanız (anlarsanız). Ve ben mümin olanları kovacak değilim. Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum.' Dediler ki: Eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten taşa tutulanlardan olacaksın. De ki: 'Rabbim, şüphesiz kavmim beni yalanladı.

> Bundan böyle, benimle onların arasını açık bir hükümle ayır ve beni ve benimle birlikte olan müminleri kurtar' (26/111–118).

Sınıfsal Karakterinin Tahlili Sınıfların

> Kavminden, ileri gelen inkârcılar: 'Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan/erazillerimizden başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine biz sizi yalancılar sanıyoruz' dediler. . . (Nuh)Dedi ki: 'Ey Kavmim, görüşünüz nedir, söyleyin? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de (bu), sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa, siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız? Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim olarak görüyorum.
>
> Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz? Ben size, Allah'ın hazineleri yanımdadır, demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak onlara bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenimdir (demektir)'. . . Dediler ki: 'Ey Nuh, bizimle çekişip durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan bize vaat ettiğini getir görelim.' Dedi ki: 'Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz' (11/27–34).
>
> Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstazaflara) dediler ki: 'Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?' Onlar: 'Biz, gerçekten onunla gönderilene inananlarız' dediler. Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: 'Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız.'Böylelikle dişi deveyi öldürdüler [Hayvan haklarının ihlaline dalalettir] ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: 'Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaat ettiğin şeyi getir, bakalım.' Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çökekaldılar. O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: 'Ey kavmim, andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz.' Hani Lut da kavmine şöyle demişti: 'Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayâsız çirkinliği mi yapıyorsunuz?
> Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz.' Kavminin cevabı 'Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!' demekten başkası olmadı. Bunun üzerine biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. Ve onların üzerine bir (azap) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkârların uğradıkları sona bir bak işte. Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Şuayb onlar dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize)

gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız. O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın. İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır.Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), dediler ki 'Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz.'

(Şuayb:) 'Biz istemesek de mi?' dedi, 'Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında Sen hak ile hüküm ver, Sen hüküm verenlerin en hayırlısısın.' Kavminin önde gelenlerinden küfre sapanlar dediler ki: 'Andolsun, Şuayb'a uyacak olursanız, kuşkusuz kayba uğrayanlardan olursunuz. Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar.

Şuayb'ı yalanlamakta olanlar, sanki orda hiç refah içinde yaşamamışlar gibi oldular; Şuayb'ı yalanlamakta olanlar, asıl büyük hüsrana uğrayanlar oldular. O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: 'Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, küfre sapan bir topluluğa karşı nasıl üzülebilirim?' Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayıvermişiz. Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve 'Atalarımıza da (bazen) şiddetli sıkıntılar (bazen de) refah ve genişlikler dokunmuştu' dediler. Bunun üzerine, biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kıskıvrak yakalayıverdik (7/75–95).

Hani Rabb'in meleklere 'Adem'e secde ediniz' dedi. Onlar da secde ettiler. Yalnız İblis secde etmedi. O cin kökenli idi ve Rabb'inin buyruğu dışına çıktı. Şimdi siz beni bırakıp onu ve soyunu dost mu ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. Zalimlerin yaptığı bu dost değişimi ne kötü tercihtir! (18/50)

İşte böyle, biz senden önce hiçbir memlekete bir uyarıcı göndermedik ki oranın şımarık zenginleri, 'Şüphe yok ki biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk. Biz de elbette onların izlerinden gitmekteyiz' demiş olmasınlar (43/23).

Açıklama

Ekâbir, Kabilci hâkim sınıf demektir. Erazil, Habilci mahkûm sınıf demektir. Birbiriyle mütemadiyen mücadele eden barışmaz bu iki sınıfın ayetler açısından incelenmesi şöyledir: 11/27-34. ayetlere göre hâkim sınıf olan Ekâbir, varlıklı

nüfuz sahibi, inkârcı egemen azınlık kesimidir. Mahkûm sınıf olan Erazil ise yoksul, sözü geçersiz, zayıf bırakılmış halk kesimidir. 7/75-95. ayetlerin beyanına göre, Ekâbir, böbürlenen, zorba, sömürücü, şehvetperest, ahlaksız, yıkıcı, yalancı, putperest, arsız, hak yolu bozucu, inatçı ve cahildir, dolayısıyla Ekâbir'in sapık atalarının yolunu güden, batılda kararlı, zalim, egemen kesimi olduğu, Erazil'in, yani mahkûm sınıfın ise, yapıcı, ahlaklı ve ezilen çoğunluk olduğu anlaşılıyor. 6/123. ayetin hükmüne göre, her zaman ve her yerde bütün kötülüklerin kaynağı Ekâbir isimli egemen sınıftır. 18/50. ayetin beyanına göre ise egemen/hâkim sınıf, yani ekâbirler, insanlık düşmanı olan, şeytan payı olmuş bir zürriyettir. 43/23., 26/111-118. ayetlerden anlaşıldığı üzere mümin ve Müslüman kesimin sınıfsal ismi Erazil'dir.

Tağut'un kulları olan şeytan partililerin ve şeytan soyluların sınıfsal ismi ise Ekâbir'dir. İşte bu iki sınıfın şu ayetler bazında tahliline gelince: 104/2-3., 89/11-12., 38/55., 40/24., 29/39., 25/43., 21/9., 16/22-23., 44/18-23., 22/78. ayetlerin hükmüne göre hâkim sınıf üç kattan oluşur ki bu kesim, hem kapitalist hem emperyalist, yeri cehennem olan zararlı yıkıcılardır. Böbürlenen, debdebe hayat süren, israfçı, kodaman ve ahirete inanmayan, mücrim, dolayısıyla Allah'ın sevmediği ve azabı hak etmişlerin teşkil ettiği kesimdir. Bunların aksine, hâkim sınıfın Erazil dediği mahrum halk kesiminin ise Allah'ın sevgili kulları olduğu, daha sonra Hz. İbrahim hanif dini milleti sayıldığı, dolayısıyla Müslümanlık isminin, kendilerine Hz. İbrahim tarafından verildiği anlaşılmaktadır.

Hülasa, sınıf kavramı hakkında en doğru tanım ayetlerin verdiği tanımdır. Yoksa felsefecilerin yalnız düşünsel sınıf tanımı ve iktisatçıların yalnız ekonomik sınıf tanımı kâfi tanımlar değildir. Doğrusu sınıfsal yapıyı toplumsal altyapı ve üstyapı belirler. Dolayısıyla sınıflar, farklı iktisadi düzenlere, farklı hukuk, ahlak ve yönetim tarzlarına sahip, dinleri/ideolojileri de farklı ayrı milletler demektir. Salt ekonomik açıdan varsıllık-yoksulluk bazında yapılmış sınıf tanımı eksiktir, çünkü hâkim sınıf soyunun devam ettiricisi ve çoğaltıcısı olan zalim müztazaflar grubu (sınıfsal statüsü yoksul iken ruhsal olarak ve karakter yapısı bakımından zulme meyyal tağut kullarından ibaret kimselerdir) ki zalimin mezaliminin el-ayakları mesabesindedirler. Buna karşılık sınıfsal konumu egemenlerden olduğu halde gönlü hak, adalet aşkıyla dopdolu temiz akıl sahiplerinin varlığı ve elverişli şartlarda hakka, hukuka, huzur ve barışa yönelik faaliyetleri herkesçe malumdur. Sınıfları ekonomi/salt altyapı bazında tahlil etmek yerine, altyapı ve üstyapıyı birlikte dikkate alarak mütalaa etmek isabetli olur. İşte bu açıdan Kur'an bakışıyla iki din ve ondan ötürü de iki toplumsal millet/fırka, sınıf vardır en doğrusu.

> İşte bu iki sınıfın örneği kör sağır olanla, gören işiten gibidir. Düşünmez misiniz, bunlar bir olur mu? (11/24)

Peygamberler Halk Sınıfındandır.

Ve ayrıca mahkûm sınıfın Allah'a kavuşacağını ve peygamberlerin de bu sınıftan olduklarını ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Nuh dedi ki: 'Ben iman edenleri (sizin gözlerinizin hor gördüğü kimseleri, Erazil dediğiniz, sözü geçersiz sınıfı/zayıf edilmiş kesimi) kovacak değilim, çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizi cahil cühela topluluğu

olarak görüyorum. Ey kavmim, şayet ben onları kovarsam o zaman beni Allah'tan kim korur düşünmüyor musunuz?' (11/29–30).

Öyle ki, siz halkın nefsinden/sınıfınızdan biri olarak, size ayetlerimizi okuyan, sizi temizleyen, size Kitabı/kültürü, hikmeti/felsefeyi ve bilmediklerinizi/ideolojiyi, ideolojik bilinci öğreten bir elçi gönderdik. Öyle ise beni anın ki ben de sizi anayım; bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin (2/151–152).

Ey iman edenler, râ-îna (dalalete götüren "bizi güt" siyaseti anlamında) demeyin. Unzurna (Hakka kılavuzlayan "bizi gözet" siyasası anlamında) deyin ve dinleyin. Kâfirler için acı bir azap vardır (2/104).

DEVLET FELSEFESİ

Hâkim Sınıfın Katları ve Devletin Siyaseti

Biz, Musa'yı mesajlarımızla/ilk hakikat açıklamasıyla ve (Bizden aldığı) açık bir yetki ile göndermiştik Firavun'a, Haman'a ve Karun'a onlar şöyle demişlerdi: 'Tam yalancı bir sihirbazdır bu.' (40/24)

Firavun gütme siyasilerin, Haman gerici ruhbanların ve Karun sömürücü sermayedarların simgesidir ki ataları Kâbil, nesilleri iblislerdir, dolaysıyla piri Nemrut olan Müslâ Tarikatı'nın mensuplarıdırlar. Firavun istibdat/zorbalık, Haman istihmar/eşekleştirme ve Karun istismar/sömürü yapar. Hâkim sınıfın güç kaynakları ise *zer, zor ve tezvir* / para, zorbalık ve hileden ibarettir. Firavunların kast /sınıflı düzeni, sömürü, zorbalık ve eşekleştirme düzeninden ibarettir.

"Onun içindir ki, firavun yönetimi doğru bir idare değildi" (11/97).

Şunları görmüyor musun? Kendilerinin sana indirilene ve senden önce indirilene inandıklarını ileri sürüyorlar da tağuta inanmamaları kendilerine emrolunduğu halde, tağut mahkemesinde muhakemeleşmektedirler. Şeytan da onları bir daha dönemeyecekleri şekilde iyice sapıklığa düşürmektedir (4/60).

Devlete ve Siyasete Gelince.

> Görmediniz mi, şu kendilerine Kitaptan (kültür) pay verilmiş olanları? Cibte/siyasete ve Tağuta/devlete inanıyorlar, küfre batmışlar için 'Bunlar inananlardan daha doğru yoldadır' diyorlar; işte bunlardır Allah'ın lanetlediği. Allah'ın lanetlediği kişi için bir yardımcı asla bulunamaz. Yoksa onların mülkten bir nasipleri mi vardır ki halka bir çekirdek filizi kadar dahi vermezler. Yoksa halkı, Allah'ın lütfünden kendilerine verdiği nimet yüzünden kıskanıyorlar mı? (4/51-54)

Ayetlerden anlaşıldığı gibi hâkim sınıfın, mahkûm sınıfı üzerinde bir baskı aracı olan Devlet, Ahriman Tağut demektir. Ve halkın gönlüne hükmeden aldatma aracı olan siyaset ise Cibt demektir. Siyasetin mahiyetini açıklayan ayetler şöyledirler:

> "Ve büyük hile düzeni kurmaya giriştiler (71/22).
> "Onlar hep hile/fena hile siyaset düzeni kuruyorlar (86/15).
> "Hâlbuki fena hile düzeni/siyaset düzeni ancak sahibinin başına geçer (35/43).

> "Melik'in dinine (batılın siyasi düzenine) göre kardeşini alabilmesi içindir ki Yusuf'a böyle bir tedbir (siyasa[meşru siyaset]) yaptık (12/76).

> "Firavun dedi ki: 'Bırakın şu Musa'yı öldüreyim, o istediği kadar Rabbine yalvarsın, çünkü ben onun dininizi (batılın sınıflı toplum düzenini) değiştirmesinden ve yahut yeryüzünde fesat (halk ayaklanması) çıkarmasından korkuyorum doğrusu' (40/26).

Yani, Ekâbir'in asıl egemen katlarının asıl dini batıla dayalı siyasettir ki mahiyeti itibarıyla Hile demektir ve Nuh peygamberden itibaren başlayıp gelmektedir ki; Kabilciler'in batılı inşa hareketi olan kişicil mülkiyetin icadından sonra, hegemonyasını sürdürmek, dolayısıyla halkı baskı altında tutmak için kurulmuş, Devlet aracının icabı gereği üçüncü bidatidir. Islah edilmiş medeni siyaset (meşru siyaset ve yahut siyasa) hariç, siyaset, Hannas'ın vesvesesidir, yani iki yüzlü put demek olan Cibt'tir.

> "Ve böylece çoğunu şaşırttılar; öyleyse Rabbim sen de zalimleri arttırma, ancak şaşkınca/hidayete ermez kavim olarak arttır (71/24).

Mel'un Müsla Tarikatı.

> Kabilden kalma geleneksel yaşama tarzınız olan örnek tutturduğunuz yolunuzu ortadan kaldırmak istiyorlar bu Habilci öncüler (20/63).

İzahat.

Müsla Tarikatı'nın tarifi, Kabil'den itibaren bu geleneksel yaşam tarzının yolu/ideolojisi sınıflı toplumculuk olan batıldır. Nemrut tarafından geliştirilmiş bu Kabilci geleneğin yaşam tarzı, Firavun'un elinde zirvesine kavuşup Tağuta dönüştürüldü. Demek ki Müsla tarikatının pir-i evveli katil Kabil, pir-i sanisi Nemrut'tur (Bu lakaplar birer kişinin ismi olmayıp belki egemenliğin sembol isimleridirler), uygulayıcı bilgesi (batılın imamı) ise Firavun'dur.

Devlet Kimliğinin Açık Örneği Firavunluk.

> Gerçek şu; Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını sınıflara ayırmıştı, onlardan bir kesimini horlayıp eziyordu: Bu sınıfın erkek çocuklarını doğruyor, kadınlarını hayata salıyordu. O gerçekten fesadı yaygınlaştırdı (28/4).

> (Musa) katımızdan gerçek ideolojiyi getirince şöyle dediler: 'Onlarla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün kadınlarını sağ bırakın.' Ama inkârcıların tuzağı/kirli siyaseti hep boşa çıkmıştır (40/25).

Hülasa, müstekbir hâkim sınıfın, ister açık, ister liberal demokrasilerde olduğu gibi gizli ve dolaylı olsun, hakeza, monarşi ve oligarşilerde olduğu gibi tek kişilik veya azınlık/soyluluk şeklinde olsun, dolayısıyla hangi egemen katı olursa olsun, halktan müteşekkil organizasyon olan ümmete mensup demokratik halk cumhuriyetinden gayrisi merduddur. Çünkü tuğyandır.

> Firavun haddi aşanlardan, büyüklük taslayanlardan ve hegemonya kurmuş biriydi, yemin olsun biz onları bir ilim sayesinde âlemlere üstün kılmıştık elbette (44/31–32).

Sınıflı Toplum İdeolojisi/Batıl

> Ve dediler ki: Rahman dileseydi biz onlara tapmazdık, onların bu hususta bir bilgisi yoktur. Onlar sadece yalan söylüyorlar. Yoksa bundan önce onlara bir kitap (ilk gelenek kültürü) verdik ona mı tutunuyorlar. Hayır, öyle değil belki müşrik ataların, ihdas etmiş oldukları bidatin uzantısından ibaret batıla tutunuyorlar. Şöyle dediler: 'Hayır! Biz atalarımızı bir tür toplum üzerine bulduk, bizler ancak atalarımızın o sınıflı toplumculuğunda gider murada ereriz.' Senden önce de hangi memlekete uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın zengin kesimi 'Babalarımızı bir toplum düzeni üzerinde bulduk, bizde onların o sınıflı düzeni üzerinde gider onlara uyarız' derlerdi, 'peki ben size babalarınızı üzerinde bulduğunuz ideolojiden daha doğrusunu getirmişsem, yine mi bana uymazsınız?' deyince, dediler ki: 'Doğrusu biz sizinle gönderilen Hakk'ı (gerçek ideoloji/sınıfsız toplumculuğu) inkâr ediyoruz, asla tek toplum yaşamını kabul etmeyiz (43/20–24).

Sınıflı Toplumculuğun Tanımı.

> Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler var ya, işte onlardır zararda olanlar (29/52).

> (De ki: Ey inkârcılar) sizin dininiz sizin içindir, bizim dinimiz de bizim içindir (109/6).

Batıl-dalalet.

Sahte, boş veya içi bomboş anlamına gelen batıl ve *karanlık,* sapıklık anlamına gelen dalalet ile aynı şey olup mühtelifeden ibaret sınıflı toplumculuktur ve Kur'an'da Ğay'a/cehenneme giden yol, sapık yol, karanlık, israfçıların idaresi ve Tağut'un yolu gibi vasıflarla isimlendirilmiştir; sınıflı toplumculuk yaygın olarak sahte, boş anlamına gelen "Batıl" lafzıyla telaffuz edilir, dolayısıyla dinsel

karakter taşıdığı ve bu nedenle ideoloji sayıldığı ayetlerden anlaşılmaktadır. Hâkim sınıfın sahte ideolojisi olan batıl, mahiyet itibarıyla da Cibt'i Tağuttur. Kısaca, deccal ve deccaliyet idealine sahip sınıflı toplumculuk olan Batıl, Mehdi'nin (a.s.) zuhuriyle hâkimiyetini kaybederek düşecektir, onun yerine nizamı Hak (sınıfsız toplumculuk) hüküm sürecektir. Müstazafların hükümranlığıyla insanlığın kızıl şafağı sökecek "Yevmi din" (altın çağ) daha güçlü biçimde geri gelecektir.

> Allah'ın emri gelince de hak yerine gelecektir ve batıl ehli hüsrana girer (40/78).

*Şeytan Taraftarları Partisi***.**

> Muhakkak şeytanın partisi/taraftarları hüsrana uğrayacaktır (58/19).

Sahte ideoloji, batılın ideolojik aracı ve sınıflı toplum düzenini sevk ve idare etmek sorumluluğuna haizdir. Şeytan partisi (Tağutî devlet taraftarları) şeytanın karineleri ve kardeşleri olan hâkim sınıfın katlarında bünyesini bulur ki teşkilat biçimi şöyledir:

> Onları ateşe çağıran önderler kıldık (28/41).
>
> O küfür önderlerini öldürün (9/12).
>
> Ve bütün iblisin ordularını (26/95).
>
> De ki: 'Allah katında bunlardan daha şiddetli bir cezayı hak edenleri size söyleyeyim mi? Onlar Allah'ın gazabına, lanetine uğramış, maymun ve domuz ruhunu almış, dolayısıyla halk olmak varlığını yitirmiş olup Tağuta kul-köle olmuş kimselerdir' (5/60).

Halktan zalim müstazaflarla oluşmuş, halktan cephesi bulunan, yanı sıra da Askeri kanat ordulara sahip bulunan Şeytanlar/Satanist partisinin, yönetici önder kadrosu ve yönetilen çoğunluk, ahriman-Tağut kulları olmak üzere iki kesimden oluştuğu bu ayetlerden anlaşılmaktadır. (Buyurduğun üzere) "Kovulmuş şeytanın şer güçlerinden sana sığınırım Allah'ım"(16/98). Binaenaleyh her devlette mevcut olan belirgin özellikler olan Ruhbanizm, Emperyalizm ve Faşizm'in açıklaması şöyledir:

Ruhbanizm.

> Allah'tan başka, bir kısmımız bir kısmımızı, Rab edinmeyelim (3/64).
>
> Yaratanların en iyisi olan sizinde rabbiniz, sizden önce gelen atalarınızın da rabbi olan Allah'ı bırakıp da "Ba'l"e" mi taparsınız (37/125).

Nasıl ki Haman ve Bel' am bini Baure sahte dindarların şahıs simgesi olmuşsa Bel'e de ruhbanlığın üssü sayılan sahte din kurumunun (yobaz-gerici olan diyanet, kilise ve tekke benzerinin) simgesi ve ona bağlı istihmar eğitimin (kültürel emperyalizmin) altın putudur ki aynı zaman devlet cüssesinin de

ruhudur. Ruhbanizmin bir üst aşaması, nefesat olan Süfyan'dır, yani Deccal'ın emrinde bulunan gerici dincilerdir.

Emperyalizm.

(Ey ekâbirler) Gerçek şu ki, Emperyalist milletsiniz (37/30).

Uluslararası düzeye taşınmış sömürü düzeni anlamında emperyalizm, Karun istismarının, devlet bazında yansımasıdır (kapitalizmin gelişmiş bir üst aşaması) ki olmazsa devlet olmaz; egemenliğin temeli, Tağut'un gıdasıdır elbette. Emperyalizmin üst aşaması, ğasikin kuyu dalalet olan Deccal'dır.

Ve Faşizm.

Kahrolsun faşistler (85/4).

Faşizmin üst aşaması, Hasidin/halka karşı kindar gladyo demektir ki bu şer odaklarının insanlığa edeceği fitneyi, dolaysıyla doğayı ifsat edeceği (113) surede bildirilmektedir.

Hegemonya peşinde devlet kimliğinin örneği Firavunlukta görüldüğü gibi, baskıcı, işkenceci olması firavun istibdadının vazgeçilmez karakteridir. Zaten devlet binasının temeli fasıklık harcıyla atılmıştır, haliyle devletliler yoldan sapmış fasıklar demektir ki tarifi şöyledir:

> Elest bezminde, Allah divanında bağlanmış insanlık sosyal kontratını bozan ve bundan ötürü halk olmak şerefini yitirmiş ve Tağut'a kul köle olmuş kimseler zarardadırlar ve onlardır, yeryüzünde bozgunculuk yapmakla insanlık ailesini bozup ayırırlar (2/27).

> Dinde/ideolojide zorlama yoktur, artık doğrulukla eğrilik birbirinden ayrılmıştır, o halde kim Tağut'a (zorba devleti/İstikbar İmparatoru) reddedip Allah'a inanırsa kopmayan sağlam tutamağa yapışmıştır (2/256).

109/Kafirun Suresi.

1- De ki: Ey kâfirler
2- Sizin taptıklarınıza ben tapmam.
3- Siz de benim taptığıma tapıcılar değilsiniz.
4- Ben sınıfım gereği asla sizin taptıklarınıza tapacak değilim.
5- Siz de sınıfınız gereği benim taptığıma tapacak değilsiniz.
6-Sizin dininiz/ideolojiniz size, benim dinim/ideolojim banadır.

İNKÂRCILIK

> Şurası muhakkak ki imanı verip küfrü/inkârcılığı satın alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elim bir azap vardır (3/177).

> Batıla inanıp Allah'ı inkâr edenler var ya, işte onlardır zararda olanlar (29/52).
>
> İnkârcılar dediler ki: 'Doğrusu biz sizinle gönderileni (ortaksız tanrı, sınıfsız toplum akidesini) inkâr ediyoruz' (43/24).
>
> Onlar batıla inanıp da Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar? (29/67).
>
> Ve her kim ki imanı inkâr ederse işte onun ameli boşa gider ve o, ahirette zarar edenlerden olmuş olur (5/5).
>
> Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve âhiret gününü inkâr ederse o, uzak bir sapıklığa düşmüştür (4/136).

İdeolojik Bakışla İnkârcılığın Tanımı

Yukarıdaki ayetlerden anlaşıldığı gibi inkârcılık/küfür, iman esaslarını inkâr etmek, dolayısıyla hakkı reddetmek temeline müstenit bir dünya görüşüdür. Ancak küfür dünya görüşünün yeterli bir tarifi, ideolojik yaklaşımla, küfrün düşünüş yöntemi olan nefsi ve küfrün evren kavrayış felsefesi olan şirkin ruhçu ve maddeci çeşitleri incelendikten sonra ve yine küfrün insana bakışı olan hayvan-ı natıka insan felsefesinin incelenmesi sonucu elde edilebilir. Küfrün, imanın, her ikisinin de öncelikli meselesi Tanrı'dır. Tanrı konusunda bilimsel görüş henüz Tanrı'nın varlığı ve yokluğu hakkında bilimsel tespit yapma kudretine haiz değildir, her ne kadar büyük patlama (big bang) bilimsel teorisi tek Tanrı'nın varlığı yönündeyse de. Bilimsel ilerleme yalnız maddi cephede gerçekleşmiş, ruhsal cephede ve *Mana'Vucudı mutlak* a ait kutsal bilim Hakikatta geri kalmıştır.

Dolaysıyla bu konuda bilimsel gelişme daha çok mesafe kat etmelidir (ayrıca bilim yeni argumanlar bulmalı çünkü mevcüt argomanlar artık tükeniyor, bizi tasavvuf felsefesine iten de bu bilim felsefesi konusu oldu.) Felsefi görüş ise, Tanrı varlığını kabul eder, fakat Tanrı'nın keyfiyeti konusunda aciz kalır, çünkü felsefenin asıl kaynağı olan akılla Tanrı'nın varlığı bilinir, ama Tanrı'nın keyfiyeti bilinmez. Ancak, fıtratta insana verilmiş tanrısal özü diri gönül yolu ile Tanrı'nın keyfiyetine vakıf olunur ki bu da ilmi furkan irfanı Diyalektik tasavvuf un Vahdetivucud görüşünün sahasıdır.

Bu temel görüşlerin ayetlerdeki ifade edilişi şöyledir: *Bilimsel görüş (53/30. ayette ilmî meblağ)*, *felsefi görüş (4/113. ayette hikmet) ve ideolojik görüş (50/8. ayette tebsire)*; tıpkı ceset, can ve gönül gibi yekvücudu temsil ederler hakikat öğretisinde. Şu da bilinmelidir ki ideolojik görüşten/tebsireden kast, gerçek ideoloji/sınıfsız toplumculuktur (Furkan, mizan/Hak) ki mahiyeti itibarıyla 29/49. ayette ifade edilmiş olan "ilm-i sudur/gönül"dur. Yani, gönül marifeti bilgisidir. Bu mistizmin anladığı nazari türden marifet olmayıp belki tezkiye (nefsi arıtma) yapmakla sınıfsal bilinç ve uyanıklık veren ve temiz yüreklerde parlayan vicdan (akl-ı ameli) ışığından keşif bilgisinden ibarettir.

Sanıldığı gibi bu temel görüşler birbiriyle çatışmıyor, deneysel/müspet doğa bilimi ve ölçüsü insan fıtratından ibaret "takva" (sakınırlık, korunmuşluk) ile gelen insan bilimi şeklinde bir tasnif anlayışına sahip olan tevhit/hakikat dünya görüşü içinde kendi mevkilerinde olduğu gibi bir bütünlüğü ifade ederler. Bilinenden bilinmeyene hareket yöntemiyle, bilimin sahası fizik, felsefeninki metafizik olup felsefe, bilimden oluşmuş bir üstyapı olmuş oluyor ki birbirlerine yardım ederler, en son gaye ise insandır. Tabi ki o da ideolojik görüşün/marifetin konusudur.

10. BÖLÜM

İktizayı zât olan Yol Gösterici Aydınlık

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yöneltip iletiyorsun (42/52).

Ayetin bildirdiği Furkan ruhunun yol gösterici aydınlığıdır. İşte kirli yürekli mücrim, gönlü kör münkirin dünya görüşü küfür, bu yol gösterici aydınlıktan mahrumdur. Dolayısıyla da Tanrı'nın keyfiyeti meselesi her ne kadar Batıl'ın da sahası ve konusu ise de Âdemî özden (üfürülmüş tanrısal ruhtan) yoksun ve gönül körlüğüne mahkûm olması nedeniyle zâtı *Mana*'da Ehad-Vahit makamına erişmeyip belki kesret/çokluk perdesinde kalmaya mahkûm olmuştur. Nasıl ki insanla hayvan arasındaki fark akıldır, hakeza iyi insanla kötü insan arasındaki fark da takvadan kaynaklanan akl-i ameli olan/vicdandır. Bu ölü ile diri arasındaki fark gibi önemlidir.

> Ancak, diri olanları (vicdanını yitirmemiş olanları) uyandırmak için, nankörlere de azap hak olsun diye ona açık öğütü öğrettik (36/70).
>
> Onlar (Mana'da) körlüğü, (Mana'da) görüye tercih ettiler (41/17).
>
> Bu dünyada kör olan kimse, Ahirette de kördür ve kapkaranlık yoldadır o/ahiret hayatini bilemez (17/72).

> Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, kör/inkârcı kimse gibi olur mu hiç, fakat bunu ancak sakınır aydın olanlar anlar (13/19).
>
> Kör ile gören, karanlıkla aydınlık, gölge ile sıcak bir olmaz. Dirilerle (irfan sahibi, gönlü diri olan kimse) ölüler (irfanı olmayan, âdemî ruhu ölmüş ve gönül basireti/uyanıklığı gitmiş kimse) de bir olmaz. Allah dilediğine ses işittirir. Fakat sen mezarlıktakilere (halk olmaktan çıkmışlara) sesini işittiremezsin (35/19 -22).

Nefs Havası Düşünüşü

Kötü duygularını kendine tanrı edinen kimseyi gördün mü? Sen ona koruyucu olabilir misin? Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten işitirler veya mantıklı düşünürler mi zannediyorsun? Hayır, onlar sırf hayvan gibidir, hatta onlar yolca daha sapıktırlar (25/43-44).

Şems Suresi

> Güneşe ve kuşluk vaktindeki aydınlığa, güneşi takip ettiğinde aya, onu açığa çıkarttığında gündüze, onu örttüğünde geceye, gökyüzüne ve onu bina edene, yere ve onu yapıp döşeyene, nefse ve ona bir takım kabiliyetler verip de iyilik ve kötülüklerini ilham edene yemin olsun ki nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiş, onu kötülüklere gömen de ziyan etmiştir (91/1–10).

Bu ayetlerden anlaşılacağı üzere, kötü duygularını kendine ilâh eden inkârcı kimse, gerçek söz duyacak, doğru düşünecek kabiliyetten yoksun, şeklen insan, fakat ruhen hayvan olup hatta yolca hayvanlardan da aşağıdır; ayrıca mahiyeti itibariyle nefis, kötü değildir. Belki yapılan kötülükler sonucu özü bozulur, ona bağlı olarak vicdanı yitirmekle körleşir, haliyle kötü nefse dönüşür. Tersi durumda, yani kötülüklerden arındırılmakla da kendi fıtratı üzerinde gelişerek diri kalır ki bu, iyi nefis olma halidir; dolayısıyla basiretlidir. İnkârcılığın nefs havası düşünüş yöntemi, ilim dışı, gerici bir mantık biçimidir.

> Zulmedenler hiçbir ilme (nakli ve müspet olsun, akli ve felsefi olsun) dayanmaksızın sırf kötü arzularına uymuşlardır (30/29).

Kısacası ilk insanın, fıtri tertemiz biz ruhunu kaybedip yerine kendilerinin atası olan o kardeş katili Kabil'in, şeytan payı olmuş benlik ruhunu almış olan nankörler, yalnız kötülük emreden nefsin arzularına göre hareket ettikleriniden, bu nedenle de insanî ruhu mesh olup hayvani ruha dönüşmekle şeklen insan, ruhen hayvan oluvermiş olup ettikleri zulüm gereği azabı hak etmişlerdir. Gayrı ne hakikati anlayabilir ne de gerçek sözü anlayabilirler, ölü sayılır onlar.

> Artık anlamalarına engel olmak için kalplerinin üstüne perdeler, kulaklarına da ağırlık verdik (6/25).
>
> Bil ki sen ölülere işittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da daveti duyuramazsın. Sen körleri sapıklıklarından çevirip doğru yola getiremezsin gayrı (27/80–81).
> Doğrusu şirk/ortak koşmak büyük bir zulümdür (31/13).

Şirkin Sosyolojisi ve Felsefi Düşüncesi

> Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış, yahut rüzgâr onu uzak bir yere sürüklemiş bir nesne gibidir (22/31).
>
> Kitap ehlinden ve müşriklerden/ortak koşanlardan inkâr edenler, sürekli olarak cehennem ateşindedirler. Onlar insanların en şerlileridir (98/6).
>
> Cinleri Allah'a ortak koştular, oysaki onları da Allah yaratmıştı. Bilgisizce, O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Hâşâ, O, onlardan uzak ve o vasıflardan yücedir (6/100).

Mahiyeti itibariyle şirk/ortak koşmak, dehşet verici çapta büyük zulüm olup küfür bünyesi içinde sayılır. Müşrik/ortak koşanın ise paramparça olmuş bir ölüden de beter, bir hiç olduğu bu ayetlerden anlaşılıyor. Şirk'in sosyolojisi olduğu gibi felsefi boyuta da sahiptir; altyapı, üstyapı bağlamında küfür binasının büyük gövdesini oluştururlar. Bununla birlikte 71/21-23. ayetler, yukarıdaki ayetlerle birlikte mütalaa edildiğinde, şirkin mebdesindeki önemli gelişmeleri tanıma açısından gayet önemlidir. Aynı ayetlerden anlaşıldığı üzere, ilk önce mülkiyette, sonra hükümde ve daha sonra da dinde yapılmıştır şirk. Egemen sınıf katlarına tekabül eden Rububiyetle ilgili gizli şirk (mülkiyette Allah'a ortak koşmak) şirk sosyolojisini meydana getirdi. Müşrik toplumun/sınıflı toplumun sosyal psikolojisinin bir yansımasıyla oluşmuş ulûhiyetle alakalı aleni şirk de şirkin felsefesini oluşturdu. Şirkin oluşturulmasında temel gaye ise aşağıdaki ayetin açıkça ifadesinden anlaşılan 'İnsanları, Allah yolundan saptırmak için, O'na ortaklar koştular' beyanıdır:

> Allah'ın nimetine nankörlükle karşılık veren ve sonunda kavimlerini, helak yurduna sürükleyenleri görmedin mi? Onlar cehenneme girecekler. O ne kötü karargâhtır. İnsanları, Allah yolundan saptırmak için, O'na ortaklar koştular. Deki; istediğiniz gibi yaşayın çünkü dönüşünüz ateşedir (14/28–30).

İlk Putperestlik.

İlahlarınızdan asla ayrılmayın, hele Vedd'den ve Suva'dan, ayrıca da Yeğus'tan, Yeuk'tan ve Nasra'dan vazgeçilmez, dediler (71/23).

Vedd, Âdemoğlu'ndan, kendisine tapılan ilk puttur ki onu Habilciler'in Âdem'in anısına diktikleri 52/4. ayette bildirilmiştir. Beyt-i Mamur denilen o Beyt-i Atik (özgürlük ocağı) temeli olan anıta karşılık Kabilciler'in Kabil namına diktikleri egemenlik simgesidir. Suva ise sözü geçersiz yönetilenleri sembolize eder. Yeğus, zorbalık gücü Yeuk mülkiyetin, Nasra ise siyaset sanatının gücüdür ki zor, zer ve tezvirin simgeleridirler. Yani Ekâbir'in egemen katlarını ifade ederler. Putperestliğin başlangıcı olan bu beşli dizi karışık bir görünüm arz eden putçuluğun tanınması açısından önemlidir. Mahkûm halk sınıfını mahrum, miskin ve düşkün/parya gibi kesimlere ayırma sonucu sınıfların sayısının sekize çıkarılması bu beşli dizinin asaletine ve önemine halel getiremez. Ayrıca Arap

kabileciliğinde görüldüğü gibi, her kabilenin ayrı bir puta tabi olması şeklinde kabile putçuluğu ve onun bir çeşit uzantısı mahiyetindeki ırkçılık, sembolleri kastlar düzeninden ibaret sınıfçılığın bir çeşit yansımalarıdır.

Nihayet, Allah'ın nimeti sınıfsız toplumculuğun eşit, özgür ve kardeşlik yaşamını, sırf haksız yere halkın üstünde hükümranlık kurmak için sömürü, zorbalık ve aldatmadan ibaret sınıflı toplumculukla/Batılla değiştirmek suretiyle sınıfları simgeleyen putları devreye koymalarıyla müşrik Kabilciler, çoğu insanı Allah yolu olan insanlık çığırından saptırdılar. İşte inkârcılar azabı hak etmişlerdir bundan böyle.

> Böylece onlar gerçekten birçoklarını saptırdılar. Rabbim, sen de bu zalimlerin ancak şaşkınlıklarını arttır, bunlar günahları yüzünden suda boğuldular, ardından da ateşe sokuldular ve o zaman Allah'a karşı yardımcı da bulamadılar. Nuh, 'Rabbim' dedi, 'yeryüzünde kâfirlerden hiç kimseyi bırakma. . . Rabbim, beni, anamı-babamı, iman etmiş olarak evime (özgürlük ocağı halk 122evine) girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla, zalimlerinse ancak helakini arttır' (71/24–26, 28).
> Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz (4/116).

Felsefe Düşüncesine Gelince.

> Nefsinin havasını Tanrı edinen ve Allah'ın bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? (45/23)
>
> Onlar öyle fasıklardır ki kesinleşmiş ezeli sözleşmeyi/ilahi sosyal kontratı bozarak Allah'ın emrettiği tek toplum, insanlık, birlik düzenini bölüp yerine kastlar düzenini getirmekle yeryüzünde bozgunculuk yarattılar. İşte onlar, gerçekten zarara uğrayanlardır (2/27).
>
> Çünkü onlar körlüğü, görüye tercih ettiler (41/17).

Yukarıda 45/23. ayette geçen ilimden kasıt şirkin büyü felsefesidir ki düşünüş yönteminin, akıl dışı nefs-i emmarenin arzuları olduğu aynı ayette bildirilmektedir. Dinin başlangıcı tek ilah ve tek toplum şeklindeki mutlak tevhit/Hanif öğretisidir; şirk daha sonra Batılın inşası için Kabilciler tarafından oluşturuldu ve ayrıca "Kâl-u Belâ" sözleşmesini bozmak suretiyle Allah'ın emrettiği kardeş insanlık geleneğini, birlik beraberlik düzenini bölüp parçaladılar. Yeryüzünde bozgunculuk kaynağı oldukları, dolayısıyla hak ettikleri için kulaklarına ve kalplerine mühür vurulup gözlerine de perde çekildiği 2/27. ayetten anlaşılmaktadır, 41/17. ayet ilave edilerek birlikte incelendiğinde "Zat-ı *Mana*" açısından bir körlük meydana geldiği sarahaten anlaşılmaktadır. İlk insanın canlı evren görüşünde mevcut olan madde, ruh ve *Mana* üçlüsü Vucudı mutlak ı körlük yüzünden üçüncü varlık olan Zat-ı Barı/*Mana* gayb olmuş oluyor; yalnız madde ve ruh asalet almış oluyor. Birbirlerinden ayrı düşünüldükleri için kimi maddeye asalet verir kimi ruha. Bu farklı görüşlerden hareketle ruhçuluk ve maddecilik adı altında iki fikir akımı meydana gelmiştir ki bu durum aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır.

Ruhçuluk ve Maddecilik.

> Cinleri Allah'a ortak koştular, oysaki onları da Allah yaratmıştı. Bilgisizce, O'na oğullar ve kızlar yakıştırdılar. Hâşâ, O, onların ileri sürdüğü vasıflardan uzak ve yücedir. O, göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. O'nun eşi olmadığı halde nasıl çocuğu olabilir. Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi hakkıyla bilen O'dur. İşte rabbiniz Allah O'dur. O'ndan başka tanrı yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyleyse ona kulluk edin. O, her şeye vekildir. Gözler O'nu görmez hâlbuki O, gözleri görür. O, latiftir her şeyden haberdardır (6/100-103).
>
> O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir (42/11).
>
> Dediler ki hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır. Ölürüz ve yaşarız, bizi ancak zaman (tabiat kanunu) helak eder. Bu hususta onların hiçbir bilgisi de yoktur. Onlar sadece zanna göre hüküm veriyorlar (45/24).

İlk komün, canlı evren dünya görüşünde madde ile ruh birbirinden kesin bir biçimde ayrılmaz iken, iyi ruhlar (melek ve melaikler), kötü ruhlar (iblis ve cinler) şeklinde bir ayrım yapılırdı; asla *Mana* ile de karıştırılmazlardı. *Mana*'nın konuşu (tecelliyat-ı ilahi) bilinir ama konduğu şey asla putlaştırılmaz iken, ihtilaftan/sınıflaştıktan sonra müşrikler sınıfsal hegemonyanın bir gereği olarak, insanları doğru yoldan saptırmak için *Mana*'nın konduğu yer ve eşyada güya Mana varmış anlayışıyla halkı kandırdılar ve o eşyayı putlaştırdılar böylece putperestliği kendi elleriyle icat ettikleri halde daha sonra putlara inanmaya başladılar; yani sosyolojide siyasi aracı olan put, felsefede mabut oluverdi. İşte, gerçek insanlık özü (*geist*ı) mesh olmuş, basireti gitmiş, haliyle akl-ı ameli/vicdanı silinmiş müşrik-inkârcılar, kesret (çokluk) perdesini aşamayıp tevhit makamına yükselmeyi beceremediler ve kıt kavrayışları yüzünden *Mana*'yı dünya ruhuyla karıştırdılar. Buna bağlı olarak *Mana*'nın açığa vurduğu/konduğu eşyayı da putlaştırdılar. Özet olarak, evrenin ruhu, atanın ruhu ve eşyanın ruhu olmak üzere üç çeşit ruha bağlandılar. Haliyle evrenin ruhunu da iki biçimde gördüler: *Ruh-u Azam (Tanrı)* ve ikinci derecede diğer ruhlar. Sonra birçok gelişmeler sonucu Ruh-u Azam dışrak (metafizik evren oluşum düşüncesi) oldu ve gelişerek akl-ı külli oldu ve idealist nazari düşünüş yöntemiyle, idealizm denen felsefi akımı doğurdu.

Keza, eşyanın ruhu ise gelişmeler sonucu öz cevher şeklinde içrek (tabiat kanunu) oluverdi ve dar deneyci düşünüş yöntemiyle, materyalizm denen (maddiyon/dehriyon felsefi düşüncesi) felsefe akımını doğurdu. Ata ruhu da birçok evrimler geçirdi ve en son Aşk denen düşünüş yöntemiyle mistizmden pirperestliği meydana getirerek Ruhbanizm'i taç edip, din ocağına kuud etti/oturuverdi. İşte alenî şirkin bir üst aşaması olan gelişmiş şirkin çağdaş putperestliği her ne kadar akla ve ilme meyyal görünse de katil Kabil'in o yamyam dev ruhunu taşıdığı gibi yüz bin rengi taşısa da uygarlığı/medeniyeti slogan etmiş olsa da hâkim olan rengi ruhperest, maddeperest ve insanperest biçimidir. Her ne kadar usta filozoflar, arifler uğraştılarsa da bu genel karakteri değişmedi, zira dünyaya egemen olan şeytan zürriyetinin sınıfçılığıdır.

İşte ayette geçen cin ve meleklere atfeden kızlar, evrenî ruhun bir uzantısıdır. "Allah'a ortak koştular" ifadesinden de anlaşıldığı gibi müşriklerin, mutlak biçimde Allah'ı inkâr etmeyip belki onu yaratıcı bir Ruh-ul Azam (en büyük ruh) ve kutb-ul aktab/kutupların kutbu insani kâmil ruhu veyahut öz cevher/tabiat kanunu şeklinde tasvir edip Ruh ile Tabiat kanunu şeklinde tasarladıkları madde ve ruh üzerine yoğunlaştılar. Haliyle o gayb-ul guyub üçüncü varlığı, *Mana*'yı vacibul vucudu göremez oldular, sonra Allah'a yakınlaştırsın diye aracı (tanrılar) koydular. Doğru olan şudur ki ne madde âlemi ne de ruh âlemi O'na (*Mana*'ya, o gayb-ul guyub alemine) benzemez. Yukarıdaki "O'na oğullar edindiler" ifadesi ile oğulların atanın ruhunun uzantısı olduğu, materyalizme vurgu yapan "Bizi ise ancak zaman helak eder" ifadesi ile zaman ve ona bağlı tabiat kanununun eşyanın ruhunun uzantısı olduğu bildirilmektedir.

Ayette geçen "Latif habirdir/her şeyden haberdar, gözle görülmezdir" lafzının anlamına gelince; bu lafız aşağıdan yukarıya doğru bir yöntemle, üçüncü varlık olan *Mana*'nın ne tenzih (evren dışı düşüncesi) ne de teşbihle (maddi evren, evren kanunu, panteizm düşüncesi) tarifidir, belki Tevhit durumunda Mana'nın bir tarifidir; yani bilinen âlemi de bilinmeyen âlemi de bilen, kendi görülmeyip gören Samet Allah demektir. *Bütün onda o her zerrede.*

> Allah'ı bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler, onlara 'bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz' dediler (39/3).

Yorum.

Put'ün maddi bedeni, Put'ün taşıdığı ruh ve ruh ile bedenin oluşturduğu Put'ün tüm varlığı olmak üzere tamamıyla Put'ün tahlilinden neşet eden putperestlik düşüncesinden kaynaklanan, ancak güçlü beyinler maharetiyle sanatkârane düşünceler makyajıyla şekillenmiş felsefi düşünce ekolleri İdealizm, Materyalizm ve Donuk Varlık Birliği'dir.

Yani nesnel olmayan idealizim ve diyalektiksiz meteryalizim ve diyalektiksiz varlık birliği felsefl ekolar olarak:

Put'ün maddi bedenini esas alan, bundan ötürü maddenin asaletine inanan temel düşünceden Materyalizm, Put'ün ruhunu esas alan ve ruhun asaletine inanan temel düşünceden İdealizm ve madde ile ruhtan ibaret olan Put'ün bütünselliğini esas alan ve Diyalektik tasavvuf felsefesiden ayrı kuru varlık birliğinin asaletine inanan temel düşünceden de Varlık Birliği felsefi akımı neşet etmiştir.

Bu ekollerin, esas itibarıyla, hiçbiri "Zat-ı Samed ***Mana***"yı esas ilke almamıştır ve mebdeleri itibarıyla bilimsel olmadıkları artık bilinmektedir. Hakikat şu ki klasik teorilerle ortaya konan doğa yasaları, aslında doğanın içyapısını hiç yansıtmıyor, sadece bize doğayı dıştan ve kaba geometrisiyle göstermekten öteye gitmiyor. Doğanın gerçek dili kuantum mekaniği teorileriyle doğru bir ifadeye kavuşuyor. Kuantum mekaniği, "ya o ya da bu" mantığına karşı "hem o hem de bu" olgusal gerçekliğine işaret ediyor. Örneğin, "ışık ya parçacık ya da dalgadır" mantığını yıkarak ışığın aslında her ikisi olduğunu, yani "hem parçacıktır hem de dalga" olduğunu iddia ediyor. Kuantum mekaniğinde olguların hepsi derece meselesidir. Olgular her zaman bir ölçüde saçaklı veya muğlaktır, asla kesin değildir. Yine Bohr'dan örnek verirsek; "basit bir doğrunun tersi yanlıştır; örneğin iki kere ikinin dört ettiği doğru; beş ettiği yanlıştır. Buna

karşı derin bir doğrunun terside derin bir anlamda doğru olabilir." Kuantum teorisinin ortaya koyduğu bu doğa gerçekliğinin anlaşılması ve yorumlanması "pozitifçilik" ve "materyalist determinist felsefeyle" artık mümkün olmuyor. Ancak anlık mantık yöntemide diyalektik mntık yöntemide kendine has doğrular yanlışlar varolup umurgasız değiller.

Tekvin Kavrayışı

> Onlar, önceki müşrik ataların dedikleri gibi dediler: 'Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını haline gelmişken, mutlaka yeniden dirileceğiz öyle mi? Hakikaten gerek bize gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaatte bulunuldu; fakat bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir.' De ki: Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım, bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir? 'Allah'a aittir' diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünmez misiniz, de! Yedi kat göklerin Rabbi, azametli arşın Rabbi kimdir, diye sor; 'bunlar da Allah'ındır' diyecekler. Şu halde siz Allah'tan korkmaz mısınız, de! Eğer biliyorsanız söyleyin, her şeyin melekutü (mülkiyeti ve yönetimi) kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi buna muhtaç olmayan kimdir, diye sor; 'bunların hepsi Allah'ındır' diyecekler. Öyle ise nasıl olup da (egemenlerin) büyü düzenine kapılıyorsunuz, de! (23/81–89).

Açıkça anlaşıldığı üzere, şirkin (Ehrimen e tapıcılığı) doğa felsefesi, tekvin anlayışı, Doğru Tevhit dünya görüşündekinin aynısıdır. Yani evrenin yaratılışı ve idare edilişi Allah'a aittir. Bir yaratıcı kudretin varlığının aklen zorunluluğu, müşrikleri Allah'ın varlığına mecbur etmiştir elbette. Tabi ki bu dinin başlangıcının mutlak Doğru Tevhit olduğuna delildir. Buna rağmen müşriklerin 23/117. ayette bildirildiği gibi, hiçbir delil olmadan evrenin idaresinde tanrılara da pay çıkartmaları, dolayısıyla onlardan şefaat beklemeleri şeklinde Allah'a ortak koşmaları ve yine 36/79. ayette anlatıldığı gibi Kâinatın ilk oluşumda yaratmış yüce yaratıcı kudret dilerse ikinci oluşumu gerçekleştirecek güce sahip iken ve acizliğine dair hiçbir delil yok iken müşriklerin ısrarla ahireti inkâr etmeleri, onların sınıfsal çıkarının bir gereği olarak görülebilir. Netice itibarıyla, şirkin kaynaklık ettiği düzen, şeytanın saptırması sonucu oluşan büyü düzenidir ki bu, 23/89. ayette açıkça belirtilmektedir.

> De ki Rabbim, şeytanların kışkırtmalarından ve onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.Rabbim beni zalimler topluluğunun içinde bulundurma (23/97–98 ve 94).
> Şüphesiz, Allah'a inanmayan bir kavmin ideolojisinden uzaklaştım, onlar ahireti inkâr edenlerin kendileridir (12/37).
> Doğrusu, insan çok zalim ve çok nankördür (14/34).

İnsan Anlayışı

> Allah'ın lanetlediği o (Ehrimen/İblis), 'Yemin olsun ki kullarından belli bir pay edineceğim' demiştir, 'onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları boş kuruntular düzenine boğacağım, kesinlikle onları yönetimime alacağım da hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişan olsun diye). Şüphesiz onları öyle yöneteceğim ki Allah'ın yarattığını değiştirecekler' (4/118–119).

Eğer "İnsan çok zalim, çok nankördür" (14/34) ayeti, "Muhakkak ki biz âdemoğluna çok üstünlükler verip onu kerametli kılmışızdır" (17/70) ayeti ile birlikte yoruma tabi tutulursa, insan lafzının iyi ve kötü olmak üzere iki anlamda kullanıldığı anlaşılacaktır. İşte "insan"a dair ilk ayetin kötü anlamda insanı ele aldığı ve ayetten bir kesim insanın, şeytan payı olduğu, dolayısıyla gerçek insan olmaktan çıktığı anlaşılmaktadır. Yani Maaş (sınıflı dünya süreci) döneminde insanın genel karakteri ve hâkim rengi küfür ve zulümdür.

Bilimsel İzahatla İnsan Evrimi

> *Allah öyle bir yaratıcıdır ki sizi (insanları) üç karanlık hilkatten/yaratılıştan (cemadat, nebatat ve hayvanat süreçleri geçirildikten) sonra annelerin karınlarında yaratıyor. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Mülk yalnız O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde, nasıl oluyor da haktan döndürülüyorsunuz? (39/6)*

Bugün kuantum ve kozmos fiziğindeki gelişmelerin sonucunda hiçbir olguda mutlaklık diye bir durumun olamayacağı açığa çıkmıştır. Gelişmelerin diyalektiğinde "karışıklık aralığı" her olguda kendini göstermektedir. Her niteliksel değişim, bu aralığı gerekli kılmaktadır. Özellikle Batı düşünce sisteminin nedensellik ve kesintisiz düz çizgide ilerleme anlayışı artık iflas etmiş durumdadır. Kaos aralığında düz çizgisel bir ilerleme her zaman mümkün değil ve gelişme inişli çıkışlı olmakta, çok seçenekli bir durum söz konusu olmaktadır. Doğa, mutlaklar ile gelişmez. Mutlaklık, değişmezlik demektir. Biyolojik evrim de bu keşmekeş aralığındaki gelişmelerle bağlantılıdır. Canlı türleri nesilden nesille değişime uğrayarak ilk halinden farklı özellikler kazanıyor. Milyarlarca canlı çeşidinin varlığı ancak evrimsel çizgisinin düz çizgide ilerlememesiyle açıklanabilir. Aksi durumda bu kadar canlı türünü izah etmek kolay olmayacaktır. Evrimsel gelişmede açığa çıkan en temel kurallardan birisi, daha sonraki gelişmenin bir önceki gelişmeyi de içermesi gerçeğidir*. Zıtlıklar birbirini yok ederek gelişmemiştir, yeni oluşumda, yani sentezde varlıklarını daha zengin bir oluşum içinde sürdürmüşlerdir.* En son canlı tür olarak çıkan insanın, kendisinden önceki diğer biyolojik süreçlerin izlerini taşıması buna en iyi örnektir. Böylece var olan hiçbir şey yok olmadığı gibi yeni biçimlerde varlığını sürdürmüş oluyor.

Primatlar.

İnsan türünün bir toplumsal varlık olarak insanlaşmasından önce primat yaşamı yaşadığı bilimsel bir gerçektir. İnsan kendinden önceki primat denilen türden koparak insanlaşıyor. Primat, insana en yakın takımıdır. Primatların çeşitli türleri vardır. Bu nedenle primatların tümüne maymun demek yanlıştır. Primat sözcüğü, bilinen kaba biçimiyle maymunu işaret etmez. İnsanların ilk maymunsu atalarıdır demek daha doğru olabilir. Bu, ortak atamızın yarı maymun yarı insan olduğu anlamına gelmez. Bugün bilim insanları insan ve maymunların ortak atası olarak primat denilen canlı türünde hemfikirler. Primatlar, memeliler grubundan bir takıma verilen isimdir. Memeliler, 33 takımdan oluşmaktadır. Her bir takım farklı bir canlı türüne evrilmiştir. Bu takımlar içerisinde primat takımı milyonlarca yılın sonunda insan türüne evrilmiştir. İlk taş alet yapan insanın

isimlendirilmesinde farklı görüşler olsa da en çok kabul göreni *Homo Habilitis*'tir. Yani insan evriminin ilk basamağı *Homo Habilitis*'tir. İlk insan gruplarının, *Homo Erectus* aşamasındayken, 1–1,5 milyon önce ilk kez Afrika'dan Ortadoğu'ya doğru geldikleri kanıtlanmıştır. Bunda değişen iklim koşuları rol oynamıştır. Yaklaşık 1 milyon yıldan beri ilk insan gruplarının "Verimli Hilal"de yaşadıklarını gösteren kanıtlar vardır. Bütün buzul dönemlerinde yaşam için denenen en uygun yer olmasından dolayı Verimli Hilal, gelişen insanların en fazla yoğunlaştıkları alan olmuştur ve tekâmül etmiş insanlık buradan diğer yerlere yayılarak halkları oluşturmuştur. Kısacası, bu süreçlerden müteakip (tasfiye ve tekâmül etmiş) hayvana ilahi ruhtan üfürüldükten sonra gelişmiş hayvan, insan olmuş haliyle bu bilimsel tarih düşüncesidir.

Dini devirtarih a göre ise
takriben bundan 12 binsene önce mezopotaya modern insan la âdemiyet mertebesine yükselerek Allah tarafından kendisine tüm esma bilgisi öğretilmiştir. Yukarıda anlatılmış ilahi yaratılışındaki Tağyir ise "Harsı (doğanın verimliliğini) da Nesli (gerek insan soyunu gerek hayvan neslini) de helak eder" (2/205) ayetinin anlattığı gibi, Ahriman/ şeytan payı zürriyeti olmuş olmaya işaret etmektedir; sapık zalimler Âdem'e üfürülmüş insanlık özünü (vicdan teakulu) yitirmek şeklinde tağyire uğrayıp haktan ve halktan uzağa düşerek âdemiyet makamından inip halktan olma şerefini kaybetmekle, geriye doğru bir inişle üçüncü süreç hayvanat derecesine düşmekle, zeki hayvan, onların deyimi ile gülen ve konuşan hayvan oluyorlar ki aşağıların en aşağısı olmuş oluyorlar.

Hayvan-ı Natıka

> *Yoksa onların çoğunu (şeytana pay olmuş ekseriyetin) gerçekten duyuyor, doğru düşünüyorlar mı sanıyorsun? Hayır, öyle değil; belki onlar tıpkı hayvanlar gibidir, hatta onlar gidişçe daha şaşkındırlar (25/44).*

Binaenaleyh, küfrün insana bakışı ve kavrayışı Hayvan-ı Natıka şeklindedir. Dolayısıyla bu felsefi düşünüşe göre, gelişmiş-yarı gelişmiş insan ayrımı yapılır, haliyle farklı yaratılmışlığa, sınıflaşmaya gidilir. Şöyle ki gelişmiş insan, yönetme kabiliyetine sahip, zeki ve gururlu kimsedir. Gelişmemiş insan ise yönetilmeye müsait, şefkat, merhamet, kardeşlik ve eşitlik isteyen ayrıca evvelkilerin masallarına kanan, duygusal, aptal kimsedir. Bu aptallar, acımasız ve güçlüden yana doğa kanunlarından habersiz zavallılardır elbette. Hizmet etmek için yaratılmış, bu beyni gelişmemiş ekseriyetin aksine, doğa yasasına uyumlu ve ondan faydalanmayı ve yaşama sanatını bilen, bencil, gururlu, korkusuz, acımasız ve zevkine düşkün, kurnaz ve aldatmayı bilen beyni gelişmiş kesim, istense de istenmese de kendilerine itaat ve hizmet etdilmesi için yaratılmış asaletli insandır ki tarih boyu egemen sınıf olmuşlardır.

İşte tarih bu egemen sınıfın destanı, kültür ve uygarlık eseridir. Doğrusu, yaşama hakkı yalnız bu sınıfındır. Zayıf olandan yana olup güçlü olanı engellememeli, çünkü doğanın yasalarına terstir. Acıma, merhamet ve benzeri duygular anlamsız, eşitlik ve kardeşlik düşünceleri mantığı olmayan boş hayallerdir. Bırakın güçlü olan geçsin, zayıf olanı ezsin ve yesin, işte tek geçerli kural budur. Kesinlikle biline ki gelişmemiş zayıf olan kesimin/sınıfın tek çıkar yolu, gelişmiş güçlü ve egemen kesime/sınıfa tam bir teslimiyetle kul köle olmaktır. Evet, sınıflı

toplum düzenlerine uyumlu bu Hayvan-ı Natıka insan felsefesinin kavrayış ve zihniyeti, orman kanununa pek de uygundur doğrusu.

Sonuç olarak, Allah'a halife olmanın gereği doğaya boyun eğmek değil, bilakis doğayı ve doğa yasalarını değiştirmekle yükümlü, olumlu anlamda insan örneğinin tam tersine olumsuz anlamda, sorumluluğunu unutmuş, doğaya boyun eğmiş, nefsinin esiri, kör, zavallı, aynı zamanda "küffar-ı füccar" insan örneğini sunmaktadır Hayvan-ı Natıka düşünüşü.

> (Nuh, bedduasında) Rabbim, dedi, yeryüzünde hiçbir inkârcı/zalimi bırakma, yerini, yurdunu dağıt, çünkü onları bırakırsan kullarını saptırırlar, yalnız facir, küffar (ahlaksız, nankör insanlar) doğururlar ancak (71/26–27).

YÜKSEK GÖK MEDENİYETİNİN İYİLER KÜLTÜRÜ

83/Mutafiffin Suresi.

18- Hayır, andolsun iyilerin kültürü illiyyîn'dedir.
19- Bildin mi sen, Illiyyîn nedir?
20- Gök medeniyetinin doruğunda, Tanrı şehrin içinde, yokluğun ilişmeyeceği yazılmış bir kitaptır o.
21- Ve ancak Allah'a yakın olanların görebileceği, sağlam kayıtlardır.
22- Haberiniz olsun ki iyiler nimet içindedir.
23- Tahtlar üzerinde etrafa bakarlar.
24- Yüzlerinde nimet ve mutluluğun sevincini görürsün.
25- Onlara damgalı saf bir içki sunulur.
26- Onun sonu misktir. İşte ona imrensin artık imrenenler.
27- Karışımı Tesnim'dendir.
28- Allah'a yakın olanların içecekleri bir kaynaktır o.
29- Doğrusu o suç işleyenler inananlara gülüyorlardı.
30- Onlara uğradıkları vakit birbirlerine göz kırpıyorlardı.
31- Ailelerinin yanına döndükleri zaman da eğlenmeye başlarlardı.
32- Halktan olanları gördükleri vakit 'işte bunlar sapıklar' diyorlardı.
33- Oysa onlar halkın üzerine bekçi olarak gönderilmemişlerdi.
34- İşte bugün de halk sınıfı/inananlar inkârcı zalimlere gülecek.
35- Koltuklar üzerinde etrafa bakacaklar.
36- Nasıl, inkârcılar yaptıklarının cezasını buldular mı?

> And olsun ki sana gök kültürünün yedi kısmını (Âdem'in geleneğinden Nuh, Zerdeşt İbrahim sahifeleri/ Avesta, Tevrat, Zebur, İncil've kuran) ve de o büyük okunuşu/Kur'an-ı Azim'i verdik. Kur'an'ı kültürden ayrı sayan o bölücülere inzal ettiğimizle/vahiy ile uyarıcılar gönderdiğimiz üzere, gelen uyarıcılar gibi bende bir uyarıcıyım de! (15/87, 89-91).

> Kendinden önceki kültür çeşitlerinden olanları doğrulayıp, onu beşeri kültürden korumak, neyin doğru neyin yanlış olduğu konusunda müheymin (denetleyip güvenilirliğini sağlayıcı anlamında) kültürü/Kur'an'ı, gerçek ideoloji ile sana indirdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet, sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma (5/48).

***Ayetlerin Hükmü*.**

Âdem geleneğinden *ilk peygamber Nuh'a*, zerdeş İbrahim'e gelen kültür çeşitleri (sahifeleri/avesta) kitaplar denilen kültür kayıtları içinde saklıdır. Bu gök kültürü, yani semavi kitaplar, asıl itibarıyla(26/196.) ayetin işaret buyurduğu gibi ilk sınıfsız toplumun, gök medeniyetinin devamıdır. İhtilaf dönemine girildiğinde vahiyle beslenerek zamana ve zemine uyumlu biçimde kısımlara ayrılmış ve gelişmiş iyiler kültürü halini almıştır; daha doğrusu, ayrısı gayrısı olmayan bir bütündür bunlar. Tek kitap sayılan bu kültürde bir kısmın, diğer bir kısmı nesih edecek bir durumda olmadığı, onda her çeşit bölünmenin veya beşeri kültürün ona denk sayılmasının asla caiz olmadığı ayetlerden anlaşılmaktadır. ilk peygamber Nuh yahut Nuhî habercilerdir (a.s.), yanlış yaygın kanatın aksine Âdem (a.s.) ilk insan türünün ismidir. 30/30. ayetin "İnsanları o din üzerine yaratmıştır, Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur ve doğru sabit din odur" şeklinde ayırt ettiği yaratılışta verilmiş insanlık dini ile vahiyle gelmiş hak dininin birbiriyle münasebeti yazımızda anlatılmıştır.

Kültürü asıl önemli kılan şey, onun gerçek ideolojiyi/ortaklığı/ sınıfsız toplumculuğu taşıma rolüdür. Her ne kadar bütün yükün ağırlığı ideolojinin omzundaysa da ideolojiyi, kültür doğuruyor. Kültürün kısımları konusu ile ilgili bir diğer önemli mesele, zararlı olmayan farklılıklara açık olmasıdır. Zaman ve zeminin de etkisiyle birlikte gök kültürünün kısımlarından kaynaklanan farklı yöntem ve ona bağlı farklı programların, insanlığın hayrına yönelik demokratik kurallar olarak serbest oldukları aşağıdaki ayetten anlaşılmaktadır:

> Her biriniz için konulmuş ***Şir'a***/idarede farklı uygulamalar ile ***minhac***/aynı ideolojide farklı çizgiler kıldık. Allah dilerse şimdiden sizleri sınıfsız tek toplum yapar, ancak o insanlık tekâmülünü tamamlayıp İlm-i Ledün'ün (doğaya boyun eğdirici yüksek bilgi) âlimi olarak kendi elleriyle kendi sınıfsız sınırsız tek toplumunu kurmalarını diliyor, öyleyse (insanlığın yararına dolayısıyla insanlığın kurtuluşuna yönelik yükümlü bulunduğunuz) tekâmül imtihanından dolayı iyilikte yarışın, hepinizin dönüşü Allah'a dır. O size ayrılığa düştüğünüz şeyleri (n hakikatini yakında kendi ayetleri vasıtasıyla) haber verecektir (5/48).

Kur'an-ı Azimi Doğru Tanımak

Kur'an ı doğru tanıma yolu Kur'an tarihidir.

Kur’ran tarihi ona bağlı Kıraat ilmiBilinince Kur’an la Mushaf farkı anlaşılır. Hz.Muhammed Kur’an ı yazdırmadı onun vefatında sonra halife ebubekir zamanında Kur’an ı ezber bilenlerin çuğu şehit olunca Zaruret icabı halife.ömer teşvikiyle ilk Mushaf yazıldı
.

İlk Mushaf

Halife. Ebubekir tarafından derlenen ilk Mushaf, onun vefatından sonra halife olan Ömer’e geçti. Ömer’in vefatı üzerine kızı, Peygamberimizin de zevcesi olan Hafsa’ya intikal etti. Halife Osman zamanında bu nüsha esas alınarak genç bir kur’an hafızı olan zeyd ibni sabit kontrulunda Kur’ân yeniden derlendi 4 nusha yazıldı Hafsa’dan aldığı ana Mushaf’ı kendisine iade etti.
Hafsa, bu Mushaf’ı sandığında saklıyordu. Ölümünden sonra Emevi hükümdarı Mervan ibn Hakem, bu ana nüshayı sandıktan aldırtıp karışklık çıkmasın gerekçeyle yaktırmıştır.

İmam Mushafı:
Halife Osman yazdığı Mushaf nushaları belli merkezlere gönderdi ve ondan sahabelerin yazdıkları sahifelerin ve Mushafların okunmasını yasakladı. Dolayısiyle kendi yazdıkları bu imam Mushaflardan başkasını yakılmasını emretti. Başta Abdullah ibni mesud olmak üzere sahabe halife osmanın bu emrine karşı çıktılar, yazdıklarını ona teslim etmediler.

Tabi hilafet makamı bu sahabelere baskı yaptı.

Humeyd b. Malik rivayet ediyor: İbn Mesud'un şöyle dediğini duydum: "Şüphesiz mushafıma suikast yapıldı. Kim mushafı kaçırıp saklayabilirse aşırsın. Çünkü Allah Kur'an'da şöyle buyuruyor: " Her kim emanete hıyanet eder ve kamuya ait olanı gizlerse, kıyamet günü onun sakladığı ile gelir"(Al-i İmrarı / 3: 16 1). Ben Resuluilah 'tan yetmiş süre ezberledim. Zeyd b. Sabit ise küçük bir çocuktu. Ben Resulullahtan aldığımı(emaneti) ortaya koyorum." Mushaflann yırtılması emredildiğinde Abdullah şöyle dedi: "Ey insanlar, Mushafları saklayın, şüphesiz kim saklar, muhafaza ederse, kıyamet günü sakladığıyla gelir. Kıyamet gününe siz den birisinin getireceği en iyi emanet sakladığı mushaftır. Kim mushafı saklayabilirse saklasın".

Humeyd b. Malik Abdullah b. Mes'ud'dan şu haberi rivayet ediyor: Mushaflarla ilgili emir verilince, bu durumu Abdullah b. Mes'ud kötü karşıladı sonra da: "Sizden kim mushafını koruya bilirse korusun, zira kim mushafını korursa kıyamet gününde o koruduğu Mushaf ile gelir", sonra da ": Zeyd çocukken ben Resulullahtan yetmiş süre öğrendim", dedi. A'meş Ebü Vail'den rivayet ediyor: İbn Mesut minberde bize bir konuşma yaparak şöyle dedi: "Kim mushafmı saklar korursa, kıyamet günü onunla gelir. Mushaflarınızı saklayın, bana Zeyd b. Sabit'in kıratıyla okumaını nasıl emredersiniz. Zeyd kâkülleriyle çocuklarla gelirken ben, Resulullah'tan yetmiş küsür sure öğrendim. Kasem ederim ki, Kur'an'ın ayetlerinin ne için indiğini bilirim. Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen birisini bilmiyorum. Sizlere diyorum ki, Allah'ın kitabını benden daha iyi bilen, uzlete çekilmiş kişinin gittiği bir yer bilsem oraya mutlaka giderdim". Abdullah b.Mes'ud'un Mushafina yönelik sert ifadeler kullananları ve hatta sansür koyanların biri de Haccac b. Yusuf es-Sakafı'dir.

İbnu 1-Esir'in "el-Kamil Fi't-Tarih" adlı eserinde şu haberi vermektedir: " Mushaflarla ilgili tartışmaların sürdüğü bir sırada Haccac b. Yusuf (meşhur hacacı zalim) şunları söyledi: " Ey insanlar, Allah'a yemin ederim ki, size şu kapıdan çıkmanızı emretsem ve siz de emrime karşı gelseniz ozaman kanınızı dökmek benim için helal olur. Abdullah b.Mes'ud'un kıratını okuyan bir kişi görürsem onun boynunu vururum ve onun kıratını mushafından domuzun kürek kemiği ile de olsa kazırım" İbni mesud ün büyük bir dinleyıci cematı oluştu dört bine yakın talebesi oldu. Mesela İmamı hanifi Numan ibnisabit'in hocası Hamad'ın hocası Elkame ibni mesud'in talebesidir, dolayısıyla imamı azam ibni mesud ekolun adamıdır.
İbn Mes'udu, talebelerine ve cemaatine mushafını yaymak, okutmak ve tefsir etmek için gayret sarfettiğini yazmaktadır. Yine onun mushafmı Halife Osman'a teslim etmemekte direnmesi neticesinde dövüldüğünü ve kabırga kemikleri kırıldığını ve hatta bu darb sonucu öldüğünü bazı kaynaklar yazmaktadır.

Sonuç olarak Halife Osmanın İmam Mushafları nerde?
"Halife Osman zamanında yazılan ve altı adet olduğu düşünülen mushaf örneklerinin hiç birinin günümüze ulaşmadığının tespit edildiğini dile getiren Tayyar Altıkulaç, "yıllardır dünyanın dört bir yanındaki en eski mushaflar üzerine çalışmalarını sürdürüyor.

Sahabe Mushafı:

Ona yakın sahabe mushafı vardır. Örneğin Halife abuberin kızı ayışa nın mushafında recim ayetin varlığı
her ne kadar resmi mushafda yoksada fıkıhde halen geçerlidir. Tarihi bilgiler gösteriyor ki, iki sahabinin (İbn Mes'ud ve Ubey b.Kab) kıraatları genel manada ihtilafların en şiddetilisi olarak zuhur etti. Hatta bu ihtilaflar bazı sürelerin Kur'an'a alınıp alınmamasına kadar vardı. İlk Müslüman tabakanın en büyük öğretmenlerinden olan Abdullah İbn Mes'ud ile Ubey b. Ka b, Peygamber' e atfedilen onları görevlendirdiğiyle ilgili rivayetlerle Kur'an metninin otoriterleri ünvanını almaları onların kıratlarının doğruluğudur.
Abdullah ibni mesud mushafı, kur'an tarihinde önemi:

. Şurası açıktır ki Peygamber hayattayken ibni mesud hazretleri vahiy toplamaya başlamıştır ve Kufe'ye tayin edilip orada bir Ku'ran otoritesi olarak kabul edildiği günlerde bunları bir mushaf haline getirmiştir. Her halükarda, Halife. Osman tarafından resmi cem işlemi yapılmadan önce onun mushafının orada kullanımda olduğunu ve Kufe'lilerce takip edildiğini görüyoruz. Osman resmi nüsha yı. Kufe'ye gönderip diğer bütün mushaflarm yakılmasını emrettiğinde İbn'ü Mes'ud, resmi nüshanın, kendisi Müslüman iken o zeyd ibni sabiti kast ederek daha inkârcıların belinde olan, yeni yetme bir genç tarafından yapıldığını söyleyerek olması gerekenin kendi mushafının tercih edilmesi olduğu nu iddia etti ve kendi nüshasını vermeyi reddetti. Bununla da kalmayarak, Osman mushafına aykırı olan kendi kıratının sıhhatine yönelik sansür ve propaganda idiaya karşı da şu sert ifadeyi kullandı: "Bir takım yetkisiz adamlar, kendi kendilerine Kur'an'da tasarrufa kalkıştılar."
Benim görüşüme göre "Kur'anı biz indirdik onu biz muhafa ederiz kavli celilin bir tazahürü Abdullah ibni mesud dur.
Halk için indirilmiş Kur'an-ı Azim'in ilk muhatabı sakınır aydınlardır.

> Elif lâm râ (rahman-rahim Allah). Bu, Rablerinin izniyle halkı karanlıklardan aydınlığa çıkarıp o güçlü ve övgüye lâyık olanın yoluna iletmen için sana indirdiğimiz Kitap'tır .(14/1).
> Muhakkak bu Kur'an /okunuş halkı en doğru, en gerçek olana/ideolojiye kılavuzlar (17/9).
> Elif, lam, mim. Doğruluğuna şüphe olmayan o kitap/kültür, korunmuş sakınan aydınlar için yol göstericidir (2/1–2).
> Ramazan ayı… Halka yol gösterici, gök kültür bilincini ve Furkan ideolojisini açıklayıcı Kur'an, onda indirilmiştir (2/185).

Kuran'ın ilk muhatabı korunmuş aydınlardır. Halklara kurtuluş yolu gösteren Kur'an, halkın önder kadrosu olarak aydınları görür, ama asıl muhatabı halktır ve davasının tümüyle halkın, dolayısıyla insanlığın kurtuluşu olduğu ayetlerden anlaşılmaktadır. Ayrıca "Ancak Allah saygısını, kullarından irfan ehli olan duyar" (35/28), "Tarihten dersler alarak sorumluluk alın ey ileri görüşlüler" (59/2) ayetlerinin hükmüne göre aydınlar, dünya halkına öncülük ederek halkın eliyle dünyayı düzeltip ıslah etmekle yükümlüdürler. Gerçek halk önderleri olan devrimci aydınlar öncülüğünde uyanmış halk toplulukları hakkında ayetler şöyle buyurmaktadır:

> Şimdi Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse, o gerçeğe karşı kör olan gibi olur mu hiç? Onu ancak akıl ve vicdanı temiz (gerçek aydın ve basiret sahibi) olanlar idrak eder. Onlar ki Allah'ın ahdine vefa ederler ve "Kal-u Bela" ilâhî sosyal kontratını bozmazlar ve Allah'ın kesin emri olan bölünmüş insanlığı birleştirirler. Onlar ki Rablerine saygı besler ve görülecek hesabın kötülüğünden korkarlar. Yine onlar ki Rablerinin rızasına ermek için sabreder,duayı bilinçli doğrulturlar, kendilerine verdiğimiz rızklardan gizli, açık olarak yoksullarla (halk mülkiyeti şeklinde) bölüşürler ve kötülüğü iyilikle/gerçek ideolojiyle defederler, işte Adın cennetine dönüşecek dünya yurdunun sonu onlarındır, hem de atalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden iyi olanlarla beraber o cennete gireceklerdir, melekler de her kapıdan onların yanına varacaklardır. 'Selam sizlere, sabrettiğiniz için! Bakın cennete dönüştürülmüş şu dünya yurdunun ne güzel sonucu' derler (13/19–24).

11. BÖLÜM

MUSHAF FARKLIKLARİ

"Allah katında tek din Hanefiye dir".

İbni Mesud Mushaf Sure 3 Ayet 17
Resmi Mushaf Sure 3 Ayet 19

"Ey şanlı Resul sana rabbından her indirileni tebliğ et, Ali bütün müminlerin mevlası olduğunu demezsen onun risaletini eda etmiş olmazsın, Allah seni insanlardan koruyacak, emin ol Allah kâfirleri muradlarına erdirmiyecek."(5/71) Sahabe Mushafı/ İbni mesud

"Allah katında Nebıyı nizin Ehlibeti valayetinden gayrısı illeri gelenleriniz ve akrabalarınız olsun, hiçbir faydası olmaz."(60/3 Sahabe Mushaf ibni Mesul) (5.67)

Kadır süresi
1-Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.
2-- Bilir misin nedir Kadir Gecesi?
3- Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.
4- Melekler ve Rûh (Cebrail), o gece Rab'lerinin katında her iş için Muhammed'e ve âli Muhammed'e iner de iner.
5- O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir.

(İbni mesut Mushaf)

" Gerçek Allah, Âdemi ve Nuhu ve âli İbrahimi ve âli Muhammedi süzdü: âlemîn üzerine ıstıfa buyurdu."3/30) İbni Mesud Sahabe mushafı

HakikatciAlevilik, Ehlibeyt'in ve enbiya nın atası Halklar önderi abu hanefiye yani hz. İbrahim şeriatı kübrası hakikatıyla amel üzerine olup ancak bir öğreti olarak, Diyalektik tasavvuf felsefesi kökeninden kaynaklanan Sınıfsız toplum ideolojisi eşitliktir. Kur'an da sık geçen Haniflık, İnsanlık imamı hz. İbrahim ifadesinde eşitlik dini (sırate sevviya) olduğunu aşağıdaki ayette açıkça görünmektedir.

"Babacığım! Hakikaten sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Öyle ise bana uy ki, seni eşitlik dinine hidâyet edeyım." (19/Meryem, 43)
"Allah katında tek din Hanefiye dir". (Abdi Ümmi Mushafı Sure 3 Ayet 17)
"Ey şanlı Resul sana rabbından her indirileni tebliğ et, Ali bütün müminlerin mevlası olduğunu demezsen onun risaletini eda etmiş olmazsın, Allah seni insanlardan koruyacak, emin ol Allah kâfirleri muradlarına erdirmiyecek."(5/71) Sahabe Mushafı/ İbni Mesud.

Bilimsel konulu yorumun diyalektik tarihselcilik yöntemiyle Kur'an halk dilinin kuralları dâhilinde anlaşılabilir. Kitaptan Kur'an, halk için indirilmiş, anlaşılır, büyük okunuştur; arındırılmış aydın insan olmak; Kur'an, Furkan'ın kitabıdır; Kur'an'ın sahasını ve kararlaştırılmış zamanını tanımak ve dili ideolojik bir kitaptır.

> Bu uydurulmuş bir hadis değil, fakat o, kendinden öncekileri tasdik eden ve her şeyi açıklayan bir kitaptır ki iman edecek millet için bir rahmet ve bir hidayettir (12/111).

> De ki: O, iman edenler için hidayet ve şifadır, iman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve onlara karşı çözülmez bir körlük olur (41/44).

> Kur'an-ı kitaptan/kültürden ayrı sayan o bölücülere inzal ettiğimizle (vahiy ile uyarıcılar gönderdiğimiz üzere) gelen uyarıcılar gibi, bende bir uyarıcıyım de! (15/89–91)

Halk İçin İndirilmiş, Anlaşılır.

> Biz halk için hakkı (gerçek ideolojisini) içinde barındıran kitabı sana indirdik, o halde kim yola gelirse kendi lehinedir, her kim de saparsa sırf kendi aleyhine sapar ve sen onların üzerine vekil değilsin (39/41).

> Anlaşılsın diye, hiçbir peygamber yoktur ki ancak o, mensubu bulunduğu kavmin diliyle, tarafımızdan gönderilmiş bulunmasın (14/4).
> Muhakkak, biz düşünsünler diye Kur'an'ı kolaylaştırdık da düşünen yok (54/17).
> Hem de halkın dili Arapça'yla indirdik (26/195).
> Yemin olsun ki bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden örnek getirdik, gerek ki iyi düşünsünler. Öyle bir Kur'an-dır ki halkın anlayacağı kültür seviyesinde ve halk diliyle pürüzsüz Arapça'yla getirdik ki korunsunlar (39/27-28).

Bir de ekâbir sınıf hakkında şöyle buyurulmuştur:

> Biz Kur'an ı anlamasınlar diye onların(zalim egemenlerin) kalplerine perde çektik, kulaklarına da ağırlık verdik (6/25).

Büyük Okunuştur.

Andolsun ki sana gök kültürünün yedi kısmını ve büyük okunuşu/Kur'an-ı Azim'i verdik (15/87).

Kuran birtanedir. Fakat Mushaf olarak en az on tanedir çünkü: kurandan maksat manadır mana buyutuyla kelamullah olup iktizai zatdır. Yoksa beşer sözleriyle arapcayla alakalı değil.

Ahmed b. Hanbel. Müsneden gelen şu hadisde:

"Kur'an yedi harf üzere indirilmiştir Hepsi de şafidir, kâfidir Azap ayetini rahmet, rahmet ayetini azap ayetine kanştırmadıkça Kur'an-ı dilediğiniz lehçede okumanız size zarar vermez. Bundan hangisi kolayınıza giderse onu okuyunuz"ı Abdullah b. Mes'ud, ihtilfa düştüğü kıratı peygambere bildirince Hz. Peygamberin kendisini azarladığını şöyle anlatıyor. " Adambirine "Ahkaf Suresi"inden üç ayet okumasını istedeim. Adam ayetleri Rasulullahın bana okuduğundan farklı okudu. Başka bir adama da aynı şekilde üç ayet okumasını istedim, o da Rasulullah'ın bana okuduğundan farklı okudu. Her iki şahsı da Peygamberin huzuruna getirdim. Peygamber gazaplandı. Yanında oturan Ali b. Ebi Talip dedi ki:" "Öğrendiğiniz şekilnde okuyunuz" Rasulullah bu uyarısmı her zemin ve mekânda tekrarlıyordu.

İşte bu itibarla Abdullah ibni mesudun mushafını tercih edilir.

KSÜ ilahiyat Fakültesi Dergisi 5(2005) s. ı -64 Abdullah b. Mes'ud ve Mushafının Kur'an Tarihindeki Yeri makalesinde Prof. Dr. M. Kemal ATİK Resmi mushafla Abdullah ibni mes ud mushafı arasındaki farklıkları kusursuz bir şekilde sure ve ayatlern cetvelli çerçeveyi vermiştir.

Arındırılmış Aydın İnsan Olmak gerekli

Âlemlerin Rabbinden indirme bu Kur'an'ı aydınlanmış temiz gönül sahibi/gerçek bilincini kavramış olanlar"mutahharin"/ kavrayabilirler/anlayabilirler ancak (56/79-80).

Ayet metninde geçen "mutahharin"/tertemiz olanlar ifadesiyle bahis konusu edilen temizlik, manevi temizliktir ve tertemiz gerçek aydınlardan kasıt 83/18. ayette geçen iyiler, 92/17. ayette geçen en muttaki olanlardır ki "Yemin olsun, biz, Musa'ya ve Harun'a hak ile batılı ayıran, korunanlar için bir ışık ve öğüt olan Furkan'ı verdik" (21/48) ayetinde ifade edilen aydınlık anlamında "ışık almış" ve 3/7. ayette bildirilmiş müteşabih ayetler konusunda düşünceleri geçerli, özü temiz kimseler kast edilmektedir. Açıkçası onun Kur'an'ı yorumlama metodu bu temiz özün tanıma dirayeti olup başka her çeşit usuldan bağımsız ve de egemenlerin tarafından konulmuş yöntembilim zincirlerinden kurtulmuş gönül aklıdır. İşte Kur'an'ın ilk muhatap olarak yükümlü gördüğü bu korunmuş aydınlardır, dolayısıyla peygamberlerin asıl varisleri ve haliyle halk hareketlerinin motoru sayılan bu sorumlu aydınlar, şüphesiz Allah'a taraftar topluluğun sürekliliğini sağlayan nüveleridir. Gerçek anlamda üstün aydın örnekleri (Abuzer, Spartaküs, Bedreddin
Ve Dedesultanla hobddin baba ve benzeri halkın devrim önderleri)dır
ki peygamberlerle bir sayılmıştır bu imametin gerçeğini şu ayet açıkça göstermektedir:

> "Allah'ın ayetlerini inkâr edip ve haksızlıkla peygamberleri ve halktan eşitlik ve insafı emredenleri öldürenleri acı azapla müjdele" (3/21).

Gerçek şu ki, bu ayetlerin işaret ettiği hükme göre, halktan tertemiz aydın önderler/kıyamet şafağında gelmekte olan aydın toplum/hidayet, özgürlük ve adalet rehberleri, Makam-ı Mahmud'un varisleri ve Kur'an'da Hz. Muhammed'e raci olunan zamirlerin muhataplarıdırlar. İşte Kur'an'ın bütün gerçeğine vakıf olan bu kimselerdir. Kur'an'ın bildirdiği zikir ehli ancak bunlardır.

> İşte yolunuzu zikir/gerçek ideoloji ehli olan bunlardan sorun ve dosdoğru öğrenin (21/7).
> Bizim yarattıklarımızdan, Hak ile aydınlatan ve onunla eşitliği sağlayan bir topluluk sürekli vardır (7/181).
> Onlar ki gönüllerine iman yazılmış ve Mesihî irfan ruhuyla da kuvvetlendirilmiştir (58/22).

Kur'an'ın Sahasını ve Kararlaştırılmış Zamanını Tanımak

İlk önnce şu bilinmelidir ki, samavi ktaplar sözlü kültürden ibarettir. Dolayısiyle Kuran da sözlü olarak geldiği içindirki kırat farklıkları vardır. Resülü ekrem ilahi kültürü anlamına gelen kuranı ezberletiyordu ama onu yazdırtmadı. Bir diğer husus, kuranın ihtiva ettiği anlamıyla ilgili şunu diye biliriz: Kur'an, kelamcılara göre felsefenin, sofulara göre sofizmin-mistizmin, fıkıhçılara göre muamelatın-hukukun, ahlakçılara göre ahlakın, bilimcilere göre bilim ve teknolojinin kitabı sayılıyorsa da öyle değildir. Her ne kadar ideolojik bazda ve ölçüde bu ekollerin temel kaidelerini, prensiplerini almışsa da onların zannettikleri gibi bu ekollerin

kitabı değildir. Keza muska, fal, cifir, nazar-mezar, tıp, teknoloji, kitabı olmadığı gibi, edille-i şerrîyenin dörtten biri/birincisi de değildir.

Dinî düşüncenin önemli bir kısmını ve insanlık tarihinin belli bir karesini ihtiva eden, dolaysıyla Ortadoğu geleneklerine bağlı Müslüman denilen bir kitleye mahsus olan ve sebebi nüzul kuralına sımsıkı bağlı olup geçmişe ait ve geleceğe hükmetmeyen hem de nasıh-mensuh kuralının gereği ayetleri biri diğerini hükümsüz kılmakla çelişki dolu olan ve de modası geçmiş tarihi bir kitap hiç değildir. Gerçek şu ki biiset ayetin yanı sıra anlatılmış birçok ayetin açık ifadesine göre Kur'an, yalnız gerçek ideolojinin (hak din / Hakikat) kitabıdır ve ancak bu sahada anlaşılır ve benzeri olmayan bir kitaptır. Dolayısıyla din adamı sınıfına değil, halklara indirilmiştir. İnsanlığın mevzuatının tümüyle mücehhez, geçmişte geçerli ve geleceğe hükmeden, insanlığı kurtuluş yoluna kılavuzlayan bu semavi kitap/Kur'an-ı Azim, elbet bedevî bilginlerin ipoteğinde değildir ve asla olamaz. Hele mele-molla oligarşisinin, kral monarşisinin güvence kitabı hiç olamaz. Kendi deyimiyle o, Furkan'ı açıklayıcı, halka yol gösterici kitaptır.
Kuran'ın Asıl Zamanına Gelince. Elbette Kur'an'ın öğretisi evrensel olup bütün zamanlara şamildir, ancak Kur'an'ın kararlaştırılmış zamanı kıyamete yakın süreçtir. Yani dünya devrim hareketini başlatacak aydın toplumun zuhur ettiği çağdır.
Devrisaadet Mantığı ile Kur'an'a Dönüş. Bu öze dönüş mantığının ana düşüncesi, insanlık binasının fıtrat çatlağını giderip birleştirmek gayesini taşımış Devrisaadet mantığından kaynaklanan kendi insanlık özüne dönüştürme hareket anlayışı olup öz itibarıyla Kur'an'ı kabul, hadisi bir kuran kabul etmeyıp onun nasihi olmayı reddetmek yöntemiyle Furkan'a giriş için Kur'an'a dönüştür. Bu pratik düşünceye göre dinin/ideolojinin tek kitabı Kur'an-ı Kerim'dir. Yani Kur'an'ın hükümlerini ihlâsla kabul edip Kur'an'ın her zaman için üstün bir yeterliliğe sahip olduğuna inanmak; Kur'an'ı gölgelendiren özellikle hadis ki bu ümmetin başına belâ olmuştur, dolayısıyla edille-i şerriye ve benzeri beşeri kaidelerle oluşmuş mezhepçiliği-tarikatçılığı terk edip onların yerine Kur'an'daki üsve-i haseneyi/numune-i imtisalı, dolaysıyla İsâr ahlakını ikame etmek en doğrusudur. Daha iyi bir yapı için mevcut yapıyı yıkmak düşüncesini güden bu tür Kur'an'a yaklaşım tarzına gelince: İlk önce Kur'an'ın açık hükümleriyle birlikte hareket etmek, ancak müphem ve müteşabih ayetlerden kaynaklanan farklı yorumlara müsamaha, hoşgörü göstermektir. Sonra Kur'an'ın dilini bilmektir; Kur'an'ı tenzil sürecini dikkate alarak ele almak ve içinde bulunduğu çağa sunmak, özellikle kıyamet şafağı zamanına göre -ki artık giriyoruz- yorumlamak ve Kur'an'ın getirdiği dini/ideoloji öğretisini mebdesinden başlayarak miada kadar dine/ideolojiye mahsus kronolojisi dâhilinde bir bütünlük içinde mütalaa edip kavramaktır.

Tabi ki her ne kadar Kur'an'ın dili Arapça ise de cahil müşrik Araplar'ın dili ile Kur'an'ın çağlar üstü vahiy dili aynı değildir, bu itibarla Kur'an'ın orijin dili dolayısıyla yüklendiği özel anlamı ve ideolojik/Furkanî maksadı ancak Kur'an metninden öğrenilmelidir. Devrisaadet'in son zaman dilimi-süreci göz önünde bulundurularak, peygamberin irtihalinden sonra, çağın siyasi mülahazalarından müteessir ravi-rivayet benzeri hiçbir şeyi katılmadan, karıştırılmadan, her çeşit katışıklıktan arındırılmış biçimde ve bilimsel zihniyetle, akla-makule riayetle bir yoruma tabi tutulmalıdır ki asıl itibarıyla bu dini yorumlamak anlamına gelir.

Yani Kur'an'ı anlamak, onun top yekûn dünya görüşünün ne olduğunu anlamaktan geçer. Bu ise diyalektik tarihselcilik yöntemiyle, Resul-ü Ekrem'in irtihalinden sonraki yaygın Mushaf dizisine göre tefsir tarzının aksine, din öğretisi esasından, yani mebdesinden hareketle Kur'an'ı yorumlama tarzıdır ki Kur'an hükmünden anlaşılan gaye bu olsa gerek. İşte bu hükme istinaden usul mantığında Kur'an'a yaklaşım anlayışında, asıl önemli olan onun ilâhi mesajını doğru kavrayıp olduğu gibi açıklamak gayesine yönelik dini tanıma (dini marifet bilgisi; yani risaletten bir tebliğ sunmak şeklinde hak dini yorumlamak) tarzıyla yorumlama benimsenir.

Devrisaadet'in Müslüman büyükleri salt Müslüman olma sorumluluğunun bir gereği olarak Kur'an'ı muhafaza etmek düşüncesiyle Kur'an'ı mushaf (yazılmışı bir araya toplama) durumuna getirdiler, gerek sure olsun gerek ayet dizilişi olsun Kur'an'ı bir kronolojiye bağlayıp daraltmak, o tarza göre tefsir yapmak ve usul tedvin etmek için düşünmediler.

Aslında vahyin, yüksek hikmetin âdetinden olan çağlar üstü evrenselliğe ve her çağın ihtiyacına cevap verecek kabiliyette olabilmesi gibi derin ve gizli hikmetler gereği, bir kronolojiye tabi tutulması doğru değilken ve bu bağlamda Kur'an ideolojik bir dile sahip olmasıyla farklı anlamlara gelme kabiliyetini temini için ki, böylece düşmanlarından muhafaza edilmesi sağlanır, dolaysıyla onlara karşı kapalı olup ve anlaşılmaması maksatlarına yönelik lüzumluluk arz ederken, sureler açısından olsun ayetler açısından olsun bu büyük okunuş için gerekli olan tenzilin tertibe bağlı olmamasını (kronoloji dışında olması gereklidir) göz önünde bulundurmadan bilakis Mushaf-ı şerife kronolojik yaklaşımla ve Arapçılık - lafazanlıkla (yani İlâhi mesajın anlaşılmasına öncelik verilmesi gerekirken tersine olarak salt şekilcilikle) yoruma tabi tutmak, artı Kur'anı hak dini(Tevhit dünya görüşünden kaynaklanan gerçek ideoloji/Furkan'ın) sahası dışına taşıyarak hukuk, felsefe, teknoloji ve ahlak kitabı olarak mutala ve takdim etmek çok yanlıştır. Ekâbir/hâkim sınıfın bel'am katı olan ruhaniyon anlayışın yorumlama yönteminin/mele tefsir usulünün, bir diğer yanlışı da vahyi vahiyden, dini asıl mebdesinde ayırmasıdır.

Gerçektir ki Kur'an hem diğer semavi kitapların/gök kültürünün üzerinde doğrulayıcı ölçüdür (müheymin), hem de onların devamıdır; Kur'an'da hiçbir hüküm/ilahi emir yoktur ki ondan önceki kitaplarda bulunmasın, Kur'an işbu hükümleri ancak ıslah edip düzenlemiştir.

Yani diyeceğimiz şu ki vahiy bir bütündür, ancak Kur'an'ı anlamak için bu kültürel bütünlüğe mutlaka itibar edilmesi gerekli iken, mele anlayışın resmi bilginleri onları (önceki kitapları) mensuh/hükmü geçersiz sayarlar, dolayısıyla vahyi akla-makule ters bir duruma getirirler, hakeza dinin vahiy kısmını, dinin fıtri geleneği kısmından/mebdesinden ayırırlar, hem de "Elbette insanlığın en son yaşantısı ilk yaratılış yaşantısı gibi olacaktır" (7/29

Kur'an'a eşitlik İdeoloji Kronolojisiyle Yaklaşmalıdır.

Semavî kitabın/gök kültürünün (özellikle Kur'an'ın) ihtiyaç duymadığı kronolojik tertip, ideoloji için son derce gereklidir, ve kitabın aksine ideolojnin olmazsa olmazı kendine has kronolojisidir. Toplumun /Dinin/ideolojinin

kendine mahsus çağlar üstü mebdeden, yani ilk yaratılış tek toplumundan nihai sınıfsız sınırsız cennet toplum hayatı olan miada kadar geniş kronolojisi bilinmediği için dinin gerek öncelikli konuları olsun, gerek bir bütün mevzuat tasnifi ve derecelendirmesi anlaşılmaz ve dinin fıtri kökeni olan Mebde konusu ile ilgili ayetler hakiyle bilinmez.

Dolayısıyla ahiret işlerini/ miadı gereği gibi anlayamayız. Böyle olunca dünya hayatını (maaşı), ona bağlı dinin ideolojik yapısını ve idealitesini, hatta sınıfsız orta toplumu (ümmeti-vasatayı) dahi yeterince kavrayamayız. İşte bu yanlış mantığa sahip bedevi yöntembilim bilginleri, dini bilimselliğe "zıtlaştırarak" hep bilinmez hale getirirler**.**

Ortaksız Tanrı/Canlı Evren Dünya Görüşünden Kaynaklanan ve Gerçek İdeolojiye Dönüşen Furkan Ruhu Hakkında 97/Kadir Suresi. (İbni mesud mushafı)

> Gerçek şu ki, Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik (1). Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sana bildiren nedir (2)? Kadir Gecesi, bin aydan daha hayırlıdır (3). Melekler ve ruh/cebrail onda Rablerinin izniyle Muhammede ve ali Muhammed e her bir iş için inerler (4). Fecrin çıkışına kadar bir esenliktir (selamdır) o (5).

İzahat

Furkan'ın Kur'an'dan ayrı olduğunu fark etmeyen Bedevilik zihniyetinin resmi bilginlerinin surenin başındaki "Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik" ayetindeki onu zamirinin Kur'an-a raci olduğuna dair iddiasının aksine, bu zamir Furkan'a aittir. Kur'an'ın hususi bir yöntemi olan lafız benzetme karinesiyle meseleye yaklaşılırsa, "Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız. Allah, her şeye güç yetirendir" (8/41), "Gerçekten biz onu mübarek bir gecede indirdik, gerçekten biz uyarıp korkutanlarız. Her hikmetli iş o mübarek gecede ayırt edilir" (44/3-4), "Allah 'Benden başka ilah yoktur, sırf benden korkunuz/benimle korununuz' uyarısını, mesajını insanlara duyursunlar diye dilediği kullarına kendi iradesi ile vahiy eşliğinde melekler gönderir" (16/2) ayetlerinin karineleri "onu" zamirinin Furkan'a raci olduğuna delalet ediyor. "Kadir Gecesi bin aydan hayırlıdır" ayetindeki "bin aydan" ifadesinden maksat 'ömre bedel'dir ki ümmetin ömrünü bildirmektedir, sonrası cemaattir. Orta toplumun/ümmetin dağılışından sonra 25/30. mucize ayetin beyanına istinaden Mehcuriyet devrine girilecektir.

Bu uzun devrin son dönemi Deccal ile tamamlanacak, Yecüc ve Mecüc istilası olacak ve Deccal'in gelişinden sonra 6/89-90. ve 7/46-47. ayetlerin bildirdiği ol nesli a'raf/üstün insan kavmi, Mehdi olan yüksek aydınlar toplumu (kavmi müvekkil) doğacaktır ki bu vahyin işaret ettiği doğrultuda aydınların tarih felsefesi dâhilinde yaptıkları basiretli gözlemler sonucu gerek Deccal'ın ve gerekse Mehdi'nin gelişlerinin tarihi olaylara bağlantılı tespitleri bir ideolojik yorumdur.

> Eğer siz Allah'a iman etmiş ve Furkan gününde (Bedir'de), o iki sınıfın çarpıştığı gün kulumuza indirdiğimize (Furkan'a, onu oluşturan Allah'ın gönderdiği gizli orduların gelişine) iman etmişseniz böyle biline (8/41).

Sembol ismi Mizan olan Furkan, haklıyla haksızın, hak ile batılın ayracı anlamına gelen ve sınıflı toplumculuğun karşıtı olan sınıfsız toplumculuk demektir ki ideolojik eylem ağırlıklı Hak'tan başkası değildir ve aşağıdaki ayetin ifade ettiği kıyamet şafağında oluşacak ideolojik oluşumdur:

Ve Dili İdeolojik Kitaptır

> Ey iman edenler, Allah'a isyandan sakınır ve iyi iş işlerseniz O, size Furkan oluşturacaktır (8/29).
> Allah sözün en güzelini, ideolojik kültür dilli/ikiz anlamlı geleceğe yorumlanabilir ve ahenkli Kitabı indirdi (39/23).

3/Ali-İmran Suresi.

1- Elif, Lâm, Mîm (Elihime, Mana/Allah).
2- Yani o, kendisinden başka tanrı olmayan diri ve yarattıklarını gözetip yöneten Allah'tır.
3-4- O, sana kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı hak (gerçek ideoloji) ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de yine O indirmişti.

Evet, Furkan'ı/sınıfsız toplumculuğu da O indirdi. Gerçek şu ki Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için çetin bir azap vardır. Allah çok güçlüdür, müstekbirlerden müstazafların intikamını alır.
5- Elbette ki ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz/o yapılan haksızlıkları görüyor.
6- Sizi, rahimlerde dilediği gibi şekillendiren O'dur. Kendisinden başka tanrı olmayan, şan, şeref ve hikmet sahibi olan O'dur.
7- Sana bu Kitab'ı indiren O'dur. Bu Kitab'ın bir kısım ayetleri kesin anlamlıdır (muhkem), bunlar onun özünü oluştururlar. Diğer kısmı da birden çok anlamlıdır (müteşabih). Kalplerinde eğrilik olanlar fitne çıkarmak ve keyfi yorumlar yapmak amacı ile bu kitabın birden çok anlamlı ayetlerinin ardına düşerler. Oysa onların yorumunu sadece Allah bilir. Köklü bilgiye sahip olanlar ise 'Bu Kitab'a/gök kültürüne inandık, O bütünü ile Allah katından gelmiştir" derler. Bunu ancak temiz akıllı aydın olanlar düşünebilirler.
8- Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetten sonra kalplerimizi haktan/gerçek ideolojiden saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki Sen bol ihsan sahibisin.
9- Ey Rabbimiz! Muhakkak ki Sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan ikinci oluşum zamanında bütün insanları bir araya toplayıp ilk yaratılıştaki gibi tek toplum kılacaksın. Muhakkak ki Allah, hiç sözünden caymaz.
10- Kâfirlere/hâkim sınıfa gelince onların ne malları ve ne de evlatları Allah'ın karşısında hiçbir işlerine yaramaz. Onlar Cehennem ateşinin yakacağıdırlar.
11- Gidişatları, Firavun soyunun ve daha öncekilerin gidişatı gibidir. Onlar, ayetlerimizi yalan saymışlardı. Bunun üzerine Allah da onları işledikleri günahlar yüzünden yakalayıp alaşağı etti. Allah, cezası çetin olandır.

12- O inkârcı kâfirlere de ki siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası ne kötü yerleşme yeridir.
13- Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta size bir ayet, bir işaret ve ibret vardır. Onlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, öbürü de kâfirdi ve karşılarındakini göz kararıyla kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımla dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda apaçık bir ibret vardır.
14- İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler çok süslü gösterilmiştir. Hâlbuki bunlar dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır.

15- De ki size, o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında cennetler var ki altlarından ırmaklar akar, içlerinde ebedî kalmak üzere, onlara hem tertemiz eşler var, hem de Allah'tan bir rıza vardır. Allah, o kulları görür.
16- Onlar ki 'Ey Rabbimiz! Biz inandık, iman getirdik, artık bizim suçlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!' derler.
17- O sabredenleri, O doğruluktan şaşmayanları, O el pençe divan duranları, O nafaka/parsa verenleri ve seher vakitlerinde O istiğfar edip yalvaranları (görür).
18- Allah, kendisinden başka tanrı olmadığına tanıktır. Meleklerle ilim sahipleri de kıst (eşitlik, özgürlük düzeni için kıyam) etmişlerdir ki o Aziz ve Hakîm olandan başka hiçbir ilah yoktur.
19- Doğrusu Allah katında din/düzen hanifin şariatı barış dır.

İzahat. *Mana*'nın, kültür-ideolojinin, ideoloji düzeninin ve gök kültürünün hükümlerinin (gök kültürünün kökenleri ile dinamik kabiliyete sahip çağlar üstü değişkenlerin ve onun ideolojik dilinin) izahatı gerekmektedir.

Mana. Birinci ayetin Hurufi mukataasının ifade ettiği anlama gelir ki Elif, Elihime/Mana demektir. Lâm, kendisinden başka tanrı olmayan Allah demektir. Mim, hayy ve kayyum demektir. Kur'an'ın anlayışına göre "elihime"yi ruhlar içinde üstün ruh veyahut mukaddes Tuva vadisinde Hz. Musa'ya çalılıkta konuşan ruh şeklinde anlamlandırmak ("O'nun benzeri [gerek madde gerek ruh olsun] hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." 42/11. ayetin hükmüne istinaden) yeterli yorum değildir. Belki madde ve ruh dışında bir varlık anlamında Mana olarak anlamak doğru olur. Hakeza, el-ilah ya da el-laha şeklinde lafızlarla Lafzatullah'ı Araplaştırmak gayretleri bu meyanda doyurucu bir anlam vermeyince, bu sefer Allah kelimesi için sözcük anlamı olmayan Arapça bir kelimedir denildi, tabi bu gibi akıldışı tanımlara itibar edilemez. Gerçek olan şu ki bütün dillerde benzeri olmadığı bilinciyle güzel isimlerle çağırılır.

Kur'an ve Furkan.
Gök kültürünün bir bütün olduğu, nesih ve mensuh düşüncesi Kur'an'ın onayı olmadığı, belki Kur'an'ın kendinden önceki kitapların üzerinde müheymin (doğruluk, yanlışlık ölçüsü) olduğu ayetlerden anlaşılmaktadır. Kur'an'a göre Kur'an kelimesinin anlamı gök kültürünü okumaktır. Yani semavi kitapları/suhufları öğrenmek ve de öğretmektir. Diğer bir deyimle nasıl ki Allah

lafzı "Zat-ı Samed"in özel ismi değildir, Kur'an'da Hz. Muhammed'e inen vahyin özel ismi değildir, ayetlerden anlaşıldığı kadarıyla. İdeolojiye gelince, gerçek anlamına gelen Hak ve Hak'la Batıl'ı, haklıyla haksızı bir birinden ayırma anlamına gelen, bir de şafak anlamına gelen Furkan ile tek toplum (sınıfsız toplumculuk Komün/Karye Sosyalizmi / Orteklık [ümmeti vahide] ideolojisi) aynı şeydir ki üslubu ideolojiktir.

Hakkın Düzeni. Halkların, insanlığın huzur-barış düzeni anlamına gelen İslâmiyet'tir/Allah'ın iradesine teslimiyettir ki Hakk'ın/Furkan'ın hedeflenmiş gayesi olup İbrahim dinin düzenidir.

Gök Kültürünün Hükümleri. Kültürün sabit ve kökenli hükümlerine Muhkemat denir. Çağlar üstü dinamik ve değişken/farklı anlamları olan hükümlerine de Müteşabihat denir ki dili tamamıyla ideolojiktir. İlk sınıfsız tek toplum geleneğinden gelen gök kültürünün kalıcılığı ve ideolojiye sarsılmaz kalıcı bir çerçeve verebilmesi için Muhkemat ne kadar gerekli ise, çağın ihtiyaçlarını karşılamak, hele özellikle kıyamet şafağı sürecinde dini/ideolojik gayeyi gerçekleştirmek için ve aydın toplumun risaletten tebliğini sunmak hükmünün gerçekleştirilmesi için Müteşabihat da o kadar gereklidir. Gelecek işleri için ideolojik dil gayet lüzumludur, aynı zamanda egemenlerin, gericilerin de sığınağıdır tabi. İdeolojik dil, aslında halk dili üsluplu olup açık olmakla birlikte, ideolojik bilince sahip olmayanlara kapalılık arz eden ikiz anlamlı, ahenkli ve tesirli bir dil biçimidir ki bu durum aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Yemin olsun ki bu Kur'an'da insanlar için her türlüsünden örnek getirdik, gerek ki iyi düşünsünler, öyle bir Kur'an'dır ki halkın anlayacağı kültür seviyesinde ve halk diliyle pürüzsüz Arapça'yla getirdik ki korunsunlar (39/27-28).

> Elbet bilinmeli ki Allah bir sivrisineği, hatta daha üstününü bir örnek yapmaktan sıkılmaz. İman edenler bilirler ki o şüphesiz haktır, Rablerindendir, lakin küfre saplananlar, Allah bu örneğiyle neyi kastediyor, derler, işte Allah onunla birçoklarını şaşırtır, yine onunla birçoklarını yola getirir. Hem onunla ancak o fasıkları şaşırtır ki Allah'ın ahdini onun misakı ile bağlandıktan sonra bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini istediği tek toplumu, insan birliğini ayırırlar ve yeryüzünde fesat yaparlar işte bunlar hep o hüsrana düşenlerdir (2/26–27).

> Hem onda hiçbir eğrilik yapmaksızın dosdoğru şekilde kulu (Muhammed'e) kitabı indiren Allah'a hamd olsun (18/1).

Özetlersek, iyiler kültürü, ortaksız tanrı dünya görüşü ve bu görüşün oluşturduğu sınıfsız toplum ideolojisi karye/komünden teşekkül eder. Önce canlı evren/ Vahdeti vucut ortaksız tanrıcılık dünya görüşü/cihanbini, sonra sınıfsız toplumculuk anlamına gelen Karye Sosyalizmi iştirakiye ideolojisi anlatılacaktır.

> Allah içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vaat etmiştir. Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl güç ve iktidar sahipleri kıldıysa onları da yeryüzünde güç ve iktidar sahibi kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini/Furkan düzeni eişitliği-özgürlüğü kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkudan sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar

> yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar/ Ehrimeni tanımazlar (mutlak özgürlük anlamında). Kim bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasıktır (24/55).

Bu ayet girmekte olduğumuz kıyamet şafağında/Mehdi çağında orta sınıfsız toplumculuk ideolojisinin düzeni barışın bütün dünyaya hâkim olacağını ve her çeşit şirkin, zulmün ve nankörlüğün kökünün kazınacağının Allah'ın uhdesinde olduğu müjdesini veriyor.

DİYALEKTİK TASAVVUFUN İLMİ KELAMI

Ortaksız Tanrıcılık Dünya Görüşü

> Onların çoğu, Allah'a ortak koşmadan inanmazlar (12/106).

> De ki ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim, şu var ki, bana ilahınızın ancak tek bir ilah olduğu vahyolunuyor, artık her kim Rabbine kavuşmayı diliyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir kimseyi ortak yapmasın (18/110).

> Oysa kendilerine, tek olan Allah'tan başkasına ibadet/kulluk etmemeleri emredilmişti. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları her şeyden uzaktır (9/31).

Ortaksız Tanrıcılık, yukarıdaki ayetlerin anlamıdır ki Tevhidi, Tekvini ve Ahlakı /insan tarih felsefesini içinde barındıran geniş kapsamlı doğru dünya görüşü /diyalektik tasavvufu oluşturur. Kendi doğal düşünüş kavrayışının gereği evreni canlı görür. Bu kavrayışta madde ve ruh/canlı evren dışında, üstün bir varlık olan vücudu mutlak yani *Mana* vardır. Bu üstün ve yüce varlık konduğu eşyayı etkin ve kutsal kılar, ondan göçünce o eşya eski halini alır. Konup göçen, ama aynı kalan *Mana*, tenezzül ederek, yani basit bir şeye börünce o şey çoğalarak ve çeşitlenerek vücud-u mukayyet evren yaratıldı, dağılarak da onu yönetiyor.

112/İhlâs Suresi

1- De ki: O, bir olan Allah'tır.

2- Allah Samet'tir(Kendinde varlık anlamında ilahi zat) yani tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği bütün mevcudatın aslı zâttır, Varlığı zorunlu olandır.
3- Ne doğurdu, ne de doğduruldu.
4- Hiç kimse onun dengi ve benzeri olmamıştır ve olamaz.

İzahaat:
"El-vucud el-mutlak aslu kulli vucud" Mutlak Varlık tüm varlığın kaynağıdır
Salt varlık , masdari(yani bu feleq mertebesinde) belirli varlıktir. Doğrusu belirsisiz varlık olan kör nokta da, ilk teayondur, öncesinde ne ismi nede cismi vardı tabi burada varlık yokluk özdeş olup tezat diyalektik söz konusu değildir.Mutlak yoklukta varlık olmayacağına göre belki ğaybul ğuyubdır, bu itibarlada aklen varlığı zorunludur.
Gerçek Tevhit, hikmet-i âli/yüksek felsefe, irfan bilgisidir ki konusu, her varolanın aslı vucudı mutlak/Mana Zat-ı Samed'dir. İhlâs suresinin felsefi yorumu olup, *Mana*'nın keyfiyeti hakkında ne teşbih içkin /eşya gücü, tabiat kanunudur, ne de tenzih aşkın/ belki bir Tevhit hali düşüncenin ifade edilişidir Tevhit. Doğrusu bu yüksek düşünce beşeri idrakin en üstün şuur mertebesidir. Zira gerçek olan şu ki akıl ile Allah'ın varlığı ispat edilir, ama onunla keyfiyet-i ilahi bilinmez. Haliyle aklın bir mahsulünden ibaret felsefe de bu minval üzeredir. Tevhit düşüncesinin mantığı gereği, madde ve ruh dışında üçüncü varlığın Mana (Hestî-i Sade, vücud-u mutlak) olması nedeniyle, madde ve ruhtan ibaret olan bu kâinatta ("O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir." 42/11 ayetinin de bildirdiği üzere) benzeri yoktur ve olamaz. Dolaysıyla kâinat madde ve ruhtan ibarettir. Bilim, zat-ı ilahi konusunda aciz olup ilmî meblağ (bilimsel gelişmenin en son tekâmül sınırı), keyfiyet-i ilahi hakkında şimdilik kararsızdır ve onun varlığına da yokluğuna da karar verememektedir. Ancak riyazet ve mucahedeyle ve diyalektik mistik mantık verisi olan vicdanî irfan şeklinde tertemiz gönüllerde seyreden keyfiyet-i ilahi, muşahade sahası ve konusudur ki işte bu imanın gerçeğidir, haliyle bu ilmî meblağın aşılması anlamına gelir, ilmî reddiye değildir.

Varlık Birliği Hakında

57/Hadid Suresi

1- Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O, aziz ve hakimdir.
2- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O, diriltir, öldürür, O, her şeye güç yetirendir.
3- O ilktir, sondur, zahirdir, batındır. O, her şeyi bilendir.
4- O'dur ki gökleri ve yeri altı günde yarattı. Sonra arş üzerine istiva etti. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, ona çıkanı bilir. Nerede olsanız O, sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görmektedir.
5- Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler O'na döndürülecektir.

6- Geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü gecenin içine sokar. O, göğüslerin özünde (saklı) olanı bilir.

İman ve İyilik

Şüphesiz inananlar, Yahûdiler, Hıristiyanlar Sâbiiler ve saire her kimki Allah'a ve âhiret gününe /insanlığın gelecek o altın çağına inanır ve ona yönelik iyi işler yaparsa Rableri katında mükâfâtı vardır; asla bunlara korku yoktur ve üzülmeyeceklerdir (2/62).
İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere inanır. (Allah'ın rızasını gözeterek) yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, niyazı doğru yapar, zekâtı mal ortaklığı şeklinde verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder. İşte doğru olanlar, bu vasıfları taşıyanlardır. Müttakîler ancak onlardır (2/177)!
Bu ayetlerde imanın gerekleri için inkârcılara değil de inananlara mükellefiyet verilmesinin nedeni, Tevhid'e, Risalet'e ve Miad'a vurgu yapmaktadır. Beşeri fıtratta küfr-ü mutlak/tanrıtanımazlık olmadığı için sosyolojik bir vakıa olan Batıl'ın varlık kaynağı olan Şirk'in mücadele yöntemi, Risalet'i (Allah tarafında kitap ve elçiler gönderilmesi) ve Miad'ı/ahiret hayatını inkârdır. Ekâbir sınıfın dini olan Batıl, tercih ettiği sınıflı toplumun lehinde sınıfsız tevhit toplumunun ifsadına yönelik ulûhiyette tevhit yerine ulûhiyette şirkin ikame edilmesidir. Zira ulûhiyette tevhit, toplumsal tevhidi/sınıfsız toplumu gerektirir zaten din tek toplum demektir. Risalet'e (yani semavi kitaplar ve peygamberlere; çünkü peygamberler de sınıfsız toplum savunucuları ve halkın sınıfdaşlarıdırlar), Miad'a/gelecekte oluşacak nihayı sınıfsız topluma yönelik oğraşı veren inanan yoldaşların arasında düşünsel olsun kurumsal olsun tefrikalar yaratmak ve fitne fesat sokmak, Batıl'ın olmazsa olmaz başarılı sınıfsal mücadele yöntemidir.

Bu itibarla toplusal tevhit için asıl olan tanrısal tevhit olduğu kadar, müstazafların veraseti/imameti ile başlatılacak insanlık dirilişinin gerçekleşmesinin temeli Risalet ve Velayet düşüncesinde birlik ve birlikte harekettir tabii ki imanı, nazariyeden/düşünselden pratiğe, yani ameli erdem makamına çıkartmaktır ki ayette yapılan vurgunun maksadı budur. Bu şartların detaylı tanımı ve açıklaması aşağıdaki ayetlerin anlattığı şekildedir:

> İnanıp da imanlarına herhangi bir haksızlık bulaştırmayanlar var ya, işte güven onlarındır ve onlar doğru yolu bulanlardır (6/82).
> Her kim imanı inkâr ederse bütün amelleri boşa gitmiştir ve ahirette o hüsrana uğrayanlardandır (5/5)
> (Allah) "kime dilerse hikmeti ona verir, şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp düşünmez (2/269)

İman, kuru mistizmin anladığı tarzda yalnız bir kaç şarttan ibaret olmayıp belki bu şartlarla birlikte her biri hikmet kaynağı olan Tanrı, doğa ve insan konularını hikmetiyle ihtiva eden Diyalektik tasavvuf doğru dünya görüşünü ve hakikat düzeni(hakikat komün düzeni) inkar etmekle "Allah'a karşı yalan söyleyenden

ve kendisine geldiğinde yalanlayandan daha zalim kimdir? Kâfirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok?" (39/32) ayetinde bildirilmiş "doğru (canlı evren, cihan bini Hak düzeni) dünya görüşü" olup doğal diyalektik düşünüşe ve canlı evren düşüncesine sahip kök öğretidir. Dünya Görüşü, isminden de anlaşıldığı gibi, zihinsel algılama, düşünsel tasarım olarak şahsın evrenin yaratılışı, kavranışı ve dünyanın şekli, büyüklüğü hakkında beslediği kanaat ve kafasında taşıdığı düşünsel yapıdır.

***Ayetler Açısından Diyalektik Düşünüş ve Canlı Evren*.**

Yeryüzün de gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin. Çünkü doğrusu gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. " Görmedin mi ki gerçekten göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azap hak olmuştur." (22/46 ve 18) Bu ayetlerden anlaşıldığı üzere ortaksız tanrı dünya görüşünün/ diyalektik tasavvuf düşünüş yöntemi,

12. BÖLÜM

Anlık mantık,Diyalektik Mantık Ve Mistik Mantık

Her birini kendine ait sahasında yeri yerine kullanmaktır ki bu,ilim ve akılla gönlü birleştirici doğal düşünce usulüdür, Aklı mamul ilim ve akli- ameli vicdan, yani gönül aklı anlamında, kötülük emretmeyen bu idrak melekesine akıl denir, bununla birlikte iyiliğe de kötülüğe de işleyen idrak melekesine ise zekâ denir. Öyleyse akla dayanmayan bir inanç iman olmadığı gibi vicdana dayanmayan akıl da temiz akıl değildir; dolaysıyla ilimsiz akılsız mistik inanışlar iman olmayıp belki birer ham düşünüştür, vicdansız, gönülsüz teakul/akıl yürütme gerçek anlamda akıl değil, belki kirli bir idrak kabiliyetidir. Temiz teakul farklıdır, çünkü o fıtri mantığın mahsulüdür. İşte bu doğal düşünüşe sahip olan iman, evreni canlı görüp madde ile ruhun birlikteliği kavrayışına sahiptir, bunların birini diğerinden ayrı görmediği gibi, birini diğerinin türevi, dolaysıyla yansıması

olarak da görmez; madde ve ruh belki birlikte, tevhit durumunda salt varlığın görünüşü oluştururlar.

Evrenin canı olan külli ruha gelince; iyi ruhlar, meleklerdir ki normal olanlar, üstün olanlar/mükarrebinler gibi kısımları vardır. Ayrıca belirtilmelidir ki melek (uzaylılar) ve melaike birbirinden farklıdır. Kötü ruhlar ise Ehrimen/ İblis-şeytanlardır, en büyük _şeytanın aslı evrendeki ruhsal durumuna iblis denir. Karışık ruhlar, ise cinlerdir. Çünkü iyisi ve kötüsü vardır, dolaysıyla iyiye kabiliyetli oldukları içindir ki "Cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etmeleri için yaratmışımdır" (51/56) ayetinde buyrulduğu üzere Allah'a kullukla mükelleftirler.

Cinn Adam İnsŞeytan Zürriyeti

Vahdet -ı Mevcut gereği bütün mevcudat akrabadır ve her şey birbirine bağlıdır. Âdemi özü/tanrısal ruhu yitiren insan, kendine yakın varlık olan cin ruhunu almaya kabiliyetli olur, dolaysıyla da ruhen cin bedenen insan beşer türü olmuş olur ki bu durum şu ayetlerden anlaşılmaktadır.

> "Bir de şu gerçek var insanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırlardı ve onların taşkınlıklarını arttırırlardı". (72/6)
> "Ey cin toplumu siz insanlarla epeyce çoğaldınız ha." (6/128)

Doğrusu insan iyi ve kötü ruhlarla doludur, haliyle hangi ruh insanda yoğunsa ona nispet edilir. Âdeme üfürülmüş Tanrısal ruh/***geist*** insanın temel özelliğidir, bu farklı ruh ancak temiz akıl ve de takva ile korunabilir, yani insan bu âdemi özünü muhafaza ettikçe gerçek anlamda insan/biz ruhuna sahip ***Nasnameye*** sahiptir, aksi takdirde ekseriyetle cin olur ki en şeriri de şeytan/ol ben ruhunun sahibi ***Hannas***tır.

> "Ey insanoğulları! Siz beni bırakıp onu (iblisi) ve zürriyetini dost mu ediniyorsunuzş." (18/50)
> "İşte böylece biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Bunlar aldatmak için birbirlerine vahiy ederler. Rabbin dileseydi, bunu yapamazlardı. O hâlde, onları iftiralarıyla baş başa bırak." (6/112)

İblisin/Ehrimen zürriyeti insan şeytanların varlığı açık bir şekilde ayetlerden anlaşılmaktadır. Yine doğa açısından değil insan açısından başa bela büyük düşman olan kötülük ilkesi, şeytanın mevcudiyet sebebi olan insan hamlığıdır. Tekâmül hikmetine binaen acele olarak yaratılmış insan imtihan görmektedir, ne zaman ki tekâmülünü tamamlar hamlığı giderse, sebebin kalkmasıyla sebebin sonucu kötülük ilkesi de o zaman varlığını yitirir. Tabii ki, nefsin gerçeği de anlaşılmış oluyor böylece.

“Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur” (47/19).
“Ey iman edenler, iman edin” (4/136)

Yorum

Kelime-i Tevhidin Hakiki Anlamı
Yukarda anlatılan bu ayetin zahiri anlamın dışında birde hakiki anlamı vardır." Ey iman edenler iman edin". Yani kamil derecede iman kast diliyor ki hakka -hakikatlara aşk derecede bağlılıktır. “Bil ki Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur” hakikat anlamı: olan Güzellik, Bilgi, doğruluk, adalet-eşitlik, özgürlük, akıl- Vicdan, ilim ve hayat enerjisi şafkatlı,merhmetli ışığın ruhu mabud dur (Ahura mazda) tanrıdır. Mefhumü muhalif olarakta : çirkinlik,cehalet, eğrilik- yalan, adaletsizlik haksızlık işkence,öldürücülük ve yokluk, karanlık-sapıklık ruhu-enerjisi olan iblis/Ehrimen, ilah ve mabud değildir.
Bu itibarla, Güzellik bilgi, doğruluk, adalet- eşitlik, özgürlük aşığı kamili ekmel mümindir velevki kelime i tevhid getirmezsede. Bir kişi de günde bin kere kelime i tevhit virdi çeksede: çirkinlik,cehalet, eğrilik- yalan, adaletsizlik haksızlık işkence,öldürücülük yaparsa hakiktta iblisin kulu ve ehrinene bağlıdır.

Ibn.u'l- Arabi,
"aşk", bütün ibâdet şekillerinin temelidir. Ibadet etmek ibadet edilen şeyi sevmektir. Fakat "aşk", Ibnu'l- Arabi ye göre bütün varlıklara nüfaz eden ve onlar ı birbirine ba ğlayan bir ilkedir. Şekil bakımından pek çok ise de, bir evrensel cins teşkil etmektedir. O, asil birliktir; ilahi Hüviyetin kendisidir. Bundan dolayı ibadetin en yüksek ve en hakiki konusu, Allah'ın ibadet edildiği en yüksek tezâhür (meclasi), aşktır. Aşka yemin ederim ki, Aşk bütün aşkların sebebidir; kalpte yer alan Aşk olmasaydı, aşk'a (Allah'a) ibadet edilmezdi.

Ey murğ-i seher zi-pervâne biyâmuz
K’ân sûhterâ can şüd ü âvâz neyâmed

Ey seher kuşu! Aşkı pervâne (kelebek) den öğren.
Zira o yanmışın canı gitti de sesi çıkmadı.

Sâdî Şirâzî

Murğ-i seher sabah erkende ahu fiğan eden bülbül aşıkın semboludur. maşıku da gül dır, hal diliyle deniliyor ki, ey bülbül sen aşkta acemisin çünkü çok görültü yapiyosun. sen gel de gerçek aşıklık dersi kelebekten öğren çünkü o ateşperesttir ateşte ışığı görür görmez hemen dalar yanar kül olur seste etmez. bundan dolayı darbı mesel olmuştır.

Pervane gibi yanmayacak nar-ı ' aşka ten
Ol şem '-i hüsne vasil olmazsın cihanda sen

Birde sırrı hakikatı ışığın ruhunda gören
Hz. zerdüşt İbrahim narı namruta
duçar kaldı. onun teb ası ondan aldığı işıkla
namrutlar narına göğüs gerdiler. Yine Alinin
nuru velayeten ateşlere girdiler tevhit ı hakikat
belki babi hakikattır dediler.böylece

pervaneye benzediler. Bir yakın örnek:

Bugün dost yaralanmış
yine gönlüm hoş değil
Her yanı parelenmiş
Yine gönlüm hoş değil
Her yanı parelenmiş
Yine gönlüm hoş değil

Dost hasreti zor imiş
her dem ahuzar imiş
Dert adamı yer imiş
Yine gönlüm hoş değil
Dert adamı yer imiş
Yine gönlüm hoş değil

Akarsu'yum yansamda
kül olup savrulsamda
Bazı bazı gülsemde
Yine gönlüm hoş değil
Bazı bazı gülsemde
Yine gönlüm hoş değil

Alev nurundan Ali ye Ali den aleve göğüs geren
Devrim için fitil olup alevde sema dönen

Aman sönmesin Alevi alev, tevhit lafazan değil
Tevhidi hakikatta payıdar olmz alevi sönen

Klebek hikayesine dönersek:
Şem/mum görkemli, dimdik duran karşı konulmaz bir sevgiliyi temsil eder. kendinden asla ödün vermez pervane aradığı ışığın izini bulur. Aşkla uçar şem'e doğru kanatlarının rüzgarı şem'in aşk ışığını titretir biraz daha yaklaşmaya dönmeye başlar. daha da yakın olmak ister aleve yaklaştıkça çırpar kanatlarını şem'e ışık veren, aşk veren ince uzun ipe erişmek, aşkının ibadetidir yanmak. Engel olamaz kendine eriyen mumun çıkarttığı minik topakcıklar gözyaşları misali çevrelemiştir şem'in vücudunu pervane şem'in gözyaşlarına konup, onlara tutunmayı öğrenir. sonun başlangıcını hissetmeye başlar Pervane şem'i sona yaklaştıran gözyaşları pervane'nin aşkla yok olma nedenine dönüşür. Aleve daha yakın, daha şiddetle aşkla çırparak kanatlarını, döner durur Şem'in etrafında o'nu kurtaracak bir yol bulamayacağını fark edince acısına ortak olmayı seçer alevin etrafında aşkla dönerken, aşkının içindeki can fitiline bırakıverir kendini, aşkını, canını usulca şem'in gözyaşlarından yarattığı eteğinin

üzerine düşüverir cansız bedeni bunu fark eden şem için direnecek bir neden kalmaz artık gözyaşlarını pervane'ye örtü yapar, o'nu aşkıyla sarmalar ve yavaş yavaş üzerine akarak aşklarını sonsuza kadar bir araya getirir.

İlmi kelamdaTarihselci Tevhidin Diyalektik Tahlili

Doğru dünya görüşü diyalektik tasavvuf, elbette tanrısal tevhitle oluşur, toplumsal tevhitle ancak tekâmül bulur. Tevhit nazari planda tümdengelim, yani tanrısal tevhitten toplumsal tevhide oradan da bireysel tevhid (tanrı-insan birliği olan üstinsan) e ulaşılması şeklindeyse de pratik planda tümevarım, yani toplumsal tevhitten tanrısal tevhide ulaşılması şeklinde olduğunu "Lâ ilâhe illâllah" tevhit kelimesinden ve onu tefsir eden 2/256. ayetten anlaşılmaktadır. Kur'ân-ı Kerim'de tevhit üzerinde önemle durulmuş, Allah'ın ortağı ve benzeri olmadığı sürekli vurgulanmıştır. Bu, diyalektik tarihselcilik metodunun işleyişi yüzünden olsa gerek ki Kur'an Allah'ın varlığını ispat yoluna gitmek yerine (Kur'an ayetleri, hiçbir zaman direkt olarak Allah'ın varlığını ispat etmeyi hedef edinmemişlerdir), tek ilâh/ortaksız tanrı ve tek ümmet/sınıfsız toplum konularını sürekli işlemiştir; toplumsal tevhidi, geliştirilmiş kurtuluş teolojisinin en üst aşaması şeklinde odak kavram haline getirmiştir. İkiz kavramlar olan toplumsal tevhidin ve tanrısal tevhidin irdelenerek izah edilmesinden sonra evrensel tevhidin/tekvinin ve bireysel tevhidin/ahlakın açıklanması gerektiğine inanıyoruz.

Kurtuluş Teolojisinin Üst Aşaması Toplumsal Tevhit İse

> Toplumunuz sınıfsız tek toplumdur ve Ben de sizin rabbinizim. O halde gereği gibi ibadet edin (21/92).

Öyleyse inananlar, sınıfsız tek toplum düzenine/Allah'ın ipine sımsıkı sarılarak, ayrılıp parçalanmayacaklar ve eşit, kardeş olacaklar:

> İnananlar, kendilerine Allah'ın ayetleri geldikten sonra parçalanıp sınıflaşanlar gibi olmazlar (3/105).

Tevhit, toplumsal şirke (sınıflı toplum düzenine) karşı mücadeledir.

> "De ki: 'Ey kitap ehli! Bizim ve sizin aranızda eşit olan bir kelimeye gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim; O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım; bazımız bazımızı Allah'tan başka rabler olarak edinmesin.' Eğer yüz çeviririlerse 'Şahit olun, biz Allah a teslim olanlarız' deyin." (3/64)
>
> "İman edenler Allah yolunda savaşırlar, küfredenler de Tağut yolunda savaşırlar. O halde, şeytanın dostlarıyla savaşın; bilinki şeytanın hilesi zayıftır." (4/76)

Sosyal hayat nizamı olarak tevhit, halkın bilgisizliği ve şuursuzluğuna dayalı veya onlara zulmetmek üzerine kurulan cahili ve tağutî sistemleri temelden değiştirecek ideolojik projeler sunar. Toplumsal tevhit, sırf fikrî ve nazarî bir akide değil; eyleme yönelik, pratik çözüm yolları sunan ve ileride genişçe anlatılacak sınıfsız toplum ideolojisi Karye komünün bir üst aşaması olan Ortaklık düzenin altyapısıdır. Tevhit veya vahdeti vucud akidesi, yalnızca tabiat ötesi/metafizik konulara izah getiren ve ahlak ile ilgili konularda söz konusu edilebilecek bir tasavvur değil; şirk temeli üzerine oturmuş tağutî sistemlere karşı muvahhitlere/tek toplumculara planlı, programlı bir hareket mantığını dolayısıyla ideolojik eylemi sunan devrimci bir başkaldırıdır.

Diyalektik Vahdeti vucudun sosyal varlık akidesi, pratik, eyleme dönük bir hareket ve toplumsal şirke/sınıfçılık temeline dayanan sistemlere bir başkaldırı ve egemen sınıfa karşı siyasî, iktisadî, sosyal ve hukukî bir ideoloji olmasaydı, tarih boyunca bu öğretiyi kavimlerine sunan bütün peygamberlere karşı savaş açılır mıydı?

Hanifdin güneşi doğduğu sıralarda Mekke'de hayatlarını sürdüren "Hanifler"in konumu, bu konuya ışık tutması bakımından oldukça önemlidir. Resul-ü Ekrem'e peygamberlik görevi verileceği dönemde Mekke'de Hz. İbrahim'in dini üzerine yaşayış sürdürdüklerini iddia eden Hanif dini/ideolojisi taraftarları vardı. Bunlar, putlara tapmaktan vazgeçerek Hz. İbrahim'in yoluna girmişlerdi. Bunlar, Allah'ı birliyor ve kavimlerinin putları adına kestikleri kurbanları yemiyorlardı. Panayırlarda tevhidin hakikati ile ilgili nutuklar söylüyorlar, putların batıllığına dair deliller getiriyorlar ve onlara tapmamayı öğütlüyorlardı.

Ne var ki Hanif dininden olduğunu iddia eden bu kimselerin savundukları düşünce, sadece zihinde taşınan, salt fikir ve kuramsal inanış ve anlayış olmaktan öteye gitmiyordu. O yüzden müşrik Mekke toplumunda en ufak fikrî ve pratik bir etkinlikleri yoktu. O putperest toplumda ortaya koydukları fikirleri, sadece nazarî inançtı. Bunun için de bu kimseler, şirk temeline dayalı o cahili toplumda müşrik putperestlerle aynı ortamda, birbirleriyle fiilî olarak çatışmadan yaşıyorlar ve bu konumları kendilerini fazla rahatsız etmiyordu. Kokuşmuş bu inkârcı sınıflı toplum düzeninin geleneği, göreneği, örf ve âdetlerinin pratik olarak içindeydiler. Bu yüzden, pratik yaşamdan uzak bulunan ve sadece nazariye olmaktan öteye gitmeyen tevhit akidesine bağlı olmaları, onları o haysiyetsiz yaşayış tarzından, cahili ortamdan ve kokuşmuş zulüm tasallutu altında zelil bir hayat sürdürmekten uzaklaştırmıyordu.

İslâmî hareket davetin en önemli ve temel maddesi, toplumda eiştliğin ispatı ve toplumsal şirkin reddi olduğu için, cahili Mekke atmosferinde, yerleşik sınıflı toplum düzeni içerisinde gündeme gelen tevhit akidesi, eşit ve özgür bir yaşam biçimini göstererek, devrimci bir kimlikle işe başladı. Furkan İslam'ın siyasî, iktisadî ve sosyal bir sistemin ve hayatın bütün alanlarına hükmeden bir nizamın adı olduğu net bir şekilde ilan edildi. Gerek tanrısal gerek toplumsal olsun şirkin her çeşidinin çürütüldüğü deliller ileri sürüldü ve gayet özlü bir şekilde insanlar tevhide/tek tanrı ile tek toplum'a davet edildi.

Tevhit fikri anlatılırken, sadece zihinsel olarak Allah'ın var oluşu değil; O'nun tek oluşunun anlamı ve bu akide gereği sınıfsız topluma olan ihtiyaç da anlatıldı. İşte Resulullah'ın (s.a.v.) kavmine sunduğu tevhit anlayışı ile Hanifler'in savundukları tevhit fikri arasındaki temel fark bu noktada odaklaşıyor: Bir yanda hayatın bütün alanlarına hükmeden, hem zihinsel, fikirsel ve hem de pratiğe yansıyan bir akide; diğer yanda sadece zihinde yer eden, sadece kalpte yer tutan ve pratiğe indirgenemeyen, hayata geçirilemeyen bir inanç.

Peygamberimiz, risâlet ile görevlendirildikten sonra yaptığı ilk iş, inanç ve amele dayanan, teorisi ve pratiği olan gerçek hanif anlayışını yerleştirmek olduğu için Mekke'nin egemen güçleri, idareyi ellerinde tutan müstekbirler, kendisine karşı savaş başlattılar. Savunduğu bu saf akide, peygamberimizi

inkârcılarla karşı karşıya getirdi. İnkârcılar, kendisine has, özel bir yaşam biçimi sunan bu akidenin, kendi cahili sistemleriyle asla uzlaşmaya girmeyeceğini, yeryüzünde tağutî rejimlerle sürekli ve amansız bir mücadele içerisinde olacağını, kısacası zulme karşı devamlı bir savaşım vereceğini kesinkes anladılar. İşte HakikatTevhidin, uygulamaya ve deccaliyet düzenlerine karşı başkaldırı ilanı olması, onların neden, daha önce aynı akideyi savunan Hanifler'e karşı en ufak bir tepki göstermezken, Hz. Peygamber ve onunla beraber olanlara karşı şiddetli bir savaşın içerisine girdiklerini açıkça ortaya koyuyor. Bilinmesi gerek olan şu ki İbrahimî tevhidin varisi Hanifler olmayıp ancak Resul-ü Erkem Muhammed Mustafa'dır (a.s.);

> "Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar (hudaperest Zerdüşt hunefalar) ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, müminlerin velisidir." (3/68)

Çağımızın Bilimsel Açıklaması ile Dünya ve Canlının Oluşumu

Dünyamızın, 5-6 milyar yıl önce oluşumunu tamamladığı tahmin edilmektedir. Sonsuz sayıdaki toz parçacıklarının milyarlarca yıl boyunca topaklaşması sonucu gezegenimiz oluşmuştur. Bu topaklaşma oluşurken kütle küçüldü, basınç ve sıcaklık arttı. Dünyanın bu başlangıç halini yanan bir ateş topuna benzetebiliriz. En ağır maddeler örneğin demir, nikel dünyanın merkezi denilen çekirdeğinde toplanırken hafif maddeler dışarıda kaldı. Dünyanın soğuması milyonlarca yıl sürmüştür. Yeryüzü 4-5 milyar yıl önce şekillenmeye başlamıştır. Zamanla dış kabuk soğur. Öte yandan içteki kızgın çekirdek, volkan patlamaları ile dışarı atılır. Başlangıçta atmosfer yoktur. Bu volkan patlamaları ilk atmosferi ve suları oluşturur. Volkanların patlamasıyla % 97'si su buharı olmak üzere azot, karbondioksit, hidrojen, metan, amonyak dışarıya atılmıştır. Bu gazlar zamanla dünyanın ilk atmosferini oluşturacaklardır.

Dışarıya atılan maddenin en fazlasının su buharı olması önemli bir ayrıntıdır. Çünkü yükselen buharın yukarılarda yoğunlaşması sonucu dünyanın etrafında kalın bir bulut tabakası oluşur. Yoğunlaşan buhar soğuduktan sonra yağmur olarak yeryüzüne iner. Düşen her yağmur damlasıyla yeryüzündeki sıcaklık azalmaya başlar. Dünyanın ısısı 100 ˚C'nin altına düşmeye başladığında sular yeryüzünde toplandı. Böylelikle giderek denizler ve okyanuslar oluştu. İlk atmosferin oksijensiz olması önemli bir durumdur. Şimdiki atmosferin oksijenli olması atmosferin de bir evrim süreci yaşadığını gösterir. Oksijensiz atmosferden güneşin ültraviyole denilen çok güçlü enerji dolu ışınları rahatlıkla yeryüzüne geçmiştir. Oysa ültraviyole ışınları bugünkü atmosferde var olan ozon tabakasından dolayı yeryüzüne direkt inemezler. Güneşin güçlü ışınları ozon tabakası tarafından kırıldıktan sonra yeryüzüne geçer. Bunun sonucunda biz canlılar yeryüzünde yaşıyoruz.

Günümüzde en çok tartışılan ozon tabakasının delinmesi sonucu, insan başta olmak üzere diğer tüm canlıların yaşamının tehdit altında olması ozon tabakasının önemini daha fazla açığa çıkarıyor. Burada ilk atmosferin neden oksijensiz olduğu ve bunun yol açtığı gelişmeler sorusu akla gelebilir. Ültraviyole

ışınlarının ozon tabakasız (oksijensiz) atmosferden, yani ilk atmosferden rahatlıkla yeryüzüne geçmesi, yeryüzündeki sularda parçalanma şeklinde kimyasal reaksiyonlara yol açar. Hidrojen ve oksijenden oluşan suyun bu şekilde parçalanmasıyla hidrojen ve oksijen serbestleşir. Serbestleşen oksijen atmosferde birikmeye başlar. Böylelikle zamanla oksijenden ozon tabakası oluşmaya başladı. Bu, daha sonraki dönemlerde gelişecek oksijenle solunum yapan canlıların ortaya çıkış koşulunu hazırlamıştır. Öte yandan oksijensiz ilk atmosferden ültraviyole (morötesi) ışınlarının geçmesi ile okyanuslarda ilk canlıların oluşumu için gerekli yapı taşlarının oluşmasını sağlayan uygun zemin de oluşur. Aşırı enerjiden dolayı okyanuslar yoğun kimyasal reaksiyonlar geçirir. Bir yandan parçalanma, diğer yandan da yeni bileşikler oluşur. Basit bileşiklerden canlıların yapı taşları olan karmaşık moleküller (aminoasit-karbonhidrat) özellikle suların derinliklerinde oluştu. İşte ilk canlı denilen ilkel hücre bu büyük (organik) moleküllerden meydana gelir. Bilim insanları, ilk kez yaşamın suların derinliklerinde başlamasının benzer örneklerini laboratuar koşullarında da deneyerek kanıtlamışlardır.

Canlıların Oluşumuna Gelince

İlk canlı hücrenin çıkışı zaman olarak 3,5 milyar yıl önceye tekabül eder. Bu ilk canlı, fotosentez yapmayan, çekirdeksiz, oksijensiz ortamda üreyen, bakteriye benzer ilkel bir hücredir. Bu canlının, oksijene ihtiyaç duymadan yaşamasının nedeni, atmosferin başlangıçta oksijensiz olmasıdır. Bu bakteri benzeri canlıların yaşayan temsili günümüzde de vardır. O dönemlerde oksijen bu tür canlılar için zehir demektir. Yoğurdun mayalanmasında ya da çürümüş ortamlarda genelde bu bakteriler yaşamlarını sürdürürler. Demek ki değişen atmosfere rağmen bugün bu canlılar yaşayabiliyorsa hala kendileri için uygun ortam var demektir. Bugün yaşamımızın da temeli olan serbest oksijenin atmosfere verilmesi için 300 yıl daha geçmesi, ilk fotosentez yapan mavi-yeşil algler denilen canlıların doğması gerekiyordu. Kısacası 3 milyar yıl önce oksijenli solunumun başladığını söyleyebiliriz. Yaşamın başlangıcı olan ilk hücre ile birlikte değişen koşullara göre çeşitli canlılar oluşmaya başladı. Bütün canlılar, ağır ilerleyen zamanla birlikte basitten karmaşık yapılara doğru bir evrim izlemiştir. Tek hücrelilerden çok hücrelilere geçiş için 2 milyar yıl geçerken yaklaşık 1 milyar yıl önce, çok hücreli canlılar gelişti.

Günümüzden 570–500 milyon yıl öncesine kadar yalnızca denizlerde yaşayabilen bitki ve hayvanlar vardı. Bunlar karidese benzer yüzücü kabuklar, halkalı solucanlar, yosunlar, süngerler, ilkel ahtapotlardır. 430 milyon yıl önce ise yaşam sudan karaya sıçramaya başladı. Karada, kıyılarda ilk kez bazı bitkiler görülmeye başladı. Sularda yaşayan yosunların karasal formları gelişti. Bu açıdan yosunları ilk karada yaşayan canlılardan saymak yanlış olmaz. Birçok balık türünün çıkışı günümüzden yaklaşık 400–350 milyon yıl önce gerçekleşmiş. Bu balık türlerinden ise zamanla kara omurgalıları oluşmuştur. Bunların ilk örnekleri kurbağalardır. Ardından sürüngenler çıkmaya başlamış. Kurbağalar, sudan karaya geçişin ilk hayvanlarından sayılır. Bu nedenle hem karada hem de suda yaşamışlardır.

Sürüngenlerde de benzer durumlar yaşanmış. Bu hayvanların zamanla karaya uyum sağlayan çeşitli türleri gelişmiştir. Bu dönemde ayrıca sudan, karadan sonra ilk kanatlı olan bazı böcek grupları da türemeye başlar. 225–65 milyon yıl

öncesi, sürüngenler çağıdır. Timsah, kaplumbağa, kertenkele ve dinozorlar bu dönemde yaygınlaşır. Sürüngenlerden memeliler denilen sıcakkanlı hayvanlar türer. Dönemin sonunda dinozorlar ortadan kalkar ve memelilerin gelişimi hızlanır.

Memeliler, 65-1,8 milyon yılları arasında çeşitlenir. İnsana en yakın canlı türü olan primatların çıkışı da bu döneme rastlar. Primatlar da memelilerin bir grubudur. Bu dönemde memeli hayvanların dışında kuş, çiçekli bitkiler ve böcekler de oldukça çeşitlenmiştir. Memelilerin çoğalması ve yayılmasında, sıcakkanlı oluşları ve sürüngenlere oranla her türlü iklime daha iyi uyum sağlayabilmeleri rol oynamıştır. Memelilerin temel özellikleri sıcakkanlı olmaları, cinsel ilişki ile üremeleri, anne rahminde yavrunun büyümesi ve sütle emzirilmeleridir. Bir canlının sıcakkanlı özellik göstermesinden, o canlının daha gelişkin olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Sürüngenlerin soğukkanlı olarak tanımlanmasından ise, henüz kendi otomatik iç ısı ayar mekanizmalarının olmaması, bununla bağlantılı ortamın soğuk ya da sıcak oluşuna göre vücudun uyum sağlaması anlaşılmalıdır.

Bundan dolayı yılanlar soğukta hareketsiz, sıcakta hareketlidirler. Sürüngenlerin bu özelliği karadan önceki yaşam olan sudaki yaşam için özel bir ısı ayarlama merkezine ihtiyaç duymamakla bağlantılıdır. Çünkü suyun derinliklerinde ısı genelde sabittir. Dışarıdan çok fazla etkileyen bir öğe yoktur. Karadaki yaşamda ise en başta güneşin doğuş ve batışı günlük ısının sürekli değişmesine yol açmaktadır. Canlıların giderek sıcakkanlı hale gelmesi değişen her türlü koşula karşı yaşamayı başardıklarını gösterir.

Bir canlı türünün omurgalı, kemikli olmasından, o canlı türünün kemiksiz olanlara göre daha yeni ve daha gelişmiş olduğu anlamı çıkarılabilir. Geçmişte dünyanın çeşitli dönemlerinde başta iklim değişikliği olmak üzere farklı birçok nedenden kaynaklı sayısız canlı türü de ortadan kalkmıştır. Hatta kimi zamanlarda yeryüzündeki canlı sayısının % 70'nin bile yok olduğu dönemler tahmin edilmektedir.

13. BÖLÜM

> Andolsun ki onu (Mana'nın konuşunu), bir diğer inişte de görmüştü. Evrenin uç sınırında. Elbette son varış Rabbine olacaktır (53/13–14 ve 42).

Tanrı=Tevhit, Doğa=Tekvin ve İnsan=Ahlak, Anlamında felsefelerin birbiriyle irtibatlı dizilişi, bu düşüncenin bütünsel oluşundandır, insanın mevzu bahis olması onun doğadan ve *Mana*'dan ayrılamayacağı itibarıyladır. Yukarıdaki ayetlerin geniş açıklamasına göre, üstün-olgun insan örneği, ol güvenilir Muhammed'in (as) şahsında gerçekleşmiş olup sonuçta aslı itibarıyla Tanrımsı, tabiatı itibarıyla doğanın bir parçası/beşer olan Âdemoğlu, tekâmülünü tamamlayıp ikinci oluşumun üstün insanına sıçrayışında özaslına kavuşacaktır ve de gaybı aşmış olacaktır. Doğrusu ayet metninde geçen evrenin uç sınırı (sidretül münteha) tekâmülün sonu demektir. Yumurta içinde gelişme halinde olan civciv gibi. Tekâmül etmemiş bu civcive göre, şahadet/bilinen evren yumurtanın içi, sidreti/en son sınırı da yumurtanın kabuğudur ve yumurta dışında olan dünya gayb/bilinmeyen evrendir.
Ne zamanki civciv tekâmül eder, kabuğu kırılırsa âlemlerin farklılığı ortadan kalkar ve farklılığa neden olanın tekâmül bulmamış civcivin bizzat ham nefsi olduğunu anlaşılır. İşte tekâmül yolunda, imtihan altında bulunan insan, tekâmülün doruğuna çıkınca, gayb şahadete dönüşünce en son sınırda hep aradığı ve bir türlü kavuşamadığı Hakkı kendinde görecektir. Aslında doğru, ama erken söylenmiş: 'Kâinatı gezdim, Hakkı kendimde buldum' sloganını dillendirecektir insan.

> "Her şeyin melekotu elinde bulunan O, ne yücedir. İşte siz ona döndürüleceksiniz." (36/83) "Ve O Gökte ilahtır, yerde ilâhtır." (43/84)
> Mananın Dağılışı Şöyle: "Göklerde ve yerde Allah O'dur (sade varlktır)," (6/3)

Bilimsel gözlemde makro âlemin/evrenin sürekli genişlemesi, insan zihninde de zaman olarak yansıyan gerçek, Tanrısal yönetim, *Mana*'nın kuantum şeklinde dağılışıdır anlaşılan. Yani âlemlerin sevk ve idaresi/yönetilmesi, o kutsal *vucudu mtlak*'ın dağılışıyla gerçekleşmiş oluyor. Zat-ı Samet Mana keyfiyetinin doğaya ve ona bağlı evrenin ruhu olan meleklere ve cinlere yönelik dağılışı, yeryüzüne canlılara ve insanlara (özellikle olgun insana) yönelik dağılışı olmak üzere iki çeşit tenezzül ile dağılışı, yani tecellisi vardır ki bu Emir'dir.
Hestî-i Sade olan Mana, batın kaynağından fışkırmak suretiyle Tezahür şe-eni (nitel bir değişime başlama durumu) ile yaratılışı/makro âlemi Tekvin, ikici elden dağılışla da yani çağdaş-bilimsel bir ifadeyle kuantum fizik yasasıyla mikro evreni sevk ve idare demektir ki yönetim/Emir hâsıl oldu. O, yaratıcı/Halik olduğu gibi kevn-u fesatla an be an hayat veren, ihtiyaç gören, yönetici/müddebirul emirdir. Çünkü O "Hayy-ı kayyum"dur. Aynı zamanda Güneşi yöneten, yeryüzünü döndüren kalplere vuruşu sağlayan da yine O Samet Allah'tır. O her zerre de ayni zamanda küll yani bütünvarlık da ondadır.

> "Hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Göklerde ve yerde/Makro evrende de Mikro evrende de ululuk, yalnız O'na aittir. O, azizdir, hakimdir," (45/36–37)

"Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefislerine tercih edenler, nefsinin cimriliğinden/doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir," (59/9)

Burada Ahlak, ihsar ahlakı/bireysel tevhit türünde insan felsefesi demektir.
Bireyin tanrı'da yaşaması yani hiçbir canlıda olmayan yalnız insanda bulunan temel insan özelliği ve üfürülmüş *tanrısal öz olan geist felsefesidir*. Geist, tenezzül ve dağılışıyla özüne ters düşmüş doğadaki dağılmış ve dağılan mana'ın kendi özünün bilincine vararak kendine dönüş eden aklıameli /vicdandir,

"O (Rab) yarattığı her şeyi güzel yaratmıştır. Ve insanın yaratılışına çamurdan başlamıştır, sonra onun soyunu bir sülaleden, basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu düzeltip bir biçime soktu/tesviye etti ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/7–9)
"O sizi daha iyi bilendir, hem sizi yerden yarattığı/inşa ettiği ve de siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zamanda da. (53/32)

Doğrusu bu ayette ve öncesindeki ayette, insanın yaratılışında tedricin var olduğu kesinlenmekle beraber insan tarifiyle ilgili yeterli açıklama bulunmamaktadır; çünkü insanın yeterli bir tanımı insan yaratılışıyla ve insan tekâmül süreçleriyle yakından bağlantılıdır. Ayetler dâhilinde bu konular ele alındığında ancak insan hakkında yeterli açıklama mümkün olabiliyor.

İnsanın Tanımı

Fıtratı itibarıyla toplumsal bir varlık olan insan, tekâmül eden tanrımsı hayvandır.

Bilinmesi gerekli olan şu ki "İnsan nedir" sorusu beraberinde "İnsan ne idi ve ne olacak" sorularını da getirir ve bu sorular bir bütünlük oluştururlar. Zaten bu üç soruyu birlikte cevaplandırmak insanı tanımlamanın en doğru metodudur. Şimdiye kadar bir veya iki soruyu cevaplandırarak yapılmış olan tanımlar bilindiği gibi yetersiz tanımlar oluvermişlerdir. Yani yaptığımız şekliyle, insanın yaratılışını ve tekâmül eden bir varlık olarak insanın maaştaki durumunu ve de tekâmül sonucunda üstün insana dönüşüm sıçrayışını ayetler bazında makul-bilimsel zihniyet dâhilinde yapılmış bir tarif, ancak gerçekçi bir tanım olabilir. Netice olarak, tarifimizin "İnsan toplumsal varlıktır" cümlesi, toplumbilim-toplum felsefesinin konusudur, onu, geniş izahatıyla, toplum felsefesi ile başlatılmış bu Furkan'dan komün (karye komün) kitabının başlangıç kısmına havale ediyoruz ve bundan böyle tarifin ilk cümlesi, "İnsan tekâmül eden Tanrımsı hayvandır" işlenecek ve bir düzen içinde izahatı yapılacaktır.

Hani Rabbin meleklere şöyle demişti: Ben çamurdan bir beşer yaratacağım (38/71).

Bireysel yaklaşımla İnsanın Yaratılışı:

De ki sizin yeryüzünde zerre halinde üretip türeten o'dur (67/24).

Ve her canlı şeyi sudan yarattık (21/30).

Allah sizi yerden nebatat şeklinde yeşertti (71/17).

(Allah öyle bir yaratıcıdır ki) sizi/insanları üç karanlık hilkatten (cemadat, nebatat ve hayvanat süreçleri geçirildikten) sonra annelerinizin karınlarında yaratıyor (39/6).

Hayvan-ı Natıka. Yukarıda bulunan ayetlerin hükmüne istinaden, insan cemadat, nebatat ve de hayvanat gibi evrelerden geçerek Keyumers/ilk beşer türü oluvermiştir.

İlk önce sudan tek hücreli canlı, çamurun bir çeşidinden bir çeşit canlı bitkiye dönüşmüş, durgun sudan sülale (zürriyet) şeklinde gelişmiştir, daha sonra tesviye edilmiş (yani iki ayaküstünde yürüyen ve gülme, konuşma kabiliyetine haiz) mükemmel hayvan olarak gelişmiştir. Nihayet, Mana edinerek kendisine *Geist* üfürüldü, dolayısıyla da nitel değişime uğrayıp Keyumers/ilk insan donunu giydi. Âdem diye göründü.

Allah'ın Halifesi Âdem e gelince

"Hani Rabbin meleklere Ben, yeryüzünde bir halife yaratacağım demişti ya (2/30).
İşte ben o halifem olacak beşerin tesviyesini bitirir bitirmez ruhumdan/özümden ona üflediğim zaman siz ona hemen secdeye kapanın. Meleklerin hepsi topluca secde etti. Yalnız iblis hariç, o büyüklendi ve kâfirlerden oldu. (Allah) dedi ki 'Ey iblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?' (38/72–75).

Yorum.

Tanrısal Öz–İnsan Özü Birdir.

Ayetlerde bildirildiği üzere, insanın özü, Tanrısal özdendir ve Tanrı kendi iradesiyle doğaya kendi iradesinin hareket ettiricisi insan ile kısacası kendi üflediği ruhu/özü ile *bir plan sokmuştur.* Bu tanrısal plan, insan iradesinin tarih içerisindeki çabaları sonunda gerçekleşecek şey, Tanrı insan özdeşliği açılımı dir ki sonuçta insan açısında mutlak özgürlüktür, Tanrı açısından ise Tanrının tenezzül ederek kendisini insan özünde faaliyetleriyle açığa vurması ve sonuçta insan ile tevhit edeceğidir. İnsan evrenin kötü ruhu/iblisle mücadele ederek tekâmül ederken aynı zamanda tarih içinde *Tanrının planını gerçekleştiriyor.*

Mahiyet itibarıyla evrendeki kötü ruhtan ibaret olan iblis Âdem'e boyun eğmediği için kötü olmuştur, Aslında Âdem'e musahhar olmadığı (secde etmediği) için kötülük ilkesi olmuştur. İblisin varlığı, zayıf ve acele olarak yaratılmış tekâmüle muhtaç insan nefsidir. İşte ne zaman nefis tekâmül eder, insan ülûhiyet emaneti alırsa o zaman kötülük ilkesi olan iblis kendiliğinden yok olur ve bu kötü ruhu almış insşeytan da müstazafların dünya devriminin

gerçekleşmesiyle kovulmuş olur. Gerçek şu ki insanın doğayla, nefsiyle ve hemcinsiyle başı derttedir. Yani insan kendi kaderi olan nefis, insşeytan ve de iblis/doğadaki kötü ruh üçgeniyle müptela olup tekâmülünü tamamlamaktadır.

"Sizi bir diğerinden farklı mertebelere dönüştüreceğiz," (84/19)

Kader ve İrade Diyalektiği

"İçinizden oraya (Aşağıların aşağı cehennemine) uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu Rabbin üzerinde kesinleşmiş bir hükümdür, sonra biz korunup sakınanları kurtaracağız, zalimleri de orada dizleri üzerine çökmüş olarak bırakacağız". (19/71-72)

> "Haydi, üç şubeye ayrılmış bir gölgeye gidin, ne gölge altında barındırır, ne de alevden korur (77/30–31).
> "Andolsun, biz bundan önce Âdeme ahit vermiştik, fakat o unuttu, biz onda bir kararlılık bulmadık (20/115).
> Eğer yolda kıvamında yürüselerdi, onları bol bir su ile suvarırdık. Ki onları onun içinde imtihan edelim. Kim Rabbinin zikrinden/mevzuatından yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar (72/16–17).

"İşte tekâmülün gereği hanginizin daha güzel iş yapacağınızı belirlemek için sizi imtihana çekmek için ölümü ve hayatı yaratan o'dur. Aziz'dir O, Gafur'dur O." "Sonuç takvanındır." "Andolsun Tevrât'tan sonra Zebûr'da da: "Arza mutlaka iyi kullarım vâris olacak (bu yer onların eline geçecek)" diye yazmıştık." (67/2; 20/132;21/105)

Kiyamet- Meadan Ööncesi Dirilişlerde Vardır

"Kılıklarınızı değiştirmek ve sizi bilemeyeceğiniz bir yaratılışta var etmek üzereyiz."(56/61)
" Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kez öldürdün ve iki kez dirilttin. Günâhlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkmak için bir yol var mı ? Bu halinizin sebebi şu: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkâr etmiştiniz. O'na ortak koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan Allah'ın." (40/11-12)

Sosyolojik Yaklaşımla İzahat:

Elbette bu yorum, Allah'ın takdir buyurduğu külli iradenin çizdiği insan kaderidir ki ilk sıra ayetlerde görülmektedir. Aşağıdaki ayetlerde ise *Akabe geçiti,* doğa, nefis, sınıflı toplum olmak üzere kaderin getirdiği sarp yukuş ve üç zindandan kurtulmanın insanın iradesiyle mümkün olduğu ve de bu mukadderatın hikmetinin tekâmül için imtihan olduğu şeklinde temel düşünce ifade edilmektedir. Bireysel bazda nasılki insan sağ-sol ayaklarıyla yolu kat eder, toplumsal bakışla da hayat/varlık, memat/yokluk la tarihsel yürüyüşünü yaptığına dair
" Şimdi o toplumlar gelip geçtiler,onların amelleri kendilerine,sizlerinkide size aittir. Siz onların yaptıklarından sorulmazsınız. "(2/134) ayetiyle beyan etmektedir.Yani

gelip geçmiş toplumla(memat/yokluk), siz şimdiki hayatta (varlık) olan toplum ve sizden sonra gelecek toplumla tarihsel yürüyüş, varlık,yokluk mecrasında tekamüle doğru akar. Ayette bu toplumlar birbirinden kopuk ilişkisiz gibi vehmi veriyosrsada öyle değildir.

Nûh şöyle yakardı: "Rabbim! Yeryüzünde, kâfirlerden yurt tutacak/gezip dolaşacak hiç kimse bırakma!" Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını şaşırtırlar ve sadece ahlâksız, nânkör (insanlar) doğururlar."(71/26-27) Kötü toplum kötü, iyi toplum iyi toplumu doğurduğunu hz. Nuh'ın irfanında anlaşılıyor. bu iki ayeti birlikte ele aldığımızda, her toplumun işlegi yanlız kendine ait olup aynı zaman her toplum kendinden sonraki toplumu belirler. Dolayısıyla her toplum kendinden önceki toplumun tecessüm ettiği ruhudur bilinmelidir. Ancak herhegi toplumlar arası olsun yahut aynı toplumun karşıt sınıfsal iç diyalektik yürüyüşü olsun sürekli düzde gitmez illeri geri zikzak çierekte gidebilirliği şu ayet göstermektedir:

" Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkarır O".(30/19)

Toplumsala yorumlama anlamıyla hangi sınıf daha usta ve irade göstermişse galib gelecek o olur. Toplum veya sınıf ölü olduğu halda bıratığı ruh dirilişe kabiliyetliyse şayet farklı bir pozuzyonda dirilişe geçer ha keza tam aksı da olur. Felsefede, varlık yokluğa, yokluk varlığa geçerek muvakat/sonlu varlığı oluşturur nazariyesi temel ilkedendir. yalnız bu birbirine geçiş ve sirayetlerin sebebi bilinmez işte bu ayet sebebin sebebi Allah olduğunu bildirmektedir.

İnsan tarih diyalektik yürüyüşü, İbni Mesud Sahabe mushafı(3/30) ayetine istinaden âdem'ın ilk saf devresi sayılmazsa tasfiye edilmiş âdem(habil) devresinde diyalektik yürüyüşün kötüye doğru iniş konağıdır. Ancak Allahın mudahalesiyle zayıflatılmış en kötü diyalektik yürüyüş Nuh devresi konaktır. Nuhi olarak zerdütlık geleneğinde gelen Zerdüşt İbrahim (as) sürecinde diyalektik yürüyüş tekamüle doğru düzelir yükselmeye başladığı konaktır. âli muhammed'te yükselişle beraber dar mecrada yani İslam içinde halk la devlet çelişkisi konağıdır ki, osmanlı devletin bitişine kadardır.Dahasonrası evrensel olarak hareket edecek bu diyalektik yürüyüşün enson deviri iyiliğin, hidayetin ve ilmin hakim olacağı üstinsan/mehdi dönemidir. Bu itibarla her bir devir kendisinden önceki devri tanıtığı gibi kendisinde sonra gelecek devride belirler.

İNSANLIĞIN ÜÇ ZİNDANLI SIRAT KÖPRÜSÜ

"Hayvanlıktan Âdemiyete sıçrayış gibi,üstinsan sıçrayışını gerçekleştirmedi insan. Bu sarp yokuştan sıçrayış: köleyi özgürleştirme, acı duyurma ve düşkünü kurumaktır ki asıl sırat köprüsü budur işte. Sonra da inananlardan ve birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden ve acımayı tavsiye edenlerden olmak. İşte meymenet sahipleri (üstinsan)onlardır." (90/11-18)

İnsan Kurtuluş Teolojisinin Şartları:

1- Köleliği kaldırmak
2- Aclığı kaldırmak
3- Mümin olmak
4- Sabırlı olmak
5- Merhametli olmak

Doğa Zindanı (Siccin Azabı).

"Elbette insan zayıf olarak yaratılmıştır" (4/28).

Bu insanın yaratılışından kaynaklanan zayıflığı nedeniyle doğayı kendi lehinde değiştirme kabiliyetinden yoksun ve doğaya karşı acziyetin oluşturduğu azaptır. Bundan kurtulmanın yolu bilim, teknoloji ve kültürdür. Karşılığı İlliyin Cenneti'dir.

Nefis Zindanı (Hüsran Azabı).

"İnsan acelece yaratılmıştır" (21/37).

İnsanın acele olarak yaratılışından kaynaklanan nefsin hamlığıdır hüsran-ı azabını oluşturan. Bu cehennemden kurtuluş mükemmel ahlakla olur, kazanımı ise (***Mana*** edinme) Velayet Cenneti'dir.

Sınıflı Toplum Zindanı (Esfelu Safilin/Aşağıların Aşağısı Azabı).

" Doğrusu, biz insanı en güzel fıtratla ve en iyi durum/düzende yarattık. Sonra aşağıların aşağısına çevirdik (suç işledikleri için). Ancak iman edip barışa yönelik işler yapan kimseler başka, onlar için kesilmez bir mükâfat vardır" (95/4–6).

Bu azaptan kurtulma yolu da ilk elde sınıfsız toplum/insanlık dininin çatlağını birleştirmektir ki karşılığı Dar-us Selam Yurdu Cenneti'dir.

Bu üç zindan birbirine bağlı olup dünya cehenneminin şubeleridir. Bilim-teknoloji, kültür ve ahlakın öznesi insan olup gayesi de insan kurtuluşu olmalıdır. Dolayısıyla kültür, bilim-teknoloji ve ahlak tek toplum insanlığının gerçekleşmesinin yolu olan gerçek ideoloji (hak dini) içinde faaliyet göstermelidirler, canlı evren iman dünya görüşüne göre. Bu yolda irade gösterme kabiliyeti ise, doğru sabır edinmedir, talim terbiye yöntemi de şu ayettir:

Nihayet ," İyi olanlar mesrur olarak ehline gider buluşurken, Kötü olanlara helâk/yokluğa diye çağırılır." Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları açılmayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz. (84/9,11;7/40)

Talim-tezkiye usulü, "Öyle ki size kendinizden, ayetlerimizi okuyacak (ideolojik sınıfsal bilinç verecek), sizi arındıracak/kişilikli kılacak ve size kitap ve hikmet/kültür ve felsefe öğretecek, ayrıca bilmediklerinizi (gerçek bilgi ve sanatı) size öğretecek bir elçi gönderdik (2/151).

Bir de bu ayet umumi hükmüyle, ibadetin felsefesine ona bağlı sanat felsefesine de işaret etmektedir. Bu ayetin hükmünü açıklayan ayetlere gelince şöyle:

***51/Zariyat Suresi*.**

50- Öyleyse Allah'a koşun (tanrısal ve toplumsal şirkten kaçın), gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.
51- Allah'ın yanı sıra başka hiçbir şeye ilahlık yakıştırmayın: (başkan, efendi, yönetici ve yasa koyucu şeklinde şirk koşmayın). Gerçekten ben size O'nun tarafından gönderilmiş apaçık bir uyarıcıyım.
52- Böylece onlardan öncekilere de herhangi bir uyarıcı gelince, onun hakkında da mutlaka 'Bir sihirbazdır veya bir delidir' dediler.
53- Onlar birbirlerine bunu mu tavsiye ettiler ha? Hayır, onlar dünya hegemonyası peşinde koşan emperyalist kavimdir.
54- Ey hidayet rehberi artık onlara aldırma. (Davete uymamalarından dolayı) sen kınanacak değilsin.
55- Sen öğüt verip hatırlat. Çünkü hatırlatmak inanan sınıfa fayda verir.
56- Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler (yalnız tek olan Allah'a kulluk etsin ve sınıfsız tek toplum geleneğini uygulasın) diye yarattım.
57- Ben onlardan herhangi bir rızık istemiyorum/maksat insanın selameti ve ıslahatıdır. Yoksa beni yedirmelerini de istemiyorum.
58- Şüphesiz ki rızkı veren O sağlam kuvvet sahibi olan Allah'tır.
59- Şüphesiz ki bu zulmetten Ğasikin'in (deccalların) de geçmiş sınıfdaşların payı gibi, dolgun bir azap payı vardır. Aceleye hiç gerek yok, nasılsa ona kavuşacaklar!
60-Kendilerine vaat edilen kızıl şafak günlerinde uğrayacakları azaptan dolayı vay inkâr edenlerin haline!

14. BÖLÜM

İbadet konusuda Hz.Pir Bedreddin
"İbadeti vaz ı den maksad kulubün/günülleri o vucudı Azam ve baki ı akdeme tevecıh ve incirabı/çekmedır. Bina an aley umuri dünya ile meşğul bir kalp ile bin sene namaz kılmış olsan yıne bir ibadeti hasane ityan etmiş olmasın." İbadetin konuluş gayesi günüleri Allah'a bağlamaktır, hakikata bağlı olmyan dünya ile meşğül günül ile yapılan ibadet geçerli değildir diyor. Şeyhi ekber de şöyle söyliyor:
Gerçk Allah'a ibâdet etmek, O'nu dille zikretmek veya kalple hatırlamak değil, kendin dahil her şeyde O'nu temaşa etmektir.
"Onlar ki Allah'ın ahdini yerine getirirler ve o ezeli antlaşmayı bozmazlar. Ve onlar Allah'ın bitiştirilmesini istediği (ihtilafla çatlamış insanlık aile binasının) fıtrat çatlağını bitiştirirler. Hem de Rablerine karşı saygılı olur ve en kötü hesaptan korkarlar." (13/20-21)

Yorum

Anlaşıldığı gibi Mebde zamanında yapılmış İnsanlık sosyal kontratına atıf yapılıyor ki bu, iki temel husus üzerine yapılmıştır: Tanrının egemenlik (Rububiyet) hakkını tanımak ve Kıst düzeni üzerinde olmak/muvahhit komünal düzene bağlı kalmak sorumluluğunu taşımak ki bu nas/halk olmanın hakkıdır. Tek ilah, tek toplum akidesine bağlı, eşit, özgür, kardeş insanlık aile binası, Ehrimen etbaı döneklerin tefrikasıyla çatladı, hasar gördü ve insanlık hüsrana girdi; böylece inkâr-ifsat dönemine girdi insanlık.

> "Onlar ki söz verip antlaştıktan sonra Allah'a verdikleri sözü bozarlar. Allah'ın birleştirmesini emrettiğini (insanlık aile birliğini birleştirmezler, kardeş insanlığın sıla-ı rahmini de) kesip atarlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara uğrayanlar onlardır." (2/27)

Bu ayetin önceki ayetle irtibatlı olduğu açıktır. Sınıfsal oluşumun altyapısını ona bağlı bozguncu kötüler kesiminin benlik ruhunu ve yapıcı iyiler kesiminin biz ruhunu bu ayetlerin hükmünden açıkça görüyoruz. Ayrıca, Allah'a kulluğun altında insanlık olduğunu ve bu itibarla iman-amelin insanlık için gerekli olduğunu müşahede ediyoruz. İlkel kömünde yalnız Mana edinmek (Tanrı'da yaşamak) için yapılan ibadet, sınıflı toplum sürecinde insan yabancılaşmasını, toplumsal bölünmüşlüğü gidermek, eşitliği, özgürlüğü ve kardeşliği pekiştirmek hedefine yöneliktir. İbadet Allah'ın düzenine girmektir, menasiki/ritüeli ise o ibadetin muhafazasıdır. Mesela Haccın menasikleri insanlık geleneğinden gelen Kâbe Mescit-el Haram, mülkte iştirak içinde yaşama ve yaşatma düzenin zırhıdır. Allah, aşağıdaki ayette bildirdiği üzere Hacc Suresi'nın 40. ayetinde yalnız bu komün yaşam kurumlarının korunması için silahlı cihadı emretmiştir. "Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, Biye (topluca idare düzeni) Savami (Halk için topluca çalışmak) ve Salavat(Mana edinmek için topluca dua etmek ve talim terbiye görmek ve yardımlaşmak) ve içlerinde Allah'ın adı çok anılan mescitler(halk evleri olan birr kurumları yani Savami, Biye ve Salavat) muhakkak yerle bir edilirdi. Şüphesiz ki Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir." (22/40)

103-Asır Suresi.

1- Asra (ilk yaratılış/fıtrat çağına) yemin olsun ki
2- İnsan mutlaka hüsrandadır/dünya cehennemindedir.
3- Ancak iman edenler, birliğe, barışa yönelik iş işleyenler, birbirlerine hakkı/gerçek ideolojiyi tavsiye eden ve mücadelede sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır.

Ve Sanat.

> "Şairler, dolayısıyla sanatçılara gelince, onlara da amaçsız sapıklar uyar. Onların her vadide şaşkın şaşkın dolaştıklarını ve gerçekte yapmadıkları şeyleri söylediklerini görmedin mi? Ancak iman edip hayra, barışa yönelik işler yapanlar Allah'ı çok çok ve bilinçli olarak ananlar ve yapılan mezalime karşı yardımlaşarak direnenler müstesna. Elbet haksızlık eden o hegemonyacı hâkim sınıf, nasıl bir devrimle devrildiklerini pek yakında görürler." (26/224–227)

Tenkitçi Yorum

Bu ayetlerin beyanına göre, şairlerin şahsında tüm sanatçılar ve bundan ötürü de sanat dallarının hepsi kastedilerek, sınıfsal bilinç yaklaşımıyla sanatçılar sapık çapkınlar ve aydın devrimciler şeklinde iki karşıt kategori olarak tespit edilmektedir; sanat ise uçkur-saptırıcı ve aydın-devrimci olmak üzere biri öbürüne zıt iki kabiliyettir. Devrimci sanat ibadetin evrensel dilidir, saptırıcı sanat ise şeytandan gelen vahyin dilidir. Hegemonya peşinde koşan sömürücü ekâbir sınıfın hizmetçisi saptırıcı sanat sahipleri zülmedici sınıftan sayılmıştır, dolayısıyla cürüm işlemekten ibaret olan işbu sapık sanat hakikatte sanat olmayıp belki sanatsal benzetmelere sayılabilir. İlkel komünden beri var olan ibadetin ayrılmaz parçası asıl sanat ise, Âdem'e üfürülmüş Tanrısal özün dışa vuruşudur ve öznel ile nesnelin birliğidir. Dolayısıyla sanat hoş olanın, güzelin ve yapıcılığın yaratıcılığıdır. İşte iyiliği, doğruluğu ve güzelliği kendine ideal hedef, gaye etmiş gerçek sanat elbet sorumsuz olamaz. Doğru eleştiri örneğini gösteren yukarıdaki ayetler, sanata tenkitçi yaklaşımla, saptırıcı sanatın hak ettiğini verirken, buna karşılık gerçek ideolojinin hizmetinde Hakkı hâkim kılmak için, sanatsal direnişle arıtan devrimci sanat, çok zikir/bilinçli ibadet sayılmış olup sorumlu sanatkârlar da halk önderleri sayılmıştır.

Devrimci Sanattan Örnekler.

Akdeniz

Akdeniz yakası aydın illeri
Kuşlar gider bizim dede sultana
Cemalin görünce yürüdü dağlar
Taşlar gider bizim dede sultana

Katardan ayrılan turna sürüler
Her andıkça sinelerim sızılar

İrili ufaklı emlik kuzular
Koçlar gider bizim dede sultana

Elim aydır dört kitabtan eveli
Seydoğlu Bedrettin Bektaşi Veli
Ortaklar adına bileyim seni
Dağlar gider bizim dede sultana

Suna boylum

Duman almış kara burun
Gel suna boylum gel hele
Yas bağlamış gel de görün
Gel dudu dillim gel hele

İller göçmüş katar katar
Serez ilde güneş batar
Ortaklarda baykuş öter
Gel suna boylum gel hele

Sam yelleri esmiş gibi
Tufan seller basmış gibi
Begler çengel asmış gibi
Gel dudu dillim gel hele

Katardan kopmuş turnalar
Anasız kalmış kuzular
Ağladıkça sinem sızlar
Gel suna boylum gel hele

Ceylan

Zor dağın menekşe gülü
Ah Ceylanım vah Ceylanım
Kürtlerin sarı sümbülü
Ah ceylanım vah ceylanım

Zeytin göz hilal kaşında
Baka kaldı dağ başında
Al sancak on üç yaşında
Ah ceylanım vah ceylanım

Aşık der. ki yel eselim
Dörtte de bir el konalım
Tek toplum seli akalım
Ah ceylanım vah ceylanım

Bizim Bülbül

Bizim bülbül ötmez imiş
Gülü kızıl olmayınca
Gül kızılca olmaz imiş
Nevruz bahar gelmeyince

Olmaz düzen hak din gibi
Gelmez ustaz Hubdin gibi
Şahserez Bedreddin gibi
Gerçek mürşit olmayınca.

Tüm halklar eşit birader
Mal mülk ortak hep beraber
Ortaklar köy olmaz rehber
Dede sultan çıkmayınca

Derviş Keskin

Dem bu demdir haber geldi
Haydin canlar, Hudey Hudey
Çok beklerdik, vakit erdi
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

Ne mültezim ne ümera
Ne cellâtlar ne vüzera
Çekilsin bütün zalimler dara
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

Kalksın kement, zincir, halka
Geliyoruz dalga dalga
Malın mülkün hepsi halka
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

İslami Yahudi ve İsevi
Ata bilmez mi Âdem'i
İnsan olan gelsin beri
Kızıl sancak kalktı hey hey
Ne saltanat ne padişah

Dede Sultan geçti başa
Zalimlerin aklı şaşa
Bedredin'im sen çok yaşa
Kızıl sancak kalktı hey hey

Ne saltanat ne padişah

Ey erenler, bülbül oldum, uçtum Firdevs bağına
Kırkları yedileri semah dönerken gördüm
Pirimi soruşturdum, vardım Huda katına
Bedreddin'i onunla sohbet ederken gördüm.

Şeyhimin omzuna kondum beni tanıdı
Sevindi gördü diye, iki gözü ışıdı
Sual eyledi benden, halimizi öğrendi
Yol gösterdi, tasamı ferahlığa döndürdüm.

Keramet sayesinde olacakları bildi
Bizlere "Dem bu demdir, kıyam eyleyin" dedi
Üç cengin üçünde de zaferi müjdeledi
Destur alıp ayrıldım, şadıman oldum öttüm

Dede Sultan/ Börüklüce Mustafa

Sonuç itibarıyla, Allah, yakında her türden zulüm düzeninin devrilip tümden yıkılacağını bildirmektedir. Bu devrimden maksat geri dönüşümü olmayan dünya fethidir. Tevhit dünya görüşünün insanlığın dönüşüm mantığı, Mebde, İhtilaf, İnkılap ve Miad şeklinde diyalektik olup ihtilaf sürecinde süregelen devrimler ve de karşı devrimler mutlak manada olmayıp belki devrim örneği belirtileridir. Dolayısıyla bu sürecin hâkim rengi tabiatı gereği ihtilaftır. Şunu da bilelim ki mutlak manada insanlığı dönüşüme uğratacak olan işbu dünya devrimine yönelik ön bildirimin kanıtlayıcı örneği, Allah'ın bir rahmeti olan diyalektik tarih felsefesinin derin irfanın ön görüsünün bilimsel dayanağı, Rum suresinin ilk ayetlerinin beyan buyurdukları bir tarihi vaka olan önceden bildirme mucizesidir:

***30/Rum Suresi*.**
1- Elif, Lâm, Mim./Mana'dan
2- Rumlar yenildi.
3- (Arapların bulunduğu bölgeye) en yakın bir yerde onlar, bu yenilgilerinin ardından mutlaka galip geleceklerdir.
4- Bu da birkaç yıl içinde olacaktır. Onların bu yenilgilerinden önce de sonra da emir Allah'ındır ve o gün (kıyamet şafağında) müminler sevineceklerdir.
5- Bu da Allah'ın yardımıyla olacaktır. Allah dilediğine yardım eder, galip kılar. O çok güçlüdür, çok merhamet edicidir.
6- Allah'ın vaadi budur. Allah, vaadinden caymaz. Fakat halkın/insanların çoğu bilmezler.
7- Onlar, sadece bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler. İnsanlığı son döneminden hep gafildirler.
8- Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki Allah göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre için yaratmıştır? Gerçekten insanların çoğu, Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedirler.

9- O gafiller, yeryüzünde gezmediler mi ki kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş baksınlar? Onlar, kendilerinden daha güçlüydüler. Toprağı sürmüşler ve onu, bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara da peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek Allah onlara zulmetmiyordu. Fakat onlar, kendilerine zulmediyorlardı.
10- Sonra o kötülük edenlerin sonu çok kötü oldu. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini yalan saydılar ve onlarla alay ediyorlardı.
11- Allah önce yaratır, sonra da çevirir, onu yeniden yapar. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.
12- Kıyamet kopacağı gün suçlular ümitsizlik içinde susarlar.
13- Allah'a ortak koştuklarından kendilerine hiçbir şefaatçi çıkmaz. O zaman ortaklarını inkâr ederler.
14- Kıyamet saatinin gelip çattığı gün var ya, o gün (hâkim sınıf, mahkûm sınıf) ayrılırlar.
15- İnanıp iyi işler yapanlar, cennette bir bahçe içinde neşelendirilirler.
16- İnkâr edip ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlara gelince; işte onlar azapla yüz yüze bırakılırlar.

İkinci Oluşum Meryem Neslin Atası Mesih İsa

> Şüphesiz Allah katında İsa'nın durumu Âdemin durumu gibidir, onu topraktan yarattı sonra ona 'Ol' demesiyle o da hemen oluverdi. Hani Allah İsa'ya demişti 'Ey İsa doğrusu ben seni vefat ettireceğim, seni kendime yükselteceğim, seni inkârcılardan temizleyeceğim ve de sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim daha sonra hepiniz bana döneceksiniz ve ihtilafa düşüp sınıflaştığınız şeyin hakkında ben hükmedeceğim' (3/59 ve 55).
> Oysa onu (İsa'yı) ne öldürdüler, ne de astılar, velâkin kendilerine bir benzetme yapıldı (4/157).

Yorum

Birinci ayetin mazi anlamıyla yorumu: "İsa'nın durumu Âdemin durumu gibidir." Yani nasıl ki Âdem babasız yaratılmıştır, İsa da babasız yaratılmıştır, ama evrensel olan Kuran'ın bu gibi ayetlerinin istikbale yönelik anlamlandırılması hayli müşküldür ve diğer ayetlerin karine desteğine ihtiyaç vardır. Bu nedenden dolayı ikinci ve üçüncü ayetlerle birlikte yorumlayarak hüküm beyanı yapılmalıdır. İkinci ayette geçen "Seni vefat ettireceğim" cümlesindeki vefat kelimesini bayıltma veya kelimede tehir, yani metinde geçen "müteveffa" kelimesinin asıl yeri "refiuke" kelimesinden sonra olduğu kabilinden lafazanlıklarla ölmüşlüğün dışında tevil etmek bilimsel yorum ve zihniyete aykırıdır. "Seni kendime yükselteceğim" ifadesine rağmen Hz. İsa'ya hitaben "Sonra hepiniz bana döneceksiniz" ifadesine binaen İsa'yı iki defa vefat ettirmek de yanlıştır. Üçüncü ayette "Doğrusu onu (İsa'yı) ne katlettiler, ne de astılar, velâkin kendilerine bir benzetme yapıldı" denilmektedir; 'Öyleyse İsa ne oldu, vefatı nasıl gerçekleşti?' şeklinde zihinleri meşgul eden bununla ilgili gizli soruların cevapsız bırakılmasının altında yatan gerçek şu ki Hz. İsa bedenen ölü,

ruhen diridir. Ruhu pek çok kuvvetli olup kelime-i tekviniye /ikinci oluşumun kün(ol)İlâhi buyruk kelimesi olduğundan, belki kendine tabi olanlarda, yani müvekkil kavminde tecessüm edeceği (vücut bulacağı anlamında) hesabı ile 'O ölmedi, O diridir' denildi. Ayrıca mucizelerin çokluğunu hatırlatmak ve özellikle 3/46. ayete istinaden kati delil mucizesine dayandırmakla *beşikte* anlamında "Fil mehdi" kelimesine atfen tekil zamirle Mehdi denilmesi caizdir, ancak isim itibarıyla olsun, zaman açısından ve gerçeğe uygunluk bakımından olsun mehdinin mesnedi şu ayettir: "Her toplumun bir hadisi/yol göstericisi vardır" (13/7). Yani mehdi, hadi anlamında kullanılmaktadır.

Elbette Hz. İsa'nın ruhunun pek çok kuvvetli bir kelime-i tekviniye olması münasebetiyle İsa'nın nüzulü ruhun kıyamı şeklinde ifade edilmiş, aynı zamanda birinci sura üfürülüşle ikinci oluşum şafağının söküp ruhun *enfus*a dönüşmesiyle Eşhad'ın kıyamı olarak ifade edilir şu ayetlere göre: 78/38; 74/8; 40/51. Diğer önemli bir husus da birinci ayette geçen "Onu (Âdemi) topraktan yarattı, sonra ona 'Ol' demesiyle o da hemen oluverdi." Anlaşıldığı gibi insanın yaratılışı iki neşet üzerine tertip olunmuş ve 'Ol' emri ikincide verilmiştir. İşte İsa'nın Âdem'e benzerliği en fazla bu ikinci yaratılışladır. Buna ilaveten, Allah, Âdem hakkında "Allah sizi yerden nebatat şeklinde yarattı", "Sonra onu tesviye edip (mükemmel hayvan şeklinde) düzene koydu", "Doğrusu Allah Âdem'i süzüp seçti" (71/17; 32/9; 3/33) ayetleri mukabilinde Hz. İsa hakkında "Ve onu bir bitki gibi güzelce yeşertti", "O söz/hüküm tepelerine indiğinde yerden onlar için bir dabbe çıkartırız", "Ya Meryem, şüphesiz Allah seni süzüp seçti" (3/37; 27/82; 3/42) ayetleriyle benzetme yapmıştır. Netice olarak:

> Doğrusu Meryem oğlu Mesih İsa Allah'ın bir elçisi ve onun kelime-i tekviniyesidir ki onu Meryem'e ilka etmiştir ve de Allah'tan bir ruhtur (4/171).

7/Araf Suresi.

43- Göğüslerinde kinden her ne varsa söküp almışızdır ırmaklar akar altlarında. Şöyle derler: hamdolsun bizi buraya ulaştıran Allaha. Eğer Allah bize kılavuzluk etmeseydi biz buraya ulaşamazdık. Andolsun ki, Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şöyle seslenilir: işte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet.
44- Cennet halkı ateş halkına şöyle seslenir: 'Biz Rabbimizin bize vaat ettiğini gerçek bulduk peki siz Rabbinizin size vaat ettiğini gerçek buldunuz mu?' Onlar 'Evet' derler. Aralarından bir duyurucu şunu ilan eder: 'Allahın laneti zalimlerin üzerine olsun.'
45- Onlar ki, Allahın yolundan geri çevirip yolun eğri büğrüsünü isterler, onlar ahireti de inkâr edenlerdir.
46- İki taraf arasında bir perde oluşur. Araf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan erler (üstün arif kişiler) vardır. Cennet halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler: 'Selam size.'
47- Gözleri ateş halkı tarafına çevrildiğinde de şöyle yakarırlar: 'Ey Rabbimiz bizleri, zalimler topluluğuyla/sınıfıyla birleştirme.'
48- Araf halkı yüzlerinden tanıdıkları bazı kişilere seslenip şöyle derler: 'Ne bir araya gelmeniz, ne de büyüklük taslamanız size hiçbir yarar sağlamadı.'

49- ‘Şunlar mıydı, ‘O, Allah kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyecek’ diye yemin ettikleriniz? Ey cennetliler, siz de girin cennete. Ne bir korku var size ne de kederleneceksiniz.’

Bu ayetlerin ifadeleri gayet açıktır, ancak cennet ve cehennem burada özel anlamla beyan edilmiştir. Kısa bir izahata ihtiyaç vardır, bir de cennet halkından Araf üstündeki salahiyetli, üst olanlar kimlerdir? Tarifi yapılmalıdır.

Cennet, Cehennem Mekânı ve Mehdi nesli

> Nihayet, aralarına kapısı olan bir sur/engelleyici perde çekilir içi rahmet (Cennet) dışı ise o cihetten azaptır/Cehennemdir (57/13).

İzahat

“İçi rahmettir” ifadesi dünya merkezli cennet anlamına gelmektedir. “Göz önünde azap” ise dünya merkezli cennetin dışarısı olan uzay boşluğunun kara kuyularıdır ki sonsuz cihetiyle cehennemdir. Bu özel anlam dışında, yani genel anlamda cennet iyi, yararlı, doğru ve güzel olandır, cehennem ise bunların tam aksine kötü, zararlı, yanlış, çirkin ve azap verendir. Cennet halkından Araf üstünde olan arifler ise ***Mehdi neslinden*** gelen güvenilir uğurlu, ideal üstün insandır.

Üstinsanın anlamı şöyledir

“ İki taraf arasında bir perde, A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan erler vardır. Cennet halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler: "Selam size!" (7/46) Gelecek kurtarıcı üstinsan “A'raf üzerinde de” Arapçada Ali manasına gelir ki, Arifler ya Ali dediklerinde gelecek o mehdi/kurtarıcı o üstinsanı kast ederler

> Herkes tutumunun ve davranışlarının tutsağıdır/mesulüdür. Yalnız güvenilir uğurlu sağ ehli/üstün insan hariç. Onlar cennetlerde ağırlanırlar (74/38–40).

Yani, ashabul yemin/üstün insan salahiyetlidir, çünkü onlar artık cennet sürecine girmiş, ilerici aydın toplumdur. Miad cennetinde, mebde cennetindeki gibi din/ideoloji yoktur, kişinin bütün düsturu, ilm-i ledün (Allah tarafından bahşedilmiş üstün bilgi) olup kendi vicdanıdır. Bu sınıfsız sınırsız cennet toplumunda Risalet ibadet yoktur, belki mutlak tevhit olan tanrıda yaşamak vardır. İlm-i ledüne sahip ve tekâmülünü tamamlamış cennet toplumunun sağ ehli, üst insan bireyin bilinen örneği Hızır’dır.

Yüksek İlimle Mutlak Özgürlüğün Sahibi UluÜst İnsan Örneği Hızır

18/Kehf Suresi-(Sembolik Dil ile İnsan Felsefesinin Öz Özeti).

60- Hani Musa, beraberindeki gence şöyle demişti: ’İki denizin birleştiği yere varıncaya kadar durmadan zaman üstü bir uzun yolculuk edeceğim.’

61- İki denizin birleştiği yere vardıklarında yanlarındaki balığı bir kenarda unuttular, o da bir yeraltı deliğinden kayarak denize kaçtı.

62- (Varmaları gereken yere gelip) geçtiklerinde (Musa) genç yardımcısına dedi ki: 'Yemeğimizi getir biz, gerçekten, yaptığımız yolculuktan yorulduk.'
63- Arkadaşı 'gördün mü' dedi 'kayaya sığındığımız vakit balığı unuttum. Onu söylememi, bana ancak şeytan unutturdu. (Balık), şaşılacak biçimde denizin içinde yolunu tuttu!'
64- Musa 'Bizim aradığımız da buydu zaten' dedi. Hemen geldikleri yoldan kendi izlerini sürerek geri döndüler.
65- Derken, katımızdan kendisine bir rahmet (üstün insanlık fıtratı) verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine (müsbet ilimlerin üstününü) öğrettiğimiz dostlarımızdan birini (Hızır'ı) buldular.
66- Musa ona: 'Allah'ın sana öğrettiği bu ilim ve hikmetten bana da öğretmen için sana tabi olabilir miyim?' dedi.
67- (Hızır) dedi ki: 'Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin.
68-Çünkü havsalanın almadığı şeye nasıl sabredeceksin!'
69- Musa 'İnşallah beni sabırlı bulacaksın ve senin hiçbir işine karşı gelmeyeceğim' dedi.

70- (Hızır) dedi ki: 'O halde bana tabi olacaksın; ben sana sırrını anlatmadıkça, hiçbir şey hakkında bana soru sorma!'
71- Bunun üzerine ikisi beraber yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman, o (Hızır) gemiyi deldi. Musa, ona şöyle dedi: 'Geminin içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu çok kötü bir iş yaptın.'
72- (Hızır:) 'Sen benimle asla sabredemezsin, demedim mi?' dedi.
73- Musa 'Unutkanlığım yüzünden beni azarlama ve bilginden yararlanma konusunda bana zorluk çıkarma" dedi.
74- Yine gittiler. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında Hızır hemen onu öldürdü. Musa 'Kısas olmadan masum bir cana nasıl kıyarsın? Doğrusu sen çok fena bir şey yaptın' dedi.
75- Hızır dedi ki: 'Doğrusu sen benimle asla sabredemezsin demedim mi sana?'
76- Musa 'Eğer sana bir daha bir şey sorarsam artık benimle arkadaşlık etme, o zaman seni mazur görürüm' dedi.

77- Yine yola koyuldular. Bir süre sonra bir köye vardılar. Köylüden yemek istediler, fakat ağırlanma istekleri reddedildi. Az sonra yıkılmaya yüz tutmuş bir duvarla karşılaştılar. O (Hızır) eğri duvarı doğrulttu. Musa ona 'Eğer isteseydin bu yaptığın işe karşılık bir ücret alabilirdin' dedi.
78- Hızır dedi ki: 'İşte bu, seninle benim aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana o sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim.'
79- 'Gemi, denizde çalışan birkaç yoksula aitti. Onu kusurlu kılmak istedim, çünkü onların ilerisinde her sağlam gemiye zorla el koyan bir hükümdar vardı.'
80- 'Oğlana gelince, onun ana babası mümin kimselerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkâra sürüklemesinden korktuk.'
81- 'İstedik ki Rableri onun yerine kendilerine ondan temizlikçe daha hayırlı ve daha çok merhamet eden birini versin.'
82- 'Duvar ise, o şehirde iki yetim oğlana ait idi. Duvarın altında onların bir hazinesi vardı. Babaları da iyi bir kimse idi. Onun için Rabbin istedi ki o iki çocuk erginlik çağlarına ersinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Tabii ki, ben bunların hiçbirini kendiliğimden yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin içyüzleri budur.'

Sembollerin Yorumu

1- Hz. Musa ilk oluşum insanın, genç arkadaşı ise ikinci oluşum insanın simgesidir.
2- Uzun yol gitmeleri ilahi zaman/zaman üstü yürüyüşün simgesi, denizlerse oluşum dönüşümlerinin, balığın canlanışı ve denizde yüzüp gitmesi, yeniden dirilişlerin simgesidir.
3- Hızır, ikinci oluşumun getireceği mehdi nesli, üstün insan modelini sembolize ediyor.
4- İlm-i ledün, müspet bilimlerin üstün seviyesi olan ilmi irfan, "Rabbinden bir rahmet" ise sahip olduğu bilim dallarını gerçek ideolojinin/hak dininin hizmetine eksiksiz vermesinde azami kabiliyetli olmasıdır, ayrıca 74/39. ayetin bildirdiği üzere, Allah'tan izinli olanların bir örneği olmasının sembolik ifadesidir.
5- Hz. Musa'nın genç arkadaşının unutkanlığı ve Hızır'ın gelmesiyle ortadan kaybolması, dolayısıyla yerini Hızır'a bırakması, ikinci oluşum neslinin, fiziki bir değişimle değil, belki Âdem'den gelen insan neslinin bir ruhsal sıçrama ve olgunlaşmayla meydana çıkacağının simgesidir doğrusu.

6- Geminin sahibi yoksullar, duvarın sahibi yetim/kimsesizler, mahkûm halk sınıfının, kral ve elin ileri gelen ahalisi hâkim sınıfın/ekâbirin, öldürülen genç ise kardeşi Habil'i öldürmüş olan Kabil'in sembolü olmuş oluyor ki insanlığın üstün insan sıçraması, egemen sınıfa karşı mahrum halk sınıfını koruyacak o Mehdi nesli/aydın toplumun çıkıp egemen sınıfı ortadan kaldırmasıyla mümkündür ancak. İşte Hızır'ın, iblisin hizmetinde olan o gulamını öldürmesi kıssası, veraset-imameti mahrum bırakılmışlara devredileceği insanlığın geleceğine dair iyimser bakışın tasviridir böylece. Cennet ehli olan bu uğurlu toplum Hz. Musa gibi risalet hükmüne bağlı olmayıp Hz. Hızır gibi kendi ledüni risalet bilgi ve bilinçlerine (kendi vicdani düsturlarına) bağlıdırlar ki işte bu mutlak özgürlüktür.

15. BÖLÜM

Sınıfsız Tek Toplumculuk

> "Muhakkak bu sizinki sınıfsız toplum sınıfıdır ve Ben de sizin Rabbinizim. O halde benden sakının başka düzenlere uymayın." (23/52)
> "Tanrınız ortaksız tek tanrıdır. Böyle iken, âhirete inanmayanlar, müstekbir (egemen sınıf) oldukları içindir ki kalpleri inkârcı olmuştur." (16/22)

Bu ayetlerin beyanına göre dosdoğru din, ortaksız tek tanrıdan kaynaklanan Tevhit dünya görüşüne dayalı, sınıfsız tek toplum anlamında Karye Sosyalizmi ideolojisidir (***Tebsire İlmi***):

> Bütün bunları, Allah'a yönelenlere fikirler, görüşler ilmini (ideolojiyi) vermek için yaptık (50/8).
> Hayır, o ideoloji kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, bizim ayetlerimizi inkâr etmez." (29/49)
> "Hakikaten Rabbinizden size görüşler, fikirler bilgisi Basâir (gerçek ideoloji) geldi. Artık kim gözünü açar görürse kendi lehine, kim de körlük ederse kendi aleyhinedir ve o halde ben size karşı muhafız değilim."(6/104)
> Ey babacığım, gerçek şu ki, senin hiç haberdar olmadığın bir ideoloji bilinci/tanıma ilmi ulaştı bana; öyleyse bana uy ki seni dosdoğru/eşitlik yoluna çıkarayım (19/43).

İnsanlığın fıtrat geleneğinin ideolojileşerek Furkan'a dönüş süreçleri şöyle olmuştur: 42/13. ve 37/83. ayetlere göre Hz. Nuh'tan Hz. İbrahim'e kadar gelenek ideolojiye dönüşmüş, 16/120. ve 21/48. ayetlere göre Hz. İbrahim'den Hz. Musa'ya kadar aydınlık yolu (ziya) deneyimlenmiş, 2/208. ve 5/3. ayetlere göre Hz. İsa'dan başlatılmış silim hareketi söz konusudur ve Hz. Muhammed elinde tamamlanmış ideoloji düzeni İslamiyet'tir. 8/29. ayete göre ise aydın toplum/mehdi tarafından oluşturulacak Furkan, risaletten tebliğdir ki gelecekle ilgilidir:

> Bilimsel tertibat/ideolojik tasarım şeklinde bir ilim üzere açıkladığımız bir kültürü getirdik; o, inanan millet/halk için rahmet ve yol göstericidir (7/52)

Sınıfsız Toplum İdeolojisi/ Karye Komün Ortaklığın Kökeni

> Maksat; Allah açıklamakla sizi kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğu ilkel sınıfsız tek toplumun Hakikat geleneğine erdirmek istiyor (4/26).

> Ey dünya halkı, işte Rabbinizden size gerçek (Hak) geldi. Artık hidayeti kabul eden kendi nefsi için kabul etmiş olur, sapıklık eden de kendi aleyhine sapmış olur ve ben sizin üzerinize vekil değilim de (10/108)!

İnsan fıtratından kaynaklanmayan sırf bidat olarak tezahür etmiş dinin/ideolojinin çıkış mahiyeti şirktir. Sınıflı toplum dönemine geçildiği sırada egemen sınıfın bidatidir ve asılsız olduğu için batıl sayıldı. İlk sınıfsız toplumun yaratılışta kendilerine verilmiş hakikat geleneğinin sınıflı toplum sürecine geçilmesine müteakip gönderilmiş haberciler/elçiler eliyle ve vahyin vasıtasıyla

Hak dine/gerçek ideolojiye dönüşme zorunluluğunun yegâne amili, karşıt din/ideoloji olan "Batıl'ın" tesis edilişidir. İşte fıtri sınıfsız toplumculuğun gerçek ideoloji olması fıtri hakikat geleneğinin devamı olması itibarıyladır. Nihai sınıfsız sınırsız yüksek toplumda başlangıçtaki gibi hakikate dönüşüm olacaktır ki gerçek ideoloji hakikat özüne dönüşle sona erecektir. Yukarıda kaydı olan 30/30. ayet bu hakikat kökenini bildirmekte olup onun uzantısı sabit, dosdoğru dine/ideolojiye yönelmeyi emretmektedir ve yine 2/213. Biiset ayeti ve 57/25. Risalet ayeti, hakikat geleneğinin dine/ideolojiye ne biçimde dönüştüğünü ahenkli biçimde bildirmektedirler.

Temel İlkeleri ve Öğreti Düşün Yapısı

> Hakperest zerdüşt- sınıfsız toplumcuların dini/ideolojisi kendine ait olan Allah'a ihlâsla (katışıksız, şirke bulaşmadan) kulluk etmek/düzenine girmek, duayı doğrultmak/insanlığı birleştirme duasını kılmak ve hakkiyle zekâtı dolaysıyla infak ve sadakayı vermektir ki fıtri, dosdoğru kalıcı din/gerçek ideoloji budur. İşte bununla ancak emrolunmuşlardı (98/5).

Yani ihlâsla Allah'a kulluk, duayı ayakta tutmak/dosdoğru kılmak ve zekâtı tam eksiksiz vermektir ki ayet biri asıl ikisi tamamlayıcı olan üç temel ilkeyi açıkça bildirmektedir.

"Kendilerine ilim ve iman verilmiş olanlar" (30/56). "İlim"den maksat gerçek ideoloji bilinç, "iman"dan maksat ise Tevhit/ortaksız tanrıcılık dünya görüşüdür; daha doğrusu bir öğreti olarak fıtrat geleneği, diyalektik tasavvuf felsefi dünya görüşü ve hakikat nizamı sınıfsız toplumculuk/ortaklık ideolojisi şeklinde iki kategoriye ayrılır. Sonra temel altyapı ile altyapı ve üstyapı olmak üzere üç kısım ideolojik bünyeden müteşekkil, sistemli duruma gelir; temel altyapı, tek vücut diyalektik tasavvuf (tevhit yüksek felsefesi, doğa felsefesi ile insan felsefesinden müteşekkildir). İdeolojik altyapı, insan felsefesi, onunla ilişkili toplum felsefesi ile tarih felsefesinden ibarettir. Üstyapı, vahdeti vücut dünya görüşünden kaynaklanan ve üç sütun gibi yükselen, insan felsefesi, toplum felsefesi ve tarih felsefesi üçlüsünün oluşturdukları büyük gövde olan ideoloji binasıdır ki sonra altyapıyı da temel altyapıyı da örterek, kendi kaynağı olan vücut birliği dünya görüşünü de kendine ait gibi gösterir ve böylece bir bütün olur.

Otaklık ideoloji, gerçeği tanıma /marifet-i hak ve gerçeğin yolu (tarikat-ı hak) şeklinde iki boyutu bulunan, 4/115. ayette bildirildiğine istinaden, yol, ekol ağırlıklı olup en fazla bu boyutuyla tanınmaktadır ki tek tanrı ve tek toplum şiarına sahiptir.

> Ve işte tanrıyı birleyerek dine/sınıfsız toplum ideolojisine yönel, dolayısıyla ortak koşanlardan olma sakın (10/105).

***İdeolojinin Allah'ın Külli İrade Kanununa Uygunluğu*.**

> Yeryüzünde ezilip horlananlara, dünya yönetimini ve mirasını vermek suretiyle kendilerine bağışta bulunup lütfetmek istiyoruz (28/5).

İzahat. Bir kısım insanın aç ve mahrum bırakılması, bir kısım insanın da dünya nimetini çarçur ederek israf etmesi, dolayısıyla harsı (doğayı) ve nesli (canlıyı) helak etmesi, ilâhi iradeye terstir.

HAKİKAT DAVASI

> Allah'ın ki hak davasıdır/Hakikat dinin varlık gayesi ideal toplum ile ideal insandır (13/14).

İdeal Toplum şöyle: "Miadınız, Mebdedeki gibi olacaktır" (7/29). Sınıfsız toplum ideolojisinin idealindeki toplum, fıtrat çağındaki ilkel sınıfsız toplum benzeri, ancak ondan çok yüksek olan ikinci oluşumda gerçekleşecek nihai sınıfsız sınırsız toplumdur. Sınıfsız toplumculuk/ortaklık bu idealine, parti (mücadele programı da dâhil) ve propaganda gibi kendi araçlarını kullanarak önce orta eşit sınıfsız toplumu, müteakibinde sağ kutup eylemsel hedeflerini gerçekleştirmek için şanlı mücadelesini sürdürerek ve daha sonra kanalize edilmiş dünya müstazaflarının beynelmilel kıyam hareketi ile ve ona bağlı hükümranlıkla/fekireterya diktatörlüğüyle dünyayı fethetmek (kıyameti koparmak) suretiyle kavuşacaktır.

> Bir sınıfa göz önünde azabın gelmesiyle, diğer sınıfa ilk insanın komünal geleneğiyle kalkındırılması ile ancak sonuçlanacak Hidayet/Kavmi müvekkelin yol göstericiliği, geldiğinde halkın ona iman etmesi (onların aydınlığına iktida etmesi) dolayısıyla da Rablerinden mağfiret dilemeleri halklardan men edilmiş değil (18/55).

Ayette geçen ilk insanın komünal geleneği/sünnet-ül evvelin açıkça bilinendir. Göz önünde azabın ne olduğu ise aşağıdaki ayetlerin bildirdikleridir:

> Zalimler nasıl bir devrimle devrileceklerini bilecekler/görecekler (26/227).
> Deki: Dünya devriminde/O fetih gününde inkârcıların imanı kendilerine bir fayda sağlayamaz (32/29).

Kuranın Bildirdiği Yeryüzü Cennetidir

> Onlar derler ki: 'İstenildiği biçimde cennet için hazır hale getirilmiş yeryüzüne bizi varis yapmakla, sözünü yerine getiren Allah'a hamdolsun, işte yararlı iş yapanların ne güzeldir mükâfatı' (39/74).

Bu ayetten açıkça anlaşılmakta olan şu ki öbür dünya deyimi, Kur'an'da yoktur. Dolaysıyla hatalı bir yorumdur, bilakis bu dünyanın en son dönemi vardır. Yani kıyamet çağı geldiğinde, bu yeryüzünün cennete dönüştürüleceği Yeryüzünde gerçekleşecek bu değişme, zati olmayıp belki sıfata ilişkin bir değişimden ibarettir bildirilmektedir. Haliyle bu dönüşümün gerçekleşmesi, ilâhî irade dâhilinde müstazaf-mahrum halkların bilinçlenmesine ve de irade göstermesine bağlıdır. İşte bu gerçek ütopyanın gerçekleştirilmesi misyonu arınmış devrimcilere aittir. Şöyle ki, yükümlülük bilinci ile bilinmesi gerekli olan şudur ki; gerçek aydın, üstinsanların omuzlarında bütün ağırlığıyla taşıdıkları yük (Allah'ın insanlara verdiği en yüksek Madalya olan hilafettir) halkların aydınlatılması, kanalize edilmesi suretiyle, müstazafların ayaklandırılmasıyla dünya devriminin, Allah'ın izni ile gerçekleştirilmesi ve bu yeryüzünde Adın cennetinin kurulması sorumluluğudur, ayetlerden anlaşıldığı üzere. Velhasıl; aşağıdaki ayetler bu konunun özeti mahiyetindedir:

> De ki: O (Kur'an) iman edenler için hidayet ve şifadır, iman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve onlara karşı körlüktür (41/44).
>
> Elbette temizlenen de sırf kendisi için temizlenir (35/18).
>
> Şanım hakkı için insanlık mevzuatının tümünü ihtiva eden bir kültürü (kitabı) size indirdik, hala akıllanmayacak mısınız? (21/10)

İdeal Üstün İnsanın Yükümlüğü

> Elbette sizi biri diğerinden farklı durum ve mertebelere dönüştüreceğiz (84/19).
>
> Biz emaneti (Ulûhiyet idaresini) göklere, yere ve dağlara arz ettik, çekindiler onu yüklenmekten korktular da onu insan yüklendi. Hâlbuki o, daha önce cahil ve zalim idi (33/72).
>
> İşte ideolojinin ideal insan modeli, üstüninsandır ki Ademiyet sürecini/Maaş dönemini tamamlamış olan insan-ı kâmilin bir üst derecesi olup, emanet dönemin tanrımsı insanıdır, gerçek anlamda halifedir. Ulûhiyet ve hilafet ilişkisine gelince: "Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, o da size yardım eder." (47/7)

Hilafet, yaratılışı da yönetilişi de Allah'a mahsus kılmakla birlikte Tanrı, doğa ve insan konusunda insanın fıtratına konulmuş, yaratılış, adalet, merhamet, bereket ve ıslahata yönelik istem ve irade kabiliyeti, ilahi iradenin cüzüdür. Dolayısıyla murad-ı ilahi doğrultusunda, ilahi faaliyetin eli insanın sanatsal yaratıcılığının bilincini taşımaktır, bundan ötürü de canlıyı kurtarma çabası, dolayısıyla doğayı ıslah ederek cennete dönüştürmek yükümlülüğüdür. Bu, yaratılışı gerçekleştirdikten sonra yönetimden elini çeken Tanrı anlayışı, "deizm" anlamına gelmez, çünkü melaike gibi insan da Allah'ın elidir. Hakeza gerek tekvin de gerek yönetim de/idarede, insanı yetkisiz ve etkisiz, tabii yasaların kurbanı bir çeşit hayvan sayan koyu kadercilik kavrayışı olmayıp belki ayetin anlamında ifadesini bulan bir tür fiilî tevhittir, hilafetin gerçeği ve ibadetin hikmeti. Gerçek manada halifetullah olan bu üstinsanın temel özelliği mutlak özgürlüğüdür. Dolayısıyla yolu da yalnız kendi vicdanıdır. Zira o ideolojiyi aşmış, Tanrı'yı bulmuştur.
"Herkes yaptığı işlerin rehinidir. Ancak sağ taraf ehli (üstün insan) başka." (74/38–39)

Bu uğurlu sağcılar zaten cennet ehli olduklarından, nefis zindanını aşmışlardır, toplum ve doğa zindanlarını da aşmakta oldukları içindir ki nefisleri tekâmül etmiş, toplumda şeytanı, doğada iblisi kovmuş üstün insanlardır. Cennet ehli olan bu uğurlu toplum mensubu, Tanrı ile tevhit halinde tanrımsı hayvandır/mutlak ermiş insan anlamında.

> Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır, ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır (34/1).

İdeolojinin ilerletici Düzeni

> Sizin için dinde/ideolojide Nuh'a tavsiye ettiğini ve sana vahyettiğimizi ve İbrahim'e ve Musa'ya, İsa'ya tavsiye kıldığımızı bir ilk/başlangıç kıldık. Şöyle ki, ideolojiyi sırf nazariye halinde bırakmadan halk yaşamında uygulamak üzere esnek acil program düzenine geçirin ve ondan tefrikaya düşmeyin. Fakat kendilerini çağırdığın bu esas, Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine seçer ve iyi niyetle yöneleni kendisine iletir (42/13).

Ayette geçen "bir ilk/başlangıç kıldık" ifadesinin işaret ettiği, din/ideoloji anlamına geldiği gibi ideolojinin acil program düzeni/ medeniyeti anlamına da gelir. Gerçek ütopyasını bilimsel kılmak açısından acil program düzeni ideolojinin vazgeçilmezidir. Ondan ötürü düzen içinde birlik halinde olmanın ayrıca önem arz ettiği anlaşılmaktadır, yani sınıflaşma olsun, tarikat ve mezhepçilik olsun yasaktır. Binaenaleyh, sınıfsız toplum ideolojisi kendi düzeni barışi kurmakla ancak tekâmül eder.

> Allah'tan çevrilmesine imkân ve çare olmayan diriliş günü gelmezden evvel yüzünü o sabit, dosdoğru dine/hakikata çevir ki o gün sınıflar birbirinden ayrılırlar. Kim küfre saparsa inkârı kendisi aleyhinedir. İnsanlığın barışına ve hayrına yönelik bir iş yapanlarsa, kendi benlikleri için yer hazırlamış olur (30/43-44).
>
> İbrahim ve onunla birlikte olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Onlar kavimlerine demişlerdi ki: 'Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Siz bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir.' Yalnız, İbrahim'in babasına 'Andolsun ki senin için mağfiret dileyeceğim, fakat sana Allah'tan gelecek herhangi bir şeyi savmaya gücüm yetmez' sözü bu örneğin dışındadır. Ey inananlar deyin ki: 'Rabbimiz, sana güvendik, sana yöneldik, dönüşümüz sanadır, Allah, müminlerin velisidir' (60/4).
>
> Doğrusu insanların İbrahim'e yakın olanı, ona uyanlar, bu peygamber ile iman edenlerdir (3/68).

Buradaki örneklik, ideolojinin örnek olarak alınmasıdır.

> Hepiniz birden Allah'ın ipine sıkıca sarılın ve ondan ayrılıp sınıflara bölünmeyin
> (3/103)

16. BÖLÜM

Sorumlu muvahhit toplum felsefesinin bir alt birimi olan İslâm sosyolojisinin yaygın din sosyolojisinden farkı, ancak bir ideoloji dâhilinde ele alınıp halk organizasyonu olan orta sınıfsız toplum, halk sınıfı (eşit-kardeş halk kitlesi) ve de halk kimliği (milletleri- boyları tanıma hakkı) gibi üç kaide üstünde yükselen tarafgir bir sosyoloji türü olmasıdır. İslam sosyolojisi, sürekli gelişme kabiliyetine haiz örnek orta sınıfsız toplumun (Medine ümmeti vasatasının) toplumsal yapılarıyla boyutlanarak yürür ve tarih-toplum akrabalığı münasebetiyle İslâm tarih felsefesiyle birleşerek tamamlanır.

Orta Sınıfsız Tek Toplum

> İşte böylece biz sizi halka şahit (muhafız ve hidayet rehberi) olmanız için orta sınıfsız tek toplum kıldık. Ve elçide üzerinizde şahit/hidayet rehberi olacaktır (2/143).

Orta sınıfsız toplum, isminden de anlaşıldığı gibi ilk sınıfsız toplum ile nihai sınıfsız toplum arasında, Maaş/sınıflı dünya döneminin sınıfsız toplumudur asıl itibariyle. Bu tertemiz adil toplum, sınıflı dünya geneli karşısında bir parça mesabesindedir. Orta toplumda her ne kadar halen sınıflar var ise de izzetini, egemenliğini kaybetmiş beli kırılmış ekâbir sınıfın katları karşısında dini, mülkiyeti ve de siyasi idareyi elinde tutan ona bağlı tümden gidişatı lehine çevirmeyi başarmış, mahrum ve mahkûmiyetten evrensel verasete ve imamete yükselmiş, başsız cumhuriyet şeklinde tanımlanabilir ilk çıkışı.

İlk Çıkışında Kuruluş Felsefesi Musahiplikti

Muhacir'le Ensar'ın mal ortaklığı da dâhil kardeşlik-dostluk akdiyle birbirine musahip yapılmasıyla, orta sınıfsız toplumun temelinin atıldığını şu ayetlerden anlıyoruz:

> Musahiplik akdiyle mirasçı kıldıklarınızın paylarını da verin (4/33).
> Elbet dostlarınıza maruf üzere bir pay vermeniz müstesnadır (33/6).

Medine'ye gelir gelmez Hz. Peygamber'in ilk yaptığı işlerden biri, yeni gelen muhacirleri yerleştirmek, onların ve ailelerinin gündelik (rutin) ihtiyaçlarının karşılanması için gerekli tedbirleri almak oldu. Bu amaçla Medineli Müslümanlar (Ensar) ile Mekkeli Müslümanlar (Muhacirler) arasında sosyal ve ekonomik bir dayanışma ve yardımlaşma ilişkisini tesis etti. Buna "mu-âhât=kardeşleşme" adı verildi. Hicret'in ilk günlerinde bu kardeşleşme organizasyonuna 45'i Ensar'dan, 45'i Muhacirler'den olmak üzere 90 kişi katıldı. Kaynaklar bu ilk teşebbüste Ensar'dan biriyle kardeş olmayan tek bir muhacirin kalmadığını yazar.

Öyle ki kardeşleşme, aralarında kan, akrabalık ve kabilevî bağ olmadığı halde onları birbirine mirasçı kılmak suretiyle komünal bir hayat biçimi geliştirildi. Hicret'in 5. ayında kardeşleşmeye katılan ailelerin sayısı 186'ya çıkmıştı. Gelen her bir aileyi, Medineli bir aile yanına alıyor, zirai ve ticari hayatına, ev geçimine ortak kılıyordu. Hatta kimi Medineliler, eğer arzu ediyorlarsa birden fazla evli oldukları eşlerini boşayıp bekâr Muhacirler'e nikâhlayabilecekleri teklifinde bulundular.

Bir ara Ensar, sahip olduğu hurmalıkları da Muhacirler'le bölüşmek istedi. Ancak durumun düzelme yönünde bir gelişme gösterdiğini gözleyen Peygamber, bunun yerine zirai ortaklık yapmalarını teklif etti ve "Sulama işini Muhacirler üzerine alsın, sonra aranızda ürünü bölüşün" dedi. Yine de Ensar, Muhacirler'i birer ev sahibi yapmak için arsa, arazi ve hurmalıklarının fazlasını onlara hibe etti.

Orta Sınıfsız Toplumun temelÖzellikleri

Dosdoğru yola ilet bizi. Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna (1/6-7).

Orta sınıfsız toplum ilk sınıfsız toplumun uzantısı olup onu toplumsal model olarak almıştır ki ayetten anlaşıldığı üzere, bunun, dosdoğru yolun ilk insan (Âdem) geleneği olduğu açıktır. Orta sınıfsız toplum güzel ahlak, kardeşlik, eşitlik, adalet, rahmetli-bereketli başsız cumhuriyet gibi ilk sınıfsız toplumun temel özelliklerini sınıflı dünya şartlarında yumuşakça ve esnek şekilde kendinde aşağıda belirtilen şekliyle barındırmaktadır.

Güzel Ahlak ve Kardeşlik

Muhakkak müminler/halklar kardeştirler. Kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki size rahmet edilsin (49/10).

Onlardan önce yurda konmuş ve imana sarılmış olanlar, kendilerine hicret edenleri severler, onlara verilenlerden ötürü göğüslerinde bir ihtiyaç duymazlar, kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefislerine (isar ahlakın gereği) tercih ederler. Nefsinin cimriliğinden korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir, onlardan sonra gelenler de şöyle derler: 'Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi affet, kalplerimizde inananlara karşı bir düşmanlık bırakma, Rabbimiz sen çok şefkatli, çok merhametlisin' (59/9-10).

Halk Sınıfı.

O, sizi tek bir nefisten yarattı (7/189).
(Ya İbrahim) Seni halka önder yapacağım (2/124).
Muhakkak ki İbrahim demek muvahhit komünal olarak Allah'a boyun eğmiş halkçı toplum idi ve o hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı (16/120).

O ki siz halkları bir tek nefisten oluşturdu. Arkasından sizin için bir barınma (Mebdenin ilk sınıfsız toplumu) ve bir geçiş yeri (dünyanın sınıflı toplumunu) belirledi (6/98).

Bu ayetlerin hüküm beyanına istinaden bütün halklar hem eşit hem kardeştir ve tümü tek bir halk sınıfı anlamına gelen nastır ve yalnız İbrahim önderliğine bağlıdır.

Ve Halk Kimliği.

> O'nun ayetlerinden biri de göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin değişik olmasıdır. Şüphesiz bunda, bilenler için ibretler vardır (30/22).
> Bizim ayetlerimizi, zalimlerden başkası inkâr etmez (29/49).
> Muhakkak ki Allah'ın ayetlerini tanımayanlar için çetin bir azap vardır. Allah daima üstündür ve öç alandır (3/4).

İzahat.

Halk kimliği, halk sınıfı içinde yalnız birbirini tanımak için milletleri, boyları tanıma hakkı, hukuku anlamına gelir ki Allah'ın bir ayetidir. Dolayısıyla Allah'ın ayetlerini inkâr zulümdür ve çetin azap gerektirir. "Mutlaka Allah, zalimden mazlumun öcünü alır" hükmü gayet açık şekilde ayetlerde bildirilmiştir. Zulüm edenlerin sonunun çok kötü olacağını şu ayetler ve aşağıdaki 7/34–41. ayetler açık dille ifade buyurmuşlardır:

> Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler/ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. Sonra kötülük yapanların uğradıkları son, Allah'ın ayetlerini yalanlamaları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu (30/9–10).

Ve Kötülüğün Cezası-7/Araf Suresi.

34- Her ümmetin bir süresi vardır. O ecel geldiğinde, ne bir an erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.
35- Ey Âdemoğulları, size kendi içinizden elçiler (mazi anlamıyla Peygamberler ve istikbal anlamıyla Mehdiler) gelip size ayetlerimi anlattıkları zaman korunup uslananlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.
36- Kim ayetlerimizi yalanlar ve onlara karşı büyüklük taslarsa, işte onlar cehennemliktirler ve orada ebedî olarak kalacaklardır.
37- Allah'a karşı yalan uyduran yahut ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Onlara Kitap'tan nasipleri/risaletten Furkan tebliğleri erişir de yine ondan nasiplenmeyenlere gelince. Canlarını alacak elçilerimiz gelince onlara: 'Allah'tan başka taptıklarınız Ehrimen deccallar nerede?' derler. Onlar: 'O taptıklarımız/deccal ve süfyan bizden sapıp ayrıldılar' derler. Böylece kendilerinin inkârcı sapık olduklarına bizzat şahitlik ederler.
38- Allah onlara: 'Sizden önce geçmiş cin ve insan topluluklarıyla beraber cehennem ateşine girin!' der. Cehenneme giren her ümmet/sınıf katı kendi din kardeşine lanet eder. Nihayet hepsi oraya toplandığında, sonrakiler öncekiler hakkında derler ki: 'Rabbimiz! İşte şunlar bizi doğru yoldan saptırdı. Onlara cehennem ateşinden kat kat azap ver.' Allah der ki: 'Herkesin azabı kat kattır, fakat siz bilemezsiniz.'
39- Öncekiler de sonrakilere derler ki: 'Sizin bizden bir üstünlüğünüz yoktur. O halde yaptıklarınızdan dolayı azabı tadın.'

40- Bizim ayetlerimizi/şahit Mehdilerimizi yalanlayan ve onlara inanmaya tenezzül etmeyenler var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve (veya halat) iğne deliğinden geçinceye kadar o müstekbirler sınıfı cennete giremeyeceklerdir. İşte suçluları böyle cezalandırırız.
41- Onlara cehennemde ateşten bir yatak, üstlerine de ateşten örtüler vardır (kara delik içindelerdir). Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

> Ey halklar, biz sizi bir erkek bir dişiden yarattık, (asaletçe kardeşsiniz) ve örfler yolu ile tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz Allah katında en seçkininiz, kötülüklerden en çok korunanızdır (Bu hususun dışında eşitsiniz ve ırk üstünlüğü yoktur). Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır (49/13).

Güzel ahlakla kardeşlik orta sınıfsız toplumunun temelidir. Yani orta toplumun/ümmet-i vasatanın güzel ahlak üstünde yükselmiş kardeş halk cumhuriyeti olduğu, anlatacağımız Medine Vesikası'ndan biliniyor zaten.

Medine Sosyal Sözleşmesi

Bu, Peygamber Muhammed (s.a.v) tarafından Kureyşli ve Yesribli (Medineli) mümin ve Müslümanlar, onlara bağlı olanlar, bağlanacaklar ve onlarla savaşanlar arasında geçerli olması için yazılmış bir belgedir. Bunlar, diğer insanlardan ayrı bir ümmettirler. Kureyşli muhacirler kendi geleneklerine göre kan diyetlerini kendi aralarında ortaklaşa ödeyecekler ve kendi esirlerini kurtarmak için ödenmesi gereken fidyeyi adaletle ve müminler arasındaki esaslara uygun olarak karşılayacaklar.
Ben-i Avf, aralarındaki geleneğe göre kan diyetlerini aralarında paylaştıracak ve her taife kendi esirlerinin fidyesini adalet esasına ve müminler arasındaki örf ve âdete göre ödeyecekler.

Ben-i Saide, Ben-i Hars, Ben-i Cuşem, Ben-i Neccar, Ben-i Amr, Ben-i Avf, Ben-i Nebeyt, Ben-i Evs, her bir taife öncekilerin diyetlerini ve esirlerin fidyelerini müminlerin arasındaki örfe ve adalete göre paylaştırıp ödeyecekler. Müminler, borçlu kimsenin ailesini ve çocuklarını diyet ya da fidye ödemeksizin serbest bırakmayacaklar. Hiçbir mümin bir diğer müminin mevlasıyla (ahitleştiği kimseyle) onun izni olmadan ahitleşemez. Allah'tan sakınan müminler, kendi aralarında zulmeden haksızlık eden ya da zulüm ve haksızlık etmek isteyen ya da Müslümanlar arasında fesat veya günahı yaygınlaştıran kargaşa çıkarmaya çalışan kimseye karşı birlik halinde karşı çıkacaklar. Bu günahkâr, zalim ve mütecaviz kişi onlardan birinin evladı dahi olsa hepsinin eli ona karşı kalkacaktır. Hiçbir mümin bir kâfirin/zalimin kan davasından dolayı bir başka mümini mazlum halktan olanı öldüremez. Ve bir mümine karşı bir kâfire yardım edemez. Allah için yapılmış olan ahitleşme birdir ve Müslümanların en düşüğü de eğer bir kimseyi kendi himayesine alırsa herkes onu kabul edecektir. Müminler başkalarından ayrı olarak birbirlerinin velisidirler. Yahudilerden bizim peşimizden gelen her kişi hainlik etmediği ve zulmetmediği sürece bizim yardım ve haklarımızdan eşit şekilde yararlanacaktır. Müslümanların barışı birdir, herkesi kapsar (bir kişi barış yaparsa herkes kabul edecektir).

Allah yolunda savaş zamanında da müminlerden birisi ile barış yapmak diğeri ile yapmamak olmaz. Aksine, barışta herkesin arasındaki adalet esasına riayet edilecek. Bizimle birlikte savaşan savaşçılardan her bir grup diğer bir grubun yerinde olacaktır. Müminler, Allah yolunda kendilerinden akıtılan kanlar konusunda diğer bazısını engellerler (Biri diğerinin yerini alacak). Muttaki/aydın müminler en doğru ve en sağlam yol üzerindedirler. Hiçbir müşrik, Kureyş'e ait bir malı ya da bir insanı kendi himayesine almayacak ve onun ile bir mümin arasında engel olmayacak. Her kim günahsız yere bir mümini öldürür ve bu öldürme onun üzerine ispatlanırsa onun öldürülmesine karşılık kısas uygulanır (aynı şekilde öldürülür). Ancak öldürülen kişinin akrabaları razı olurlarsa öldürülmeyebilir. Müminlerin tümü bu katile karşı olacaklardır. Onun aleyhine kıyam etmekten başka bir davranış onlara yakışmaz.

Bu sözleşmeye evet diyen, Allah'a ve ahiret gününe iman eden her bir mümin, bir bid'atı ortaya çıkaran (kötü bir davranışta bulunan) bir kimseye yardım etmemeli ya da onu himayesine almamalıdır. Böyle bir kimseye yardım eden ya da onu himaye eden bir kişi olursa Allah'ın lanet ve gazabı kıyamet gününe dek onun üzerine olsun. Böyle bir kişiden yapmış olduğu bu kötü davranışına karşılık herhangi bir mal veya buna benzer bir şey alınmayacaktır (bilakis hak ettiği cezayı almalıdır).
Siz Müslümanlar, her ne zaman bir konuda ihtilafa girerseniz, onu Allah'a ve Muhammed'in (s.a.v)/ulul emrin hakemliğine götürün. Müslümanlar'la birlikte savaşa katılan Yahudiler'e infak (mülkiyette kamulaşma) edilecek.

Ben-i Avf Yahudiler'i müminlerle bir tek ümmettirler. Yahudiler kendi dinlerinin gereklerini takip eder, Müslümanlar da kendi dinlerinin gereklerini takip edecekler. Ancak zulüm eden ya da bir günahı irtikâp eden (başlatan) bir kişi bundan istisnadır ki bu durumda kendisini ve kendi halkını helak etmiş olacaktır. Ben-i Neccar Yahudiler'i toplumsal haklar konusunda Ben-i Avf Yahudileri gibi olacaklardır. Ben-i Hars ve Ben-i Saide Yahudiler'i, Ben-i Cuşem Yahudiler'i, Ben-i Evs Yahudiler'i ve Ben-i Sa'labe Yahudiler'i de Ben-i Avf Yahudiler'i gibidirler. Ancak zulüm eden ve bir günahı işleyen kişiler istisna. Bu durumda kendisinden ve halkından başkasını helak etmemiş olacaktır.
Cefne, Ben-i Sa'lebe'nin bir koludur (kabilesi). Hukukta onlar gibidir. Ben-i Şuteybe, toplumsal hukukta Ben-i Avf Yahudiler'i gibidirler. Ahde bağlı kalmak sözleşmeyi ihlal etmeğe engel olacaktır. Ben-i Sa'lebe'nin dostları da onların kendileri gibidirler. Yahudi kimseler de onlar gibidirler (bu sözleşmenin haklarından yararlanacaklar).
Muhammed'in (s.a.v) (ümmet organizasyonun) izni olmaksızın onlardan herhangi bir kimseyi bu sözleşmeden çıkarmamak gerek. Hiç kimseyi ceza olarak yaralamamak gerek (vücudunda yara açmamak gerek). Sebepsiz yere bir başkasını öldüren bir kimse kendisini ve halkını da ölüme atmıştır. Ancak bir zulme uğramış ise bu istisnadır. Allah bu sözleşmeye sadık kalanlarla beraberdir. Yahudiler'in nafakaları Yahudiler'e ait, Müslümanlar'ın nafakaları da Müslümanlar'a aittir. Onlar, bu sözleşmeyi imzalayanlarla savaşanlara karşı savaşmalıdırlar ve onlara boyun eğenlere iyi davranıp yardım etmelidirler. Ahde bağlı kalmak, sözleşmeyi ihlal etmeye engeldir. Taraftarları sözleşmeye riayet etmeyenler bir günah işlemezler. Ancak o da mazlumun sözleşmesi olmaktadır.

Müslümanlar'la birlikte düşmana karşı savaştıkları sürece Yahudiler'e infak edilecektir. Yesrib'in içi bu sözleşmeye imza atanlar için haram sayılmaktadır (hiç kimse orada bir başkasına eziyet edemez).

Komşusu da bir zarar vermediği ve bir günah işlemediği sürece kendisi gibi insandır/halk kimliğine sahiptir. Sahibinin izni olmaksızın evlere izinsiz girilmeyecek. Bu sözleşme hakkında, kabul edenler arasında bir ihtilaf meydana gelirse ve bu ihtilafın bir kargaşalık ve fesada dönüşeceğinden korkulursa, Allah'ın ve peygamberin (s.a.v) (orta sınıfsız toplumun halk organizasyonuna) hakemliğine başvurulacaktır. Kureyşliler (egemenlere ve onların işbirlikçilerine) ve Kureyşliler'e yardım edenler himaye edilmeyecek. Ansızın Yesrib'e saldıran kimselerle savaşılacaktır. Şayet barışa yanaşırlarsa barış yapılacaktır. Eğer böyle bir şeyi yaparlarsa barışı kabul etmek müminlerin elindedir. Bu sözleşmeye imza atanlar kendi kavimleri adına da atmış sayılırlar. Evs Yahudiler'i ve dostları bu sözleşmede yer alan haklardan yararlanacaklardır. Bu sözleşmeye sadık kalanlarla iyi geçinilecektir, Allah, bu sözleşmeye sadık kalanlarla beraberdir. Bu sözleşme günahkâr ve zalim ekâbir sınıflı kimseyi korumaz. Yesrib'den çıkan ve onda kalan herkes âmândadır (güven içindedir). Ancak zulüm eden ve günah işleyen kişi bunun dışındadır. Allah, iyilik yapan ve Allah'tan korkup kötülüklerden sakınanların koruyucusudur. Muhammed (s.a.v) Allah'ın resulüdür.

Eşitlik ve Adalet

> Bundan dolayı sen/ey Muhammed, insanları Allah'ın düzenine davet et ve emrolunduğun gibi doğru ol, onların hava ve heveslerinden kaynaklanan hayat sistemlerine uyma ve de ki: 'Ben Allah'ın indirdiği her kitaba inandım, aranızda adaleti/hakkaniyeti/eşitliği, gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size aittir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır (42/15).

İnsan Hukukunun Teorik ve Pratik Temelleri.

> Kim bir kişiyi bir kişiye karşılık veyahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, tüm halkı/insanları öldürmüş gibidir (en büyük insanlık suçunu işlemiş, insan hukukunu çiğnemiştir) ve kim bir kişiye hayat verirse, halklara/tüm insanlara hayat vermiş gibidir (5/32).

Bu ayetin kapsamı, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ni ihtiva edecek kabiliyette ve onun nazari/teorik mebdesini teşkil eder. Aşağıdaki ayetlerse insan hukukunun nasıl bir pratik usulüne sahip olduğunu açıkça bildiriyorlar zaten:

> Ey inananlar, yalnız Allah için ayaklanmış ve baş kaldırmış kimseler olarak ortaklık tevhit düzenini kollayıp gözetleyen kimseler (tek ilah tek toplum akidesinin şahitleri) olun. Bir topluluğun kötü gidişatı sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin, mutlaka eşitliğe riayet edin, adaleti uygulayın. Bu korunup sakınmaya daha uygundur. Allah'tan korkun, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır. Allah, inanıp insanlığın hayrına olan huzura, barışa yönelik işler yapanlara vaatte bulunmuştur. Onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır (5/8- 9).

Yukarıda bulunan ayetlerin topluca açıklanmasına göre bütün halk (kadın ve erkek bütün insanlar), aynı, bir tek asıldan gelmiştir, bundan ötürü asalet itibarı ile hem kardeştirler, hem de ye diğerine eşittir. Hakeza milletler, boylar, aşiretler de birbirine eşittir.

Ayrıca azınlıkla çoğunluk, bireyle toplum da birbirine eşittir. Sahte din Batıl'ın sahte toplumunda birey tanrılara, devlete ve de topluma feda edilirken gerçek dinde ve onun sınıfsız toplumunda birey, topluma eş değerde olup Tanrı'nın dostu, yardımcısıdır; tek istisna iyilerin kötülerden üstün kabul edilip eşit sayılmamasıdır, bunun dışında idarede olsun, mülkiyet istifadesinde, milli kimlikte olsun, hatta dinde olsun eşitlik esastır. Başkasını kendine tercih etmek ilk komün geleneğinden gelen üstün ahlak/isârdır.

Yine yalnız Allah'a ibadet etmek onun dışında hiçbir kimseyi ibadette (yönetimde, mülkiyette ve dinde/düzende) Allah'a ortak etmemek, hiçbir kimseye ve hiçbir şeye kul, köle olmamak, Tağut'tan/Ehrimenden uzak durmak ise gerçek özgürlüğün tam tarifi ve yeterli ifade etme biçimidir. Bedevi bilginin kafasındaki şablona göre ümmetin bir feodal devlet, Resul-ü Ekrem'in de devlet başkanı şeklinde ifade edilmesi ekâbir sınıfın atası Kabil'den kalma sünnet-i kadim alışkanlığıdır. 23/52. ayetin hükmüne göre sınıfsız toplum (ümmet-i vahide) beşeriyet açısından başsız cumhuriyettir, çünkü başı ve başkanı âlemlerin rabbidir. Dolayısıyla cumhuriyette başsızlık, ortakçı demokraside doğrudan demokrasi/vekilsizlik esastır. Elbet mazeret gereği muvakkaten baş ve vekil edinme kaideyi bozmaz. Bedevi bilginin süfyanca kavrayışına göre İslâm'da tedricen ama mutlaka kaldırılması gerekli kölelik, köleliğin meşruluğu şeklinde anlaşılmıştır.

Kadın Devrimini Yapmalıdır.

Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur hakkını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur (42/41)

Adil orta toplumun kadın haklarıyla ilgili anlayışı, kadının kolundan tutmak ve onu doğrultarak erkeğe eşit duruma getirmek şeklindedir. Egemen sınıfın zayıflatarak düşürdüğü (müstazaf hale getirdiği) kadın cinsini, orta sınıfsız toplumun toplumdaş erkekleri, kardeşlik sorumluluğuyla ve de isâr ahlakının bir gereği olarak kalkındırmak, özgürleştirmek ve erkeğe eşit hala getirmek sorumluluğunu taşımalıdırlar.

> Allah'ın, bazı insanları bazı insanlara göre imkân sahibi kılmasıyla ve kadınların erkeklerin mallarından ortaklaşma hakkına sahip olmaları nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde kavvam/sorumlu gözeticidir. Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarda yalnız bırakın, bu da yetmezse hafifçe vurun. Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol/ağır ceza aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür (4/34).

Ayette geçen “Kavvam” kaimin kelimesinin mübalağasıdır. Kaimin’in gerçek anlamı şu ayetlerde ifade edilir:

> Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler/kılavuz-muhafız olarak adaleti ayakta tutun. Onlar ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp hevanıza (tutkularınıza) uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır (4/135).

Ayette geçen “Allah için şahitler/kılavuz-muhafız olarak adaleti ayakta tutun” ifadesidir ki kıst düzenini gerçekleştirmek ve insanlığı kalkındırmak üzere yalnız Allah için kıyam etmiş inananların duyması gereken sorumluluktur. Dolayısıyla ayetler metninde geçen “Kavvamun”un “Kaimin”le olan irtibatıdır ve gayesi insanları kıst üzere kalkındırmaktır. Risaletin gayesi olan bu kalkındırmanın, genelde insanlık, özelde kadın için olduğu şu ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Boş-özgür kadınlar için geleneğe uygun bir geçim imkânı sağlanması Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur (2/241).

> Kadınlara paylarını (bir görev olarak) gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle o paylarından bir kısmını size bağışlarlarsa, onu da afiyetle yiyin (4/4).

> Allah, rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. Üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altındakilere vermiyorlar ki rızıkta hep eşit olsunlar. Allah'ın nimetini bile bile inkâr mı ederler? (16/71)

> O özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir/o sarp yokuşu aşmak asıldır (90/13).

Ne yazık ki, bu gerçeğe rağmen, egemen sınıfın Bedevi bilgini, bunu tersinden okuyor. Kadının kalkındırılmasına yönelik ve kadına kolaylık sağlamak için düzenlenmiş miras, şahitlik, evlilik ve daha benzeri konular, Bedevi anlayışa göre anlamlandırılabilir teferruat hükümlerdir; söz konusu düzenlemeleri yukarıdaki katî delillere istinat eden ve makasit (temel gaye) hükümler sayılan eşitlik, özgürlük, insan hakları vb. açısından ele alacağına, bunlardan kadının ikinci sınıf ve hatta köle olarak yaratıldığını anlıyor. Demek ki bu Kur’an nisan yağmuruna benziyor, denize düşerse inci, yılanın ağzına düşerse zehir oluyor.

Genel Hukuk (İnsan, Hayvan ve Doğa Hukuku)

Biz yeryüzü (genel anlamda) canlılar (özel anlamda) insanlar için koyduk (55/10).

İşte bu ayetin hükmünden çıkan temel bir gerçek, bu yeryüzünde her canlının yaşama ve ondan istifade etme hakkının olduğudur. Hayvan hukuku mantığında insan doğal olarak bir tür hayvan olup diğer hayvanlar kadar doğadan faydalanma hakkına sahiptir. İnsana verilmiş yaratıcı özellik iyilikte kullanılırsa,

17/70. ve 7/140. ayetlerin bildirdiği üzere insan eşref-i mahlûkat, kötülükte kullanılırsa 25/44. ve 8/22. ayetlerin bildirdiği gibi en şerli mahlûkat olmuş olur. Yani hayvan da insanın doğuşta sahip olduğu haklara sahiptir, çünkü her ikisi de aynı yaratıcının yaratıklarıdır. İnsanın üstünlüğü iyi iş işlemektendir. İnsan hayvanı ıslah edip korursa, özellikle onun yaşama kaynağı olan doğayı bozmaz, bilakis bereketlendirirse, adil olmak kaydıyla, israf ve zulüm etmeksizin ancak hayvandan istifade edebilir ve fazlasıyla doğadan faydalanma hakkına kavuşur; ancak, aksi davranış ilâhi gazabı celp eder. Dolayısıyla şu ayetin muhatabı olmuş olur:

> Harsı (ekini/doğanın verimliliğini) da nesli (gerek insan soyunu gerek hayvan neslini) de helak eder (2/205).

Doğanın, hayvan âleminin ve halkların lanetine uğrayan aşağılık varlık oluverir o. Bu ayetin insana yönelik hükmünden çıkan "bazı insanların dünya nimetini israf etmesi, bazılarının da bu nimetten mahrum edilmesi ilahi iradeye terstir" düşüncesinden kaynaklanan ve emeği esas alarak, emanet halk mülkiyeti şeklinde, her çeşit emvalden herkesin eşitçe istifade etmesini, hatta hayvan hakları evrensel bildirisi de dâhil hayvan hakkına, hukukuna mutlaka riayet edilmesini ön gören ortaklık ilkesi, dolaylı yolda "Munzur siyasa/doğru yönetme sanatı ve meşru politika" düzenlerini de kapsar ki bu demokrasi gerçeğidir. Demokrasiyi tamamlayan, onun ayrılmaz parçası laikliğin de dâhil edilmesi ile huzur-barış düzenin esas unsurları, Ortaklık, Laiklik ve Demokrasi olmuş oluyor, kısaca ifade edilişi *doğrudan ortakçı demokrasi* şeklindedir.

BAŞSIZ CUMHURİYET

> Sizden, hayra çağıran, muvahhit komünal geleneğiyle idare eden, büyü düzen istikbarın kötülüklerinden sakındıran bir toplum mutlaka oluşuveresin. Kurtuluşa erenler işte bunlardır (3/104).
>
> Allah size kendisinden başkasına itaat etmemenizi emretmiştir (12/40).
>
> Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi emretti (17/23).
>
> Allah ile beraber başka bir ilâha/ Ehriman /iblise yalvarıp yakarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun (26/213).

Özgürlüğünü Yitirmek Haksızlığa Katlanmak (Başkasına Kul-Köle olmak) Allah'ı Kızdırır-

43/Zuhruf Suresi.

51- Firavun kavmine seslenerek dedi ki: 'Ey kavmim! Mısır hükümdarlığı ve altımdan akıp giden şu ırmaklar benim değil mi? Görmüyor musunuz?

52- Yoksa ben, nerede ise meramını anlatamayan şu zavallıdan (İsrailoğulları'nın özgürlüğünü isteyen Musa'dan) daha hayırlı değil miyim?

53- Eğer O'nun (Musa'nın) dediği doğru ise üzerine altın bilezikler atılmalı veya kendisiyle beraber onu tasdik eden melekler gelmeli değil miydi?'
54- Firavun kavmini küçümsedi/korkuttu. Onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar fâsık bir kavimdi.
55- Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk.
56- Onları sonradan gelecekler için ibret ve örnek kıldık.

İzahat

Firavun'un helaki, kavmini küçümseyerek korkutması sebebiyledir. Firavun kavminin helak olması ise Firavun'un gazabından korkarak ona itaat etmesindendir. Bu kıssadan alınacak hisse ise şudur: Zalimden korkarak onun müsrif düzenine uymak, dolayısıyla şerefini, haysiyetini ve de özgürlüğünü yitirmek Allah'ın ilk yaratılışta insanlara vermiş olduğu insanlık fıtratına müdahale olup ilâhi sınırlarına tecavüz ve o tecavüzü onaylamaktır ki ilâhî gazabı celp eden her yerde ve her zaman geçerliliği olan cezalandırma yasasıdır.

Gerçek Özgürlük Allah'tan Gayrisini Reddetmektir.

> Allah'a itaatkâr dost olup onu tanıyın, başkasına kul köle olmayın (11/2).

Böylece özgürlüğün, eşitliğin ve de kardeşliğin, sınıfsız orta toplumun alâmetifarikası oldukları ayetlerden anlaşılmış oldu. Orta toplumun bu belirgin üç temel özelliği şu sloganı gerektirdi:

'Yaşasın Özgürlük! Yaşasın Eşitlik! Var olsun Kardeşlik!'

Güzel Örneklik.

> Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için, Allah'ın Resul'ünde güzel bir örnek vardır (33/21).

Yorum. Ayette geçen "Allah'ın Resul'ünde güzel bir örnek vardır" ifadesi, *usve-i hasene*nin numune-i imtisal olduğunu, herhangi bir yoruma gitmeksizin açıkça ifade etmektedir; güzel örnek (usve-i hasane), yeterli ve kusursuz bir metottur. Hakkı uygulama konusunda müminlerin, resullerin ameli, özellikle Resul-ü Ekrem'in sınıfsız orta toplumu (ümmet-i vasata) inşa etmekle zirveye çıkmıştır; vahye istinat eden reformcu, inkılâpçı ve de muhafazakâr olan pratiğin hükmü müminlere arz etmektedir.

Dolayısıyla örnek olma haysiyetiyle iyilikte yarışmanın herhangi bir sınıra tabi olmadığı ayetten anlaşılmaktadır. Ayrıca bilinmesi gerekli önemli bir husus şudur: Güzel örnekteki yöntem anlayışı, kıyamet şafağında kurulacak sınıfsız orta toplumun takip edeceği örnek modeldir. Bu, Medine ümmeti vasatasında olduğu gibi, yarattığı eseriyle birlikte bir bütünlük olup makasidin mevasili (gayeye varma aracı) anlayışıdır. Bu düşünce hadis ve sünnet anlayışından ayrı olup hadis yerine *usve*yi kabul eden, sünnetten de evvelkilerin sünnetini anlayan, yalnız Kur'an'a dayalı bir tür anlayış ve kavrayış biçimidir.

> Biz hangi elçiyi gönderdikse, sırf Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik. Kim elçiye itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Ey iman edenler!

> Allah'a itaat edin, elçiye/Hâdi'ye de itaat edin ve sizden olan emir sahibine de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Hâdi/mehdi elçiye arz edin. Bu, daha iyidir ve sonuç bakımından da daha güzeldir(4/64, 80 ve 59).
>
> De ki Allah'ı seviyorsanız beni izleyin ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, rahimdir (3/31).

İzahat. Bu ayetlerin açık anlamıyla, elçiye itaat ile onu izleme ve ona müracaat etmek hem zatidir hem de geneldir. Yani gelmiş bütün peygamberlerin zatına ve kıyamet şafağında gelen Hâdi elçilerin zatına itaat etmek dolayısı ile onları takip etmek Allah'ın ağır buyruğudur. Elçilerin bizatihine müracaatı ve itaati, bilinen sünnet anlayışı gibi hadis şeklinde kavramak, ayetin mana-i mantukası/lafzın verdiği anlam olmayıp belki bedevi bilginlerin bir çeşit keyfi yorumundan ibarettir.

17. BÖLÜM

ORTA TEK TOPLUMUN YAPILARI

> O gökleri ve yeri gerçeğe dayalı olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün oluverir, O'nun sözü gerçektir. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır (6/73).

Sınıfsız orta toplum (ümmet-i vasata), halk organizasyonu olarak toplum biçimidir. Bu toplumun toplumdaşlarının üst kimliği, yani nasnamesi ise Kur'an'da sık geçen ve halk anlamına gelen "Nas"tır. Alt kimliği ise mensubu bulunduğu herhangi bir milletdir. Doğrusu sınıfsız orta toplum/ümmet-i vasata, uluslararası kollar açarak dünya halk barış cephesini oluşturmak ve oluşmuş halk kitlesini halk için konulmuş özgürlük evinin /Beyt-i Atik ocağlarında ve halk önderlik makamında kardeş halkları eğitmek sonucunda güvenilir kutup oluşumuna doğru halkı kanalize etmekle yükümlü muhacir ve de mücahit bir halk organizasyonudur. Öyle ki, bu ümmetin ümmileri/yoldaş toplumdaşları, ezelde yapılmış ilahi sosyal kontratın bilincinde olup yeminli dava adamları,

dolayısıyla da komünal tevhidin kararlı şahitleridirler ki yalnız Allah için/yani herhangi bir karşılık, beklenti düşünmeden ayaklanmışlardır.

Sorumlu muvahhit toplum felsefesinde altyapı ve üstyapı tanımına gelince; toplumsal altyapı, toplumun mülkiyet biçimi/ekonomik düzeninin oluşturduğu ortak kardeş kitledir. Zaten mülkiyet ya bütün halkın istifadesine açık halk mülkiyeti şeklindedir ya da ancak egemen bir azınlığın istifadesine mahsus özel mülkiyet biçimindedir sonuç itibariyle. Toplumsal üstyapıya gelince; altyapının belirlemesi sonucu oluşmuş ahlak ve siyasi rejim/idare, hukuk ve benzeri düşünsel sistemler düzenidir ki ya halk lehinde işleyen halkçı organizasyon ya da halk aleyhinde işlenen baskı, zulüm aracı olan devlet mekanizmasıdır. Orta sınıfsız toplumun toplumsal üstyapı düzeni, ortakçı laik demokrasinin oluşturduğu huzur-barış düzeni dir.

ORTAKLIK

> (Müminler o kimselerdir ki) mallarında aç insanlar için belli ortak hisse vardır (70/24–25).
> Allah'a tapanların malında muhtaç olanların/yoksulların belirtilmiş hissesi/parsası vardır (51/19).
> Bunun (ortaklığın ekonomi politiğin) maksadı, malın yalnız içinizden zenginler arasında dolaşan (tekelleşen) bir meta olmaması içindir (59/7).

Bu ayetlerin hükmünde ortaklığın maksadı gayet açıktır.

Emanet Halk Mülkiyeti

> Şimdi o yüz çevireni gördünüz mü? Azıcık verdi ve gerisini kaya gibi sımsıkı elinde tuttu. Gaybın bilgisi yanındadır da, olan kendisine haber verilmedi mi? (Mal mülk ona verilmiş bir emanettir) ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler, Doğrusu hiçbir günahkâr bir başkasının günahını yüklenmez. Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur (53/33–39).

En son ayetten anlaşıldığı üzere "insana kendi emeğinden başkası yoktur", dolayısıyla kendine verilmiş mal mülk, halka verilmek üzere emanet mülkiyet olup sahibi Allah'tır.

> Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz taksim ettik. Birbirlerine işlerini gördürsünler diye biz onların bir kısmını diğerlerinden derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır (43/32).
> *Allah rızık alanında bir bölümünüzü diğerlerinizden üstün kıldı. Üstün konumdakiler rızıklarını, ellerinin altındaki yoksullarla paylaşmıyorlar ki herkes eşit geçim düzeyine kavuşsun. Acaba Allah'ın nimetlerini inkâr mı ediyorlar? (16/71).*

***89/Fecr Süresi*.**

17- Hayır, hayır, doğrusu siz yetime/zayıf olana ikram etmiyorsunuz.
18- Birbirinizi yoksulu doyurmaya teşvik etmiyorsunuz./ malda iştirak ı/ortaklığı ret ediyorsunuz
19- Oysa mirası satgele (helal haram demeden) öyle bir yiyiş yiyorsunuz ki!
20- Malı öyle bir seviş seviyorsunuz ki yığmacasına!

21- Hayır, hayır, yer üst üste sarsıntılarla düzlendiği zaman,
22- Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildiği zaman,
23- O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar o insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var!
24- Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım" der.
25Hiç kimse Allah'ın o Gün (ekabir zalime verdiği) azap gibi azap veremez;
26- Ve O'nun vuracağı bend ile kimse bend vura bilemez.

İnfakın Bereket Yöntemi

Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın ve gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın, kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığınız fenasını vermiye yeltenmeyin ve Allah'ın gani, hamîd olduğunu bilin.(2/267)

> Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki 'ihtiyaçtan arta kalanı.' Böylece Allah size ayetlerini açıklar umulur ki düşünürsünüz (2/219).
>
> Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da, israf ederek saçıp savurma. Çünkü saçıp savuranlar şeytanın kardeşleri olmuşlardır, şeytan ise Rabbine karşı nankördür (17/26-27).
>
> Yiyin, için, yalnız israf etmeyin, çünkü Allah israf edenleri sevmez (7/31).
>
> İsrafçıların idaresine uymayın (26/151).
>
> Allah'ın kulları infakla israf etmediği gibi cimrilik de etmezler, ikisinin arası orta yolu takip ederler (25/67).
>
> Onlar normal zamanda infak ettiği gibi (malını yoksularla bölüştürüp kamulaştırdığı gibi) dar zamanda da infak ederler (3/134).
>
> Gece gündüz, açık, gizli malını yoksullarla paylaşanlara (infak edenlere) Allah katında büyük mü büyük mükâfat vardır. Ve onlara korku yoktur. Ve de onlar üzülmeyeceklerdir (2/274).
>
> Sadakalar/malı bölüşmek, Allah'tan kesin farz olarak, yalnızca fakirler, düşkünler, işçiler, görevli olanlar, kalpleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda ezilmişlere hizmet edenler ve yolda kalmışlar içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir (9/60).
>
> *Müminler o kimselerdir ki malları ortaktır (70/24–25).*
>
> Allah'a tapanların malında muhtaç olanların, yoksulların belirtilmiş payı vardır (51/19).
>
> Allah yolunda infak edin ve kendinizi ellerinizle kendinizi tehlikeye (sınıfçılığın ateşine) atmayın, iyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever (2/195).

Malın Bereketi

2/Bakara Suresi.

261- Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tanesi var. Allah, dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O, her şeyi bilir.

262- Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rableri yanında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir.

263- Bir tatlı dil ve kusurları bağışlamak, arkasından eza ve gönül bulantısı gelecek bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah, hiçbir şeye muhtaç değildir, halimdir, yumuşak davranır.

264- Ey iman edenler! Sadakalarınızı, başa kakmak, gönül kırmakla boşa gidermeyin. O adam gibi ki insanlara gösteriş için malını dağıtır da ne Allah'a inanır, ne ahiret gününe. Artık onun hâli, bir kayanın hâline benzer ki üzerinde biraz toprak varmış, derken şiddetli bir sağnak inmiş de onu yalçın bir kaya halinde bırakıvermiş. Öyle kimseler, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kâfirler topluluğunu doğru yola iletmez.

265- Allah'ın rızasını aramak, kendilerini veya kendilerinden bir kısmını Allah yolunda sabit kılmak için mallarını Allah yolunda harcayanların hâli ise, bir tepedeki güzel bir bahçenin hâline benzer ki ona kuvvetli bir sağnak düşmüş de yemişlerini iki kat vermiştir. Böyle bir bahçeye yağmur düşmese bile mutlaka bir çisenti vardır. Allah, yaptıklarınızı görür.

266- Hiç biriniz ister mi ki kendisinin hurmalık ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altında ırmaklar aksın, içinde her türlü ürünü bulunsun da kendi üzerine de ihtiyarlık çökmüş ve elleri ermez, güçleri yetmez küçük, zayıf çocukları olmuş olsun. Derken ona ateşli bir bora isabet ediversin de o bahçe yanıversin. İşte Allah, ayetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki düşünürsünüz.

267- Ey iman edenler! İnfakı gerek kazandıklarınızın, gerek sizin için yerden çıkardıklarımızın temizlerinden yapın. Kendinizin göz yummadan alıcısı olamayacağınızın fenasını vermeye yeltenmeyin. Biliniz ki Allah sadakalarınıza muhtaç değildir ve hamda layık olandır.

268- Şeytan /istikbar kapitalist düzeni sizi fakirlikle korkutup çirkin şeylere teşvik eder. Allah da lütfundan ve bağışlamasından birtakım vaatlerde bulunur. Allah'ın lütfu geniştir. O her şeyi bilendir.

269- Dilediğine hikmet/felsefe verir, hikmet verilene ise pek çok hayır verilmiş demektir. Ve bunu ancak üstün akıllılar anlar.

270- Her ne çeşit nafaka verdinizse veya ne türlü bir adak adadınızsa, Allah onu kesinlikle bilir. Ve zalimlere hiçbir şekilde yardım olunmayacaktır.

271- Sadakaları açıkça verirseniz o, ne iyi olur; yok eğer onları gizler de fakirlere öyle verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır ve günahlarınızın birçoğunun bağışlanmasına sebep olur. Bilin ki Allah, her ne yaparsanız hepsinden haberdardır.

272- Onları yola getirmek senin boynuna borç değildir, ancak Allah dilediğini yola getirir. Yaptığınız her iyilik sırf kendiniz içindir. Siz yalnızca Allah rızasını gözetmenin dışında infak etmezsiniz. İyilik cinsinden ne infak ederseniz, o size aynen ödenir. Size hiçbir şekilde haksızlık yapılmaz.

273- Sadakalarınızı, kendilerini Allah yoluna adamış olan fakirlere veriniz. Onlar yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremezler. Utangaç olduklarından dolayı, bilmeyenler, onları zengin sanırlar. Oysa sen onları yüzlerinden tanırsın.

Yüzsüzlük yapıp kimseden bir şey de isteyemezler. Ne türden bir iyilik yaparsanız, şüphe yok ki Allah onu bilir.
274- Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça infak edenler yok mu, işte onların Rableri katında ecir ve mükâfatları vardır. Ve onlara herhangi bir korku yoktur, onlar hiçbir zaman mahzun da olmazlar.

> Onlar ki cimrilikte bulunup cimrilikle(sömürücü, zorba ve aldatıcı düzen ile) halkı yönetirler, dolayısıyla Allah'ın fazlından kendilerine verildiğini gizli tutarlar. Biz o kâfirlere aşağılatıcı bir azap hazırlamışızdır (4/37).
> Altını, gümüşü (malın sembolüdür) hazine edip Allah yolunda harcamayan/dileyenlerle bölüşmeyen kimseleri acı azapla müjdeleyin (9/34).
> Her kim de Allah'a güzel ödünç (yani yoksula/halka karşılıksız olarak sermaye veya üretim araçları) verirse Allah ona kat kat karşılığını verecektir (2/245).
> Gerçek şu ki sevdiğiniz her maldan infak edinceye kadar iyiliğe (gerçek medeniyete/erdeme) eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, Allah onu bilir (3/92).

İşte böylece bir toplumsal altyapı olan ORTAKLIĞIN sınırları çizilmiş oldu ve ortaklığı net bir şekilde tanımak için onun zıddı olan faizin çağdaş ifade edilişi ve geliştirilmiş biçimi olan kapitalizmi de tahlil etmeliyiz.

KAPİTALİZM

Hakikat Dinin dünya görüşünde kapitalizmin her çeşidi reddedilmiştir ve mahiyeti itibarıyla şirktir, sirkat/ hırsızlikttir.

> O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar; bu böyledir, çünkü onlar, alışveriş de riba/faiz gibidir, demişlerdir oysaki Allah, alışverişi helal, ribayı haram kılmıştır. Kendine rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi, kendisinin işi Allah'a kalmıştır. Yeniden ribaya/faize dönene gelince, böyleleri ateşin ehlidirler, orada sürekli kalacaklardır. Allah ribadan beklenen artışı/artı değeri mahveder, sadakalar (ortakça bölüştürme) karşılığında artışlar getirir. Allah nankörlüğe batmış günahkârların hiçbirini sevmez. İman edip hayra ve barışa yönelik değerler üreten, salatı bilinçli kılan [11/87. ayette bildirilen anlayış ile], zekâtı doğru verenler için rableri katında kendine özgü ödülleri vardır, onlara korku yoktur ve onlar tasalanmayacaklardır. Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun, ve eğer inanıyorsanız ribadan geri kalanı bırakın. Eğer yapmazsanız, Allah ve Resul'ünden bir harp ilanı duymuş olun, tövbe ederseniz, "Ru'usül-emval" anamallarınız sizindir, böylece ne zulüm edenlerden olursunuz, ne de zulme uğratılanlardan. Eğer borçlu zorluk içinde ise eli genişleyene kadar beklenir. Borcunu sadaka/ortaklaşmak sureti ile ona bağışlarsanız sizin için daha iyi yoldur, eğer bilirseniz (2/275-280).

İzahat

Yukarda kayıtlı 2/279. ayetteki "Ru'usül-emval", baş mallar, yani sermaye/kapital demektir. Ribâ ise Arapça'da bir mastar olup, kökeninde mutlak çoğalma, ziyadeleşmek ve fazlalaşmak anlamı vardır ki artı değer demektir. Kapitalizm/anamalcılık, sermayecilik, serbest piyasa ekonomisi, serbest girişim ekonomisi adlarıyla da anılır. Liberal sistem, serbest ticaret, karma ekonomi deyimleri de kapitalizmi belirtir. Kapitalist ekonominin temel özelliği üretim kaynakları ile üretim araçlarının özel ellerde bulunmasıdır.

Doğrusu, ribanın/faizin en gelişmiş biçimi olan kapitalizm, infakın ve tasadduk düzeni olan ortaklığın tam zıddı olup bu iki iktisat düzeninin her birinin prensipleri diğerinin aksine işler. Allah, muhtaç kimselere infakla, tasadduk yöntemi ile mal bölüştürmeyi bereketlendirir, ribayı/artı değeri ise imha edeceğini bildirmektedir. Dolayısıyla riba yiyen kimselerin Allah'a ve Resul'üne savaş açtığı, şeytanın kendilerine çarpıp mesh ettiği ve bu itibarla da 4/118-119. ayetlerin hüküm beyanına istinaden bu kimselerin Ademiyetinin/insanlık özünün silindiği, onun yerine cann/cinn ruhu alarak hayvan-ı natıka derecesine düşecekleri, sonuç olarak sermayedar/kapitalist kimselerin ebediyen ateş ehli olacağı 2/275. ayetten anlaşılmaktadır.

Sömürücü Kapitalistin Piri Karun

28/Kasas Suresi.

76- Karun, Musa'nın kavmindendi. Onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarlarını güçlü kuvvetli bir topluluk zor taşırdı. Kavmi ona demişti ki: 'Şımarma, Allah şımaranları sevmez.'

77- 'Allah'ın sana verdiği bu servet içinde ahiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma, Allah sana nasıl iyilik ettiyse, sen de öyle iyilik et, yeryüzünde bozgunculuk isteme, çünkü Allah bozguncuları sevmez.'

78- Karun 'Bu servet, ancak bende mevcut bir bilgi (anamalcı-artı değer iktisat ilmi) sayesinde bana verildi' dedi. O bilmiyor mu ki kendisinden daha güçlü ve ondan daha çok cemaati bulunan nice kimseleri Allah helâk etmişti. Suçlulardan günahları sorulmaz. Çünkü Allah onları bilir.

Firavun siyasî zulüm ve baskının alemi /sembolü, Karun da malî baskı ve vurgunculuğun alemidir. Bu şekilde Karun hikâyesi, ihtikârcı, vurguncu bir kapitalistin kıssasıdır. Musa'nın kavminden idi. Yani İsrail oğulları'ndan ve Musa'nın akrabasından idi. Derken onlara karşı azgınlık etti, vurgunculuk yaptı, zekâtını vermedi, Musa'ya isyan etti.

> Yuh olsun soyanlara, insan etini yiyip kan içenlere ve halkları çekiştirip gülenlere, o halk düşmanı sömürücü kapitalist kimselere. O (Süfyan soylu) ki mal biriktirdi ve o saydı ve o sanır ki malı kendisini sonsuzlaştıracaktır. Hayır, iş sandığı gibi değil. Yemin olsun ki o Hutame'ye fırlatılıp atılacaktır. Hutame'nin ne olduğunu bilir misin? İşte o Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. O ki tırmanıp işler yüreklere. Ve o onların üzerine kilitlenecektir. (Müstazaflar hükümranlığı altında) zindanlar içindeki uzatılmış sütunlar arasında (104/1–9).
>
> İnsanların/halkın malları içinde, artsın diye riba olarak verdiğiniz, Allah katında artmaz. Allahın yüzünü/rızasını isteyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte onlar kat kat artıranlardır (30/39).

> Yoksa onların mülkten bir payı mı vardır ki (yoktur) halka bir çekirdek filizi kadar vermezler. Men edildikleri halde artı değer (riba) almaları ve her çeşit sömürü yolları ile halkın mallarını yemeleri yüzünden (onları cennetin güzel yaşamından ve bol maişetinden mahrum ettik) ve içlerinden inkâra sapanlara da acı bir azap hazırladık (4/53 ve 161).

> Ey iman edenler, ribayı/artı değeri öyle kat kat katlayarak (sermaye vererek/üretim aracı vererek fazlalık payı şeklinde) yemeyin. Allah'a isyandan korkup korunun ki kurtuluşa erebilesiniz. Hem o kâfir sömürücüler için hazırlanmış ateşten korunun (3/130 – 131).
> Gerçek şu ki her çeşit haksızlıkla halkın malını yerler (9/34).

Bu ayetlerden anlaşıldığına göre kapitalizm, yani anamalcı iktisat düzeninin kaynaklandığı ve beslendiği temel kaynak, Allah'ın mülkünde bir çeşit ortaklık olduğundan, gizli şirktir. Kapitalizmin ikinci temel beslenme kaynağı, dolaylı yoldan, hileyle, artı değer biçiminde halkın emeğini ve emvalini çalmak olduğundan, hırsızlıktır. Kapitalist düzenin temel altyapısının özel mülkiyet olduğunu şu ayetten anlıyoruz:

> Ya Şuayb, senin salâtın/ibadetin mı atalarımızın taptıklarını terk etmemizi ve de mallarımız konusunda istediğimiz gibi davranmayı yasaklıyor (11/87).

Özel Mülkiyet Nedir

Özel mülkiyet kapitalist ekonomilerin en önemli temel kurumlarındandır. Özel mülkiyet kavramının anlamı kısaca şudur: mal sahibine, sahibi olduğu mallar üzerinde tam bir denetleme ve kullanma yetkisi ve hakkı verilmesi, tanınan bu hakkın da toplum tarafından korunması. Daha kesin çizgilerle diyebiliriz ki özel mülkiyet, değer taşıyan nesneleri alma, saklayıp hazine etme, kullanma ve elden çıkarma hakkıdır. Ayrıca mal sahibine, malını bizzat kullanma hakkının yanı sıra o malı başkalarının kullanabilmesi için gerekli şartları koyma yetkisi/mutlak malikiyeti de verilmektedir. Zenginliğin birikimini ve korunmasını teşvik eden temel unsur, özel mülkiyet kurumudur. Bu koşulların devam etmesi halinde özel mülkiyet, kapitalist ekonomilerin en belirgin ve en etkili temel altyapı kurumu olmaya devam edecektir. Özel mülkiyet ortadan kalktığı zaman -ki böyle bir durumda ekonomik kararların kaynağı özel mülkiyetçi sınıfın dışında bir kurum olacaktır- kapitalist düzen de varlığını yitirecektir. Dolayısıyla her çeşit haksız kazanç düzeni olan kapitalizmin sacayakları şirk ile sirkat (Allah'a ortak koşmak ile halkın malını çalmak) olmuş oluyor ki kapitalizm, (kapitalist, emperyalist) israfçıların düzeni olan firavunluktur.

> Firavun haddi aşanlardan/müsriflerden, büyüklük taslayanlardan, dolayısıyla hegemonya kurmuş biriydi (44/31).

> Ve işte israfçıların düzenine asla uymayın, onlar ki yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik düzenliği korumuyorlar/ıslahat yapmıyorlar (26/151–152).

92/Leyl Suresi.

1- Andolsun bürüyüp örttüğü zaman geceye
2- Ve parıldadığı zaman gündüze.
3- Andolsun erkeği de dişiyi de yaratana.
4- Ki sizin emeğiniz, gayretiniz mutlaka dağınık ve parça parçadır.
5- Kim malını verir ve sakınırsa,
6- Ve güzeli/hakkı doğrularsa,
7- Biz ona en kolay olanı kolaylaştıracağız.
8- Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür ekâbir sınıfından olursa,
9- Ve güzeli hakikati yalanlar ise,

10- Biz onu en zor (en derin kara delik) olana sevk edeceğiz.
11- Aşağı yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır.
12- Doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir.
13- Sonrası da öncesi de sadece bizimdir.
14- Ben sizi, köpürerek yanan bir ateşe karşı uyardım.
15- Sadece karanlık ruhlu azgın Ehrimen mensubu girer ona.
16- Yalanlamış, sırtını dönmüş o.
17- İyice sakınan da ondan uzak tutulur.
18- O ki temizlenip arınsın diye tüm malını verir.
19- O'nun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur/Hiç kimsenin O'na, karşılık olarak verilecek bir nimeti yoktur.
20- Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç.
21- Yakında mutlaka hoşnut olacaktır.

> Ey iman edenler, alışverişin, dostluğun, şefaatin olmadığı o gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin/ihtiyacı olanlarla bölüşün. Kâfirler, zulmedenlerin ta kendileridir (2/254).

> Göklerde ve yerdeki her şey o'nundur. Her zaman otorite O'na aittir. O halde Allah'tan başkasından mı çekiniyorsunuz? (16/52)

LAİKLİK

> Ve onlara halkın iman ettiği gibi/halkın gerçek ideolojisine(dinine), siz de o şekil iman edin denildiğinde, 'Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?' derler. Bilin ki gerçekten asıl kendileri düşük akıllılardır, ama bilmezler (2/13).

> Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederlerdi. Öyleyse insanları iman etmeye sen mi zorlayacaksın? Hayır, Allah'ın izni

olmadan hiç kimse iman etmez. O, aklını kullanmayanlara kötü bir azap verir (10/99–100).

Laiklik, egemen sınıfın ruhban (din adamı) katına karşı halkın mücadele yöntemidir.

> Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve de din adamlarını rabler edindiler [Bu ayeti duyan Adiy bin Hatem, Allah'ın elçisine şöyle sorar: 'Ey Allah'ın elçisi, bu ayet bizim bilgin ve rahiplerimizi/din adamlarımızı rabler edindiğimizi söylüyor, oysa biz onları rabler kabul etmiyoruz. Resülullah (a.s) şöyle buyurur: 'Siz onların helal kıldıklarını helal, haram kıldıklarını haram kabul etmiyor muydunuz?' Adi bin Hatem 'Evet' deyince, Allah elçisi (a.s) ayetin hüküm ve teşri yönünü böylece açıklamış olur.] Ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar tek olan bir Allah'/İlah'a kulluk etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur o, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir (9/31).

Yorum

10/99–100 ayette "Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederlerdi" hükmünden, sanki Allah bütün insanların iman etmelerini istemiyor gibi bir anlam çıkarmak doğru değil, bilakis Allah bütün insanları imana çağırıyor. Öyle ise bu hükmün doğru algılanışı belki şöyledir: Allah böyle bir kudrete sahiptir, ancak adalet ve ilim gereği tekâmül için süzülüp/seçilme, imtihan altında bulunan insanoğlu iradesinde özgür olmalıdır, onun iradesine müdahale etmek doğru olmadığı gibi Zat-ı Barî'nin kendi koyduğu yasalara da ters düşer ki ol vücud-u mutlakta tezat caiz olmaz. İman etmeye meyyal olarak yaratılmışsa da insan, kendi seçimini kendi iradesi ile yapan dolayısıyla sevabı ve ikabı kendisine ait irade sahibi varlıktır. Yine de Allah şefkat ve merhametinden dolayı halka lütuf olarak kurtuluş yolu gösterir ve kılavuzluk eder insana. "Allah'ı bırakıp bilginlerini ve de din adamlarını Rabler/İlahlar edindiler" ayetinin hükmüne göre, (kılavuzluk ederek) insanların topluca iman etmelerinde ve tek bir ilaha (Allah'a) kul olmalarında amil engel, Ehrimen kulları bilginlerin işi kötü tutması ve din adamlarının sınıf oluşturmasıdır. "Halkın iman ettiği gibi iman ediniz" hükmünün gereği din adamları sınıfı ve dinsel despotizm reddedilmiş oluyor. Doğrusu ayetlerin bu hükümlerine göre hem din adamları hem din adamları eliyle oluşturulmuş her çeşit dinsel oluşum (mezhep, tarikat, akide ve hükümler, fetvalar) batıldır. Dolayısıyla ruhaniyini/her çeşit din adamını ve ruhbanizmi, yani din adamlarının yarattıkları beşeri dinleri reddetme düşüncesinin çağdaş/evrensel ifadesi laikliktir şüphesiz. Laikliğin doğru tanımı, redd-i ruhani mesleğidir ki bu, aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır:

> Göklerdekiler ve yerdekiler o Melik, o Kuddus, o Aziz, o Hakim Allah'ı tespih ediyorlar. O Allah'tır ki Ümmi/halk topluluklarından ve hem de onların nefsinden, toplumcu/Ümmi bir elçi gönderdi ve o, onlara ayetlerini okuyup onları arındırıp temizler ve kültürü, felsefeyi, öğretir. Oysa onlar bundan önce açıkça bir sapıklık içinde idiler. O toplumcu (sınıfsız toplum savunucusu ve kılavuzu) olan elçi ahir zamanın en son devrindeki halk topluluğuna da gönderilmiş elçidir (Mahmut Ahmed-i Muhtar Mehdi olarak gelecektir). O'dur (Allah) Aziz, O'dur Hakim. İşte bu Allah'ın lütfudur ki onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir (62/1–4).

İşte ayet metninde geçen "Ümmiyin"/halk toplulukları kelimesinin çağdaş ifadesi *laik olanlar*dır. Bu itibarla laikliğin doğru anlamı, din adamları sınıfının her çeşit dinsel terkibini ve onun siyasal düzeni olan teokrasiyi reddetmek olup laiklik din menşeli doğrudan ortakçı demokrasinin tamamlayıcısıdır. Halk lehindeki kelimeleri kendi lehinde boşaltan egemen sınıfın süregelen huyu gereği, laiklik de yanlış anlamlandırılmışlardır. Laiklik, ne ateizmdir (tanrıtanımazlık) ne de egemen sınıfın ruhban katının uyduruk dininin teminatıdır ki hâkim din rengi indirilmiş değil uydurulmuştur, laiklik din menşeli halk idaresi/demokrasinin vazgeçilmez aslî bir unsurudur.

> Kesinlikle bu bize ve bütün halka, Allah'ın bir lütfudur. Ancak bu ihsana rağmen halkın çoğu, ne yazık ki, şükür etmeyi bilmiyor (12/38).

> De ki: 'Ey kültürlüler, bizimle sizin aranızda müşterek olan bir kelimeye (tek ilâh, tek toplum öğretisine/tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim.' Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: 'Şahit olun, biz gerçekten Müslümanlarız' (3/64).

18. BÖLUM

DOĞRUDAN ORTAKCI DEMOKRASİ

Hüküm yalnızca Allah'a aittir. O, hakkı anlatır. O, haklıyı haksızdan ayırt edenlerin en hayırlısıdır (6/57).

Onların yönetimi, aralarında doğrudan reyle/danışıklıktır (demokrasi). Ve kendilerine verdiğimiz rızklarını da yoksullarla ortaklaşa bölüşürler (42/38).

İzahat

Görüldüğü gibi şura, yani danışıklık ve rey sistemi olan demokrasi düzeninin temsili vekâlet olmayıp doğrudan danışıklık ve rey sistemi olduğu, dolayısıyla doğrudan ortakçı demokrasi düzeni olduğu ayetin çağdaş anlamıyla ifade

edilişidir. Ekâbir sınıfın üç katını da hedef almış bulunan doğrudan ortakçı demokrasi düzeni, sahte din adamı olan Bal'am katının karşıtı laikliğin, doğrudan ortakçı demokrasi isminde dile getirilmeyip ortaklık ve doğrudan demokrasi ile yetinilmesinin sebebi, yukarıdaki ayette mevzu bahis olmamasındandır. Zaten laikliğin ilgili başlıkta ayetlere isnat edilerek ortakçı demokrasinin üç kökeninden biri olduğuna dair kaydı mevcuttur.

Gerçek anlamda tam demokrasi, mülkte (mal, din ve idarede) iştirakin halkın olmasıdır, sadece siyasi kısmının halka ait şekilde yürürlüğe konması değildir/ dinlerin hak veya batıl (boş) olmasının kıstası siyasal, dinsel ve ekonomik gücün tamamının halkın elinde olması ve toplumca iştirak halinde kullanılmasıdır. Esaretin sebebi ise, birilerinin fazladan mülk edinmesiyle olur gerçek teşhise göre. Mülkün üçayağının da ortaklaşa kullanılması, bunun panzehiridir ve doğrudan ortakçı demokrasi de zaten budur. Yani siyasi, dini ve ekonomik erkin iştirak halinde kullanılmasıdır. Mülkte sadece siyasi erkin halkın iştirakinde olması, göstermelik demokrasidir.

> Allah'tan bir rahmet sayesindedir ki sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba saba, katı yürekli olsaydın, senin çevrenden dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile onlar için, iş ve yönetim konusunda da onlarla şûraya/referanduma git. Bir kez azmettin mi de artık Allah'a güvenip dayan, Allah, tevekkül edenleri sever. Allah size yardım ederse hiç kimse size galip gelmez. Eğer sizi yüzüstü bırakırsa ondan başka size kim yardım edebilir? Artık müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar (3/159–160).

Yani ayetler Resülullah zatında gelecek yöneticilere getirilen yönetilenlerle şûra yapma mecburiyetini, hakeza yönetilenlerin topluca yönetime dâhil olmaları gereğini ifade eder. Bunun Firavun'un kendi seçkin meclisiyle yaptığı sıradan bir şura/danışıklık olmadığı, belki bir halk yönetim düzeni anlamına geldiği gayet aşikârdır; hele ortaklık anlamında infakla birlikte getirildiği (ayetin ifade üslubu) nazar-ı itibara alınırsa, ortakçı demokrasiyi gösterdiğini şüphe götürmez. Ayrıca toplumun hepsinin şûra ile memur kılındığı, doğrudan demokrasi usulünün uygulanması gerektiği, yanı sıra yöneticilerin nasıl davranması lazım geldiği ve bununla bağlantılı olarak gözet/gerçek siyasetin siyasi ahlak biçiminin net olarak belirtilmesi gerektiği, dolayısıyla buna ait politikaların sonuç vermesi için azmin gerektiği ve hakeza toplumun Allah'a güvenerek bağımsız olması gerektiğini gibi doğrudan ortakçı demokrasi düzenini tamamlayan kaideleri de yine şu ayetler bize bildirmektedirler.

> Onlar günahın büyüklerinden (sömürü, zorbalık ve aldatma gibi) ve tüm iğrençliklerden uzak dururlar. Öfkelendikleri zaman ise, affeden onlar olur. Rablerinin çağrısına cevap verirler. salatı dosdoğruyaparlar. Yönetim biçimi, aralarında danışıklık/demokrasi tarzıdır. Ve kendilerine verdiğimiz rızıkdan/emvalden infak ederler (fakirlerle ortaklaşa bölüşürler). Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çatınca yardımlaşırlar. Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez. Zulme uğratılışı ardından kendini savunmaya gelince; böyleleri aleyhine yol aranamaz. Aleyhlerine/aleyhine savaş açıp ve onları cezalandırmak anlamında, yol aranacak olan şu kişilerdir ki onlar insanlık düşmanıdır/halka zulüm eder ve yeryüzünde haksız yere taşkınlıklar sergilerler/saldırılarda bulunurlar. İşte böyleleri

için acıklı bir azap vardır. Bir de her kim de sabır eder suç örterse, işte o (ahlaki davranış) azme değer işlerdendir (42/37–43).

Yorum

Bu ayetler bir önceki ayetlerde bildirilen toplumun bağımsızlığı gibi düzeni tamamlayıcı kaidelerle birlikte gerek içte gerek dışta (özellikle süfyancıların) istihmarlaştırma (eşekleştirme) kültürü ve *deccaliyet*in gütme siyaseti, haksız kazanç iktisat düzeni ve fahşa kültürel emperyalizminden, sınıfsız orta toplumu/halk cumhuriyetlerini korumak, dolayısıyla halkı bu şeytanın adımları konusunda eğitmek ve muavenet/yardımlaşma yöntemiyle hem sivil savunma hem de askeri kanat (ceyşullah, cundullah) tarzıyla halk savunma orduları kurmak, çağa göre mücehhez kılmak sorumluluğunun halk toplumdaşlarına verildiğini bildirmekle birlikte, isâr ahlakının esas düşüncelerini ve bu ahlaktan kaynaklanan, beslenerek gelişen ve ahlakın üstyapı görünümü olan tabii hukuk felsefesinin esas kaidelerini bildirmek suretiyle ortakçı demokrasinin/gerçek anlamda halk düzeninin idare programı şeriatın temelini atıp inşa etmektedirler ki baştan beri bir bütün olan bu kaideler demokratik düzenin olmazsa olmazlarıdırlar. İsâr ahlakı ve tabii hukuk şeklinde iki kısma ayrılan idare programı şeriata gelince:

De ki şüphesiz idare tümüyle Allah'ındır (3/154).

İDARE PROGRAMI

Sonra seni idarede/yönetimde bir program (şeriat) üzerine koyduk. Artık ona uy. Bilmeyenlerin keyifleri ardınca gitme (45/18).

İlk Adım İzahatı.
Genelde yönetim idare programı, çağa nispetle değişken olup pratik tecrübe ister. Dolayısıyla önceden yazılamaz, belki bağlı bulunulan ideolojik çizgi düzeni çerçevesinde program modelleri üzerinde durulur. Bu itibarla, özellikle doğrudan ortakçı demokrasiye uyumlu çağdaş bir Şeriat-program oluşturması için, ilk önce insan hakları temelinde ilerici demokrasi mevzuatları baz alınır ve ıslah edilir, daha sonra zaman-zemin açısından pratik kabiliyete sahip demokratik, komünal modeller geliştirilir, bunlar ('Demokratik Özerklik' modeli benzeri girizgah programları gibi) doğrudan ortakçı demokrasiye giden ilk yol olarak benimsenir.Temel mantık İmamet ile Adalet ilkelerdir.

Temel Fıkıh/ İsâr Ahlakı

Kendilerinin ihtiyaçları olsa bile, ötekileri kendi nefislerine tercih edenler, nefislerinin cimriliğinden/doymazlığından korunanlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir (59/9).

Köken itibarıyla ilk sınıfsız toplum insanın saf, temiz huyundan gelen isâr ahlakı, bütün iyi huyların, dolayısıyla güzel ahlak durumunun tümüdür ki güzel örneğin talim terbiye yöntemiyle, genel bilgi ile ideolojik bilinç verilmek ve kültür, felsefe öğretilmek, yanı sıra da nefis tezkiyesiyle arındırılmak suretiyle ancak isâr ahlakının kazanılacağı aşağıdaki ayetten anlaşılmaktadır:

> Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak size kitabı/kültürü ve felsefeyi öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik (2/151).
> Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin (68/4).

Tabii Hukuk Fıkhı

> İşte bunun için sen çağrıda bulun ve emrolunduğun gibi dosdoğru yürü, onların boş arzularına uyma ve şöyle de: 'Allah'ın kitaptan indirdiğine inandım, aranızda adaleti sağlamakla emrolundum, Allah'tır, bizim de Rabbimiz sizin de Rabbiniz, bizim amellerimiz bize sizin amelleriniz size, bizimle sizin aranızda didişme yok, Allah bizi bir araya toplayacaktır/aramızı bulacaktır, dönüş O'nadır (42/15).

Hukuk yöntemiyle çağırmanın gerekliliğini, hukuk uygulayıcısının veya uygulayıcılarının haiz bulunması gerekli niteliklerini bildiren bu ayet aynı zamanda gelecekte Hakk'a/mizan düzenine dayalı, hukukun üstünlüğüne dayalı bir düzende halkların bir araya gelip birleşeceklerini de işaret etmektedir. İnşallah bir gün halklar kardeş olacaklardır, böylelikle kardeşlik düzeni egemen olacak, o altın çağ gelecektir sonuçta.

> Şunun için ki kendilerine ilim verilmiş olanlar onun, Rabbinden gelen hak olduğunu bilsinler, böylece ona iman etsinler ve sonuçta da kalpleri ona saygı duysun diye Allah böyle yapar. Hiç şüphe yok ki Allah, iman edenleri doğru yola iletir (22/54).
> Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır, umulur ki sakınırsınız (2/179).

Hukuk Nazariyesinin Temel İlkesi

> Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür, fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir, O zalimleri hiç sevmez (42/40).

Yorum. Köken olarak hemen hemen hiç suç işlenmeyen, kardeşlik ruhunun saf temiz ahlakına sahip ve her şeyin herkese ait olduğu, maddi kaygısı olmayan iyi insanlardan müteşekkil ilk sınıfsız toplumun/Ümmet-i Vahide'nin "Kıst" geleneğinin fıtri insan hukukundan gelen tabii hukukun dayandığı ana düşünce eşitliktir ki fıtri hukuk felsefesinin temelini teşkil eder. Tarih felsefesi açısından Hak-Batıl mücadelesinde sınıfsal çelişkinin hukuka yansıması, ayrıcalıklı düşünsel temele dayanan ekâbir egemenliğinin hizmetinde devlet hukukunu doğurdu. Dolayısıyla hangi isim altında ve hangi devirde olursa olsun Hakikatte haksızlığı haklı kılma aracıdır ayrıcalık hukuku. Yaratılışta Allah tarafından verilmiş, insan doğasında mevcut bulunan fıtri yasaların eşitlik düşüncesine dayandığı bu ayetlerin muhtevasından anlaşılmakta olup bu durum, tabii hukuka tekabül eder. Asıl itibariyle fıtri olan tabii hukukun çağdaş biçimi, insan haklarıdır.

Adli Ahkâm Usulü

> Biz onda onların üzerine yazdık (vacip kıldık) cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve bütün yaralara karşılık da kısas vardır, ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir kefarettir, kimler Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır (5/45).

> Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (vacip oldu); özgüre karşılık ancak özgür olur, hakeza köleye karşılık özgür olan olmaz belki köledir, dişiye karşılık erkek istenmez (hakeza bire karşılık iki de istenmez), ancak dişidir (açıkçası nefse karşılık nefstir). Fakat kimin/hangi katilin lehine, onun maktulünün kardeşi/varisi veya velisi tarafından bir bağışlama olursa artık yapılması gereken örfe uymak ve ona (maktulün varisine veya velisine) güzellikle diyet ödemektir, bu Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir, artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azap vardır (2/178).

Asıl sayılan önceki ayetin bir açıklaması olan bu ayet, güçlü olanların zayıf olanlardan, kısasta kendilerinden bire karşılık birden fazla istemelerine, hakeza köleye karşılık özgürü, dişiye karşılık erkeği istemelerine, bu edinilmiş âdete bir reddiyedir, dolayısıyla bu münkerin kaldırıldığını, yanı sıra da örf ile affı ve diyeti belirlemekte ve onlara belli sınırlar getirmektedir. Tabii ki katilin affedilişi ve diyetin alınışı maktulün varisi ya da velisi olanın iradesindedir anlaşılan. Bilinmesi gerekli diğer bir husus da mürur-u zamanla yok olmayıp cezai müeyyide organı yalnız bir zümreye (hâkimler sınıfına) mahsus değildir, yargı da halkın nezaretindedir.

> Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur hakkını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. Yol ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere tecavüz ve haksızlıkta bulunanların (hegemonya peşinde olup sömürü, zorbalık ve aldatma yapanların) aleyhinedir, işte bunlara acıklı bir azap vardır (42/41–42).

> Ki bunlar Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın emrettiği güçlüyü, zayıfı, bir arada birleştirip sınıfçılığı sınıfsızlığa dönüştürmeyi/halk sevgisini kesip atarlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar, kayba uğrayanlar işte bunlardır (2/27)

İnsan Hukuku

> İşte kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada (hayvan hukuku ve doğa hukuku da dâhildir) karşılık olmaksızın haksız yere öldürürse, sanki bütün halkı/insanları öldürmüş gibi olur, kim de onu öldürülmesine engel olarak diriltirse, bütün halkı/insanları diriltmiş olur (5/32).

URF ANAYASASI VE URFEN SURESİ

"Cahillere bakma, sen kolaylığı öne al ve Urf ile yönet" (7/199).

Yorum

Ayetin hükmüne göre Urfle idare uygulamasının gerekliliği aşikârdır. Urf, münkere kapalı, marufa açık, hayra sevk edici ve de *sünnet-ül evveli*nin uzantısı gelenekler, çağdaş anlamıyla insanlığın genel kabulü olan değerler olarak tanımlanabilir. *Münker*, müstekbirlerin/hâkim sınıfın ihdas ettiği Batıl'ın kötü, çirkin adetleri/bidatidir. *Maruf*, umum vicdanına uyumlu ve halkların hayrına yönelik iyi-güzel geleneklerdir. *Hayır*, genel anlamıyla, insanlığın kurtuluşuna yönelik olup halkların huzur-barışı için iş yapmaktır. Şöyle bir yol tertip edilir: İlk önce Urf esas alınır ve *Hayrat/hayırlar* hedef seçilir. Sonra Urf sürekli *Maruf* olan ile geliştirilir, elbette ki aynı zamanda *münker* olandan arıtmak suretiyle. Binaenaleyh, halk vicdanına uyumlu iyi-güzel ve de ilerici geleneklerden ibaret anayasalar Ehrimen ekâbir sınıfın adetlerine bulaşmış kısımları hariç mevzuatı ile beraber meşru sayılır.

> Ayetlerimizi yalanlayanları hiç bilmeyecekleri bir yerden ağır ağır çöküşe götüreceğiz. Süre tanıyoruz onlara, çünkü benim tuzağım pek yamandır (7/182-183).
> O debdebe burjuva hayatı süren Karunlar'ı/kapitalistleri, o yapmadıkları şeylerle övünenleri/ Ehrimenci emperyalistleri kazançlı sayma, gayri onları azaptan kurtulmuş da sanma. Korkunç bir azap vardır onlar için (3/188).

77/Urfen Suresi.

1-6. Andolsun o urf için gönderilenlere, derken Batıl'ı kökünden büküp deviren devrimcilere ve ölüleri diriltenlere, derken seçip ayıran Fıraklitlere/o Furkan'a tutunanlara, sonra öğüt (ideolojiyi/Hakikat düzenini) ulaştıranlara, mazur kılmak için, yahut uyarı için.

7- Şüphesiz size vaat edilen pek yakında gerçekleştirilecektir.
8- Yıldızlar silinip süpürüldüğünde/bütün kurtarıcı ışıklar söndüğü zaman
9- Gök (uzun tabaka) yarıldığı zaman
10- Dağlar kökünden sökülüp savrulurken [buz dağlarına olduğu gibi]
11- Şahit elçiler/aydın toplum mehdiler vakfa bağlandığında/kıyamet şafağında ard arda geldiğinde.

12- Hangi gün (kıyamet şafağında sınıfların ayrışmaları) için vakfa bağlandılar?
13- Ayrım ve hüküm günü için.
14- Bu ayırma günü nedir bildin mi?
15- O gün yalancıların (zayıfı iten, malını muhtaç olanla bölüşmeyerek ideolojiyi/Hakikat yönrtimi inkâr edenlerin) vay haline.
16- Biz öncekileri helak etmedik mi?
17- Sonra, geriden gelenleri onların peşine takarız.

18- Biz suçlulara işte böyle yaparız.
19- O gün yalancıların vay haline.
20- Yani sizi durgun sudan yaratmadık mı?
21- Daha sonra en iyi durumda, sağlam yerleşimde yerleştirdik.
22- Tabi belli bir süreye kadar.
23- Buna güç getirdik. Demek ki biz en güzel güç getirenleriz.
24- İşte o gün yalancıların vay haline.
25-26- Biz yeryüzünü dirileceklere çıkış kapı, ama sonsuz öleceklere de yok edici kab kılmadık mı?

27- Ve onda yumru yumru heybetli yüksek dağları oturtmadık mı? Ayrıca size fırat/tatlı su içirmedik mi?
28- İşte o gün yalancıların vay haline.
29- Kendisini yalanladığınıza gidin.
30- Üç kısımlı bir azap gölgeye gidin
31- Ne gölge altında barındırır, ne de alevden korur.
32- Gerçekten o, köşk gibi kıvılcımlar saçar.
33- O kıvılcım sanki sarımtırak bir halat/bir deve kervanı, bakırdan bir ip gibidir.
34- İşte o gün yalancıların vay haline.
35- Konuşamayacakları gündür bu.
36- İzin verilmez ki onlara özür dilesinler.
37- İşte o gün yalancıların vay haline.
38- Ayırma günüdür bu. Sizinle öncekileri bir araya topladık işte.
39- Eğer siyaset tuzağınız varsa, hadi siyaset yapıp düzen kurun bize karşı.
40- İşte o gün yalancıların vay haline.
41- Takvaya sarılanlar gölgeler altında, pınar başlarında.
42- Canlarının çektiği meyvelerle yan yanadırlar.
43- Yapıp ürettiklerinize karşılık olarak afiyetle yiyip için.
44- İşte böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri.
45- İşte o gün yalancıların vay haline.
46- Şimdilik yiyorsunuz, biraz daha da nimetlenin biline ki sizler suçlu-günahkâr kimselersiniz.

47- Doğrusu o gün yalancıların vay haline.
48- Onlara rükû edin (Allah'a kul olun gerçek düzeni uygulayın) denildiği zaman, rükû etmezler tabii.
49- İşte o gün yalancıların vay haline.
50- Artık onlar, bundan sonra hangi söze inanacaklar?

Bu ayetlerin zahiri anlamlarından başka batını-deruni anlamlarıda vardır.

“Allah katında tek din Hanefiye(Hakperest zerdüştlük) dır”. (Abdi Ümmi Mushafı Sure 3 Ayet 17)

“D e ki: beni, rabbım şeksiz dosdoğru bir yola hidâyet buyurdu. Değişmez asıl dine, başka dinlerden sıyrılıb sâde gerçek zerdüşt İbrâhimin zerdüşt milletine ki o hiç bir zaman müşriklerden olmadı”(6/161)

“De ki: Allah doğru söylemiştir, siz de Hakperet zerdeşt İbrahîm'in dinine/ Hakikata uyun ve o, şirk koşanlardan değildi.”(3/95)

“Dediler ki: "Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) hakperest zerdüşt İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi."(2/135)

“İbrahim, ne yahudi idi, ne de hıristiyandı: ancak, O Hanif (gerçek zerdüşt) bir müslümandı, müşriklerden de değildi.”(3/67)

“İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.”(4/125)

: "Gerçek şu ki, ben bir gerçek zerdüşt olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim."(6/79)

“De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hakperest dinine... O, müşriklerden değildi."(6/16)

Ve: "Bir hakikatçi (hakperest zerdüşt) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma,"(10/105)

“Gerçek şu ki, İbrahim bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir hakikat ehliydi ve o müşriklerden değildi.”(16/120)

”Sonra sana vahyettik: İbrahim'in Hanif dinine uy. O, müşriklerden değildi."(16/123)

“Öyleyse sen yüzünü Hanif dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiç bir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler.”(30/30)

HaniF dini Hakikat demektir. Hanif kelimesi"Hanef" masdarından bir sıfattır. Lûgatta hanef ise sapıklıktan istikamete,
Çarpıklıktan doğruluğa meyildir/Hakikatdir. Nitekim doğruluktan eğriliğe, haktan haksızlığa meyletmeye
"cim" ile cenef denir. Şu halde hanifin asıl anlamı, eğriliği bırakıp doğrusuna giden demektir.
Bu mânâ ile örfte İbrahim milletine isim olmuştur ki, başka dinlerden, batıl mabudlardan
çekinip, yalnız bir Allah'a eğilen, Allah'ı bir bilen demektir. "Şirk koşmaksızın tek Allah'a

İnananlardır." (22/31)
Demek ki buradaki "hanîfen"; ötedeki şirkin, ilimsiz olarak hevaya tabi olmanın tam zıddı
olan hakka meyli, doğruluğu, tevhidi ifade etmektedir. Ve mana şu olur: Sen yüzünü dine öyle
tut, öyle tam yönel ki, o eğriliklerden, o bozuk havalardan, batıl meyillerden sakınıp yalnız
Hakka meylederek dosdoğru Allah fıtratına, -dine veya hanifliği açıklamadır yani fıtrat olan
(yaratılışa uygun düşen) Allah'ın dinine, Allah'ın o fıtratına, o yaratışına sarıl
ki Halkı/insanları onun üzerine yaratmıştır. Hepsi toplumsal yaratılış sözleşmesinde "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (7/172) hitabına "bela" (evet Rabbimizsin) demiştir. İnsan olarak yaratılmayı kabul etmekle yaratanın Rabliğine şahit olmaya söz vermiştir.

Haniflik

Tek İlah dünya görüşü ile eşitlik ideolojisinden ibaret şirkten arıtılarak aslına uygun hala getirilmiş
Zerdüşt öğrtisinin yeni adıdır. Hanif öğretisi Habilciler nakli ile ilk peygamber Nuh ile sürdüre gelmiş Âdem fıtratı/ İnsanlık geleneği Zend halkından dolayısıyla büyük Zerdüşle net tarih yüzüne çıkmıştır. Hakkın Hakikati olan muvahhit Zerdüşt öğretisi daha sonra Hz. Nuh'un mücadelesinde belirtilen tarih buyu var olacak ekâbir sınıf tarafından saptırıldı. Işık ile kast edilen yüksek derecede soyut olan mana iken (Alla yerin ve güğün nuru/ışığıdır) ayetinde de bildirdiği üzere maksat manadır ışık dalgaları değil tabi, ama onlar Zatı mana yerine simgesi yani ayeti bedeni olan ışık a dolayısıyla bi zat yıldızlara, ay'a, güneş e ve ateşe tapılarak muvahhit Zerdüşt öğretisini şirke bulaştırdılar. Daha sonra İbrahim'in büyük islahat hareketiyle Zerdüşt öğretisi şirkten arındırıldı ve aslına dönüştürüldüğünü bu şanlı Hak - batıl mücadelesi yukardaki ayetlerden anlaşılmaktadır.

Ve Barış Düzeni İslâm

Hz. İbrahim Hanif dinin sıfatı ve hz. Muhammed'ın Şeriatı olan "el-İslâm" Kur'an-ı Kerim'de 6 ayette geçer (3/19, 85; 5/3; 6/125; 39/22 ve 61/7). "İslâm" ve "müslim" kelimeleri, çekimleriyle birlikte Kur'an'da toplam 50 yerde kullanılır. İslâm ve müslim kavramlarının kökü olan "silm" kelimesi ve türevleri ise, toplam 157 yerde geçer.

"İslâm" kelimesinin kökü "selime-silm" fiilidir. "Selime" sulh (barış) anlamına gelir. Aynı kökten türeyen "selm, silm-selâm" gibi kelimeler de barış anlamını verirler. Yine aynı kökü paylaşan "selem" barış yapmak, anlaşmak, "Esleme", "barış yaptı, sulha girdi ve barışın şartlarına uydu" anlamlarına gelir. "Selime" fiili, aynı zamanda, saygı duyarak boyun eğmek, itaat etmek anlamlarına da gelir. "Selime", selâmet/kurtuluş ve güvenlik manasına da gelir. Bundan türeyen "selâm", emin olmak, güvenlik içinde olmak, barış ve esenlik içerisinde olmak demektir. "Esleme" ayrıca, hayır ve iyilik anlamına da gelir. Aynı kökten türeyen daha başka kelimeler, aşağı yukarı benzer anlamlara gelir. Barışı, selâmeti, kurtuluşu, barış yapmayı, emin olmayı, teslim olmayı, güvenlik içinde bulunmayı ifade ederler.

Kısaca "selime" fiili, barış isteyen bir otoriteye boyun eğerek ondan razı olup ona saygı duyarak itaat etmek, boyun bükmek ve böylece barış ortamında,

güvenlik ve huzur içinde yaşamayı istemek, bu durumun devam etmesi için gerekli olanı yapmak demektir. Bu da İslâm kelimesinin genel anlamını kapsamaktadır.

> İşte bu gün sizin dininizi kemale erdirdim ve sizin için uygun gördüğüm Allah'a uymak olan huzur-barış düzenidir . (5/3).

Görüldüğü gibi ayet metninde din, ideoloji düzeni anlamındadır, doğrudan ideoloji yerine ideoloji düzeni anlamında kullanılmış olup talim, terbiye ve toplumsal ıslahatlar sonucunda halkın huzur-barış düzeninin kurulduğuna delalet eder; ayet metninde geçen "bu gün dininizi kemale erdirdim" cümlesi "din öğretisi eksik idi de işte bu gün tamamlandı" anlamında değildir. Buradaki maksat, (Hz. İbrahim ve Hz. İsmail dualarında "Ey Rabbimiz, ikimizi de sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet/komün çıkar, bize ibadet yollarımızı göster, tövbemizi kabul buyur. Hiç şüphesiz sen tövbeleri kabul edensin ve çok merhametlisin" şeklinde 2/128.

Ayette arzulanan) yalnız Allah'a saygıyla boyun eğen huzur-barış toplum tarzının mükemmelce kurumlaşmasıdır. Yani devrisaadet zamanı Medine'de şura türü ortakçı demokrasi olarak kurulmuş, emanet kamu mülkiyeti toplumsal altyapısı ile tabii hak-hukuk ve isâr ahlakı üçlüsü şeklindeki toplumsal üstyapı ile ideal toplumla ideal insana doğru giden muhacir, devrimci ve Maaş dönemine uyumlu adil orta toplumdur maksat olan. Bu topluma mensup insan huzur-barış ve güvenlik içinde yaşayan anlamında Müslüman bireydir. Yani huzur-barış isteyen değil, bizzat huzur-barış düzeni "silm"i yaşayan huzurlu, mutlu olan kimsedir. Doğrusu İslamiyet'in, iman, adalet ve hürriyet boyutlu huzur-barış düzeni (Silm) olduğunu aşağıdaki ayet buyurmaktadır:

> Ey inananlar, hepiniz toptan huzur-barış düzenine (Silm'e) girin, şeytanın adımlarını izlemeyin (İslâm'dan gayrı düzenlere [köleci, münkir ve de zalim rejimlere] uymayın) çünkü o şeytan (müstekbir) sizin için apaçık bir düşmandır (2/208).

İnsanlığa açık örnek teşkil eden huzur, barış düzeninin/sınıfsız orta toplumun kurulma başarısının gerçekleşmesi, mahrum halk sınıfına Allah'ın bir lütfudur. Yeterli tanımıyla İslâmiyet, Hanif dinin hümanizmi, irfan mistizmi ve Karye komün Sosyalizmi ekollerinin bütünüdür ki bu üç ekolün Furkan öğretisi içinde yeri ve çağdaş açıklaması şöyledir: Din Hümanizmi= İnsanlık Dini, İrfan Mistizmi= Tevhit ve Karye Komün Sosyalizmi=Sınıfsız Toplumculuk şeklinde olmallıdır. Yoksa çağımızda olduğu şekliyle Hakikat aslı olan İbrahimin Hanif dininde kopmuş, halife sultanların ve ümmüye oğulların uyduruk şariatı, fitne fesad, kan, savaş dini olmuş olan delalet. karanlık değil.

> Haktan sonra olsa olsa ancak dalalet vardır. O halde nasıl çevrilirsiniz (10/32).

Hz. Muhammed ve Orta Tek toplum

Hz. Muhammed 571 yılında Mekke'de doğdu. Babası Abdullah, annesi Âmine Hatun'dur. Küçük yaşta anne ve babasını kaybettiğinden önce dedesinin sonra da amcası Abu Talip'in yanında yetişti. Çobanlık ve ticaretle uğraştı. 25 yaşında Hz. Hatice ile evlendi. Bütün kötülüklerden uzak durması, doğruluğu ve zekâsından

dolayı kendisine “el emin” dendi. Kırk yaşlarına geldiğinde sık sık gittiği Hira Dağı’ndaki bir mağarada ilk vahyin gelmesiyle peygamber oldu (610).

Muhammed Hak dinini önce gizlice yakınlarına anlattı. Daha sonra açıktan yaydı. Bu durum çıkarlarının elden gitmesinden korkan Mekke ileri gelenlerinin/ekâbirlerinin tepkisine yol açtı. Mekkeliler müminlere baskı yapmaya başladılar.

Bunun üzerine müminler Mekke'den Medine'ye hicret (göç) ettiler (622). Böylece orta sınıfsız toplumun temelleri atıldı. Hz. Muhammed orta sınıfsız topluma muhafız-kılavuzluk etti. Mekkeliler inananların peşini bırakmadılar. İnananların Mekke'de kalan mallarını yağmaladılar. Bu durum Bedir Savaşı’na yol açtı. 624'te yapılan Bedir Savaşı’nı inananlar kazandı. Bu durum inananların kendilerine güvenini artırırken Hak dinin yayılışını da hızlandırdı.

625'te Mekkeliler Bedir’in intikamını almak istediler. Yapılan Uhud Savaşı’nda inanan Müslümanlar yenildi. İki yıl sonra Mekkeliler Müslümanlar’ı kesin olarak yok etmek için Medine’yi kuşattılar. Ancak kazılan hendekleri geçemediler. Mekkeliler’in başarısızlığı Araplar’ın Müslümanlar’a olan ilgisini arttırdı.
628'de yapılan Hudeybiye Antlaşması ile Mekkeliler Müslümanlar’ın varlığını tanımış oldu. 630'da Hz. Muhammed Mekke'yi ele geçirdi. Mekkeliler’in tamamına yakını Müslüman oldu. İslamiyet Arabistan'daki en büyük güç oldu. 632'de Veda Haccı'nı yapan Hz. Muhammed aynı yıl vefat etti. Resmi İslam tarihi aşırı derecede sansürlüdür. Bu resmi tarihin dışındaki kaynaklarda Hz. Muhammed en yakınları tarafında zehirlenerek şehit olmuştur deniliyor.
Örneğin: İbni Mesut, "Bana teklif edilse ki, ey İbni Mesut; sen yemin içer misin ki Muhammed katledilmiştirdiye? Ben de derim ki, değil ki bir kere; dokuz sefer bu konuda rahatlıkla yemin içerim ki Muhammed suikasta kurban gitmiştir. Ancak bana, 'Yemin içer misin ki Muhammed normal eceliyle ölmüştür diye?’ teklif gelse, bu konuda tek bir sefer bile yemin içemem." diyor. Önemli bir kişiden önemli biraçıklama. Bu hadis, birçok İslami kaynakta geçmektedir. İslami kaynaklarda bir mahrem tarih kayıtları vardır, ancak halka açık bu yazılarda söylemeyi doğru görmiyoruz.
Dört Halife Dönemi Ve kur'anda Ehlibeyt

Hz. Muhammed'den sonra Ömer ibni hattab desteğiyle Ebubekir halife seçildi sonra Ömer ve osman başa geçtiler ve ehli beyt bir azınlık olarak muhalif oldular. Halife Osmanın kabilesi ummiye oğulları hem çok hemde güçlü idiler ve hilafeti desteklediler. Ali dolayısıyla Ehli beyt tarafdarı bir azınlık ile Halife tarafdarı bir çoğunluk mucadele sonucu Orta Tek Toplum Dağıldı. Yerini muhammed Ali islamı (HAnif İslamı) ile Hilafet (uyduruk din) islamına bıraktı.
Ehli Beyt
“Allah katında Nebıyı nizin Ehlibeti valayetinden gayrısı illeri gelenleriniz ve akrabalarınız olsun, hiçbir faydası olmaz.”(60/3 Sahabe Mushaf ibni Mesul) :

“Muhakkak Ali bütün müminlerin mevlasıdır.”(5/71 Sahabe Mushafı/ İbni Mesud)

Ali Muhammedle ilgili:
Kadir suresi,
1-Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.
2-- Bilir misin nedir Kadir Gecesi?

3- Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.
4- Melekler ve Rûh (Cebrail), o gece Rab'lerinin katında her iş için Muhammed'e ve âli Muhammed'e iner de iner.
5- O gece, tan yerinin ağarmasına kadar bir esenliktir.
(İbni mesut Mushaf)
Sonuçta müslümanlar Alevi -Emevi olarak bölündü. Halen birbirine karşıtlığı dolayısiyle mücadeleleri devam etmktedir.

63/Münafikun Suresi.
1- O münafıklar sana geldikleri vakit dediler ki: 'Şahadet ederiz ki şüphesiz sen gerçekten O'nun Resul'üsün.' Allah da biliyor ki gerçekten sen O'nun Resul'üsün. Ve yine Allah şahadet ediyor ki gerçekten münafıklar yalancıdırlar.
2- Yeminlerini bir kalkan edinip de Allah yolundan yan çizmekte/engel teşkil etmektedirler. Gerçekten bunlar ne fena yapıyorlar.
3- O şundandır ki onlar önce imana gelip/görünüş itibarıyla daha sonra küfre gitmişlerdir/sınıfsal aslına rücu etmişlerdir de artık onlar anlamaz olmuşlardır, çünkü gayrı kalpleri mühürlenmiştir.
4- Onları gördüğünde cisimleri tuhafına gider ve söylerlerse dediklerine kulak verirsin, sanki dayanmış keresteler gibidirler. Hain oldukları için her sesi kendilerinin aleyhinde sanır korkarlar, onlar en tehlikeli düşmandır, dikkatle onlardan sakının, onları Allah gebertsin, hele nereden (Hakk'ın düzeninden Batıl'ın fitnesine) çevriliyorlar.
5- Onlara 'gelin Resulullah sizin için istiğfar ediversin' denildiğinde, müstekbir sınıf olarak başlarını bükerek yan çizer gider vaziyette görürsün onları.
6- Onlar için istiğfar etsen de etmesen de birdir. Allah onları asla bağışlamaz, onlar fasıkdırlar, Allah fasıklar güruhunu doğru yola çıkarmaz.
7- Onlar o kimselerdir ki 'Resulullah'ın yanındakilere nafaka vermeyin/malını onlarla bölüştürmeyin ta ki toplumları dağılsın' diyorlar. Hâlbuki göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır, tabi ikiyüzlüler/münafıklar, bunu anlamazlar elbette.
8- Diyorlar ki: 'Eğer Medine'ye dönersek herhalde Eazz/güçlü şerefli olan, Ezelli/zayıf, düşkün olanı oradan çıkarıp atacaktır kesinlikle.' Hakikatte ise izzet Allah'ın, onun Resul'ünün ve müminlerindir, lakin ikiyüzlü düşmanlar bunu anlamazlar.
9- Ey o bütün inananlar, malınız ve evladınız sizi Allah'ın mevzuatlarından alıkoymasın, sakın ha, her kim ki öyle yaparsa işte onlar hüsrana düşenlerdir.
10- Ve sizlere rızk olarak verdiğimiz şeylerden mutlaka parsa yapın (sevdiğiniz o malınızı yoksullarla bölüşün/ortak düzeni uygulayın) her birinize ölüm gelmezden evvel, ki sonra 'Ya Rabbi, beni yakın bir zamana kadar geciktir de sadaka versem ve iyi iş işler kullarından olsam' dersiniz.
11- Hâlbuki Allah, bir nefsi eceli geldiği zaman asla geciktirmez ve her ne yaparsanız Allah onlardan haberdardır.

Nihayet, bundan böyle münafıkların gerçek yüzünü gösteren, ona bağlı olarak nifakın çerçeve tablosunu bize sunan ibret dolu bu surenin ismi münasebeti ile münafıkların bir açık tarifi yapılacaktır ve ayrıca bu surenin bir nevi açılımı olan 9/Tövbe Suresi'nin (özellikle 110. ayetin) gelecekle ilgili işaretle bildirdiği mescid-i dirar simgeli raybın yapılanmasının/nifakın bir uzanımı ve semeresinden ibaret olan tabii ki Emeviler'in öncülüğünde başlatılmış ve oluşagelmiş Bedevi Müslümanlık az ve öz biçimde anlatılacaktır.

Şüphesiz münafıklar cehennemin en alt tabakasındadırlar (4/145).

Münafıkların Açık Tarifi.

Doğrusu münafıklar Allah'a hile yapmaya çalışırlar, Allah da hilelerini başlarına geçirir. Onlar özünde istemedikleri halde sırf halka karşı gösteriş olsun diye namaz kılarlar, Allah çok az hatırlarına gelir. Onlar, Hak ile Batıl arasında gidip gelmek suretiyle şaşkın haldedirler. Aslında onlar ne halk sınıfındandır ne de artık egemen sınıf sayılırlar [zira 63/8. ayetin işaret buyurduğu gibi münafıklar, hâkimiyetini kaybetmiş kimseler olarak halkın huzur-barış düzeni içinde Hak egemenliği altındadırlar] İşte her kimi de Allah şaşırtırsa artık sen ona yol bulamazsın (4/142-143).

Ayet metninde geçen "Onlar Hak ile Batıl/iman ile küfür arasında gidip gelmek suretiyle şaşkın haldedirler, ne müminlerdendir ne de kâfirlerdendirler veya ne halk sınıfındandırlar ne de hâkim sınıf sayılırlar" ifadesi sanki üçüncü bir sınıfın varlığı vehmini vermekte ise de Hak'tan sonra ancak dalalet olur. Ya mümin ya kâfir anlayışı taşıyan Kur'an'ın dünya görüşüne uygun düşmediği cihetle bu tür tarifte kapalılık olması, hakeza yukarıda kayıtlı bulunan sure 63'te, ilk bakışta münafıkların yalancı olduklarına dair Allah'ın şahadetinin sabit olduğu, onları affedip doğru yola erdiremeyeceği, ayrıca kendilerinden sakınılması gereken düşmanlar oldukları, aynı zamanda onların kalplerine mühür vurulmuş gayrı anlamazlar oldukları gibi kesin hüküm ihtiva eden ifadelerin olmasına rağmen, aynı surenin 6. ayetinde "Onlar için istiğfar etsen de etmesen de birdir.

Allah onları bağışlamaz, onlar fasıkdırlar, çünkü Allah fasıklar güruhunu asla bağışlamaz ve de doğru yola çıkarmaz", 5. ayetinde ise "Onlara (Münafıklara) gelin Resulullah sizin için bir istiğfar ediversin", ayrıca "Ancak tövbe edip hallerini düzelten ve Allah'a sarılıp dinlerini Allah için halis kılan kimseler müstesna, çünkü bunlar müminlerle beraberdir" (4/146) benzeri ayetler olsun, durumları belirsiz münafıklar hakkında "Diğer takımda Allah'ın emrine bırakılmışlardır, Allah ya kendilerini cezalandırır veya tövbelerini kabul buyurur." (9/106) şeklinde ayetler olsun farklı ifade üslubu, telaffuz etme tarzları nedeniyle münafıkların kimliğini kapalı gösterdikleri içindir ki ikinci bir başlıkla açık bir tarife gidilmiştir. Bu da tarih felsefesi bakış açısına sahip ideolojinin toplum felsefesi marifetiyle mümkün olabilir ancak. İşte, Hak-Batıl'ın iç cephesinde zemini kaygan mücadele sahası olan münafıkların, istikrarsız sınıfsal yapının değişkenliğinin amilleri, birbirine tesir eden toplumsal altyapı ve üstyapıyla birlikte bu sınıflı toplum düzeninin geçerli olduğu dünyada isâr ahlakına sahip adil orta toplum örneğinde, sınıfsız bir toplumda kurulabilir düşünsel cereyanın tesiridir.

Toplumsal Altyapı Belirleyicidir Üstyapı ise Tesir Edicidir

"Onların mallarından bir sadaka (ortalama üçte birdir ki kamulaştırılır) al, onunla onları temiz ve tasfiye etmiş olursun. Bir de haklarında dua ediver, çünkü senin duan onlara sekinenin olmasıdır. Allah bilen, işitendir (9/103).

Toplumsal varlık felsefesinde, toplumsal altyapı, toplumun mülkiyet biçimi/ekonomi düzenidir: Ya bütün halkın istifadesine açık halk mülkiyeti şeklindedir ya da ancak egemen bir azınlığın istifadesine mahsus özel mülkiyet biçimindedir. Toplumsal üstyapıya gelince, altyapının belirlemesi sonucu oluşmuş

idare, hukuk ve ahlak benzeri düşünsel sistemler düzenidir ki o da ya halk lehinde işleyen halkçı organizasyondur ya da halk aleyhinde işlenen baskı aracı devlet mekanizmasıdır ve de tesir edicidir. Toplumsal altyapının belirleyici olduğu, toplumsal üstyapının ise bünye bulup oluştuktan sonra müdahale edici olup altyapıya tesir ettiğine dair örnek, ayetten anlaşıldığı üzere, halk organizasyon önderliğini (ümmetin imameti) temsilen Resul-ü Ekrem'in özel mülkiyet biçimine, sadaka alma yöntemiyle varsıllardan alınan malı, yoksulların istifadesine sunması, dolayısıyla halk mülkiyeti biçimine dönüştürmesi şeklinde müdahalesidir. Bundan ötürü/mülkiyet biçiminin değişmesiyle üstyapının değişikliğe/tasfiyeye uğraması altyapının belirleyici olduğu anlamına gelir sosyoloji dilinde.

İlaveten 63/7. ayette nifak hareketinin beyin takımının, kendi teb alarına hitaben "İnananlara infak yapmayın ki toplumları dağılsın" ifadesiyle önceliği ekonomik düzene vermeleri doğrultusundaki uyarıları olsun, yine aynı surenin 10. ayetinde salihlerden olabilmeyi malın infak edilmesine bağlayan ve infakın mutlaka gerekli olduğuna dair Allah'ın buyruğu olsun, mülkiyet biçimine değer atfedilmesi, altyapının belirleyiciliğine delildir. Toplumsal yapıların birbirlerine yaptığı tesir sonucu, hele özellikle aldatılmış halk kökeninden gelenlere ve bir istisna olarak fıtratı tamamıyla bozulmamış kimselere yansıyan orta toplumun adaleti ve ona bağlı huzur-barış düzenin sağladığı insan kardeşliği, dolayısıyla temiz İsar Ahlakının sıcaklığı gibi etkenlerin yarattığı etkileşimdir ki (üstyapı tesiri) münafıkların sınıfsal yapısının, yukarıya alınan söz konusu ayetlerde ifade edildiği üzere, "kimileri hidayete erdi, kimileri dalalette kaldı ve kimileri de belirsiz, işleri Allah'a kalmış hallerde" şeklinde kısımlara bölünmek suretiyle değişikliğe uğramasına neden olmuştur; bu durum kendilerine işaret eden ayetlerin farklı telaffuzlarını gerektirmiştir. Elbet daha sonradan reybî yapılanmaya gidilmesi münafıkların kimliğinin göstergesidir.

> Şimdi Rabbinden Furkan bilinci üzere olan/gerçekçi kimse, hiç o kötü ameli kendine süslü gösterilmiş de hevâ ve hevesleri ardına düşmüş kimselere benzer mi? (47/14)
> Peygamber de 'Ya Rabbi kavmim bu Kur'an'ı dışlamış bir halde terk etti' demekte (25/30).

Diyalektik Yasa Ve Orta Sınıfsız Toplum Düşüşü

İnsanlık tarihi Diyalekti üzere yürür ilk sınıfsız toplum gibi orta sınıfsız toplum (ümmet-i vasata) da düşmesi, Namrutun karşıt tezi olan İbrahimle halk için başlatıl mış adalet hareketi hz.Musa, hz.İsa diyalektik yürüyüşüyle hz.Muhammedle diyalektik konağına olaşırken karşıt istibdat cephe ise Firavun ile Roma habis ruhuda tevhid maskelli nifak cepheye bürünerek orta sınıfsız toplumun anti tezi oldu.Ehlibeyt tarafdarı azınlık ile güçlü çoğunluk hilafet-saltanat tarafdarları ölüm kalım savaşına tutuştular ve nifakat, ekâbir-hâkim sınıf galip geldi vede nifak hastalığı her yeri sardı yeryüzü zifiri karanlığa büründü. Açıkçası insanlığın ışık kaynağı ay yarıldı. Bu, dört halife dönemi tek toplum taraftarları olan müminler ile saltanat isteyen hegemonya peşinde olan ikiyüzlü gizli münkürler arasında gerçekleşmiş ve saltanat isteyen münafıkların galibiyetiyle sonuçlanmış bir mücadele dönemidir. Kerbela vakası orta sınıfsız toplumun en son kalesinin de düşmesi demektir. Hilafet Saltanatın zirvesi sayılan Emevi ve Abbasi dönemlerde karşıt tezi olan Ehli beyt ruhaniyeti Aba Müslüm Horrasani ile Babek Hurremi olarak bambaşka bir formatta tezahür ederek

şânlı ve başarılı mucadeleyı başlattılar. Ancak üst insan galibiyetiyle sonuçlanacak adalet-imamet tarafdarı ve karşıtı saltanat-zülümet farklı mücadele tarzıyla ve formatla diyalektik mucadele berdevamdır.

6/Enam Suresi.

155- Bu indirdiğimiz (Kur'an) çok mübarek bir kitaptır. Şu halde ona uyun ve korunun, gerektir ki rahmetimize eresiniz.
156- 'Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa (Yahudi ve Hıristiyanlar'a) indirildi, biz ise onların ders gördüklerinden habersizlerdik' dememeniz
157- Ya da 'Kitap bize de indirilseydi elbette onlardan daha fazla hidayette başarılı olurduk' dememeniz içindir ki Rabbinizden size doğruyu yanlışı açıkça gösteren ideoloji (*Beyyine*) ve ona bağlı ideolojik bilinç/hidayet ve bir rahmeti de gelmiştir. Öyleyse artık Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve halkı ondan alıkoyup çevirenden daha zalim kim olur? Ayetlerimizden alıkoyup çevirenlere, engel teşkil ettiklerinden dolayı pek çetin bir azapla karşılık vereceğiz kesinlikle.
158- Onlar kendilerine meleklerin gelmesini mi ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin (Kavm-i Hadi/Mehdi gibi) gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazılarının geleceği gün, daha önce iman etmemişse ve imanıyla bir hayır/değer kazanmamışsa, o günkü imanı hiçbir fayda vermez.
159- Gerçek şu ki, dinlerini/düzenlerini tefrikaya düşürüp de sınıflara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir alakan yoktur. Onların işi artık Allah'a kalmıştır, sonra O, işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir.
160- Kim bir iyilik ile gelirse ona karşılık olarak on misli verilir, kim de bir kötülük ile gelirse ona ancak yaptığının misliyle ceza edilir ve hiç birine haksızlık edilmez.
161- De ki: 'Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif /Hakikat dinine o hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı.
162- De ki: 'Şüphesiz, benim niyazım, ibadetlerim, hayatım, mematım âlemlerin Rabbi olan Allah'ındır.
163- O'nun hiçbir ortağı yoktur, işte ben bununla emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim.'
164- De ki: 'O, her şeyin Rabbi iken ben Allah'tan başka bir Rab mi (Ehrinen, mevla) arayayım? Hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhinde günah kazanmaz. Hiçbir günahkâr, suçlu bir başkasının günahını/suçunu yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir.
165- O, sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin sonuçlandırması pek çabuk olandır ve O, bağışlayandır ve esirgeyendir şüphesiz.'

Yorum.

Konunun dışına çıkmamıza neden olacaksa da açıklanması gerekli olan "Rabbinin gelmesi" ayet cümlesinin genişçe açıklanması şöyledir: Bu ayet cümlesi, 2/210, 81/15–16, 86/1–4. ayetlerle birlikte geniş yoruma tabi tutulduğu takdirde, Zat-ı Barî/Mana olan hakk'ın, kararlaştırılmış zaman geldiğinde, tufan benzeri silahı olan 11. gezegenin harekete geçip gelmesi şeklinde tenezzül edeceği, böylece Tarık'a taht kuracağı/yoğunlaşacağı anlamına gelir. Bir de ayette (158) geçen

"Rabbinin gelmesini" cümlesinin yanı sıra "Meleklerin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin (üstinsan neslinin oluşturacağı müvekkil sınıfsızulutoplumun evrensel zaferi) gelmesini mi bekliyorlar." tarzında cümlelerin hüküm ifade etmesi ise, tarih felsefesinin en son süreci olan intizar/bekleyiş düşüncesinin temelini oluşturuyor. Asıl mevzua gelince: Enam Suresi'nin bu ayetlerinin öncelikli muhatabının Hz. Muhammed'in kavmi olduğu açıktır. Yine devrisaadette halk halifeliği olduğu gayet aşikârdır. Binaenaleyh, Allahın vermiş olduğu nimetler ve ona bağlı farklı derecelendirmelerin bir tekamül olduğu, kendilerine bildirildiği halda, ilk sınıfsız toplumda olduğu gibi huzur-barış düzenlerini (dini) tefrikaya düşürüp sınıflara ayrılanların, haliyle adil orta toplumun mümin toplumdaşları sayılamayacağı ve onlardan alınacak bir örnek de olmadığı, bu bağlamda iyi kimselere iyiliklerinin on kat misliyle, kötülük yapanlarise yaptıklarıyla mukabele edileceği, işlerinin Allah'a kalacağı beyan edilmiştir. Bu ayetlerin işaret anlamlarından çıkan şu ki aslına sadık hanif öğretisinin mensubu müminlerle asılsız bedevi öğretisinin mensubu münafıkların dâhili şartlarda yapılan kapalı sınıfsal mücadelelerinden ibarettir. İslam tarihi. Halen Müslüman halk kitlesinde sürdürülen ihtilaf, savaş ve birbirleriyle mütemadiyen mücadele halinde olmalarının temel amili bu gizli, sınıfsal mücadeledir.

19. BÖLÜM

SALTANAT DÖNEMİ

Tarih felsefesi açısında üç halifeninde desteğiyle Emeviler zamanında (661–750) nifak hareketi zirveye olaştı. Firavn-Roma tipi saltanata evrildi. Daha açık bir deyimle İslamın bu karanlık vede sansürlü tarihi, hegemonya peşinde koşan bedevilerin saltanatı ile halk düzeninden ibaret Medine medeniyetinin zamana yansımış çelişkisidir. İşte devrisaadet ile saltanat devri arasında bir geçiş süreci olan dört halife dönemi, bu temel çelişkinin su yüzüne çıkması dönemidir. Doğrusu, inananlarla inanmayanların saflarının belirgin hale geldiği ve ölüm-kalım savaşına tutuştukları Harra Olayı'nın altında yatan gerçekde iyiler ile kötülerin sınıfsal çelişkisidir.

Harra Olayı orta sınıfsız toplumdaşların toplu kıyımı ve onun yerine ikiyüzlülüğün piç neslinin ikame edilmesinin ifadesidir. İslam tarihi, birbirine karşıt, müminler ile münafıkların ideolojik boyutlu, yerine göre sıcak savaşa dönüşen kapalı sınıfsal mücadelesidir. Büyük katliam olan Harra Vakası hakkında (*Studies in Jahiliyya and Early Islam* kitabının yazarı ***Kister***,) Medineliler'in isyanında dinî veya siyasi sebeplerden ziyade sosyo-ekonomik nedenlerin etkili olduğunu iddia etmekte ve bunu ilk dönem kaynaklarından olan

ancak İslâm Tarihi araştırmacıları tarafından göz ardı edilen kaynaklardan istifade ederek delillendirmektedir.

Olayın Sosyo-Ekonomik Sebepleri

Medine'deki isyanın gerçek sebebiyle ilgili olarak Ya'kubî'nin *Tarih*'inde tamamen farklı bir bilgi yer almaktadır. Sorun aslında Muaviye'nin Medine'deki arazilerinin, tarlalarının, hurmalıklarının işlenmesi ve mahsullerinin toplanması ile ilgilidir. Muaviye, birçok bölgede bu tür mülkler edinmiş ve buralarda köleleri ya da kölelikten kurtulmuş mevali işçileri sistemli olarak çalıştırmaktaydı. Denildiğine göre Muaviye, zor kullanarak işçi çalıştıran ilk halife olmuştur. Medineliler valiye "Biz çok zor durumda kalıp açlıkla karşı karşıya gelince, Muaviye bizim bu durumumuzdan istifade etmek istedi ve bizim arazilerimizi gerçek değerinin yüzde biri kıymetinde bir parayla satın aldı" diyerek şikâyetlerde bulunmuşlardı.

Ayrıca Kerbela katliamının duyulması bardağı taşıran son damla oldu ve Medineliler vali ve Emevioğulları'na karşı isyanı başlattılar, onları Medine'den kovdular. Kovulan Emevioğulları'nın geçecekleri yolları kayalarla tıkadılar. Muaviye'nin getirdiği babadan oğula geçme/tek kişilik yönetim tarzı (hilafet saltanatı) döneminin başı mel'un Yezit idi.

Yezit'in ordusu Medine'yi kuşattı, teslim olmaları için üç gün mühlet verdi. Üçüncü günün sonunda şehre saldırdı ve kısa sürede şehri teslim aldı. Üç gün boyunca şehir yağmalandı, talan edildi. Kadınlara, kızlara üç gün boyunca tecavüz serbest bırakıldı. Birçoğu ganimet olarak alındı. Mekke ve Medine'de on bine yakın insan katledildi. Bu olaydan sonra aileler kızlarını evlendireceklerinde bekâret konusunda garanti veremiyorlardı.

Medine katliamından sonra Mekke kuşatıldı. Şehir mancınıklarla dövüldü. Bu saldırılar sırasında Kâbe'nin duvarları yıkıldı. Ahşap kısımları ve örtüsü yandı. Yezidiler'in başkumandanı Haccac, ikinci Mekke kuşatmasını başlattı. Yine mancınıklarla Kâbe saldırıya uğradı ve ikinci kez büyük hasar gördü. Evlerde yiyecek bir şey kalmamıştı. Birçok mahallede bulaşıcı hastalıklar ortaya çıkmıştı. Birçok kaynakta, kuşatma altında çok zor günler geçiren Müslümanlar'ın binek hayvanlarını, hatta hakaret amacıyla Haccac tarafından kendilerine mancınıklarla atılan köpekleri bile yemek zorunda kaldıkları anlatılmaktadır.

Kuşatmanın altıncı ayında yiyecek hiçbir şey kalmamıştı. Yorulan, bıkan, açlıkla baş başa kalan bazı direnişçiler, direnişi yöneten Abdullah b. Zübeyr'in etrafından ayrılmaya başladılar. Bunların arasında, Abdullah'ın oğullarının dahi bulunduğu kaydedilmektedir. Abdullah durumun çok kötüye gittiğini ve başka bir çıkış yolu olmadığını görmüştü. Teslim olmak yerine ölümü tercih etti. Şehirde yaşanan faciaya bir son vermek ve daha fazla insanın ölmesini engellemek amacıyla bir çıkış hareketi yaptı ve vuruşarak öldü.

Adı, zamanla, zulüm ve zorbalıkla özdeşleşecek olan Haccac, büyük bir vahşet ve gururla Abdullah b. Zübeyr'in başını kestirerek Suriye'ye gönderdi. Haccac, haram ayda, haram kılınan bir bölgede kan dökmekten, Allah'ın evini taşa tutmaktan ve Kâbe'nin içine sığınan sivil halkı bile katletmekten çekinmemişti.

Kerbela'dan sonra Mekke ve Medine katliamlarıyla Müslüman sahabenin kökü kazınmış sayılırdı. Geride sesi çıkacak, karşı koyacak, Müslümanlara önderlik yapacak kimse kalmamıştı. İşte böylece karşı devrim tamamlanmış oldu.

Halkın nefsinden olan toplumcu peygamber Hz. Muhammed'in irtihalinden hemen sonra, Ebu Süfyan "Ey Ümmeyeoğulları, ne cennet var ne de cehennem, Muhammed siyaset yapmıştır, küreğin sapına sarılırcasına riyasete sarılın bırakmayın" şeklinde sarf ettiği sözlerle nifak (Reyb yapılanması) hareketini başlatmasıyla inşasına başlanmış Bedevi Müslümanlık öğretisi, kandırdığı cühela çoğunluğuyla Sıffin'da Kerbela'da Mekke'de, Medine'de giriştiği eylemle dünya gözüyle galip olmuş ve rain/gütme siyasetine alet etmek biçiminde Kur'an'ı mızrakların ucuna takmak saygısızlığı ile onu mahcur etmiştir (tamamıyla Kur'an'dan vazgeçip olduğu gibi onu terk etmek anlamında). Bu süreçle, deccala süfyaniliğe dönüşecek bedeviliğin saltanat devrine ayak basmış olunuyordu.

Bu da mümin Müslümanların, orta toplum düzeyinden sınıflaşmış cemaat düzeyine düşüp muntazır olma (kurtarıcı bekleme) durumudur, aynı zamanda Bedevi Müslüman çoğunluğa karşı Hakikatçi Müslüman azınlığın, cemaat şartlarında mücadele vermesiydi. Cemaat şartlarında mücadelenin bariz örneği muttakilerin imamı Hz. Hüseyin'in (a.s.) başını çektiği Abuzer'in yolu olan Al-Şia kızıl taraftar Alevi cemaatidir. Ne yazık ki, daha sonra Abbasilerin elinde, ruhban hizmetinde siyah Şia'ya dönüştürüldü. Elbet bilinmesi gerekli olan şu ki Kerbela Vakası Asa-i Musa darbesiyle Nil'de boğulmuş Firavun'un, bu maskeli bedeviliğin tesisiyle Fırat nehrinden hortlaması anlamına da gelir tarih felsefesi bakışıyla. Resul-ü Ekreme vede âl u ayaline karşı girişilen soykırım olsun, tarihte emsali olamayan hınç ve görülmemiş acımasızlık olsun, gizli bir kinin kusduğu ve bu münafık bedevilerin müşrik atalarının intikamını aldıklarını, yaptıkları işlerden anlaşılıyor zaten.

İşte Hilafet firavunlarının icat ettikleri Bedevilik bidati, İbrahim (a.s.) baltası altında hışhal kırılmış putları tamir ettiyse ve Nemrut geleneğini yeniden ihya etme şakirtleri olan Abbas oğulları'nın (750-1258) elinde ince felsefi maharetle tekâmüle erdiyse de sonuç itibariyle galip görünse bile hakikatte 9/97. ayetin tokadını çoktan yemiş olup gazabı da azabı da hak etmiş sapık yolun mezheb-i batılı olmuştur. İşte böylece Hakk'ı Batıl ile İlahi kelam Kur'an'ı beşeri kelam edille-i şeriyyeyle katışıksız İslam'ı örten sınıftan sayıldılar, o ikiyüzlü, o tevhit maskeli, Müslüman isimli, münafık bedeviler. Özet olarak İslâm Tarihi, devrisaadet varisleri ve saltanat varisleri olmak üzere iki Mecrada yürüyerek Ehlibeytin Ruhaniyet göçü sayılan Aba Müslüm Horresani ve Babek Hurremi Şahsiyetlerinde "Kzıl Aleviliğe" dönüşerek Emevi-Abbasi firavnların sonrada mudavimlerine karşı şanlımı şanlı savaşım verdiler. Dolayısıyla Kızıl Aleviliğin hakikatcileri bu munafik Bedevi, sımsiyah sözde mülümanlığa karşı duruşu devam etmektedir.

47/Muhammed Suresi.

1- İnkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte, Allah onların bütün amellerini boşa çıkaracaktır.

2- İman edip insanlığın iyiliğine, birlik ve barışına yönelik iş işleyenlerin ve Rableri tarafından bir gerçek olarak Muhammed'e indirilen risaletine inananların kötülüklerini Allah örter ve durumlarını düzeltir.

3- Bu, inkâr edenlerin Batıl'a/sınıflı toplumculuğa, iman edenlerin ise Rablerinden gelen Hakk'a/sınıfsız toplumculuğa tâbi olduklarındandır. İşte Allah, insanlara böyle örnekler getirmekte ve hallerini böyle anlatmaktadır.
4-(Savaşta) Münkir egemenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihayet onları iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın (onları esir alın). Ondan sonra artık ya lütfen bırakır veya karşılığında fidye alırsınız. Harp, ağırlıklarını bırakıncaya (savaş sona erinceye) kadar (böyle yaparsınız). Allah dileseydi (kendisi) onlardan öç alırdı, fakat sizi birbirinizle denemek için (size savaşı emrediyor). Allah, kendi yolunda öldürülenlerin yaptıkları işleri zayi etmeyecektir.
5- İlerde de onların hidayetini artıracak ve gerçek ideoloji düzenlerini yerleştirecektir.
6- Onları dünyada iken tanıttığı cennete koyacaktır.
7- Ey iman sahipleri! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.
8- Gerçek ideoloji olan sınıfsız toplumculuğu/Furkan'ı reddeden münkirlere gelince, kayıp ve yıkım onlara! Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır.
9- Bu onların, Allah'ın indirdiklerini beğenmediklerinden dolayıdır. Allah da bunun için onların amellerini boşa çıkarmıştır.
10- Onlar yeryüzünde bir gezmediler mi? Baksalar ya kendilerinden önceki sınıfdaşlarının sonu nasıl olmuş? Allah onların üzerlerine helak yağdırmıştır. Bu tağilere (emperyalistlere) de onların başına gelenlerin benzerleri yaraşır.
11-Bu böyledir, çünkü Allah inananların koruyucusudur. Zalimlere gelince koruyucuları yoktur.
12- Şüphesiz ki Allah iman edip birlik beraberlik ve de kardeşlik için çalışanları, altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise zevk u sefa/debdebe hayatı, burjuvazice yaşam sürüyorlar öyle ki hayvanların yediği gibi yiyorlar. İşte onların meskeni de ateştir.
13- Seni memleketinden sürüp çıkaranlardan, kuvvet bakımından daha üstün nice güç sahipleri var idi ki biz onları yıkıma uğrattık da kendileri için hiçbir yardımcı çıkmadı.
14- Rabbi tarafından Furkan bilinci üzerinde bulunan kimse, kötü işleri kendisine güzel gösterilmiş de heveslerinin peşine düşmüş kimseler gibi olur mu hiç?
15- Kötülükten sakınanlara vaat edilen cennetin durumu şöyledir: Orada bozulmayan temiz sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Onlar için cennette her çeşit meyve ve Rablerinden bir bağışlanma vardır. Bunların durumu, ateşte ebedî olarak kalacak olan ve bağırsaklarını parçalayacak kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olur mu hiç?
16- Ey Muhammed! Onlardan seni dinlemeye gelenler de var. Senin yanından çıktıkları zaman kendilerine sınıfsal bilinç verilmiş kimselere alay yoluyla 'O demin ne söyledi?' diye sorarlar. İşte onlar Allah'ın kalplerini mühürlediği kimselerdir. Onlar sadece kendi havâ ve heveslerine uyarlar.
17-Kılavuzlarını bulmuş (hidayet rehberinin aydınlık yoluna kavuşmuş) olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkânlarını kendilerine vermiştir.

18- Zalim ekâbirler, kıyamet saatinin kendilerine ansızın gelivermesini mi bekliyorlar? İşte onun alametleri gelmiştir. Artık kıyamet kendilerine gelip çatınca anlamaları neye yarar ki?
19- Bil ki Allah'tan başka ilâh yoktur. (Ey sevgilim) hem kendinin hem de mümin erkeklerin ve mümin kadınların/halk sınıfının günahlarının bağışlanmasını dile! Allah, gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.
20- İnananlar 'Keşke bir sûre indirilse de cihada çıksak" derlerdi. Hükmü açık bir sûre indirilip de içerisinde savaş zikredilince kalplerinde egemen sınıf hastalığı taşıyan münafık bedevilerin ölüm korkusuyla baygınlık geçiren bir kimsenin bakışıyla sana baktığını görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur.
21- Onların (Kur'an'ı mahcur eden bedevi Müslümanların) vazifesi itaat ve güzel söz söylemekti. Sonra iş kesinleşince Allah'ın emrine sadakat gösterselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.
22-Ey münafıklar, demek ki iş başına gelip yönetimi ele alırsanız, hemen yeryüzünde fesat çıkaracak ve halk kardeşliği bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi?
23- İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediği, bu yüzden kendilerini sağır ve gözlerini kör kıldığı kimselerdir.
24- Öyle olmasaydı, Kur'ân'ı düşünüp yalnız ona kuvvetle sarılmaları gerekmez miydi? Yoksa kalplerinin üzerinde üst üste kilitler mi var?
25- Kendilerine doğru yol belli olduktan sonra arkalarına (bedeviyete) dönenlere, şeytân hatâlarını süslemiş ve (deccalın işbirlikçileri süfyaniler olmayı) kolaylaştırmış ve onları uzun emellere, umutlara düşürmüştür.
26- Bu, böyledir; çünkü onlar, Allah'ın indirdiği şeyden hoşlanmayan deccallara 'Biz yönetimin bazı işlerinde size itaat edeceğiz' demişlerdir ve Allah'sa onların gizlice konuştuklarını bilmektedir.
27- Melekler bu döneklerin yüzlerine ve sırtlarına vurarak canlarını alacakları zaman, bakalım nasıl olacak halleri?!

28- İşte olacak olan budur! Çünkü onlar, Allah'ı öfkelendiren düzenlerin peşine düştüler, O'nun hoşnutluğu olan sınıfsız orta toplumdan/insanlığın huzur-barış düzeninden (ümmet-ı vasata dan/mizan düzeni İslâmiyet'ten) tiksindiler; sonunda Allah bütün amellerini (gerek düşünsel-felsefi ekolleri, gerek yapmış oldukları içtihatlar sonucu vardıkları ameli tarikat ve mezhep-meşrepleri, dolayısıyla kurumsal yapıların tamamını işe yaramaz hale getirip) boşa çıkardı.
29- Yoksa kalplerinde bedeviyet hastalığı bulunan münafıklar Allah'ın, kalplerinde müminlere karşı duydukları kinleri açığa çıkarmayacağını mı zannediyorlar?
30- Eğer biz dileseydik onları sana gösterirdik. Sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki sen onları sözlerinin üslubundan da tanırsın. Allah ise bütün yaptıklarınızı bilir.
31-Yemin olsun, içinizden gayretle didinen ve sabreden o aydın topluluğu meydana çıkarıncaya kadar sizi belalarla imtihan edeceğiz. Haberlerinizi de eleyip tarayacağız/süfyanlığınızı açığa çıkarıp gerçek müminlere bildireceğiz.
32- Nankörlüğe sapıp dönenler Allah yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine tam bir şekilde belli olduktan sonra Resul'e kafa tutanlar (kapitalcilik yapanlar), Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. O, onların amellerini/süfyani düzenlerini işe yaramaz hale getirecektir.

33- Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.

34- Nankörlük edip Allah yoluna engel olan, sonra süfyan olup kâfir olarak ölenleri Allah affetmeyecektir.
35- Asla gevşemeyin 'Huzur-barış/silm'in' davetçileri olduğunuz müddetçe üstün gelecek sizsiniz, çünkü Allah sizinle beraberdir ve de amelleriniz boşa gitmeyecektir.
36- Şu sınıflı ve aşağıların aşağısı dünya hayatı, sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder korunursanız, Allah, ödüllerinizi verecek ve sizden mallarınızı istemeyecektir.
37- Eğer sizden onların tamamını isteyip de sizi zorlasaydı cimrilik ederdiniz. Bu da sizin bütün kinlerinizi ortaya çıkarırdı.
38-İşte sizler Allah yolunda ortakçılığı savunan kimselersiniz, (hal bu iken) içinizden kiminiz cimrilik ediyor/parsa vermiyor. Ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer siz Hak düzeni gerçekleştirmeyip ondan yüz çevirirseniz, Allah yerinize başka bir kavim/aydın toplumu getirir ki onlara örneklik teşkil etmezsiniz. Sonra o üstün insan-aydın toplum sizin gibi olmaz.

> *İşte o günler biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şahitler (Mehdiler) edinmesi içindir. Allah zulmedenleri sevmez. (Yine bu) Allah'ın iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir. Yoksa siz Allah içinizden cihat edenleri belirtip ayırt etmeden ve sabredenleri de belirtip ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız (3/140–142).*

HİLAFET İSLAMI VE BEDEVİ MÜSLÜMANLIK

> *Bedeviler iman ettik dediler. De ki 'Siz iman etmediniz, iman kalplerinizin içine girmemiştir', doğrusu 'Biz Müslüman olduk' deyiniz (49/14).*
> *Onların gönlünde bünye bulmuş Reybî yapılanma (nifak hareketi) kalpleri parçalanıncaya dek (ileride de) devam edip gidecektir. . Kendisine verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı Allah, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalplerine iki yüzlülük sokmuştur/bu onların alâmetifarikasıdır (9/110 ve 77).*

İcaz ifade eden bu ayetler, gelecek anlamın verdiği işarete göre, Reybî yapılanma/nifak hareketi, Hilafetsultanlar egemen sınıfın geliştirmiş olduğu yöntem olarak İslamiyet'i ancak bir maske olarak kullanmayı esas aldığı içindir ki bedevi Müslümanlık olarak isimlendirilmiştir. Devamla, bu ayet "Münafıklar, Allah'ı aldatmaya yeltenirler, ama asıl Allah onları aldatır. Namaz kılarken isteksiz ve ciddiyetsiz biçimde ayakta dikilirler. Amaçları insanlara gösteriş yapmaktır, işlerinde Allah'ı pek az anarlar" (4/142) ve "Söylemediklerine ilişkin Allah'a yemin ediyorlar.
Yemin olsun ki o küfür sözünü söylediler. İslam'a girmeleri ardından küfre saptılar. Başaramadıkları bir şeyi tasarladılar. Oysaki intikam almaları için, Allah'ın ve Resul'ünün, Allah'ın lütfüyle kendilerini zengin etmiş olmasından başka bir sebep de yoktu. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Eğer yan çizerlerse Allah onlara dünyada da âhirette de acıklı bir azapla azap edecektir. Ve yeryüzünde onların ne bir dostu olacaktır ne de bir yardımcısı"
(9/74) ayetleriyle birlikte incelendiğinde bu yapılanmanın İslamiyet'ten irtida eden niyazlı namazlı, ama inkârcı kimselerden müteşekkil bir oluşum olduğu fark edilir ki bu, aynı zamanda münafıkların yeni kimliği ve açık seçik tarifidir. Elbette işin gerçeği şu ki idare sisteminde Hakk'ın halk yönetimi şuradan ayrılıp monarşiyi, hukuk sisteminde köle-cariye benzeri ayrıcalık mevzuatını ve akidede/düşünsel sistemde ise inkâra, şirke bulaşmış Helenizm'in felsefi nazariyeleri ile doğu mistisizminin âşık-maşuk, kula kulluk gibi düşüncelerini benimsemek suretiyle, kastlar dünyasına uyup mevcut konjonktüre dini uyarlamakla Müslüman giysisiyle Tağut'a tebaa oluverdiler. Dolayısıyla da bölücü millet olma gömleğini giyiverdiler, işte riyakârlık gibi, irtida gibi iki sacayağı bulunan Bedevi Müslümanlık binasının mensubu bidatçi Müslümanlar, dinlerini oyuncak yaptılar böylelikle.

> İşte dinlerini oyun ve eğlence edinen ve de dünya hayatı kendilerini aldatmış bulunan kimseleri bırak (6/70).
> Kesinlikle onlar sizlerden değil, çünkü onlar bölücü millettir (9/56).

Bedevi Müslümanlık'ın genel karakterini bildiren sure Maun Sûresi'dir:

107/Maun Suresi

1- Gördün mü? O dini/gerçek ideolojiyi yalanlayanı [tekil zamir ile çoğulu ifade etme üslubu].
2- Odur ki yetimi/düşkün kimsesizi iter [din, düşkünlerin ve mahrum halk sınıfının kurtuluş yolu/ideolojisi olduğu halde],
3- Ve o, miskini/mahrum yoksulu, doyurmaya ön ayak olmaz.
4- O namaz kılanlara yazıklar olsun ki
5- Namazlarında yanılmaktadırlar,
6- Onlar onunla halka gösteriş yapıyorlar.
7- Üstelik insafı, adaleti emredenlere engel olurlar/parsayı de vermezler.

Netice ve İbret: 12/Yusuf Suresi

103- Ey Habib'im, sen şiddetle arzu etsen de insanların çoğu iman edecek değildir.
104- Oysaki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an), âlemler için yalnızca bir öğüt ve hatırlatmadır.
105–106–107- Göklerde ve yerde nice ayetler/ibret verici işaretler vardır ki üzerinden geçerler de ona sırtlarını dönüp giderler, dolayısıyla bu ayetlerin varlığına rağmen onların çoğu Allah'a şirk koşmaksızın iman etmez. Ya artık Allah'ın azabından tümünü saracak bir bela gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular?
108- De ki: 'Bu benim ideoloji yolumdur. Dünya görüşü (iman) üzere Allah'a davet ederim, ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim.'
109- Senden evvel gönderdiğimiz peygamberler de şehirler ahalisinden kendilerine vahyeylediğimiz birtakım kimselerden başka değildi. Ya şimdi hiç mi yeryüzünde dolaşmıyorlar, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar ve de korunanlar için elbette ahiret yurdu daha hayırlıdır, hala akıl erdirmeyecek misiniz?
110- Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir, biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu günahkârlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.
111- Andolsun onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. Ve ayrıca kesinkes biline ki bu Kur'an dizip uydurulacak bir söz/uydurulmuş sözler gibi değildir. O, ancak kendinden önceki semavi kitapların (gök kültürün kısımlarının) doğrulayıcısı ve ideolojiyle ilgili olan her şeyin çeşitli biçimlerde/ideolojik dille açıklaması ve iman eden toplum için bir yol gösterici ve de rahmettir.

3/Âl-i İmran Suresi

138–139- İşte bu, Reyb taşımayan Kur'an'ın dünya halkına olan kesin bildirisi, sakınan aydınlara da özel bir bilinç ve irşattır ki şöyledir: Sizler asla ve asla gevşemeyin ve de üzülmeyin, eğer doğru iman etmişseniz bilin ki er geç üstün gelecek olan sizler olacaksınız.
140- Şunu da bilin ki eğer sizler bir yara aldıysanız o kavme de benzer bir yara değmiştir. İşte o günler, yani galibiyet-mağlubiyet/zafer ve yenilgi benzeri durumlar, biz onları insanlar arasında devredip dururuz. Bu Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şahitler edinmek içindir, çünkü Allah zulmedenleri sevmez.
141- Yine bu, Allah'ın iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir.
142- Yoksa siz, Allah içinizden cihat edenleri belirtip ayırt etmeden ve sabredenleri belirtip ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?

Nihayet.

Bunlar her ne kadar yorum gerektirmeyecek kadar açık ayetler ise de bazı açıklamalar gereklidir. İşte "İnsanların çoğu iman edecek değildir" (12/103) ayetinin hikmeti: Dünyanın genel konumunun gidiş tarzı, kastlar düzeninden ibaret sınıflı toplum hükümranlığıdır ki insanların çoğunluğunu iman etmekten alıkoyan şey, işbu evrensel sınıflı düzenin toplumsal yapı tesiriyledir. Yani, böylesi bir durum ilahi iradenin bir takdiri değildir; aksine, 90/10. ayette işaret buyrulduğu gibi, "insan yolunu seçmek özgürlüğüne sahiptir". Ayrıca, 12. surenin bu dizisinde Bedevi Müslümanlar şahsında tüm insanlar kast edilerek "Onların çoğu ancak ortak koşarak Allah'a inanırlar" denmektedir. Ayet ifadesinde yatan hikmet şudur:

Katışıksız dosdoğru imanda, Tanrısal tevhit toplumsal tevhidi gerektirir ve "tek ilah–tek toplum" birbirine yakışan ve de ayrılmaz bir bütündür, bu durumun ise hükümran sınıflı dünya düzenine/aleni şirke ters düştüğü bir realitedir, gökte ve yerde ders alınacak yeterince deliller de vardır. Yani mevcut dünya durumu doğru düşünmeye ve doğru kavrayışa engel değildir. Bir diğeri de doğru tevhit (sıdk) dünya görüşü üstünde yükselmiş Furkan'ın/fark eden ideolojinin, dimdik ayakta olduğudur; tabii ki görme kabiliyeti olanlar için, bu, gerçeğe çağrıdır. Binaenaleyh,

İslam Tarihi, yukarıda belirttiğimiz 12/111. ayeti bağlamında anlaşılmaktadır ki bu Kur'an düzüp uydurulacak bir söz olmayıp, kendinden önce gelmiş Semavi kitapların doğrulayıcısı ve her şeyin çeşitli biçimlerde açıklamasını yapan eğrisiz büğrü süz ve de yeterliliğe sahip, mükemmel kitaptır ki iman eden kavim/halk sınıfı için yol gösterici bir rahmettir. Bu hatırlatmanın yanı sıra, İslam Tarihi'ni, Devrisaadet'in haiz olduğu huzur-barış düzenli orta toplumun, münafık kâfirlere gönderme yapılarak, onların fitnesi nedeniyle bölünüp düşmesinden ve onun yerine saltanatın ikame edilmesinden ve ardından da sınıflaşma/iyilerle-kötülerin mücadelesinden ve buna bağlı inişler-kalkışlar benzeri kıssalardan ibret almak gerektiği belirtilmektedir; bunun en iyi izahını da Âl-i İmran Sûresi'nin yukarıdaki ayet dizisi ortaya koymaktadır, Hz. Peygamber'in irtihaline müteakip Bedevi kavminin açıkça Kur'an dini İslam'dan irtida ederek Arap dini İslam'ı inşa-ihdas edip ona uyacağı, ayetlerin gaybî işaretiyle bildirilmektedir. İslam ismi altında tevhit maskeli Arap dini, yani Bedevi Müslümanlık, Hakk'a Batıl giydirmektir açıkçası. İslam isimli, tevhit maskeli Batıl'a karşı mücadelede Hak-Batıl savaşının muzafferi, Furkan düzeni İslâm'dır, yakında meydan bu gerçek İslâm'ın olacaktır. İşte o zaman Furkan İslâm'ı son sözünü söyleyecektir. Sonuçta ise, halkların kurtulacağını, iyilerin ödüllendirileceğini, yani insanlığın kurtulacağını ve huzur-barış düzeninin (silm-selâm) kurulacağını müjdelemektedir rahmeti bol olan o Rabbi Rahim. Sözün kısası, Süfyan'a dönüşmüş bedevilerin geleneği Müslümanlık, gidicidir. Gitmeye yüz tuttu bile! Ama gelecek, Furkan İslâm'ınındır. Gelmeye yöneldi bile!

> Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip geçmiştir. Şimdi O ölürse ya da öldürülürse iki topuğunuz üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a

kesinlikle zarar veremez. Allah şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir (3/144).

MİAD
TARİH'IN SONU VE SONRASI

Nöbüvet, Velayet Ve Uluhiyet Olmak Üzere Üç Dönem Var, Tarihin Sonu Mutlak Tvhid Uluhiyetin hakikat Dönemi dir.

20. BÖLÜM

Üstinsanın anlamı şöyledir: “ İki taraf arasında bir perde, A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan erler vardır. Cennet halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler: "Selam size!" (7/46) Gelecek kurtarıcı üstinsan “A'raf üzerinde de” Arapçada Ali manasına gelir ki, Arifler ya Ali dediklerinde gelecek o üstinsan/kurtarıcı o üstinsan tek toplum ı kast ederler.

98-Beyyine Suresı

1- Apaçık delil kendilerine gelinceye kadar ehl-i kitaptan ve müşriklerden inkârcılar (küfürden) ayrılacak değillerdir.
2- Bu, açık kanıt (batıl karışmamış) tertemiz sahifeleri okuyan Allah’tan bir elçidir. (
3- O sayfalarda, en doğru hükümler vardır.

Üstinsanın tek toplum hedefı

Biz “Emaneti” (Ulûhiyetin sevk ve idaresini) göğe, yere ve dağlara arz ettik, çekindiler onu yüklenmekten korkup çekindiler. Onu insan yüklendi, hâlbuki o daha önce cahil ve zalim idi.” (33/72)

Yöntem: İlk hedef ulu sınıfsız toplum olmalıdır.

Yani her çeşit cehaleti, acemiliği bitmiş ve her çeşit zulümkarlığı giderilmiş gönlü arıtılmış dolayısıyla da nihai yüksek sınıfsız sınırsız toplumunu kurup gerçekleştirmiş ve aynı zaman da tekâmülü tamamlanmış ve de emaneti yüklenmek kabiliyet ve kudretine haiz üstün insandır, o ikinci oluşumun getirdiği Âdemin zürriyetidir, yanı Hızır modelinde yüce, olgun üstün insandır. İşte daha önceden başlatılmış olan doğayı musahhar kılma / baş eğdirtme (İnsan lehinde doğayı değiştirme) savaşın muzafferi ve Allaha kavuşmuş Tanrımsı insandır. Yani insan Allahın zahiri, Allah insanın batını olacak şeklinde mutlak tevhid gerçekleşecektir.

Bu üstinsanın temel özelliği mutlak özgürlüktür.

Herkes yaptığı işlerin rehinidir. Ancak sağ taraf olan üstinsan başka. (74/38–39)

Bu uğurlu sağcılar zaten cennet ehli olduklarını, dolaysıla nefıs zindanını aşmışlardır, toplum ve doğa zindanlarını da aşmakta oldukları içindir ki,nefisleri tekamül etmiş toplumda şeytanı, doğada iblisi kuvmuş üstün insanlardır. Cennet ehli olan bu uğrlu toplum hz.Musa gibi risalet hükmüne bağlı olmayıp, hz. Hızır gibi kendi ledüni vicdan bilgi-bilincine bağlıdırlarki, işte bu mutlak özgürlüktür.

Ustinsan Zuhurü Hakında

> “Dedik ki: "Oradan tümünüz inin. Bundan sonra size benden bir hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır."(2/38)
> “Buyurdu ki; ininiz ikiniz de oradan hepiniz, ba'zınız ba'zınıza düşman olarak, sonra ne zaman size benden bir hidayetçi gelir de her kim hidayetçime uyarsa işte o dalâlete düşmez ve bedbaht olmaz.”(20/123)

> Allah, yazmıştır. And olsun, ben galip geleceğim ve elçilerim de. “Hiç şüphe yok Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltip-iletmektedir.”(22/54)

" Her toplumun Hâd’si bir yol göstericisi vardır.”(13/7) anlamı

"Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp, küfre sapıyorlarsa, and olsun, biz buna karşı inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır. İşte Allahın hidayet verdikleri bunlardır. Öyle ise sende -onların bu hidayetlerine uy. Deki ben bunun için sizden bir ücret, menfaat istemiyorum. O (Furkan’ ı taşıyan kur’an) insanlara bir hatırlatma / malumat dır.”(6/89-90)

KELİME-İ TEKVİNİYE ANLAMI

> Hani Allah İsa’ya demişti ; Ey İsa doğrusu ben seni vefat ettireceğim. Seni kendime yükselteceğim ve seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra hepiniz bana döneceksiniz. Ve tartışıp sınıflaştığınız konu hakkında aranızda ben hüküm vereceğim. (3/55)
> Elbet bir günde gelecektir, her ümmetten bir şahit çıkaracağız sonra o küfür edenlere ne izin verilecek nede özür dilemeleri istenecektir. (3/55)
> Hele her ümmet içinde kalan halkından üzerilerinde bir şahit (kılavuz, muhafız elçi) çıkardığımız, senide (ya Muhammed) Onlar üzerinde şahit getirdiğimiz gün vay onların haline. (16/84, 89)
> Kılavuzlarını bulmuş olanlarına gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkanı kendilerine verilmiştir.” “(müstekbirlere gelince) Kıyametin ansızın tepelerine inmesinden başka neyi bekliyorlar? Çünkü onun belirtileri gelmiştir. O onlara gelip çatınca ibret almaları neye yarar ki. 47/17–18)

İlk önce Hz. İsa’nın ruhaniyeti ikinci oluşum Âdemini oluşturmak için umumi bir şekilde tecelli edecektir sura üfürülüşün devamında halklarda daha güçlü uyanış ve bilinç oluşur daha sonra bütün peygamberlerin ruhaniyeti ayrı ayrı kendi ümmetlerin devamı halkların nefsinden ve halk sınıftan üstün insan(fıraklit) kimseler olarak tezahür edip Hz. Mesih’in başlattığı insanlığı, Tuğyan düzenden kurtarırken İşte peygamberlerin dolayısıyla iyilerin ikinci oluşumun toplumu olarak yukarda kaydı geçen 6/90. ayetlerinde bildirilmiş Allahın hidayetine eriştirdiği topluluktur (kavmi müvakeldir) hepsinin yolu Furkan dır. Böylece (78/38; 40/51) den anlaşıldığı üzere insanlık ruhun dirildiği toplumun örnek muhafızların kıyama geçtikleri ikinci kıyamet

şafağı çağına girilmiş oluyor kitaplarda anlatılmış kiyameti kubra resuül ekremin gelişiyle koptu. Meadın kiyameti Üstinsan gelişiyle olacak İşte ayetlere göre Mehdi elcçilerin doğru anlamı bu Allah'ın hidayete eriştirdiği topluluktur, Kur'an da yer yer tekil zamiri ile gösterilmesi ise dünya mustazaf halkların tek merkezli sevk-idareden yönetilmesinden dolayıdır.

> Böylece yaratmayı başlatan sonra onu iade edecek olan O'dur O'na göre bu pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce durum o'nundur (En büyük kudret ve şeref misali O'dur). O, üstündür, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)
> Muhakkak ki Biz; seni şahid müjdeleyici ve uyarıcı / nebi olarak gönderdik." Allah'a ve Resulüne/üstinsana iman edesiniz, ona destek olup saygı gösteresiniz ve sabah akşam tesbih ve tenzih edesiniz.(48/8-9)

Birinci ayet resulü erkemin hem nebi-resul hemde şahit/mehdi resul olduğunu ifade ediyor. İkinci ayette ise(33/7; 3/81) ayetlere atıfla Üstinsan'nin velayeti ammesine/ Makamı Mahmut'a delalet etmektedir.

Ey inananlar! İçinizden kim dininden dönerse şunu bilsin: Allah yakında kendilerini sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı boynu bükük kâfirlere karşı başı dik bir topluluk getirecektir. Bunlar Allah yolunda savaşırlar. Hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın dilediğine sunduğu bir lütuftur. Allah yaratılışı ve yarattıklarını genişletir. Ve her şeyi bilir. (5/54)

Mahmut Makamı:
Yakındır ki Rabbin seni mahmud makamına gönderecektir. Şöyle yakar: "Rabbim! Beni, gireceğim yere(ölüm berzahına) doğruluk-dürüstlükle sok, çıkacağım yerden (Üstinsan olarak gelceğim ikinci oluşum kiyametinde)doğruluk-dürüstlükle çıkar. Katından bana yardımcı bir güç/kanıt ver. O zaman de ki: "Hak geldi, batıl gitti; zaten batıl yok olmağa mahkûmdur. (17/79–81)

Resul-u Ekrem'in risalet sürecinin bir müjde durumunda bildirilen ismi Ahmed, hayat halinde zat ismi Muhammed ve ikinci kıyamet şafağında şahid olarak gönderileceği ismi ise makamına nisbetle, Mahmud dur.
Bir günde gelecektir her ümmetten bir şahid elçi onların nefislerinden çıkaracağız." (16/84)
Ayet metninde geçen ve meçhul siğayla ifade edilmiş "bir gün gelecek" kaydında geçmiş kıyameti kubra günü şeklinde anlam vermek doğru değil, belki ruhun kiyamı üstinsan gelşi doğru yorumdur. (39 /69 da peygamberler ve şahitler getirilir anlamında değil) doğrusu; Hz. İsa'nın bağlıları hidayet topluluğunun, Hiper dünya istikbarının önder kadrosu Deccaliyete karşı dünya fethi savaşının Furkan da Hz. Muhammed şahid, Bi'set' i "Mahmudu Ahmedi Uluinsan" şeklinde kendi ümmetinin nefsinden doğru çıkarışla halktan olarak zuhür edip o övülmüş mertebenin edinmiş "müeyyed ruh " Dünya halk mustazaflarının zafer şahidi (Muhafız, Kılavuzu) olacağını dolayısıyla Dünya fethini gerçekleştireceği (48/8–9; 34 /49; 17/81) ayetlerden anlaşılıyor.

> Allah Hak ile Hükmedecek, (Hakk' ın hükmü Allah'ın yardımcı ordusu aydın toplum eli ile gerçekleştirilecek) tir. (40/20)

Şüphesiz o (ikinci oluşum kıyamı olan saat'ın İdeolojsidir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. İşte Dosdoğru yol budur.(43 /61)

Üstinsan Elçilere İkrar Vermek Ve Valayetini Tanımak

"Biz, peygamberlerden misaklarını almıştık. Senden de misak aldık. Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan, Meryem oğlu İsa'dan, bunların hepsinden kuvvetli bir sözleşmeyle misak aldık." "Hani Allah peygamberlerden misak'ını almış şöyle demişti ; " Size kitaptan ve hikmetten nasip verdim. Sonra size elinizdekini doğrulayıcı bir elçi geldiğinde, ona mutlak inanacak ve ona muhakkak yardım edeceksiniz. Kabul ettiniz ve ağır yükü üzerinize aldınız mı?". "Kabul ettik" dediler. O halde tanık olun sizinle beraber bende tanıklardanım dedi. Artık bundan sonra her kim dönerse, işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir.

Onlar, Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Hâlbuki göklerde ve yerde ne varsa hepsi, ister istemez O'na boyun eğmiştir ve O'na döndürülüp götürüleceklerdir. *(33/7;3/81)*

İkrarın velayeti İlk oluşumun kalu-belâ sosyal kontrat'ın benzer mukabili olup, İkinci oluşumun müvekkil kavim/ üstinsan ulu toplum'un sosyal kontratıdır böylece.

108 /Kevser Suresi

1 – Şüphesiz, biz sana kevseri yani makam ı mahmud/velayeti amme'yi verdik.

2 – Şu halde müşrikler ve şekilci bedevi mürailer gibi değil, dosdoğru halismühlis şekilde Rabbine niyaz kıl /bölünmüş insanlığı birleştirerek ol fıtrat çatlağını kapat, (İsmaillini feda et; ol halklar önderi İbrahim misali fedakâr ol) zor olana göğüs ger.

3 – Doğrusu şu ki,(ikinci oluşum Ademin neslisin sen, nesli a'raf, aydın toplum soyunuz, ebediyete intikal edecektir.) asıl soyu kesik,yerle bir olacak o sonu yokluk olan, kindar zıddın (büyük Tağut Ehriman) dır.

Elbette sana âhiret çağı / ikinci biisetin önceki dünyadan hayırlıdır. "Pek yakında Rabbin sana verecek de hoşnut olacaksın.(93/4-5)

Çünkü O'nun sana olan lütfu pek büyüktür.(17/87)

İş bu dünyada eşhad kıyam ettiği gün (kıyamet şafağı zamanı) elçilerimize ve inanlara yardım edeceğiz şüphesiz."(40/51)

Ruh kıyam ettiği (Mesih İsa şahsı maneviyesi zuhur ettiği) vakit ve meleklerinde saflar halında duracakları gün, Rahman kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. Kendilerine izin verilmişlerde ancak iyiyi doğru olanı söylerler. İşte o gün hakikat zamanıdır. Artık dileyen, Rabbine varacak bir yol tutsun."(78/38–39)

Kendilerine kitap,hikmet ve nübüvvet/kültür,felsefe,habercilik verdiklerimiz inkar ediliyorsa, andolsun biz buna karşı inkara sapmayan bir topluluğu vekil kılmışız. İşte Allah'ın hidayet verdikleri elçiler bunlardır, öyleyse sende onların bu Aydınlık Yoluna uy.(6/89–90)

> Ey inananlar içinizden kim dininden/gerçek ideolojisinden dönerse şunu bilsin ki, Allah gelecekte kendilerini sevdiği ve kendilerinde Allah'ı seven, müminlere karşı boynu bükük, zalimlere karşı başı dik bir topluluk (kavmi müvekkil üstinsanı) getirecektir. Hakkiyle bunlar Allah yolunda cihat yaparlar, hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. İşte bu Allah'ın dilediğine sunduğu bir lütuftur. Allah, yaratılışı ve yaratıklarını genişletir, her şeyi bilir.(5/54)

ÜSTİNSAN ELÇİ

(Mebde ve Miat hükümlerini ihtiva eden) "Beyine ile Elçi /Üstinsan gelinceye dek kültürlüler olsun ortak koşanlar olsun her cinsten inkârcılar çözülecek değil

Mutlak Tevhid Üst İnsan Kutbu

"Bizlerde herkesin belli bir makâmı vardır. Saf saf dizilenler biziz.. ve biziz, o tesbih edenler. Şüphesiz ordularımız galip gelecektir."(37/164. 165.166. 173)

Yorum
Devrimlerle hızlanan evrimle ancak oluşacak Üstinsan tek toplum, İlahi Zat'ın bir iktizasıdır. Onun ruhu, Külli Ruh'un bir halidir. Onun cismi, Külli Cismin (el-Ar ş) bir halidir. Onun bilgisi, İlahi bilginin bir yansımasıdır. Üstinsan tektoplum

melekeleri Meleklere, belleği (hafızası) Satür n'e, anlay ışı Jüpiter'e, Aklı Güneş, e karşılıktır. Bu, Allah ile âlem, İlahi ile İnsani arasındaki bir " şey" anlamında değil, her ikisini mükemmel bir şekilde birleştiren ve ortaya koyan tek varlık anlamında tevhittir. Allahın tek bilicisi olan ve sıfatlarını mükemmel olarak ortaya koyan Ancak bu ulu üstinsan toplumdur. Çünkü o'nu bütün şüphelerin ötesinde bilir, daha doğrusu O'nu toplumsal nefsinin iç "gözü" ile idrak eder. "Onun Allah'a nispeti ne ise, gözbebe ğinin (bedeni) göze nispeti de odur,
ve onunla Allah yaratıklarını seyreder ve onlara rahmet gönderir, yani (onları yaratır) Bu anlamdadır ki, bu uluüst insan tek toplum, yaratışın nedeni olup ve ancak yaratışın hedefi yalnız bu yetkin toplumla gerçekleşir çünkü: Hem öznel hemde nesneldir. Üstnsan /Ulu sınıfsız toplum olmasaydı, yaratış amaçsız olacaktı çünkü Allah bilinmemiş olacaktı : Böylece üstinsan tek toplum sayesindedir ki, bütün yaratılış ortaya konmuş, dolayısiyle Allah hem âlemde hem de toplumda tecelli etmiştir. Külli Kelâm/ hakikatların Hakikati bu üstinsan tek toplum olup aynı zaman âlemin koruyucusu ve dengeleyicisidir. Tezâhürün en somut İlkesi budur.

UluÜstinsan kutbu, zuhür zamanında Ricali ğayb safları ve bilinen makamların üstinsan tezahür ve teşekkül tarzı olup, bu ayetlerde bildirdiği üzre Allah ile bu ali toıpluluk aynı kutupta tevhit etmesidir. Yani Allh ile üstinsan özdeş olur ki, üstinsana tesbihi Allaha yapılan tesbih sayılır tabii ki, Allah birdir. Rical i ğayb: Üçler (biri kutup diğer ikisi imamdırlar) yediler /büyük velayete sahiptirler sembolu büyük ay denilen yedi kardeş yıldızlardır, kırklar Yedikardeşlere yakın yıldızlardır ve üçyüzler kırklara yakın senenin günleri kadar yıldızlardır.

Kırklar cemi meselesi ,

Hakikat babında alemi melekutla ilgili ruhsaldır ancak gelecek üstinsanda tezahürü söz konusudır. Ehli sunnet vel cemaat miraci cismani kabul eder ve namaz miraçta farz kılınğını inanışına parelel Ehli Adl vel imamet zikir ibadetlerini bu mirace dayandırarak Zerdüştlükteki namazı(yani halk mülkiyeti, dayanışma,yardımlaşma ve toplumlaşmayı desteklemedır ki Hz. İbrahim islah edilmiş vede evrenselleştirilmiş namazı/salatın örnek model üzerine Kabeyı inşa etmiştir.) gibi kabe tavafı benzeri halka namazı, toplama ibadeti gerekli gördüler. Kırklar cemi meselesi şöyle:

Hz. Muhammet, atı Burak ile bir gece Mirac'a çıkar. Cenab-ı Hak ile 90 bin kelam konuşur. Bunun 30 bini sırrı hakikat olup Hz. Ali'de kalır.

Miraç'ta Hz. Muhammet'e; süt, bal ve elma verildiği rivayet edilir. Bal aşka, süt sevgiye elma ise dostluğa işaret eder.

Muhammet, Mirac'a çıkarken yoluna bir kükremiş aslan çıkar. Aslan yolunu keser. Gaipten bir ses (nida) gelir. "Parmağındaki yüzüğü aslanın ağzına atması" istenir. Muhammet böyle yapar aslan sakinleşir, yoluna devam eder. Muhammet, Cenab-I Hak ile görüştükten sonra Miraçtan döndükten sonra Resul hazretleri, ashab'i Suffa'nın kapısına vardı. Kırklar orada sohbet ederlerdi. O hazreti Resul, kapıya vurdu. "Kimsin" dediler. "Nedir istediğin?" Resul hazretleri: Peygamberim, açın kapıyı, içeri gireyim, siz erenler ile dem-i didar görelim" dedi. Içerdekiler:" bizim aramıza Peygamber sığmaz.Peygamberliğini var ümmetine eyle" dediler. Peygamber hazretleri bunu işitip hemen geri döndü.

Hak Teala Hazretinden ol vakit ses geldi ki, "Ya Muhammet, ol kapıya var." Resul hazretleri o sesi işitip derhal geri döndü. Yine geldi, ol kapının halkasına vurup kapıyı tıklattı, içeriden "kimsin?" dediler. Hz Resul dedi ki?, Ben Resulüm.açın kapıyı, içeri gireyim, mübarek cemalinizi göreyim" dedi. Içerdekiler: "Bizim aramıza Resul sığmaz ve hem bize gerek değildir" dediler. Resul Aleyhisselam bu sözü işitince geri döndü, diledi ki feraget gele, kendi makamına geri sakin ola. Tanrı'dan Peygamber-in kulağına aynı ses erişti: "Ya habibim, var yine o kapıya, o meclise dahil ol. Nere gidersin, dön geri." "resülü ekrem geri döndü. Geldi o kapının halkasına el vurdu. Işaret eyledi." Yine dönüp geldiğini bildirdi, dediler ki, "Kimsin?" Resul dedi ki? "Sirril kayyum, hadimül fıkarayım." (yoksulların hizmetçisi olduğunu söyleyen Peygamber-in o esnada "Ene biatihim, ene miskinim, ene fıkarayım" dediği de rivayet olunur. Bu, "Yoksulum, sizlerden birisi ve sizlere uyanım" demek olur..) Kırklar dediler ki "Merhaba ! Ehlen ve Sehlen" dediler. Yani, Hoş geldin, kadem getirdin, gelmekliğin mübarek olsun" dediler. Resul hazretleri bismillah deyip ol kapıdan içeri girdi. Evveli sağ ayağını bastı Muhammet içerde oluşmuş bir meclis görür. Hatta sayımını da içinden yapar. Tam 39 kişi vardır. Üstelik bu meclis kadın ve erkeklerden oluşmuştur. Bunların 22'si erkek 17'si kadındır. Muhammet' yer gösterilir. O'da gösterilen yere oturur. Hz. Ali'de meclistedir. Muhammet tesadüfen Ali'nin yanına oturur.
Hz. Muhammet sorar. "Size kimler denir?" der. "Bize Kırklar denir" diye yanıt alır. "Ama burada 39 kişi saydım" der. "Selman-ı Pak Can Parstadır"denir. "Peki sizin ulunuz, büyüğünüz, küçüğünüz kim" diye sorar Hz. Muhammet. Gelen yanıt şöyle olur: "Bizim küçüğümüz, büyüğümüz yoktur. Küçüğümüz de uludur, büyüğümüz de uludur. Birimiz kırkımız, kırkımız birimizdir" denir. Bunun üstüne Muhammet meclisten bunu kendilerine kanıtlamalarını söyler. O sırada Ali kolunu uzatır ve

gömleğini sıyırır. İçlerinden biri “destur” diyerek bıçağın ucu ile kolunu hafif kanatır. Kolundan bir damla kan akar. Onu, her can’ın kolundan birer damla kanın gelmesi izler. 40. canın bir damla kanı da pencereden içeri gelir. Bu ise Selman-ı Pak’ın kanıdır.
Sonra Hz. Ali kolunu bağlar, hepsinin kanaması durur. Selman-ı Pak, Parstan dönüşte bir üzüm tanesi getirir. O’nu Hz. Muhammet’e verir ve bölüştürmesini ister. Muhammet verilen kapta üzüm tanesini ezer, çıkan dem meclisteki kadınerkek canlara dağıtılır. Kırklar üzüm suyunu içerler. Hep birlikte mest olurlar. “Ya Allah” deyip semah dönerler.
Hz. Muhammet’te onlara katılır. Büyük bir coşku ile vecd halinde semah dönülürken Hz. Muhammet’in başından sarığı (imamesi) düşer. Kırk parçaya bölünür.
Kırklar parçaları bellerine bağlarlar, kemerbest olurlar. Hz. Muhammet, Kırklar Meclisi’ne pirlerini sorar. “Pirimiz Ali’dir” derler. Böylece, Hz. Muhammet, Ali’nin de orada olduğunu öğrenmiş olur. Ali, Hz. Muhammet’in yanına gelir. Hz. Muhammet Ali’nin parmağında, Mirac’a giderken “aslana” verdiği yüzüğü (hatemi) görür. Ali’ye sarılır, O’nu bağrına basar. Bu olayın kaynağı İmam Cafer Sadık'ın buyruğunda yazar. 7 Ulu Ozanların deyişlerinde dile gelir.

Kırklar Meydanına Vardım
Gel Beri Ey Can Dediler
İzzet İle Selam Verdiler
Gel İşte Meydan Dediler

Kırklar Bir Yerde Durdular
Otur Deyü Yer Verdiler
Önüme Sofra Serdiler
El Lokmaya Sun Dediler

Kırkların Kalbi Durudur
Gelenin Kalbi Arıdır
Gelişin Kandan Beridir
Söyle Sen Kimsin Dediler

Gir Semaa Bile Oyna
Silinsin Açılsın Ayna
Kırk Yıl Kazanda Dur Kayna
Dahi Çiğ Bu Ten Dediler

Gördüğünü Gözün İle
Söyleme Sen Sözün İle
Andan Sonra Bizim İle
Olasın Mihman Dediler

Düşme Dünya Mihnetine
Talip Ol Hak Hazretine
Ab-ı Zemzem Şerbetine
Parmağını Ban Dediler

Şah Hatayi'm Nedir Halin
Hakk'a Şükr Et Kaldır Elin
Gıybetten Kese Gör Dilin
Her Kula Yeksan Dediler

“Yarattıklarımızdan bir topluluk var ki halkı Hakikatle irşat eder ve onunla adaleti gerçekleştirirler.”(7/181) "Musa’nın kavminden de hakikate yönelten ve onunla âdilce hükmeden bir topluluk vardır." (7/159)
Bu böyle bilinsin ki galip gelecek olanlar Allahın taraftarlarıdır. (5 /56)
Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerine imanı yazmış ve onları, kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlarda O’ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah’ın Hizbi’dir. Dikkat edin, Allah’ın hizbi başarıya ulaşanların ta kendileridir.” (58/22)
Ve iffetini koruyan (Meryem) ona kendi ruhumuzdan üfledik onu ve çocuğunu Halka bir ayet (kurtuluş delili kıldık.) Muhakkak bu sizinki Sınıfsız toplum sınıfı / fırkasıdır. Ve yegâne başkanınız, efendinizde benim. Öyleyse yalnız bana kullukla düzenimi uygulayın. Onlar dinlerinde bölünmeler / sınıflar yaptılar. Artık kim, bir mümin olarak Salih amellerde bulunursa onun çabası için nankörlük yoktur. Şüphesiz böylesi (hayra barışa yönelik işlerin) lehinde kâtiplik ederiz. (21 / 91–94)

De ki; «Gaybleri çok iyi bilen Rabb'im, gerçeği eğrinin başına çarpar.(34/48)
Kitaba/ gök kültürüne sarılanlar ve namazı ikame edenler(tek Allah’a kullukla bölünmüş inanlığı birleştirme duasını yapanlar) kardeşlik, barış-huzur için faaliyette bulunan o iyi kimselerin ecrini biz hiçbir zaman zayi etmeyiz.” (7/170)
(7/170)Ayetin“Kitaba (ayrım yapmadan gök kültürün tümüne birden) sarılanlar” cümlesiyle başlaması ilk önce bu gök kültürüne sarılmalı, çünkü: halkların kurtuluş yolu olan gerçek ideoloji’nin anası bu gök kültürün taşıdığı kurtuluş teolojisi Hakikat dir.
“ Allahın hükmu Tekvin kelimesi ile (Mehdinin Tebligat programıyla)yanı gerçek ideoloji ile gerçekleştirilir. Egemen sınıfın günahkârları istemezlerse bile (10 /82)
Gerçek şu ki yeterli bir tezkiyeyi/arındırmanın ve ona bağlı doğru bilinçlenmeyi ancak ideolojik mücadele bize verebileceğini aşağıdaki ayet bildirmektedir

Biz birer muhatap ve mükellef olarak bu ayetlerin pratik uygulanışında işin neresinden başlamalı ve de “ne yapmalı?” soruların cevabına gelince; her aydın mümin / Mesih-i ruhu edinmiş olan dünya devrimcisi olan kimse, ilk iş arkadaş aramaktır, dolayısı ile birkaç kişi bir araya gelince ideolojik işbirliğini yaparak grupları meydana getirmektir ki bu ilk adımdır. İkinci adımda grupları organize ederek ve de talim terbiye ye ağırlık vermek sureti ile sınıfsız toplum partisinin alt yapısını oluşturacak cemaat- cemaatları (burada cemaat Furkan ruhnu taşıyan topluluktur, bedeviliğin tefrika ruhunu almış gerici bal’am gurupları değil) oluşturmakla yükümlü bulunan bu küçük topluluğun tek silahı ve gücü Gerçek ideoloji Furkan olup yaşam ve beslenme kaynağı da hak’ la aydınlatılan halktır.

Bizim uğrumuzda mücadele edenleri biz yollarımıza ulaştıracağız Allah güzel düşünüp güzel davrananlarla mutlaka beraberdir.” (29 /69)

21. BÖLÜM

İMAMET

Onları bizim buyruğumuzla yol alan önderler yaptık. (21 /73
Onlar şöyle yakarırlar: Rabbimiz, eşlerimizden ve çocuklarımızdan bize gözaydınlığı bağışla. Bizi takvaya sarılanlara önder kıl. (25 / 74)
Onların içinden sabrettiklerinden emrimizle doğru yola iletip – yönelten önderler kıldık ve Onlar bizim ayetlerimize gereğince inanırlardı .(32 / 24)

Açıkçası müvekkel kavmi Üstinsanin önderlik kadrosu devrimci demokrasi ile rehberlerini seçerler. Tayin ve tavsiye kabiliyetini haiz bu arifler grubu takvayı, bilgi – bilinci, hüner ve başarıları baz alarak çağdaş teşkilatların kıstaslarına göre tek merkezli veya çok merkezli şeklinde Rehberlerini uzun vadeli seçerler daha sonra muhalif azınlık çoğunluğa uyarak cumhuru bu seçilmiş zata biat ederler. İcraatında başarılar kat ediyorsa işte bu insanı kâmil olan yüksek aydın mesihi ruh taşıyan Mahmud makamında veli-ul emir dir. Yani müminlere velayeti vardır, aynı zamanda muttakilerin imamıdır. Şahitleri çıkaracak bu önderlik kadrosu Allahın yardımcısı ve de dostudurlar ki, halkın necatı (kurtuluşu) nın kılavuzudur. Elbet bu büyük kurtuluştur.

Haberiniz olsun: Allahın dostları güvendedirler onlar için hiçbir korku yoktur onlar tasaya da düşmezler. “Onlar ki inanmışlardır ve hep takva ile korunurlar. ۝ “Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Şüphesiz Allah’ın bu müjde vaadi asla değişmez. İşte budur o büyük kurtuluş! (10/ 62–64)
Ey dostum deki: Hamd olsun Allah’a. O size ayetlerini gösterecek de onları tanıyacaksınız ve rabbin ne yapacağınızdan gafil değildir. (27 / 93)
Ey bütün iman edenler, Allah yardımcıları olunuz. Nitekim Meryem’ in oğlu İsa:“Kim benim yardımcılarım? Allah’a doğru” dedi Havariler : “Biz Allah yardımcılarıyız dediler.” (61/14)

Yardımcı Kitle

Sana tabi olanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne getirip muzaffer kılacağım (ya Mesih) (3 / 55)
Şöyle ki Mesih-i ruhun bir çeşit tecessümü olan önder kadro Evliya ullah’a iktida edip tabi olanlardan olmak yukarıdaki baş ayette anlaşıldığı üzere her muvahid mümin için kesin buyruktur. Bundan ötürüde Hz. Musa’nın kavminden dolayısı ile bütün ehli kitaptan tabiinler çıkacağını aşağıdaki ayetlerden anlaşılmaktadır. (5 / 69 da da işaret ettiği üzere) daha doğrusu her milletten ve her yerde Mesih’in tabileri çıkacaklardır.

Musa'nın kavminden gerçek ideoloji (Hak) ile aydınlatıp / ideolojik bilinç vererek toplumsal eşitliğini sağlayan bir topluluk vardır elbette. (7 / 159)
Ve onların hepsi bir değildir. Kitap (Kültür) , ehlinden bir topluluk vardır ki gece saatlerinde secdelere kapanmış olarak Allahın ayetlerini okuyan ve de Allah için baş kaldıran hak ve adaleti ayakta tutup kalkınıp yükselen bir zümredir onlar. Allah'a ve ahiret gününe iman eder maruf (iyi gelenekle) ile idare edip münker (zorbalık sömürü ve aldatmak) olandan sakındırır ve hayırda yarışırlar. İşte bunlar hayra ve barışa yönelik hizmet üretenlerdendir. Ve onlar hayırdan her ne yaparlarsa elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah muttakileri bilendir. 3 / 113 – 115)

Yorum

Hulasa, yardımcı teb a büyük çoğunluğunu oluşturan 26 /52 ; 44 / 18. ayetlerde Allahın kulları olarak ifade edilmiş halk cephesi ile 37 / 173. de ifade edilmiş , Askeri kanat dan ibaret olup duvarları bir birine perçinlenmiş sağlam bina gibidir. "Allah kendi yolunda duvarları birbirine perçinlenmiş bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever." (61 /4) "Allah kendisine yardım edenlere kesin ol arak yardım eder." (22 / 40) "Yeryüzünde haksız yere istikbar kurmuş olanları, ayetlerimiz (delillerimiz) den engelleyeceğiz elbet!" (7 /146)
Birde demiri indirdik onda hem çetin bir sertlik hem de insanlar için birçok menfaatler vardır. Ve çünkü Allah kendisine ve resulüne gıyabında yardım edenleri belli edecek. Şüphe yok ki Allah kuvvetlidir, azizdir. (57/ 25)

Mücadele Programı

Ey iman edenler! Öz benliğiniz, anne – babanız, yakınlarınız aleyhine de olsa, zengin veya fakir de olsalar, sizler "Kıst" (muvahid kominal düzen) için kıyam etmiş ve de Allah için şahitler olun. Zira Allah onlardan evladır. O halde nefsinizin arzularına uyarak adaletten sapmayın. Eğer dilinizi eğip büker yahut çekimser kalırsanız, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdar olur. (4 /135)

İşte bu çaplı, soylu kıyamın, gerek gayesi gerek nasıl davranılması gerektiğini ve de hidayet erlerinin örnekliği ayette apaçık olduğu için yorumlamaya gidilmedi.

Onlar ki yer yüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak niyazı doğruturlar, zekatı hakkiyle verirler, marufla idare ederler, münker (zulüm , sömürü, aldatma, ve fahşa) dan sakınırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir.(22/41)

> Allah içinizden iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara vaat etmiştir, şöyle: hiç şüphesiz öncekileri nasıl güç ve iktidar sahibi kıldıysa onlarıda yeryüzünde güç ve iktidar sahibi kılacak, kendileri için seçip beğendiği dini/ Haqiqat düzeni kedilerine yerleşik kılıp bütün yeryüzünde sağlamlaştıracağız ve onları korkularından sonra gövenliğe çevirecektir, öyle bir durum ki onlar yalnızca bana kulluk edip hiç bir şey ortak koşmazlar. İşte kim bundan sonra inkar ederse işte onlar fasıktır."(24/55)

Üstinsan Aydın toplum, Devri Saadetin orta sınıfsız toplum/ümmeti vasata örneği tek ilah ile tek toplum akidesine dayalı ilk komünün, eşitlik, özgürlük ve de kardeşlik düşüncelerden kaynaklanan, dolayısıyla ortakçı toplumsal altyapı ile isar ahlakı ve Tabii hukuk gibi şeriata (idari programa) da sahip doğrudan ortakcı demokrasi

şeklinde toplumsal üst yapıdan oluşa gelmiş Huzur barış düzenin (silmin) bir tecesümü ve kurumlaşması olup, o ideal olan, nihayi sınıfsız snırsız topluma en yakın ve halklar için en iyi,en hayırlı bir toplumsal modeli şeklinde Tarifi mümkündür ki, toplumdaşları şöyle tarif olunmuşlardır.

> Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet /sınıfsız toplum sunuz; maruf (Hakka uygun gelenekle) olanla yönetir, münker (zorbalık, sömürü ve hile düzenlerden) olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Bu aydın ulu toplum, nihayi yüksek sınıfsız toplumu hedef seçmiş devrimci sınıfsız toplum olarak ehli kitabın derin bir fasıklığa battığı vakit, Kur'anın mehcuriyetin en son surecinde kıyamet şafağın vuruşa geçtiği çağın toplumdur ki, hâkim sınıfın katlarına karşı bir isyanla Kıyama geçecektir.

> Elbet onların hepsi bir olmaz, o kültür (kitap) ehlinden (Patrik'e, Patron'a ve Tâğut'a) karşı kıyama geçmiş bir toplumda vardır. Onlar gecenin ortasında / dünya istikbarına büyü düzenin göbeğinde bile, Allah'ın ayetlerini okurlar ve secdeye varırlar.(73/20 de bildirilen gece namazını kılarak) hak düzenini gerçekleştirip Allah'a kulluk ederler. Onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder, marufla yönetir, münkerden arıtır ve hayırda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardır. Onlar hayırdan her ne yaparsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah muttakileri bilendir.(3/113–115)

HALKIN ÖNDERLİK MAKAMI

> Seni halka önder yapacağım (2 / 124)
> Muhakkak ki Zerdeşt İbrahim muvahhid kominal olarak Allah'a boyun eğmiş toplumuidi ve o hiçbir zaman ortak koşanlardan olmadı tabi. (16 / 120)

Bilinsin ki put kıran İbrahim makamı olan Halk, önderlikte bulunan devrimci aydınlar. (9 /12 ; 21 / 63) ayetlerinin verdiği işari anlam doğrultusunda mücadele stratejisini şöyle çizer : Egemen sınıf katlarından müteşekkil Kabil'in başları yarattıkları büyü düzeninin aksamı sömürü, zorbalık ve aldatmadan ibarettir, öne çıkma ve belirleyici açısında zemin bazında yerine göre yer değiştirip biri öne çıkar ki, mensubu olduğu sınıfsal kat / Kabil başı, deccala dönüşür ve halkların baş düşmanı olur. İşte İbrahim milleti alevi aydınlar, önce devrim baltasını bu büyük putun tepesine indiriverirler, onu baş düşman diğer iki başı ise tali düşman ilan etmek sureti ile hedefi aza indirdikleri gibi yanı sıra bu egemen sınıf katların çelişkilerinden faydalanma yoluna gidilir. Hatta icabına göre de baş düşmana karşı muvakkaten (taktik gereği) tali düşmanla ittifak, işbirliği yaparak mücadele stratejileri kurarak halka önderlik etmek İbrahim makamında bulunma yükümlülüğüdür. İşte bu bir örnektir, elbet geleceğin şahit önderleri en iyi mücadele stratejisi – taktikleri ile evrensel kıyamı sürdürüp başarıya ulaştıracaklardır. Dikkatle bilinmesi gerekli olan şu ki; Gütme siyaset adamı, Firavun; zorbadır. Kapitalist zengin, Karun; sömürücüdür. Sahte din adamı, Belaam; aldatıcıdır. Hangisi öne çıkmış belirleyici ise o baş düşmandır.

Örneğin: Bizim bu doğu memleketlerde öne çıkan halkın marifet kabiliyetini felç eden aldatma ve ona bağlı kültürel emperyalizmdir. Öyle ise baş düşman sufyana dönüşen sahte din adamı olan Belaam olmalıdır ki yenidünya düzeni istikbarın misyoneridir o. Zira egemen sınıfın bir katıdır. O helal' a haram' a hükmederek uyduruk din mezhebi batılın müçtehididir.

"O halde putların (sömürü düzen) pisliğinden ve onun kısımları zorbalık, tezvir den ibaret pisliğinden de uzak durun. "Tabiî ki Allah'a (mülkiyette, hükümde ve de din de) ortak koşmaksızın karşılıksız Allah için Hanifler (muvvahhid komüncüler) olun." (22 / 30- 31)

Elbette iman edip hicret eden Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler derece bakımından Allah katında daha yücedirler. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (9 / 20)

Cihad

Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi? Allah'a ve resulüne(çağın imamına) iman ederseniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır ki eğer bilirseniz. (61 /10 -11)

Ey inananlar, savunma tedbirlerinizi alın. Gerektiğinde de bölükler halinde harekete geçin yahut toplu halde savaşa çıkın (4 / 71)

Bu ayetleri bu partinin mücadele programının başındaki 57/25. ayetleri ile ilintilendirmek ve demirin mücadele programını sembolize ettiğini, risalet programı bağlamında ve onun olmazsa olmaz sonuç bölümünü oluşturduklarını anlayışı ve kavrayışıyla ele alındığında ancak cihad' ın gerçek anlamında kapsamı ve önemi ortaya çıkar. Dahası: Demiri simge edinmiş ciddi bir cihad , halk önderlik makamın sevk-i idaresinde gerçekleşen 9/123 ; 47 /4. ayetlerde bildirilmiş etkinliği olan aktif mücadele tarzıdır ki, tebligat, davet ve savaştan ibaret yumuşak ve sert metotlardan müteşekkildir.

> Eğer onlar seni körü- körüne bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme; dünya işlerinde onlarla iyi geçin, Allah'a yönelen kimsenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. O zaman size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31 / 15)

Yumuşak Metot:

> Elçiye düşen yalnızca açık bir tebliğdir. (29 / 18)

Tebliğat

"Elif, Lam, Ra (Halkın ilahı, halkın meliki ve rabbi) Bu indirdiğimiz kitap (kültür), Allah'ın izni ile halkları karanlıklardan aydınlığa, o güçlü ve övgüye layık olanların yoluna çıkarman içindir." "And olsun size hatırlatmak üzere bütün mevzuatınızı kapsayan kitabı indirdik. Yinede akıl almayacak mısınız?" (14/ 1; 21 /10)

Davet Ve Halklarla Diyalog

Kültürlülere (yahudilerin, Hıristiyanların Bedevilerin, Zerdusluk ve benzeri ehli kitapların) zalim olanları/egemen sınıfı dışında kalanları/hak ile En Güzel Olan dışında mücadele etmeyin (Hakla hidayet yani ikna metot ile ideolojik bilinç vermek şeklinde olsun. Diyalog halkla yapılır ancak). Onlara deyiniz ki, «Bizler hem bize ve hem de size indirilen kitaplara inanıyoruz. Bizim de sizin de ilahınız birdir, biz O tek ilaha teslim olmuşuz.» "(29/46)

Sert Metot:
“Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize farz kılındı. Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir siz bilmezsiniz.” (2 /216)
“Hiç şüphesiz Allah, müminlerden karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Bu Tevrat da, İncil de ve Kuran da onun üzerine gerçek olan bir vaattir. Allah’tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız alışverişten dolayı sevinip- müjdeleşiniz, İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.”(9 /11)

> Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler” ibaresindeki geçen Allah yolu aşağıda yazılı ayetlerden anlatılmış mazlumların kurtuluş yolu ile aynı olduğu açıktır.

Öyle ise ahiret hayatına karşılık dünya hayatını satın alanlarla Allah yolunda savaşılsın. Kim ki Allah yolunda savaşırken öldürülür veya galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz.” “Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda (zayıf edilmişlerin kurtuluşuna dair) savaşmıyorsunuz ki. (4/ 74-75)

Savaşın Çeşitleri Hakkında Ki Ayetlere Gelince:

Hafif gayri nizami/ gerilla tipi veya ağır (nizami) ordu tarzında taaruz’a çıkın ve Allah yolunda mallarınızla (iktisadi mücadele de dahil) ve de canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9 / 41)
iman edenler düşmana karşı her çeşit tedbirinizi alıp savunma olsun, taarruz olsun en iyi stratejinizi belirleyin icabına göre müfrezeler halinde harekete geçin yahut toplu olarak seferber olun. “Hulasa: İman edenler Allah yolunda savaşır. Küfre sapanlarsa Ehrimen/tağut (istikbar imparator deccal) yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç kuşkusuz şeytanın tuzağı / hile düzeni çok zayıftır. (4 /71, 76)

Son cümlede, “Şeytanın hile düzeni çok zayıftır.” Ayet ifadesinde, ideoloji irfanında ideolojik teşvikin varlığnın yanı sıra psikolojik savaşa ve onun önemli olduğuna işaret vardır. Netice itibarıyla; Ümmet imametin askeri uzmanları, en iyi biçimde: İstihbarat, strateji, taktikler ve lojistik örneği savaşın genel stratejisini çizip sevk ve idare edeceklerdir.
Bu yurdun sonu kimindir? İnkâr edenler pek yakında bileceklerdir.(13/42)

Dünya Halkların Barış Cephesi

> *Asla gevşemeyin barış davetcileri olduğunuz müddetçe üstün gelecek sizsiniz, çünkü Allah sizinle beraberdir ve de amelleriniz boşa gitmeyecektir. (47/35)*

Bu uluslar arası sınır tanımaz ve bütün halkların birlikte herketetme cephesi sınıfsız orta toplum’un beynel milel kolları ve henüz oluşuma başlamış Sağ Kutup’un nüvesi

dolaysıyla Kızıl Güneşin şafağı demektir. İş bu cephe şartlarında sevk-idare edilen hareket, gerçekçi, bilinçli bir barış biçimi /tarzıdır. Daha doğrusu, Bu sınıflı dünya düzeni (hüsran) içinde ve bilim-teknoloji çağında, müthiş kitle imha silahlarına sahip dolaysıyla kinle-kanla beslenen O Ehrimen Kutbun/istikbar İmparator ‘un deccaliyeti/evrensel hegamonyası karşıtlığında dünya barışın sürekli ve kalıcı olamiyeceğini, olsa olsa geçici ve muvakkat olabileceğini mümkün olup ve bu itibarla da halkları-insanlığı hatta doğayı muhafaza etmek hayatı, hayvanı dünyasını islah ve idame etmek için bir taraftan barışı, gövenliği yaygınlaştırma kılavuzluğunu yapmak, öte taraftan Hak hidayetiyle ve hak adalet düzeniyle halk dirilişini sağlamak vede İnsanlığı arıtarak bilinçlendirmek, Sağ Kutba doğru kanalize edip dönüştürmektir.

Dünya Halk Barış Cephesi’nin Teşkilat Düzenine Gelince

1.Dünya görüşünde birlik 2.Tarih-Kültür birliği 3.Gerçek İdeolojide birliktelik/gayede birlik 4.Tek önderlikte Tek merkeziyetçilik 5. Ve teori, pratik birlik tenliği, olmak üzere beş temel şartan oluşan İlkelli birliktir ki, şiarı(sembol ismi) hacc, mahiyeti, fıtratın devamı insanlık dinidir.
Özgürlük Bayramı, Doğrusu kurban bayramın gerçeği, halkların özgürlük bayramı olmasıdır.

İBADET EVLERİ VE ZİYARET YERLERİ

> Şüphesiz mabetler yalnızca Allah a aittir. Öyleyse Allah ile beraber başka hiçbir şeye ve de kimseye kulluk etmeyin.(72/18)

Beyti-atik’in birer dalları sayılan ibadet evleri dolaysıyla mabetler özgürleştiren ocakları olmaları gerektiğini, bu ayetlerin açık hükmünden sonra gayrı burada sosyoloji konusunu sona erdirmek doğru olur.

şöyle ki: Çekirdek aileler-geniş aileler, aşiretler ,milletler v ecumhuriyetler ve nihai olarak ta İnsanlık Cumhuriyeti gibi istikamet alma kabiliyet ve karakterine haizdir sorumlu ve ideolojik hanefiye sosyolojisinin kaynağı halkci milleti İbrahimdır.

İBRAHİM HANİFLİĞİ / HAQ PEREST ZERDÜŞTLÜK

Muhakkak ki (2. Zerdüşt sayılan) İbrahim başlı başına Allaha boyun eğmiş hak perest bir ümmet idi (halkmilleti organizasyonu idi, bir hanîf /Hakperest zerdüşt olarak Allaha itaat için kıyam etmişti) ve hiç bir zaman müşriklerden olmadı. (16/120)

> "Hani Rabbi İbrahim’i birtakım kelimelerle denemişti, o da istenenleri tam olarak yerine getirmişti. O zaman Allah İbrahim’e seni şüphesiz halka imam/devrimci önder kılacağım dedi, İbrahim ya soyumdan olanlar deyince

Allah, zalimler benim ahdime erişmez dedi. Hani evi/Kebeyi halk için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık, İbrahim'in makamını yardımlaşma yeri edinin, İbrahim ve İsmail'e de evimi tavaf edenler, itikâfa çekilenler ve rükû ve secde edenler için temizleyin diye ahit verdik. Hani İbrahim, Rabbim bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah a ve ahiret gününe inanları ürünlerle rızıklandır demişti de Allah, sadece inananları değil inkâr edeni (Kur'an ı mahcur edenler gibi)de az bir süre yararlandırır sonra onu ateşin azabına uğratırım, ne kötü bir dönüştür o demişti.

İbrahim, İsmail la birlikte evin/Kâbe nin sütunlarını yükseltiğinde ikisi şöyle dua etmişti: Rabbimiz bizden bunu kabul et, şüphesiz sen işiten ve de bilensin. Rabbimiz ikimizi sana teslim olmuş gerçek Müslümanlar kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş bir toplum ver.
Bize ibadet yöntemlerini(ideoloji düzenin adetlerini) göster ve tövbemizi kabul et. Şüphesiz sen tövbeleri kabul eden ve esirgeyensin. Rabbimiz, içlerinde onlara bir elçi gönder onlara ayetlerini okusun kitabı/kültürü ve hikmeti/felsefeyi öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin. Kendi nefsini aşağılık kılandan başka İbrahim in dininden kim yüz çevirir? Andolsun biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de o Salihlerdendir. Rabbi ona teslim ol dediğinde o Alemlerin Rabbine teslim oldum demişti. Bunu İbrahim oğullarına vasiyet etti, Yakup da oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti sizde ancak Müslüman olarak can verin(diye benzer bir vasiyette bulundu). Yoksa siz Yakup'un ölüm anında orada şahitler miydiniz? O oğullarına benden sonra kime ibadet edeceksiniz? Dediğinde senin İlâhına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshakın İlâhı olan tek bir İlâha ibadet edeceğiz, bizler ona teslim olduk demişlerdi.
Onlar bir ümmetti gelip geçti: Onların kazandıkları kendilerinin sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz. Dediler ki, Yahudi veya Nasranî/Hıristiyan olun ki, hidayete eresiniz De ki, hayır doğru yol hanif(hakperest zerdüş) olan İbrahim'in milleti/ideolojisi dır, o müşriklerden olmadı. Deyin ki, biz Allah a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa ye verilene vede peygamberlere Rablerinden verilene iman ettik, onlardan hiç birini diğerlerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuşlarız. Şayet onlarda sizin inandığınız gibi inanırlarsa kuşkusuz doğru yolu bulmuş olurlar yok eğer yüz çevirirlerse onlar bir çelişki ve aykırılık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter, o işitendir, bilendir. Allah'ın boyası/rengidir . Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? Biz yalnızca ona kulluk edenleriz."(2/124–138)

AHURAMAZDA İLE EHRİMAN SAVAŞI

114/Halk Suresi

1-6. Halkı büyüler gütme siyasicinin, o sindirici, geriletici, hemde aldatıcı nin gerek insanlardan gerek cinler den şeytanların şerrinden halkın Rabbine, halkın melikine ve halkın İlah'ına(yönetim, mülkiyet ve din halkındır dileğiyle) sığınırım de. (Hem de Felek suresiyle bağlantılı, Şöyle: İkinci oluşumun' şafağına dönüştürülecek) Fıtrat çatlağın yarattığı (sınıfçılığın) şerrinden, harsı ve nesli(doğayı ve insan neslini dolaysıyla hayvan varlığını da) helak eden ehrimenin, yeryüzünü fitne-fesatla doldurduğunda o Ğasikin'in şerrinden, süfyancilerin uyuşturucu, o büyü dinciliğinden ve de sömürgeci faşoların hırsla kıskandıkları zaman (en son dünya hegemonyasının inşa ettiği dünya Ehrimen Kralığın işkenceci o gladyoların) şerrinden, fıtrat, in/Felek'in Rabbi olab ahuramazdaye sığınırım de. (113/1–5)

Yorum

Mahiyet itibarıyla Habil/sağ kutup Nas/halk kutbu dur, Kabil/sol kutbuda Hannas yani şeytan kutbudur. Yukarda ki surede geçen"Halkın Rabbine, "halkın melikine ve halkın İlah'ına" ayet metninde anlaşıldığ üzere Allah ile halk ayni kutuptadır, öyleki Allah ismi yrine halk ismi konulsa maksüt mana bozulmaz. Yönetim, mülkiyet ve din Allahındır, yani halkındır şeklinde anlamdırmak gibi. Çünkü Allah ile halk, halkın düşmanı olan ayette bildirdiği gibi gerek insandan ol müstekbir şeytanlar ve gerek gürünmez şer olan cin şeytanlardan /Ehrimenden oluşmuş **Hanas** kutbuna karşıt ***Nas*** kutbunda yer alırlar.

Hiç şüphesiz, Allah halka karşı şefkatli ve merhametlidir. (2/143)

Munzur siyasa nazarında bu gün dünyaya hakim olan şirktir ve Hanas kutbundaki deccal ilâhlar dünyayi yönetiyor. Siyasi anlamda bu egemen Hanas kutbuna karşı devrimci Nas kutbu tepkili olup onu devirmek ister. İnsanlığı düşürmüş, harsı - nesli helak ederek dünyayı ifsada vermiş ve de yaşanmaz hala getirmiş olan Hanas kutbun cehennemin dünyayı, dolayısıyla insanlığı kurtaracak Allah, halka sesleniyor "Bana yardım edinki bende size yardım edeyim."(ayet) Sonuçta siyasi anlamdada dünya düzeni Allahın /halkın eline geçeceğini şu ayetlerden anlaşılmaktadır.

O gün / kiyamet zamanında egemenlik Allah'ın tekelindedir.(22/56)
O zaman tartı (hak hakaniyet) eşitlik / gerçek düzen üzerinedir.(7/8)

90/Beled Suresi,

1-3. Bu dünya şehrin uygarlığına imrenme ne hacet, hele bulunduğun bu uygarlık içinde sen Furkan ruhu ile dolgun dururken ve ikinci oluşum Ademi kendi zürriyeti ile birlikte doğmakta iken. 4-7. Andolsun biz insanı (biri diğerinden farklı mertebelere dönüştüreceğiz.[84/19. ayette bildirildiği] gibi, şeklinde) bir zorluk içinde yarattık. O (istikbar imparator) hiç kimsenin

kendisine asla güç yetirmeyeceğini mi sanıyor? O, yığınla mal tükettim-yok ettim /israf yaptım diyor. Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor ha? 8–11. Ona iki göz vermedik mi? (halkın halını görmiyormuydu /veya göz veren kudret görmez mi?) Bir dil ve iki dudak ver medik mı /nefsi natıka yapmadık mı? Ayrıca biz ona iyiliği/doğru yolu, kötülüğü/sapıklığı gösterdik, buna rağmen o aşılması gerekli Sarp Yokuşa göğüs germedi/Sırat Köprüsünden geçmedi. 12-17. Sarp yokuş sırat köprüsü ne olduğunu bilirmisin sen? Köleliği kaldırmak ve açlık zamanında doyurmaktır. Yakın olan yetimi/işçiyi ve de sürünen yoksulu/köylüyü, sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti(Hayvanların hak hukukunu ve Doğayı muhafaza etmek gibi)birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. 18-20. İşte bunlar Sağ yanın /Kutbun adamlarıdır. Ayetlerimizi inkar edenler ise Sol yanın/Kutbun adamlarıdır.Bunların üzerine kilitlenecek bir ateş (Allah'ın yaktığı devrim kıvılcımı dır, onunla dünya devrimi gerçekleşecek tir elbete) gelecektir.

İzahat

Kutupların mahiyetiyle medeniyetleri şöyledir: Sağ kutup, Hak ve halktan oluşur, medeniyeti ise özgürlük, ortaklık, kardeşlik ve sabırlı medeni anlayış, gerçek iman ve geniş merhametten mebni insanlıktır..Sol kutup: (bu günkü anlamında değil kuran loğatında sol kötülükle eş değerdir, bu çağımızda siysi anlamda ki sol kast edilmiyor tabi) İblis ve ekâbir katlardan oluşur, medeniyetine gelince: Esaret, kölelik, zor yaşam, açlık, nankörlük, anlayışsız acelecilik ve zorba, acımasızlık vasıfları hâiz yer medeniyetten ibaret insanlık dışı düzendir.

56 / Vakıa Suresi
1-14. "O beklenen müthiş olay(Kızıl şafağın vuruşuyla doğanın yetmezliği ve doğal dengenin ifsadıyla birlikte kesin bir gerçek olan dünya mustazaf halkların ayaklanması) vuku bulduğu zaman ki, gerçekleşmesi artık kaçınılmaz olup inkarı gayrı kabil olduğu vakit o ki, mustazafı yükseltir; mustekbiri alçaltır. Öyleki yer kürre bir sarsılışla sarsıldığında, dağlar (doğasal anlamıyla birlikte sosyolojik anlamıyla da egemen katların kaleleri/borçları) bir serpilişle/inkilab ateşiyle serpildiğinde derken param parça olup ufalandığı ve sizler / insanlar da üç sınıf olduğunuz zaman. İşte o sağ yanın-kutbun adamlarıdır ne kutludur o sağ yanın adamları.
Diğeri sol yanın/kutbun adamları dır,ne şomluk ve uğursuzluktur o sol yanın adamları, diğer sınıf ise ilericilerdir ki, öne geçmiş öncülerdir. İşte onlar yakınlaştırılmış olanlardır ki, nimetlerle donatılmış cennetliklerdir. Birçoğu ilk insanlardan birazıda sonra kilerdendir."

Açıklama

Kur'an in Furkan bakışıyla insanı görme ve kavrayışı inanmayan- ekabir; inanan-erazil diye hep iki sınıf,kesim şeklinde mütala ede gelmiştir ve şüphesiz böyledir de, buna rağmen ilkez burada insanları üç sınıf olarak ifade edilişi ikinci oluşum Adem'in Araf nesliyle ikizi olan eşhad,kavmi müvvekel ki,/sembol ismi mehdi dır, o öne çıkmış ilerciler/sağ kutba mensup önder kadrosundan dolayıdır, hakeza aşağıdaki ayetlerin beyanları üzere sol kutbun önder kadrosu (sembol ismi deccal olup tekil zamiriyle gösterilir) köken itibariyle mütrifinlerdır.

Çünkü: onlar bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardır tabiki, onlar en büyük günah (istikbar düzeni) üzerinde ısrarlı davrananlardır.(56/45–46)

Nas Kutup ve Hannas Kutup

74/Müddessir Suresi

1- Ey ğaybete bürünmüş Şahit(zamanın sahibi/hidayet kılavuzu) vakit tamamdır. 2 – Kıyam et de uyar. 3 – Artık Rabbinin büyüklüğünü göster. 4 – Elini-eteğini temiz tut. 5 – (zulüm düzeni) Pisliğini kaldır. 6 – Karşılıksız iyilik yap. 7 – Ve Allah için tahamul ederek sabırlı ol. 8 – Çünkü o sur a üfürüldüğü (bilim çağında halk bilinçlendiğinde, Ruh kaktığı) zaman. 9 – İşte o gün zorlu bir gün dür. 10 – Kafir içinse hiç kolay değildir. 11 – Kendisini tem-tek olarak yaratığım o herifi (deccal ı) sen bana bırak. 12 – Ki, ben ona alabildiğine çok mal ,servet verdim. 13 – Göz doyurucu nesil-teb a verdim . 14 – Alabildiğine imkanlar döşedim onun için. 15 – Tüm bunlardan sonra duyumsuz istekle hegemonya sürdürür durur. 16 – Gayrı yeter o bizim ayetlerimize(Risaletten Belâğa ve Mehdilere) karşı kesin bir inatçı kesildi. 17 – Ben onu çıkılmaz dik bir yola /düzene süreceğim.

2- 18 – Nede derin derin ölçtü –biçti. 19 – Kahrolası nasıl bir ölçü kullandı. 20 – Hayret kahrolası bu (deccal) gerçekten nasıl bir ölçü tartı kullandı. 21 – Daha sonra baktı 22 – Ve yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı. 23 – Sonra arkasını döndü ve böbürlendi. 24 – Ve şöyle dedi: Bu (Furkan) eskiden beri rivayet edile gelen büyü tesirli bir düşünceden başkası değildir. 25 – Ki,eskilerin uydurduğu bir beşeri kavlinden gayrisi değil. 26 – İşte onu (deccal ı) SAKAR a fırlatacağım yakında. 27 – Sakar nedir bilirimisin? 28 – O şudur: Her şeyi yıkıp yakan,ortada hiç bir bakiye bırakmayıp canlıya / beşere susamış susuz, o hayat özü bırakmaz ve de hiçbir şey hakında görmezlik etmez olan (üstün atom) yakar yıkar gücüdür. 29 – (Hiroşima benzeri) insan-canlı için korkunç tablolar sunan ve silinmez iz bırakandır o. 30 – Onun markası ondokuzdır. (gerek asır olarak 19 ve gerek sene olarak 19 Yecuc ve Mecuc'un dünya yi istilâ ettikleri tarihin başlangıcı 1919 olduğuna atıf yapıyor ve de birbirinin devamı olan birici, ikinci dünya savaşın kod isminin sembolik ifadesidir,[tabi işaret anlamda] devamla) 31 – Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık(değişik türde atomöz üreticileri ins ve uzaylılar da dahil farklı sayısız meleklerden[melek, melaikeden farklıdır] ibarettir.) dolaysıyla onların sayısını inkarcılar için bir siyasa fitnesinden başka yapmadık, ta ki kendilerine kitap verilenler iyice bilinsin ve o iman edenlerin imanı artsın diye ve de ruh hastası olanlar olsun ve inkara sapanlar olsun şaşırsın da hakikaten

Allah bununla neyi murat ediyor deyi versin. İşte böyle. Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola kılavuzlar. Rabbin ordularını ancak o bilir. Bu insan için bir öğüt verici ve düşündürücü den başka şey değil dır. 32 – (kıyamet alamet lerine işaret etmek suretiyle) Hayır sandıkları gibi değil. Andolsun ay'a 33 – Andolsun geceye / Ğasikin çağına sırtını döndüğünde.34 – Andolsun sabaha /Kızıl Kiyamet şafağına ağarıp ışıdığında. 35 – gerçekten o,insan için büyükmü büyük beladır. 36 – İnsan için bir uyarıdır. 37 – sizden öne geçmek ve ya geride kalmak isteyenler için. 38 – Her nefis kazandıklarına karşılık bir rehindir. 39 – Ancak üst insanlar hariç onlar serbesttir. 40 – Ve onlar cennetliklerdir.

99/Zilzal Suresi

1–8. "Yer o şiddetli sarsıntısıyla sarsıldığı. Yer, ağırlıklarını dışa atıp çıkardığı(insan eli'nin işlediği ifsada takat yetirmediği çağ) ve insan buna ne oluyor? Dediği zaman. O gün yer insanlara haberlerini anlatacaktır. Çünkü Rabbin ona vahyetmiş olur. İşte o zaman insanlar yapıp ettikleri kendilerine gösterilsin diye. Kutuba dönüşmüş iki sınıf halında ortaya fırlayacaklardır. Artık kim bir zerre miktarı hayır üretmişse onu görür. Ve kim bir zerre miktarı şer üretmişse onu görür."

Bu surenin açıkça anlatığına göre kıyayamet şafağında depremlerin çok olması nedeni egemen sınıfın ifsadıdır. Öyleki, kutuplar savaşı yeryüzünü de gökyüzünü de kapsayacak kadar büyük çapta olacaktır. Yani savaşan ordular elektromanyetik dalgaların kullanımıyla çalışan, iklimleri değiştirebilen, depremler, volkanlar yapabilen çevreyle ilgili silahlarla savaşım vermeleridir. Dolayısıyla bu savaşın galibi halk sınıfı/kutbu olacaktır.

110/Nasrullah /Fetih Suresi

1- Allah'ın yardımı ve evrensel dünya fethi geldiğinde,
2- Ve insanların dalga dalga Allah'ın dinine/düzenine girdiklerini gördüğünde,
3-Rabbini öğerek tesbih et, O'ndan bağışlanmanı dile, çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.(yani ideoloji sona erecektir)

DÜNYA DEVRİMİ

O gün ki nâs/ dünya halkı rabbül'âlemîn için kıyam edecekler. (83/6)

De ki, fetih günü inkar edenlere o gün inanmaları artık bir yarar sağlamaz vede onlara bir süre tanınmaz. (32/29)
Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Bütün tuzaklar Allah'a aittir. O, her nefsin kazandığını bilir. İnkâr edenler de dünya yurdunun sonunun kime ait olduğunu bileceklerdir. (13/42)
Zulmetmekte olanlar,nasıl bir Devrimle devrileceklerini görüp bileceklerdir.(26/227)
Alemlerin Rabbi için Halkların kıyama geçtiği büyük bir günde.(83/5,6)
Sure üfürüldüğü zaman Allah'ın dilediklerinin dışında yerde ve gökte olanlar düşer(İblisin/tağutun kaleleri dolaysıyla ekabirin dünya istikbar düzeni yerle bir olup yıkılacaktır.) (39/68)

Bu hüküm bilim çağında bilinç almış ezilmiş-horlanmış halkın bir küresel ayaklanma hareketin takibinde gerçekleşecektir. Doğrusu: sura üfürülüş, külli iradenin (arazil-badiyerey[zayıf edilmiş, ezilmiş ve horlanan]ların düzeni) şeklinde tecelli edeceğine aşağıdaki ayetler ve sureden anlaşılıyor.

Ayetlerimizi yalanlayanları ise onları bilmeyecekleri bir yönden derece derece azaba yaklaştıracağız(zulümlerini yükletip devireceğiz)böylece." "Onlara bir süre tanıyoruz,şüphesiz üstün siyasa irademiz sapasağlamdır.(7/182-183)

Fekireterya Hükümranlığı

Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde zayıf edilmiş, hor görülen o sözü geçersiz Fakireterya erazile(parya)lara nimet ve bağış sunalım, onları önder ve varis kılmak suretiyle onları yeryüzünde iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım. (28/5)

Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki: "Ben, buna karşılık sizden, Allah'ın ailesi sayılan mahrum edilmiş halkı /Ehlibeyti (kurbayı) sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik/güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bir güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafûr'dur, çok affeder; Şekûr'dur, iyiliğe karşılık verir/teşekkür eder. (42/23)

100/ Adiyat Suresi

1- Soluk soluğa koşarak savaşan paryalara andolsun. 2 – O ihtilal ateşini yakanlara. 3 – Kıyamet şafağında baskın yapanlara. 4 – Derken orada tozu dumana katıp, kökten söküp devirenlere. 5 – Bununla kitleleri orta topluma dönüştürenlere yemin olsun. 6 – Rabbine karşı nakadar da nankördür, cimri ve bencildir o (kabil milleti)insan. 7 – O bildiği hâlda yapıyordur. 8 – Muhakkaktır ki, o mal-mülk sevgisinden dolayı bencil ve cimri tutumundan çok katıdır. 9 – Yine de bilmiyecekmı? Kabirlerde ki, deşildiği zaman(ölüleri diriltecek üstün ilim-mucize teknoloji çağı). 10 – Göğüslerde olanların derlenip-devşirildiği zaman(marifet tekâmül bulduğu ve ondan ötürü Hak-batıl ideolojilerin sonuçlanacağı vakit) 11 – şüphesiz o gün Rableri kendilerinden gerçekten haberdardır./her kes ektiğini biçecek, ettiğini bulacaktır ve hiçbir

işlek unutulacak değildir elbet.

Açıklama:
Parya, genel anlamıyla düşkün, sözü geçersız ve rezil sayılan en mahrum halk sınıfı demektir. Özel anlamıyla Parya, Hindistan'da kast (sınıf) dışı sayılan halk. İ.Ö. 3000 yılında Aryalar Hindistan'ı alarak Sin Suyu boyunda oturan yerli halka hükmetmeye başladılar. Brahmanizm'in doğuşundan sonraysa bu yerli halk köle kabul edildi. Hiçbir mala sahip olmayan ve sadece başkaları için çalışan Paryalar, Brahman yasalarına göre üçe ayrılırlar: 1) Lânetliler, 2) Aforozlular, 3) İstenmeyenler. İlk iki gruptakiler günahlarının bedelini ödeyerek esas kastlarına dönebilirlerse de "istenmeyenler" bu hakka sahip değillerdir. Kent dışında yaşayıp en kötü işlerde çalıştırılırlar. Budizm, Paryalar'ı bu durumdan kurtarmak için uğraştıysa da başarılı olamadı. Hinduizm ise Paryalar'ın köleliğini günümüze kadar sürdürmüştür. İşte zayıf edilmiş mahrum halklardır dünya devrimini gerçekleştirecek ve hükümran olacak sınıf.
Veraset ve imametle tekâmüle erecek olan Mustazaf Paryalar hükümranlığı, hâkim sınıf'ın her üç katın kırılmış, yeryüzünde şeytan kovulmuş ve hükümet, mülkiyet ve de diyanet tümüyle halk sınıfına devredilmiş ve nihayi sınıfsız toplumun iptida süreci olarak tarifi yapılabilir. (22/56) ayetinde bildirildiği gibi mülk Allah'ın olmuş olur. Semavi kültürün sosyolojik dilinde: Halk Egemenliği hep Allah'a has kılınma ifade ediliş geleneğin anlamı: Allah'ın yolu, halkın yolu aynı olması artı Allah ile halk tek bir kutup da(sağ da) yer almalarındandır. Diğer bir ifadeyle halk egemenliği Hak egemenliği nin yansımasıdır ki, halifeliğin gerçek anlamıdır. Doğrusu (13/21) Ayetin beyanı üzere, Fakireterya diktetorluğu / yani mustazafların hükümran olmasıyla ancak birleştirilecek o fıtrat çatlağın getirdiği (99/6)da bildirdiği kutuba dönüşmüş sınıflar-milletler ki, Allah'ın Halifesi, Nas /sağ kutup, İblisin nesli, Hanas /sol kutup demek olduğunu 114/ halk suresi bildirmektedir.

"İkinci kez sura üfürüldüğünde diriliş-kalkınma bakar duruyor oluverir."(39/68)
"İnsanlığın miadı mebdesi gibi olacaktır. "(7/29)

Mead, insanî diyalektiğin zikzağında ileri giri dönüş olup,bireysel olarak ikinci oluşumun üstün ulu insan sıçramasının, toplumsal olarak da nihai sınıfsız topluma dönüşümünün gerçekleşmesi dır, ayetlerden anlaşılan. Meat. Sonuç itibarıyla mebde yi örnek model olarak alır büyümeyi, gelişmeyi kaydeder

"İyi iş, güzel amel yapanlara daha güzeli ve daha fazlasıyla karşılık vardır. Yüzlerine ne kara bulaşır, ne de aşağılanırlar. Cennet ehli işte bunlardır. Orada ebedî kalacaklardır."(10/26)
İşte ahiret yurdu. Onu yeryüzünde hegemonyci - emperyalci olmayan ve de bozgunculuk yapmayan (28/5. ayetin hükmüne istinaden) mustazaf halk sınıfına veririz. Dolayısıyla güzel sonuç Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır."(28/83)
"Son yurt gerçek yaşamdır."(29/64)

Yaşam yurdu cennet, sözcük anlamı bahçe, genel anlamı ise iyi, güzel olan her şey demektir. Cennetin/Nihai sınıfsız toplum, insanın değişmesi, Tebdil/doğanın değişmesi ve Arzı emanet/mutlak tevhit, aşamaları vardır ve bu aşamaların insana yansıması, ilk aşama sınıfsız toplum, sonraki aşamalarsa sınıfsız sınırsız yüksek toplum, şeklinde tezahür eder.

Cennet halkın toplumsal düzeni ve bireysel yükselişi. Özel anlamıyla cennet, yukarıdaki ayette belirtildiği üzere sade, gerçek kültür ve yaşam demektir,

23. BÖLÜM

İlahi zatın iktizası Tebdil Cenneti

Temel özelliği: Cehaletin kalkmasıdır. Tekâmülünü tamamlamış ol nesli Meryem üst insan melekleşmiş, esmanın künhüne vakıf olmuş, ilim, irfan ve sanatın duruğunda kün makamına çıkmış dolaysıyla da cehaleti, acizliği ve zayıflığı gitmiş yerini sonsuz ilim, irfan ve üstün yaratıcılık kudret'e bırakmıştır. Kün makamında üstün insana doğa boyun eğmiş onun isteğinde değişmeye başlamış olacaktır. Açıkçası gerçek anlamda Tanrıinsan doğayı değiştirip Cenneti/ölümsüz dünyayı yaratacaktır ki, bu Tebdildir, yanı insanoğlu önünde hiç bir sınır bırakmaz bu evrensel değişim, zati değil belki sıfat olarak büyük değişimdir. İşte aşağıdaki ayetler Cennete dönüştürülecek doğanın bu tebdilini gerek genişliği-büyüklüğü olsun zararlı ve kötü şeylerden boşaltarak dümdüz duruma getirmek olsun vede Allah'ın Rahim sıfatıyla tecelli edeceğini ve bona bağlı bütün güzellikler, havsala mıza sığmayan faydalar,iyilikler oluşturulacağını şu ayetlerden anlıyoruz.

"O gün yer başka bir yere, gökler de başka göklere dönüştürülürler ve tüm insanlar tek ve kahhâr iradeli Allah'ın huzuruna çıkarlar."(14/48) "Ve yerküre uzatılıp genişletildiği zaman(dağları ve dereleri yerle bir edilip düzlendiği, Yerlerini dümdüz bomboş bırakacaktır. Onlarda ne bir iniş, ne de bir yokuş göremiyeceksin. "Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır, kitap açılır, peygamberler ve şahitler/hidayet rehberleri getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan, aralarında adaletle hüküm verilir."39/69) "Rabbinizin mağfiretine ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için hazırlanmış eni gökler ve yer kadar olan cennete koşuşun."(3/133) Bu ayetlerin deruni manalarıda vardır.

Arzı Emanet

"Evet, biz o ulûhiyet sorumluluğu (emaneti) Göklere, Yere ve Dağlara arz ettik, onlar onu yüklenmeğe yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yüklendi, hâlbuki o daha önce çok zalim ve çok cahil idi."(33/72) Tanrı suretinde yaratılmış Âdem

insan özüne dönmüş olacak. Temel özelliği: Enal hakk olmasıdır. “(İnananlar) Biz Allah’a âidiz ve vakti geldiğinde elbette O’na döneceğiz derler.”(2/156)

“Şüphesiz Rabbine varışla sonuçlanır.”(53/42) Ayetlerden bildirilen halkın Hakka vuslat suretiyle tevhit olmasıdır, buda insan zatında kısmi bir çeşit değişim olup Tanrımsı olmasıdır, yanı üstün insanın bir üst sıçraması değil belki beşeri varlığın büyük çapta sona ermesidir. Doğrusu Hak la Hak olma anlamında EnelHak oluşumun gerçekleşmesidir. çok öncsde söylenmiş Enel Hakk marifet düşüncesinden; tayın edilmiş zamanda biz ruhlu EnlHakk İrfan fikri, farklıdır. Halkın batını Hak; Hakkın zahiri Halk olması durumu olan/mutlak tevhit demektir.
Bu üç aşamalı oluşum, ahiret’in doğru anlamı olan, dünyanın daru selâm’a(esenlik yurduna[Cennete]) dönüştürürülmesini aşağıdaki ayetler bildirmektedirler.

“Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel.(13/24)
“O’na kavuştukları zaman, Allah onlara güzel bir mükafat hazırlamıştır ki,Allah'ın onlara iltifatı selâm'dır.”(33/44)
“Onlar için, Rableri katında, esenlik yurdu/Daru selâm vardır. İşledikleri iyi amellerden ötürü O, onların dostudur.”(6/127)

Daru Sselâm ve Cennet Yurdun Mekânı

Nihayet onların arasına, içinde rahmet, dışında azap bulunan kapılı bir sur çekilir.(57/13)

İzahat
Yer-gök genişliğinde kurulacak Cennet’in mekanı bu dünya olduğunu,yukarıdaki ayetlerden sarahaten anlaşıldığı gibi cehennem’in yeride anlaşılmaktadır.Cehennem’in yeri uzay boşluğu dır. Sürekli asıl azap günahkârları uzay boşluğunana atılması suretiyle yokluğa mahkum kılnmaktan ibarettir. Yedi kat göğe atıftan ötürü Cehennem’e açılan kapılar yedi olup her biri bir çeşit azaba sahip olduğunu aşağıda bulunan ayetlerden anlaşılmaktadır.
Cennet ve Cehennem’in Özet Tanımı Şöyledir

15/Hicr Suresi
43- "Şüphesiz ki onların hepsine vaat edilen yer cehennemdir."
44- "Cehennemin yedi kapısı vardır. O kapıların her biri için birer grup ayrılmıştır."
45- Allah’tan korkanlar, elbette cennetlerde ve pınarların başındadırlar.
46- Onlara: "Selametle güven içinde oraya girin" denir.
47- Biz o cennetliklerin kalplerindeki kinleri çıkarır atarız. Hepsi kardeşler olarak sevinç içinde karşılıklı koltuklara otururlar.
48- Orada kendilerine hiçbir yorgunluk gelmeyecek. Oradan çıkarılacak da değillerdir.

O cennet, Rahman (olan Allah)ın kullarına görmedikleri halde/kıyamet çağında vaat ettiği "Adın" cennetleridir. Şüphesiz O'nun vaadi mutlaka yerini bulacaktır.
Onlar orada boş bir söz işitmezler. Ancak "Selam" işitirler. Orada sabah akşam rızkları da hazırdır. İşte kullarımızdan haksızlık yapmaktan sakınanlara vereceğimiz cennet budur.(19/61-63)

Batıni Konulu Yoruma göre

Mev'ud Cennetlerin ismi adın olduğunu gayet açıktır. Sonuçta oluşturulacak en büyük cennetini ilk yaratılışta inşa edilmiş ilk insan/Âdem'in sınırlı cennetin ismiyle isimlendirilmesi dolaysıyla onun İn am/ saysız nimetler unsurlarıyla(örneğin: iki nehir, incir, zeytin ve nar bahçeleri gibi)tanıtımını yapması sembolikdir, yanı gözün görmediği, kulağın duymadığı, ve gönlün Bilmediği,
bu gün dahi insan havsalası'nın kaldıramayacağı nimetlerle dopdolu olan mev ut, ikinci oluşum cennetini ve sahip olduğu sayısız nimetlerini, mebdenin/ilk oluşumun, sınırlı vede geçici Cennet'e (İnanıp yararlı işler yapanlara, altlarından ırmaklar akan cennetlerin kendilerine ait olduğunu müjdele! Onlardaki herhangi bir meyveden rızıklandırıldıklarında: "Bu daha önce de rızıklandığımız şeydir" derler ve o rızık birbirinin benzeri olmak üzere, kendilerine sunulacak. Orada çok temiz zevc ve zevceler de onların. Hem onlar orada ebedî kalacaklar[2/25]) benzetmek suretiyle tanıtıp ve ifade edilmesinin hikmeti,"sonunuz başlangıcınız gibi olacaktır",(7/29) Hükmün tasdiki için olup ve onun/ilk adın cennetin ismini ve in'am unsurlarını sembol alması itibarıyladır. Ayette geçen adın cennetleri şeklinde çoğul zamirin anlamı, ahiret cennetin daha üstün ve yer-gök büyüklüğünde olacağının ifadesidir. Hem ilk insan/Adam cennetin sembolleri kullanmak hemde ahiret cennetin büyüklüğüne çokluğuna işaret etmek konusunu Rahman suresinde görebiliriz.

Bilinmesi gerekli diğer bir husus da: gerek tekil gerek çoğul(gelecek mevut cennet hakında Adın cennetleri gibi) gerek ilk oluşum cenneti olsun, gerek ikinci ve son oluşum cenneti olsun, Adın kelimesiyle isimlendirilmesi aşağıda kayıtlı 55/Rahman suresinde farklı cennetlerden bahsedip bildirdiği hâlda bu cennetleri isimlendirilmemesi, adın'ın cennetin yegâne genel ismi olup bir birinden bağımsız cennet çeşitleri olarak zannedilen: Cennetü'l-huld, Cennetü'l-me'vâ ve ya illiyin/tamamıyla ruhsal en yüksek , Cennetü'l-vesile, Cennet'n-naîm, Cennetü'l-firdevs ve Dârü's-selâm, gibi bağımsız cennet çeşitleri olmayıp, belki Adın cennetine bağlı onun bahçeleri, bölgeleri yani onun çeşitlikleri olduğuna delalet eder. Doğrusu Allah'ın rahman sıfatın tecelli etmesidir. Kur'an da Rahman suresinin bulunması, Rahman sıfatının ikizi olan Rahim sıfatına istinaden Rahim suresinin bulunmaması, ahirette Allah iyi değerler yapmış insanlara kelimeleriyle değil belki Rabbi-Rahim olarak bizatihi tecellisiyle iltifat edeceğine delalettir.

Rahman Surenin Temel Konuları

İzahat

1–4 kadar ayetlerde olduğu üzere Kur'an öğretmesinden sonra insanı yarattı, ifadesi ikinci oluşumun üstün insana, ona beyanı öğretti (72/23) atıfla Mesih aydın'nin ancak semavi kültürün/özellikle Kur'an dâhilinde tabiki onun gerçek anlamına vukufiyet dirayetini göstermek suretiyle risaletten tebliğini yapacağına hükmetmektedir. 5-7 ayetler de evrenin canlılığına ve irade i külli yasalarına bağlılığına işaret ediyorlar. 8,9 toplumsal düzen yasalarıda evrensel yasaların kaynağı olan o külli iradeye bağlı olduğunu, dolaysıyla bu yasanın insana yansıması şekli, eşitliktir ve bundan ötürü de eşitlik-eşit bölüşüm/eşit istifade aleti olan Mizan lafzını talafuzla adaleti, hakkaniyeti kastediyor. Ayrıca Mizan Furkanın eşitlik ağırlıklı sembol adıdır ve gerçek ideolojiyi bu isimle telefuz edilişin anlamı,(42/17) ayete atıf yaparak kıyametin yaklaştığına delalet ediyor çükü: hak din/gerçek ideoloji'nin kıyamet şafağında vurgusu Mizandır. Eşitlik düzeni / Halk idaresini(vezni) eşit paylaşım ortakçılıkla (Kist ile) doğrultun buyruğu ile şeriatın maksadını ve nihai hedefini bildirmektedirler ki, Risalet programına (57/25) gönderme yapıyor. Dolaysıyla ancak maddi adaleti önemsemekle, Furkanı/ Mizanı saptırmaktan korumak mümkün olur. 10–13 bize iki husus bildirmektedir:

Bu yeryüzü, Cenneti doğuracak öze ve kabiliyete sahip olduğunu, bir diğeri de bu yeryüzü bütün mahlûkat için yaratılmıştır, yanı adil şekilde bütün insanların istifadesine sunulmuştur, hatta bu istifade de hayvanlarda dâhildir, bu itibarla mutlaka adil şekilde bir Hayvan hukuku nun proğramını tesis edilmeli ve geçerliliğini sağlamalıdır. 14–16 de şayanı dikkat olan şu ki, felsefî anlamda cinin aslı olan cann'ın özü bir çeşit elektrik olduğudur. 17–25 ise doğanın hepsi aynı yasaya tabi olduğunu ve Allah'a ait olduğu için de ergeç hak düzeni hükümran olacağına işaret vardır. 26-28 ayetlerin verdikleri özetin özü: ancak kalıcı olan Samed'ın beğenisini kazanmış Hakk olandır. 29- ise Samed'ın tenezzül ederek Mana'ya dönüşümünü(kün le, emir makamlarına geçişinii) açıklıyor. 30–46 ayetler, kızıl kıyamet'in ne zaman kopacağını bildiriyorlar, şöyle ki: suçlular simasından-ayak izinden tanınıp yakalandıkları, yanı o ölçüde bilim-teknoloji geliştiği ve insanlar göklerde yüzdükleri zaman ki, bilim çağın olgunluk dönemidir, bunun yanı sıra göklerin delinip kıpkızıl ısındığı derecede, doğanın bozulması kıyamet şafağın vuruşuna delildir. Yanı Tarih'in sonu ve de şeytanın kovulması, suçlu sınıfın cehenneme attırılarak silinmesi çağın geldiğidir.

Bu ilahi hükmüne istinaden,*diyalektik Tarih Felsefesi nin* öngörüsüne göre yirmi birinci asır ikinci kıyametin şafağıdır. 46–77 Rabbin makamından korkup-sayan sınıfa gelince: biri fenni öbürü tabi-'i olmak üzere iki kısım Cennet vardır. "Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?"Ayetin 31 defa tekrar edilişin hikmetine gelince: İnsan akılı idrak edemeyeceği derecede, Cennet nimetlerin, pek çok olduğunu anlatmak istiyor. 78 sonuncu ayet, yukarda geçen(60) ayetin de bildirdiği gibi ikramı bol Rahman ve (39/69) ayetin bildirdiği üzere Allah bizatihi tecelli ederek iyilik yapanlara, Selâm yurdunu ikram edecek Rahim sıfatı olan O Rabbinin adı ne yücedir. " Ve onlar(Adın Cennetliler /Selâm Yurdun, sınıfsız sınırsız yüksek toplumdaşları)şöyle derler; içimizdeki üzüntüyü gideren Allah'a hamd olsun." (35/34

Ehli Byt Tefsir Yöntemi Batınilığa Göre

"Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu /karşılığını görür."(99/7)

Hakikat anlamı şudur, Hangi Millette olursa olsun vehangi Din ve Inancında Olursa Olsun Iyiler Cennete Gidecekler demektir

Batını yöntem anlayışına göre Kur'an ifadelerinin ardındaki gizli anlamların belirlenmesi gereklidir.Tabi kelimenin yerleşik manâsıyla müfessir olarak bilinen kimselerin yapacağı bir iş değildir. müteşâbih ayetlerin gerçek te'villerini ve gizli anlamlarını ilimde yetkin (rüsuh sahibi) olan kimseler bilir. Tefsir sahasında yetkin olan bu âlimler, "Bütün bunların Rabbimiz katından geldiğine inandık derler. (3/7) Bunun, gerçek din adamları olan filozoflara özgü olduğunu, Kur'an'ı derinlikli manâlarını anlamaktan aciz olan zâhir ehlinin aksine

gerçek bâtınî anlamlarını bilen en yetkin şahsiyetler Ehli beyt mensuplarıdır. Çünkü, "Ona temiz olanlardan başkası dokunamaz" (56/79) ayetindeki 'temiz olanlar'dan (mutahherûn) maksat, Ehl-i beyt mensuplarıdır.

Yaratılış, Adem, Şeytan, Hesap Günü, Cennet ve Cehennem gibi tüm metafizik temaların da bütünüyle sembolik olarak algılanması ve bu konularla ilgili ayetlerin mecazi şekilde yorumlanması gereklidir. Cennet, aşkın hikmetleri kavrama yetisine sahip olan, cahilliğin kirinden arınmış temiz ve olgun ruhların yükseliş mekanı, gerçek hayat yurdu (dâru'l-hayevân) olan ruhlar âlemidir. Cennet ehli ise, melekut âleminde acı ve elemlerden uzak, mutluluk ve esenlik içinde varlıklarını sürdüren melekleşmiş nefislerdir.

"Rabbinin sözü doğruluğun ve adaletin doruğuna erdi. O'nun sözlerini hiçbir güç değiştiremez. O her şeyi işitir ve bilir."(6/115)

Bu kitap, hangi din ve millette olursa olsun bütün hakikatcilerin gelcek toplumun pişuva topluluğu olacak Hakikatci Alevi Komün'ün mebdesi olmak dileğiyle!

"Varış Rabbine Olacaktır En son (53/42).

Arka kapak

Derviş KESKİN

Adıyaman/Çellikhan nüfusuna kayıtlı 1951 doğumlu iki çocuk babası halen Adıyaman Belediyesinde özel Güvenlik biriminde çalışiyor. Medrese tahsili almış ilâhiyatcı yanısıra tasavvuf hayatı yaşamış dolayısiyle ihtisas alanı Tasavvuf felsefesidir. Diyalektik Tasavvuf teziyle, tasavvuf felsefesinde gizli kalmış diyalektik yöntemi tasavufa hatta bütün teolojiye kazandırmış, ayrıca tasavvuf felsefesinin özü varlıkbirliğine çağdaş telafuz ve anlayış getirip varlıkbirliği düşünüşünü yanlız kozmolojide değil yanısıra varlıkbirliği mefhumün gereği ihtiva ettiği sosyal varlık toplumsal diyalektiği ve ona uyumlu ideolojik yolunuda göstermiştir.

19-8- 2021
Derviş Keskin